APOKRIEF

1st Esdras

Eerste Esdras

HOOFSTUK 1

1 En Josias het die pasgafees in Jerusalem vir sy Here gehou en die pasga geoffer op die veertiende dag van die eerste maand;
2 Nadat hulle die priesters volgens hulle daaglikse afdelings aangestel het, geklee in lang klere, in die tempel van die Here.
3 En hy het met die Leviete, die heilige dienaars van Israel, gesê dat hulle hulleself aan die Here moes heilig om die heilige ark van die Here in die huis wat koning Salomo, die seun van Dawid gebou het, neer te sit.
4 en gesê: Julle mag die ark nie meer op julle skouers dra nie; dien dan nou die HERE julle God en dien sy volk Israel en berei julle voor volgens julle geslagte en geslagte,
5 Soos Dawid, die koning van Israel dit voorgeskryf het, en volgens die prag van sy seun Salomo, en in die tempel gestaan volgens die waardigheid van die geslagte van julle, die Leviete, wat dien voor julle broers, die kinders van Israel ,
6 Bid die pasga in orde, en berei die offers vir julle broers, en hou die pasga volgens die bevel van die Here wat aan Moses gegee is.
7 En aan die manskappe wat daar gevind is, het Josias dertigduisend lammers en bokkies en drieduisend kalwers gegee; hierdie dinge is uit die onderhoud van die koning gegee, soos hy beloof het, aan die volk, aan die priesters en aan die Leviete.
8 En Helkía, Sagaria en Siëlus, die goewerneurs van die tempel, het aan die priesters vir die pasga twee duisend seshonderd kleinvee en driehonderd kalwers gegee.
9 En Jekonía en Samaja en Natánael, sy broer, en Assábja en Ochiel en Joram, owerstes oor duisend, het aan die Leviete vir die pasga vyf duisend stuks kleinvee en sewe honderd kalwers gegee.
10 En toe hierdie dinge gebeur het, het die priesters en Leviete, met die ongesuurde brode, in 'n baie mooi orde gestaan volgens die geslagte,
11 En volgens die verskillende waardighede van die vaders, voor die volk, om aan die HERE te offer, soos geskrywe is in die boek van Moses; en so het hulle in die môre gedoen.
12 En hulle het die pasga met vuur gebraai soos toekom; wat die slagoffers betref, hulle het dit in koperpotte en -panne gesaai met 'n goeie geur,
13 En stel dit voor die hele volk, en daarna het hulle vir hulleself en vir die priesters, hulle broers, die seuns van Aäron, gereedgemaak.
14 Want die priesters het die vet tot die nag geoffer, en die Leviete het vir hulle gereedgemaak, en die priesters, hulle broers, die seuns van Aäron.
15 Ook die heilige sangers, die seuns van Asaf, was in hulle volgorde, volgens die aanwysing van Dawid, naamlik Asaf, Sagaria en Jedutun, wat uit die koning se gevolg was.
16 Verder was die poortwagters by elke poort; dit was niemand geoorloof om van sy gewone diens af te gaan nie; want hulle broers, die Leviete, het vir hulle gereedgemaak.
17 So is die dinge wat tot die offers van die Here behoort het in dié dag volbring, dat hulle die pasga kon hou,
18 En bring offers op die altaar van die HERE, volgens die bevel van koning Josias.
19 En die kinders van Israel wat aanwesig was, het in dié tyd die pasga gehou en die soetbroodfees sewe dae lank.
20 En so 'n pasga is nie in Israel gehou sedert die tyd van die profeet Samuel nie.
21 Ja, al die konings van Israel het nie so 'n pasga gehou soos Josia en die priesters en die Leviete en die Jode, saam met die hele Israel wat in Jerusalem gevind is nie.
22 In die agtiende jaar van die regering van Josia is hierdie pasga gehou.
23 En die werke of Josias was opreg voor sy Here met 'n hart vol godsaligheid.
24 Wat die dinge betref wat in sy tyd gebeur het, dit is in die vorige tye geskrywe aangaande die wat gesondig het en goddeloos teen die Here gedoen het bo alle volke en koninkryke, en hoe hulle Hom uitermate bedroef het, sodat die woorde van die Here het opgestaan teen Israel.
25 En ná al hierdie dade van Josias het Farao, die koning van Egipte, gekom om oorlog te maak by Kargamis by die Eufraat, en Josia het teen hom uitgetrek.
26 Maar die koning van Egipte het na hom gestuur en gesê: Wat het ek met jou te doen, o koning van Judéa?
27 Ek is nie van die Here God teen jou uitgestuur nie; want my oorlog is teen die Eufraat, en nou is die Here met my, ja, die Here is met my om my vorentoe te jaag; gaan van my af en wees nie teen die Here nie.
28 Maar Josias het sy strydwa nie van hom teruggekeer nie, maar het onderneem om teen hom te veg, sonder om die woorde van die profeet Jeremy wat deur die mond van die Here gespreek is, aan te pas.
29 Maar hulle het saam met hom geveg in die vlakte van Magido, en die vorste het teen koning Josias gekom.
30 Toe sê die koning aan sy dienaars: Dra my weg uit die geveg; want ek is baie swak. En dadelik het sy dienaars hom uit die geveg weggeneem.
31 Toe het hy op sy tweede wa geklim; en toe hy na Jerusalem teruggebring is, gesterwe en in die graf van sy vader begrawe is.
32 En in die hele Jodedom het hulle oor Josias getreur, ja, die profeet Jeremy het oor Josias gerou, en die hoofmanne saam met die vroue het tot vandag toe oor hom geklaag; en dit is uitgegee as 'n insetting wat voortdurend in die hele nasie gedoen moet word. van Israel.
33Hierdie dinge is beskrywe in die boek van die verhale van die konings van Juda, en al die dade wat Josia gedoen het, en sy heerlikheid en sy insig in die wet van die Here en die dinge wat hy tevore gedoen het, en die dinge wat nou opgesê word, word gerapporteer in die boek van die konings van Israel en Judéa.
34 En die volk het Joachas, die seun van Josia, geneem en hom koning gemaak in die plek van sy vader Josia, toe hy drie en twintig jaar oud was.
35 En hy het drie maande in Judéa en in Jerusalem geregeer, en toe het die koning van Egipte hom afgesit om in Jerusalem te heers.
36 En hy het 'n belasting op die land ingestel van honderd talente silwer en een talent goud.
37 Die koning van Egipte het ook koning Joakim, sy broer, koning gemaak van Judea en Jerusalem.
38 En hy het Joácim en die edeles geboei, maar sy broer Saraces het hy gevang en hom uit Egipte uitgelei.
39 Vyf en twintig jaar was Joácim oud toe hy koning gemaak is in die land Judéa en Jerusalem; en hy het kwaad gedoen voor die aangesig van die Here.
40 Daarom het Nabukodonosor, die koning van Babel, teen hom opgetrek en hom met 'n koperketting gebind en hom na Babel gebring.

41Nabukodonosor het ook van die heilige voorwerpe van die Here geneem en dit weggedra en dit in sy eie tempel in Babel neergesit.
42 Maar die dinge wat van hom en van sy onreinheid en goddeloosheid opgeteken is, is beskrywe in die kronieke van die konings.
43 En sy seun Joácim het in sy plek geregeer; hy is koning gemaak toe hy agtien jaar oud was;
44 En hy het maar drie maande en tien dae in Jerusalem geregeer; en het kwaad gedoen voor die Here.
45 En ná 'n jaar het Nabukodonosor gestuur en hom met die heilige voorwerpe van die Here in Babel laat bring;
46 En hy het Sedekía koning van Judéa en Jerusalem gemaak toe hy een-en-twintig jaar oud was; en hy het elf jaar geregeer.
47 En hy het ook gedoen wat verkeerd was in die oë van die Here, en nie omgegee vir die woorde wat deur die profeet Jeremy uit die mond van die Here tot hom gespreek is nie.
48 En nadat koning Nabukodonosor hom by die Naam van die Here laat sweer het, het hy homself besweer en in opstand gekom; en hy het sy nek, sy hart verhard, en die wette van die Here, die God van Israel, oortree.
49 Ook die goewerneurs van die volk en van die priesters het baie dinge teen die wette gedoen en al die besoedeling van al die nasies deurgebring en die tempel van die Here, wat in Jerusalem geheilig is, verontreinig.
50 Maar die God van hulle vaders het deur sy boodskapper gestuur om hulle terug te roep, omdat Hy hulle en ook sy tabernakel gespaar het.
51 Maar hulle het sy boodskappers bespot; en kyk, toe die Here met hulle spreek, het hulle sy profete bespot.
52 Tot dusver dat hy, wat kwaad was op sy volk oor hulle groot goddeloosheid, die konings van die Chaldeërs beveel het om teen hulle op te trek;
53 Wat hulle jongmanne met die swaard gedood het, ja, selfs binne die omtrek van hulle heilige tempel, en geen jongman of diensmeisie, ou man of kind, onder hulle gespaar het nie; want Hy het alles in hulle hand oorgegee.
54 En hulle het al die heilige voorwerpe van die HERE, groot en klein, saam met die voorwerpe van die ark van God en die skatte van die koning geneem en dit na Babel weggevoer.
55 Wat die huis van die HERE betref, hulle het dit verbrand en die mure van Jerusalem afgebreek en sy torings aan die brand gesteek.
56 En wat haar heerlike dinge betref, hulle het nooit opgehou voordat hulle verteer en almal tot niet gemaak het nie; en die volk wat nie deur die swaard gedood is nie, het Hy na Babel gebring.
57 wat dienaars van hom en sy kinders geword het totdat die Perse geregeer het, om die woord van die Here te vervul wat deur die mond van Jeremy gespreek is:
58 Totdat die land sy sabbatte geniet het, moet sy rus die hele tyd van sy verwoesting tot die volle termyn van sewentig jaar.

HOOFSTUK 2

1 In die eerste jaar van Kores, die koning van die Perse, sodat die woord van die Here vervul sou word wat Hy deur die mond van Jeremy beloof het;
2 Die Here het die gees van Kores, die koning van die Perse, opgewek, en hy het deur sy hele koninkryk verkondig, en ook deur skrywe:
3 en gesê: So sê Kores, die koning van die Perse; Die Here van Israel, die Allerhoogste Here, het my koning gemaak van die hele wêreld,
4 En my beveel om vir hom 'n huis te bou in Jerusalem in die Jodedom.
5 As daar dan iemand van julle is wat uit sy volk is, laat die Here, sy Here, met hom wees, en laat hom optrek na Jerusalem wat in Judea is, en die huis van die Here van Israel bou; is die Here wat in Jerusalem woon.
6 Elkeen wat dan in die plekke rondom woon, laat hulle hom help, dié, sê ek, wat sy bure is, met goud en silwer,
7 Met geskenke, met perde en met vee, en ander dinge wat deur 'n gelofte uiteengesit is, vir die tempel van die Here in Jerusalem.
8 Toe het die owerste van die families van Judéa en van die stam van Benjamin opgestaan; ook die priesters en die Leviete en almal wie se gedagtes die HERE aangeneem het om op te trek en vir die HERE 'n huis in Jerusalem te bou,
9 En die wat rondom hulle gewoon het, en hulle het in alles gehelp met silwer en goud, met perde en vee, en met baie baie gratis geskenke van 'n groot aantal wie se gedagtes daartoe aangewakker was.
10 Koning Kores het ook die heilige voorwerpe uitgebring wat Nabukodonosor uit Jerusalem weggevoer en in sy afgodetempel opgerig het.
11 En toe Kores, die koning van die Perse, hulle uitgebring het, het hy hulle aan Mithridates, sy tesourier, oorgegee.
12 En deur hom is hulle oorgelewer aan Sanabassar, die goewerneur van Judea.
13 En dit was hulle getal; duisend goue bekers en duisend silwer, wierookpanne van silwer nege en twintig, goue skale dertig, en twee duisend vier honderd en tien silwer en nog duisend voorwerpe.
14 En al die voorwerpe van goud en silwer wat weggevoer is, was vyf duisend vier honderd nege en sestig.
15 Hulle is deur Sanabassar teruggebring, saam met hulle van die ballinge, van Babel na Jerusalem.
16 Maar in die tyd van Artexerxes, die koning van die Perse, het Belemus en Mithridates en Tabellius en Rathumus en Beeltetmus en Semellius, die sekretaris, en ander wat saam met hulle in diens was, wat in Samaria en op ander plekke gewoon het, aan hom geskryf teen hom die wat in Judea en Jerusalem gewoon het, die volgende briewe;
17 Aan koning Artexerxes, ons heer, u dienaars, Rathumus, die storieskrywer, en Semellius, die skrywer, en die res van hulle raad, en die regters wat in Celosirië en Fenicië is.
18 Laat dit nou aan die heer die koning bekend wees dat die Jode wat van u af na ons opstaan, wat in Jerusalem gekom het, daardie opstandige en goddelose stad, die markpleine bou en sy mure herstel en die fondamente van die tempel.
19 En as hierdie stad en sy mure weer opgebou word, sal hulle nie net weier om belasting te gee nie, maar ook teen konings in opstand kom.
20 En aangesien die dinge van die tempel nou in hande is, dink ons dit is goed om nie so 'n saak te verwaarloos nie,
21 Maar om met ons heer die koning te spreek met die bedoeling dat dit, as dit jou behae is, in die boeke van jou vaders opgesoek kan word;
22 En jy sal in die kronieke vind wat oor hierdie dinge geskrywe is, en jy sal verstaan dat daardie stad wederstrewig was en konings sowel as stede in beroering gebring het.
23 En dat die Jode wederstrewig was en altyd daarin oorlog gevoer het; om hierdie rede is selfs hierdie stad verwoes.

24 Daarom verklaar ons nou aan u, o heer die koning, dat as hierdie stad weer gebou word, en die mure daarvan opnuut opgerig word, sal u van nou af geen deurgang na Celosirië en Fenicië hê nie.
25 Toe het die koning weer teruggeskryf aan Rathumus, die storieskrywer, aan Beeltetmus, aan Semellius, die skrywer, en aan die ander wat in diens was, en die inwoners van Samaria en Sirië en Fenice, op hierdie manier;
26 Ek het die brief gelees wat julle aan my gestuur het.
27 En die manne daarin is aan rebellie en oorlog gegee, en dat magtige konings en wrede konings in Jerusalem was, wat geregeer het en belasting geëis het in Celosirië en Fenicië.
28 Nou daarom het ek bevel gegee om daardie manne te verhinder om die stad te bou, en oppas dat daar nie meer daarin gedoen word nie;
29 En dat daardie goddelose arbeiders nie verder gaan tot ergernis van konings nie,
30 Toe koning Artexerxes sy briewe gelees het, het Rathumus en Semellius, die skrywer, en die ander wat saam met hulle in diens was, inderhaas na Jerusalem opgetrek met 'n bende ruiters en 'n menigte mense in geveg, en die bouers begin verhinder. ; en die bou van die tempel in Jerusalem het opgehou tot die tweede jaar van die regering van Daríus, die koning van die Perse.

HOOFSTUK 3

1 En toe Daríus geregeer het, het hy 'n groot fees gehou vir al sy onderdane en vir sy hele huisgesin en vir al die vorste van Medië en Persië,
2 En aan al die goewerneurs en owerstes en luitenante wat onder hom was, van Indië af tot by Kus, van honderd sewe en twintig provinsies.
3 En nadat hulle geëet en gedrink het en versadig huis toe gegaan het, het koning Daríus in sy slaapkamer ingegaan en geslaap en kort daarna wakker geword.
4 Daarop het drie jongmanne wat uit die lyfwag was wat die koning se liggaam bewaar het, met mekaar gepraat;
5 Laat elkeen van ons 'n vonnis spreek: wie sal oorwin, en wie se vonnis wyser sal lyk as die ander, aan hom sal koning Darius groot geskenke en groot dinge gee as teken van oorwinning.
6 Soos om met purper bekleed te wees, om goud te drink en te slaap op goud en 'n wa met goue tooms en 'n hoofband van fyn linne en 'n ketting om sy nek;
7 En hy sal langs Daríus sit vanweë sy wysheid, en hy sal sy neef Daríus genoem word.
8 Toe het elkeen sy vonnis geskryf, dit verseël en dit onder sy kussing, koning Daríus, gelê;
9 en gesê dat, wanneer die koning opgestaan het, sommige hom die geskrifte sal gee; en van wie se kant die koning en die drie vorste van Persië sal oordeel dat sy vonnis die wysste is, aan hom sal die oorwinning gegee word, soos bepaal is.
10 Die eerste het geskryf: Wyn is die sterkste.
11 Die tweede het geskryf: Die koning is die sterkste.
12 Die derde het geskryf: Vroue is die sterkste, maar bo alles dra die waarheid die oorwinning weg.
13 En toe die koning opgestaan het, het hulle hul geskrifte geneem en dit aan hom oorgegee, en so het hy dit gelees.
14 En hy het uitstuur al die vorste van Persië en Medië, en die goewerneurs en die owerstes en die luitenante en die owerstes;
15 En hom gaan sit in die koninklike stoel van regter; en die geskrifte is voor hulle gelees.
16 En hy sê: Roep die jongmanne, en hulle moet hul eie vonnisse bekend maak. En hulle is geroep en ingekom.
17 En hy sê vir hulle: Verklaar aan ons julle gedagtes aangaande die geskrifte. Toe begin die eerste wat van die sterkte van wyn gespreek het;
18 En hy het so gesê: O manne, hoe uitermate sterk is wyn! dit laat alle mense dwaal wat dit drink;
19 Dit laat die gedagtes van die koning en van die weeskind almal een wees; van die slaaf en van die vryman, van die arm man en van die rykes:
20 Dit verander ook elke gedagte in vrolikheid en vrolikheid, sodat 'n mens nie aan droefheid of skuld dink nie;
21 En dit maak elke hart ryk, sodat 'n man aan koning of goewerneur nie dink nie; en dit laat alles spreek deur talente:
22 En as hulle in hul bekers is, vergeet hulle hul liefde vir vriende en broers, en 'n bietjie daarna trek hulle swaarde uit.
23 Maar as hulle van die wyn is, onthou hulle nie wat hulle gedoen het nie.
24 O manne, is wyn nie die sterkste wat dwing om so te doen nie? En toe hy so gespreek het, het hy stilgebly.

HOOFSTUK 4

1 Toe begin die tweede wat oor die krag van die koning gespreek het, sê:
2 O julle manne, presteer mense nie in krag wat heers oor see en land en alles daarin nie?
3 Maar die koning is nog sterker, want hy is heer oor al hierdie dinge en heers daaroor; en alles wat Hy hulle beveel, doen hulle.
4 As Hy hulle beveel om oorlog te voer teen die ander, doen hulle dit; as Hy hulle teen die vyande uitstuur, gaan hulle en breek bergmure en torings af.
5 Hulle maak dood en word gedood, en hulle oortree nie die bevel van die koning nie; as hulle die oorwinning behaal, bring hulle alles na die koning toe, sowel as die buit, soos alles anders.
6 Net so ook vir dié wat geen soldate is nie, en nie met oorloë te doen het nie, maar vee gebruik, wanneer hulle weer geoes het wat hulle gesaai het, bring hulle dit na die koning en dwing mekaar om belasting aan die koning te betaal.
7 En tog is hy maar een man; as hy beveel om dood te maak, maak hulle dood; as hy beveel om te spaar, spaar hulle;
8 As hy beveel om te slaan, slaan hulle; as hy bevel gee om 'n woesteny te maak, dan maak hulle 'n woesteny; as hy beveel om te bou, bou hulle;
9 As hy beveel om uit te kap, kap hulle af; as hy beveel om te plant, plant hulle.
10 So is al sy volk en sy leërs hom gehoorsaam; verder gaan hy lê, hy eet en drink en rus.
11 En hulle waak rondom hom, en niemand mag weggaan en sy eie sake doen nie, en hulle mag hom in geen ding ongehoorsaam wees nie.
12 O manne, hoe sou die koning nie die magtigste wees as hy in so 'n mate gehoorsaam word nie? En hy het sy tong vasgehou.
13 Toe het die derde, wat van vroue en van die waarheid gepraat het, (dit was Sorobabel) begin praat.
14 O manne, dit is nie die groot koning of die menigte van mense nie, en dit is nie wyn wat uitblink nie; wie is dit dan wat hulle regeer, of die heerskappy oor hulle het? is hulle nie vroue nie?

15 Vroue het die koning gedra en al die mense wat oor see en land heers.
16 Selfs van hulle het hulle gekom, en hulle het die wat die wingerde geplant het, waar die wyn vandaan kom, gevoed.
17 Hulle maak ook klere vir mans; hulle bring eer aan die mense; en sonder vroue kan mans nie wees nie.
18 Ja, en as mans goud en silwer bymekaargemaak het, of enige ander goeie ding, het hulle nie 'n vrou lief wat lieflik is in guns en skoonheid nie?
19 En as hulle al hierdie dinge laat gaan, moet hulle nie gaps nie, en selfs met oop mond hul oë op haar rig; en het alle mense nie meer na haar begeer as na silwer of goud of enige goeie ding wat ook al nie?
20 'n Man verlaat sy vader wat hom grootgemaak het, en sy land, en hou sy vrou aan.
21 Hy hou vas om nie sy lewe saam met sy vrou deur te bring nie. en dink nie aan vader of moeder of land nie.
22 Hieraan moet julle ook weet dat vroue oor julle heers: arbei julle en swoeg julle nie en gee en bring julle alles vir die vrou nie?
23 Ja, 'n man neem sy swaard en gaan sy pad om te roof en te steel, om op die see en op riviere te vaar;
24 En hy kyk na 'n leeu en gaan in die duisternis; en as hy gesteel, geplunder en beroof het, bring hy dit tot sy liefde.
25 Daarom het 'n man sy vrou meer lief as vader of moeder.
26 Ja, daar is baie wat uit hul verstand vir vroue opgeraak het, en diensknegte geword het ter wille van hulle.
27 Baie het ook omgekom, gedwaal en gesondig vir vroue.
28 En nou glo julle My nie? is die koning nie groot in sy mag nie? is alle streke nie bang om aan hom te raak nie?
29 Maar ek het hom en Apame, die koning se byvrou, die dogter van die bewonderenswaardige Bartakus, sien sit aan die regterhand van die koning,
30 en neem die kroon van die koning se hoof af en sit dit op haar eie hoof; sy het ook die koning met haar linkerhand geslaan.
31 En tog het die koning dit alles gegaps en met oop mond na haar gekyk; as sy vir hom gelag het, het hy ook gelag; maar as sy enige misnoeë oor hom gehad het, het die koning gretig gevlei, sodat sy met hom kon versoen weer.
32 O manne, hoe kan dit wees as vroue sterk moet wees, aangesien hulle so doen?
33 Toe het die koning en die vorste na mekaar gekyk, en hy het die waarheid begin praat.
34 O manne, is vroue nie sterk nie? groot is die aarde, hoog is die hemel, vinnig is die son in sy loop, want Hy omsingel die hemele rondom en gaan op een dag sy koers terug na sy eie plek.
35 Is hy nie groot wat hierdie dinge maak nie? daarom is die waarheid groot en sterker as alle dinge.
36 Die hele aarde roep oor die waarheid, en die hemel seën dit; alle werke bewe en bewe daaroor, en daarby is geen onregverdigheid nie.
37 Wyn is goddeloos, die koning is goddeloos, vroue is goddeloos, al die mensekinders is goddeloos, en dit is al hulle bose werke; en daar is geen waarheid in hulle nie; en in hulle ongeregtigheid sal hulle omkom.
38 Wat die waarheid betref, dit bly en is altyd sterk; dit leef en oorwin tot in ewigheid.
39 By haar is daar geen aanneming van persone of belonings nie; maar sy doen die dinge wat regverdig is, en weerhou haar van alle onregverdige en goddelose dinge; en alle mense doen goed soos van haar werke.
40 Ook in haar oordeel is daar geen ongeregtigheid nie; en sy is die krag, koninkryk, krag en majesteit, van alle eeue. Geseënd is die God van waarheid.
41 En daarmee het hy stilgebly. En die hele volk het toe uitgeroep en gesê: Groot is die waarheid en magtig bo alle dinge.
42 Toe sê die koning vir hom: Vra wat jy meer wil hê as wat in die geskrif bepaal is, en ons sal dit aan jou gee, omdat jy die wysste bevind is; en jy sal langs my sit en my neef genoem word.
43 Toe sê hy vir die koning: Dink aan u gelofte wat u beloof het om Jerusalem te bou, op die dag toe u in u koninkryk gekom het,
44 En om al die voorwerpe weg te stuur wat uit Jerusalem weggeneem is, wat Kores afgesonder het toe hy beloof het om Babel te vernietig en dit weer daarheen te stuur.
45 Jy het ook beloof om die tempel op te bou wat die Edomiete verbrand het toe Judéa deur die Chaldeërs verwoes is.
46 En nou, o heer die koning, dit is wat ek eis, en wat ek van u verlang, en dit is die vorstelike vrygewigheid wat van uself uitgaan: ek wil dus hê dat u die gelofte nakom, waarvan die uitvoering met u eie mond jy het aan die Koning van die hemel beloof.
47 Daarop het koning Daríus opgestaan en hom gesoen en vir hom briewe geskrywe aan al die skatmeesters en luitenante en owerstes en goewerneurs, dat hulle hom en almal wat saam met hom optrek om Jerusalem veilig op hul pad te bring .
48 Hy het ook briewe geskryf aan die luitenante wat in Celosirië en Fenicië was, en aan hulle in Libanus, dat hulle sederhout van Libanus na Jerusalem moes bring, en dat hulle die stad saam met hom moes bou.
49 Verder het hy vir al die Jode wat uit sy ryk na die Jodedom getrek het, geskryf aangaande hulle vryheid, dat geen offisier, geen owerste, geen luitenant of tesourier, met geweld by hulle deure sou ingaan nie;
50 En dat die hele land wat hulle besit vry moet wees sonder belasting; en dat die Edomiete die dorpe van die Jode wat hulle toe gehou het, sou oorgee;
51 Ja, dat daar jaarliks twintig talente gegee sou word aan die bou van die tempel, tot die tyd dat dit gebou is;
52 En nog tien talente jaarliks om die brandoffers elke dag op die altaar te onderhou, soos hulle 'n gebod gehad het om sewentien te offer.
53 En dat almal wat uit Babel gegaan het om die stad te bou, vrye vryheid moet hê, sowel hulle as hulle nageslag, en al die priesters wat weggegaan het.
54 Hy het ook geskryf oor. die pligte en die priesterklere waarin hulle dien;
55 En net so moet die diens van die Leviete aan hulle gegee word tot die dag dat die huis voltooi en Jerusalem opgebou is.
56 En hy het bevel gegee om aan almal wat die stad bewaar, pensioene en lone te gee.
57 Hy het ook al die voorwerpe uit Babel weggestuur wat Kores afgesonder het; en alles wat Kores in bevel gegee het, het hy ook bevel gegee om te doen en na Jerusalem gestuur.
58 En toe hierdie jongman uitgegaan het, het hy sy aangesig na die hemel opgehef na Jerusalem en die Koning van die hemel geprys,
59 en gesê: Uit jou kom die oorwinning, van jou kom wysheid, en aan jou behoort die heerlikheid, en ek is u kneg.
60 Geseënd is U wat my wysheid gegee het, want U loof ek, Here van ons vaders.

61 En so het hy die briewe geneem en uitgegaan en na Babel gekom en dit aan al sy broers vertel.
62 En hulle het die God van hulle vaders geprys, omdat Hy hulle vryheid en vryheid gegee het
63 Om op te trek en Jerusalem te bou en die tempel waaroor sy Naam uitgeroep is; en hulle het sewe dae lank feesgevier met musiekinstrumente en vrolikheid.

HOOFSTUK 5

1 Hierna is die vernaamste manne van die families volgens hulle stamme gekies om op te trek met hulle vroue en seuns en dogters, met hulle slawe en slavinne en hulle vee.
2 En Daríus het duisend perderuiters saam met hulle gestuur totdat hulle hulle veilig na Jerusalem teruggebring het, en met musiekinstrumente trommels en fluite.
3 En al hulle broers het gespeel, en hy het hulle saam met hulle laat optrek.
4 En dit is die name van die manne wat opgetrek het, volgens hulle geslagte onder hulle stamme, volgens hulle hoofde.
5 Die priesters, die seuns van Pinees, die seun van Aäron: Jesus, die seun van Josédek, die seun van Saraja, en Joakim, die seun van Zorobabel, die seun van Salatiël, van die huis van Dawid, uit die geslag van Fares, van die stam van Juda;
6 wat wyse sinne gespreek het voor Daríus, die koning van Persië, in die tweede jaar van sy regering, in die maand Nisan, dit is die eerste maand.
7 En dit is hulle uit die Jode wat uit die ballingskap opgetrek het, waar hulle as vreemdelinge gewoon het, wat Nabukodonosor, die koning van Babel, na Babel weggevoer het.
8 En hulle het teruggekeer na Jerusalem en na die ander dele van die Jodedom, elkeen na sy eie stad, wat saam met Sorobabel gekom het, met Jesus, Nehemías en Sagaria en Reesajas, Enenius, Mardogeus. Beelsarus, Asfarasus, Reelius, Roimus en Baäna, hulle gidse.
9 Die getal van hulle van die nasie en hulle goewerneurs, seuns van Foros, tweeduisend honderd twee en sewentig; die seuns van Safat, vier honderd twee en sewentig;
10 die seuns van Ares, sewe honderd ses en vyftig:
11 die seuns van Faat-Moab, tweeduisend agt honderd en twaalf;
12 die seuns van Elam, duisend twee honderd vier en vyftig: die kinders van Satul, nege honderd vyf en veertig: die kinders van Corbe, sewe honderd vyf: die kinders van Bani, seshonderd agt en veertig;
13 die seuns van Bebai, seshonderd drie en twintig: die kinders van Sadas, drie duisend twee honderd twee en twintig;
14 die kinders van Adonikam, seshonderd sewe en sestig: die kinders van Bagoi, twee duisend ses en sestig: die kinders van Adin, vier honderd vier en vyftig;
15 die seuns van Aterésias, twee en negentig: die seuns van Ceilan en Asetas sewe en sestig: die seuns van Asuran, vier honderd twee en dertig;
16 die seuns van Ananías, honderd-een: die seuns van Arom, twee en dertig; en die kinders van Bassa, drie honderd drie en twintig: die seuns van Asefurit, honderd twee;
17 die kinders van Meterus, drie duisend vyf: die kinders van Betlomon, honderd drie en twintig;
18 Hulle van Netofa, vyf en vyftig; hulle van Anatot, honderd agt en vyftig; hulle van Betsamos, twee en veertig;
19 Hulle van Kirjatiarius, vyf en twintig: hulle van Kapira en Berot, sewe honderd drie en veertig; hulle van Pira, sewe honderd;
20 Hulle van Chadias en Ammidoi, vierhonderd twee en twintig; hulle van Sirama en Gabdes, seshonderd een en twintig;
21 Hulle van Macalon, honderd twee en twintig; hulle van Betolius, twee en vyftig: die seuns van Nefis, honderd ses en vyftig;
22 die seuns van Kalamolalus en Onus, sewe honderd vyf en twintig: die seuns van Jeregus, twee honderd vyf en veertig;
23 die seuns van Annas, drie duisend drie honderd en dertig;
24 Die priesters: die seuns van Jeddu, die seun van Jesus, onder die seuns van Sanasib, nege honderd twee en sewentig: die seuns van Merut, duisend twee en vyftig;
25 die kinders van Fassaron, duisend sewe en veertig: die kinders van Karme, duisend sewentien.
26 Die Leviete: die seuns van Jessue en Kadmiël en Banuas en Sudias, vier en sewentig.
27 Die heilige sangers: die seuns van Asaf, honderd agt en twintig.
28 Die poortwagters: die seuns van Salum, die seuns van Jatal, die seuns van Talmon, die seuns van Dakobi, die seuns van Teta, die seuns van Sami, altesaam honderd nege en dertig.
29 Die dienaars van die tempel: die seuns van Esau, die seuns van Asifa, die seuns van Tabaot, die seuns van Ceras, die seuns van Sud, die seuns van Phaleas, die seuns van Labana, die seuns van Graba,
30 Die seuns van Acua, die seuns van Uta, die seuns van Cetab, die seuns van Agaba, die seuns van Subai, die seuns van Anan, die seuns van Cathua, die seuns van Geddur,
31 Die seuns van Airus, die seuns van Daisan, die seuns van Noeba, die seuns van Chaseba, die seuns van Gasera, die seuns van Azia, die seuns van Pinees, die seuns van Asare, die seuns van Bastai, die seuns van Asana , die seuns van Meani, die seuns van Nafisi, die seuns van Akub, die seuns van Acipha, die seuns van Assur, die seuns van Faracim, die seuns van Basaloth,
32 Die seuns van Meeda, die seuns van Coutha, die seuns van Charea, die seuns van Charcus, die seuns van Aserer, die seuns van Thomoi, die seuns van Nasit, die seuns van Atifa.
33 Die seuns van die dienaars van Salomo: die seuns van Asafion, die seuns van Farira, die seuns van Jeeli, die seuns van Loson, die kinders van Israel, die seuns van Safet,
34 Die seuns van Hagia, die seuns van Faracaret, die seuns van Sabi, die seuns van Sarothie, die seuns van Masias, die seuns van Gar, die seuns van Addus, die seuns van Suba, die seuns van Apherra, die seuns van Barodis , die seuns van Sabat, die seuns van Allom.
35 Al die dienaars van die tempel en die seuns van die dienaars van Salomo was drie honderd twee en sewentig.
36 Hulle het opgetrek uit Thermelet en Thelersas, Charaathalar wat hulle gelei het, en Aalar;
37 En hulle kon hulle families en hulle stam nie vertel hoe hulle uit Israel was nie: die seuns van Ladan, die seun van Ban, die seuns van Nekodan, seshonderd twee en vyftig.
38 En van die priesters wat die amp van die priesterskap oorgeneem het en nie gevind is nie: die seuns van Obdia, die seuns van Accos, die seuns van Addus, wat met Augia getrou het, een van die dogters van Barselus, en na sy naam genoem is.
39 En toe die beskrywing van die geslag van hierdie manne in die register gesoek is, en nie gevind is nie, is hulle verwyder van die uitoefening van die amp van die priesterskap.

40 Want vir hulle het Nehemías en Ataría gesê dat hulle nie die heilige dinge deelagtig sou word nie, totdat 'n hoëpriester opgestaan het wat met leer en waarheid geklee was.
41 En van Israel, van twaalf jaar oud en daarbo, was hulle almal in getal veertigduisend, behalwe slawe en slavinne tweeduisend drie honderd en sestig.
42 Hulle slawe en slavinne was sewe duisend drie honderd sewe en veertig: die sangers en sangers, twee honderd vyf en veertig;
43 Vierhonderd vyf en dertig kamele, sewe duisend ses en dertig perde, twee honderd vyf en veertig muile, vyf duisend vyf honderd vyf en twintig diere wat aan die juk gebruik is.
44 En sommige van die owerstes van hulle families, toe hulle by die tempel van God kom wat in Jerusalem is, het 'n eed beloof om die huis weer op sy eie plek op te rig volgens hulle vermoë,
45 En om in die heilige skatkis van die werke duisend pond goud, vyf duisend silwer en honderd priesterlike klere te gee.
46 En so het die priesters en die Leviete en die volk in Jerusalem en in die land gewoon, ook die sangers en die poortwagters; en die hele Israel in hulle dorpe.
47 Maar toe die sewende maand op hande was, en toe die kinders van Israel elkeen op sy eie plek was, het hulle almal saam in eenstemmigheid in die oop plek van die eerste poort gekom wat na die ooste lê.
48 Toe het Jesus, die seun van Josédek, en sy broers, die priesters, en Sorobabel, die seun van Salatiël, en sy broers opgestaan en die altaar van die God van Israel gereed gemaak.
49 om daarop brandoffers te bring, soos dit uitdruklik beveel is in die boek van Moses, die man van God.
50 En daar is by hulle versamel uit die ander nasies van die land, en hulle het die altaar op sy eie plek opgerig, omdat al die nasies van die land in vyandskap met hulle was en hulle verdruk het; en hulle het slagoffers volgens die tyd gebring en brandoffers aan die Here soggens as saans.
51 Hulle het ook die huttefees gehou, soos dit in die wet beveel is, en elke dag, soos dit nodig was, offers gebring.
52 En daarna die voortdurende offergawes en die offer van die sabbatte en van die nuwemane en van alle heilige feeste.
53 En almal wat 'n gelofte aan God gemaak het, het van die eerste dag van die sewende maand begin om offers aan God te bring, alhoewel die tempel van die Here nog nie gebou was nie.
54 En hulle het aan die messelaars en skrynwerkers geld, vleis en drank gegee, met blymoedigheid.
55 Ook aan die van Sidon en Tirus het hulle karre gegee om sederbome van Libanus af te bring, wat met dryfkragte na die hawe van Joppe gebring moes word, soos dit hulle beveel is deur Kores, die koning van die Perse.
56 En in die tweede jaar en tweede maand ná sy aankoms na die tempel van God in Jerusalem het Sorobabel, die seun van Salatiël, en Jesus, die seun van Josédek, en hulle broers en die priesters en die Leviete en almal wat was, begin. kom na Jerusalem uit die ballingskap.
57 En hulle het die fondament van die huis van God gelê op die eerste dag van die tweede maand, in die tweede jaar nadat hulle in die Jodeland en Jerusalem gekom het.
58 En hulle het die Leviete van twintig jaar oud oor die werke van die Here aangestel. Toe het Jesus opgestaan, en sy seuns en broers, en Kadmiël, sy broer, en die seuns van Madiabun, met die seuns van Joda, die seun van Elíadun, en hulle seuns en broers, almal Leviete, eendragtig wat die saak voorlê, werk om die werke in die huis van God te bevorder. So het die werkers die tempel van die Here gebou.
59 En die priesters het bekleed gestaan in hulle klere met musiekinstrumente en trompette; en die Leviete, die seuns van Asaf, het simbale gehad
60 Sing lofliedere en lofprysinge van die Here, soos Dawid, die koning van Israel, dit voorgeskryf het.
61 En hulle het met groot stemme liedere gesing tot lof van die Here, want sy goedertierenheid en heerlikheid is tot in ewigheid in die hele Israel.
62 En die hele volk het op die trompette geblaas en met 'n groot stem geskreeu en lofliedere gesing tot eer van die Here vir die oprigting van die huis van die Here.
63 Ook van die priesters en Leviete en van die owerstes van hulle families het die oudstes wat die vorige huis gesien het, met geween en groot geween na die bou daarvan gekom.
64 Maar baie met trompette en blydskap het met groot stem uitgeroep,
65 Sodat die basuine vanweë die geween van die volk nie gehoor sou word nie, maar die skare het wonderbaarlik geblaas, sodat dit ver gehoor is.
66 Daarom, toe die vyande van die stam van Juda en Benjamin dit hoor, het hulle te wete gekom wat daardie geluid van trompette sou beteken.
67 En hulle het bemerk dat die wat uit die ballingskap was, die tempel gebou het vir die Here God van Israel.
68 Hulle het toe na Sorobabel en Jesus en na die owerstes van die families gegaan en vir hulle gesê: Ons sal saam met julle bou.
69 Want ook ons, soos julle, gehoorsaam julle Here en offer aan Hom van die dae van Asbasaret, die koning van die Assiriërs, wat ons hierheen gebring het.
70 Toe sê Sorobabel en Jesus en die owerste van die families van Israel vir hulle: Dit is nie vir ons en julle om saam 'n huis vir die Here ons God te bou nie.
71 Ons alleen sal vir die Here van Israel bou, soos Kores, die koning van die Perse, ons beveel het.
72 Maar die heidene van die land wat swaar op die inwoners van Judea gelê en hulle in 'n noue posisie gehou het, het hulle bou verhinder;
73 En deur hulle geheime sameswerings en volksoortuigings en beroeringe het hulle die voltooiing van die gebou verhinder al die tyd wat koning Kores geleef het; daarom is hulle verhinder om te bou vir 'n tydperk van twee jaar, tot die regering van Daríus.

HOOFSTUK 6

1 En in die tweede jaar van die regering van Darius, Aggeus en Sagaria, die seun van Addo, het die profete vir die Jode in die Jode en Jerusalem geprofeteer in die Naam van die Here, die God van Israel, wat oor hulle was.
2 Toe het Sorobabel, die seun van Salatiel, en Jesus, die seun van Josédek, opgestaan en die huis van die Here in Jerusalem begin bou, terwyl die profete van die Here by hulle was en hulle gehelp het.
3 In dieselfde tyd het Sisinnes, die goewerneur van Sirië en Fenicië, saam met Sathrabuzanes en sy metgeselle na hulle gekom en vir hulle gesê:
4 Op wie se opdrag bou julle hierdie huis en hierdie dak en doen al die ander dinge? en wie is die werkers wat hierdie dinge doen?

5 Nietemin het die oudstes van die Jode guns verkry, omdat die Here die gevangenes besoek het;
6 En hulle is nie verhinder om te bou nie, totdat daar aan Darius 'n aanduiding gegee is aangaande hulle, en 'n antwoord ontvang is.
7 Die afskrif van die briewe wat Sisinnes, goewerneur van Sirië en Fenicië, en Sathrabuzanes, met hulle metgeselle, heersers in Sirië en Fenicië, geskryf en aan Daríus gestuur het; Aan koning Darius, groete:
8 Laat alles bekend word aan ons heer die koning wat in die land van Judea gekom het en in die stad Jerusalem ingegaan het, het ons in die stad Jerusalem die oudstes van die Jode gevind wat uit die ballingskap was
9 Bou 'n huis vir die Here, groot en nuut, van gekapte en duur klippe, en die hout wat reeds op die mure gelê is.
10 En daardie werke word met groot spoed gedoen, en die werk gaan voorspoedig voort in hulle hande, en met alle heerlikheid en ywer word dit gemaak.
11 Toe vra ons hierdie ouderlinge en sê: Deur wie se bevel bou julle hierdie huis en lê die fondamente van hierdie werke?
12 Daarom, met die doel dat ons kennis aan jou kan gee deur skrif, het ons van hulle geëis wat die vernaamste doeners was, en ons het van hulle die name op skrif van hulle vernaamste manne geëis.
13 Hulle het toe vir ons geantwoord: Ons is dienaars van die Here wat hemel en aarde gemaak het.
14 En wat hierdie huis betref, dit is baie jare gelede gebou deur 'n groot en sterk koning van Israel, en dit was voltooi.
15 Maar toe ons vaders God geterg het en gesondig het teen die Here van Israel wat in die hemel is, het Hy hulle oorgegee in die mag van Nabukodonosor, die koning van Babel, van die Chaldeërs;
16 Hy het die huis afgebreek en dit verbrand en die volk as gevangenes na Babel weggevoer.
17 Maar in die eerste jaar dat koning Kores oor die land van Babel geregeer het, het die koning Kores geskryf om hierdie huis op te bou.
18 En die heilige voorwerpe van goud en silwer wat Nabukodonosor uit die huis in Jerusalem weggevoer het en dit in sy eie tempel neergesit het, dié wat koning Kores uit die tempel van Babel teruggebring het, en hulle is oorgelewer aan Zorobabel en vir Sanabassarus, die heerser,
19 Met bevel dat hy dieselfde voorwerpe moes wegdra en dit in die tempel in Jerusalem neersit; en dat die tempel van die Here in sy plek gebou sou word.
20 Toe dieselfde Sanabassarus hierheen gekom het, het hy die fondamente van die huis van die Here in Jerusalem gelê; en van daardie tyd af tot dit nog 'n gebou is, is dit nog nie heeltemal voltooi nie.
21 As dit dan nou goed is in die oë van die koning, laat ondersoek instel na die kronieke van koning Kores.
22 En as dit gevind word dat die bou van die huis van die Here in Jerusalem gedoen is met die instemming van koning Kores, en as ons heer die koning so ingestel is, laat hy dit vir ons te kenne gee.
23 Toe het koning Daríus bevel gegee om in Babel na die kronieke te soek; en so is daar by die paleis Ekbatáne, wat in die land Medië is, 'n rol gevind waarin hierdie dinge opgeteken is.
24 In die eerste jaar van die regering van Kores het koning Kores bevel gegee dat die huis van die Here in Jerusalem weer gebou moes word, waar hulle met voortdurende vuur offer.
25 wie se hoogte sestig el en die breedte sestig el moet wees, met drie rye gekapte klippe en een ry nuwe hout van daardie land; en die uitgawes daarvan om uit die huis van koning Kores te gee;
26 En dat die heilige voorwerpe van die huis van die HERE, van goud en silwer, wat Nabukodonosor uit die huis in Jerusalem geneem en na Babel gebring het, in die huis in Jerusalem teruggebring moet word en neergesit word op die plek waar hulle was voorheen.
27 En hy het ook bevel gegee dat Sisinnes, die goewerneur van Sirië en Fenice, en Sathrabuzanes, en hulle metgeselle, en dié wat as heersers in Sirië en Fenicië aangestel is, versigtig moes wees om nie met die plek in te meng nie, maar Sorobabel, die dienaar van die Here en goewerneur van Judea en die oudstes van die Jode, om die huis van die Here op daardie plek te bou.
28 Ek het ook beveel om dit weer heel te laat opbou; en dat hulle ywerig daarop uitsien om die wat uit die ballingskap van die Jode is, te help totdat die huis van die Here voltooi is.
29 En uit die belasting van Celosirië en Fenisië moet 'n deel sorgvuldig aan hierdie manne gegee word vir die offers van die Here, dit is, aan Sorobabel, die goewerneur, vir bulle en ramme en lammers;
30 En ook koring, sout, wyn en olie, en dit gedurigdeur elke jaar, sonder verdere twyfel, soos die priesters wat in Jerusalem is, sal aandui om daagliks spandeer te word;
31 sodat offers aan die Allerhoogste God gebring kan word vir die koning en vir sy kinders, en dat hulle vir hulle lewe kan bid.
32 En hy het bevel gegee dat elkeen wat sou oortree, ja, of enigiets wat voorheen gespreek of geskryf is, uit sy eie huis sou verlig, 'n boom moes geneem word, en hy moes daaraan opgehang word, en al sy goed vir die koning beslag gelê word.
33 Die Here dan, wie se Naam daar aangeroep word, vernietig met die banvloek elke koning en nasie wat sy hand uitsteek om daardie huis van die Here in Jerusalem te verhinder of in gevaar te stel.
34 Ek, koning Daríus, het beveel dat dit volgens hierdie dinge met ywer gedoen moet word.

HOOFSTUK 7

1 Toe Sisinnes, die goewerneur van Celosirië en Fenice, en Sathrabuzanes, met hulle metgeselle, die gebooie van koning Darius,
2 Het baie noukeurig toesig gehou oor die heilige werke en die oudstes van die Jode en goewerneurs van die tempel bygestaan.
3 En so het die heilige werke voorspoedig gegaan toe Aggeus en Sagaria, die profete, geprofeteer het.
4 En hulle het hierdie dinge voltooi volgens die bevel van die Here, die God van Israel, en met die instemming van Kores, Daríus en Artexerxes, konings van Persië.
5 En so is die heilige huis voltooi op die drie-en-twintigste dag van die maand Adar, in die sesde jaar van Daríus, die koning van die Perse.
6 En die kinders van Israel, die priesters en die Leviete en die ander wat by hulle gevoeg is, het gedoen volgens die dinge wat geskrywe is in die boek van Moses.
7 En vir die inwyding van die tempel van die HERE het hulle honderd bulle twee honderd ramme, vier honderd lammers geoffer;
8 En twaalf bokke vir die sonde van die hele Israel, volgens die getal van die owerstes van die stamme van Israel.

9 Ook het die priesters en die Leviete bekleed gestaan in hulle klere, volgens hulle geslagte, in die diens van die Here, die God van Israel, volgens die boek van Moses, en die poortwagters by elke poort.
10 En die kinders van Israel wat uit die ballinge was, het pasga gehou op die veertiende dag van die eerste maand, nadat die priesters en die Leviete geheilig is.
11 Die wat uit die ballinge was, is nie almal saam geheilig nie, maar die Leviete is almal saam geheilig.
12 En so het hulle die pasga geoffer vir al die gevangenes en vir hulle broers, die priesters, en vir hulleself.
13 En die kinders van Israel wat uit die ballingskap gekom het, het geëet, almal wat hulle afgesonder het van die gruwels van die volk van die land, en die HERE gesoek.
14 En hulle het die fees van ongesuurde brode sewe dae lank gehou en hulle voor die aangesig van die Here vrolik gemaak,
15 Want hy het die raad van die koning van Assirië na hulle toe gebring, om hulle hande te versterk in die werke van die Here, die God van Israel.

HOOFSTUK 8

1 En ná hierdie dinge, toe Artexerxes, die koning van die Perse, geregeer het, het Esdras, die seun van Saraja, die seun van Eseria, die seun van Helkía, die seun van Salum, gekom;
2 Die seun van Sadduk, die seun van Agitob, die seun van Amarias, die seun van Esias, die seun van Meremot, die seun van Zaraja, die seun van Savias, die seun van Boccas, die seun van Abisum, die seun van Pinees , die seun van Eleasar, die seun van Aäron, die owerpriester.
3 Hierdie Esdras het uit Babel opgetrek, as 'n skrifgeleerde, baie gereed in die wet van Moses, wat deur die God van Israel gegee is.
4 En die koning het hom geëer, want hy het genade in sy oë gevind in al sy begeertes.
5 Daar het ook sekere van die kinders van Israel, van die priester van die Leviete, van die heilige sangers, poortwagters en dienaars van die tempel saam met hom opgetrek na Jerusalem;
6 In die sewende jaar van die regering van Artexerxes, in die vyfde maand, was dit die koning se sewende jaar; want hulle het uit Babel getrek op die eerste dag van die eerste maand en in Jerusalem aangekom volgens die voorspoedige reis wat die Here hulle gegee het.
7 Want Esdras was baie bekwaam, sodat hy niks van die wet en gebooie van die Here nagelaat het nie, maar die hele Israel die verordeninge en verordeninge geleer het.
8 En die afskrif van die opdrag wat deur koning Artexerxes geskryf is en na Esdras, die priester en voorleser van die wet van die Here gekom het, is dit wat volg;
9 Koning Artexerxes stuur aan Esdras, die priester en voorleser van die wet van die Here, groete:
10 Nadat ek besluit het om genadig te handel, het ek bevel gegee dat diegene uit die nasie van die Jode en van die priesters en Leviete wat in ons ryk is, wat gewillig en begeer is, saam met jou na Jerusalem moet gaan.
11 Almal wat dan daaraan dink, laat hulle saam met jou vertrek, soos dit goed gelyk het vir my en my sewe vriende, die raadgewers;
12 sodat hulle na die sake van Judea en Jerusalem kan kyk, in ooreenstemming met dit wat in die wet van die Here is;
13 En bring die geskenke aan die Here van Israel na Jerusalem, wat ek en my vriende beloof het, en al die goud en silwer wat in die land van Babel gevind kan word, aan die Here in Jerusalem,
14 ook wat van die volk gegee is vir die tempel van die HERE hulle God in Jerusalem, en dat silwer en goud ingesamel kan word vir bulle, ramme en lammers en toebehore;
15 Sodat hulle aan die Here offers kan bring op die altaar van die Here hulle God wat in Jerusalem is.
16 En alles wat jy en jou broers met die silwer en goud sal doen, moet julle doen volgens die wil van julle God.
17 En die heilige voorwerpe van die Here wat aan jou gegee is vir die gebruik van die tempel van jou God wat in Jerusalem is, moet jy voor jou God in Jerusalem neersit.
18 En alles wat jy nog in gedagte hou vir die gebruik van die tempel van jou God, dit moet jy gee uit die skatkis van die koning.
19 En ek, koning Artexerxes, het ook die skattewagters in Sirië en Fenicië beveel dat alles wat Esdras, die priester en die voorleser van die wet van die Allerhoogste God mag stuur, hom dit vinnig moet gee,
20 tot die som van honderd talente silwer, so ook koring tot honderd kors, en honderd stukke wyn en ander dinge in oorvloed.
21 Laat alles volgens die wet van God ywerig gedoen word tot eer van die Allerhoogste God, sodat toorn nie oor die koninkryk van die koning en sy seuns kom nie.
22 Ek beveel julle ook dat julle geen belasting of enige ander oplegging van enige van die priesters of Leviete of heilige sangers of poortwagters of dienaars van die tempel of van enige iets wat in hierdie tempel doen, en dat niemand gesag het om enigiets op hulle op te dwing nie.
23 En jy, Esdras, stel volgens die wysheid van God regters en regters aan, sodat hulle in die hele Sirië en Fenice kan oordeel almal wat die wet van jou God ken; en die wat dit nie weet nie, moet jy leer.
24 En elkeen wat die wet van jou God en van die koning oortree, sal ywerig gestraf word, hetsy met die dood, of ander straf, met geldstraf of met gevangenisstraf.
25 Toe sê Esdras, die skrywer: Geseënd is die enigste Here, die God van my vaders, wat hierdie dinge in die hart van die koning gegee het om sy huis wat in Jerusalem is, te verheerlik.
26 En hy het my geëer in die oë van die koning en sy raadgewers en al sy vriende en edeles.
27 Daarom is ek bemoedig deur die hulp van die Here my God, en het die manne van Israel bymekaargemaak om saam met my op te trek.
28 En dit is die owerstes volgens hulle geslagte en verskeie waardighede wat saam met my uit Babel opgetrek het in die regering van koning Artexerxes:
29 Van die seuns van Pínees, Gerson; van die seuns van Itamar, Gamael; van die seuns van Dawid, Lettus, die seun van Sechenía;
30 Van die seuns van Peres: Sagaría; en saam met hom is honderd en vyftig man getel.
31 Van die seuns van Pahat-Moab: Elíaónja, die seun van Sarája, en saam met hom twee honderd man;
32 van die seuns van Sathoe: Sechenja, die seun van Jeselus, en saam met hom drie honderd man; van die seuns van Adin, Obet, die seun van Jónatan, en saam met hom twee honderd en vyftig man;
33 Van die seuns van Elam: Josia seun van Gotólia, en saam met hom sewentig man;
34 Van die seuns van Safátja: Saraja seun van Mígael, en saam met hom tien en sestig man;

35 van die seuns van Joab: Abádia, seun van Jeselus, en saam met hom twee honderd en twaalf man;
36 van die seuns van Banid: Assalimot, seun van Josafía, en saam met hom honderd en sestig man;
37 Van die seuns van Babi: Sagaria seun van Bebai, en saam met hom agt en twintig man;
38 Van die seuns van Astath, Johannes, seun van Acatan, en saam met hom honderd en tien man;
39 Van die seuns van Adonikam, die laaste, en dit is hulle name: Elifalet, Jewel en Samaja, en saam met hulle sewentig man:
40 Van die seuns van Bago: Uthi, die seun van Istalkurus, en saam met hom sewentig man.
41 En hierdie het ek bymekaargekom by die rivier met die naam van Theras, waar ons ons tente drie dae lank opgeslaan het, en toe het ek hulle bekyk.
42 Maar toe ek nie een van die priesters en Leviete daar gevind het nie,
43 Toe stuur ek na Eleasar en Iduel en Masman,
44 En Alnatan en Mamaja en Joribas en Natan, Eunatan, Sagaria en Mosollamon, hoofmanne en geleerdes.
45 En ek het hulle beveel om na Saddeus, die owerste, te gaan, wat in die plek van die skatkis was.
46 En hulle het bevel gegee dat hulle met Daddeus en met sy broers en met die tesouriers in daardie plek moes spreek om vir ons sulke manne te stuur wat die priesteramp in die huis van die Here kan verrig.
47 En deur die magtige hand van ons Here het hulle na ons vaardige manne gebring uit die seuns van Moli, die seun van Levi, die seun van Israel, Asebebië, en sy seuns en sy broers, wat agtien was.
48 En Asebië en Annus en Osaja, sy broer, van die seuns van Channuneus, en hulle seuns, was twintig man.
49 En van die dienaars van die tempel wat Dawid aangestel het, en die hoofmanne vir die diens van die Leviete, naamlik die dienaars van die tempel tweehonderd-en-twintig, wie se name aangedui is.
50 En ek het daar 'n vasdag aan die jongmanne voor ons Here beloof om van hom 'n voorspoedige reis te begeer vir ons sowel as die wat by ons was, vir ons kinders en vir die vee.
51 Want ek was skaam om die koning se voetgangers en perderuiters te vra en op te tree as beskerming teen ons teëstanders.
52 Want ons het aan die koning gesê dat die krag van die Here ons God moet wees by die wat Hom soek, om hulle op alle maniere te ondersteun.
53 En weer het ons ons Here gesmeek met betrekking tot hierdie dinge, en het Hom gunstig vir ons gevind.
54 Toe het ek twaalf van die owerstes van die priesters, Esebrias en Assanías, en tien man van hulle broers saam met hulle geskei.
55 En ek het aan hulle die goud en die silwer en die heilige voorwerpe van die huis van ons Here, wat die koning en sy raad en die vorste en die hele Israel gegee het, afgeweeg.
56 En nadat ek dit afgeweeg het, het ek aan hulle ses honderd en vyftig talente silwer en silwervoorwerpe van honderd talente en honderd talente goud gegee,
57 En twintig goue voorwerpe en twaalf kopervoorwerpe, van fyn koper, blink soos goud.
58 En ek het vir hulle gesê: Julle is beide heilig aan die Here, en die voorwerpe is heilig, en die goud en die silwer is 'n gelofte aan die Here, die Here van ons vaders.
59 Waak en bewaar dit totdat julle hulle oorgee aan die owerstes van die priesters en Leviete en aan die vernaamste manne van die geslagte van Israel, in Jerusalem, in die kamers van die huis van onse God.
60 En die priesters en die Leviete wat die silwer en die goud en die voorwerpe ontvang het, het dit na Jerusalem gebring, in die tempel van die HERE.
61 En van die rivier Theras af het ons op die twaalfde dag van die eerste maand vertrek en na Jerusalem gekom deur die magtige hand van ons Here wat met ons was; en van die begin van ons reis het die Here ons verlos van elke vyand, en so ons het na Jerusalem gekom.
62 En toe ons drie dae daar was, is die goud en silwer wat geweeg is, op die vierde dag in die huis van ons Here oorgegee aan die priester Marmot, die seun van Iri.
63 En saam met hom was Eleasar, die seun van Pinees, en saam met hulle was Josabad, die seun van Jesus, en Moët, die seun van Sabban, Leviete; almal is hulle gered volgens getal en gewig.
64 En hulle hele gewig is in dieselfde uur opgeskryf.
65 Verder het die wat uit die gevangenskap gekom het, aan die Here, die God van Israel, 'n offer gebring, twaalf bulle vir die hele Israel, sestien en tagtig ramme,
66 Twaalf en sestig lammers, bokke as dankoffer, twaalf; hulle almal 'n offer aan die Here.
67 En hulle het die koning se gebooie aan die koning se rentmeesters en aan die goewerneurs van Celosirië en Fenicië oorgegee; en hulle het die volk en die tempel van God geëer.
68 En toe hierdie dinge gebeur het, het die owerstes na my gekom en gesê:
69 Die nasie Israel, die vorste, die priesters en die Leviete, het die vreemde volk van die land nie van hulle verwyder nie, ook nie die besoedeling van die heidene, naamlik die Kanaäniete, Hetiete, Feresiete, Jebusiete en Moabiete nie, Egiptenare en Edomiete.
70 Want hulle sowel as hulle seuns het getrou met hulle dogters, en die heilige saad is vermeng met die vreemde mense van die land; en van die begin van hierdie saak af het die owerstes en die groot manne deel gehad aan hierdie ongeregtigheid.
71 En sodra ek hierdie dinge gehoor het, het ek my klere en die heilige kleed geskeur en die hare van my kop en baard afgetrek en my bedroef en baie swaar laat sit.
72 En almal wat toe ontroer was oor die woord van die Here, die God van Israel, het by my vergader, terwyl ek oor die ongeregtigheid getreur het;
73 Dan staan ek op uit die vas met my klere en die heilige kleed geskeur, en buig my knieë en steek my hande uit na die Here,
74 Ek het gesê: Here, ek staan beskaamd en beskaamd voor u aangesig;
75 Want ons sondes is vermeerder bo ons hoofde, en ons onkunde het tot aan die hemel reik.
76 Want van die tyd van ons vaders af was en is ons in groot sonde, tot vandag toe.
77 En ter wille van ons sondes en ons vaders is ons saam met ons broers en ons konings en ons priesters oorgegee aan die konings van die aarde, aan die swaard en aan ballingskap en as 'n buit met skande, tot vandag toe.
78 En nou is in 'n mate barmhartigheid aan ons bewys van U, o Here, dat daar vir ons 'n wortel en 'n naam in die plek van u heiligdom agtergelaat sou word;
79 En om vir ons 'n lig te ontdek in die huis van die Here ons God, en om ons voedsel te gee in die tyd van ons diensbaarheid.

80 Ja, toe ons in slawerny was, was ons nie van ons Here verlaat nie; maar Hy het ons genadig gemaak voor die konings van Persië, sodat hulle ons voedsel gegee het;
81 Ja, en het die tempel van ons Here geëer, en die verlate Sion opgerig, dat hulle ons 'n vaste verblyf in Jodedom en Jerusalem gegee het.
82 En nou, o Here, wat sal ons sê, met hierdie dinge? want ons het u gebooie oortree wat U deur die hand van u knegte, die profete, gegee het deur te sê:
83 Dat die land wat julle ingaan om as 'n erfdeel in besit te neem, 'n land is wat besoedel is met die besoedeling van die vreemdelinge van die land, en hulle het dit met hul onreinheid gevul.
84 Daarom moet julle nou nie julle dogters by hulle seuns voeg nie, en julle mag hulle dogters nie by julle seuns neem nie.
85 Verder sal julle nooit probeer om vrede met hulle te hê nie, sodat julle sterk kan wees en die goeie dinge van die land kan eet, en dat julle die erfdeel van die land vir ewig aan julle kinders kan oorlaat.
86 En alles wat gebeur het, word aan ons gedoen vir ons bose werke en groot sondes; want U, Here, het ons sondes verlig,
87 En ons het so 'n wortel aan ons gegee, maar ons het teruggekeer om u wet te oortree en ons te vermeng met die onreinheid van die nasies van die land.
88 Sou U nie vir ons kwaad wees om ons te vernietig totdat U vir ons geen wortel, saad of naam nagelaat het nie?
89 Here van Israel, U is waaragtig, want ons het vandag 'n wortel oorgebly.
90 Kyk, nou is ons voor jou in ons ongeregtighede, want ons kan nie langer staan as gevolg van hierdie dinge voor jou nie.
91 En terwyl Esdras in sy gebed sy belydenis afgelê het, huilend en plat op die grond voor die tempel gelê het, het daar uit Jerusalem 'n baie groot menigte manne en vroue en kinders by hom versamel, want daar was 'n groot geween onder die skare.
92 Toe roep Jekonías, die seun van Jeëlus, een van die kinders van Israel, en sê: O Esdras, ons het gesondig teen die Here God, ons het vreemde vroue uit die nasies van die land getrou, en nou is die hele Israel omhoog. .
93 Laat ons 'n eed aan die Here aflê dat ons al ons vroue wat ons van die heidene geneem het, met hulle kinders sal verwyder,
94 Soos jy dit bepaal het, en almal wat die wet van die Here gehoorsaam.
95 Staan op en stel tereg, want aan jou kom hierdie saak toe, en ons sal met jou wees; doen dapper krag.
96 Toe het Esdras opgestaan en die owerstes van die priesters en Leviete van die hele Israel 'n eed afgelê om na hierdie dinge te doen; en so het hulle gesweer.

HOOFSTUK 9

1 Toe het Esdras uit die voorhof van die tempel opgestaan, na die kamer van Joanan, die seun van Elíasib,
2 En hy het daar gebly en geen vleis geëet of water gedrink nie, en gerou oor die groot ongeregtighede van die menigte.
3 En daar was 'n uitroep in die hele Jodedom en Jerusalem aan almal wat uit die gevangenes was, dat hulle in Jerusalem versamel moes word.
4 En dat elkeen wat nie binne twee of drie dae daar bymekaargekom het nie, volgens die oudstes wat die heerskappy aangestel het, hulle vee moes gegryp word vir die gebruik van die tempel, en self uit die gevangenes uitgedryf word.
5 En in drie dae was almal uit die stam van Juda en Benjamin in Jerusalem bymekaar, op die twintigste dag van die negende maand.
6 En die hele menigte het bewend in die breë voorhof van die tempel gesit vanweë die huidige ongure weer.
7 Esdras het toe opgestaan en vir hulle gesê: Julle het die wet oortree deur vreemde vroue te trou, om daardeur die sondes van Israel te vermeerder.
8 En gee nou deur te bely eer aan die Here, die God van ons vaders,
9 En doen sy wil en skei julle af van die nasies van die land en van die vreemde vroue.
10 Toe het die hele skare uitgeroep en met 'n groot stem gesê: Soos U gespreek het, so sal ons doen.
11 Maar omdat die mense baie is, en dit ongure weer is, sodat ons nie daarbuite kan staan nie, en dit nie 'n werk van 'n dag of twee is nie, aangesien ons sonde in hierdie dinge ver versprei is:
12 Laat dan die owerstes van die menigte bly, en laat al ons woonplekke wat vreemde vroue het, op die vasgestelde tyd kom,
13 En saam met hulle die owerstes en regters van elke plek, totdat ons die toorn van die Here oor hierdie saak van ons afwend.
14 Toe het Jónatan, die seun van Asael en Esegia, die seun van Theokanus, hierdie saak op hulle geneem, en Mosollam en Levis en Sabbatheüs het hulle gehelp.
15 En die wat uit die gevangenes was, het volgens al hierdie dinge gedoen.
16 En die priester Esdras het vir hom die vernaamste manne van hulle geslagte gekies, almal by name; en op die eerste dag van die tiende maand het hulle saam gesit om die saak te ondersoek.
17 So is daar op die eerste dag van die eerste maand 'n einde gemaak aan hulle saak wat vreemde vroue aangehou het.
18 En van die priesters wat saamgekom het en vreemde vroue gehad het, is gevind:
19 van die seuns van Jesus, die seun van Josédek, en sy broers; Matthelas en Eleasar, en Joribus en Joadanus.
20 En hulle het hulle hande gegee om van hulle vroue te skei en ramme te offer om hulle oortredings te versoen.
21 En van die seuns van Emmer; Ananias en Sabdeus en Eanes en Sameius en Hiereel en Asarías.
22 En van die seuns van Fásur; Elionas, Massias Israel, en Natanael, en Ocidelus en Talsas.
23 En van die Leviete; Josabad en Semis en Colius, wat Kalitas genoem is, en Patheus en Judas en Jona.
24 Van die heilige sangers; Eleazurus, Bacchurus.
25 Van die poortwagters; Sallumus en Tolbanes.
26 van die van Israel, van die seuns van Foros; Hiermas en Eddias en Melkias en Maelus en Eleasar en Asibiës en Baanjas.
27 van die seuns van Ela; Matthanias, Sagaria en Hierielus en Hiëremot en Aedias.
28 En van die seuns van Samot; Eliadas, Elisimus, Otonias, Jarimot en Sabatus en Sardeus.
29 van die seuns van Babai; Johannes en Ananias en Josabad en Amatheis.
30 Van die seuns van Mani; Olamus, Mamuchus, Jedeus, Jasubus, Jasael en Hieremoth.
31 En van die seuns van Addi; Naathus en Moosias, Lacunus en Naidus en Mathanias en Sesthel, Balnuus en Manasseas.

32 En van die seuns van Annas; Elionas en Aseas, en Melchias en Sabbeus en Simon Chosameus.
33 En van die seuns van Asom; Altaneus en Mattias en Baänja, Elifalet en Manasse en Semeï.
34 En van die seuns van Maäni; Jeremias, Momdis, Omaerus, Juel, Mabdai en Pelias en Anos, Carabasion en Enasibus en Mamnitanaimus, Elíasis, Bannus, Eliali, Samis, Selemias, Natanias; en van die seuns van Ozora; Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Zambis, Josephus.
35 En van die seuns van Etma; Mazitias, Zabadaias, Edes, Juel, Banaias.
36 Hulle almal het vreemde vroue geneem en hulle saam met hulle kinders weggesit.
37 En die priesters en Leviete en die wat uit Israel was, het in Jerusalem en in die land gewoon op die eerste dag van die sewende maand; so was die kinders van Israel in hulle woonplekke.
38 En die hele menigte het eendragtig saamgekom na die breedte van die heilige voorportaal na die ooste toe.
39 En hulle het met Esdras, die priester en voorleser, gespreek dat hy die wet van Moses sou bring wat deur die Here, die God van Israel, gegee is.
40 En Esdras, die owerpriester, het die wet gebring aan die hele menigte, van man tot vrou, en na al die priesters, om wet te hoor op die eerste dag van die sewende maand.
41 En hy het in die breë voorhof voor die heilige voorportaal gelees van die môre tot die middag, voor mans sowel as vroue; en die skare het ag geslaan op die wet.
42 En Esdras, die priester en die voorleser van die wet, het op 'n kansel van hout gaan staan, wat daarvoor gemaak is.
43 En Mattatías, Sammus, Ananías, Asarías, Urías, Esecias, Balasamus, aan die regterhand, het by hom opgestaan.
44 En aan sy linkerhand het Phaldajus, Mísael, Melkias, Lotasubus en Nabaría gestaan.
45 Toe het Esdras die wetboek voor die skare geneem, want hy het in die eerste plek eerbaar gesit voor die oë van almal.
46 En toe Hy die wet oopmaak, het hulle almal regop gestaan. Daarom het Esdras die Here God, die Allerhoogste, die God van die leërskare, die Almagtige, geseën.
47 En die hele volk het geantwoord: Amen! en hulle hande opgehef en op die grond geval en die Here aanbid.
48 Ook Jesus, Anus, Sarabias, Adinus, Jacubus, Sabateas, Auteas, Maianeas, en Calitas, Asrias en Joazabdus en Ananias, Biatas, die Leviete, het die wet van die Here geleer en hulle daartoe gebring om dit te verstaan.
49 Toe het Attarates met Esdras, die hoofpriester, gespreek. en die voorleser en aan die Leviete wat die skare geleer het, en aan almal, deur te sê:
50 Hierdie dag is heilig aan die Here; (want hulle het almal gehuil toe hulle die wet gehoor het:)
51 Gaan dan en eet die vet en drink die soet, en stuur deel aan die wat niks het nie;
52 Want hierdie dag is heilig aan die Here; en wees nie bedroef nie; want die Here sal jou tot eer bring.
53 Toe het die Leviete alles aan die volk bekend gemaak en gesê: Hierdie dag is heilig aan die HERE; wees nie bedroef nie.
54 Toe het hulle gegaan, elkeen om te eet en te drink en vrolik te maak en om deel te gee aan die wat niks het nie, en om groot te bly;
55 Omdat hulle die woorde verstaan het waarin hulle onderrig is, en waarvoor hulle vergader is.

2nd Esdras

Tweede Esdras

HOOFSTUK 1

1 Die tweede boek van die profeet Esdras, die seun van Saraja, die seun van Asaría, die seun van Helchias, die seun van Sadamía, die seun van Sadok, die seun van Agitob,
2 Die seun van Achias, die seun van Pinees, die seun van Heli, die seun van Amarias, die seun van Aziei, die seun van Marimot, die seun van Arna, die seun van Ozias, die seun van Borit, die seun van Abisei , die seun van Pinees, die seun van Eleasar,
3 die seun van Aäron, uit die stam van Levi; wat gevange was in die land van die Meders, in die regering van Artexerxes, die koning van die Perse.
4 En die woord van die Here het tot my gekom en gesê:
5 Gaan heen en wys my volk hulle sondige dade en hulle kinders hulle boosheid wat hulle teen My gedoen het; dat hulle vir hulle kinders se kinders kan sê:
6 Omdat die sondes van hulle vaders daarin vermeerder het, want hulle het My vergeet en aan vreemde gode geoffer.
7 Is dit nie Ek wat hulle uit Egipteland, uit die slawehuis, uitgelei het nie? maar hulle het My geterg en my planne verag.
8 Trek dan die hare van jou hoof af en werp alle onheil op hulle, want hulle was nie gehoorsaam aan my wet nie, maar dit is 'n wederstrewige volk.
9 Hoe lank sal ek hulle laat staan, aan wie ek soveel goed gedoen het?
10 Ek het baie konings om hulle ontwil vernietig; Farao met sy dienaars en al sy mag het Ek verslaan.
11 Al die nasies het Ek voor hulle uit verdelg, en in die ooste het Ek die mense van twee provinsies, van Tirus en Sidon, verstrooi, en al hulle vyande gedood.
12 Spreek dan met hulle en sê: So spreek die Here:
13 Ek het jou deur die see gelei en in die begin vir jou 'n groot en veilige deurgang gegee; Ek het vir jou Moses as 'n leier gegee en Aäron as 'n priester.
14 Ek het jou verlig in 'n vuurkolom, en groot wonders het Ek onder jou gedoen; tog het julle My vergeet, spreek die Here.
15 So sê die Almagtige Here: Die kwartels was vir julle 'n teken; Ek het vir julle tente gegee tot julle beskerming; nogtans het julle daar gemurmureer,
16 En nie in my Naam getriomfeer ter wille van die vernietiging van julle vyande nie, maar tot vandag toe murmureer julle nog.
17 Waar is die weldade wat ek vir jou gedoen het? toe julle honger en dors was in die woestyn, het julle nie na My geroep nie,
18 en gesê: Waarom het U ons in hierdie woestyn ingebring om ons dood te maak? dit was vir ons beter gewees om die Egiptenaars te dien as om in hierdie woestyn te sterf.
19 Toe het Ek my ontferm oor julle rou en julle manna gegee om te eet; so het julle engelebrood geëet.
20 Toe julle dors was, het Ek nie die rots gekloof nie, en water het uitgevloei na julle versadig? oor die hitte het Ek jou bedek met die blare van die bome.
21 Ek het 'n vrugbare land onder julle verdeel, Ek het die Kanaäniete, die Feresiete en die Filistyne voor julle uit verdrywe; wat sal Ek nog meer vir julle doen? sê die Here.
22 So sê die Almagtige Here: Toe julle in die woestyn, in die rivier van die Amoriete, dors was en my Naam gelaster het,
23 Ek het vir julle nie vuur gegee vir julle godslasteringe nie, maar 'n boom in die water gegooi en die rivier soet gemaak.
24 Wat moet ek met jou doen, o Jakob? jy, Juda, wou My nie gehoorsaam nie; Ek sal My na ander nasies bekeer, en aan hulle sal Ek my Naam gee, dat hulle my insettinge kan onderhou.
25 Aangesien julle My verlaat het, sal Ek julle ook verlaat; as julle wil hê dat ek julle genadig moet wees, sal Ek julle nie ontferm nie.
26 Elke keer as julle My aanroep, sal Ek na julle nie luister nie, want julle het julle hande met bloed verontreinig, en julle voete is vinnig om doodslag te pleeg.
27 Julle het My nie as 't ware verlaat nie, maar julleself, spreek die Here.
28 So sê die Almagtige Here: Het Ek julle nie gebid as 'n vader van sy seuns, soos 'n moeder haar dogters en as 'n verpleegster vir haar kindertjies nie?
29 dat julle my volk sou wees en Ek julle God sou wees; dat julle my kinders sou wees en ek julle vader sou wees?
30 Ek het julle bymekaar laat kom soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak; maar nou, wat moet ek met julle doen? Ek sal jou van my aangesig wegwerp.
31 As julle aan My offer, sal Ek my aangesig van julle afwend; want julle feestye, julle nuwemane en julle besnydenis het Ek verlaat.
32 Ek het my knegte, die profete, na julle gestuur, wat julle geneem en gedood en hulle liggame in stukke geskeur het, wie se bloed Ek van julle hande sal eis, spreek die Here.
33 So sê die Almagtige Here: Jou huis is woes, Ek sal jou uitdryf soos die wind stoppel.
34 En julle kinders sal nie vrugbaar wees nie; want hulle het my gebod verag en gedoen wat kwaad is voor my aangesig.
35 Jou huise sal Ek gee aan 'n volk wat sal kom; wat nog nie van My gehoor het nie, My sal glo; aan wie Ek geen tekens gedoen het nie, maar hulle sal doen wat Ek hulle beveel het.
36 Hulle het geen profete gesien nie, maar hulle sal hulle sondes in herinnering roep en dit erken.
37 Ek neem die genade van die toekomstige volk aan, wie se kindertjies bly is in blydskap; en al het hulle My nie met liggaamlike oë gesien nie, glo hulle tog in die gees wat Ek sê.
38 En nou, broer, kyk watter heerlikheid; en sien die mense wat uit die ooste kom:
39 Aan wie Ek as leiers sal gee, Abraham, Isak en Jakob, Oseas, Amos en Migeas, Joël, Abdias en Jona,
40 Nahum en Abacuc, Sophonias, Aggeus, Sagary en Malachy, wat ook 'n engel van die Here genoem word.

HOOFSTUK 2

1 So sê die Here: Ek het hierdie volk uit slawerny uitgelei, en Ek het hulle my gebooie gegee deur diensknegte, die profete; wat hulle nie wou hoor nie, maar my raad verag het.
2 Die moeder wat hulle gebaar het, sê vir hulle: Gaan heen, kinders! want ek is 'n weduwee en verlate.

3 Ek het jou met blydskap grootgemaak; maar met droefheid en bedroefdheid het ek julle verloor, want julle het gesondig voor die aangesig van die HERE julle God en gedoen wat verkeerd is voor Hom.
4 Maar wat moet ek nou met julle doen? Ek is 'n weduwee en verlate; gaan heen, my kinders, en vra genade van die Here.
5 Wat my betref, o vader, ek roep U aan om 'n getuie oor die moeder van hierdie kinders, wat my verbond nie wou hou nie,
6 dat jy hulle in verwarring bring en hulle moeder in 'n buit, sodat daar geen nageslag van hulle mag wees nie.
7 Laat hulle onder die nasies verstrooi word, laat hulle name van die aarde af weggeneem word, want hulle het my verbond verag.
8 Wee jou, Assur, jy wat die onregverdiges in jou wegsteek! O goddelose mense, dink aan wat Ek aan Sodom en Gomorra gedoen het;
9 Wie se land lê in pikklouse en ashope; so sal Ek ook doen met die wat na My nie luister nie, spreek die Almagtige Here.
10 So sê die Here vir Esdras: Sê vir my volk dat Ek hulle die koninkryk van Jerusalem sal gee wat Ek aan Israel sou gee.
11 En Ek sal hulle heerlikheid vir My neem en hulle die ewige hutte gee wat Ek vir hulle gereed gemaak het.
12 Hulle sal die boom van die lewe hê as 'n salf van lieflike geur; hulle sal nie arbei of moeg word nie.
13 Gaan heen, en julle sal ontvang; bid vir 'n paar dae tot julle, dat hulle verkort mag word; die koninkryk is reeds vir julle gereed; waak.
14 Neem die hemel en die aarde om te getuig; want Ek het die bose verbrysel en die goeie geskape; want Ek leef, spreek die Here.
15 Moeder, omhels jou kinders en maak hulle groot met blydskap, maak hulle voete so vas soos 'n pilaar, want Ek het jou uitverkies, spreek die Here.
16 En die wat dood is, sal Ek weer opwek uit hulle plekke en hulle uit die grafte laat uitkom, want Ek het my Naam in Israel geken.
17 Moenie bang wees nie, moeder van die kinders, want Ek het jou uitverkies, spreek die Here.
18 Vir u hulp sal ek my dienaars Esay en Jeremy stuur, volgens wie se raad Ek geheilig en vir jou twaalf bome belaai het, gelaai met verskillende vrugte,
19 En soveel fonteine wat oorloop van melk en heuning, en sewe magtige berge, waarop rose en lelies groei, waardeur Ek u kinders met vreugde sal vervul.
20 Doen reg aan die weduwee, oordeel vir die wees, gee aan die armes, verdedig die weeskind, beklee die naakte,
21 Genees die gebrokenes en die swakkes, lag nie 'n kreupel man om te spot nie, verdedig die verminktes, en laat die blinde in die oë van my helderheid kom.
22 Hou oud en jonk binne jou mure.
23 Waar jy ook al die dooies vind, neem hulle en begrawe hulle, en Ek sal jou die eerste plek in my opstanding gee.
24 Bly stil, o my volk, en rus, want jou stilte kom nog.
25 Voed jou kinders, o goeie verpleegster! hul voete vas te maak.
26 Wat die diensknegte betref wat Ek jou gegee het, nie een van hulle sal omkom nie; want Ek sal hulle uit u getal eis.
27 Wees nie moeg nie, want as die dag van benoudheid en beproewing aanbreek, sal ander ween en bedroef wees, maar jy sal vrolik wees en oorvloed hê.
28 Die heidene sal jou beny, maar hulle sal niks teen jou kan doen nie, spreek die Here.
29 My hande sal jou bedek, sodat jou kinders die hel nie sal sien nie.
30 Wees bly, o moeder, met jou kinders; want Ek sal jou red, spreek die Here.
31 Dink aan u kinders wat slaap, want Ek sal hulle uit die kante van die aarde uitbring en hulle barmhartigheid bewys; want Ek is barmhartig, spreek die Here die Almagtige.
32 Omhels u kinders totdat Ek kom en hulle barmhartigheid bewys, want my putte loop oor, en my genade sal nie ophou nie.
33 Ek Esdras het 'n bevel van die Here op die berg Oreb ontvang, dat ek na Israel moes gaan; maar toe ek by hulle kom, het hulle my verag en die gebod van die Here verag.
34 En daarom sê Ek vir julle, o heidene, wat hoor en verstaan, soek julle Herder, hy sal julle ewige rus gee; want Hy is naby wat aan die voleinding van die wêreld sal kom.
35 Wees gereed vir die beloning van die koninkryk, want die ewige lig sal vir ewig oor jou skyn.
36 Vlug uit die skaduwee van hierdie wêreld, ontvang die vreugde van u heerlikheid: Ek getuig openlik my Verlosser.
37 O ontvang die gawe wat aan julle gegee is, en wees bly, dank Hom wat julle na die hemelse koninkryk gelei het.
38 Staan op en staan, kyk na die getal van die wat verseël word in die fees van die Here;
39 wat uit die skaduwee van die wêreld gewyk het, en het heerlike klere van die Here ontvang.
40 Neem jou getal, o Sion, en sluit dié van jou op wat in wit geklee is, wat die wet van die Here vervul het.
41 Die getal van jou kinders waarna jy verlang het, is vervul; smeek die krag van die Here, dat jou volk wat van die begin af geroep is, geheilig kan word.
42 Ek Esdras het op die berg Sion 'n groot volk gesien wat ek nie kon tel nie, en hulle het almal die Here met liedere geprys.
43 En in die midde van hulle was daar 'n jong man van hoë gestalte, langer as al die ander, en op elkeen van hulle koppe het hy krone gesit, en hy was meer verhewe; waaroor ek my baie verwonder het.
44 Toe vra ek die engel en sê: Meneer, wat is dit?
45 Hy antwoord en sê vir my: Dit is hulle wat die sterflike klere uitgetrek en die onsterflike aangetrek het en die Naam van God bely het; nou is hulle gekroon en ontvang palms.
46 Toe sê ek vir die engel: Watter jongmens is dit wat hulle kroon en hulle handpalms in hulle hand gee?
47 Toe antwoord Hy en sê vir my: Dit is die Seun van God wat hulle in die wêreld bely het. Toe het ek baie begin om hulle te prys wat so streng vir die Naam van die Here gestaan het.
48 Toe sê die engel vir my: Gaan heen en vertel my volk watter dinge en hoe groot wonders van die Here jou God jy gesien het.

HOOFSTUK 3

1 In die dertigste jaar ná die verwoesting van die stad was ek in Babel en het onrustig op my bed gelê, en my gedagtes het in my hart opgekom.
2 Want ek het die verwoesting van Sion gesien en die rykdom van die wat in Babel gewoon het.
3 En my gees was baie bewoë, sodat ek woorde vol vrees tot die Allerhoogste begin spreek het en gesê:
4 O Here, wat heers, U het gespreek in die begin, toe U die aarde geplant het, en dit U alleen, en die volk beveel het,
5 En het 'n liggaam sonder siel aan Adam gegee, wat die maaksel van jou hande was, en die asem van die lewe in hom geblaas, en hy is lewend voor jou gemaak.
6 En U lei hom na die paradys wat u regterhand geplant het, voordat die aarde ooit vorentoe gekom het.
7 En aan hom het U bevel gegee om u weg lief te hê, wat hy oortree het, en dadelik het U die dood in hom en in sy geslagte bepaal, uit wie nasies, stamme, volke en geslagte uit getal voortgekom het.
8 En elke volk het volgens sy eie wil gewandel en wonderlike dinge voor u aangesig gedoen en u gebooie verag.
9 En met verloop van tyd het U weer die vloed gebring oor die wat in die wêreld gewoon het, en hulle vernietig.
10 En dit het gebeur in elkeen van hulle, dat soos die dood vir Adam was, so was die vloed vir hierdie.
11 Nogtans het jy een van hulle verlaat, naamlik Noag met sy huisgesin, uit wie al die regverdiges gekom het.
12 En dit het gebeur dat toe die bewoners van die aarde begin vermeerder en vir hulle baie kinders verwek het en 'n groot volk geword het, het hulle weer goddeloos begin word as die eerstes.
13 En toe hulle so goddeloos voor jou gelewe het, het jy vir jou 'n man uit hul midde gekies wie se naam Abraham was.
14 Hom het U liefgehad, en aan Hom alleen het U u wil getoon.
15 en 'n ewige verbond met hom gesluit en hom belowe dat jy nooit sy nageslag sal verlaat nie.
16 En aan hom het jy Isak gegee, en aan Isak het jy ook vir Jakob en Esau gegee. Wat Jakob aangaan, hom het jy vir jou uitverkies en by Esau aangestel, en so het Jakob 'n groot menigte geword.
17 En dit het gebeur dat as jy sy nageslag uit Egipte uitgelei het, hulle op die berg Sinai gebring het.
18 En toe U die hemele gebuig het, het U die aarde vasgemaak, die hele wêreld in beroering gebring en die dieptes laat bewe en die mense van daardie eeu verskrik.
19 En u heerlikheid het deur vier poorte gegaan, van vuur en aardbewing en wind en koue; dat U die wet kan gee aan die nageslag van Jakob en ywer aan die geslag van Israel.
20 En tog het U 'n bose hart nie van hulle weggeneem nie, sodat u wet vrug in hulle kon dra.
21 Want die eerste Adam wat 'n goddelose hart gedra het, het oortree en is oorwin; en so moet almal wees wat uit Hom gebore is.
22 So is siekte vir ewig gemaak; en die wet (ook) in die hart van die volk met die kwaadaardigheid van die wortel; sodat die goeies weggegaan het en die slegtes nog gebly het.
23 So het die tye verbygegaan en die jare het tot 'n einde gekom; toe het jy vir jou 'n dienskneg laat opstaan wat Dawid genoem word
24 aan wie U bevel gegee het om vir u Naam 'n stad te bou en daarin reukwerk en spysoffers aan U te bring.
25 Toe dit baie jare gebeur het, het die wat die stad bewoon het, jou verlaat,
26 En het in alles gedoen net soos Adam en al sy geslagte gedoen het, want hulle het ook 'n goddelose hart gehad.
27 En so het jy jou stad oorgegee in die hand van jou vyande.
28 Is hulle dade dan enigsins beter wat in Babel woon, dat hulle dan oor Sion sou heers?
29 Want toe ek daar aankom en goddeloosheid sonder getal gesien het, het my siel baie kwaaddoeners in hierdie dertigste jaar gesien oor, sodat my hart my begewe het.
30 Want ek het gesien hoe jy hulle laat sondig en goddelose daders gespaar het, en jou volk vernietig en jou vyande bewaar en dit nie te kenne gegee nie.
31 Ek onthou nie hoe hierdie weg gelaat kan word nie: Is hulle dan van Babel beter as hulle van Sion?
32 Of is daar enige ander volk wat jou ken buiten Israel? of watter geslag het u verbonde so geglo soos Jakob?
33 En tog verskyn hulle loon nie, en hulle arbeid het geen vrug nie, want Ek het hier en daar deur die heidene gegaan, en Ek sien dat hulle in rykdom oorstroom en nie aan u gebooie dink nie.
34 Weeg dan nou ons boosheid op die weegskaal, en ook hulle s'n wat in die wêreld woon; en so sal jou naam nêrens gevind word nie, behalwe in Israel.
35 Of wanneer het die bewoners van die aarde nie voor u oë gesondig nie? of watter volk het u gebooie so bewaar?
36 Jy sal vind dat Israel by die naam jou bevele onderhou het; maar nie die heidene nie.

HOOFSTUK 4

1 En die engel wat na my gestuur is, wie se naam Uriel was, het my geantwoord:
2 En gesê: Jou hart het te ver gegaan in hierdie wêreld, en dink jy om die weg van die Allerhoogste te begryp?
3 Toe sê ek: Ja, my heer! En hy het my geantwoord en gesê: Ek is gestuur om jou drie weë te wys en drie gelykenisse voor jou te stel.
4 Waarvan as jy vir My een kan verklaar, Ek sal jou ook die weg wys wat jy wil sien, en Ek sal jou wys waar die goddelose hart vandaan kom.
5 En ek het gesê: Vertel, my heer! Toe sê hy vir my: Gaan heen, weeg vir my die gewig van die vuur, of meet vir my die gewaai van die wind, of roep my weer die dag wat verby is.
6 Toe antwoord ek en sê: Wie is in staat om dit te doen, dat jy sulke dinge van my sou vra?
7 En hy het vir my gesê: As ek jou sou vra hoe groot wonings in die middel van die see is, of hoeveel fonteine in die begin van die diepte is, of hoeveel fonteine bo die uitspansel is, of wat die uitgange van paradys:
8 Miskien sou jy vir my sê: Ek het nooit in die diepte neergedaal nie, ook nie in die hel nie, en ook nooit in die hemel opgeklim nie.
9 Nogtans het ek jou nou net gevra na die vuur en die wind, en van die dag waardeur jy gegaan het, en van dinge

waarvan jy nie geskei kan word nie, en tog kan jy my geen antwoord daaroor gee nie.
10 Verder het Hy vir my gesê: Jou eie dinge en die wat by jou grootgeword het, weet jy nie;
11 Hoe sou jou vat dan in staat wees om die weg van die Allerhoogste te begryp, en die wêreld wat nou uiterlik verdorwe is om die verdorwenheid te verstaan wat in my oë sigbaar is?
12 Toe sê ek vir hom: Dit is beter dat ons dit glad nie was nie, as dat ons nog in goddeloosheid sou lewe en ly en nie weet waarom nie.
13 Hy het my geantwoord en gesê: Ek het in 'n woud in 'n vlakte ingegaan, en die bome het raad gehou,
14 en gesê: Kom, laat ons gaan en oorlog voer teen die see, dat dit voor ons uit kan wyk en vir ons meer bosse kan maak.
15 Ook die vloede van die see het op dieselfde wyse raad gehou en gesê: Kom, laat ons optrek en die woude van die vlakte onderwerp, sodat ons ook daar vir ons 'n ander land kan maak.
16 Die gedagte aan die hout was tevergeefs, want die vuur het gekom en dit verteer.
17 Die gedagte aan die vloede van die see het eweneens tot niet gekom, want die sand het opgestaan en hulle keer.
18 As jy nou tussen hierdie twee sou oordeel, wie sou jy begin regverdig? of wie sou jy veroordeel?
19 Ek het geantwoord en gesê: Voorwaar, dit is 'n dwase gedagte wat hulle albei uitgedink het, want die grond is aan die bos gegee, en die see het ook sy plek om sy vloede te dra.
20 Toe antwoord hy my en sê: Jy het 'n regte oordeel gegee, maar waarom oordeel jy nie ook jouself nie?
21 Want soos die aarde aan die bos gegee word en die see aan sy strome, so kan die bewoners van die aarde niks anders verstaan as wat op die aarde is nie; en hy wat bo die hemel woon, kan net die dinge verstaan. wat bo die hoogte van die hemel is.
22 Toe antwoord ek en sê: Ek bid U, Here, laat my verstand hê!
23 Want dit was nie my gedagtes om nuuskierig te wees oor die hoë dinge nie, maar na diegene wat daagliks by ons verbygaan, naamlik, daarom word Israel oorgegee as 'n smaad vir die heidene, en om watter rede die volk gegee word vir wie U liefgehad het. oor na goddelose nasies, en waarom die wet van ons voorvaders tot niet gemaak word en die geskrewe verbonde tot niet kom,
24 En ons gaan uit die wêreld verby as sprinkane, en ons lewe is verbasing en vrees, en ons is nie waardig om genade te verkry nie.
25 Wat sal Hy dan aan sy Naam doen waardeur ons geroep is? van hierdie dinge het ek gevra.
26 Toe antwoord hy my en sê: Hoe meer jy soek, hoe meer sal jy jou verwonder; want die wêreld haas om verby te gaan,
27 En kan nie die dinge begryp wat in die toekoms aan die regverdiges beloof word nie, want hierdie wêreld is vol ongeregtigheid en swakhede.
28 Maar wat die thi Waarvan jy My vra, sal Ek jou vertel; want die onheil is gesaai, maar die vernietiging daarvan het nog nie gekom nie.
29 As dan wat gesaai word, nie omgekeer word nie, en die plek waar die kwaad gesaai word, nie verbygaan nie, dan kan dit nie kom wat met goed gesaai word nie.
30 Want die korrel van slegte saad is van die begin af in die hart van Adam gesaai, en hoeveel goddeloosheid het dit tot nou toe opgebring? en hoeveel sal dit nog voortbring totdat die tyd van dors kom?
31 Dink nou self na oor hoe groot vrug van boosheid die korrel van slegte saad voortgebring het.
32 En as die are afgekap word, wat ontelbaar is, hoe groot vloer sal hulle vul?
33 Toe antwoord ek en sê: Hoe en wanneer sal hierdie dinge gebeur? waarom is ons jare min en sleg?
34 En hy het my geantwoord en gesê: Moenie haastig wees bo die Allerhoogste nie, want jou haas is tevergeefs om bo hom te wees, want jy het baie oortref.
35 Het die siele van die regverdiges nie ook hierdie dinge in hulle kamers gevra en gesê: Hoe lank sal ek op hierdie manier hoop nie? wanneer kom die vrug van die vloer van ons loon?
36 En hierop het Uriël, die aartsengel, hulle geantwoord en gesê: Selfs as die getal saad by julle vol is, want hy het die wêreld op 'n weegskaal geweeg.
37 Met maat het hy die tye gemeet; en volgens getal het hy die tye getel; en hy roer of roer hulle nie totdat die genoemde maatstaf vervul is nie.
38 Toe antwoord ek en sê: Here, die heerser, selfs ons is almal vol goddeloosheid.
39 En ter wille van ons is dit moontlik dat die vloere van die regverdiges nie vol is nie, vanweë die sondes van die bewoners van die aarde.
40 Toe antwoord hy my en sê: Gaan na 'n swanger vrou en vra haar wanneer sy haar nege maande vol is, of haar skoot nog die geboorte in haar kan hou.
41 Toe sê ek: Nee, Here, dit kan sy nie. En hy het vir my gesê: In die graf is die kamers van siele soos die skoot van 'n vrou.
42 Want soos 'n vrou wat baar, haastig is om die noodsaaklikheid van die barensnood te ontvlug, so maak hierdie plekke gou om die dinge wat aan hulle toevertrou is, oor te gee.
43 Van die begin af, kyk, wat jy wil sien, dit sal jou bekend gemaak word.
44 Toe antwoord ek en sê: As ek genade in u oë gevind het, en as dit moontlik is, en as ek dan bekwaam is,
45 Wys my dan of daar meer sal kom as wat verby is, of meer verby is as wat kom.
46 Wat verby is, weet ek, maar wat kom, weet ek nie.
47 En hy het vir my gesê: Staan op aan die regterkant, en ek sal die gelykenis vir jou uitlê.
48 Toe gaan ek staan en sien, en kyk, daar gaan 'n warm brandende oond voor my verby; en toe die vlam verbygaan, het ek gekyk, en kyk, die rook het stilgebly.
49 Hierna het 'n waterwolk voor my aangesig verbygegaan en baie reën met 'n storm laat neerdaal; en toe die stormreën verby was, het die druppels stil gebly.
50 Toe sê hy vir my: Let op met jouself; soos die reën meer is as die druppels, en soos die vuur groter is as die rook; maar die druppels en die rook bly agter, en die hoeveelheid wat verby is, het groter geword.
51 Toe het ek gebid en gesê: Mag ek lewe, dink jy, tot op daardie tyd? of wat sal in daardie dae gebeur?

52 Hy het my geantwoord en gesê: Wat die tekens betref waarvan jy my vra, ek kan jou daarvan gedeeltelik vertel; want ek weet dit nie.

HOOFSTUK 5

1 Nietemin as die tekens kom, kyk, die dae sal kom, dat die wat op die aarde woon in 'n groot aantal geneem sal word, en die weg van waarheid sal verborge wees, en die land sal onvrugbaar wees van geloof.
2 Maar die ongeregtigheid sal vermeerder as wat jy nou sien, of wat jy lank gelede gehoor het.
3 En die land wat jy nou sien dat dit wortels het, sal jy skielik verwoes sien.
4 Maar as die Allerhoogste jou gee om te lewe, sal jy ná die derde basuin sien dat die son skielik weer in die nag sal skyn en die maan drie maal in die dag.
5 En bloed sal uit hout druppel, en die klip sal sy stem laat hoor, en die volk sal verskrik word.
6 En selfs hy sal heers na wie hulle nie wag wat op die aarde woon nie, en die voëls sal saam wegvlug.
7 En die Sodomitiese See sal visse uitjaag en in die nag 'n geraas maak wat baie nie geken het nie; maar hulle sal almal sy stem hoor.
8 Daar sal ook verwarring op baie plekke wees, en die vuur sal dikwels weer uitgestuur word, en die wilde diere sal hulle plekke verander, en menstruele vroue sal monsters voortbring.
9 En soutwater sal gevind word in die soet, en al die vriende sal mekaar vernietig; dan sal die verstand hom verberg en die verstand hom terugtrek in sy skuilkamer,
10 En by baie sal gesoek word, maar nie gevind word nie;
11 Ook sal die een land 'n ander vra en sê: Is geregtigheid wat 'n mens regverdig laat vaar? deur jou? En dit sal sê: Nee.
12 Terselfdertyd sal die mense hoop, maar niks verkry nie; hulle sal arbei, maar hulle weë sal nie voorspoedig wees nie.
13 Ek het verlof om jou sulke tekens te wys; en as jy weer bid en ween soos nou en selfs dae lank vas, sal jy nog groter dinge hoor.
14 Toe het ek wakker geword, en 'n groot vrees het deur my hele liggaam gegaan, en my gemoed was ontsteld, sodat dit beswyk het.
15 En die engel wat gekom het om met my te praat, het my vasgehou, my getroos en my op my voete laat staan.
16 En in die tweede nag het Salatiël, die owerste van die volk, na my gekom en gesê: Waar was jy? en waarom is u aangesig so swaar?
17 Weet jy nie dat Israel aan jou toevertrou is in die land van hulle gevangenskap nie?
18 Staan dan op en eet brood en verlaat ons nie soos 'n herder wat sy kudde in die hande van wrede wolwe laat nie.
19 Toe sê ek vir hom: Gaan van my af weg en kom nie naby my nie. En hy het gehoor wat ek gesê het, en van my af weggegaan.
20 En so het ek sewe dae lank gevas, rou en geween, soos die engel Uriel my beveel het.
21 En ná sewe dae was dit so dat die gedagtes van my hart weer vir my baie hartseer was,
22 En my siel het die gees van verstand herstel, en ek het weer met die Allerhoogste begin praat,
23 en gesê: O Here wat heers, van al die bos van die aarde en van al die bome daarvan, U het vir U een enigste wingerdstok gekies.
24 En uit al die lande van die hele wêreld het U vir jou een kuil uitgekies, en van al sy blomme een lelie;
25 En van al die dieptes van die see het jy vir jou een rivier gevul, en van al die geboude stede het jy Sion vir jou geheilig.
26 En van al die voëls wat geskape is, het jy jou een duif genoem, en van al die vee wat gemaak word, het jy vir jou een skaap voorsien.
27 En onder al die menigte volke het jy vir jou een volk verkry; en aan hierdie volk wat jy liefgehad het, het jy 'n wet gegee wat deur almal beproef is.
28 En nou, o Here, waarom het U hierdie een volk aan baie oorgegee? en op die een wortel het jy ander berei, en waarom het jy jou enigste volk onder baie verstrooi?
29 En hulle wat u beloftes weerspreek het en u verbonde nie geglo het nie, het dit vertrap.
30 As jy jou volk so gehaat het, moet jy hulle tog met jou eie hande straf.
31 En toe ek hierdie woorde gespreek het, is die engel wat die vorige nag na my toe gekom het, na my gestuur,
32 En hy het vir my gesê: Luister na my, en ek sal jou onderrig; luister na wat ek sê, en ek sal jou meer vertel.
33 En ek het gesê: Spreek voort, my Meester. Toe sê Hy vir my: Jy is baie ontsteld ter wille van Israel; het jy daardie volk meer lief as Hy wat hulle gemaak het?
34 En ek het gesê: Nee, Here, maar van baie droefheid het ek gespreek: want my niere pyn my elke uur, terwyl ek arbei om die weg van die Allerhoogste te begryp en deel van sy oordeel te soek.
35 En hy het vir my gesê: Jy kan nie. En ek het gesê: Waarom, Here? Waartoe is ek dan gebore? Of waarom was my moeder se skoot dan nie my graf nie, dat ek die barensnood van Jakob en die vermoeiende arbeid van die geslag van Israel nie gesien het nie?
36 En hy het vir my gesê: Tel vir my die dinge wat nog nie gekom het nie, maak vir my die skuim bymekaar wat in die buiteland verstrooi is, maak vir my die blomme weer groen wat verdroog is,
37 Maak vir my die plekke oop wat toe is, en bring vir my die winde wat daarin toegesluit is, te voorskyn, wys my die beeld van 'n stem; en dan sal ek jou vertel wat jy moeite doen om te weet.
38 En ek het gesê: O Here wat heers, wie mag hierdie dinge weet, behalwe hy wat nie sy woning by mense het nie?
39 Wat my betref, ek is onverstandig; hoe kan ek dan spreek van hierdie dinge waarvan u my vra?
40 Toe sê hy vir my: Soos jy niks van hierdie dinge kan doen waarvan ek gespreek het nie, so kan jy nie my oordeel uitvind nie, of uiteindelik die liefde wat Ek aan my volk beloof het nie.
41 En ek het gesê: Kyk, Here, nogtans is U naby die wat tot die einde toe bewaar word; en wat moet hulle doen wat voor my was, of ons wat nou is, of die wat ná ons sal kom?
42 En hy het vir my gesê: Ek sal my oordeel vergelyk met 'n ring; soos daar geen slapheid van die laaste is nie, so is daar geen vinnigheid van die eerste nie.

43 Toe het ek geantwoord en gesê: Kon jy nie dadelik maak die wat gemaak is, en nou is en wat sal kom nie; dat jy jou oordeel hoe gouer kan bekend maak?
44 Toe antwoord hy my en sê: Die skepsel mag nie haastig wees bo die maker nie; ook mag die wêreld hulle nie dadelik vashou wat daarin geskape sal word nie.
45 En ek het gesê: Soos U aan u kneg gesê het, dat U, wat aan almal lewend maak, dadelik lewend gemaak het aan die skepsel wat U geskape het, en die skepsel het dit gedra; wees nou dadelik teenwoordig.
46 En Hy sê vir my: Vra die skoot van 'n vrou en sê vir haar: As jy kinders baar, waarom doen jy dit nie saam nie, maar een na die ander? bid haar dan om tien kinders te baarn gelyktydig.
47 En ek het gesê: Sy kan nie, maar moet dit doen met 'n afstand van tyd.
48 Toe sê Hy vir my: Net so het Ek die moederskoot van die aarde gegee aan dié wat op hulle tyd daarin gesaai word.
49 Want soos 'n jong kind nie die dinge mag voortbring wat aan die bejaardes behoort nie, so het Ek die wêreld wat Ek geskep het, beskik.
50 En ek het gevra en gesê: Aangesien jy my nou die weg gegee het, sal ek voortgaan om voor jou te spreek; want ons moeder van wie jy vir my gesê het dat sy jonk is, is nou naby aan die ouderdom.
51 Hy antwoord my en sê: Vra 'n vrou wat kinders baar, en sy sal dit jou vertel.
52 Sê vir haar: Waarom is vir hulle wat jy nou gebring het soos dié wat voorheen was, maar minder van grootte?
53 En sy sal jou antwoord: Die wat in die krag van die jeug gebore word, is eenvormig, en die wat gebore word in die tyd van ouderdom, wanneer die moederskoot faal, is anders.
54 Dink dan ook aan dat julle minder van gestalte is as dié wat voor julle was.
55 En so is die wat ná julle kom minder as julle, soos die skepsels wat nou begin oud word, en die krag van die jeug verbygegaan het.
56 Toe sê ek: Here, ek bid U, as ek genade in u oë gevind het, toon u dienaar deur wie u u skepsel besoek.

HOOFSTUK 6

1 En hy het vir my gesê: In die begin, toe die aarde gemaak is, voor die grense van die wêreld gestaan het, of die winde ooit gewaai het,
2 Voordat dit donder en verlig het, of ooit die fondamente van die paradys gelê is,
3 Voordat die mooi blomme gesien is, of die beweeglike kragte ooit gevestig is, voordat die ontelbare menigte engele bymekaargekom het,
4 Of ooit is die hoogtes van die lug verhef, voordat die mate van die uitspansel genoem is, of ooit was die skoorstene in Sion warm,
5 En voordat die huidige jare gesoek is, en of ooit die uitvindings van hulle wat nou sonde gedoen het, omgekeer is, voordat hulle verseël is wat geloof versamel het vir 'n skat;
6 Toe het ek hierdie dinge in ag geneem, en hulle is almal deur My alleen gemaak en deur niemand anders nie;
7 Toe antwoord ek en sê: Wat sal die skeiding van die tye wees? of wanneer sal die einde wees van die eerste en die begin daarvan wat daarop volg?
8 En hy het vir my gesê: Van Abraham af tot Isak toe, toe Jakob en Esau uit hom gebore is, het Jakob se hand eers die hakskeen van Esau vasgehou.
9 Want Esau is die einde van die wêreld, en Jakob is die begin daarvan wat daarop volg.
10 Die hand van die mens is tussen die hakskeen en die hand; ander vraag, Esdras, vra jy nie.
11 Ek het toe geantwoord en gesê: Here, die heerser, as ek genade in u oë gevind het,
12 Ek smeek U, maak u dienaar die einde van u tekens waarvan U my die laaste nag skeiding laat sien het.
13 Toe antwoord hy en sê vir my: Staan op jou voete en hoor 'n sterk klinkende stem.
14 En dit sal as 'n groot beweging wees; maar die plek waar jy staan, sal nie wankel nie.
15 En daarom, as dit spreek, wees nie bevrees nie, want die woord is van die einde, en die fondament van die aarde is verstaan.
16 En hoekom? want die spraak van hierdie dinge bewe en word ontroer, want hy weet dat die einde van hierdie dinge verander moet word.
17 En toe ek dit hoor, het ek op my voete opgestaan en geluister, en kyk, daar was 'n stem wat gespreek het, en die geluid daarvan was soos die geluid van baie waters.
18 En dit het gesê: Kyk, die dae kom dat Ek sal begin nader kom en die bewoners van die aarde besoek,
19 En sal begin om navraag te doen oor hulle, wat hulle is wat onregverdig seergemaak het met hulle ongeregtigheid, en wanneer die verdrukking van Sion vervul sal word;
20 En wanneer die wêreld, wat sal begin verdwyn, voleindig is, dan sal Ek hierdie tekens toon: die boeke sal oopgemaak word voor die uitspansel, en hulle sal almal saam sien.
21 En die kinders van 'n jaar oud sal met hul stemme spreek, die swanger vroue sal ontydige kinders van drie of vier maande oud baar, en hulle sal lewe en opgewek word.
22 En skielik sal die saaiplekke onbesaai verskyn, die vol voorraadkamers sal skielik leeg gevind word;
23 En die basuin sal 'n geluid gee, en as elkeen dit hoor, sal hulle skielik bang word.
24 In dié tyd sal vriende mekaar teen mekaar veg soos vyande, en die aarde sal in vrees staan met dié wat daarin woon, die fonteine van die fonteine sal stilstaan, en in drie uur sal hulle nie loop nie.
25 Elkeen wat oorbly van al hierdie dinge wat Ek jou gesê het, sal ontvlug en my verlossing en die einde van jou wêreld sien.
26 En die manne wat ontvang word, sal dit sien, wat die dood van hulle geboorte af nie gesmaak het nie; en die hart van die inwoners sal verander en in 'n ander betekenis verander word.
27 Want die kwaad sal uitgeroei word, en bedrog sal uitgeblus word.
28 Wat geloof betref, dit sal floreer, korrupsie sal oorwin word, en die waarheid, wat so lank sonder vrug was, sal verkondig word.
29 En toe hy met my gepraat het, kyk, ek het bietjie en bietjie gekyk na hom voor wie ek gestaan het.
30 En hierdie woorde het Hy vir my gesê; Ek het gekom om jou die tyd van die komende nag te wys.
31 As jy nog meer bid en weer sewe dae vas, sal ek jou by die dag groter dinge vertel as wat ek gehoor het.

32 Want u stem word gehoor voor die Allerhoogste; want die Magtige het gesien hoe u regverdig handel, ook u reinheid gesien wat u van u jeug af gehad het.
33 En daarom het Hy my gestuur om jou al hierdie dinge te wys en vir jou te sê: Wees gerusgesteld en bevrees nie
34 En jy moet jou nie haastig met die tye wat verby is nie, om nietige dinge te bedink, sodat jy jou nie haas van die laaste tye af nie.
35 En daarna het ek weer geween en net so sewe dae gevas, sodat ek die drie weke kon vervul wat hy my gesê het.
36 En in die agtste nag was my hart weer in my binneste gekwel, en ek het begin spreek voor die Allerhoogste.
37 Want my gees is baie aan die brand gesteek, en my siel was in benoudheid.
38 En ek het gesê, O Here, U het gespreek van die begin van die skepping af, selfs die eerste dag, en so gesê; Laat hemel en aarde gemaak word; en u woord was 'n volmaakte werk.
39 En toe was die gees, en duisternis en stilte was aan alle kante; die geluid van die mens se stem was nog nie gevorm nie.
40 Toe het jy 'n mooi lig beveel om uit jou skatte uit te gaan, sodat jou werk kan verskyn.
41 Op die tweede dag het U die gees van die uitspansel gemaak en dit beveel om uitmekaar te skei en 'n skeiding te maak tussen die waters, sodat die een deel kon opgaan en die ander onder bly.
42 Op die derde dag het U bevel gegee dat die waters in die sewende deel van die aarde versamel moet word: ses dele het U opgedroog en dit bewaar, met die doel dat sommige van hulle wat deur God geplant en bewerk is, U kan dien.
43 Want sodra u woord uitgegaan het, is die werk gemaak.
44 Want dadelik was daar groot en ontelbare vrugte, en baie en allerhande genot vir die smaak, en blomme van onveranderlike kleur en reuke van wonderlike reuk; en dit het gebeur op die derde dag.
45 Op die vierde dag het U bevel gegee dat die son moet skyn en die maan haar lig gee en die sterre in orde moet wees.
46 En hulle het 'n opdrag gegee om diens te doen aan die mens wat gedoen moes word.
47 Op die vyfde dag het jy vir die sewende deel, waar die waters versamel is, gesê dat dit lewende wesens, voëls en visse sou voortbring; en so het dit gebeur.
48 Want die stomme water en sonder lewe het lewende wesens voortgebring op bevel van God, sodat alle mense u wonders kan loof.
49 Toe het jy twee lewende wesens aangestel, die een het jy Henog genoem, en die ander Leviatan;
50 En hy het die een van die ander geskei, want die sewende deel, naamlik waar die water bymekaargemaak is, kon hulle albei nie hou nie.
51 Aan Henog het jy een deel gegee wat op die derde dag opgedroog het, dat hy in dieselfde deel kon woon waarin duisend heuwels is.
52 Maar aan Leviatan het jy die sewende deel gegee, naamlik die klam; en het hom bewaar om verteer te word van wie jy wil, en wanneer.
53 Op die sesde dag het U aan die aarde bevel gegee dat dit voor U moes voortbring van diere, vee en kruipende diere.
54 En daarna ook Adam, wat U heer gemaak het oor al u skepsele; uit hom kom ons almal, en ook die volk wat U uitverkies het.
55 Dit alles het ek voor U gespreek, o Here, omdat U die wêreld ter wille van ons gemaak het
56 Wat die ander volk betref wat ook van Adam af kom, jy het gesê dat hulle niks is nie, maar soos spoegs is, en die oorvloed daarvan vergelyk het met 'n druppel wat uit 'n houer val.
57 En nou, o Here, kyk, hierdie heidene, wat ooit as niks gereken is nie, het begin om here oor ons te wees, en om ons te verslind.
58 Maar ons, u volk, wat U u eersgeborene genoem het, u eniggeborene en u vurige minnaar, is in hulle hande oorgegee.
59 As die wêreld nou ter wille van ons gemaak is, waarom besit ons nie 'n erfdeel saam met die wêreld nie? hoe lank sal dit aanhou?

HOOFSTUK 7

1 En toe ek klaar was met die spreek van hierdie woorde, is die engel na my gestuur wat die vorige nagte na my gestuur is:
2 En hy het vir my gesê: Staan op, Esdras, en hoor die woorde wat ek gekom het om jou te vertel.
3 En ek het gesê: Spreek voort, my God! Toe sê hy vir my: Die see is op 'n wye plek, sodat dit diep en groot kan wees.
4 Maar sit die omhulsel, die ingang was smal en soos 'n rivier;
5 Wie sou dan in die see kon ingaan om dit te aanskou en daaroor te heers? as hy nie deur die smal gegaan het nie, hoe kon hy in die breedte kom?
6 Daar is ook nog iets; 'n Stad is gebou en lê op 'n wye veld en is vol van alle goeie dinge.
7 Die ingang daarvan is smal en lê op 'n gevaarlike plek om te val, asof daar 'n vuur aan die regterkant is, en aan die linkerkant 'n diep water.
8 En een enigste pad tussen hulle albei, selfs tussen die vuur en die water, so klein dat daar maar ogeen man gaan dadelik soontoe nie.
9 As hierdie stad nou aan 'n man as 'n erfenis gegee is, as hy nooit die gevaar wat daarvoor gestel is, sal verbygaan nie, hoe sal hy hierdie erfenis ontvang?
10 En ek het gesê: Dit is so, Here. Toe sê hy vir my: So is ook die deel van Israel.
11 Want om hulle ontwil het Ek die wêreld gemaak; en toe Adam my insettinge oortree het, is bepaal dat dit nou gebeur het.
12 Toe is die ingange van hierdie wêreld nou gemaak, vol droefheid en moeite; hulle is maar min en boos, vol gevare, en baie pynlik.
13 Want die ingange van die ouer wêreld was wyd en seker, en het onsterflike vrugte gebring.
14 As die wat lewe dan arbei om nie in hierdie benoude en nietige dinge in te gaan nie, kan hulle nooit die wat vir hulle weggelê is, aanneem nie.
15 Waarom is jy dan nou onrus, terwyl jy maar 'n verganklike man is? en waarom is jy ontroer, terwyl jy maar sterflik is?
16 Waarom het jy nie in jou gedagtes gedink aan hierdie ding wat kom nie, eerder as wat daar is?

17 Toe het ek geantwoord en gesê: Here, die heerser, U het in u wet bepaal dat die regverdiges hierdie dinge moet beërwe, maar dat die goddelose moet omkom.
18 Nogtans sal die regverdiges benoude dinge ly en op wyd hoop; want die wat goddeloos gehandel het, het die benoude dinge verduur, maar die wye sal hulle tog nie sien nie.
19 En hy het vir my gesê. Daar is geen regter bo God nie, en niemand wat verstand het bo die Allerhoogste nie.
20 Want daar is baie wat in hierdie lewe verlore gaan, omdat hulle die wet van God wat aan hulle gestel is, verag.
21 Want God het 'n streng gebod gegee aan die wat gekom het, wat hulle moet doen om te lewe, net soos hulle gekom het, en wat hulle moet onderhou om straf te vermy.
22 Nietemin was hulle nie aan hom gehoorsaam nie; maar teen hom gespreek en nietige dinge voorgestel;
23 En hulle het hulleself bedrieg deur hulle bose dade; en van die Allerhoogste gesê dat hy nie is nie; en sy weë nie geken het nie.
24 Maar hulle het sy wet verag en sy verbonde verloën; in sy insettinge was hulle nie getrou en het sy werke nie gedoen nie.
25 En daarom, Esdras, want die leë is leë dinge, en vir die volle is die volle dinge.
26 Kyk, die tyd sal kom, dat hierdie tekens wat Ek vir jou gesê het, sal gebeur, en die bruid sal verskyn, en sy wat uitkom, sal gesien word, wat nou van die aarde af teruggetrek is.
27 En elkeen wat verlos is van die booshede wat genoem is, sal my wonders sien.
28 Want my seun Jesus sal geopenbaar word saam met die wat by Hom is, en die wat oorbly, sal binne vier honderd jaar bly wees.
29 Ná hierdie jare sal my seun Christus sterwe, en alle mense wat lewe het.
30 En die wêreld sal verander word in die ou stilte van sewe dae, soos in die vorige oordele, sodat niemand sal oorbly nie.
31 En ná sewe dae sal die wêreld wat nog nie ontwaak nie, opgewek word, en wat sal sterwe wat verdorwe is
32 En die aarde sal diegene herstel wat in haar aan die slaap is, en so sal die stof wat in stilte woon, en die skuilplekke sal daardie siele red wat aan hulle toevertrou was.
33 En die Allerhoogste sal verskyn op die oordeelstoel, en ellende sal verbygaan, en die lang lyding sal 'n einde hê.
34 Maar net die oordeel sal bly staan, die waarheid sal bestaan, en die geloof sal sterk word.
35 En die werk sal volg, en die beloning sal getoon word, en die goeie dade sal van krag wees, en goddelose dade sal geen heerskappy dra nie.
36 Toe sê ek: Abraham het eers vir die Sodomiete gebid en Moses vir die vaders wat in die woestyn gesondig het.
37 En Jesus het hom gevolg vir Israel in die tyd van Akan:
38 En Samuel en Dawid vir die vernietiging, en Salomo vir die wat na die heiligdom sou kom.
39 En Helias vir dié wat reën gekry het; en vir die dooies, dat hy kan lewe:
40 En Esegia vir die volk in die tyd van Sanherib, en baie vir baie.
41 Net so nou, terwyl die verdorwenheid groot geword het en die goddeloosheid toegeneem het en die regverdiges vir die goddelose gebid het; waarom sal dit nie nou ook so wees nie?
42 Hy het my geantwoord en gesê: Hierdie huidige lewe is nie die einde waar baie heerlikheid sal bly nie; daarom het hulle vir die swakkes gebid.
43 Maar die dag van oordeel sal die einde van hierdie tyd wees en die begin van die toekomstige onsterflikheid, waarin die verderf verby is,
44 Onmatigheid is op 'n einde, ontrouheid is afgesny, geregtigheid het gegroei, en waarheid het ontstaan.
45 Dan sal niemand hom wat vernietig is, kan red of hom wat die oorwinning behaal het, kan verdruk nie.
46 Ek het toe geantwoord en gesê: Dit is my eerste en laaste woord, dat dit beter was om nie die aarde aan Adam te gee nie, of anders, toe dit aan hom gegee is, om hom daarvan te weerhou om te sondig.
47Want wat baat dit vir mense om nou in hierdie huidige tyd in swaarmoedigheid te lewe en na die dood te soek na straf?
48 O Adam, wat het jy gedoen? want al was dit jy wat gesondig het, jy het nie alleen geval nie, maar ons almal wat uit jou kom.
49Want wat baat dit vir ons as daar aan ons 'n onsterflike tyd beloof is, terwyl s ons die werke gedoen het wat die dood bring?
50 En dat daar aan ons 'n ewige hoop beloof is, terwyl ons, wat die boosaardigste is, ydel geword het?
51 En dat daar vir ons wonings van gesondheid en veiligheid weggelê is, terwyl ons goddeloos gelewe het?
52 En dat die heerlikheid van die Allerhoogste bewaar word om hulle te verdedig wat 'n versigtige lewe gelei het, terwyl ons in die mees goddelose weë van almal gewandel het?
53 En dat daar 'n paradys getoon sou word, waarvan die vrugte tot in ewigheid bly, waarin sekuriteit en medisyne is, aangesien ons dit nie sal ingaan nie?
54 (Want ons het in onaangename plekke gewandel.)
55 En dat die gesigte van die wat onthouding gebruik het, bo die sterre sal skyn, terwyl ons aangesig swarter as duisternis sal wees?
56 Want terwyl ons geleef het en ongeregtigheid gepleeg het, het ons nie gedink dat ons na die dood daarvoor sou begin ly nie.
57 Toe antwoord hy my en sê: Dit is die toestand van die stryd wat die mens wat op die aarde gebore is, sal stry;
58 Dat, as hy oorwin word, hy sal ly soos u gesê het; maar as hy die oorwinning behaal, sal hy ontvang wat ek sê.
59 Want dit is die lewe waarvan Moses met die volk gespreek het terwyl hy gelewe het, en gesê: Kies vir jou die lewe, dat jy kan lewe.
60 Maar hulle het hom nie geglo nie, ook nie die profete ná hom nie, ook nie ek wat met hulle gespreek het nie,
61 Dat daar nie soveel swaarkry in hulle vernietiging sou wees as vreugde oor die wat tot redding oortuig is nie.
62 Ek het toe geantwoord en gesê: Ek weet, Here, dat die Allerhoogste barmhartig genoem word, deurdat Hy Hom ontferm oor die wat nog nie in die wêreld gekom het nie,
63 En ook oor diegene wat hulle tot sy wet bekeer;
64 En dat hy geduldig is en diegene wat gesondig het lank verduur, soos sy skepsels;
65 En dat hy oorvloedig is, want hy is gereed om te gee waar dit nodig is;

66 En dat hy van groot barmhartigheid is, want hy vermenigvuldig meer en meer barmhartighede aan die wat teenwoordig is, en wat verby is, en ook aan die wat kom.
67 Want as Hy sy barmhartighede nie vermeerder nie, sou die wêreld nie voortgaan met die wat daarin beërwe nie.
68 En hy vergewe; want as hy nie so uit sy goedheid gedoen het nie, sodat die wat ongeregtighede gepleeg het van hulle verligting sou kry, sou die tienduisendste deel van die mense nie in die lewe bly nie.
69 En as hy regter is, as hy die wat deur sy woord genees is, nie vergewe en die menigte van twis uitroei nie,
70 Daar behoort baie min oorgebly te wees in 'n ontelbare menigte.

HOOFSTUK 8

1 En Hy het my geantwoord en gesê: Die Allerhoogste het hierdie wêreld vir baie gemaak, maar die toekomstige wêreld vir min.
2 Ek sal jou 'n gelykenis vertel, Esdras; Soos wanneer jy die aarde vra, sal dit vir jou sê dat dit baie vorm gee waarvan erdekruike gemaak word, maar min stof waaruit goud kom; so is die verloop van hierdie huidige wêreld.
3 Daar is baie geskape, maar min sal gered word.
4 Toe antwoord ek en sê: Sluk dan in, o my siel, verstand, en eet wysheid!
5 Want jy het ingestem om te luister en is gewillig om te profeteer, want jy het geen ruimte meer as net om te lewe nie.
6 O Here, as U u kneg nie verdra nie, dat ons voor U kan bid, en U ons saad in ons hart gee, en kultuur tot ons verstand, dat daar vrug daarvan kan kom; hoe sal elke mens lewe wat verdorwe is, wat die plek van 'n mens dra?
7 Want U is alleen, en ons is almal een werk van u hande, soos U gesê het.
8 Want wanneer die liggaam nou in die moederskoot gevorm is, en jy dit lede gee, is jou skepsel bewaar in vuur en water, en nege maande verdra jou maaksel jou skepsel wat in haar geskape is.
9 Maar wat bewaar en bewaar word, sal beide behoue bly; en as die tyd kom, gee die baarmoeder wat behoue is, oor wat daarin gegroei het.
10 Want U het uit die liggaamsdele, dit wil sê uit die borste, beveel om melk te gee, dit is die vrug van die borste,
11 sodat die ding wat gemaak is, vir 'n tyd lank gevoed kan word totdat U dit aan u barmhartigheid oorgee.
12 U het dit opgebring deur u geregtigheid en dit in u wet gevoed en dit met u oordeel hervorm.
13 En jy moet dit doodmaak soos jou skepsel en dit lewend maak as jou werk.
14 As jy dan hom vernietig wat met so groot arbeid gevorm is, is dit 'n maklike ding om deur jou gebod bestem te word, sodat die ding wat gemaak is, bewaar kan word.
15 Nou dan, Here, ek sal spreek; om die mens in die algemeen aan te raak, jy weet die beste; maar om u volk aan te raak, om wie se ontwil ek jammer is;
16 En oor u erfdeel, oor wie se saak ek treur; en vir Israel vir wie Ek swaar kry; en vir Jakob, om wie se ontwil ek benoud is;
17 Daarom sal Ek voor U begin bid vir myself en vir hulle, want ek sien die val van ons wat in die land woon.
18 Maar ek het die spoed gehoor van die regter wat kom.
19 Daarom, hoor my stem en verstaan my woorde, en ek sal voor jou spreek. Dit is die begin van die woorde van Esdras, voordat hy opgeneem is: en ek s hulp,
20 O Here, U wat in die ewigheid woon, wat dinge van bo aanskou in die hemel en in die lug;
21 Wie se troon onskatbaar is; wie se heerlikheid nie begryp kan word nie; voor wie die leërskare van engele met bewing staan,
22 Wie se diens is bekend met wind en vuur; wie se woord waar is en woorde konstant is; wie se gebod sterk is en die verordening vreesaanjaend;
23 Wie se blik die dieptes laat opdroog en die grimmigheid die berge laat wegsmelt; waarvan die waarheid getuig:
24 Hoor die gebed van u kneg, en luister na die smeking van u skepsel.
25 Want solank ek lewe, sal ek spreek, en solank ek insig het, sal ek antwoord.
26 Kyk nie na die sondes van u volk nie; maar op die wat U in waarheid dien.
27 Let nie op die goddelose versinsels van die heidene nie, maar die begeerte van die wat u getuienisse in verdrukkinge bewaar.
28 Moenie dink aan dié wat geveinsd voor jou aangesig het nie, maar dink aan hulle wat na jou wil jou vrees geken het.
29 Laat dit nie u wil wees om die wat soos diere gelewe het, te vernietig nie; maar om te kyk na die wat u wet duidelik geleer het.
30 Moenie verontwaardig wees oor die wat erger geag word as vee nie; maar hulle moet liefhê wat altyd op u geregtigheid en heerlikheid vertrou.
31 Want ons en ons vaders kwyn van sulke siektes, maar ter wille van ons sondaars sal jy barmhartig genoem word.
32 Want as jy 'n begeerte het om oor ons genadig te wees, sal jy barmhartig genoem word, naamlik vir ons wat geen werke van geregtigheid het nie.
33 Want die regverdiges wat baie goeie werke by U weggelê het, sal uit hulle eie dade loon ontvang.
34 Want wat is die mens, dat U grimmigheid oor hom sou hê? of wat is 'n verganklike geslag, dat jy so bitter daaroor sou wees?
35 Want daar is waarlik niemand onder die geborenes nie, maar hy het goddeloos gehandel; en onder die gelowiges is daar niemand wat nie verkeerd gedoen het nie.
36 Want hierin, o Here, sal u geregtigheid en u goedheid bekend gemaak word, as U barmhartig is teenoor hulle wat nie die vertroue in goeie werke het nie.
37 Toe antwoord hy my en sê: Sommige dinge het jy reg gespreek, en volgens jou woorde sal dit wees.
38 Want ek sal nie dink aan die gesindheid van die wat gesondig het voor die dood, voor die oordeel, voor die verderf nie.
39 Maar Ek sal bly wees oor die gesindheid van die regverdiges, en Ek sal ook dink aan hulle pelgrimstog, en die verlossing en die beloning wat hulle sal hê.
40 Soos ek nou gespreek het, so sal dit gebeur.
41 Want soos die landbouer baie saad op die grond saai en baie bome plant, en tog kom wat goed gesaai word op sy tyd nie op nie, en al wat geplant is, skiet nie wortel nie; so is dit met die wat gesaai is in die wêreld; hulle sal nie almal gered word nie.
42 Ek het toe geantwoord en gesê: As ek genade gevind het, laat my spreek.

43 Soos die saad van die landbouer vergaan, as dit nie opkom en jou reën nie op die regte tyd ontvang nie; of as daar te veel reën kom en dit verderf:
44 So vergaan ook die mens wat met jou hande gevorm is en jou beeld genoem word, omdat jy aan hom gelyk is ter wille van wie jy alles gemaak het en hom vergelyk het met die saad van die landbouer.
45 Wees nie toornig op ons nie, maar spaar u volk en wees genadig oor u eie erfdeel, want U is genadig teenoor u skepsel.
46 Toe antwoord hy my en sê: Die teenwoordige dinge is vir die huidige, en die toekomstige dinge vir die toekomstige.
47 Want jy kom ver te kort om my skepsel meer lief te hê as ek; maar ek het dikwels naby jou gekom en tot dit, maar nooit tot die onregverdiges nie.
48 Ook hierin is jy wonderbaar voor die Allerhoogste:
49 Deurdat jy jouself verneder het soos dit jou betaam, en jou nie waardig geag het om baie verheerlik te word onder die regverdiges nie.
50 Want baie groot ellende sal aangedoen word met die wat in die laaste tyd in die wêreld sal woon, omdat hulle in groot trots gewandel het.
51 Maar verstaan jy self, en soek die eer vir die wat soos jy is.
52 Want vir julle is die paradys geopen, die boom van die lewe is geplant, die tyd wat kom, is voorberei, oorvloed is gereed gemaak, 'n stad is gebou, en rus word toegelaat, ja, volmaakte goedheid en wysheid.
53 Die wortel van die kwaad is vir jou verseël, swakheid en die mot is vir jou verborge, en verderf is na die hel gevlug om vergeet te word.
54 Hartseer word verbygegaan, en uiteindelik word die skat van onsterflikheid getoon.
55 En vra daarom nie meer vrae aangaande die menigte van die wat verlore gaan nie.
56 Want toe hulle vry geword het, het hulle die Allerhoogste verag, sy wet verag en sy weë verlaat.
57 Verder het hulle sy regverdiges vertrap,
58 En hulle het in hulle hart gesê dat daar geen God is nie; ja, en dit met die wete dat hulle moet sterf.
59 Want soos die dinge wat genoem is, julle sal ontvang, so is dors en pyn vir hulle voorberei; want dit was nie sy wil dat die mense tot niet sou kom nie.
60 Maar hulle wat geskape word, het het die Naam besoedel van Hom wat hulle gemaak het, en was ondankbaar teenoor Hom wat die lewe vir hulle voorberei het.
61 En daarom is my oordeel nou op hande.
62 Hierdie dinge het ek nie aan alle mense bekend gemaak nie, maar aan jou en 'n paar soos jy. Toe antwoord ek en sê:
63 Kyk, Here, nou het U my die menigte van die wonders laat sien wat U in die laaste tye sal begin doen; maar hoe laat het U my nie getoon nie.

HOOFSTUK 9

1 Hy het my toe geantwoord en gesê: Meet die tyd noukeurig in homself;
2 Dan sal jy verstaan dat dit dieselfde tyd is waarop die Allerhoogste die wêreld sal begin besoek wat Hy gemaak het.
3 Daarom, wanneer daar aardbewings en oproer van die mense in die wêreld gesien sal word:
4 Dan sal jy goed verstaan dat die Allerhoogste van hierdie dinge gespreek het van die dae af wat voor jou was, ja, van die begin af.
5 Want soos alles wat in die wêreld gemaak word, 'n begin en 'n einde het, en die einde is duidelik:
6 Net so het die tye van die Allerhoogste duidelike begin in wonderwerke en kragtige werke, en eindes in uitwerking en tekens.
7 En elkeen wat gered sal word en sal kan ontvlug deur sy werke en deur die geloof waarin julle geglo het,
8 Sal bewaar word van die genoemde gevare, en sal my verlossing sien in my land en binne my grondgebied, want Ek het hulle van die begin af vir My geheilig.
9 Dan sal hulle in 'n jammerlike saak wees, wat nou my weë misbruik het;
10 Want dié wat in hulle lewe weldade ontvang het en My nie geken het nie;
11 En die wat my wet verafsku het, terwyl hulle nog vryheid gehad het, en toe die plek van bekering nog vir hulle oop was, het dit nie verstaan nie, maar dit verag;
12 Dieselfde moet dit weet na die dood deur pyn.
13 En wees daarom nie nuuskierig hoe die goddelose gestraf sal word en wanneer nie, maar vra hoe die regverdiges gered sal word, wie s'n die wêreld is en vir wie die wêreld geskape is.
14 Toe antwoord ek en sê:
15 Ek het voorheen gesê, en spreek nou, en sal dit ook hierna spreek, dat daar baie meer is van die wat verlore gaan, as van die wat gered sal word;
16 Soos 'n golf groter is as 'n druppel.
17 En hy het my geantwoord en gesê: Soos die land is, so is ook die saad; soos die blomme is, so is die kleure ook; soos die werker is, so is ook die werk; en soos die landbouer homself is, so is ook sy landbou, want dit was die tyd van die wêreld.
18 En nou toe Ek die wêreld, wat nog nie gemaak was nie, voorberei het om te woon in die wat nou lewe, het niemand teen My gespreek nie.
19 Want toe was almal gehoorsaam, maar nou word die maniere van die wat in hierdie geskape wêreld geskape is, bederf deur 'n ewige saad en deur 'n ondeurgrondelike wet ontslae te raak.
20 Toe het ek die wêreld in ag geneem, en kyk, daar was gevaar vanweë die planne wat daarin ingekom het.
21 En ek het gesien en dit baie gespaar en vir my 'n druiwe van die tros bewaar en 'n plant van 'n groot volk.
22 Laat die menigte dan omkom wat tevergeefs gebore is; en laat my druiwe en my plant bewaar word; want met groot arbeid het Ek dit volmaak.
23 Nietemin, as jy nog sewe dae lank ophou, maar jy mag nie daarin vas nie,
24 Maar gaan na 'n veld van blomme waar geen huis gebou is nie, en eet net die blomme van die veld; proe geen vleis nie, drink geen wyn nie, maar eet net blomme;)
25 En bid gedurigdeur tot die Allerhoogste, dan sal ek kom en met jou praat.
26 En ek het op pad gegaan na die veld wat Ardath genoem word, soos hy my beveel het; en daar het ek tussen die blomme gesit en van die kruie van die veld geëet, en die vleis daarvan het my versadig.

27 Ná sewe dae het ek op die gras gaan sit, en my hart was ontsteld in my binneste, soos tevore.
28 En ek het my mond oopgemaak en voor die Allerhoogste begin praat en gesê:
29 O Here, U wat U aan ons geopenbaar het, U is aan ons vaders geopenbaar in die woestyn, op 'n plek waar niemand trap nie, in 'n onvrugbare plek, toe hulle uit Egipte uitgetrek het.
30 En jy het gespreek en gesê: Luister na my, o Israel! en let op my woorde, nageslag van Jakob!
31 Want kyk, Ek saai my wet in julle, en dit sal vrug in julle bring, en julle sal daarin geëer word tot in ewigheid.
32 Maar ons vaders wat die wet aangeneem het, het dit nie onderhou nie en u verordeninge nie onderhou nie;
33 Maar die wat dit aangeneem het, het omgekom, omdat hulle nie bewaar het wat in hulle gesaai is nie.
34 En kyk, dit is 'n gewoonte, wanneer die grond saad ontvang het, of die see 'n skip, of enige voorwerp, vleis of drank, dat, wat vergaan is waarin dit gesaai of daarin gegooi is,
35 Ook wat gesaai of daarin gegooi of ontvang is, vergaan en bly nie by ons nie; maar by ons het dit nie so gebeur nie.
36 Want ons wat die wet ontvang het, gaan deur die sonde verlore, en ook ons hart wat dit ontvang het
37 Maar die wet vergaan nie, maar bly in sy mag.
38 En toe ek hierdie dinge in my hart gespreek het, het ek met my oë teruggekyk, en aan die regterkant het ek 'n vrou gesien, en kyk, sy het getreur en met 'n groot stem gehuil, en was baie bedroef van hart, en haar klere was geskeur, en sy het as op haar hoof gehad.
39 Toe het ek my gedagtes laat gaan waarin ek was, en my na haar gekeer,
40 En hy sê vir haar: Waarom ween jy? waarom is jy so bedroef in jou gemoed?
41 En sy het vir my gesê: Meneer, laat my staan, dat ek myself kan treur en by my droefheid kan byvoeg, want ek is baie gekwel in my gemoed en baie verneder.
42 En ek het vir haar gesê: Wat is dit met jou? vertel my.
43 Sy het vir my gesê: Ek, u dienaar, was onvrugbaar en het geen kind gehad nie, al het ek 'n man gehad dertig jaar,
44 En daardie dertig jaar het ek dag en nag en elke uur niks anders gedoen as om my gebed tot die Allerhoogste te doen nie.
45 Ná dertig jaar het God na my, u dienares, gehoor, my ellende gesien, my benoudheid in ag geneem en vir my 'n seun gegee; en ek was baie bly oor hom, so ook my man en al my bure; en ons het groot eer aan hom gegee. die Almagtige.
46 En ek het hom met groot moeite gevoed.
47 En toe hy groot geword het en op die tyd gekom het dat hy 'n vrou sou hê, het ek 'n feesmaal gemaak.

HOOFSTUK 10

1 En dit het gebeur dat toe my seun in sy bruilofskamer ingegaan het, hy neergeval en gesterf het.
2 Toe het ons almal die ligte omvergewerp, en al my bure het opgestaan om my te troos; daarom het ek rus tot die tweede dag in die nag.
3 En dit het gebeur, toe hulle almal opgehou het om my te troos, tot die einde kon ek stil word; toe het ek in die nag opgestaan en gevlug en hierheen in hierdie veld gekom, soos jy sien.
4 En ek is nou van plan om nie terug te keer na die stad nie, maar hier om te bly, en nie om te eet of te drink nie, maar om voortdurend te treur en te vas totdat ek sterf.
5 Toe het ek die oordenkinge waarin ek was, agtergelaat en in toorn met haar gespreek en gesê:
6 Jy, dwase vrou bo alles, sien jy nie ons rou nie, en wat gebeur met ons?
7 Hoe is daardie Sion, ons moeder, vol van alle swaarmoedigheid en baie verneder, en treur baie swaar?
8 En nou, aangesien ons almal treur en bedroef is, want ons is almal in swaarmoedigheid, is jy bedroef oor een seun?
9 Want vra die aarde, en sy sal jou vertel dat dit sy is wat behoort te treur oor die val van so baie wat op haar groei.
10 Want eers het almal uit haar gekom, en uit haar sal al die ander kom, en kyk, hulle gaan byna almal in die verderf, en 'n menigte van hulle is heeltemal uitgeroei.
11 Wie sou dan meer treur as sy wat so 'n groot menigte verloor het? en nie jy nie, wat jammer is behalwe vir een?
12 Maar as jy vir my sê: My klaaglied is nie soos dié van die aarde nie, omdat Ek die vrug van my skoot verloor het, wat Ek met pyne voortgebring en met smarte gedra het;
13 Maar die aarde is nie so nie, want die menigte wat daarin teenwoordig is volgens die loop van die aarde, is weg soos dit gekom het.
14 Dan sê Ek vir jou: Soos jy met arbeid gebaar het; so het die aarde ook haar vrug gegee, naamlik die mens, van die begin af aan Hom wat haar gemaak het.
15 Hou dan nou jou droefheid vir jouself, en dra met goeie moed wat jou oorgekom het.
16 Want as jy die vasbeslotenheid van God erken om regverdig te wees, moet jy jou seun betyds ontvang en onder vroue geprys word.
17 Gaan dan na die stad na jou man toe.
18 En sy het vir my gesê: Dit sal ek nie doen nie; ek sal nie in die stad ingaan nie, maar hier sal ek sterwe.
19 Toe het ek verder met haar gepraat en gesê:
20 Moenie so nie, maar wees raadsaam. deur my: want hoeveel is die teëspoed van Sion? wees vertroos met betrekking tot die droefheid van Jerusalem.
21 Want jy sien dat ons heiligdom verwoes is, ons altaar afgebreek en ons tempel verwoes is;
22 Ons psalter is op die grond gelê, ons lied is stil, ons blydskap is verby, die lig van ons kandelaar is uitgedoof, die ark van ons verbond is verwoes, ons heilige dinge is verontreinig, en die naam wat word ons geroep, is byna ontheilig: ons kinders is beskaamd, ons priesters is verbrand, ons Leviete is in ballingskap gegaan, ons maagde is verontreinig en ons vroue is onteer; ons regverdiges weggevoer, ons kindertjies vernietig, ons jongmanne is in slawerny gebring en ons sterkes het swak geword;
23 En, wat die grootste van almal is, die seël van Sion het nou haar eer verloor; want sy is oorgegee in die hande van die wat ons haat.
24 En skud daarom jou groot swaarmoedigheid af, en verwyder die menigte van smarte, sodat die Magtige jou weer genadig kan wees, en die Allerhoogste jou rus en gemak sal gee van jou arbeid.
25 En dit het gebeur terwyl ek met haar gepraat het, kyk, haar gesig het skielik uitermate geskyn, en haar gelaat het

geglinster, sodat ek vir haar bang was en my bespiegel het wat dit kon wees.
26 En kyk, skielik het sy 'n groot geroep baie verskriklik gemaak, sodat die aarde gebewe het vanweë die geraas van die vrou.
27 En ek het gekyk, en kyk, die vrou het nie meer aan my verskyn nie, maar daar was 'n stad gebou, en 'n groot plek het hom van die fondamente af geopenbaar; toe was ek bevrees en het met 'n groot stem uitgeroep en gesê:
28 Waar is Uriël, die engel, wat die eerste keer na my toe gekom het? want hy het my in baie beswymings laat verval, en my einde het verander in verderwing, en my gebed tot bestraffing.
29 En terwyl ek hierdie woorde spreek, kyk, hy het na my gekom en na my gekyk.
30 En kyk, ek het gelê soos een wat dood was, en my verstand is van my weggeneem; en hy het my aan die regterhand gegryp en my getroos en my op my voete laat staan en vir my gesê:
31 Wat is dit met jou? en waarom is jy so ontsteld? en waarom is jou verstand ontsteld en die gedagtes van jou hart?
32 En ek het gesê: Omdat jy my verlaat het, en tog gedoen het volgens jou woorde, en ek in die veld gegaan het, en kyk, ek het gesien, en tog sien, wat ek nie kan uitspreek nie.
33 En hy het vir my gesê: Staan manmoedig op, en ek sal jou raad gee.
34 Toe sê ek: Spreek voort, my heer, in my; verlaat my net nie, dat ek nie sterwe van my hoop nie.
35 Want ek het gesien dat ek nie geweet het nie, en ek hoor dat ek nie weet nie.
36 Of is my verstand bedrieg, of my siel in 'n droom?
37 Nou daarom smeek ek u dat u u dienaar hierdie gesig sal toon.
38 Hy het my toe geantwoord en gesê: Luister na my, en ek sal jou meedeel en jou vertel waarom jy bang is, want die Allerhoogste sal baie geheime dinge aan jou openbaar.
39 Hy het gesien dat jou weg reg is, omdat jy gedurigdeur treur oor jou volk en 'n groot klaaglied oor Sion uitspreek.
40 Dit is dan die betekenis van die gesig wat jy onlangs gesien het:
41 U het 'n vrou sien treur, en u het haar begin troos.
42 Maar nou sien jy die gelykenis van die vrou nie meer nie, maar 'n stad wat gebou is, het aan jou verskyn.
43 En terwyl sy jou vertel het van die dood van haar seun, is dit die oplossing:
44 Hierdie vrou wat jy gesien het, is Sion; en terwyl sy vir jou gesê het: sy wat jy sien as 'n geboude stad
45 Terwyl, sê ek, sy vir jou gesê het dat sy dertig jaar onvrugbaar was; dit is die dertig jaar waarin daar geen offer in haar gebring is nie.
46 Maar na dertig jaar het Salomo die stad gebou en offerandes gebring, en toe vir die onvrugbare 'n seun gebaar.
47 En sy het jou vertel dat sy hom met arbeid versorg het: dit was die woning in Jerusalem.
48 Maar omdat sy vir jou gesê het: My seun wat in sy huwelikskamer ingegaan het, het toevallig misluk en gesterf; dit was die verwoesting wat na Jerusalem gekom het.
49 En kyk, jy het haar gelykenis gesien, en omdat sy oor haar seun getreur het, het jy haar begin troos; en van hierdie toevallige dinge moet dit vir jou oopgemaak word.
50 Want nou sien die Allerhoogste dat jy ongeveins bedroef is en uit jou hele hart oor haar ly, so het Hy jou die glans van haar heerlikheid en die heerlikheid van haar skoonheid getoon.
51 En daarom het ek jou beveel om in die veld te bly waar geen huis gebou is nie.
52 Want ek het geweet dat die Allerhoogste dit aan jou sou wys.
53 Daarom het ek jou beveel om die veld in te gaan, waar geen fondament van enige gebou was nie.
54 Want op die plek waar die Allerhoogste sy stad begin wys, kan geen mens se gebou staan nie.
55 En vrees dan nie, laat jou hart nie verskrik word nie, maar gaan in en sien die skoonheid en grootsheid van die gebou, soveel as wat jou oë kan sien.
56 En dan sal jy hoor soveel as wat jou ore kan verstaan.
57 Want jy is geseënd bo baie ander, en is saam met die Allerhoogste geroep; en so is maar min.
58 Maar môre in die nag sal jy hier bly;
59 En so sal die Allerhoogste jou gesigte toon van die hoë dinge, wat die Allerhoogste sal doen aan die wat op die aarde woon in die laaste dae. So ek het daardie nag en nog een geslaap, soos hy my beveel het.

HOOFSTUK 11

1 Toe sien ek 'n droom, en kyk, daar kom 'n arend uit die see op met twaalf geveerde vlerke en drie koppe.
2 En ek het gesien, en kyk, sy het haar vlerke oor die hele aarde uitgesprei, en al die winde van die lug het op haar gewaai en bymekaargekom.
3 En ek het gesien, en uit haar vere het daar ander teenoorgestelde vere gegroei; en hulle het klein vere en klein geword.
4 Maar haar koppe het gerus: die hoof in die middel was groter as die ander, maar dit het saam met die oorblyfsel gerus.
5 Verder het ek gesien, en kyk, die arend vlieg met haar vere en het op die aarde geregeer en oor die wat daarin gewoon het.
6 En ek het gesien dat alle dinge onder die hemel aan haar onderworpe was, en niemand het teen haar gespreek nie, ook nie een skepsel op aarde nie.
7 En ek het gesien, en kyk, die arend staan op haar kloue en spreek met haar vere en sê:
8 Waak nie alles op een slag nie; slaap elkeen op sy eie plek, en waak met koers.
9 Maar laat die koppe vir die laaste bewaar word.
10 En ek het gesien, en kyk, die stem gaan nie uit haar koppe nie, maar uit die middel van haar liggaam.
11 En ek het haar teenoorgestelde vere getel, en kyk, daar was agt van hulle.
12 En ek het gekyk, en kyk, aan die regterkant het daar een veer opgestaan en koning geword d oor die hele aarde;
13 En toe dit koning was, het die einde daarvan gekom, en sy plek het nie meer verskyn nie; en die volgende het opgestaan. en het geregeer en 'n groot tyd gehad;

14 En dit het gebeur dat toe dit koning geword het, ook die einde daarvan gekom het, soos die eerste, sodat dit nie meer verskyn het nie.
15 Toe kom daar 'n stem na hom en sê:
16 Hoor jy wat so lank oor die aarde geheers het: dit sê Ek vir jou, voordat jy nie meer begin verskyn het nie,
17 Daar sal niemand ná jou tot jou tyd kom nie, ook nie tot die helfte daarvan nie.
18 Toe het die derde opgestaan en geregeer soos die ander tevore, en ook nie meer verskyn nie.
19 So het dit gegaan met al die oorblyfsels, die een na die ander, soos elkeen geregeer het en toe nie meer verskyn het nie.
20 Toe het ek gesien, en kyk, met verloop van tyd het die vere wat gevolg het aan die regterkant opgestaan, sodat hulle ook kon heers; en sommige van hulle het geregeer, maar binne 'n tyd het hulle nie meer verskyn nie.
21 Want sommige van hulle was opgerig, maar het nie regeer nie.
22 Hierna het ek gekyk, en kyk, die twaalf vere het nie meer verskyn nie, en ook nie die twee veertjies nie.
23 En daar was nie meer op die arend se liggaam nie, maar drie koppe wat gerus het, en ses vlerkies.
24 Toe het ek ook gesien dat twee veertjies van die ses geskei het en onder die kop wat aan die regterkant was, gebly het, want die vier het op hulle plek gebly.
25 En ek het gesien, en kyk, die vere wat onder die vlerk was, het gedink om hulleself op te stel en te heers.
26 En ek het gesien, en kyk, daar was een opgerig, maar kort voor lank het dit nie meer verskyn nie.
27 En die tweede was gouer weg as die eerste.
28 En ek het gesien, en kyk, die twee wat oorgebly het, het ook in hulleself gedink om te heers.
29 En toe hulle so dink, kyk, daar word een van die hoofde wakker wat in rus was, naamlik hy wat in die middel was; want dit was groter as die twee ander koppe.
30 En toe sien ek dat die twee ander koppe daarmee verbind is.
31 En kyk, die kop het gedraai saam met die wat daarby was, en het die twee vere opgeëet onder die vlerk wat sou geheers het.
32 Maar hierdie hoof het die hele aarde verskrik en daarin geheers oor almal wat op die aarde gewoon het met baie verdrukking; en dit het die bestuur van die wêreld meer gehad as al die vleuels wat was.
33 En hierna het ek gesien, en kyk, die kop wat in die middel was, het skielik nie meer verskyn nie, soos die vlerke.
34 Maar daar het die twee hoofde oorgebly, wat ook in dieselfde soort geheers het oor die aarde en oor die wat daarop gewoon het.
35 En ek het gesien, en kyk, die kop aan die regterkant het dit opgeëet wat aan die linkerkant was.
36 Toe lei ek 'n stem wat vir my gesê het: Kyk voor jou uit en let op die ding wat jy sien.
37 En ek het gesien, en kyk, soos 'n brullende leeu wat uit die bos gejaag word; en ek het gesien dat hy 'n mensestem na die arend uitstuur en gesê het:
38 Hoor jy, Ek sal met jou spreek, en die Allerhoogste sal vir jou sê:
39 Is dit nie jy wat oorbly van die vier diere wat Ek in my wêreld laat heers het, sodat die einde van hulle tye deur hulle kan kom nie?
40 En die vierde het gekom en al die diere oorwin wat verby was, en het mag gehad oor die wêreld met groot vrees en oor die hele omtrek van die aarde met baie goddelose verdrukking; en so lank het hy met bedrog op die aarde gewoon.
41 Want die aarde het U nie met waarheid geoordeel nie.
42 Want jy het die sagmoediges verdruk, jy het die vreedsames kwaad aangedoen, jy het leuenaars liefgehad en die wonings vernietig van die wat vrugte dra, en die mure neergewerp van diegene wat jou geen kwaad aangedoen het nie.
43 Daarom kom jou onregmatige daad op na die Allerhoogste, en jou trots na die Magtige.
44 Die Allerhoogste het ook die hoogmoedige tye aanskou, en kyk, dit is verby, en sy gruwels is vervul.
45 En daarom verskyn nie meer nie, jy arend, of jou verskriklike vlerke, of jou goddelose vere of jou kwaadwillige koppe, of jou skadelike kloue, of jou hele ydele liggaam.
46 sodat die hele aarde verkwik kan word en kan terugkeer, verlos van u geweld, en dat sy kan hoop op die oordeel en barmhartigheid van Hom wat haar gemaak het.

HOOFSTUK 12

1 En dit het gebeur, terwyl die leeu hierdie woorde met die arend gespreek het, het ek gesien:
2 En kyk, die hoof wat oorgebly het en die vier vlerke het nie meer verskyn nie, en die twee het daarheen gegaan en hulle opgestel om te heers, en hulle koninkryk was klein en vol oproer.
3 En ek het gesien, en kyk, hulle het nie meer verskyn nie, en die hele liggaam van die arend het verbrand, sodat die aarde in groot vrees was; en aan my gees gesê:
4 Kyk, dit het U aan my gedoen, deurdat U die weë van die Allerhoogste ondersoek.
5 Kyk, tog is ek moeg in my gemoed en baie swak in my gees; en min krag is daar in my, vanweë die groot vrees waarmee ek in hierdie nag geteister is.
6 Daarom sal ek nou die Allerhoogste smeek dat Hy my tot die einde toe sal vertroos.
7 En ek het gesê: Here wat heers, as ek genade gevind het voor t aanskou, en as ek saam met jou geregverdig word voor baie ander, en as my gebed waarlik voor jou aangesig opgekom het;
8 Troos my dan, en wys my u kneg die uitlegging en duidelike verskil van hierdie vreeslike gesig, sodat U my siel volkome kan vertroos.
9 Want U het my waardig geag om my die laaste kere te wys.
10 En hy het vir my gesê: Dit is die uitlegging van die gesig:
11 Die arend wat jy uit die see sien opkom het, is die koninkryk wat gesien is in die gesig van jou broer Daniël.
12 Maar dit is nie aan hom uitgelê nie, daarom verkondig ek dit nou aan jou.
13 Kyk, die dae sal kom dat daar 'n koninkryk op die aarde sal opstaan, en dit sal gevrees word bo al die koninkryke wat daarvoor was.

14 In dieselfde sal twaalf konings regeer, die een na die ander;
15 Waarvan die tweede sal begin heers, en sal meer tyd hê as enigeen van die twaalf.
16 En dit beteken die twaalf vlerke wat jy gesien het.
17 Wat die stem betref wat jy hoor praat het en wat jy nie gesien het om uit die koppe uit te gaan nie, maar uit die middel van die liggaam daarvan, dit is die uitlegging:
18 Dat daar ná die tyd van daardie koninkryk groot twis sal ontstaan, en dit sal in gevaar staan om te misluk; nogtans sal dit dan nie val nie, maar weer tot sy begin herstel word.
19 En terwyl jy die agt klein ondervere aan haar vlerke sien kleef het, is dit die uitlegging:
20 Dat daar in hom agt konings sal opstaan, wie se tye maar kort sal wees en hulle jare vinnig sal wees.
21 En twee van hulle sal omkom, terwyl die middeltyd nader kom; vier sal bewaar word totdat hulle einde begin nader kom, maar twee sal bewaar word tot die einde toe.
22 En terwyl jy drie koppe sien rus het, is dit die uitlegging:
23 In sy laaste dae sal die Allerhoogste drie koninkryke oprig en baie dinge daarin vernuwe, en hulle sal heers oor die aarde,
24 En van die wat daarin woon, met baie verdrukking, bo almal wat voor hulle was; daarom word hulle die koppe van die arend genoem.
25 Want dit is hulle wat sy boosheid sal volbring, en wat sy laaste einde sal voltooi.
26 En terwyl jy gesien het dat die groot kop nie meer verskyn het nie, beteken dit dat een van hulle op sy bed sal sterf, en tog met pyn.
27 Want die twee wat oorbly, sal met die swaard gedood word.
28 Want die een se swaard sal die ander een verteer, maar op die laaste sal hy self deur die swaard val.
29 En dat jy twee vere onder die vlerke sien trek het oor die kop wat aan die regterkant is;
30 Dit beteken dat dit hulle is wat die Allerhoogste tot hulle einde toe bewaar het: dit is die klein koninkryk en vol benoudheid, soos jy gesien het.
31 En die leeu wat jy uit die bos sien opkom en brul en met die arend praat en haar bestraf oor haar ongeregtigheid met al die woorde wat jy gehoor het;
32 Dit is die Gesalfde wat die Allerhoogste vir hulle en oor hulle boosheid bewaar het tot die einde toe;
33 Want Hy sal hulle lewend voor Hom stel in die gereg en hulle bestraf en hulle teregwys.
34 Want die res van my volk sal Hy met barmhartigheid red, dié wat op my grense gedruk is, en hy sal hulle bly maak tot die koms van die oordeelsdag, waarvan Ek van die begin af met jou gespreek het.
35 Dit is die droom wat jy gesien het, en dit is die uitleggings.
36 Jy het net ontmoet om hierdie geheim van die Allerhoogste te ken.
37 Skryf dan al hierdie dinge wat jy gesien het in 'n boek, en steek dit weg.
38 En leer hulle aan die wyse van die volk, wie se harte jy ken, hierdie geheime kan begryp en bewaar.
39 Maar wag self nog sewe dae lank hier, dat dit aan jou bekend gemaak kan word wat die Allerhoogste ook al behaag om aan jou te verkondig. En daarmee het hy sy gang gegaan.
40 En dit het gebeur, toe die hele volk sien dat die sewe dae verby was, en ek nie weer in die stad gekom het nie, het hulle almal bymekaargemaak, van die kleinste tot die grootste, en na my gekom en gesê:
41 Wat het ons jou aanstoot gegee? En watter kwaad het ons teen U gedoen dat U ons verlaat het en hier op hierdie plek sit?
42 Want van al die profete het U ons net oorgelaat, soos 'n tros van die oesjaar, en soos 'n kers in 'n donker plek, en soos 'n hawe of 'n skip wat bewaar is vir die storm.
43 Is die euwels wat oor ons gekom het nie genoeg nie?
44 As jy ons verlaat, hoeveel beter was dit vir ons as ons ook in Sion verbrand is?
45 Want ons is nie beter as die wat daar gesterf het nie. En hulle het met 'n groot stem gehuil. Toe antwoord ek hulle en sê:
46 Wees gerusstellend, o Israel! en moenie swaar wees nie, o huis van Jakob!
47 Want die Allerhoogste het jou in gedagtenis, en die Magtige het jou nie vergeet in versoeking nie.
48 Wat my betref, ek het jou nie verlaat nie, en ek het nie van jou gewyk nie, maar het in hierdie plek gekom om te bid vir die verwoesting van Sion, en dat ek barmhartigheid kan soek vir die geringe eiendom van jou jou heiligdom.
49 En nou gaan julle huis toe, elkeen, en ná hierdie dae sal Ek na julle toe kom.
50 Die volk het toe na die stad gegaan, soos Ek hulle beveel het:
51 Maar ek het sewe dae lank in die veld gebly, soos die engel my beveel het; en in daardie dae net van die blomme van die veld geëet en my vleis van die kruie geëet.

HOOFSTUK 13

1 En ná sewe dae het ek in die nag 'n droom gedroom.
2 En kyk, daar het 'n wind uit die see opgekom, dat dit al die golwe daarvan laat beweeg het.
3 En ek het gesien, en kyk, daardie man het sterk geword met die duisende van die hemel; en toe hy sy aangesig omdraai om te kyk, het al die dinge gebewe wat onder hom gesien is.
4 En elke keer as die stem uit sy mond uitgaan, het almal verbrand wat sy stem gehoor het, soos die aarde beswyk wanneer dit die vuur voel.
5 En hierna het ek gesien, en kyk, daar was ’n menigte mense bymekaar, uit getal, uit die vier windstreke van die hemel, om die man te onderwerp wat uit die see gekom het
6 Maar ek het gesien, en kyk, hy het vir hom 'n groot berg gegrawe en daarop opgevlieg.
7 Maar ek sou die streek of plek gesien het waar die heuwel gegraveer is, en ek kon nie.
8 En hierna het ek gesien, en kyk, almal wat bymekaar was om hom te onderwerp, was baie bang, en het nogtans gedurf om te veg.
9 En kyk, toe hy die geweld sien van die skare wat gekom het, het hy nie sy hand opgehef en ook nie die swaard of enige oorlogsinstrument vasgehou nie.
10 Maar ek het net gesien dat hy uit sy mond uitgestuur het soos dit 'n blaas van vuur was, en uit sy lippe 'n vlammende asem, en uit sy tong het hy vonke en storms uitgedryf.
11 En hulle was almal saam gemeng; die geblaas van vuur, die vlammende asem en die groot storm; en het met geweld

op die menigte geval wat bereid was om te veg, en hulle almal verbrand, sodat daar skielik van 'n ontelbare menigte niks te bespeur was nie, behalwe stof en rookreuk; toe ek dit sien, was ek bevrees .
12 Daarna het ek dieselfde man van die berg af sien afkom en 'n ander vredevolle menigte na hom roep.
13 En daar het baie mense na Hom gekom, waaroor sommige bly was, sommige bedroef was, en sommige van hulle was geboei, en ander het van die geofferdes gebring; toe was ek siek van groot vrees, en ek het wakker geword en gesê:
14 U het u kneg hierdie wonders van die begin af laat sien en my waardig geag dat u my gebed sou ontvang.
15 Wys my nou nog die uitlegging van hierdie droom.
16 Want soos ek in my verstand bevrug word, wee hulle wat in daardie dae oorgebly het en veel meer wee hulle wat nie agterbly nie!
17 Want die wat nie oorgebly het nie, was in swaarkry.
18 Nou verstaan ek die dinge wat weggelê is aan die einde van die dae, wat met hulle sal gebeur, en met die wat agterbly.
19 Daarom het hulle in groot gevare en baie noodsaaklikhede gekom, soos hierdie drome verklaar.
20 Tog is dit makliker vir hom wat in gevaar is om in hierdie dinge in te kom as om soos 'n wolk uit die wêreld verby te gaan en nie die dinge te sien wat in die laaste dae gebeur nie. En hy het my geantwoord en gesê:
21 Die uitlegging van die gesig sal Ek jou te kenne gee, en Ek sal vir jou oopmaak wat jy gevra het.
22 Terwyl jy gespreek het van die wat agtergebly het, is dit die uitlegging:
23 Hy wat die gevaar in dié tyd sal verduur, het homself bewaar;
24 Weet dit dan dat die wat agterbly, saliger is as die wat dood is.
25 Dit is die betekenis van die visioen: terwyl jy 'n man uit die middel van die see sien opkom het.
26 Dit is hy vir wie God, die Allerhoogste, 'n groot tyd gehou het, wat uit sy eie sy skepsel sal red; en Hy sal die wat agterbly, orden.
27 En terwyl jy gesien het dat daar uit sy mond gekom het soos 'n ruk wind en vuur en storm;
28 En dat hy geen swaard of enige oorlogsinstrument vasgehou het nie, maar dat die instorting van hom die hele menigte vernietig het wat gekom het om hom te onderwerp; dit is die interpretasie:
29 Kyk, daar kom dae wanneer die Allerhoogste die wat op die aarde is, sal begin verlos.
30 En hy sal tot verbasing kom van die bewoners van die aarde.
31 En die een sal onderneem om teen die ander te veg, die een stad teen die ander, die een plek teen die ander, die een volk teen die ander, en die een ryk teen die ander.
32 En die tyd sal wees wanneer hierdie dinge sal gebeur, en die tekens sal gebeur wat Ek jou tevore getoon het, en dan sal my Seun verklaar word, wat jy gesien het as 'n man wat opvaar.
33 En as die hele volk sy stem hoor, sal elkeen in sy eie land die geveg verlaat wat hulle teen mekaar voer.
34 En 'n ontelbare menigte sal vergader word, soos jy hulle gesien het, gewillig om te kom en hom te oorwin deur te veg.
35 Maar hy sal op die top van die berg Sion staan.
36 En Sion sal kom en aan alle mense bekend gemaak word, gereed en gebou, soos jy die heuwel gesien het wat sonder hande gegraveer is.
37 En hierdie my Seun sal die goddelose versinsels van daardie nasies bestraf, wat vir hulle goddelose lewe in die storm geval het;
38 En Hy sal hulle bose gedagtes en die pyniging waarmee hulle begin gepynig word, wat soos 'n vlam is, voor hulle lê; en Hy sal hulle sonder arbeid vernietig deur die wet wat aan My is.
39 En terwyl jy gesien het dat hy 'n ander vredevolle skare by hom versamel het;
40 Dit is die tien stamme wat gevangenes uit hulle eie land weggevoer is in die tyd van koning Osea, wat Salmanasar, die koning van Assirië as gevangenes weggevoer het, en hy hulle oor die waters weggevoer het, en so het hulle in 'n ander land gekom. .
41 Maar hulle het hierdie raad onder mekaar geneem, dat hulle die menigte van die heidene sou verlaat en uittrek na 'n ander land, waar die mensdom nooit gewoon het nie,
42 sodat hulle daar hul insettinge kon hou wat hulle nooit in hul eie land gehou het nie.
43 En hulle het in die Eufraat ingegaan by die nou plekke van die rivier.
44 Want die Allerhoogste het toe vir hulle tekens gedoen en die vloed stilgehou totdat hulle verbygegaan het.
45 Want deur daardie land was daar 'n groot pad om te gaan, naamlik van 'n jaar en 'n half, en dieselfde streek word Arsaret genoem.
46 Toe het hulle daar gebly tot die laaste tyd; en nou wanneer hulle sal begin kom,
47 Die Allerhoogste sal die fonteine van die stroom weer stop, dat hulle kan deurgaan; daarom het jy die menigte met vrede gesien.
48 Maar die wat van u volk agtergebly het, is hulle wat binne my grondgebied gevind word.
49 En as Hy die menigte van die nasies vernietig wat bymekaar is, sal Hy sy volk beskerm wat oorgebly het.
50 En dan sal hy hulle groot wonders doen.
51 Toe sê ek: Here, die heerser, wys my dit: Waarom het ek die man uit die middel van die see sien opkom?
52 En hy het vir my gesê: Soos jy die dinge wat in die diep see is nie kan soek of weet nie, so kan niemand op aarde my Seun of dié wat by hom is, sien nie, behalwe in die dag. .
53 Dit is die uitlegging van die droom wat jy gesien het, en waardeur jy net hier verlig is.
54 Want jy het jou eie weg verlaat en jou ywer toegepas op my wet en dit gesoek.
55 U het u lewe in wysheid georden en u moeder verstand geroep.
56 En daarom het Ek jou die skatte van die Allerhoogste laat sien: ná nog drie dae sal Ek ander dinge met jou spreek en jou magtige en wonders verkondig.
57 Toe het ek uitgegaan na die veld, en die Allerhoogste baie lof en dank uitgespreek oor sy wonders wat hy mettertyd gedoen het;
58 En omdat Hy dit regeer, en die dinge wat op hulle tyd val, en daar het ek drie dae gesit.

HOOFSTUK 14

1 En op die derde dag het ek onder 'n terpentynboom gesit, en kyk, daar het 'n stem uit 'n bos teen my gekom en gesê: Esdras, Esdras!
2 En ek het gesê: Hier is ek, Here, en ek het op my voete gestaan.
3 Toe sê hy vir my: In die bos het ek my duidelik aan Moses geopenbaar en met hom gespreek toe my volk in Egipte gedien het.
4 En Ek het hom gestuur en my volk uit Egipte gelei en hom gebring na die berg waar Ek hom 'n lang tyd by my gehou het,
5 En het hom baie wonders vertel en hom die geheime van die tye en die einde bekend gemaak; en hom bevel gegee en gesê:
6 Hierdie woorde moet jy verkondig en dit moet jy wegsteek.
7 En nou sê ek vir jou:
8 dat jy die tekens wat Ek getoon het, en die drome wat jy gesien het en die uitleggings wat jy gehoor het, in jou hart weglê.
9 Want jy sal van almal weggeneem word, en van nou af sal jy by my Seun bly, en by die wat soos jy is, totdat die tye verby is.
10 Want die wêreld het sy jeug verloor, en die tye begin verouder.
11 Want die wêreld is in twaalf dele verdeel, en die tien dele daarvan is al verby, en die helfte van 'n tiende deel;
12 En daar bly oor wat ná die helfte van die tiende deel is.
13 Stel dan nou jou huis in orde en bestraf jou volk, troos dié van hulle wat in benoudheid is, en verloën nou verderflikheid,
14 Laat gaan van jou sterflike gedagtes, gooi die laste van die mens weg, sit nou die swak natuur af,
15 En sit die gedagtes opsy wat vir jou die swaarste is, en haas jou om van hierdie tye te vlug.
16 Want nog groter euwels as dié wat jy sien gebeur het, sal hierna gedoen word.
17 Want kyk hoeveel die wêreld deur die eeue swakker sal wees, soveel des te meer sal booshede toeneem oor die wat daarin woon.
18 Want die tyd is ver weg gevlug, en die verhuur is moeilik op hande; want nou kom die gesig wat jy gesien het.
19 Toe het ek voor jou geantwoord en gesê:
20 Kyk, Here, ek sal gaan, soos U my beveel het, en die volk wat teenwoordig is teregwys; maar die wat daarna gebore sal word, wie sal hulle vermaan? so is die wêreld in duisternis, en die wat daarin woon, is sonder lig.
21 Want u wet is dus verbrand niemand weet wat van jou gedoen word of die werk wat sal begin nie.
22 Maar as ek genade voor u aangesig gevind het, stuur dan die Heilige Gees in my, en ek sal alles skrywe wat van die begin af in die wêreld gedoen is, wat in u wet geskrywe is, sodat die mense u pad kan vind, en dat hulle wat in die laaste dae sal lewe, kan lewe.
23 En hy het my geantwoord en gesê: Gaan heen, versamel die volk en sê vir hulle dat hulle jou veertig dae lank nie soek nie.
24 Maar kyk, jy berei vir jou baie bokbome voor, en neem saam met jou Sarea, Dabria, Selemia, Ekanus en Asiel, hierdie vyf wat gereed is om vinnig te skryf;
25 En kom hierheen, en Ek sal 'n kers van verstand in jou hart aansteek, wat nie uitgedoof sal word nie, totdat die dinge gedoen is wat jy sal begin skryf.
26 En as jy dit gedoen het, moet jy sommige dinge bekend maak, en ander moet jy in die geheim aan die wyse mense te kenne gee; môre hierdie uur moet jy begin skryf.
27 Toe het ek uitgegaan, soos hy beveel het, en die hele volk bymekaar laat kom en gesê:
28 Hoor hierdie woorde, o Israel!
29 Ons vaders was in die begin vreemdelinge in Egipte, waaruit hulle verlos is.
30 En het die wet van die lewe ontvang wat hulle nie onderhou het nie, wat julle ook ná hulle oortree het.
31 Toe is die land, die land Sion, onder julle gedeel deur die lot; maar julle vaders en julleself het ongeregtigheid gedoen en nie die weë gehou wat die Allerhoogste julle beveel het nie.
32 En omdat hy 'n regverdige regter is, het hy betyds van jou afgeneem wat hy aan jou gegee het.
33 En nou is julle hier, en julle broers onder julle.
34 Daarom as dit so is dat julle julle eie insig sal onderwerp, en julle harte sal hervorm, sal julle aan die lewe gehou word en na die dood sal julle genade verkry.
35 Want ná die dood sal die oordeel kom, wanneer ons weer sal lewe; en dan sal die name van die regverdiges openbaar word en die werke van die goddelose bekend gemaak word.
36 Laat niemand dan nou na my toe kom en my nie nou veertig dae soek nie.
37 Toe het ek die vyf manne geneem, soos hy my beveel het, en ons het in die veld gegaan en daar gebly.
38 En die volgende dag, kyk, roep 'n stem my wat sê: Esdras, maak jou mond oop en drink wat Ek jou gee om te drink.
39 Toe het ek my mond oopgemaak, en kyk, Hy het vir my 'n vol beker bereik, wat as 't ware vol was met water, maar die kleur daarvan was soos vuur.
40 En ek het dit geneem en gedrink; en toe ek daarvan gedrink het, het my hart verstand uitgespreek, en wysheid het in my bors gegroei, want my gees het my geheue versterk.
41 En my mond is oopgemaak en nie meer gesluit nie.
42 Die Allerhoogste het aan die vyf manne insig gegee, en hulle het die wonderlike naggesigte geskryf wat vertel is, wat hulle nie geken het nie; en hulle het veertig dae gesit en bedags geskrywe, en snags het hulle brood geëet.
43 Wat my betref. Ek het bedags gespreek en in die nag nie my tong gehou nie.
44In veertig dae het hulle twee honderd en vier boeke geskryf.
45 En dit het gebeur, toe die veertig dae vol was, het die Allerhoogste gespreek en gesê: Die eerste wat jy geskryf het, maak dit openlik bekend, sodat die waardiges en onwaardiges dit kan lees.
46 Maar hou die laaste sewentig, dat U hulle net kan oorgee aan die verstandiges onder die volk.
47 Want in hulle is die fontein van verstand, die fontein van wysheid en die stroom van kennis.
48 En ek het so gedoen.

HOOFSTUK 15

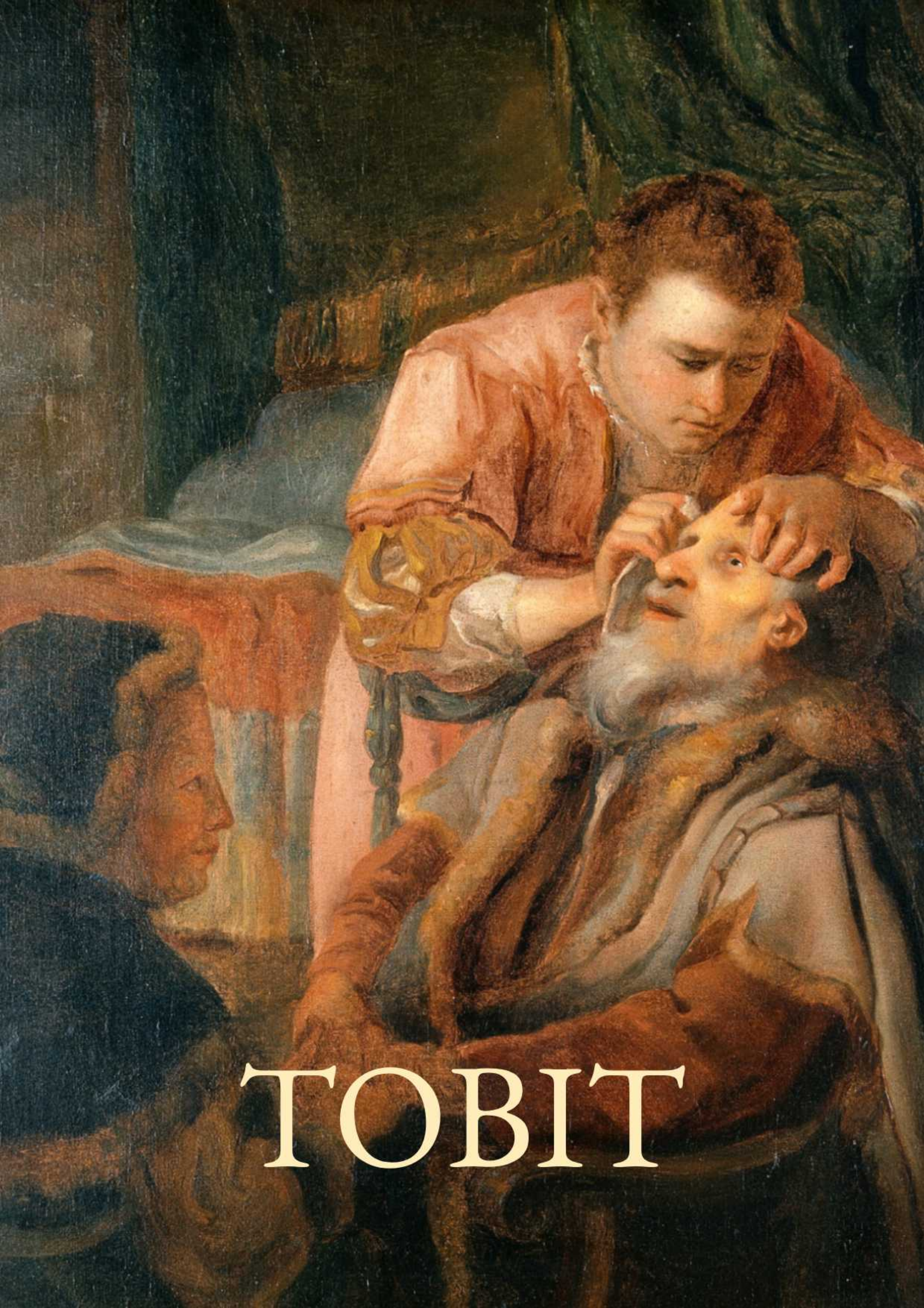
1 Kyk, spreek jy voor die ore van my volk die woorde van profesie wat Ek in jou mond sal lê, spreek die Here:
2 En laat hulle op papier geskryf word, want hulle is getrou en waaragtig.
3 Wees nie bevrees vir die versinsels teen jou nie, laat die ongeloof van hulle jou nie pla nie, wat teen jou praat.
4 Want al die ontroues sal in hulle ontrou sterf.
5 Kyk, sê die Here, Ek sal plae oor die wêreld bring; die swaard, hongersnood, dood en vernietiging.
6 Want goddeloosheid het die hele aarde uitermate verontreinig, en hulle skadelike werke is vervul.
7 Daarom sê die Here:
8 Ek sal my tong nie meer hou as dit aan hulle boosheid raak wat hulle onheilig doen nie, en Ek sal hulle nie verdra in die dinge waarmee hulle hulleself goddeloos beoefen nie; kyk, die onskuldige en regverdige bloed roep na My, en die siele van die kla net aanhoudend.
9 En daarom, sê die Here, sal Ek hulle gewis wreek, en vir My al die onskuldige bloed uit hulle midde ontvang.
10 Kyk, my volk word soos 'n kudde na die slagting gelei; Ek sal hulle nie nou toelaat om in Egipteland te woon nie.
11 Maar Ek sal hulle bring met 'n sterke hand en 'n uitgestrekte arm, en Ek sal Egipte met plae verslaan soos voorheen, en Ek sal sy hele land vernietig.
12 Egipte sal treur, en die fondament daarvan sal geslaan word met die plaag en straf wat God oor hom sal bring.
13 Die wat die grond bewerk, sal treur;
14 Wee die wêreld en die wat daarin woon!
15 Want die swaard en hulle vernietiging kom naby, en een volk sal opstaan en teen mekaar veg t ander, en swaarde in hulle hande.
16 Want daar sal oproer onder die mense wees en mekaar oorval; hulle sal hulle konings of vorste nie ag nie, en die verloop van hulle optrede sal in hulle mag bly staan.
17 'n Man sal begeer om in 'n stad in te gaan en sal nie in staat wees nie.
18 Want vanweë hulle trots sal die stede in beroering gebring word, die huise sal verwoes word, en die mense sal bang wees.
19 Iemand sal sy naaste nie ontferm nie, maar hulle huise sal hy met die swaard verwoes en hulle besittings buit weens gebrek aan brood en weens groot verdrukking.
20 Kyk, sê God, Ek sal al die konings van die aarde bymekaar roep om My te eer, wat van die opgang van die son af is, van die suide, van die ooste af en Libanus; om hulleself teen mekaar te keer en te vergeld wat hulle hulle aangedoen het.
21 Soos hulle vandag nog doen aan my uitverkorenes, so sal Ek ook doen en aan hulle boesem vergelde. So sê die Here God;
22 My regterhand sal die sondaars nie spaar nie, en my swaard sal nie ophou oor die wat onskuldige bloed op die aarde vergiet nie.
23 Die vuur het uit sy toorn uitgegaan en die fondamente van die aarde en die sondaars verteer soos die strooi wat aangesteek word.
24 Wee hulle wat sondig en my gebooie nie bewaar nie! sê die Here.
25 Ek sal hulle nie spaar nie; gaan weg, kinders, van die mag af, verontreinig my heiligdom nie.
26 Want die Here ken almal wat teen Hom sondig, en daarom gee Hy hulle oor aan dood en vernietiging.
27 Want nou het die plae oor die hele aarde gekom, en julle sal daarin bly; want God sal julle nie red nie, omdat julle teen Hom gesondig het.
28Daar is 'n verskriklike gesig en die verskyning daarvan uit die ooste.
29 Waar die nasies van die drake van Arabië sal uittrek met baie strydwaens, en hulle menigte sal soos die wind op die aarde gedra word, sodat almal wat hulle hoor, kan vrees en bewe.
30 Ook die Karmaniërs wat woedend is, sal uittrek soos die wildevarke van die bos, en met groot krag sal hulle kom en met hulle veg en 'n deel van die land van die Assiriërs verwoes.
31 En dan sal die jakkalse die oorhand hê, hulle natuur onthou; en as hulle hulself bekeer en met groot krag saamsweer om hulle te vervolg,
32 Dan sal hulle bebloed word en swyg deur hulle krag en vlug.
33 En uit die land van die Assiriërs sal die vyand hulle beleër en sommige van hulle verteer, en in hulle leër sal vrees en angs wees en twis onder hulle konings.
34 Kyk, daar is wolke van die ooste en van die noorde tot die suide, en hulle is baie afgryslik om na te kyk, vol woede en storm.
35 Hulle sal die een teen die ander slaan, en hulle sal 'n groot menigte sterre op die aarde neerslaan, ja, hulle eie ster; en bloed sal wees van die swaard tot die maag,
36 En mis van mense tot by die kameelhoef.
37 En daar sal groot vrees en bewing op die aarde wees, en die wat die toorn sien, sal bevrees word, en bewing sal oor hulle kom.
38 En dan sal daar groot storms kom uit die suide en uit die noorde, en 'n ander deel uit die weste.
39 En sterk winde sal uit die ooste opkom en dit oopmaak; en die wolk wat Hy in toorn opgewek het en die ster geroer het om vrees teen die ooste- en westewind te veroorsaak, sal vernietig word.
40 Die groot en magtige wolke sal opgeblas word, vol toorn, en die ster, sodat hulle die hele aarde kan verskrik en die wat daarop woon; en hulle sal oor elke hoë en verhewe plek 'n verskriklike ster uitgiet,
41 Vuur en hael en vlieënde swaarde en baie waters, sodat al die velde vol kan word, en al die riviere, met die oorvloed van groot waters.
42 En hulle sal die stede en mure, berge en heuwels, bome van die bos en gras van die weiveld en hulle koring afbreek.
43 En hulle sal onwrikbaar na Babel gaan en haar verskrik.
44 Hulle sal na haar toe kom en haar beleër, die ster en alle toorn sal oor haar uitgiet;
45 En die wat onder haar oorbly, moet diens doen aan die wat haar bang gemaak het.
46 En jy, Asië, wat deel het aan die hoop van Babel en die heerlikheid van haar persoon is;
47 Wee jou, ellendige, want jy het jou soos haar gemaak; en het jou dogters met hoerery versier, sodat hulle kan behaag en roem in jou minnaars, wat altyd begeer het om met jou te hoereer.

48 U het haar gehaat in al haar werke en versinsels gevolg; daarom sê God:
49 Ek sal plae oor jou stuur; weduweeskap, armoede, hongersnood, swaard en pes, om jou huise te verwoes met verwoesting en dood.
50 En die heerlikheid van u Krag sal opgedroog word soos 'n blom, die hitte sal opkom wat oor u gestuur word.
51 Jy sal verswak word soos 'n arm vrou met slae en soos een wat met wonde getugtig word, sodat die magtiges en minnaars dit nie sal kan ontvang nie. het jou.
52 Sou Ek met ywer so teen jou opgetree het, spreek die Here,
53 As jy nie altyd my uitverkorenes gedood het nie, deur die slag van jou hande te verhef en oor hulle dooies gesê het, toe jy dronk was:
54 Vertel die skoonheid van u aangesig?
55 Die loon van jou hoerery sal in jou boesem wees, daarom sal jy vergelding ontvang.
56 Soos jy aan my uitverkorenes gedoen het, spreek die Here, so sal God aan jou doen, en sal jou oorlewer in onheil
57 Jou kinders sal van honger sterf, en jy sal deur die swaard val; jou stede sal afgebreek word, en joune almal sal deur die swaard omkom in die veld.
58 Die wat op die berge is, sal van honger sterf en hulle eie vlees eet en hulle eie bloed drink, vanweë die honger na brood en die dors na water.
59 Jy as ongelukkiges sal deur die see kom en weer plae ontvang.
60 En in die gang sal hulle die ledige stad aanstorm, en 'n deel van jou land vernietig, en 'n deel van jou heerlikheid verteer, en sal terugkeer na Babilon wat vernietig is.
61 En jy sal deur hulle neergewerp word soos stoppels, en hulle sal vir jou wees soos vuur;
62 en sal jou en jou stede, jou land en jou berge verteer; al jou bosse en jou vrugtebome sal hulle met vuur verbrand.
63 Hulle sal jou kinders as gevangenes wegvoer, en kyk, wat jy het, hulle sal dit buit en die skoonheid van jou aangesig vernietig.

HOOFSTUK 16

1 Wee jou, Babilon en Asië! wee jou, Egipte en Aram!
2 Omgord julle met sakdoeke en hare, ween julle kinders en wees jammer; want u vernietiging is op hande.
3 'n Swaard is oor jou gestuur, en wie kan dit terugdraai?
4 'n Vuur is onder julle gestuur, en wie kan dit blus?
5 Die plae word na julle gestuur, en wat is hy wat hulle kan verdryf?
6 Mag iemand 'n honger leeu in die bos wegjaag? Of kan iemand die vuur in stoppels blus as dit begin brand?
7 Mag 'n mens weer die pyl draai wat op 'n sterk boogskutter geskiet word?
8 Die magtige Here stuur die plae en wie is Hy wat hulle kan verdryf?
9 'n Vuur sal uit sy toorn gaan, en wie is dit wat dit kan blus?
10 Hy sal weerlig uitwerp, en wie sal nie vrees nie? hy sal donder, en wie sal nie bang wees nie?
11 Die Here sal dreig, en wie sal nie voor sy aangesig verpletter word nie?
12 Die aarde bewe en sy fondamente; die see gaan op met golwe uit die dieptes, en sy golwe word ontsteld, en sy visse ook, voor die aangesig van die Here en voor die heerlikheid van sy mag.
13 Want sterk is sy regterhand wat die boog span, sy pyle wat hy skiet, is skerp en sal nie mis as hulle begin om geskiet te word na die eindes van die wêreld nie.
14 Kyk, die plae is gestuur en sal nie weer terugkeer voordat hulle oor die aarde kom nie.
15 Die vuur is aangesteek en sal nie uitgeblus word voordat dit die fondament van die aarde verteer het nie.
16 Soos 'n pyl wat deur 'n magtige boogskutter geskiet word, nie terugdraai nie; so sal die plae wat op die aarde gestuur word, nie weer terugkom nie.
17 Wee my! wee is ek! wie sal my in daardie dae verlos?
18 Die begin van smarte en groot droefheid; die begin van hongersnood en groot dood; die begin van oorloë, en die magte sal in vrees staan; die begin van euwels! wat moet ek doen as hierdie euwels kom?
19 Kyk, hongersnood en pes, verdrukking en angs, word gestuur as plaag vir verbetering.
20 Maar oor al hierdie dinge sal hulle hulle nie bekeer van hulle boosheid nie, en hulle sal nie altyd aan die plae dink nie.
21 Kyk, voedsel sal so goedkoop wees op aarde, dat hulle sal dink dat hulle in 'n goeie saak is, en selfs dan sal euwels op aarde groei, swaard, hongersnood en groot verwarring.
22 Want baie van die bewoners van die aarde sal van hongersnood omkom; en die ander een wat die honger ontvlug, sal die swaard vernietig.
23 En die dooies sal uitgewerp word soos mis, en daar sal niemand wees om hulle te troos nie; want die aarde sal verwoes word en die stede sal neergewerp word.
24 Daar sal niemand oorbly om die aarde te bewerk en dit te saai nie
25 Die bome sal vrugte gee, en wie sal dit bymekaarmaak?
26 Die druiwe sal ryp word, en wie sal hulle trap? want alle plekke sal 'n wildernis wees van die mense;
27 Sodat een man sal begeer om 'n ander te sien en sy stem te hoor.
28 Want van 'n stad sal tien oorbly, en twee van die veld, wat hulle sal verberg in die digte bosse en in die klowe van die rotse.
29 Soos in 'n olyfboord op elke boom bly daar drie of vier olywe oor;
30 Of soos wanneer 'n wingerd ingesamel word, daar 'n paar trosse oorbly van die wat ywerig deur die wingerd soek;
31 Net so sal daar in daardie dae drie of vier oorbly van die wat hul huise met die swaard deursoek.
32 En die aarde sal verwoes word, en sy velde sal oud word, en sy weë en al sy paaie sal vol dorings word, want niemand sal daardeur trek nie.
33 Die maagde sal treur sonder dat hulle bruidegoms het; die vroue sal treur sonder dat hulle 'n man het; hulle dogters sal treur sonder dat hulle helpers het.
34 In die oorloë sal hulle bruidegom verdelg word, en hulle mans sal van hongersnood omkom.
35 Hoor nou hierdie dinge en verstaan dit, knegte van die Here.
36 Kyk, die woord van die Here, neem dit aan; glo nie die gode van wie die Here gespreek het nie.

37 Kyk, die plae kom naby en word nie verslap nie.
38 Soos wanneer 'n swanger vrou in die negende maand haar seun baar, met twee of drie uur van haar geboorte omring groot pyne haar skoot, wat pyne, wanneer die kind gebore word, vertraag hulle nie 'n oomblik nie.
39 Net so sal die plae nie verslap om oor die aarde te kom nie, en die wêreld sal treur, en smarte sal oor hom kom van alle kante.
40 O my volk, hoor my woord: maak julle gereed vir jou stryd, en wees in daardie euwels soos pelgrims op die aarde.
41 Wie verkoop, laat hom wees soos hy wat wegvlug; en hy wat koop, soos een wat sal verloor;
42 Hy wat handelsware gebruik, soos hy wat daardeur geen nut het nie; en hy wat bou, soos hy wat nie daarin sal woon nie;
43 Hy wat saai, asof hy nie maai nie; so ook hy wat die wingerd plant, soos hy wat nie die druiwe sal pluk nie;
44 Die wat trou, soos hulle wat geen kinders sal kry nie; en die wat nie trou nie, soos die wewenaars.
45 En daarom arbei die wat arbei tevergeefs:
46 Want vreemdelinge sal hulle vrugte pluk en hulle besittings buit, hulle huise omverwerp en hulle kinders as gevangenes wegvoer, want in ballingskap en hongersnood sal hulle kinders kry.
47 En die wat hulle koopware met roof beset, hoe meer versier hulle hulle stede, hulle huise, hulle besittings en hulle eie mense;
48 Hoe meer sal Ek vir hulle kwaad word oor hulle sonde, spreek die Here.
49 Soos 'n hoer 'n opregte en deugsame vrou beny;
50 So sal geregtigheid ongeregtigheid haat as sy haar versier en haar in haar aangesig beskuldig, as hy kom, wat hom sal verdedig wat elke sonde op aarde ywerig ondersoek.
51 En wees julle daarom nie soos daaraan of aan die werke daarvan nie.
52 Want nog 'n bietjie, en ongeregtigheid sal uit die aarde weggeneem word, en geregtigheid sal onder julle heers.
53 Laat die sondaar nie sê dat hy nie gesondig het nie, want God sal vuurkole op sy hoof verbrand wat voor die aangesig van die Here God en sy heerlikheid sê: Ek het nie gesondig nie.
54 Kyk, die Here ken al die werke van mense, hulle verbeelding, hulle gedagtes en hulle harte:
55 wat gespreek het behalwe die woord: Laat die aarde gemaak word; en dit is gemaak: Laat die hemel gemaak word; en dit is geskep.
56 In sy woord is die sterre gemaak, en Hy ken hulle getal.
57 Hy deursoek die diepte en sy skatte; hy het die see gemeet en wat dit bevat.
58 Hy het die see in die middel van die waters toegesluit, en met sy woord het Hy die aarde aan die waters opgehang.
59 Hy sprei die hemel uit soos 'n gewelf; op die waters het Hy dit gegrond.
60 In die woestyn het Hy waterfonteine gemaak en poele op die toppe van die berge, sodat die strome van die hoë rotse af kon vloei om die aarde nat te maak.
61 Hy het die mens gemaak en sy hart in die middel van die liggaam gesit en hom asem, lewe en verstand gegee.
62 Ja en die Gees van die almagtige God, wat alle dinge gemaak het en alle verborge dinge in die geheime van die aarde deursoek,
63 Waarlik, Hy ken julle versinsels en wat julle in julle harte dink, hulle wat sondig en hulle sonde wil verberg.
64 Daarom het die Here presies al julle werke deursoek, en Hy sal julle almal in die skande bring.
65 En wanneer julle sondes te voorskyn gebring word, sal julle beskaamd staan voor die mense, en julle eie sondes sal julle aanklaers wees in daardie dag.
66 Wat sal julle doen? of hoe sal julle julle sondes verberg voor God en sy engele?
67 Kyk, God self is die Regter, vrees Hom; laat weg van jou sondes en vergeet jou ongeregtighede, om vir ewig nie meer daarmee te bemoei nie; so sal God jou uitlei en jou van alle benoudheid verlos.
68 Want kyk, die brandende toorn van 'n groot menigte is oor julle ontvlam, en hulle sal sommige van julle wegneem en julle, wat ledig is, voed met dinge wat aan afgode geoffer word.
69 En hulle wat met hulle instem, sal bespot en bespot word, en vertrap word.
70 Want daar sal op elke plek en in die volgende stede 'n groot opstand wees teen dié wat die Here vrees.
71 Hulle sal wees soos kranksinniges wat niemand spaar nie, maar nogtans die wat die Here vrees, bederf en vernietig.
72 Want hulle sal hulle goed vermors en wegneem en dit uit hulle huise gooi.
73 Dan sal hulle bekend word wat my uitverkore is; en hulle sal getoets word soos goud in die vuur.
74 Hoor, o my geliefdes, sê die Here: kyk, die dae van benoudheid is naby, maar Ek sal julle daarvan verlos.
75 Wees nie bevrees of twyfel nie; want God is jou gids,
76 En die gids van die wat my gebooie en voorskrifte bewaar, sê die Here God: Laat julle sondes julle nie druk nie, en laat julle ongeregtighede nie verhef nie.
77 Wee hulle wat met hulle sondes gebind en bedek is met hulle ini dinge soos 'n veld wat met bossies bedek is, en sy pad bedek met dorings, sodat niemand daardeur mag trek nie!
78 Dit word ontkleed gelaat en in die vuur gegooi om daarmee verteer te word.

TOBIT

HOOFSTUK 1

1 Die boek van die woorde van Tobit, seun van Tobiël, seun van Ananiël, seun van Aduel, seun van Gabael, uit die nageslag van Asael, van die stam van Neftali;
2 wat in die tyd van die vyand, die koning van die Assiriërs, gevange geneem is uit Thisbe, wat aan die regterkant van daardie stad is, wat in Galilea bokant Aser in sy naam Nefthali genoem word.
3 Ek Tobit het al die dae van my lewe gewandel in die weë van waarheid en geregtigheid, en ek het baie aalmoese gedoen aan my broers en my nasie wat saam met my na Nineve gekom het, in die land van die Assiriërs.
4 En toe ek in my eie land, in die land van Israel nog jonk was, het die hele stam van my vader Neftali uit die huis van Jerusalem geval, wat uit al die stamme van Israel gekies was, om al die stamme te offer. daar, waar die tempel van die woning van die Allerhoogste geheilig en gebou is vir alle eeue.
5 En al die stamme wat saam in opstand gekom het, en die huis van my vader Neftali, het aan die vers Baäl geoffer.
6 Maar ek alleen het dikwels na Jerusalem gegaan by die feeste, soos dit vir die hele volk van Israel bepaal is deur 'n ewige bevel, met die eerstelinge en tiendes van aanwas, met wat eers geskeer is; en hulle het Ek by die altaar aan die priesters, die kinders van Aäron, gegee.
7 Die eerste tiende van alle inkomste het ek aan die seuns van Aäron gegee, wat in Jerusalem gedien het; nog 'n tiende deel het ek verkoop en gegaan en dit elke jaar in Jerusalem deurgebring.
8 En die derde het ek aan hulle gegee aan wie dit geskik was, soos Debora, my vader se moeder, my beveel het, omdat ek deur my vader as wees agtergelaat is.
9 Verder, toe ek die ouderdom van 'n man geword het, het ek met Anna uit my eie familie getrou, en uit haar het ek Tobias verwek.
10 En toe ons as gevangenes na Nineve weggevoer is, het al my broers en die wat uit my familie was, van die brood van die heidene geëet.
11 Maar ek het my daarvan weerhou om te eet;
12 Omdat ek met my hele hart aan God gedink het.
13 En die Allerhoogste het my genade en guns gegee voor die vyand, sodat ek sy verskaffer was.
14 En ek het na Medië gegaan en saam met Gábael, die broer van Gabrias, by Rages, 'n stad van Medië, tien talente silwer in vertroue agtergelaat.
15 En toe enemessar dood was, het sy seun Sanherib in sy plek geregeer; wie se boedel onrustig was, dat ek nie na Medië kon gaan nie.
16 En in die tyd van die vyand het ek baie aalmoese aan my broers gegee en my brood aan die hongeriges gegee,
17 En my klere vir die naaktes; en as ek een van my nasie sien dood is, of om die mure van Nineve gegooi het, het ek hom begrawe.
18 En as die koning Sanherib iemand gedood het toe hy gekom en uit Judéa gevlug het, dan het ek hulle in die geheim begrawe; want in sy toorn het Hy baie gedood; maar die lyke is nie gevind toe hulle by die koning gesoek is nie.
19 En toe een van die Nineviete gaan en my by die koning kla, het ek hulle begrawe en my weggesteek; omdat ek besef het dat daar na my gesoek is om doodgemaak te word, het ek my uit vrees teruggetrek.
20Toe is al my goed met geweld weggeneem, en daar het niks vir my oorgebly nie, behalwe my vrou Anna en my seun Tobias.
21 En daar het nie vyf-en-vyftig dae verloop voordat twee van sy seuns hom gedood het en na die gebergte van Ararat gevlug het nie; en sy seun Sargedonus het in sy plek geregeer; wat oor die rekeninge van sy vader en oor al sy sake aangestel het, die seun van Agiacharus, my broer Anael.
22 En Agiacharus het vir my gesmeek en ek het na Nineve teruggekeer. En Achiacharus was skinker en seëlbewaarder en rentmeester en opsigter van die rekeninge; en Sargedonus het hom naas hom aangestel, en hy was die seun van my broer.

HOOFSTUK 2

1 En toe ek weer by die huis gekom het, en my vrou Anna, saam met my seun Tobias, op die Pinksterfees, wat die heilige fees van die sewe weke is, vir my herstel is, is daar vir my 'n goeie ete voorberei, waarin Ek het gaan sit om te eet.
2 En toe ek 'n oorvloed van vleis sien, sê ek vir my seun: Gaan haal die arm man wat jy ook al uit ons broers kry wat aan die Here dink; en kyk, Ek vertoef vir jou.
3 Maar Hy het weer gekom en gesê: Vader, een van ons nasies is verwurg en op die mark uitgewerp.
4 En voordat ek enige vleis geproe het, het ek begin opstaan en hom in 'n kamer geneem tot sononder.
5 Toe het ek teruggegaan en my gewas en my vleis in swaar geëet,
6 Dink aan daardie profesie van Amos, soos hy gesê het: Jou feeste sal verander word in rou en al jou vreugde in klaaglied.
7 Daarom het ek geween, en ná sononder het ek gegaan en 'n graf gemaak en hom begrawe.
8 Maar my bure het met my gespot en gesê: Hierdie man is nog nie bang om ter wille van hierdie saak gedood te word nie; en tog, kyk, Hy begrawe weer die dooies.
9 Dieselfde nag het ek ook van die begrafnis af teruggekeer en by die muur van my voorhof geslaap, verontreinig en my aangesig was ontbloot.
10 En ek het nie geweet dat daar mossies in die muur was nie, en my oë was oop, die mossies stom warm mis in my oë, en 'n witheid het in my oë gekom; en ek het na die geneeshere gegaan, maar hulle het my nie gehelp nie; Achiacharus het my gevoed totdat ek in Elimais ingegaan het.
11 En my vrou Anna het vrouewerke geneem om te doen.
12 En nadat sy hulle na die eienaars huis toe gestuur het, het hulle haar loon betaal en haar ook behalwe 'n bokkie gegee.
13 En toe dit in my huis was en begin huil, sê ek vir haar: Waar kom hierdie bokkie vandaan? is dit nie gesteel nie? lewer dit aan die eienaars; want dit is nie geoorloof om iets te eet wat gesteel is nie.
14 Maar sy antwoord my: Dit is gegee as geskenk meer as die loon. Maar ek het haar nie geglo nie, maar het haar beveel om dit aan die eienaars te gee, en ek was vir haar verneder. Maar sy antwoord my: Waar is jou aalmoese en jou regverdige dade? kyk, jy en al jou werke is bekend.

HOOFSTUK 3

1 Toe het ek bedroef geween en in my droefheid gebid en gesê:
2 O Here, U is regverdig, en al u werke en al u weë is barmhartigheid en waarheid, en U oordeel waaragtig en regverdig tot in ewigheid.
3 Dink aan my en kyk na my, straf my nie vir my sondes en onkunde en die sondes van my vaders wat voor jou gesondig het nie.
4 Want hulle het u gebooie nie gehoorsaam nie; daarom het U ons oorgegee as 'n buit en in ballingskap en tot die dood, en as 'n spreekwoord van smaad vir al die nasies onder wie ons verstrooi is.

5 En nou is u oordele baie en waaragtig; handel met my volgens my sondes en my vaders, want ons het u gebooie nie bewaar en nie in waarheid voor u aangesig gewandel nie.
6 Handel dan nou met my soos dit jou goed is, en beveel dat my gees van my weggeneem word, sodat ek vergaan en aarde kan word; want dit is vir my nuttig om eerder te sterf as om te lewe, omdat ek vals gehoor het smaad en baie droefheid hê; beveel dan dat ek nou uit hierdie benoudheid verlos kan word en na die ewige plek ingaan; keer u aangesig nie van my af nie.
7 Op dieselfde dag het die stad van Medië, Sara, die dogter van Raguel, ook in Ekbatáne gesmaad deur haar vader se diensmeisies;
8 Omdat sy met sewe mans getroud was, wat Asmodeus, die bose gees, doodgemaak het, voordat hulle by haar gelê het. Weet jy nie, sê hulle, dat jy jou mans verwurg het nie? jy het al sewe mans gehad, en jy is na niemand van hulle genoem nie.
9 Waarom slaan U ons vir hulle? as hulle dood is, gaan agter hulle aan, laat ons nie van jou seun of dogter sien nie.
10 Toe sy dit hoor, was sy baie bedroef, sodat sy gedink het dat sy haarself verwurg het; en sy sê: Ek is die enigste dogter van my vader, en as ek dit doen, sal dit vir hom 'n smaad wees, en ek sal sy ouderdom met droefheid in die graf bring.
11 Toe het sy na die venster gebid en gesê: Geseënd is U, Here my God, en u heilige en heerlike Naam is geseënd en eerbaar tot in ewigheid; laat al u werke U vir ewig loof.
12 En nou, Here, rig ek my oë en my aangesig na U,
13 En sê: Haal my uit die aarde, dat ek die smaad nie meer hoor nie.
14 U weet, Here, dat ek rein is van alle sonde met die mens,
15 En dat ek nooit my naam of die naam van my vader verontreinig het in die land van my ballingskap nie; ek is die enigste dogter van my vader, en hy het geen kind om sy erfgenaam te wees nie, geen naaste bloedverwant of enige seun van hom in die lewe, vir wie ek my as vrou kan hou; my sewe mans is al dood; en hoekom moet ek lewe? maar as dit jou nie behaag dat ek moet sterwe nie, beveel dan dat daar aan my aandag gegee moet word en my jammer kry, dat ek geen smaad meer hoor nie.
16 So is hulle albei se gebede verhoor voor die majesteit van die grote God.
17 En Rafael is gestuur om hulle altwee te genees, dit is om die witheid van Tobit se oë af te skaal, en om Sara, die dogter van Raguel, as vrou vir Tobias, die seun van Tobit, te gee; en om Asmodeus die bose gees te bind; omdat sy volgens erfreg aan Tobias behoort het. Op dieselfde tyd het Tobit by die huis gekom en in sy huis ingegaan, en Sara, die dogter van Raguel, het van haar bo-kamer afgekom.

HOOFSTUK 4

1 In daardie dag het Tobit gedink aan die geld wat hy in Rages of Media aan Gabael toevertrou het,
2 En hy het by homself gesê: Ek het die dood gewens; waarom roep ek nie my seun Tobias om aan hom te teken van die geld voordat ek sterf nie?
3 En toe hy hom roep, sê hy: My seun, as ek dood is, begrawe my; en verag jou moeder nie, maar eer haar al die dae van jou lewe, en doen wat haar behaag, en bedroef haar nie.
4 Onthou, my seun, dat sy baie gevare vir jou gesien het toe jy in haar skoot was; en as sy dood is, begrawe haar by my in een graf.
5 My seun, dink aan die HERE onse God al jou dae, en laat jou wil nie gestel word om te sondig of sy gebooie te oortree nie; doen jou hele lewe lank opreg en volg nie die weë van ongeregtigheid nie.
6 Want as jy getrou handel, sal jou handelinge voorspoedig wees vir jou en vir almal wat regverdig lewe.
7 Gee aalmoese van jou goed; en as jy aalmoese gee, laat jou oog nie afgunstig wees nie, en wend jou aangesig nie van enige arme af nie, en die aangesig van God sal van jou nie afgewend word nie.
8 As jy oorvloed het, gee daarvolgens aalmoese; as jy maar 'n bietjie het, wees nie bevrees om volgens daardie bietjie te gee nie.
9 Want jy maak vir jou 'n goeie skat bymekaar teen die dag van nood.
10 Omdat die aalmoese verlos van die dood en nie toelaat om in die duisternis te kom nie.
11 Want aalmoese is 'n goeie gawe aan almal wat dit gee voor die oë van die Allerhoogste.
12 Pas op vir alle hoerery, my seun, en neem veral 'n vrou uit die geslag van jou vaders, en neem nie 'n vreemde vrou vir vrou wat nie uit jou vader se stam is nie; want ons is kinders van die profete, Noë, Abraham , Isak en Jakob: onthou, my seun, dat ons vaders van die begin af, ja, dat hulle almal getrou het met hul eie geslag en geseënd was in hul kinders, en hulle nageslag sal die land beërwe.
13 Nou dan, my seun, wees lief vir jou broers, en verag jou broers, die seuns en dogters van jou volk in jou hart, nie deur nie 'n vrou van hulle te neem nie; en groot gebrek, want skandelikheid is die moeder van hongersnood.
14 Laat die loon van iemand wat vir jou gewerk het, nie by jou bly nie, maar gee hom dit uit die hand; want as jy God dien, sal Hy jou ook vergeld; wees bedagsaam, my seun, in alles wat jy doen, en wees wys in al jou wandel.
15 Doen dit aan niemand wat jy haat nie; drink nie wyn om jou dronk te maak nie; en laat dronkenskap nie met jou saamgaan op jou reis nie.
16 Gee van jou brood aan die hongeriges, en van jou klere aan die wat naak is; en gee aalmoese volgens jou oorvloed, en laat jou oog nie afgunstig wees as jy aalmoese gee nie.
17Gooi jou brood uit op die begrafnis van die regverdige, maar gee niks aan die goddelose nie.
18 Vra raad aan almal wat verstandig is, en verag geen raad wat nuttig is nie.
19 Loof die Here jou God altyddeur en begeer van Hom dat jou weë gelyk mag wees en dat al jou paaie en planne voorspoedig mag wees, want elke nasie het geen raad nie; maar die Here self gee alle goeie dinge, en Hy verneder wie Hy wil, soos Hy wil; Dink dan nou aan my gebooie, my seun, en laat dit nie van jou verstand verdwyn nie.
20 En nou beduie ek dit aan hulle dat ek tien talente aan Gabael, die seun van Gabrias, by Rages in Media toevertrou het.
21 En moenie vrees nie, my seun, dat ons arm geword het, want jy het baie rykdom as jy God vrees en van alle sonde afwyk en doen wat welgevallig is in sy oë.

HOOFSTUK 5

1Tobias antwoord toe en sê: Vader, ek sal alles doen wat U my beveel het.
2 Maar hoe kan ek die geld ontvang, aangesien ek hom nie ken nie?
3 Toe gee hy hom die handskrif en sê vir hom: Soek vir jou 'n man wat saam met jou kan gaan terwyl ek nog lewe, en ek sal hom loon gee; en gaan haal die geld.
4 En toe hy gaan om 'n man te soek, het hy Rafael gevind wat 'n engel was.
5 Maar hy het nie geweet nie; en hy sê vir hom: Kan jy saam met my na Rages gaan? en ken jy daardie plekke goed?

6 Vir wie die engel gesê het: Ek sal saam met jou gaan, en ek ken die weg goed, want ek het by ons broer Gabael vernag.
7Toe sê Tobias vir hom: Bly vir my totdat ek dit my vader vertel.
8 Toe sê hy vir hom: Gaan en vertoef nie. Toe gaan hy in en sê vir sy vader: Kyk, ek het een gekry wat saam met my wil gaan. Toe sê hy: Roep hom na my toe, dat ek kan weet van watter stam hy is en of hy 'n betroubare man is om saam met jou te gaan.
9 Hy het hom toe geroep, en hy het ingekom, en hulle het mekaar gegroet.
10Toe sê toe vir hom: Broer, vertel my van watter stam en familie jy is.
11 Vir wie hy gesê het: Soek jy 'n stam of familie, of 'n huurling om saam met jou seun te gaan? Toe sê Tobit vir hom: Ek wil weet, broer, jou familie en naam.
12 Toe sê hy: Ek is Asaría, die seun van Ananías, die grote, en van jou broers.
13 Toe sê Tobit: Jy is welkom, broer; Moenie nou vir my kwaad word nie, want ek het navraag gedoen om jou stam en jou familie te ken; want jy is my broer, van 'n eerlike en goeie geslag; want ek ken Ananias en Jonatas, seuns van daardie groot Samaja, terwyl ons saam na Jerusalem gegaan het om te aanbid en die eersgeborenes en die tiendes van die vrugte geoffer het; en hulle is nie verlei deur die dwaling van ons broeders nie; my broer, jy is 'n goeie geslag.
14 Maar sê vir my, watter loon moet ek jou gee? Wil jy 'n drakme per dag en die nodige dinge vir my eie seun?
15 Ja, bowendien, as julle veilig terugkom, sal ek iets by jou loon byvoeg.
16 Hulle was dus tevrede. Toe sê hy vir Tobias: Maak jou gereed vir die reis, en God stuur vir jou 'n goeie reis. En toe sy seun alles gereed gemaak het vir die reis, sê sy vader: Gaan jy saam met hierdie man, en God wat in die hemel woon, sal jou reis voorspoedig maak, en die engel van God hou jou geselskap. Hulle het toe altwee uitgegaan, en die jongman se hond saam met hulle.
17 Maar sy moeder Anna het geween en vir Tobit gesê: Waarom het jy ons seun weggestuur? Is Hy nie die staf van ons hand wat voor ons ingaan en uitgaan nie?
18 Moenie gierig wees om geld by geld te voeg nie, maar laat dit vir ons kind as afval wees.
19 Want dit wat die Here ons gegee het om mee te lewe, is vir ons genoeg.
20 Toe sê Tobit vir haar: Pasop nie, my suster; veilig sal hy terugkeer, en jou oë sal hom sien.
21 Want die goeie engel sal hom geselskap hou, en sy reis sal voorspoedig wees, en hy sal veilig terugkom.
22 Toe het sy 'n einde gemaak aan die ween.

HOOFSTUK 6

1 En terwyl hulle op pad was, het hulle in die aand by die Tigrisrivier gekom en daar oornag.
2 En toe die jongman afklim om hom te was, het 'n vis uit die rivier opgespring en sou hom verslind het.
3 Toe sê die engel vir hom: Neem die vis. En die jongman het die vis gegryp en dit land toe getrek.
4 Vir wie die engel gesê het: Maak oop die vis en neem die hart en die lewer en die gal en sit dit veilig op.
5 Toe het die jongman gedoen soos die engel hom beveel het; en nadat hulle die vis gebraai het, het hulle dit geëet; en hulle het altwee verder gegaan totdat hulle naby Ekbatane gekom het.
6 Toe sê die jongman vir die engel: Broer Asaría, tot watter nut het die hart en die lewer en die gal van die vis?
7 En hy sê vir hom: As ons die hart en die lewer aanraak, as 'n duiwel of 'n bose gees iemand pla, moet ons daarvan rook voor die man of die vrou, en die party sal nie meer gekwel word nie.
8 Wat die gal betref, dit is goed om 'n man te salf wat wit in sy oë het, en hy sal gesond word.
9 En toe hulle naby Rages kom,
10 Die engel sê vir die jongman: Broer, ons sal vandag by Raguel, wat jou neef is, vernag; hy het ook een enigste dogter met die naam van Sara; Ek sal vir haar spreek, dat sy vir jou as vrou gegee kan word.
11 Want aan jou kom die reg van haar toe, omdat jy net van haar geslag is.
12 En die diensmeisie is mooi en wys; luister dan nou na my, en ek sal met haar vader spreek; en wanneer ons van Rages af terugkeer, sal ons die huwelik vier; want ek weet dat Raguel haar volgens die wet van Moses nie aan 'n ander kan trou nie, maar hy sal aan die dood skuldig wees, omdat die erfreg eerder aan jou behoort as aan enige ander.
13 Toe antwoord die jongman die engel: Ek het gehoor, broer Asaría, dat hierdie diensmeisie aan sewe manne gegee is, wat almal in die bruilofskamer gesterf het.
14 En nou is ek die enigste seun van my vader, en ek is bang dat as ek by haar ingaan, ek sterwe soos die ander tevore; want 'n bose gees het haar lief, wat geen liggaam seermaak nie, maar dié wat na sy; daarom vrees ek ook dat ek sterwe en my vader en my moeder se lewe ter wille van my met droefheid in die graf bring, want hulle het geen ander seun om hulle te begrawe nie.
15 Toe sê die engel vir hom: Onthou jy nie die bevele wat jou vader jou gegee het, dat jy 'n vrou uit jou eie geslag moet trou nie? daarom, luister na my, o my broer! want sy sal vir jou as vrou gegee word; en maak geen rekening met die bose gees nie; want in dieselfde nag sal sy aan jou in die huwelik gegee word.
16 En as jy in die bruilofskamer ingaan, moet jy die reuk-as neem en van die hart en lewer van die vis daarop lê, en jy moet daarvan rook;
17 En die duiwel sal dit ruik en wegvlug en nooit meer terugkom nie; maar as jy na haar toe kom, staan julle altwee op en bid tot God wat barmhartig is, wat Hom oor julle sal ontferm en red. jy: moenie vrees nie, want sy is van die begin af vir jou bestem; en jy moet haar bewaar, en sy moet saam met jou gaan. En ek veronderstel dat sy vir jou kinders sal baar. En toe Tobias hierdie dinge gehoor het, het hy haar liefgehad, en sy hart was werklik met haar verbind.

HOOFSTUK 7

1 En toe hulle in Ekbatán kom, het hulle by die huis van Raguel aangekom, en Sara het hulle ontmoet; en nadat hulle mekaar gegroet het, het sy hulle in die huis gebring.
2 Toe sê Raguel vir sy vrou Edna: Hoe lyk hierdie jongman soos my neef Tobit!
3 En Raguel het hulle gevra: Waar kom julle vandaan, broers? Aan wie hulle gesê het: Ons is uit die seuns van Neftali, wat in Nineve in ballingskap is.
4 Toe sê hy vir hulle: Ken julle Tobit, ons bloedverwant? En hulle sê: Ons ken hom. Toe sê hy: Is hy gesond?
5 Toe sê hulle: Hy lewe en is gesond. En Tobias sê: Hy is my vader.
6 Daarop het Raguel opgespring en hom gesoen en geween,
7 En hom geseën en vir hom gesê: Jy is die seun van 'n eerlike en goeie man. Maar toe hy hoor dat Tobit blind was, was hy bedroef en het gehuil.

8 En net so het sy vrou Edna en sy dogter Sara geween. En hulle het hulle vrolik vermaak; en nadat hulle 'n ram van die kleinvee geslag het, het hulle vleis op die tafel gesit. Toe sê Tobias vir Rafael: Broer Asarias, praat van die dinge waarvan jy op die pad gepraat het, en laat hierdie saak uitstuur.
9 En hy het die saak met Raguel meegedeel, en Raguel sê vir Tobias: Eet en drink en wees vrolik.
10 Want dit is betaamlik dat jy met my dogter trou; nogtans sal ek jou die waarheid verkondig.
11 Ek het my dogter aan sewe manne in die huwelik gegee wat daardie nag gesterf het toe hulle by haar ingekom het; wees nogtans vir die oomblik vrolik. Maar Tobias sê: Ek sal niks hier eet nie, totdat ons ooreengekom het en vir mekaar sweer.
12 Raguel sê: Neem haar dan van nou af volgens die voorskrif, want jy is haar niggie, en sy is joune, en die barmhartige God sal jou in alles voorspoed gee.
13 Toe roep hy sy dogter Sara, en sy het by haar vader gekom, en hy het haar aan die hand geneem en haar as vrou vir Tobias gegee en gesê: Kyk, neem haar volgens die wet van Moses en lei haar weg na jou vader. En hy het hulle geseën;
14 En hy het sy vrou Edna geroep en papier geneem en 'n verbondsinstrument geskrywe en dit verseël.
15 Toe het hulle begin eet.
16 Nadat Raguel sy vrou Edna geroep en vir haar gesê het: Suster, berei 'n ander kamer voor en bring haar daarheen.
17 En toe sy gedoen het soos hy haar beveel het, het sy haar daarheen gebring; en sy het geween, en sy het die trane van haar dogter ontvang en vir haar gesê:
18 Wees gerusstellend, my dogter; die Here van hemel en aarde gee jou blydskap oor hierdie hartseer: wees vertroostend, my dogter.

HOOFSTUK 8

1 En toe hulle geëet het, het hulle Tobias by haar ingebring.
2 En terwyl hy gegaan het, het hy die woorde van Rafael onthou en die as van die reukstowwe geneem en die hart en die lewer van die vis daarop gesit en daarby 'n rook gemaak.
3 Die wat ruik toe die bose gees geruik het, het gevlug na die uithoeke van Egipte, en die engel het hom geboei.
4 En nadat hulle altwee saam ingesluit was, het Tobias uit die bed opgestaan en gesê: Suster, staan op en laat ons bid dat God ons oor ons sal ontferm.
5 Toe begin Tobias te sê: Geseënd is U, o God van ons vaders, en geseënd is u heilige en heerlike Naam tot in ewigheid; laat die hemel jou seën en al jou skepsele.
6 U het Adam gemaak en aan hom sy vrou vir Eva gegee as 'n helper en verblyf; van hulle het die mensdom gekom; U het gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie; laat ons vir hom 'n hulp maak soos hy.
7 En nou, o Here, neem ek hierdie my suster nie as begeerlikheid aan nie, maar opreg; verordineer daarom genadiglik dat ons saam oud kan word.
8 En sy sê saam met hom: Amen.
9 Hulle het toe albei daardie nag geslaap. En Raguel het opgestaan en gegaan en 'n graf gemaak,
10 en gesê: Ek vrees dat hy ook dood is.
11 Maar toe Raguel in sy huis ingekom het,
12 Hy het vir sy vrou Edna gesê. Stuur een van die diensmeisies, dat sy kan sien of hy lewe; as hy nie is nie, dat ons hom kan begrawe, en niemand weet dit nie.
13 Toe het die diensmeisie die deur oopgemaak en ingegaan en hulle albei aan die slaap gevind.
14 En hy het uitgekom en hulle meegedeel dat hy lewe.
15 Toe het Raguel God geprys en gesê: O God, U is waardig om met alle reine en heilige lof geprys te word; daarom laat u heiliges U loof met al u skepsele; en laat al u engele en u uitverkorenes U vir ewig loof.
16 U moet geloof word, want U het my bly gemaak; en dit het nie na my gekom wat ek vermoed het nie; maar U het met ons gehandel na u grote goedertierenheid.
17 U moet geprys word omdat U barmhartigheid gehad het oor twee wat die eniggebore kinders van hulle vaders was: skenk aan hulle barmhartigheid, o Here, en voltooi hulle lewe in gesondheid met vreugde en barmhartigheid.
18 Toe het Raguel sy dienaars beveel om die graf te vul.
19 En hy het die bruilofsfees veertien dae lank gehou.
20 Want voordat die dae van die huwelik verby was, het Raguel met 'n eed aan hom gesê dat hy nie sou vertrek voordat die veertien dae van die huwelik verby was nie;
21 En dan moet hy die helfte van sy goed neem en veilig na sy vader gaan; en moet die rus hê wanneer ek en my vrou dood is.

HOOFSTUK 9

1Toe roep Tobias vir Rafael en sê vir hom:
2 Broer Asaría, neem saam met jou 'n dienskneg en twee kamele, en gaan na Rages of Media na Gabael, en bring vir my die geld en bring hom na die bruilof.
3 Want Raguel het gesweer dat ek nie sal vertrek nie.
4 Maar my vader tel die dae; en as ek lank vertoef, sal hy baie spyt wees.
5 Daarop het Rafael uitgegaan en by Gábael vernag en hom die skrif gegee; hy het verseëlde sakke uitgebring en aan hom gegee.
6 En die môre vroeg het hulle altwee saam uitgegaan en na die bruilof gekom, en Tobias het sy vrou geseën.

HOOFSTUK 10

1 En sy vader Tobit het elke dag getel, en toe die dae van die reis verby was en hulle nie gekom het nie,
2 Toe sê Tobit: Is hulle aangehou? Of is Gabael dood, en daar is niemand om hom die geld te gee nie?
3 Daarom was hy baie jammer.
4 Toe sê sy vrou vir hom: My seun is dood, omdat hy lank bly; en sy het hom begin huil en gesê:
5 Nou gee ek niks om nie, my seun, aangesien ek jou laat gaan het, die lig van my oë.
6 Vir wie Tobit gesê het: Bly stil, wees nie op nie, want hy is veilig.
7 Maar sy sê: Bly stil en bedrieg my nie; my seun is dood. En sy het elke dag uitgegaan op die pad wat hulle gegaan het, en bedags geen vleis geëet nie, en nie die hele nagte opgehou om haar seun Tobias te ween nie, totdat die veertien dae van die bruilof verby was, wat Raguel gesweer het dat hy sou daar spandeer. Toe sê Tobias vir Raguel: Laat my gaan, want my pa en my ma kyk nie meer om my te sien nie.
8 Maar sy skoonvader sê vir hom: Bly by my, en ek sal na jou vader stuur, en hulle sal hom vertel hoe dit met jou gaan.
9 Maar Tobias sê: Nee; maar laat my na my pa toe gaan.
10 Toe staan Raguel op en gee hom sy vrou Sara en die helfte van sy goed, diensknegte en vee en geld.
11 En hy het hulle geseën en hulle weggestuur en gesê: Die God van die hemel gee julle 'n voorspoedige reis, my kinders.
12 En hy sê vir sy dogter: Eer jou vader en jou skoonmoeder, wat nou jou ouers is, dat ek goeie gerug van jou kan hoor. En hy het haar gesoen. Edna het ook vir Tobias gesê: Die Here van die hemel herstel jou, my dierbare broer, en gee dat ek jou kinders van my dogter Sara kan sien voordat ek sterf, dat ek

bly kan wees voor die Here; kyk, ek dra my dogter aan jou oor spesiale vertroue; waar is, smeek haar nie kwaad nie.

HOOFSTUK 11

1 Na hierdie dinge het Tobias sy pad gegaan en God geprys dat hy hom 'n voorspoedige reis gegee het, en Raguel en sy vrou Edna geseën en verder gegaan totdat hulle naby Nineve gekom het.
2 Toe sê Rafael vir Tobias: Jy weet, broer, hoe jy jou vader verlaat het.
3 Laat ons gou voor u vrou uitgaan en die huis gereed maak.
4 En neem die gal van die vis in jou hand. Hulle het toe gegaan, en die hond het agter hulle aan gegaan.
5 En Anna het gesit en rondkyk na die pad vir haar seun.
6 En toe sy hom sien kom, sê sy vir sy vader: Kyk, jou seun kom en die man wat saam met hom gegaan het.
7 Toe sê Rafael: Ek weet, Tobias, dat jou vader sy oë sal oopmaak.
8 Daarom, salf jy sy oë met die gal, en as jy daarmee geprik word, sal hy vryf, en die witheid sal wegval, en hy sal jou sien.
9 Toe hardloop Anna uit en val om die nek van haar seun en sê vir hom: Omdat ek jou gesien het, my seun, is ek van nou af tevrede om te sterf. En hulle het albei gehuil.
10Tobit het ook na die deur uitgegaan en gestruikel, maar sy seun het na hom gehardloop.
11 En hy het sy vader gegryp, en hy het die gal op sy vaders se oë geskuur en gesê: Hoop, my vader!
12 En toe sy oë begin skerp word, vryf hy dit;
13 En die witheid het uit die hoeke van sy oë weggespoel, en toe hy sy seun sien, val hy om sy nek.
14 En hy het geween en gesê: Geseënd is U, o God, en geseënd is u Naam vir ewig; en geseënd is al u heilige engele.
15 Want jy het my gegésel en jou oor my ontferm, want kyk, ek sien my seun Tobias. En sy seun het met blydskap gegaan en sy vader vertel van die groot dinge wat hom in Medië oorgekom het.
16Toe het toe uitgegaan sy skoondogter tegemoet by die poort van Nineve, terwyl hy bly was en God geprys het; en die wat hom sien gaan het, was verwonderd, omdat hy gesien het.
17 Maar Tobias het voor hulle gedank, omdat God hom genadig was. En toe hy naby sy skoondogter Sara kom, het hy haar geseën en gesê: Jy is welkom, dogter! Mag God geseënd wees wat jou na ons toe gebring het, en geseënd is jou vader en jou moeder. En daar was blydskap onder al sy broers wat in Nineve was.
18 En Agiacharus en Nasbas, sy broer se seun, het gekom.
19 En Tobias se bruilof is sewe dae lank met groot vreugde gehou.

HOOFSTUK 12

1 Toe roep Tobit sy seun Tobias en sê vir hom: My seun, sorg dat die man sy loon het wat saam met jou gegaan het, en jy moet hom meer gee.
2 Toe sê Tobias vir hom: Vader, dit kan my geen kwaad om hom die helfte te gee van wat ek gebring het nie.
3 Want hy het my veilig na jou teruggebring en my vrou gesond gemaak en vir my die geld gebring en jou ook gesond gemaak.
4 Toe sê die ou man: Dit kom hom toe.
5 Toe roep hy die engel en sê vir hom: Neem die helfte van alles wat jy gebring het en gaan veilig weg.
6 Toe het hy hulle altwee uitmekaar gehaal en vir hulle gesê: Loof God, loof Hom en maak Hom groot en prys Hom vir die dinge wat Hy julle aangedoen het voor die oë van almal wat lewe. Dit is goed om God te loof en sy Naam te verhef, en eerbaar om die werke van God te verkondig; wees daarom nie traag om Hom te loof nie.
7 Dit is goed om die geheim van 'n koning te bewaar, maar dit is eerbaar om die werke van God te openbaar. Doen wat goed is, en geen kwaad sal jou raak nie.
8 Gebed is goed saam met vas en aalmoese en geregtigheid. 'n Bietjie met geregtigheid is beter as baie met ongeregtigheid. Dit is beter om aalmoese te gee as om goud op te tel:
9 Want aalmoese verlos van die dood en reinig alle sonde. Die wat aalmoese en geregtigheid beoefen, sal met lewe vervul word:
10 Maar die wat sondig, is vyande van hulle eie lewe.
11 Ek sal sekerlik niks van jou afhou nie. Want ek het gesê: Dit was goed om die geheim van 'n koning te bewaar, maar dat dit eerbaar was om die werke van God te openbaar.
12 Nou dan, toe jy gebid het, en jou skoondogter Sara, het ek die gedagtenis van jou gebede voor die Heilige gebring; en toe jy die dooies begrawe het, was ek ook by jou.
13 En toe jy nie versuim het om op te staan en jou maaltyd te verlaat om die dooies te gaan bedek nie, was jou goeie daad nie vir my verborge nie, maar ek was by jou.
14 En nou het God my gestuur om jou en jou skoondogter Sara te genees.
15 Ek is Rafael, een van die sewe heilige engele wat die gebede van die heiliges aanbied en wat in en uitgaan voor die heerlikheid van die Heilige.
16 Toe was hulle altwee ontsteld en val op hul aangesig, want hulle was bang.
17 Maar Hy sê vir hulle: Moenie vrees nie, want dit sal met julle goed gaan; loof God daarom.
18 Want nie uit enige guns van my nie, maar deur die wil van onse God het ek gekom; daarom loof Hom vir ewig.
19 Al hierdie dae het ek aan jou verskyn; maar ek het nie geëet of gedrink nie, maar julle het 'n gesig gesien.
20 Dank God dan nou, want ek gaan op na Hom wat My gestuur het; maar skryf alles wat gedoen word in 'n boek.
21 En toe hulle opstaan, het hulle Hom nie meer gesien nie.
22 Toe het hulle die groot en wonderlike werke van God bely, en hoe die engel van die Here aan hulle verskyn het.

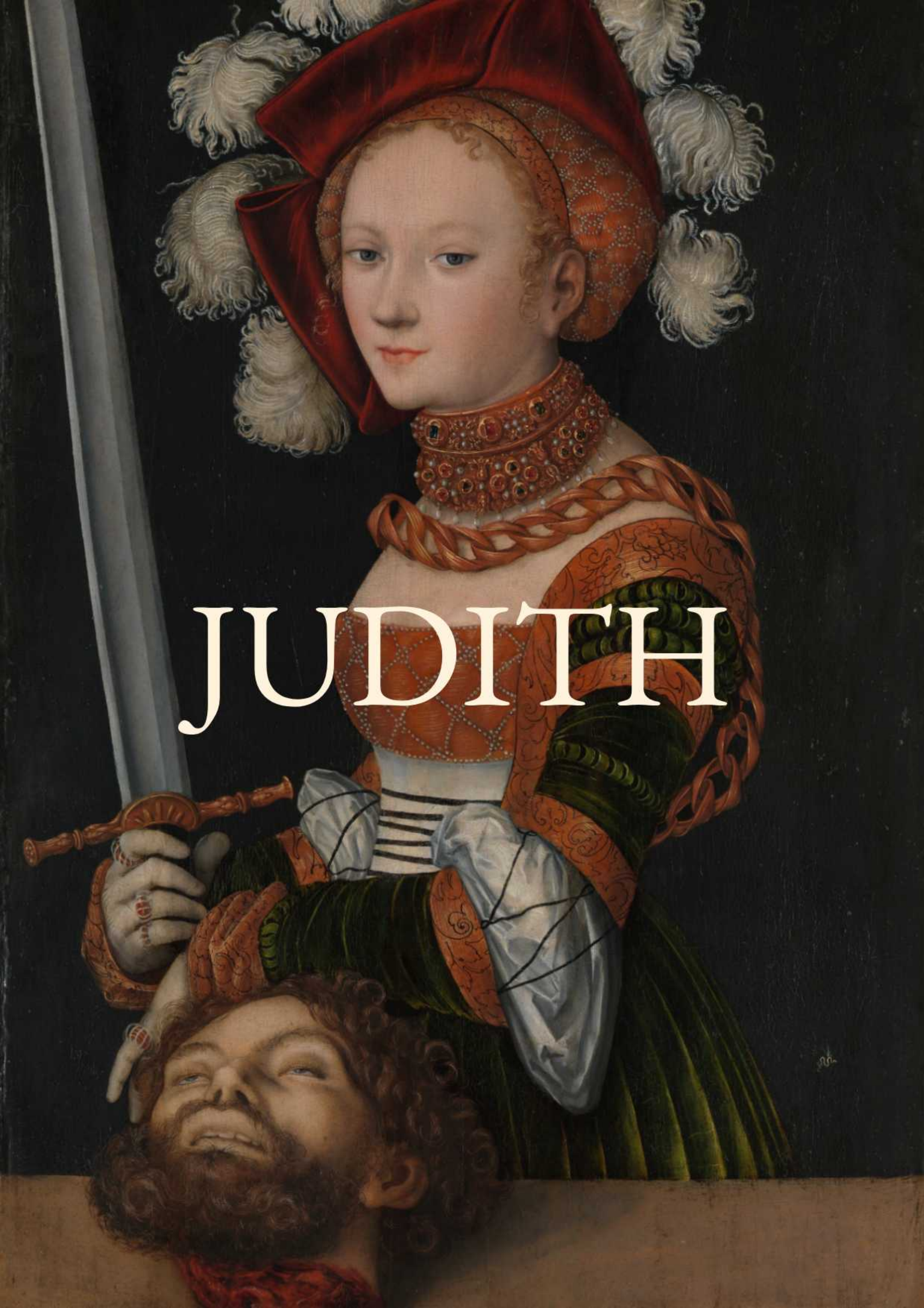
HOOFSTUK 13

1 Toe het Tobit 'n gebed van blydskap geskryf en gesê: Geseënd is God wat vir ewig lewe, en geseënd is sy koninkryk.
2 Want Hy gésel en is barmhartig; Hy lei af na die hel en bring weer op;
3 Bely Hom voor die heidene, kinders van Israel, want Hy het ons onder hulle verstrooi.
4 Verkondig daar sy grootheid en loof Hom voor al die lewendes, want Hy is ons Here, en Hy is die God ons Vader tot in ewigheid.
5 En Hy sal ons oor ons ongeregtighede gésel en weer barmhartigheid bewys en ons versamel uit al die nasies onder wie Hy ons verstrooi het.
6 As julle julle tot Hom bekeer met julle hele hart en met julle hele verstand en opreg voor Hom handel, dan sal Hy julle tot julle bekeer en sy aangesig nie vir julle verberg nie. Kyk dan wat Hy met jou sal doen, en bely Hom met jou hele mond, en loof die Here van die sterkte, en loof die ewige Koning. In die land van my gevangenskap loof ek Hom en verkondig ek sy mag en majesteit aan 'n sondige nasie. O sondaars, draai om en doen reg voor Hom; wie kan weet of Hy julle sal aanneem en julle genadig sal wees?
7 Ek sal my God prys, en my siel sal die Koning van die hemel loof en jubel oor sy grootheid.

8 Laat almal spreek, en laat almal Hom loof vir sy geregtigheid.
9 o Jerusalem, heilige stad, Hy sal jou gésel oor die werke van jou kinders, en Hy sal hom weer barmhartig wees oor die kinders van die regverdiges.
10 Loof die Here, want Hy is goed; en loof die ewige Koning, dat sy tabernakel weer in jou gebou kan word met blydskap, en laat Hy die gevangenes daar in jou juig en in jou liefhê vir ewig dié wat ellendig is.
11 Baie nasies sal van ver kom na die Naam van die Here God met gawes in hulle hande, gawes aan die Koning van die hemel; al die geslagte sal U met groot blydskap loof.
12 Vervloek is almal wat jou haat, en geseënd sal almal wees wat jou liefhet vir ewig.
13 Verbly en wees bly oor die kinders van die regverdiges, want hulle sal versamel word en die Here van die regverdiges loof.
14 O gelukkig is die wat U liefhet, want hulle sal bly wees in u vrede; geseënd is die wat bedroef is oor al u plae; want hulle sal oor U jubel as hulle al u heerlikheid aanskou en vir ewig bly wees.
15 Laat my siel God, die groot Koning, seën.
16 Want Jerusalem sal opgebou word met saffiere en smaragde en edelgesteentes: jou mure en torings en kante met suiwer goud.
17 En die strate van Jerusalem sal geplavei wees met beriel en karbonkel en klippe van Ofir.
18 En al sy strate sal sê: Halleluja! en hulle sal Hom loof en sê: Geloofd sy God wat dit tot in ewigheid verheerlik het!

HOOFSTUK 14

1 So het Tobit 'n einde gemaak om God te loof.
2 En hy was agt-en-vyftig jaar oud toe hy sy sig verloor het, wat ná agt jaar aan hom herstel is; en hy het aalmoese gegee, en hy het toegeneem in die vrees van die Here God en Hom geprys.
3 En toe hy baie oud was, het hy sy seun en die seuns van sy seun geroep en vir hom gesê: My seun, neem jou kinders; want kyk, ek is oud en is gereed om uit hierdie lewe te gaan.
4 Gaan na Medië, my seun, want ek glo die dinge wat die profeet Jona van Nineve gespreek het, dat dit omvergewerp sal word; en dat daar vir 'n tyd liewer vrede in Medië sal wees; en dat ons broers verstrooi sal lê op die aarde uit daardie goeie land;
5 En dat God hulle weer genadig sal wees en hulle sal terugbring in die land, waar hulle 'n tempel sal bou, maar nie soos die eerstes nie, totdat die tyd van daardie eeu vervul is; en daarna sal hulle terugkeer uit al die plekke van hulle gevangenskap en Jerusalem heerlik opbou, en die huis van God sal daarin gebou word tot in ewigheid met 'n heerlike gebou, soos die profete daarvan gespreek het.
6 En al die nasies sal hulle bekeer en die Here God waarlik vrees en hulle drekgode begrawe.
7 So sal al die nasies die Here loof, en sy volk sal God bely, en die Here sal sy volk verhef; en almal wat die Here God liefhet in waarheid en geregtigheid, sal bly wees en barmhartigheid bewys aan ons broeders.
8 En nou, my seun, vertrek uit Nineve, want die dinge wat die profeet Jona gespreek het, sal sekerlik gebeur.
9 Maar onderhou die wet en die gebooie, en toon jou barmhartig en regverdig, sodat dit met jou goed kan gaan.
10 En begrawe my ordentlik, en jou moeder by my; maar vertoef nie meer by Nineve nie. Onthou, my seun, hoe Aman Agiacharus hanteer het wat hom grootgemaak het, hoe hy hom uit die lig in die duisternis gebring het, en hoe hy hom weer beloon het; tog is Achiacharus gered, maar die ander het sy loon gehad, want hy het in die duisternis neergedaal. Manasse het aalmoese gegee en die strikke van die dood ontvlug wat hulle vir hom gestel het, maar Aman het in die strik geval en omgekom.
11 Daarom nou, my seun, let op wat aalmoese doen, en hoe geregtigheid red. Toe hy dit gesê het, het hy die gees in die bed opgegee, honderd-agt-en-vyftig jaar oud; en hy het hom eerbaar begrawe.
12 En toe sy moeder Anna dood was, het hy haar by sy vader begrawe. Maar Tobias het met sy vrou en kinders na Ekbatane gegaan na Raguel, sy skoonvader,
13 waar hy met eer oud geword het en sy vader en skoonmoeder eerbaar begrawe het, en hy het hulle besittings geërf, en sy vader Tobit s'n.
14 En hy het gesterwe te Ekbatáne in Medië, honderd sewe en twintig jaar oud.
15 Maar voordat hy gesterf het, het hy gehoor van die verwoesting van Nineve, wat deur Nabukodonosor en Assuerus ingeneem is; en voor sy dood was hy bly oor Nineve.

JUDITH

HOOFSTUK 1

1 In die twaalfde jaar van die regering van Nabukodonosor, wat geregeer het in Nineve, die groot stad; in die dae van Arpaksad, wat in Ekbatane oor die Meders geregeer het,
2 En hy het mure van Ekbatane rondom gebou van klippe wat drie el in breedte en ses el lank gekap is, en die hoogte van die muur sewentig el gemaak en sy breedte vyftig el.
3 En sit sy torings op sy poorte honderd el hoog, en sy breedte in die fondament sestig el;
4 En hy het sy poorte gemaak, poorte wat verhewe was tot die hoogte van sewentig el, en die breedte daarvan was veertig el, vir die uittrek van sy magtige leërs en vir die opstel van sy voetgangers.
5 Selfs in daardie dae het koning Nabukodonosor oorlog gevoer teen koning Arpaksad in die groot vlakte, dit is die vlakte in die grense van Ragau.
6 En almal wat in die gebergte gewoon het, en almal wat by die Eufraat woon, en Tigris en Hydaspes, en die vlakte van Ariog, die koning van die Elymeërs, en baie nasies van die seuns van Chelod het by hom gekom. na die stryd.
7 Toe het Nabukodonosor, die koning van die Assiriërs, gestuur na almal wat in Persië gewoon het, en na almal wat in die weste woon, en na die inwoners van Cilicië en Damaskus en Libanus en Antilibanus en na almal wat aan die seekus gewoon het,
8 En aan dié onder die nasies wat van Karmel en Galead en die hoër Galilea en die groot vlakte van Esdreloem was,
9 En aan almal wat in Samaria en sy stede was, en oorkant die Jordaan tot by Jerusalem, en Betán en Kelus en Kades en die Egipterivier en Tafnes en Ramses en die hele land Gesem,
10 Totdat julle anderkant Tanis en Memfis kom, en by al die inwoners van Egipte, totdat julle by die grense van Etiopië kom.
11 Maar al die inwoners van die land het die bevel van Nabukodonosor, die koning van die Assiriërs, verontagsaam, en hulle het nie saam met hom na die geveg gegaan nie; want hulle was nie vir hom bevrees nie; ja, hy was voor hulle soos een man, en hulle het sy gesante van hulle weggestuur sonder effek en met skande.
12 Daarom was Nabukodonosor baie kwaad vir hierdie hele land, en hy het gesweer by sy troon en koninkryk dat hy sekerlik gewreek sou word op al daardie kuste van Cilicië en Damaskus en Aram, en dat hy al die inwoners van die land met die swaard sou doodmaak. die land van Moab en die kinders van Ammon en die hele Judéa en almal wat in Egipte was, totdat julle by die grense van die twee seë kom.
13 Toe het hy in die sewentiende jaar in geveg met sy mag teen koning Arpaksad opgetrek, en hy het die oorhand gekry in sy geveg, want hy het al die mag van Arpaksad en al sy ruiters en al sy strydwaens omvergewerp.
14 En hy het heer oor sy stede geword en by Ekbatán aangekom en die torings ingeneem en die strate daarvan geplunder en die prag daarvan in skande verander.
15 Hy het ook Arpaksad in die gebergte van Ragau ingeneem en hom met sy pyle deurgeslaan en hom daardie dag met die banvloek getref.
16 En hy het daarna teruggekeer na Nineve, sowel hy as sy hele menigte van verskillende nasies, wat 'n baie groot menigte krygsmanne was, en daar het hy rustig geword en 'n maaltyd geëet, sowel hy as sy leër, honderd en twintig dae.

HOOFSTUK 2

1 En in die agtiende jaar, die twee-en-twintigste dag van die eerste maand, was daar in die huis van Nabukodonosor, die koning van die Assiriërs, gepraat dat hy, soos hy gesê het, homself op die hele aarde moes wreek.
2 Hy het toe al sy amptenare en al sy edeles na hom geroep en sy geheime raad met hulle meegedeel en die verdrukking van die hele aarde uit sy eie mond beëindig.
3 Toe het hulle besluit om alle vlees te vernietig wat die gebod van sy mond nie gehoorsaam het nie.
4 En toe hy sy raad beëindig het, het Nabukodonosor, die koning van die Assiriërs, Holofernes, die owerste van sy leër, wat langs hom was, geroep en aan hom gesê.
5 So sê die groot koning, die heer van die hele aarde: Kyk, jy sal van my aangesig weggaan en manne saamneem wat op hul eie krag vertrou, honderd-en-twintigduisend voetgangers; en die getal perde met hulle ruiters twaalf duisend.
6 En jy moet teen die hele westelike land trek, omdat hulle my gebod ongehoorsaam was.
7 En jy moet te kenne gee dat hulle vir My aarde en water berei; want Ek sal in my toorn teen hulle uittrek en die hele aangesig van die aarde bedek met die voete van my leër, en Ek sal hulle as buit gee aan hulle:
8 Sodat hulle wat verslaan is, hulle valleie en spruite sal vul en die rivier vol sal word met hulle dooies totdat dit oorloop.
9 En Ek sal hulle as gevangenes lei tot in die uithoeke van die hele aarde.
10 Daarom moet jy uitgaan. en neem vooraf vir my al hulle grondgebiede; en as hulle hulle aan jou oorgee, moet jy dit vir my bewaar tot op die dag van hulle straf.
11 Maar aangaande die wederstrewiges, laat u oog hulle nie spaar nie; maar gooi hulle om te slag en plunder hulle oral waar jy gaan.
12 Want so waar as Ek leef en deur die krag van my koninkryk, alles wat Ek gespreek het, dit sal Ek deur my hand doen.
13 En pas op dat jy geen van die gebooie van jou heer oortree nie, maar doen dit ten volle, soos ek jou beveel het, en stel nie uit om dit te doen nie.
14 Toe het Holofernes weggegaan van die aangesig van sy heer en al die goewerneurs en owerstes en die offisiere van die leër van Assur geroep;
15 En hy het die uitverkore manne vir die geveg bymekaargemaak, soos sy heer hom beveel het, tot honderd en twintig duisend en twaalf duisend boogskutters te perde;
16 En hy het hulle gerangskik soos 'n groot leër vir die oorlog bevel gegee is.
17 En hy het kamele en esels vir hulle waens geneem, 'n baie groot aantal; en skape en beeste en bokke sonder getal vir hulle voorsiening;
18 En baie voedsel vir elke man van die leër, en baie goud en silwer uit die huis van die koning.
19 Toe het hy uitgetrek met al sy mag om voor koning Nabukodonosor uit te trek op die reis en om die hele oppervlakte van die aarde weswaarts te bedek met hulle strydwaens en ruiters en hulle uitverkore voetgangers.

20 En 'n groot aantal lande het saam met hulle gekom soos sprinkane en soos die sand van die aarde, want die menigte was ontelbaar.
21 En hulle het van Nineve af drie dagreise uitgetrek na die vlakte van Bektilet en laer opgeslaan van Bektilet af naby die berg wat aan die linkerkant van die boonste Cilicië is.
22 Toe het hy sy hele leër, sy voetgangers en ruiters en strydwaens geneem en daarvandaan na die gebergte getrek;
23 En hy het Phud en Lud vernietig en al die kinders van Rasses en die kinders van Israel wat in die rigting van die woestyn aan die suidekant van die land van die Kellie was, geplunder.
24 Daarna het hy deur die Eufraat getrek en deur Mesopotamië getrek en al die hoë stede wat aan die rivier Arbonai was, vernietig totdat julle by die see kom.
25 En hy het die gebied van Cilícië ingeneem en almal wat hom teëgestaan het, doodgemaak en by die grense van Jafet gekom wat na die suide lê, teenoor Arabië.
26 Hy het ook al die kinders van Madian omsingel en hulle tente verbrand en hulle skaaphokke geplunder.
27 Toe het hy afgegaan na die vlakte van Damaskus in die tyd van die koringoes, en al hulle landerye verbrand en hulle kleinvee en beeste vernietig, ook hulle stede verwoes en hulle lande met die banvloek getref en al hulle jongmanne verslaan met die skerpte van die swaard.
28 Daarom het die vrees en vrees vir hom op al die inwoners van die seekuslande geval wat in Sidon en Tirus was, en die wat in Sur en Okina gewoon het, en almal wat in Jemnaan gewoon het; en die wat in Azotus en Ascalon gewoon het, was baie bang vir hom.

HOOFSTUK 3

1 Hulle het toe boodskappers na hom gestuur om vrede te behandel en gesê:
2 Kyk, ons, die dienaars van Nabukodonosor, die groot koning, lê voor jou; gebruik ons soos goed is in u oë.
3 Kyk, ons huise en al ons plekke en al ons koringlande en kleinvee en beeste en al die herberge van ons tente lê voor u aangesig; gebruik hulle soos dit jou behaag.
4 Kyk, selfs ons stede en die inwoners daarvan is u dienaars; kom en handel met hulle soos dit goed is in jou oë.
5 Die manne het toe na Holofernes gekom en dit op hierdie manier aan hom vertel.
6 Toe het hy afgekom na die seekus toe, hy sowel as sy leër, en wagposte in die hoë stede opgestel en uitgesoekte manne uit hulle geneem om te help.
7 En hulle en die hele land rondom het hulle ontvang met kranse, met danse en met tamboere.
8 Maar hy het hulle grense neergewerp en hulle bosse afgekap, want hy het besluit om al die gode van die land te vernietig, dat al die nasies slegs Nabukodonosor moes aanbid, en dat alle tale en stamme hom as god moes aanroep.
9 Hy het ook oorgetrek teen Esdraelon naby Judéa, teenoor die groot seestraat van Judéa.
10 En hy het laer opgeslaan tussen Geba en Skitopolis, en daar het hy 'n hele maand gebly om al die waens van sy leër bymekaar te maak.

HOOFSTUK 4

1 En die kinders van Israel wat in Judea gewoon het, het gehoor alles wat Holofernes, die hoofowerste van Nabukodonosor, die koning van die Assiriërs, aan die nasies gedoen het, en op watter manier hy al hulle tempels geplunder en hulle tot niet gemaak het.
2 Daarom was hulle uitermate bang vir hom en was ontsteld oor Jerusalem en oor die tempel van die Here hulle God.
3 Want hulle is pas teruggekeer uit die ballingskap, en al die mense van Judéa is onlangs bymekaargekom, en die voorwerpe en die altaar en die huis is geheilig na die ontheiliging.
4 Daarom het hulle gestuur na al die gebiede van Samaria en die dorpe en na Bethoron en Belmen en Jerigo en na Choba en Esora en na die dal Salem.
5 En hulle het vooraf al die toppe van die hoë berge in besit geneem en die dorpies wat daarin was versterk, en lewensmiddele opgeslaan vir oorlogsvoorsiening, want hulle landerye is onlangs afgeoes.
6 Ook Joácim, die hoëpriester, wat in daardie dae in Jerusalem was, het aan die inwoners van Betúlia en Betómestam geskrywe, wat teenoor Esdraelon lê, in die rigting van die oop veld, naby Dothaim,
7 En hulle bevel om die gange van die bergland te bewaak, want daardeur was daar 'n ingang na Judéa, en dit was maklik om die wat sou opkom, te keer, want die deurgang was reguit, vir hoogstens twee man.
8 En die kinders van Israel het gedoen soos die hoëpriester Joäkim hulle beveel het, met die oudstes van die hele volk van Israel wat in Jerusalem gewoon het.
9 Toe het elke man van Israel met groot ywer tot God geroep, en met groot heftigheid het hulle hulle siele verneder.
10 Hulle sowel as hulle vroue en hulle kinders en hulle vee en al die vreemdelinge en huurlinge en hulle dienaars wat met geld gekoop is, het rouklere om hulle heupe getrek.
11 So het dan elke man en vrou en die kindertjies en die inwoners van Jerusalem voor die tempel geval en as op hulle hoofde gegooi en hulle roukleed uitgesprei voor die aangesig van die HERE; ook het hulle rouklere om die altaar gesit,
12 En hulle het almal met eenstemmigheid aangeroep tot die God van Israel, dat Hy hulle kinders nie as buit sou gee en hulle vroue as buit nie, en die stede van hulle erfdeel tot vernietiging en die heiligdom tot ontheiliging en smaad, en vir die nasies om oor bly te wees.
13 En God het hulle gebede verhoor en hulle verdrukkinge aanskou, want die volk het baie dae in die hele Judea en Jerusalem gevas voor die heiligdom van die Here die Almagtige.
14 En Joakim, die hoëpriester, en al die priesters wat voor die aangesig van die HERE gestaan het, en die wat die HERE gedien het, het hul lendene met rouklere omgord en die daaglikse brandoffers gebring, met die geloftes en vrye geskenke van die volk,
15 En hulle het as op hulle tulbande gehad en die HERE aangeroep met al hulle krag, dat Hy die hele huis van Israel genadiglik sou aansien.

HOOFSTUK 5

1 Toe is dit aan Holofernes, die owerste van die leër van Assur, bekend gemaak dat die kinders van Israel gereed gemaak het vir oorlog en die gange van die bergland afgesluit het en al die toppe van die hoë heuwels versterk het en hindernisse in die veldtoglande gelê:
2 Waaroor hy baie kwaad geword het en al die vorste van Moab en die owerstes van Ammon en al die goewerneurs van die seekus geroep het,
3 En hy sê vir hulle: Vertel my tog, seuns van Kanaän, wie hierdie volk is wat in die gebergte woon, en wat die stede is waarin hulle woon, en wat die menigte van hulle leër is, en waarin hulle is mag en sterkte, en watter koning oor hulle aangestel is, of owerste van hulle leër;
4 En waarom het hulle besluit om my nie te kom ontmoet nie, meer as al die inwoners van die weste.
5 Toe sê Akior, die owerste van al die kinders van Ammon: Laat my heer nou 'n woord hoor uit die mond van u kneg, en ek sal jou die waarheid verkondig aangaande hierdie volk wat naby jou woon en die berglande bewoon. : en daar sal geen leuen uit die mond van u kneg kom nie.
6 Hierdie volk stam uit die Chaldeërs:
7 En hulle het voorheen as vreemdeling in Mesopotamië vertoef, omdat hulle die gode van hulle vaders wat in die land Chaldéa was, nie wou volg nie.
8 Want hulle het die weg van hulle voorvaders verlaat en die God van die hemel, die God wat hulle geken het, aanbid; en hulle het hulle van die aangesig van hulle gode verdryf, en hulle het na Mesopotamië gevlug en baie dae daar as vreemdelinge vertoef.
9 Toe het hulle God hulle bevel gegee om weg te gaan van die plek waar hulle as vreemdelinge vertoef het, en na die land Kanaän te gaan, waar hulle gewoon het en vermeerder het met goud en silwer en baie vee.
10 Maar toe 'n hongersnood die hele land Kanaän oordek het, het hulle na Egipte afgetrek en daar as vreemdelinge vertoef, terwyl hulle gevoed was, en daar 'n groot menigte geword, sodat 'n mens hulle nasie nie kon tel nie.
11 Daarom het die koning van Egipte teen hulle opgestaan en listig met hulle gehandel en hulle met bakstene verneder en hulle as slawe aangestel.
12 Toe het hulle hul God aangeroep, en Hy het die hele Egipteland met ongeneeslike plae getref.
13 En God het die Rooi See voor hulle laat droogmaak,
14 En hulle het hulle na die berg Sina en Kades-Barne gebring en almal wat in die woestyn woon, weggegooi.
15 En hulle het in die land van die Amoriete gewoon, en hulle het almal van Esebon deur hulle krag vernietig, en hulle het deur die Jordaan getrek en die hele gebergte in besit geneem.
16 En hulle het die Kanaäniete, die Feresiete, die Jebusiete en die Sigemiete en al die Gergesiete voor hulle uitgewerp, en hulle het baie dae in daardie land gewoon.
17 En terwyl hulle nie gesondig het voor hulle God nie, was hulle voorspoedig, want die God wat ongeregtigheid haat, was met hulle.
18 Maar toe hulle weggetrek het van die weg wat Hy hulle bestem het, is hulle vernietig in baie swaar gevegte, en is gevangenes weggevoer na 'n land wat nie aan hulle s'n was nie, en die tempel van hulle God is op die grond neergegooi, en hulle stede was deur die vyande geneem.
19 Maar nou het hulle na hulle God teruggekeer en opgekom van die plekke waarheen hulle verstrooi was, en Jerusalem in besit geneem, waar hulle heiligdom is, en sit op die bergland; want dit was woes.
20 Nou dan, my heer en goewerneur, as daar enige dwaling teen hierdie volk is, en hulle sondig teen hulle God, laat ons dink dat dit hulle ondergang sal wees, en laat ons optrek, en ons sal hulle oorwin.
21 Maar as daar geen ongeregtigheid in hulle nasie is nie, laat my heer nou verbygaan, sodat hulle Here hulle nie beskerm en hulle God vir hulle is nie, en ons 'n smaad word voor die hele wêreld.
22 En toe Akior hierdie woorde voltooi het, het die hele volk wat rondom die tent gestaan het, gemurmureer, en die hoofmanne van Holofernes en almal wat langs die see en in Moab gewoon het, het gesê dat hy hom moes doodmaak.
23 Want, sê hulle, ons sal nie bang wees vir die aangesig van die kinders van Israel nie, want kyk, dit is 'n volk wat geen krag of krag het vir 'n sterk stryd nie.
24 Nou dan, heer Holofernes, sal ons optrek, en hulle sal 'n prooi wees om verslind te word van u hele leër.

HOOFSTUK 6

1 En toe die rumoer van die manne oor die Raad opgehou het, het Holofernes, die owerste van die leër van Assur, aan Akior en al die Moabiete voor al die ander nasies gesê:
2 En wie is jy, Akior, en die huurlinge van Efraim, dat jy vandag teen ons geprofeteer het en gesê het dat ons nie oorlog moet voer teen die volk Israel nie, omdat hulle God hulle sal beskerm? en wie is God behalwe Nabuchodonosor?
3 Hy sal sy krag stuur en hulle van die aarde af verdelg, en hulle God sal hulle nie red nie; want hulle is nie in staat om die krag van ons perde te onderhou nie.
4 Want saam met hulle sal ons hulle vertrap, en hulle berge sal dronk word van hulle bloed, en hulle landerye sal vol word met hulle lyke, en hulle voetstappe sal voor ons nie kan bly staan nie, want hulle sal heeltemal vergaan, sê koning Nabukodonosor, heer van die hele aarde, want hy het gesê: Geen van my woorde sal tevergeefs wees nie.
5 En jy, Akior, ’n huurling van Ammon, wat hierdie woorde gespreek het op die dag van jou ongeregtigheid, sal my aangesig van vandag af nie meer sien nie, totdat Ek wraak neem op hierdie nasie wat uit Egipte uitgetrek het.
6 En dan sal die swaard van my leër en die menigte van die wat My dien, deur jou sye trek, en jy sal onder hulle wat verslaan is, val as ek terugkeer.
7 My dienaars sal jou dan nou na die gebergte terugbring en jou in een van die stede van die gange laat sit.
8 En jy sal nie omkom totdat jy saam met hulle verdelg is nie.
9 En as jy jou in jou gedagtes oortuig dat hulle gevang sal word, laat jou aangesig nie val nie: Ek het dit gespreek, en geen van my woorde sal tevergeefs wees nie.
10 Toe het Holofernes aan sy dienaars wat in sy tent gewag het, bevel gegee om Akior te neem en hom na Betúlia te bring en hom oor te gee in die hand van die kinders van Israel.
11 En sy dienaars het hom geneem en hom uit die laer na die vlakte gebring, en hulle het uit die middel van die vlakte na die bergland gegaan en by die fonteine gekom wat onder Betúlia was.

12 En toe die manne van die stad hulle sien, het hulle hul wapens opgeneem en uit die stad uitgegaan tot op die top van die heuwel;
13 Maar nadat hulle in die geheim onder die heuwel ingegaan het, het hulle Akior gebind en hom neergegooi en hom aan die voet van die heuwel agtergelaat en na hul heer teruggekeer.
14 Maar die Israeliete het uit hulle stad afgekom en na hom gekom en hom losgemaak en hom na Betúlia gebring en hom aan die goewerneurs van die stad gebring.
15 wat in daardie dae was Ozias, die seun van Miga, uit die stam van Símeon, en Chabris, die seun van Gotóniel, en Charmis, die seun van Melchiël.
16 En hulle het al die oudstes van die stad bymekaargeroep, en al hulle jeug het saamgehardloop, en hulle vroue, na die vergadering, en hulle het Akior in die midde van al hulle volk laat staan. Toe vra Ozias hom oor wat gedoen is.
17 En hy het geantwoord en aan hulle die woorde van die raad van Holofernes vertel, en al die woorde wat hy gespreek het te midde van die vorste van Assur, en wat Holofernes ook al met trots gespreek het teen die huis van Israel.
18 Toe het die volk neergeval en God aanbid en tot God geroep. sê,
19 O Here God van die hemel, aanskou hulle trots, en ontferm U oor die lae landgoed van ons nasie, en kyk na die aangesig van diegene wat vandag aan U geheilig is.
20 Toe het hulle Akior getroos en hom baie geprys.
21 En Ozias het hom uit die vergadering na sy huis geneem en 'n maaltyd vir die oudstes berei; en hulle het die God van Israel daardie hele nag om hulp aangeroep.

HOOFSTUK 7

1 Die volgende dag het Holofernes bevel gegee aan sy hele leër en al sy volk wat gekom het om sy deel te neem, om hulle laer teen Betulia op te trek, om die beklimmings van die gebergte vooruit te neem en om oorlog te voer teen die kinders van Israel .
2 Toe het hulle sterk manne hulle laers op dié dag verwyder, en die leër van die krygsmanne was honderd en sewentig duisend voetgangers en twaalf duisend ruiters, buiten die bagasie, en ander manne wat onder hulle aan die gang was, 'n baie groot menigte .
3 En hulle het laer opgeslaan in die dal naby Betúlia, by die fontein, en hulle het hulle in die breedte uitgesprei oor Dotaim tot by Belmaim, en in die lengte van Betúlia af tot Cynamon wat teenoor Esdraelon lê.
4 En toe die kinders van Israel die menigte van hulle sien, was hulle baie ontsteld en het elkeen vir sy naaste gesê: Nou sal hierdie manne die oppervlakte van die aarde oplek; want die hoë berge en die valleie of die heuwels is nie in staat om hulle gewig te dra nie.
5 Toe het elkeen sy oorlogswapens opgeneem, en toe hulle vure op hulle torings aangesteek het, het hulle daardie hele nag gebly en gewaak.
6 Maar op die tweede dag het Holofernes al sy ruiters uitgebring voor die oë van die kinders van Israel wat in Betulia was,
7 En hy het die gange na die stad bekyk en by die fonteine van hulle water gekom en dit ingeneem en garnisoene van krygsmanne oor hulle aangestel, en hy het self weggetrek na sy volk toe.
8 Toe het al die owerstes van die kinders van Esau en al die goewerneurs van die volk van Moab en die owerstes van die seekus na hom gekom en gesê:
9 Laat ons heer nou 'n woord hoor, dat daar geen omverwerping in u leër plaasvind nie.
10 Want hierdie volk van die kinders van Israel vertrou nie op hulle spiese nie, maar op die hoogtes van die berge waarin hulle woon, omdat dit nie maklik is om op die toppe van hulle berge te klim nie.
11 Nou dan, my heer, veg nie teen hulle in die slagorde nie, en daar sal nie soveel as een man van u volk omkom nie.
12 Bly in jou laer en bewaar al die manne van jou leër, en laat jou dienaars die fontein van water wat aan die voet van die berg uitvloei, in hulle hande kry.
13 Want al die inwoners van Betulia het hulle water daarvandaan; so sal hulle dors doodmaak, en hulle sal hul stad prysgee, en ons en ons volk sal optrek na die toppe van die berge wat naby is, en hulle sal laer opslaan om te sorg dat niemand uit die stad uittrek nie.
14 En hulle en hulle vroue en hulle kinders sal deur vuur verteer word, en voordat die swaard teen hulle kom, sal hulle omvergegooi word op die strate waar hulle woon.
15 So moet jy hulle 'n slegte beloning gee; omdat hulle wederstrewig was en u persoon nie in vrede ontmoet het nie.
16 En hierdie woorde het Holofernes en al sy dienaars behaag, en hy het aangestel om te doen soos hulle gespreek het.
17 En die laer van die kinders van Ammon het weggetrek, en saam met hulle vyf duisend van die Assiriërs, en hulle het laer opgeslaan in die dal en die waters en die fonteine van die water van die kinders van Israel ingeneem.
18 Toe het die kinders van Esau saam met die kinders van Ammon opgetrek en laer opgeslaan in die gebergte teenoor Dotaim; en hulle het van hulle gestuur na die suide en na die ooste, teenoor Ekrebel wat naby Chusi is op die spruit Mochmur; en die res van die leër van die Assiriërs het laer opgeslaan in die vlakte en die hele land bedek; en hulle tente en waens het vir 'n baie groot menigte opgeslaan.
19 Toe het die kinders van Israel die HERE hulle God aangeroep, omdat hulle hart beswyk het, want al hulle vyande het hulle rondom omsingel, en daar was geen uitweg onder hulle uit nie.
20 So het die hele menigte van Assur rondom hulle gebly, hulle voetgangers, strydwaens en ruiters, vier en dertig dae lank, sodat al hulle watervoorwerpe al die versperrings van Betulia versuim het.
21 En die putte was leeg, en hulle het vir een dag geen water gehad om hulle versadig te drink nie; want hulle het hulle met maat drink gegee.
22 Daarom was hulle jong kinders van hart, en hulle vroue en jongmanne het beswyk van dors en het neergeval in die strate van die stad en by die deurgange van die poorte, en daar was geen krag meer in hulle nie.
23 Toe het die hele volk by Ozias en die owerstes van die stad vergader, jongmanne sowel as vroue en kinders, en met 'n groot stem uitgeroep en voor al die oudstes gesê:
24 God, wees regter tussen ons en julle, want julle het ons groot skade aangedoen deurdat julle nie vrede van die kinders van Assur geëis het nie.
25 Want nou het ons geen helper nie, maar God het ons in hulle hand verkoop, sodat ons met dors en groot verwoesting voor hulle neergewerp kan word.

26 Roep hulle dan nou na jou toe, en gee die hele stad oor as buit aan die mense van Holofernes en aan sy hele leër.
27 Want dit is beter dat ons vir hulle 'n buit gemaak word as om van dors te sterf; want ons sal sy dienaars wees, sodat ons siele kan lewe en die dood van ons suigelinge voor ons oë nie sien nie, ook nie ons vroue of ons kinders om te sterf.
28 Ons neem die hemel en die aarde en ons God en die Here van ons vaders as getuie teen julle, wat ons straf volgens ons sondes en die sondes van ons vaders, dat hy nie doen soos ons vandag gesê het nie.
29 Toe was daar 'n groot geween met een instemming te midde van die vergadering; en hulle het die Here God met 'n groot stem aangeroep.
30 Toe sê Ozias vir hulle: Broeders, hou goeie moed, laat ons nog vyf dae verduur, in die ruimte waarin die Here ons God sy goedertierenheid aan ons kan betoon; want Hy sal ons nie heeltemal in die steek laat nie.
31 En as hierdie dae verbygaan en daar geen hulp vir ons kom nie, sal ek doen volgens u woord.
32 En hy het die volk verstrooi, elkeen op sy eie bevel; en hulle het na die mure en torings van hulle stad gegaan en die vroue en kinders in hulle huise gestuur, en hulle is baie laag in die stad gebring.

HOOFSTUK 8

1 En in dié tyd het Judit daarvan gehoor, wat die dogter was van Merari, die seun van Os, die seun van Josef, die seun van Osel, die seun van Elcia, die seun van Ananias, die seun van Gedeon, die seun van Rafaim , die seun van Acitho, die seun van Eliu, die seun van Eliab, die seun van Natanael, die seun van Samael, die seun van Salasadal, die seun van Israel.
2 En Manasse was haar man, uit haar stam en familie, wat in die garsoes gesterf het.
3 Want terwyl hy gestaan en toesig hou oor die wat gerwe in die veld bind, het die hitte oor sy hoof gekom, en hy het op sy bed geval en in die stad Betúlia gesterf; en hulle het hom by sy vaders begrawe in die veld tussen Dothaim en Balamo .
4 Judit was dus drie jaar en vier maande ’n weduwee in haar huis.
5 En sy het vir haar 'n tent op die top van haar huis gemaak en 'n roukleed om haar heupe aangetrek en haar weduwee se klere gedra.
6 En sy het gevas al die dae van haar weduweeskap, behalwe die aande van die sabbatte en die sabbatte en die aande van die nuwemane en die nuwemane en die feeste en feesdae van die huis van Israel.
7 Sy was ook mooi van voorkoms en baie mooi om te aanskou, en haar man Manasse het vir haar goud en silwer en slawe en slavinne en vee en grond laat oorbly; en sy het op hulle gebly.
8 En daar was niemand wat haar 'n slegte woord gegee het nie; omdat sy God baie gevrees het.
9 En toe sy die slegte woorde van die volk teen die goewerneur hoor, dat hulle beswyk het weens gebrek aan water; want Judit het al die woorde gehoor wat Ozias met hulle gespreek het en dat hy gesweer het om die stad ná vyf dae aan die Assiriërs oor te gee;
10 Toe het sy haar wagter, wat die regering gehad het van alles wat sy het, gestuur om Ozias en Chabris en Charmis, die oudstes van die stad, te roep.
11 En hulle het na haar gekom, en sy het vir hulle gesê: Luister tog na my, o goewerneurs van die inwoners van Betulia, want julle woorde wat julle vandag voor die volk gespreek het, is nie reg aangaande hierdie eed wat julle gemaak en uitgespreek het nie. tussen God en jou, en het belowe om die stad aan ons vyande te gee, tensy die Here binne hierdie dae hom bekeer om jou te help.
12 En nou, wie is julle wat God vandag versoek het en in die plek van God onder die mensekinders staan?
13 En beproef nou die Here die Almagtige, maar julle sal nooit iets weet nie.
14 Want julle kan die diepte van die hart van 'n mens nie vind nie, en kan julle nie sien wat hy dink nie; hoe kan julle dan God ondersoek wat al hierdie dinge gemaak het, en sy verstand ken, of sy voorneme begryp? Nee, my broeders, moenie die Here onse God terg nie.
15 Want as Hy ons nie binne hierdie vyf dae help nie, het Hy mag om ons te verdedig wanneer Hy wil, selfs elke dag, of om ons voor ons vyande te vernietig.
16 Moenie die raadsbesluite van die Here onse God bind nie, want God is nie soos 'n mens om bedreig te word nie; ook is hy nie soos die seun van 'n mens, dat hy sou wankel nie.
17 Laat ons daarom wag op sy redding en Hom aanroep om ons te help, en Hy sal ons stem hoor as dit Hom behaag.
18 Want daar het niemand in ons tyd opgestaan nie, en daar is nie nou in hierdie dae geen stam of familie of volk of stad onder ons wat gode aanbid wat met hande gemaak is, soos voorheen was nie.
19Daarom is ons vaders aan die swaard en as buit oorgegee en het hulle 'n groot val voor ons vyande gehad.
20 Maar ons ken geen ander god nie, daarom vertrou ons dat hy ons nie en ook nie enige van ons nasie sal verag nie.
21 Want as ons so gevat word, sal die hele Judéa verwoes word, en ons heiligdom sal geplunder word; en hy sal die ontheiliging daarvan by ons mond eis.
22 En die slagting van ons broers en die ballingskap van die land en die verwoesting van ons erfdeel, sal Hy op ons hoofde bring onder die heidene, waar ons ook al in slawerny sal wees; en ons sal 'n aanstoot en 'n smaad wees vir almal wat ons besit.
23 Want ons diensbaarheid sal nie tot guns gebring word nie, maar die Here onse God sal dit in oneer verander.
24 Nou dan, o broers, laat ons 'n voorbeeld aan ons broers toon, want hulle harte steun op ons, en die heiligdom en die huis en die altaar rus op ons.
25 Laat ons ook die Here onse God loof, wat ons beproef, net soos Hy met ons vaders gedoen het.
26 Onthou wat hy aan Abraham gedoen het, en hoe hy Isak op die proef gestel het, en wat met Jakob gebeur het in Mesopotamië van Sirië, toe hy die skape van Laban, sy moeder se broer, aangehou het.
27 Want Hy het ons nie in die vuur getoets soos Hy hulle gedoen het om hulle harte te ondersoek nie, en Hy het nie op ons gewreek nie; maar die Here gésel die wat tot Hom kom, om hulle te vermaan.
28 Toe sê Ozias vir haar: Alles wat jy gespreek het, het jy met 'n goeie hart gespreek, en daar is niemand wat jou woorde kan weerspreek nie.

29 Want dit is nie die eerste dag waarop u wysheid geopenbaar word nie; maar van die begin van jou dae af ken die hele volk jou verstand, omdat die gesindheid van jou hart goed is.
30 Maar die volk was baie dors en het ons gedwing om aan hulle te doen soos ons gespreek het, en 'n eed oor onsself te bring wat ons nie sal verbreek nie.
31 Daarom, bid jy nou vir ons, want jy is 'n godvrugtige vrou, en die Here sal vir ons reën gee om ons putte vol te maak, en ons sal nie meer beswyk nie.
32 Toe sê Judit vir hulle: Luister na my, en ek sal iets doen wat van geslag tot geslag tot die kinders van ons volk sal gaan.
33Julle sal in die nag in die poort staan, en ek sal saam met my bediende uitgaan; en binne die dae wat julle beloof het om die stad aan ons vyande te gee, sal die HERE Israel deur my hand besoek.
34 Maar vra julle nie na my daad nie, want ek sal dit nie aan julle verkondig voordat die dinge wat ek doen, volbring is nie.
35 Toe sê Ozias en die vorste vir haar: Gaan in vrede, en die Here God wees voor jou, om wraak te neem op ons vyande.
36 Hulle het toe van die tent af teruggekeer en na hulle afdelings gegaan.

HOOFSTUK 9

1 Judit het op haar aangesig geval en as op haar hoof gegooi en die roukleed ontbloot waarmee sy geklee was; en omtrent die tyd toe die reukwerk van daardie aand in Jerusalem in die huis van die Here gebring is, het Judit met 'n groot stem uitgeroep en gesê:
2 Here, God van my vader Simeon, aan wie U 'n swaard gegee het om wraak te neem op die vreemdelinge, wat die gordel van 'n diensmeisie losgemaak het om haar te verontreinig, en die heup tot haar skande ontdek en haar maagdelikheid tot haar smaad besoedel het; want jy het gesê: Dit sal nie so wees nie; en tog het hulle so gedoen:
3 Daarom het U hulle vorste oorgegee om gedood te word, sodat hulle hul bed in bloed geverf het, omdat hulle mislei is, en die dienaars saam met hulle here, en die vorste op hulle trone geslaan het;
4 En hulle het hulle vroue as buit gegee, en hulle dogters as gevangenes, en al hulle buit om onder jou dierbare kinders verdeel te word; wat deur u ywer ontroer was en die besoedeling van hulle bloed verafsku het en U om hulp aangeroep het: o God, o my God, luister ook na my, 'n weduwee.
5 Want jy het nie alleen daardie dinge bewerk nie, maar ook die dinge wat tevore uitgeval het en wat daarna gekom het; jy het gedink aan die dinge wat nou is en wat kom.
6 Ja, die dinge wat jy vasgestel het, was gereed en het gesê: Kyk, ons is hier, want al jou weë is voorberei, en jou oordele is in jou voorkennis.
7 Want kyk, die Assiriërs word vermeerder in hulle mag; hulle is verhewe met perd en mens; hulle roem in die sterkte van hulle voetgangers; hulle vertrou op skild en spies en buig en slinger; en weet nie dat U die Here is wat die oorloë verbreek nie; die Here is u Naam.
8 Werp hulle krag neer in u krag, en bring hulle mag neer in u toorn, want hulle het hulle voorgeneem om u heiligdom te verontreinig en die tabernakel waar u heerlike Naam rus te ontheilig en om die horing van u altaar met swaard neer te gooi.
9 Kyk na hulle trots, en stuur u toorn op hulle hoofde; gee in my hand, wat 'n weduwee is, die krag wat ek ontvang het.
10 Slaan deur die bedrog van my lippe die dienskneg met die vors, en die vors met die dienaar; breek hulle statigheid af deur die hand van 'n vrou.
11 Want u krag bestaan nie in menigte nie, en u mag nie in sterk manne nie; want U is 'n God van die ellendiges, 'n helper van die verdruktes, 'n ondersteuner van die swakkes, 'n beskermer van die verlate mense, 'n redder van die wat sonder hoop is. .
12 Ek bid U tog, o God van my vader en God van die erfdeel van Israel, Here van die hemel en die aarde, Skepper van die waters, koning van al die skepsels, luister na my gebed!
13 En maak my spraak en bedrog hulle wond en wond, wat wrede dinge voorgeneem het teen u verbond en u heilige huis en teen die top van Sion en teen die huis van die besitting van u kinders.
14 En laat elke nasie en stam erken dat U die God van alle mag en mag is, en dat daar niemand anders is wat die volk van Israel beskerm behalwe U nie.

HOOFSTUK 10

1 En daarna het sy opgehou om die God van Israel aan te roep en aan al hierdie woorde 'n einde te maak.
2 Sy het opgestaan waar sy neergeval het, en haar slavin geroep en afgegaan in die huis waarin sy gebly het op die sabbatdae en op haar feesdae,
3 En sy het die roukleed uitgetrek wat sy aangehad het, en die klere van haar weduweeskap uitgetrek en haar liggaam oraloor met water gewas en haarself met kosbare salf gesalf en die hare van haar hoof gevleg en 'n band aangetrek. dit, en trek haar klere van blydskap aan waarmee sy beklee was gedurende die lewe van haar man Manasse.
4 En sy het sandale aan haar voete geneem en haar armbande en haar kettings en haar ringe en haar oorringe en al haar versierings om haar gesit en haar dapper versier om die oë te lok van alle mense wat haar sou sien.
5 Toe het sy vir haar slavin 'n bottel wyn en 'n kruik olie gegee en 'n sak gevul met gebraaide koring en vyeklompe en fyn brood; en sy het al hierdie dinge saamgevou en dit op haar gelê.
6 Hulle het toe uitgegaan na die poort van die stad Betulia en gevind dat Ozias en die oudstes van die stad, Chabris en Charmis, daar staan.
7 En toe hulle haar sien dat haar voorkoms verander het en haar klere verander het, het hulle haar baie verwonder oor haar skoonheid en vir haar gesê.
8 Die God, die God van ons vaders, gee aan jou guns en doen jou ondernemings tot eer van die kinders van Israel en tot die verheffing van Jerusalem. Toe het hulle God aanbid.
9 En sy sê vir hulle: Beveel dat die poorte van die stad vir my oopgemaak moet word, dat ek kan uitgaan om die dinge te volbring waarvan julle met my gespreek het. Toe het hulle die jongmanne bevel gegee om vir haar oop te maak soos sy gespreek het.
10 En nadat hulle dit gedoen het, het Judit uitgegaan, sy en haar slavin saam met haar; en die manne van die stad het na haar omgesien totdat sy van die berg af gegaan het en

totdat sy deur die dal gegaan het en haar nie meer kon sien nie.
11 So het hulle dan reguit in die dal getrek, en die eerste wag van die Assiriërs het haar ontmoet,
12 En hy het haar geneem en haar gevra: Van watter volk is jy? en waar kom jy vandaan? en waarheen gaan jy? En sy sê: Ek is 'n vrou van die Hebreërs, en ek het vir hulle gevlug, want hulle sal aan jou gegee word om te verteer.
13 En ek kom voor Holofernes, die hoofkaptein van jou leër, om woorde van waarheid te verkondig; en Ek sal hom 'n weg wys, waardeur hy sal gaan en die hele bergland verower, sonder om die liggaam of die lewe van een van sy manne te verloor.
14 En toe die manne haar woorde hoor en haar aangesig sien, was hulle baie verwonderd oor haar skoonheid en sê vir haar:
15 U het u lewe gered deurdat u u gehaas het voor die aangesig van ons heer; kom dan nou na sy tent, en sommige van ons sal u lei totdat hulle u in sy hand oorgegee het.
16 En as jy voor hom staan, wees nie bevrees in jou hart nie, maar wys dit aan hom volgens jou woord; en hy sal jou goed smeek.
17 Toe het hulle honderd man uit hulle gekies om haar en haar slavin te vergesel; en hulle het haar na die tent van Holofernes gebring.
18 Toe was daar 'n opeenhoping in die hele laer, want haar koms was geraas tussen die tente, en hulle het om haar gekom terwyl sy buite die tent van Holofernes staan totdat hulle hom van haar vertel het.
19 En hulle was verwonderd oor haar skoonheid en het die kinders van Israel oor haar bewonder, en elkeen het vir sy naaste gesê: Wie sou hierdie volk verag wat sulke vroue onder hulle het? dit is tog nie goed dat daar een man van hulle oorbly wat die hele aarde kan verlei as hy losgelaat word nie.
20 En die wat naby Holofernes gelê het, het uitgegaan, en al sy dienaars en hulle het haar in die tent ingebring.
21 En Holofernes het op sy bed gerus onder 'n afdak, wat geweef was met purper en goud, en smaragde en edelgesteentes.
22 En hulle het hom van haar te kenne gegee; en hy het voor sy tent uitgegaan met silwer lampe voor hom uit.
23 En toe Judit voor hom en sy dienaars kom, was hulle almal verwonderd oor die skoonheid van haar aangesig; en sy het op haar aangesig neergeval en hom vereer, en sy dienaars het haar opgeneem.

HOOFSTUK 11

1 Toe sê Holofernes vir haar: Vrou, wees gerus, moenie bevrees wees in jou hart nie, want ek het nooit iemand kwaad aangedoen wat gewillig was om Nabukodonosor, die koning van die hele aarde, te dien nie.
2 As u volk dan wat op die berge woon, nie deur My verlig het nie, sou Ek my spies nie teen hulle opgehef het nie, maar hulle het hierdie dinge aan hulleself aangedoen.
3 Maar sê nou vir my waarom jy vir hulle gevlug het en na ons toe gekom het, want jy het gekom om te beskerm; wees van goeie vertroosting, jy sal in hierdie nag lewe en hierna:
4 Want niemand sal jou kwaad aandoen nie, maar smeek jou goed soos hulle die dienaars van koning Nabukodonosor, my heer, doen.
5 Toe sê Judit vir hom: Ontvang die woorde van u dienaar en laat u dienares voor u aangesig spreek, en ek sal in hierdie nag geen leuen aan my heer verkondig nie.
6 En as jy die woorde van jou dienares volg, sal God die saak volkome by jou laat verbygaan; en my heer sal aan sy planne nie versuim nie.
7 So waar as Nabukodonosor, die koning van die hele aarde, leef en sy mag leef, wat jou gestuur het om al die lewende wesens te onderhou; want nie net die mense sal hom deur jou dien nie, maar ook die diere van die veld en die vee, en die voëls van die hemel sal deur u krag lewe onder Nabukodonosor en sy hele huis.
8 Want ons het gehoor van u wysheid en u beleid, en dit word oor die hele aarde gerapporteer, dat U net voortreflik is in die hele koninkryk, en magtig in kennis en wonderlik in oorlogsprestasies.
9 En aangaande die saak wat Akior in u raad gespreek het, ons het sy woorde gehoor; want die manne van Betúlia het hom gered, en hy het aan hulle alles vertel wat hy met jou gespreek het.
10 Daarom, o heer en goewerneur, respekteer sy woord nie; maar lê dit in jou hart op, want dit is waar; want ons volk sal nie gestraf word nie, en die swaard kan hulle nie oorweldig as hulle nie teen hulle God sondig nie.
11 En nou, dat my heer nie verslaan en sy voorneme verydel word nie, selfs die dood is nou op hulle geval, en hulle sonde het hulle ingehaal, waarmee hulle hulle God tot toorn sal terg wanneer hulle ook al doen wat nie geskik is om te wees nie gedoen:
12 Want hulle voer beswyk hulle, en al hulle water is min, en hulle het besluit om die hande op hulle vee te lê, en het hulle voorgeneem om al die dinge te eet wat God hulle verbied het om te eet deur sy wette.
13 En hulle is vasbeslote om die eerstelinge van die tiendes van die wyn en die olie wat hulle geheilig het, uit te gee en vir die priesters wat in Jerusalem dien voor die aangesig van onse God, bewaar het; die dinge wat dit vir geeneen van die mense geoorloof is om met hulle hande aan te raak nie.
14 Want hulle het sommige na Jerusalem gestuur, omdat ook die wat daar woon, so gedoen het om vir hulle 'n lisensie van die senaat te bring.
15 En as hulle dit aan hulle bring, sal hulle dit dadelik doen, en hulle sal op dieselfde dag aan jou gegee word om vernietig te word.
16 Daarom, ek, u slavin, omdat ek dit alles weet, het ek van hulle aangesig gevlug; en God het my gestuur om dinge met jou te doen, waaroor die hele aarde verstom sal staan, en elkeen wat daarna luister.
17 Want u dienaar is godsdienstig en dien die God van die hemel dag en nag; nou dan, my heer, sal ek by u bly, en u dienaar sal in die nag uitgaan na die dal, en ek sal tot God bid, en hy sal vir my sê wanneer hulle hul sondes gepleeg het:
18 En Ek sal kom en dit aan jou te kenne gee; dan sal jy uittrek met jou hele leër, en daar sal niemand van hulle wees wat jou teëstaan nie.
19 En Ek sal jou deur die midde van Judéa lei totdat jy voor Jerusalem kom; en Ek sal jou troon daarin sit; en jy moet hulle aanjaag soos skape wat geen herder het nie, en 'n hond sal nie soseer sy bek vir jou oopmaak nie; jy.

20 Toe het haar woorde Holofernes en al sy dienaars behaag; en hulle was verwonderd oor haar wysheid en het gesê:
21 Daar is nie so 'n vrou van die een einde van die aarde tot die ander einde van die aarde nie, beide vir skoonheid van gesig en wysheid van woorde.
22 Net so het Holofernes vir haar gesê. God het goed gedoen om jou voor die volk uit te stuur, sodat krag in ons hande kan wees en vernietiging oor die wat my heer sagmoedig ag.
23 En nou is jy tegelyk mooi in jou aangesig en geestig in jou woorde; sekerlik as jy doen soos jy gespreek het, sal jou God my God wees, en jy sal in die huis van koning Nabukodonosor woon, en in die hele aarde.

HOOFSTUK 12

1 Toe het hy bevel gegee om haar in te bring waar sy bord gesit is; en het beveel dat hulle vir haar van sy eie voedsel moes berei, en dat sy van sy eie wyn moes drink.
2 En Judit sê: Ek sal nie daarvan eet nie, dat daar nie 'n oortreding is nie; maar vir my sal voorsiening gemaak word van wat ek gebring het.
3 Toe sê Holofernes vir haar: As jou voorsiening misluk, hoe moet ons jou so iets gee? want daar is niemand by ons uit u nasie nie.
4 Toe sê Judit vir hom, so waar as u siel leef, my heer, u dienares sal die goed wat ek het, nie uitbring voordat die Here die dinge wat Hy bepaal het, deur my hand werk nie.
5 Toe het die dienaars van Holofernes haar in die tent ingebring, en sy het tot middernag geslaap, en sy het opgestaan toe dit teen die môrewag was,
6 En gestuur na Holofernes, red, Laat my heer nou beveel dat u dienares mag uitgaan om te bid.
7 Toe het Holofernes sy lyfwag bevel gegee dat hulle haar nie moes aanhou nie; so het sy drie dae in die laer gebly en in die nag uitgegaan na die dal van Betulia en haarself in 'n waterfontein by die laer gewas.
8 En toe sy uitkom, het sy die Here, die God van Israel, gesmeek om haar weg te rig na die opwekking van die kinders van haar volk.
9 Sy het toe rein ingekom en in die tent gebly totdat sy in die aand haar vleis geëet het.
10 En op die vierde dag het Holofernes 'n feesmaal slegs vir sy eie dienaars berei en nie een van die offisiere na die maaltyd geroep nie.
11 Toe sê hy vir Bagoas, die hofdienaar, wat bevel gegee het oor alles wat hy het: Gaan nou en oortuig hierdie Hebreeuse vrou wat by jou is, dat sy na ons toe kom en saam met ons eet en drink.
12 Want kyk, dit sal vir ons 'n skande wees as ons so 'n vrou laat gaan sonder om haar geselskap te hê; want as ons haar nie na ons toe trek nie, sal sy ons bespot.
13 Toe gaan Bagoas van die teenwoordigheid van Holofernes af en kom na haar en sê: Laat hierdie mooi meisie nie bang wees om na my heer te kom en voor sy aangesig geëer te word en wyn te drink en vrolik te wees met ons en wees vandag gemaak as een van die dogters van die Assiriërs wat in die huis van Nabukodonosor dien.
14 Toe sê Judit vir hom: Wie is ek nou, dat ek my heer sou teëspreek? Waarlik, alles wat hom behaag, sal ek gou doen, en dit sal my vreugde wees tot die dag van my dood.
15 Sy het toe opgestaan en haar met haar klere en al haar vrou se klere versier, en haar diensmeisie het gegaan en vir haar sagte velle op die grond gelê teenoor Holofernes, wat sy van Bagoas vir haar daaglikse gebruik ontvang het, sodat sy kon sit en eet op hulle.
16 En toe Judith inkom en gaan sit het, was Holofernes sy hart oorweldig met haar, en sy gedagtes was ontroer, en hy het haar geselskap baie begeer; want hy het 'n tyd gewag om haar te mislei, van die dag af dat hy haar gesien het.
17 Toe sê Holofernes vir haar: Drink nou en wees vrolik met ons.
18 Toe sê Judit: Ek sal nou drink, my heer, want my lewe is vandag meer groot in my as al die dae vandat ek gebore is.
19 Toe neem sy en eet en drink voor hom wat haar slavin voorberei het.
20 En Holofernes het groot behae in haar gehad en meer wyn gedrink as wat hy ooit op een dag vandat hy gebore is, gedrink het.

HOOFSTUK 13

1 En toe dit aand geword het, het sy dienaars haastig vertrek, en Bagoas het sy tent buite toe gesluit en die kelners van die aangesig van sy heer weggestuur. en hulle het na hul beddens gegaan, want hulle was almal moeg, want die fees was lank.
2 En Judit het alleen in die tent agtergebly, en Holofernes het alleen op sy bed gelê, want hy was vol wyn.
3 En Judit het haar slavin beveel om buite haar slaapkamer te staan en op haar te wag. uitgekom, soos sy daagliks gedoen het, want sy het gesê dat sy sou uitgaan na haar gebede, en sy het met Bagoas gespreek volgens dieselfde doel.
4 Almal het toe uitgegaan en niemand het in die slaapkamer oorgebly nie, nie klein of groot nie. Toe het Judit by sy bed gestaan en in haar hart gesê: Here, God van alle mag, kyk na hierdie geskenk op die werke van my hande tot die verhoging van Jerusalem.
5 Want nou is die tyd om u erfdeel te help en u ondernemings uit te voer tot die vernietiging van die vyande wat teen ons opgestaan het.
6 Toe kom sy by die pilaar van die bed, wat by Holofernes se hoof was, en sy het sy kleed daarvandaan afgehaal,
7 En hy het na sy bed gegaan en die hare van sy hoof gegryp en gesê: Versterk my, Here, God van Israel, vandag!
8 En sy het twee keer op sy nek geslaan met al haar krag, en sy het sy hoof van hom weggeneem.
9 En hy het sy liggaam van die bed afgetuimel en die afdak van die pilare afgetrek; en anon nadat sy uitgegaan het, en Holofernes sy hoof aan haar slavin gegee het;
10 En sy het dit in haar sak vleis gesit, en hulle twee het volgens hulle gewoonte saam gegaan om te bid; en toe hulle by die laer verbygaan, het hulle die dal omgetrek en die berg Betúlia opgetrek en by die poorte daarvan gekom.
11 Toe sê Judit van ver aan die wagte by die poort: Maak oop, maak nou die poort oop: God, onse God, is met ons om nog sy mag in Jerusalem te toon en sy leër teen die vyand soos Hy hierdie dag gedoen.
12 En toe die manne van haar stad haar stem hoor, het hulle gou afgegaan na die poort van hulle stad, en hulle het die oudstes van die stad geroep.

13 En hulle het toe almal saam gehardloop, klein en groot, want dit was vir hulle vreemd dat sy gekom het; en hulle het die poort oopgemaak en hulle ontvang en 'n vuur gemaak vir 'n lig en rondom hulle gaan staan.
14 Toe sê sy met 'n groot stem vir hulle: Prys, loof God, loof God, sê ek, want Hy het sy goedertierenheid nie van die huis van Israel weggeneem nie, maar in hierdie nag ons vyande deur my hande verdelg.
15 Toe haal sy die kop uit die sak en wys dit en sê vir hulle: Kyk, daar is die hoof van Holofernes, die hoofowerste van die leër van Assur, en daar is die afdak waarin hy in sy dronkenskap gelê het; en die Here het hom deur die hand van 'n vrou geslaan.
16 So waar as die Here leef, wat my bewaar het op my weg wat ek gegaan het, my aangesig het hom verlei tot sy verderf, en tog het hy geen sonde met my begaan om my te verontreinig en te beskaam nie.
17 Toe was die hele volk wonderbaarlik verbaas, en hulle het gebuig en God aanbid en eendragtig gesê: Geseënd is U, o onse God, wat vandag die vyande van u volk tot niet gemaak het.
18 Toe sê Ozias vir haar: O dogter, geseënd is jy van die Allerhoogste God bo al die vroue op die aarde; en geloofd sy die Here God wat die hemel en die aarde geskape het, wat jou gerig het om die hoof van die vernaamste van ons vyande af te sny.
19 Hieroor sal jou vertroue nie wyk uit die hart van mense wat aan die krag van God dink vir ewig nie.
20 En God gee hierdie dinge aan jou tot 'n ewige lof, om jou te besoek in goeie dinge, omdat jy jou lewe nie gespaar het vir die ellende van ons nasie nie, maar wraak geneem het op ons ondergang deur 'n reguit pad voor onse God te wandel. En die hele volk het gesê: So be it, so be it.

HOOFSTUK 14

1 Toe sê Judit vir hulle: Luister tog na my, my broers, en neem hierdie kop en hang dit op die hoogste plek van julle mure.
2 En sodra die môre verskyn en die son oor die aarde opkom, neem julle elkeen sy wapens, en trek elke dapper man uit die stad uit, en stel julle 'n owerste oor hulle aan, asof julle wil gaan af in die veld na die wag van die Assiriërs; maar gaan nie af nie.
3 Dan moet hulle hul wapenrusting neem en in hul laer ingaan en die owerstes van die leër van Assur oprig en na die tent van Holofernes hardloop, maar hom nie vind nie; dan sal vrees op hulle val, en hulle sal voor jou aangesig vlug.
4 So moet julle dan hulle agtervolg en almal wat in die gebied van Israel woon, hulle agtervolg en onderweg omkeer.
5 Maar voordat julle hierdie dinge doen, noem my Akior, die Ammoniet, dat hy hom kan sien en ken wat die huis van Israel verag het en hom na ons toe gestuur het as 't ware tot sy dood.
6 Toe roep hulle Akior uit die huis van Osias; en toe hy kom en die hoof van Holofernes in 'n man se hand in die vergadering van die volk sien, het hy op sy aangesig geval, en sy gees het beswyk.
7 Maar toe hulle hom teruggekry het, het hy voor Judit se voete neergeval en haar vereer en gesê: Geseënd is jy in al die tente van Juda en in al die nasies wat jou Naam verskrik sal hoor.
8 Vertel my dan nou al die dinge wat jy in hierdie dae gedoen het. Toe het Judit hom te midde van die volk vertel alles wat sy gedoen het van die dag af dat sy uitgegaan het tot op daardie uur wat sy met hulle gespreek het.
9 En toe sy opgehou het om te praat, het die volk met 'n groot stem uitgeroep en 'n gejubel in hulle stad gemaak.
10 En toe Akior alles sien wat die God van Israel gedoen het, het hy grootliks in God geglo en die vlees van sy voorhuid besny en aangesluit by die huis van Israel tot vandag toe.
11 En sodra die oggend aanbreek, het hulle die kop van Holofernes aan die muur opgehang, en elkeen het sy wapens geneem, en hulle het met bendes uitgegaan na die seestrand van die berg.
12 Maar toe die Assiriërs hulle sien, het hulle na hul leiers gestuur, wat na hul owerstes en tribunes en na elkeen van hul owerstes gekom het.
13 Hulle het toe by Holofernes se tent gekom en aan hom wat die toesig oor al sy dinge gehad het, gesê: Ontwaak tog, ons heer, want die slawe het die moed gehad om teen ons af te trek om te veg, sodat hulle met die banvloek getref kan word.
14 Toe het in Bagoas gegaan en aan die ingang van die tent geklop; want hy het gedink dat hy met Judith geslaap het.
15 Maar omdat niemand geantwoord het nie, het hy dit oopgemaak en in die slaapkamer ingegaan en hom dood op die vloer gevind, en sy kop is van hom weggeneem.
16 Daarom het hy met 'n groot stem geroep, met geween en gesug en met 'n sterk geroep, en hy het sy klere geskeur.
17 Nadat hy in die tent ingegaan het waar Judit gebly het, en toe hy haar nie kry nie, spring hy na die volk toe en roep:
18 Hierdie slawe het verraderlik gehandel; een vrou uit die Hebreërs het skande oor die huis van koning Nabukodonosor gebring, want kyk, Holofernes lê sonder 'n kop op die grond.
19 Toe die owerstes van die Assiriërs se leër hierdie woorde hoor, het hulle hul klere geskeur en hulle verstand was wonderlik ontsteld, en daar was 'n geroep en 'n baie groot geraas deur die hele laer.

HOOFSTUK 15

1 En toe die wat in die tente was, dit hoor, was hulle verbaas oor die ding wat gebeur het.
2 En vrees en bewing het op hulle geval, sodat daar niemand was wat voor die oë van sy naaste gedurf het nie, maar almal saam gestorm het, en hulle het gevlug na al die paaie van die vlakte en van die gebergte.
3 Ook die wat in die berge rondom Betúlia kamp opgeslaan het, het weggevlug. Toe het die kinders van Israel, elkeen wat onder hulle 'n krygsman was, op hulle afgestorm.
4 Daarop het Ozias na Betomasthem en na Bebai en Chobai en Cola en na al die streke van Israel gestuur om te vertel wat gebeur het, en dat almal hulle vyande sou afstorm om hulle te vernietig.
5 En toe die kinders van Israel dit hoor, het hulle almal eenstemmig op hulle geval en hulle na Chobai gedood; net so ook die wat van Jerusalem af gekom het en uit die hele gebergte, want die mense het hulle vertel wat dinge gebeur het. in die laer van hulle vyande) en die wat in Gílead en in

Galiléa was, het hulle agtervolg met 'n groot slagting totdat hulle verby Damaskus en sy grense was.
6 En die oorblyfsels wat in Betúlia gewoon het, het op die laer van Assur geval en hulle geplunder en is baie verryk.
7 En die kinders van Israel wat van die slagting teruggekeer het, het wat oorgebly het; en die dorpe en die stede wat op die berge en in die vlakte was, het baie buit gemaak, want die menigte was baie groot.
8 Toe het Joakim, die hoëpriester, en die oudstes van die kinders van Israel wat in Jerusalem gewoon het, gekom om die goeie dinge te aanskou wat God aan Israel bekend gemaak het, en om Judit te sien en haar te groet.
9 En toe hulle by haar kom, het hulle haar eendragtig geseën en vir haar gesê: U is die verheffing van Jerusalem, U is die groot eer van Israel, U is die groot vreugde van ons nasie.
10 U het al hierdie dinge deur u hand gedoen: baie goed aan Israel gedoen, en God het 'n welbehae daarin; En die hele volk sê: Dit laat dit so!
11 En die volk het die laer vir dertig dae geplunder, en hulle het aan Judith Holofernes sy tent gegee en al sy bord en beddens en voorwerpe en al sy goed; en sy het dit geneem en dit op haar muil neergelê; en het haar waens gereed gemaak en dit daarop neergesit.
12 Toe het al die vroue van Israel saamgehardloop om haar te sien en haar geseën en vir haar 'n dans onder hulle gemaak; en sy het takke in haar hand geneem en ook aan die vroue wat by haar was, gegee.
13 En hulle het 'n olyfkrans op haar en haar slavin gesit wat by haar was, en sy het voor die hele volk uit gegaan in die dans en al die vroue gelei; en al die manne van Israel het gevolg in hulle wapenrusting met kranse en met liedere in hul monde.

HOOFSTUK 16

1 Toe het Judit hierdie danksegging begin sing in die hele Israel, en die hele volk het hierdie loflied agter haar aan gesing.
2 En Judit sê: Begin tot eer van my God met tamboere, sing tot eer van my Here met simbale; stem vir Hom 'n nuwe psalm, verhef Hom en roep sy Naam aan.
3 Want God verbreek die oorloë, want onder die laers het Hy my gered onder die volke uit die hand van die wat my vervolg het.
4 Assur het uit die berge uit die noorde gekom, hy het gekom met tienduisende van sy leër, waarvan die menigte die strome toegehou het, en hulle ruiters het die heuwels oordek.
5 Hy het gespog dat hy my grondgebied sou verbrand en my jongmanne met die swaard sou doodmaak en die suigkinders teen die grond sou slaan en my suigelinge as 'n buit sou maak en my maagde as 'n buit.
6 Maar die Almagtige Here het hulle teleurgestel deur die hand van 'n vrou.
7 Want die magtige het nie deur die jongmanne geval nie, en die seuns van die Titane het hom nie geslaan nie, en geen hoë reuse het hom opgestel nie; maar Judit, die dogter van Merari, het hom verswak met die skoonheid van haar gelaat.
8 Want sy het die kleed van haar weduweeskap uitgetrek vir die verheffing van die verdruktes in Israel, en haar aangesig met salf gesalf en haar hare in 'n band gebind en 'n linnekleed geneem om hom te bedrieg.
9 Haar sandale het sy oë bekoor, haar skoonheid het sy gedagtes gevange geneem, en die besie het deur sy nek gegaan.
10 Die Perse het gebewe van haar vrymoedigheid, en die Meders was verskrik oor haar gehardheid.
11 Toe het my ellendiges gejuig, en my swakkes het hard geroep; maar hulle was verbaas; hulle het hul stemme verhef, maar hulle is omvergewerp.
12 Die seuns van die meisies het hulle deurboor en hulle verwond soos die kinders van vlugtelinge; hulle het omgekom deur die stryd van die Here.
13 Ek wil 'n nuwe lied tot eer van die Here sing: O Here, U is groot en heerlik, wonderlik van krag en onoorwinlik.
14 Laat al die skepsels U dien, want U het gespreek, en hulle is gemaak, U het u Gees uitgestuur, en dit het hulle geskape, en daar is niemand wat u stem kan weerstaan nie.
15 Want die berge sal wankel van hulle fondamente saam met die waters, die rotse smelt soos was voor u aangesig; tog is U genadig oor die wat U vrees.
16 Want elke offer is vir jou te min vir 'n lieflike geur, en al die vet is nie genoeg vir jou brandoffer nie; maar hy wat die Here vrees, is altyd groot.
17 Wee die nasies wat teen my geslag opstaan! die Here die Almagtige sal op hulle wraak neem in die oordeelsdag, deur vuur en wurms in hulle vlees te steek; en hulle sal hulle voel en vir ewig ween.
18 En sodra hulle in Jerusalem ingegaan het, het hulle die Here aanbid; en sodra die volk gereinig was, het hulle hul brandoffers en hul vryoffers en hul gawes gebring.
19 Judith het ook al die goed van Holofernes, wat die volk vir haar gegee het, gewy en die afdak wat sy uit sy slaapkamer geneem het, gegee as 'n geskenk aan die Here.
20 En die volk het drie maande lank in Jerusalem voor die heiligdom feesgemaal en Judit het by hulle gebly.
21 Ná hierdie tyd het elkeen na sy eie erfdeel teruggekeer, en Judit het na Betulia gegaan en in haar eie besit gebly en was op haar tyd eerbaar in die hele land.
22 En baie het haar begeer, maar niemand het haar geken al die dae van haar lewe nie, nadat haar man Manasse gesterf het en by sy volk versamel is.
23 Maar sy het meer en meer in eer geword en in die huis van haar man oud geword, honderd en vyf jaar oud, en haar slavin vrygemaak; en sy het gesterwe in Betúlia, en hulle het haar begrawe in die spelonk van haar man Manasse.
24 En die huis van Israel het haar sewe dae lank betreur; en voordat sy gesterf het, het sy haar goed uitgedeel aan almal wat die naaste aan haar man Manasse was, en aan die naaste van haar familie.
25 En daar was niemand wat die kinders van Israel meer bang gemaak het in die dae van Judit en ook nie 'n lang tyd na haar dood nie.

Byvoegings vir Ester

HOOFSTUK 10

4 Toe sê Mardogeus: God het hierdie dinge gedoen.
5 Want ek dink aan 'n droom wat ek aangaande hierdie sake gesien het, en niks daarvan het misluk nie.
6 'n Klein fonteintjie het 'n rivier geword, en daar was lig en die son en baie water: hierdie rivier is Ester, met wie die koning getrou en koningin gemaak het.
7 En die twee drake is Ek en Aman.
8 En die nasies was dié wat vergader het om die naam van die Jode te vernietig.
9 En my nasie is hierdie Israel wat tot God geroep en gered is; want die Here het sy volk verlos, en die Here het ons verlos van al daardie euwels, en God het tekens en groot wonders gedoen wat nie gedoen is nie. onder die heidene.
10 Daarom het Hy twee lote gemaak, een vir die volk van God en een vir al die heidene.
11 En hierdie twee lote het gekom op die uur en tyd en dag van oordeel voor God onder al die nasies.
12 En God het aan sy volk gedink en sy erfdeel geregverdig.
13 Daarom sal daardie dae vir hulle wees in die maand Adar, die veertiende en vyftiende dag van dieselfde maand, met 'n vergadering en vreugde en met blydskap voor God, volgens die geslagte tot in ewigheid onder sy volk.

HOOFSTUK 11

1 In die vierde jaar van die regering van Ptolemeus en Cleopatra het Dositheus, wat gesê het dat hy 'n priester en Leviet was, en Ptolemeus sy seun, hierdie brief van Phurim gebring, wat volgens hulle dieselfde was, en dat Lisimachus, die seun van Ptolemeus, wat in Jerusalem was, het dit uitgelê.
2 In die tweede jaar van die regering van Artexerxes, die Grote, op die eerste dag van die maand Nisan, het Mardogeus, die seun van Jaïrus, die seun van Semeï, die seun van Cisai, uit die stam van Benjamin, 'n droom gehad;
3 wat 'n Jood was en in die stad Susan gewoon het, 'n groot man, 'n dienaar in die koning se hof.
4 Hy was ook een van die gevangenes wat Nabukodonosor, die koning van Babel, saam met Jekonja, die koning van Judea, uit Jerusalem weggevoer het; en dit was sy droom:
5 Kyk na 'n geraas van 'n rumoer, met donderslae en aardbewings en rumoer in die land.
6 En kyk, twee groot drake het gereed gekom om te veg, en hulle geroep was groot.
7 En op hulle geroep was al die nasies bereid om te veg, om teen die regverdige volk te veg.
8 En kyk, 'n dag van duisternis en duisternis, verdrukking en benoudheid, ellende en groot oproer op aarde.
9 En die hele regverdige nasie was ontsteld, omdat hulle hul eie boosheid gevrees het, en was gereed om te vergaan.
10 Toe het hulle tot God geroep, en op hulle geroep, as 't ware van 'n klein fonteintjie, is 'n groot vloed gemaak, ja, baie water.
11 Die lig en die son het opgegaan, en die geringes is verhewe en het die heerlike verteer.
12 En toe Mardocheus, wat hierdie droom gesien het, en wat God besluit het om te doen, wakker was, het hy hierdie droom in gedagte gehad, en tot in die nag wou hy dit in elk geval weet.

HOOFSTUK 12

1 En Mardogeus het in die voorhof gerus saam met Gabatha en Tharra, die twee eunugs van die koning en die bewakers van die paleis.
2 En hy het hulle planne gehoor en hulle voornemens ondersoek en verneem dat hulle op die punt was om die hande op die koning Artexerxes te lê; en so het hy die koning van hulle verklaar.
3 Toe het die koning die twee eunugs ondersoek, en nadat hulle dit bely het, is hulle verwurg.
4 En die koning het 'n rekord van hierdie dinge gemaak, en Mardogeus het ook daarvan geskryf.
5 Toe het die koning Mardogeus bevel gegee om in die voorhof te dien, en daarvoor het hy hom beloon.
6 Maar Aman, die seun van Amadathus, die Agagiet, wat in groot eer by die koning was, het probeer om Mardogeus en sy volk te molesteer weens die twee eunugs van die koning.

HOOFSTUK 13

1 Die afskrif van die briewe was dit: Die groot koning Artexerxes skryf hierdie dinge aan die vorste en goewerneurs wat onder hom is van Indië af tot by Kus in honderd sewe en twintig provinsies.
2 Daarna het ek heer geword oor baie nasies en geheers oor die hele wêreld, nie verhef met aanmatiging van my gesag nie, maar my altyd gedra met regverdigheid en sagmoedigheid, het ek voorgeneem om my onderdane voortdurend in 'n rustige lewe te vestig en my koninkryk vreedsaam, en oop vir deurgang na die uiterste kuste, om vrede te vernuwe, wat van alle mense verlang word.
3 Nou toe ek my raadgewers gevra het hoe dit kon gebeur, Aman, wat uitgeblink het in wysheid onder ons, en wat goedgekeur is vir sy voortdurende goeie wil en standvastige getrouheid, en die eer gehad het van die tweede plek in die koninkryk,
4 Aan ons verklaar dat daar in al die nasies oor die hele wêreld 'n sekere kwaadwillige volk verstrooi is, wat wette gehad het wat in stryd was met al die nasies, en voortdurend die gebooie van konings verag het, sodat die vereniging van ons koninkryke, eerbaar deur ons bedoel, nie kan gaan nie vorentoe.
5 Aangesien ons dan verstaan dat hierdie volk alleen voortdurend in opposisie is teen alle mense, verskillend in die vreemde manier van hulle wette, en boosheid aangetas vir ons staat, en doen al die onheil wat hulle kan, sodat ons koninkryk nie stewig gevestig mag word nie:
6 Daarom het ons beveel dat almal wat skriftelik aan julle aangedui is deur Aman, wat oor die sake aangestel is, en naas ons is, almal, met hulle vroue en kinders, met die banvloek getref sal word deur die swaard van hulle vyande , sonder alle genade en medelye, die veertiende dag van die twaalfde maand Adar van hierdie huidige jaar:
7 Dat hulle, wat van ouds en nou ook kwaadwillig is, op een dag met geweld in die graf mag gaan, en so altyd hierna ons sake goed en sonder moeilikheid laat afhandel.
8 Toe het Mardogeus al die werke van die Here gedink en tot hom gebid:
9 en sê: Here, Here, die Almagtige Koning, want die hele wêreld is in u mag, en as U aangestel het om Israel te red, is daar niemand wat U kan weerspreek nie.
10 Want U het die hemel en die aarde gemaak en al die wonders onder die hemel.
11 U is Here van alle dinge, en daar is geen mens wat U kan weerstaan nie, wat die Here is.
12 U weet alles, en U weet, Here, dat dit nie in veragting of trots, of vir enige begeerte na heerlikheid, was dat ek nie voor die trotse Aman neergebuig het nie.
13 Want ek kon tevrede gewees het met goeie wil vir die redding van Israel om sy voetsole te soen.
14 Maar ek het dit gedoen om die heerlikheid van die mens nie bo die heerlikheid van God te verkies nie; en ek sal niemand behalwe U aanbid, o God, en dit ook nie met trots doen nie.
15 En nou, Here God en Koning, spaar u volk, want hulle oë is op ons om ons tot niet te maak; ja, hulle begeer om die erfdeel te vernietig wat jou van die begin af was.
16 Verag die deel wat jy vir jou uit Egipte gered het nie.
17 Hoor my gebed en wees u erfdeel genadig; verander ons droefheid in blydskap, dat ons kan lewe, Here, en u Naam kan loof; en vernietig nie die mond van die wat U loof nie, o Here.
18 Net so het die hele Israel die Here ernstig aangeroep, want hulle dood was voor hulle oë.

HOOFSTUK 14

1 Koningin Ester het ook, wat bang was vir die dood, tot die Here toe gekom.
2 En sy het haar heerlike kleed weggelê en die klere van angs en rou aangetrek; en in plaas van kosbare salf het sy haar hoof met as en mis bedek, en sy het haar liggaam baie verneder, en al die plekke van haar vreugde het sy daarmee gevul. haar geskeurde hare.
3 En sy het tot die Here, die God van Israel, gebid en gesê: My Meester, U is net ons Koning; help my, verlate vrou, wat geen helper het behalwe U nie!
4 Want my gevaar is in my hand.
5 Van my jeug af het ek gehoor in die stam van my familie dat U, o Here, Israel uit al die volke weggeneem het, en ons vaders uit al hulle voorgangers, as 'n ewige erfenis, en U het alles gedoen wat U hulle beloof het.

6 En nou het ons gesondig voor U; daarom het U ons in die hand van ons vyande gegee,
7 Omdat ons hulle gode aanbid het: Here, U is regverdig.
8 Maar dit stel hulle nie tevrede dat ons in bittere ballingskap is nie; maar hulle het die hande geslaan met hul drekgode,
9 dat hulle die saak wat U met u mond bepaal het, tot niet maak, en u erfdeel vernietig en die mond van die wat U loof, sal stop en die heerlikheid van u huis en van u altaar uitblus,
10 En maak die mond van die heidene oop om die lofsange van die afgode te verkondig en om 'n vleeslike koning vir ewig groot te maak.
11 O Here, gee nie u septer aan die wat niks is nie, en laat hulle nie lag oor ons val nie; maar wend hulle plan op hulleself en stel hom 'n voorbeeld wat dit teen ons begin het.
12 Onthou, Here, maak Uself bekend in die tyd van ons ellende, en gee my vrymoedigheid, o Koning van die nasies en Here van alle mag.
13 Gee my 'n welsprekende spraak in my mond voor die leeu; keer sy hart om hom te haat wat teen ons veg, sodat daar 'n einde kan wees aan hom en aan almal wat aan hom gelyk het.
14 Maar red ons met u hand en help my wat verlate is en wat geen ander hulp het as U nie.
15 U weet alles, Here; jy weet dat ek die heerlikheid van die onregverdiges haat en die bed van die onbesnedenes en al die heidene verafsku.
16 U ken my nood, want ek verafsku die teken van my hoë eiendom wat op my hoof is in die dae waarin ek my openbaar, en dat ek dit verafsku soos 'n menstruele lap, en dat ek dit nie dra as ek privaat is nie myself.
17 En dat u dienares nie aan Aman se tafel geëet het nie, en dat ek die koning se fees nie baie geag het en die wyn van die drankoffers nie gedrink het nie.
18 Ook het u dienares geen vreugde gehad van die dag af dat ek hierheen gebring is na hierdie geskenk nie, behalwe in U, Here, God van Abraham.
19 O magtige God bo alles, hoor die stem van die verlate en verlos ons uit die hande van die kwaaddoeners, en red my uit my vrees.

HOOFSTUK 15

1 En op die derde dag, nadat sy haar gebede beëindig het, het sy haar rouklere weggelê en haar heerlike kleed aangetrek.
2 En toe sy in heerlikheid versier is, nadat sy God aangeroep het, wat die aanskouer en Verlosser van alle dinge is, het sy twee diensmeisies saamgeneem.
3 En op die een het sy geleun, soos haarself mooi gedra;
4 En die ander een het gevolg en haar trein gedra.
5 En sy was rooierig deur die volmaaktheid van haar skoonheid, en haar aangesig was vrolik en baie vriendelik, maar haar hart was in benoudheid van vrees.
6 Toe sy deur al die deure gegaan het, het sy voor die koning gestaan wat op sy koninklike troon gesit het, en bekleed was met al sy mantels van majesteit, alles glinster van goud en edelgesteentes; en hy was baie verskriklik.
7 Toe verhef hy sy aangesig wat van majesteit gestraal het, en hy kyk baie kwaai na haar; en die koningin het neergeval en was bleek en beswyk en het haar gebuig voor die hoof van die diensmeisie wat voor haar uitgegaan het.
8 Toe het God die gees van die koning verander in sagmoedigheid, wat in vrees van sy troon opgespring en haar in sy arms geneem het, totdat sy weer tot haarself gekom het en haar met liefdevolle woorde getroos en vir haar gesê het:
9 Ester, wat is die saak? Ek is jou broer, hou goeie moed:
10 Jy mag nie sterwe nie, al is ons ons gebod algemeen: kom nader.
11 En so het hy sy goue septer omhoog gehou en dit om haar nek gelê,
12 en haar omhels en gesê: Spreek met my.
13 Toe sê sy vir hom: Ek het u gesien, my heer, as 'n engel van God, en my hart was ontsteld van vrees vir u majesteit.
14 Want wonderbaar is U, heer, en u aangesig is vol genade.
15 En terwyl sy besig was om te praat, het sy neergeval van moegheid.
16 Toe was die koning ontsteld, en al sy dienaars het haar getroos.

HOOFSTUK 16

1 Die groot koning Artexerxes aan die vorste en goewerneurs van honderd sewe en twintig provinsies van Indië tot Ethiopië, en aan al ons getroue onderdane, groete.
2 Baie, hoe meer dikwels hulle vereer word met die groot oorvloed van hulle genadige vorste, hoe trotser word hulle,
3 En probeer om nie net ons onderdane seer te maak nie, maar nie in staat om oorvloed te dra nie, neem in die hand om ook te oefen teen diegene wat hulle goed doen:
4 En neem nie alleen dankbaarheid weg onder die mense nie, maar verhef ook met die heerlike woorde van onsedelike mense, wat nooit goed was nie, hulle dink om die geregtigheid van God te ontvlug, wat alles sien en haat wat kwaad is.
5 Dikwels het ook regverdige redevoering van diegene wat in vertroue geplaas is om hul vriende se sake te bestuur, veroorsaak dat baie wat gesag het, onskuldige bloed deelagtig geword het, en het hulle in onheilspellende rampe toegevou:
6 Die onskuld en goedheid van vorste bedrieg met die valsheid en bedrog van hulle onsedelike geaardheid.
7 Nou kan julle dit sien, soos ons verklaar het, nie soseer deur antieke geskiedenisse nie, as wat julle kan, as julle ondersoek wat goddeloos gedoen is van die afgelope tyd deur die pessige gedrag van hulle wat onwaardig in gesag geplaas is.
8 En ons moet sorg vir die tyd wat kom, dat ons koninkryk stil en rustig kan wees vir alle mense,
9 Beide deur ons doelwitte te verander, en altyd dinge wat duidelik is, met meer gelyke prosedure te beoordeel.
10 Want Aman, 'n Masedoniër, die seun van Amadatha, waarlik 'n vreemdeling van die Persiese bloed en ver van ons goedheid af, en soos 'n vreemdeling van ons ontvang het,
11 Hy het tot dusver die guns verkry wat ons aan elke nasie bewys, aangesien hy ons vader genoem is, en voortdurend geëer is deur al die volgende persoon na die koning.
12 Maar hy, wat nie sy groot waardigheid gedra het nie, het gegaan om ons van ons koninkryk en lewe te ontneem.
13 Deur met veelvuldige en listige bedrog die vernietiging van ons sowel as van Mardocheus gesoek het, wat ons lewe gered het en voortdurend ons goeie verkry het, sowel as van onberispelike Ester, deelgenoot van ons koninkryk, met hulle hele nasie.
14 Want op hierdie manier het hy gedink en gevind dat ons sonder vriende die koninkryk van die Perse aan die Masedoniërs vertaal het.
15 Maar ons vind dat die Jode, wat hierdie goddelose ellendeling aan die einde van die vernietiging oorgelewer het, geen kwaaddoeners is nie, maar volgens die mees regverdige wette lewe.
16 En dat hulle kinders is van die Allerhoogste en Magtigste, Lewende God, wat die koninkryk aan ons sowel as aan ons voorgeslagte beveel het op die mees voortreflike wyse.
17 Daarom moet julle goed doen om nie die briewe wat deur Aman, die seun van Amadatha, aan julle gestuur is, in uitvoering te bring nie.
18 Want hy wat die werker van hierdie dinge was, word met sy hele familie aan die poorte van Susan opgehang: God wat oor alles heers, wat gou wraak op Hom uitspreek volgens sy woestyne.
19 Daarom moet julle die afskrif van hierdie brief op alle plekke publiseer, sodat die Jode vrylik volgens hulle eie wette kan lewe.
20 En julle moet hulle help, dat selfs op dieselfde dag, wat die dertiende dag van die twaalfde maand Adar is, hulle gewreek kan word op hulle wat in die tyd van hulle verdrukking op hulle sal sit.
21 Want die almagtige God het die dag waarop die uitverkore volk sou omgekom het, tot vreugde na hulle verander.
22 Daarom moet julle dit 'n hoë dag onder julle feestye hou met alle feestye;
23 Sodat daar nou sowel as hierna veiligheid mag wees vir ons en die Perse wat goed geraak is; maar vir die wat teen ons saamsweer, 'n gedenkteken van vernietiging.
24 Daarom sal elke stad en land wat ook al, wat nie volgens hierdie dinge sal handel nie, sonder barmhartigheid vernietig word met vuur en swaard, en sal nie net vir mense onbegaanbaar gemaak word nie, maar ook die mees haatlike vir wilde diere en voëls vir ewig.

The Wisdom of Solomon

Die Wysheid van Salomo

HOOFSTUK 1

1 Julle moet die geregtigheid liefhê, julle wat regters van die aarde is; dink aan die Here met 'n goeie (hart) en soek Hom in opregtheid van hart.
2 Want Hy sal gevind word deur die wat Hom nie versoek nie; en openbaar hom aan die wat Hom nie wantrou nie.
3 Want verkeerde gedagtes skei van God af, en sy krag, as dit beproef word, bestraf die onverstandiges.
4 Want in 'n kwaadwillige siel sal wysheid nie ingaan nie; en woon nie in die liggaam wat aan sonde onderworpe is nie.
5 Want die heilige gees van tugtiging sal bedrog vlug en wegtrek van gedagtes wat sonder verstand is, en nie bly staan wanneer ongeregtigheid inkom nie.
6 Want wysheid is 'n liefdevolle gees; en hy sal die lasteraar nie vryspreek van sy woorde nie, want God is getuie van sy niere en 'n waaragtige aanskouer van sy hart en 'n hoorder van sy tong.
7 Want die Gees van die Here vervul die wêreld, en wat alles bevat, het kennis van die stem.
8 Daarom kan hy wat onregverdige dinge spreek, nie weggesteek word nie; en die wraak sal nie by hom verbygaan as dit straf nie.
9 Want ondersoek ingestel word na die raadslae van die goddelose, en die klank van sy woorde sal tot die Here kom om sy goddelose dade te openbaar.
10 Want die oor van ywer hoor alles, en die geluid van murmurering is nie verborge nie.
11 Pas dan op vir murmurering, wat nutteloos is; en weerhou jou tong daarvan om te baklei, want daar is geen woord so geheim dat dit verniet sal gaan nie; en die mond wat glo, maak die siel dood.
12 Soek nie die dood in die dwaling van julle lewe nie, en trek nie verderf oor julleself met die werke van julle hande nie.
13 Want God het die dood nie gemaak nie, en Hy het geen behae in die verderf van die lewendes nie.
14 Want Hy het alle dinge geskape, sodat hulle kan bestaan; en die geslagte van die wêreld was gesond; en daar is geen gif van verderf in hulle nie, ook geen koninkryk van die dood op die aarde nie.
15 (Want geregtigheid is onsterflik:)
16 Maar goddelose mense het dit met hulle werke en woorde na hulle geroep; want toe hulle gedink het om dit as hulle vriend te hê, het hulle tot niet verteer en 'n verbond daarmee gesluit, omdat hulle waardig is om daaraan deel te neem.

HOOFSTUK 2

1 Want die goddelose het met hulleself geredeneer, maar nie reg nie: Ons lewe is kort en vervelig, en in die dood van 'n mens is daar geen genesing nie;
2 Want ons is gebore in alle avontuur, en ons sal hierna wees asof ons nog nooit was nie, want die asem in ons neusgate is soos rook en 'n klein vonkie in die beweging van ons hart.
3 wat uitgeblus word, ons liggaam sal in as verander word, en ons gees sal verdwyn soos die sagte lug,
4 En ons naam sal mettertyd vergeet word, en niemand sal ons werke in herinnering hê nie, en ons lewe sal verbygaan soos die spoor van 'n wolk en sal versprei word soos 'n mis wat weggedryf word met die strale van die son, en oorweldig deur die hitte daarvan.
5 Want ons tyd is 'n baie skaduwee wat verbygaan; en na ons einde is daar geen terugkeer nie, want dit is vas verseël, sodat niemand terugkom nie.
6 Kom dan, laat ons die goeie dinge geniet wat daar is, en laat ons die skepsels gou gebruik soos in die jeug.
7 Laat ons ons vul met kosbare wyn en salf, en laat geen blom van die lente by ons verbygaan nie.
8 Laat ons onsself met roosknoppies kroon, voordat hulle verdor.
9 Laat niemand van ons sonder sy deel van ons welluidigheid gaan nie; laat ons tekens van ons blydskap op elke plek laat, want dit is ons deel, en ons lot is dit.
10 Laat ons die arme regverdige verdruk, laat ons die weduwee nie spaar nie en die ou grys hare van die bejaardes nie eerbiedig nie.
11 Laat ons krag die wet van geregtigheid wees, want wat swak is, word niks werd gevind nie.
12 Daarom, laat ons die regverdiges loer; want hy is nie vir ons aan die beurt nie, en hy is rein in stryd met ons handelinge;
13 Hy bely dat hy die kennis van God het, en hy noem homself die kind van die Here.
14 Hy is gemaak om ons gedagtes te bestraf.
15 Hy is ook bedroef vir ons om te sien; want sy lewe is nie soos dié van ander mense nie, sy weë is anders.
16 Ons word deur Hom geag as namaaksels; Hy onthou van ons weë soos van onreinheid; Hy spreek die einde van die regverdige uit om geseën te word, en roem daarop dat God sy vader is.
17 Laat ons kyk of sy woorde waar is, en laat ons toets wat aan die einde van hom sal gebeur.
18 Want as die regverdige die seun van God is, sal hy hom help en hom verlos uit die hand van sy vyande.
19 Laat ons hom ondersoek met skuldigheid en foltering, sodat ons sy sagmoedigheid kan ken en sy geduld kan beproef.
20 Laat ons hom met 'n skandelike dood veroordeel, want deur sy eie woord sal hy gerespekteer word.
21 Sulke dinge het hulle bedink en is mislei, want hulle eie boosheid het hulle verblind.
22 Wat die verborgenhede van God betref, hulle het dit nie geken nie;
23 Want God het die mens geskape om onsterflik te wees, en het hom 'n beeld van sy eie ewigheid gemaak.
24 Maar deur afguns van die duiwel het die dood in die wêreld gekom, en die wat sy sy vashou, vind dit.

HOOFSTUK 3

1 Maar die siele van die regverdiges is in die hand van God, en daar sal geen pyniging aan hulle raak nie.
2 In die oë van die onverstandiges het dit gelyk of hulle sterf;
3 En hulle weggaan van ons af om 'n totale verderf te wees, maar hulle is in vrede.
4 Want al word hulle gestraf voor die oë van die mense, tog is hulle hoop vol onsterflikheid.
5 En nadat hulle 'n bietjie getugtig is, sal hulle grootliks beloon word, want God het hulle beproef en hulle vir Hom waardig bevind.
6 Soos goud in die oond het Hy hulle beproef en dit as brandoffer aangeneem.
7 En in die tyd van hulle besoeking sal hulle skyn en soos vonke tussen die stoppels heen en weer hardloop.
8 Hulle sal die nasies oordeel en oor die volke heers, en hulle Here sal vir ewig as Koning heers.
9 Die wat op Hom vertrou, sal die waarheid verstaan; en die wat in liefde getrou is, sal by Hom bly, want genade en barmhartigheid is vir sy gelowiges, en Hy sorg vir sy uitverkorenes.
10 Maar die goddeloses sal gestraf word volgens hulle eie verbeelding, wat die regverdiges verwaarloos en die Here verlaat het.

11 Want wie wysheid en voeding verag, hy is ellendig, en hulle hoop is tevergeefs, hulle arbeid onvrugbaar en hulle werke nutteloos.
12 Hulle vroue is dwaas en hulle kinders goddeloos;
13 Hulle nageslag is vervloek. Daarom salig is die onvrugbare wat onbesmet is, wat die sondige bed nie ken nie; sy sal vrug dra in die besoeking van siele.
14 En geseënd is die eunug wat met sy hande geen ongeregtigheid of goddelose dinge teen God bedink het nie; want aan hom sal die besondere gawe van geloof gegee word en 'n erfenis in die tempel van die Here wat vir sy verstand meer welgevallig is.
15 Want heerlik is die vrug van goeie arbeid, en die wortel van wysheid sal nooit afvallig word nie.
16 Wat die kinders van egbrekers betref, hulle sal nie tot hul volmaaktheid kom nie, en die saad van 'n onregverdige bed sal uitgeroei word.
17 Want al lewe hulle lank, tog sal hulle niks beskou word nie, en hulle laaste leeftyd sal sonder eer wees.
18 Of, as hulle gou sterf, het hulle geen hoop of troos in die dag van beproewing nie.
19 Want verskriklik is die einde van die onregverdige geslag.

HOOFSTUK 4

1 Dit is beter om geen kinders te hê nie en om deug te hê, want die gedagtenis daarvan is onsterflik, want dit is bekend by God en by die mense.
2 Wanneer dit teenwoordig is, neem die mense voorbeeld daarvan; en as dit weg is, begeer hulle dit: dit dra 'n kroon en triomfeer vir ewig, nadat hy die oorwinning behaal het, in die strewe na onbesmette belonings.
3 Maar die vermenigvuldigende geslag van die goddelose sal nie floreer nie, en geen diep wortels van basterstrokies skiet en geen vaste fondament lê nie.
4 Want al floreer hulle vir 'n tyd in takke; maar as hulle nie laaste staan nie, sal hulle deur die wind geskud word, en deur die krag van die winde sal hulle uitgeroei word.
5 Die onvolmaakte takke sal afgebreek word, hulle vrugte is nutteloos, nie ryp om te eet nie, ja, verniet.
6 Want kinders wat uit onwettige beddens gebore is, is getuies van goddeloosheid teen hulle ouers in hulle verhoor.
7 Maar al word die regverdige deur die dood verhinder, tog sal hy in rus wees.
8 Want eerbare ouderdom is nie dit wat bestaan in lengte van tyd, of wat gemeet word aan die aantal jare nie.
9 Maar wysheid is die grys hare vir mense, en 'n vlekkelose lewe is ouderdom.
10 Hy het God behaag en was deur Hom geliefd, sodat hy onder die sondaars gebly het, Hy is verplaas.
11 Ja, hy is spoedig weggeneem, sodat daardie boosheid sy verstand nie sou verander of sy siel sou bedrieg nie.
12 Want die betowering van stoutheid verdoesel die eerlike dinge; en die swerftog van begeerlikheid ondermyn die eenvoudige verstand.
13 Hy, wat in 'n kort tyd volmaak geword het, het 'n lang tyd vervul:
14 Want sy siel het die Here behaag; daarom het Hy hom gehaas om hom onder die goddeloses weg te neem.
15 Dit het die volk gesien en dit nie verstaan nie, en hulle het dit nie in hulle gedagtes opgeneem nie: dat sy genade en barmhartigheid by sy heiliges is en dat Hy ag gee op sy uitverkorenes.
16 So sal die regverdige wat dood is, die goddelose wat lewe, veroordeel; en die jeug wat spoedig volmaak word die baie jare en ouderdom van die onregverdiges.
17 Want hulle sal die einde van die wyse sien en nie verstaan wat God in sy raad oor hom bepaal het nie, en tot watter doel die Here hom in veiligheid gestel het.
18 Hulle sal hom sien en hom verag; maar God sal hulle uitlag, en hulle sal voortaan 'n gemene lyk en 'n smaad wees onder die dooies tot in ewigheid.
19 Want Hy sal hulle skeur en hulle met kop neerwerp, sodat hulle sprakeloos sal wees; en hy sal hulle van die fondament af skud; en hulle sal heeltemal verwoes word en in droefheid wees; en hulle gedenkteken sal vergaan.
20 En as hulle die rekenskap van hulle sondes weglê, sal hulle met vrees kom, en hulle eie ongeregtighede sal hulle in hul aangesig oortuig.

HOOFSTUK 5

1 Dan sal die regverdige met groot vrymoedigheid staan voor die aangesig van dié wat hom verdruk het en geen rekenskap gegee het van sy arbeid nie.
2Wanneer hulle dit sien, sal hulle ontsteld wees deur vreeslike vrees, en sal verstom staan oor die vreemdheid van sy verlossing, so ver bo alles waarna hulle gesoek het.
3 En hulle wat berou het en kreun van angs van die gees, sal by hulleself sê: Dit was hy wat ons soms bespot het, en 'n spreekwoord van smaad.
4 Ons dwase het sy lewe as waansin beskou, en sy einde was sonder eer.
5 Hoe is Hy getel onder die kinders van God, en sy lot is onder die heiliges!
6 Daarom het ons van die weg van waarheid afgedwaal, en die lig van geregtigheid het nie vir ons geskyn nie, en die son van geregtigheid het nie oor ons opgekom nie.
7 Ons het ons vermoei op die weg van goddeloosheid en verderf, ja, ons het deur woestyne gegaan waar geen pad gelê het nie, maar die weg van die Here, ons het dit nie geken nie.
8 Wat baat ons hoogmoed? of wat goed het die rykdom met ons roem vir ons gebring?
9 Al hierdie dinge het verbygegaan soos 'n skaduwee, en soos 'n paal wat verbygejaag het;
10 En soos 'n skip wat oor die golwe van die water vaar, wat as dit verbygaan, die spoor daarvan nie gevind kan word nie, ook nie die pad van die kiel in die golwe nie;
11 Of soos wanneer 'n voël deur die lug gevlieg het, daar is geen teken van haar weg te vinde nie, maar die ligte lug wat met die slag van haar vlerke geslaan word en geskei word met die gewelddadige geraas en beweging van hulle, word deurgetrek. en daarna is geen teken waarheen sy gegaan het, te vinde nie;
12 Of soos wanneer 'n pyl na 'n punt geskiet word, dit die lug skei, wat dadelik weer bymekaarkom, sodat 'n man nie kan weet waar dit deurgegaan het nie.
13 Net so het ons op dieselfde manier, sodra ons gebore is, begin om tot ons einde te kom, en het geen teken van deug gehad om te toon nie; maar is verteer in ons eie boosheid.
14 Want die hoop van die goddelose is soos stof wat met die wind weggewaai word; soos 'n dun skuim wat saam met die storm verdryf word; soos die rook wat hier en daar met 'n storm versprei en verbygaan as die gedagtenis van 'n gas wat net 'n dag vertoef.
15 Maar die regverdige lewe vir ewig; hulle loon is ook by die Here, en die sorg vir hulle is by die Allerhoogste.
16 Daarom sal hulle 'n heerlike koninkryk ontvang en 'n pragtige kroon uit die hand van die Here; want met sy regterhand sal Hy hulle bedek, en met sy arm sal Hy hulle beskerm.

17 Hy sal sy ywer vir hom neem vir volkome wapenrusting, en die skepsel sy wapen maak vir die wraak van sy vyande.
18 Hy sal geregtigheid aantrek soos 'n borswapen, en ware oordeel in plaas van 'n helm.
19 Hy sal heiligmaking as 'n onoorwinlike skild neem.
20 Sy hewige toorn sal hy skerp maak vir 'n swaard, en die wêreld sal met hom veg teen die onverstandiges.
21Dan sal die regsgerigte donderstrale na die buiteland trek; en van die wolke af, soos van 'n goed getrekte boog, sal hulle na die merk vlieg.
22 En haelstene vol woede sal gegooi word soos uit 'n klipboog, en die water van die see sal teen hulle woed, en die vloede sal hulle met wrede oorweldiging.
23 Ja, 'n magtige wind sal teen hulle opstaan, en soos 'n storm sal hulle wegwaai; so sal ongeregtigheid die hele aarde verwoes, en slegte dade sal die trone van die magtiges omverwerp.

HOOFSTUK 6

1 Hoor dan, o konings, en verstaan; leer, julle wat regters van die eindes van die aarde is.
2 Luister, julle wat oor die volk heers, en roem in die menigte van nasies.
3 Want deur die Here is aan jou gegee krag en heerskappy van die Allerhoogste, wat jou werke sal toets en jou raad sal ondersoek.
4 Omdat julle, wat dienaars van sy koninkryk is, nie reg geoordeel en die wet nie onderhou het nie en nie volgens die raad van God gewandel het nie;
5 Verskriklik en vinnig sal hy oor jou kom, want 'n skerp oordeel sal wees vir die wat op die hoogtes is.
6 Want barmhartigheid sal die geringstes gou vergewe, maar magtige manne sal kragtig gepynig word.
7 Want Hy wat Heerser is oor alles, sal niemand se persoon vrees nie, en hy sal nie ontsag hê vir die grootheid van iemand nie, want Hy het klein en groot gemaak en vir almal omgee.
8 Maar 'n swaar beproewing sal oor die magtige kom.
9 Ek spreek dan met julle, o konings, sodat julle wysheid kan leer en nie afvallig word nie.
10 Want die wat heilig is, sal heilig geoordeel word; en die wat sulke dinge geleer het, sal vind wat om te antwoord.
11 Daarom, stel jou geneentheid op my woorde; begeer hulle, en julle sal onderrig word.
12 Wysheid is heerlik en vervaag nooit; ja, sy word maklik gesien deur die wat haar liefhet, en gevind word deur die wat haar soek.
13 Sy keer die wat haar begeer, deur haarself eers aan hulle bekend te maak.
14 Wie haar vroeg soek, sal geen groot moeite hê nie, want hy sal haar sit by sy deure vind.
15 Om dan oor haar te dink, is volmaaktheid van wysheid; en wie vir haar waak, sal gou sonder sorg wees.
16 Want sy gaan rond en soek die wat haar waardig is, toon haar welgevalle aan hulle op die weë en ontmoet hulle in elke gedagte.
17 Want die ware begin van haar is die begeerte van dissipline; en die sorg van dissipline is liefde;
18 En liefde is die onderhouding van haar wette; en die gehoorsaamheid aan haar wette is die versekering van onverganklikheid;
19 En onverganklikheid maak ons naby God;
20 Daarom bring die begeerte van wysheid tot 'n koninkryk.
21 As julle behae is in trone en septers, o konings van die volk, eer wysheid, dat julle tot in ewigheid kan heers.
22 Wat wysheid betref, wat sy is en hoe sy opgekom het, dit sal Ek jou vertel en verborgenhede nie vir jou wegsteek nie; maar sal haar soek van die begin van haar geboorte af en die kennis daarvan in die lig bring, en sal nie die waarheid verbygaan nie.
23 En ek sal nie met verterende afguns gaan nie; want so iemand sal geen gemeenskap met wysheid hê nie.
24 Maar die menigte van die wyse is die welsyn van die wêreld, en 'n wyse koning is die ondersteuning van die volk.
25 Ontvang dan tug deur my woorde, en dit sal julle goed doen.

HOOFSTUK 7

1 Ek self is ook 'n sterflike mens, soos almal, en die nageslag van Hom wat eerste van die aarde gemaak is,
2 En in die skoot van my moeder is dit gemaak om vlees te wees in die tyd van tien maande, in bloed saamgepers, van die saad van die mens en die genot wat met die slaap gepaardgaan.
3 En toe ek gebore is, het ek die gewone lug ingetrek en op die aarde geval, wat van dieselfde aard is, en die eerste stem wat ek uitgespreek het, was gehuil, soos alle ander doen.
4 Ek is in doeke verpleeg, en dit met sorge.
5 Want daar is geen koning wat enige ander begin van geboorte gehad het nie.
6 Want alle mense het een ingang tot die lewe, en dergelike wat uitgaan.
7 Daarom het ek gebid, en insig is aan my gegee; ek het God aangeroep, en die gees van wysheid het na my gekom.
8 Ek het haar bo septers en trone verkies, en rykdom het ek niks geag in vergelyking met haar nie.
9 En ek het geen edelgesteente met haar vergelyk nie, want al die goud wat haar betref, is soos 'n bietjie sand, en silwer sal voor haar as klei gereken word.
10 Ek het haar bo gesondheid en skoonheid liefgehad, en het verkies om haar te hê in plaas van lig, want die lig wat uit haar kom, gaan nooit uit nie.
11 Alle goeie dinge het saam met haar na my gekom, en ontelbare rykdom in haar hande.
12 En ek was bly oor hulle almal, want wysheid gaan voor hulle uit, en ek het nie geweet dat sy die moeder van hulle was nie.
13 Ek het ywerig geleer, en gee haar vriendelik mee; ek steek haar rykdom nie weg nie.
14 Want sy is 'n skat vir die mense wat nooit ophou nie; wat die wat dit gebruik, die vriende van God word, en word geprys vir die gawes wat deur geleerdheid voortspruit.
15 God het my gegee om te spreek soos ek wil, en om swanger te raak soos wat betaamlik is vir die dinge wat my gegee word, want dit is hy wat na wysheid lei en die wyse lei.
16 Want in sy hand is ons sowel as ons woorde; ook alle wysheid en kennis van vakmanskap.
17 Want Hy het my sekere kennis gegee van die dinge wat is, naamlik om te weet hoe die wêreld gemaak is, en die werking van die elemente;
18 Die begin, einde en midde van die tye: die veranderinge van die draai van die son en die verandering van seisoene;
19 Die kringe van jare en die posisies van sterre:
20 Die aard van lewende wesens en die woede van wilde diere: die geweld van winde en die redenasies van mense: die verskeidenheid van plante en die deugde van wortels;
21 En al die dinge wat óf geheim óf openbaar is, dit weet ek.
22 Want die wysheid, wat alles werk, het my geleer: want in haar is 'n verstandige gees heilig, een alleen, veelvuldig, listig, lewendig, helder, onbesmet, eenvoudig, onbesmetlik, lief vir

wat goed is vinnig, wat nie toegelaat kan word nie, gereed om goed te doen,
23 Vriendelik vir die mens, standvastig, seker, vry van sorg, met alle mag, hou toesig oor alle dinge en gaan deur alle verstand, rein en mees subtiele geeste.
24 Want wysheid is aangrypender as enige beweging: sy gaan deur en gaan deur alles vanweë haar reinheid.
25 Want sy is die asem van die krag van God en 'n reine invloed wat vloei uit die heerlikheid van die Almagtige; daarom kan geen besoedel ding in haar val nie.
26 Want sy is die glans van die ewige lig, die vlekkelose spieël van die krag van God en die beeld van sy goedheid.
27 En omdat sy net een is, is sy tot alles in staat; en deur in haarself te bly, maak sy alles nuut; en in alle eeue ingaan in heilige siele, maak sy hulle vriende van God en profete.
28 Want God het niemand lief nie, behalwe hom wat in wysheid woon.
29 Want sy is mooier as die son, en bo alles die orde van sterre; in vergelyking met die lig word sy voor dit gevind.
30 Want hierna kom nag, maar die ondeug sal die wysheid nie oorweldig nie.

HOOFSTUK 8

1 Wysheid strek van die een einde tot die ander, kragtig, en lieflik orden sy alles.
2 Ek het haar liefgehad en haar gesoek van my jeug af, ek het begeer om haar my huweliksmaat te maak, en ek was 'n liefhebber van haar skoonheid.
3 Deurdat sy met God vertroud is, verheerlik sy haar edelheid: ja, die Here van alles het haar liefgehad.
4 Want sy is vertroud met die verborgenhede van die kennis van God en 'n liefhebber van sy werke.
5 As rykdom 'n besitting is wat begeerlik is in hierdie lewe; wat is ryker as wysheid wat alles bewerk?
6 En as verstandigheid werk; wie van alles wat is, is 'n listiger werker as sy?
7 En as 'n man geregtigheid liefhet, is haar arbeid deugde; want sy leer selfbeheersing en verstandigheid, geregtigheid en vasberadenheid;
8 As 'n man baie ondervinding begeer, weet sy dinge van ouds, en gis reg wat kom: sy ken die fynheid van toesprake en kan donker sinne uitlê: sy voorsien tekens en wonders, en die gebeure van seisoene en tye.
9 Daarom het ek my voorgeneem om haar na my toe te neem om by my te woon, wetende dat sy 'n raadgewer van goeie dinge sou wees en 'n vertroosting in sorge en droefheid.
10 Om haar ontwil sal ek agting hê onder die menigte en eer by die oudstes hê, al is ek jonk.
11 Ek sal vlugtig bevind word in die oordeel, en ek sal bewonder word voor die oë van groot manne.
12 As ek my tong hou, sal hulle my ontspan, en as ek spreek, sal hulle na my luister; as ek baie praat, moet hulle hul hande op hul mond lê.
13 Verder sal ek deur middel van haar onsterflikheid verkry en 'n ewige gedenkteken agter my laat vir die wat ná my kom.
14 Ek sal die volke orden, en die nasies sal aan My onderwerp word.
15 Verskriklike tiranne sal bang wees as hulle nie van My hoor nie; Ek sal goed gevind word onder die menigte, en dapper in oorlog.
16 Nadat ek in my huis ingekom het, sal ek by haar rus, want haar wandel het geen bitterheid nie; en om met haar te lewe, het geen droefheid nie, maar vrolikheid en blydskap.
17 Nou toe ek hierdie dinge in myself oorweeg het, en dit in my hart oordink het, hoe dit onsterflikheid is om met wysheid verbonde te wees;
18 En dit is groot plesier om haar vriendskap te hê; en in die werke van haar hande is oneindige rykdom; en in die uitoefening van konferensie met haar, omsigtigheid; en in gesprek met haar, 'n goeie verslag; Ek het gaan soek hoe om haar na my toe te neem.
19 Want ek was 'n geestige kind en het 'n goeie gees gehad.
20 Ja, omdat ek goed was, het ek onbesmet in 'n liggaam gekom.
21 Nietemin, toe ek gemerk het dat ek haar nie andersins kon verkry nie, tensy God my aan haar gegee het; en dit was ook 'n punt van wysheid om te weet wie se gawe sy was; Ek het tot die Here gebid en Hom gesmeek, en met my hele hart gesê:

HOOFSTUK 9

1 O God van my vaders en Here van barmhartigheid, wat alles gemaak het deur u woord,
2 En deur u wysheid die mens aangestel het om te heers oor die skepsels wat U gemaak het,
3 En orden die wêreld volgens regverdigheid en geregtigheid, en voltrek oordeel met 'n opregte hart.
4 Gee my wysheid, wat by u troon sit; en verwerp my nie onder u kinders nie.
5 Want ek, u dienaar en die seun van u dienares, is 'n swak mens en van 'n kort tydjie en te jonk vir die begrip van oordeel en wette.
6 Want al is 'n mens nooit so volmaak onder die mensekinders nie, maar as jou wysheid nie by hom is nie, sal hy niks beskou word nie.
7 U het my gekies om 'n koning van u volk te wees en 'n regter van u seuns en dogters.
8 U het my beveel om 'n tempel op u heilige berg te bou en 'n altaar in die stad waarin u woon, 'n gelykenis van die heilige tabernakel wat U van die begin af gereed gemaak het.
9 En wysheid was by jou, wat jou werke ken en teenwoordig was toe jy die wêreld gemaak het, en geweet het wat welgevallig was in jou oë en reg in jou gebooie.
10 Stuur haar uit u heilige hemel en van die troon van u heerlikheid af, sodat sy teenwoordig kan wees saam met my, dat ek kan weet wat vir u welgevallig is.
11 Want sy weet en verstaan alles, en sy sal my nugter lei in my handelinge en my in haar krag bewaar.
12 So sal my werke welgevallig wees, en dan sal Ek u volk regverdig oordeel en waardig wees om in die troon van my vader te sit.
13 Want watter mens is dit wat die raad van God kan ken? of wie kan dink wat die wil van die Here is?
14 Want die gedagtes van sterflike mense is ellendig, en ons planne is maar onseker.
15 Want die verganklike liggaam druk die siel neer, en die aardse tabernakel druk die gemoed wat oor baie dinge dink.
16 En skaars raai ons reg oor die dinge wat op die aarde is, en met moeite vind ons die dinge wat voor ons is; maar die dinge wat in die hemel is, wie het dit ondersoek?
17 En wie het u raad geken as u nie wysheid gee en u Heilige Gees van bo stuur nie?
18 Want so is die weë van die wat op die aarde geleef het, hervorm, en die mense is geleer wat vir jou welgevallig is, en is gered deur wysheid.

HOOFSTUK 10

1 Sy het die eerste gevormde vader van die wêreld, wat alleen geskep is, bewaar en hom uit sy val gebring,
2 En aan hom mag gegee om alles te regeer.
3 Maar toe die onregverdige van haar weggegaan het in sy toorn, het hy ook omgekom in die grimmigheid waarmee hy sy broer vermoor het.
4 Vir wie se saak die aarde deur die vloed verdrink het, het wysheid dit weer bewaar en die weg van die regverdiges in 'n stuk hout van geringe waarde gerig.
5 Verder, terwyl die nasies in hulle bose sameswering in die skande gekom het, het sy die regverdige ontdek en hom onberispelik voor God bewaar en hom sterk gehou teen sy tere medelye met sy seun.
6 Toe die goddelose omkom, het sy die regverdige gered wat gevlug het vir die vuur wat op die vyf stede neergeval het.
7 Van wie se boosheid tot vandag toe die woesteny wat rook, 'n getuienis is, en plante wat vrugte dra wat nooit ryp word nie; en 'n staande soutpilaar is 'n monument van 'n ongelowige siel.
8 Want wat wysheid nie betref nie, het hulle nie net hierdie skade opgedoen nie, dat hulle nie geweet het wat goed was nie; maar ook vir die wêreld 'n gedenkteken van hulle dwaasheid agtergelaat, sodat hulle in die dinge waarin hulle aanstoot gegee het, nie soseer verborge kon word nie.
9 Maar wysheid het dié wat haar toegepas het, van pyn verlos.
10 Toe die regverdige gevlug het vir sy broer se toorn, het sy hom op regte paaie gelei, hom die koninkryk van God gewys en hom kennis van heilige dinge gegee, hom ryk gemaak op sy reise en die vrug van sy arbeid vermeerder.
11 In die hebsug van die wat hom verdruk het, het sy by hom gestaan en hom ryk gemaak.
12 Sy het hom beskerm teen sy vyande en hom beveilig van die wat wag, en in 'n hewige stryd het sy hom die oorwinning gegee; sodat hy kan weet dat goedheid sterker is as alles.
13 Toe die regverdige verkoop was, het sy hom nie verlaat nie, maar hom van sonde verlos; sy het saam met hom in die put afgegaan.
14 En hom nie in boeie gelaat nie, totdat sy vir hom die septer van die koninkryk gebring het en mag teen dié wat hom verdruk het; sy het hom aangekla as leuenaars en aan hom ewige heerlikheid gegee.
15 Sy het die regverdige mense en onberispelik nageslag verlos van die nasie wat hulle verdruk het.
16 Sy het ingegaan in die siel van die dienaar van die Here en verskriklike konings teëgestaan in wonders en tekens;
17 Hy het aan die regverdiges 'n beloning vir hulle arbeid gegee, hulle op 'n wonderlike manier gelei en vir hulle 'n dekmantel bedags en 'n lig van sterre in die nag geword;
18 Hy het hulle deur die Rooi See gebring en hulle deur baie water gelei.
19 Maar sy het hulle vyande verdrink en hulle uit die bodem van die watervloed weggegooi.
20 Daarom het die regverdiges die goddeloses geplunder en u heilige Naam geprys, o Here, en u hand wat vir hulle geveg het, eendragtig groot gemaak.
21Want wysheid het die mond van die stomme oopgemaak en die tale van die wat nie kan praat, welsprekend gemaak nie.

HOOFSTUK 11

1 Sy het hulle werke voorspoedig gemaak in die hand van die heilige profeet.
2 Hulle het deur die onbewoonde woestyn gegaan en tente opgeslaan op plekke waar daar geen pad was nie.
3 Hulle het teen hulle vyande gestaan en hulle op hulle teëstanders gewreek.
4 Toe hulle dors was, het hulle U aangeroep, en water is aan hulle gegee uit die klipsteen, en hulle dors is geles uit die harde klip.
5 Want met wat hulle vyande gestraf is, is hulle in hulle nood bevoordeel.
6 Want in plaas van 'n ewige lopende rivier wat deur vuil bloed geteister word,
7 As 'n duidelike teregwysing van daardie gebod waardeur die babas gedood is, het U aan hulle oorvloed van water gegee op 'n manier waarop hulle nie gehoop het nie.
8 En deur daardie dors te vertel hoe U hulle teëstanders gestraf het.
9 Want toe hulle beproef is, al is hulle in barmhartigheid getugtig, het hulle geweet hoe die goddeloses in toorn geoordeel en gepynig word, terwyl hulle op 'n ander manier dors as die regverdiges.
10 Want hierdie het jy vermaan en beproef, soos 'n vader, maar die ander, soos 'n streng koning, het jy veroordeel en gestraf.
11 Of hulle nou afwesig was of teenwoordig was, hulle was ewe ontsteld.
12 Want 'n dubbele droefheid het oor hulle gekom en 'n gekerm vir die gedagtenis van die verlede.
13 Want toe hulle deur hul eie strawwe gehoor het dat die ander bevoordeel sou word, het hulle 'n gevoel van die Here gehad.
14 Vir wie hulle met veragting gerespekteer het, toe hy lank tevore uitgewerp is by die uitwerping van die suigelinge, hom op die ou end, toe hulle sien wat gebeur het, het hulle bewonder.
15 Maar oor die dwase planne van hulle boosheid, waarmee hulle mislei is, het hulle slange sonder verstand aanbid, en gemene diere, het U 'n menigte onredelike diere op hulle gestuur om wraak te neem;
16 sodat hulle kan weet dat waarmee 'n mens sondig, daarmee sal hy ook gestraf word.
17 Want u almagtige hand, wat die wêreld van materie sonder vorm gemaak het, wou nie 'n menigte bere of wrede leeus onder hulle stuur nie,
18 Of onbekende wilde diere, vol woede, nuutgeskape, wat óf 'n vurige damp uitasem, óf vuil reuke van verspreide rook, of verskriklike vonkels uit hulle oë skiet:
19 Waarvan nie net die onheil hulle dadelik kan uitstuur nie, maar ook die verskriklike gesig hulle heeltemal vernietig.
20 Ja, en sonder hierdie krag het hulle met een slag neergeval, deur wraak vervolg en deur die asem van u krag verstrooi; maar U het alles georden in maat en getal en gewig.
21 Want jy kan jou groot krag toon te alle tye wanneer jy wil; en wie kan die krag van u arm weerstaan?
22 Want die hele wêreld voor jou is soos 'n klein korreltjie van die weegskaal, ja, soos 'n druppel van die môredou wat op die aarde val.
23 Maar U ontferm U oor almal; want U is tot alles in staat en knipoog na die sondes van mense, omdat hulle dit sou regmaak.
24 Want jy het alles lief wat is, en jy verafsku niks wat jy gemaak het nie; want jy sou nooit iets gemaak het as jy dit gehaat het nie.
25 En hoe kon enigiets verduur het as dit nie u wil was nie? of behoue gebly het, as dit nie deur u geroep is nie?
26 Maar U spaar almal, want hulle is aan U, Here, sielliefhebber.

HOOFSTUK 12

1 Want u onverganklike Gees is in alles.
2 Daarom tugtig U die wat struikel, bietjie en bietjie, en waarsku hulle deur aan hulle te dink waaraan hulle aanstoot gegee het, sodat hulle, as hulle hul boosheid verlaat, in U kan glo, Here.
3 Want dit was u wil om deur die hande van ons vaders beide daardie ou inwoners van u heilige land te vernietig,
4 wat jy gehaat het omdat hy die mees afskuwelike werke van towery en goddelose offers gedoen het;
5 En ook daardie genadelose kindermoordenaars en verslinders van mensevleis en die feeste van bloed,
6 Met hulle priesters uit die midde van hulle afgodery, en die ouers wat met hulle eie hande siele gedood het wat hulpbehoewend was:
7 Sodat die land wat jy bo alles geag het, 'n waardige kolonie van God se kinders kan ontvang.
8 Nogtans het jy selfs diegene wat jy as mense gespaar het, en wespe gestuur het, voorlopers van jou leër, om hulle bietjie en bietjie te vernietig.
9 Nie dat jy nie in staat was om die goddelose onder die hand van die regverdiges in die oorlog te bring, of om hulle dadelik met wrede diere of met een growwe woord te vernietig nie.
10 Maar terwyl jy bietjie en bietjie jou oordele oor hulle voltrek het, het jy aan hulle plek van bekering gegee, sonder dat jy onkundig was dat hulle 'n stoute geslag was, en dat hulle boosheid in hulle gekweek is, en dat hulle verstand nooit verander sou word nie.
11 Want dit was 'n vervloekte saad van die begin af; en uit vrees vir iemand het jy hulle nie vergifnis gegee vir die dinge waarmee hulle gesondig het nie.
12 Want wie sal sê: Wat het jy gedoen? of wie sal u oordeel teëstaan? of wie sal jou aankla oor die nasies wat omkom, wat jy gemaak het? of wie sal teen jou kom staan om wraak te neem oor die onregverdiges?
13 Want daar is ook geen God behalwe jy wat vir almal sorg nie, aan wie jy kan wys dat jou oordeel nie onreg is nie.
14 Ook sal geen koning of tiran sy aangesig teen jou kan rig oor iemand vir wie jy gestraf het nie.
15 Omdat jy dan self regverdig is, orden jy alles regverdig, omdat jy dink dat dit nie in ooreenstemming is met jou krag om hom te veroordeel wat nie verdien het om gestraf te word nie.
16 Want u krag is die begin van geregtigheid, en omdat U die Here van almal is, maak dit U genadig teenoor almal.
17 Want wanneer die mense nie sal glo dat U van 'n volle mag is nie, toon U u krag, en onder die wat dit ken, maak U hulle vrymoedigheid openbaar.
18 Maar jy, wat jou mag onder die knie het, oordeel met regverdigheid en beveel ons met groot welbehae, want jy kan met mag gebruik wanneer jy wil.
19 Maar deur sulke werke het U u volk geleer dat die regverdige barmhartig moet wees, en u kinders 'n goeie hoop gemaak dat U berou gee oor sondes.
20 Want as jy die vyande van jou kinders en die ter dood veroordeeldes met sulke oorleg gestraf het, en hulle tyd en plek gegee het, waardeur hulle van hul boosheid verlos kon word;
21 Met hoe groot omsigtigheid het jy jou eie seuns geoordeel, aan wie se vaders jy gesweer het en verbonde gesluit het van goeie beloftes?
22 Daarom, terwyl U ons tugtig, gésel U ons vyande duisend maal meer, met die doel dat ons, wanneer ons oordeel, noukeurig aan u goedheid moet dink, en wanneer ons self geoordeel word, ons na genade moet soek.
23 Daarom, terwyl mense onbeskof en onregverdig gelewe het, het U hulle gepynig met hulle eie gruwels.
24 Want hulle het baie ver gedwaal in die weë van dwaling en hulle vir gode gehou, wat selfs onder die diere van hulle vyande verag is, omdat hulle mislei is, soos kinders van geen verstand.
25 Daarom, aan hulle, wat kinders betref sonder die gebruik van rede, het U 'n oordeel gestuur om met hulle te spot.
26 Maar hulle wat nie hervorm wil word deur daardie teregwysing waarin hy saam met hulle gehandel het nie, sal 'n oordeel voel wat God waardig is.
27 Want kyk, oor watter dinge hulle gegrief het toe hulle gestraf is, dit is, oor die wat hulle as gode gedink het; Toe hulle dit sien, het hulle nou in hulle gestraf en erken dat Hy die ware God is, wat hulle voorheen geweier het om te ken; en daarom het uiterste veroordeling oor hulle gekom.

HOOFSTUK 13

1 Waarlik, tevergeefs is alle mense van nature, wat God onkundig is, en uit die goeie dinge wat gesien word, Hom wat is, nie kon ken nie;
2 Maar óf vuur óf wind, óf die vinnige lug, óf die kring van die sterre, óf die gewelddadige water of die ligte van die hemel, as die gode wat die wêreld regeer.
3 In wie se skoonheid, as hulle behae het, hulle as gode geneem het; laat hulle weet hoeveel beter die Here van hulle is, want die eerste skrywer van skoonheid het hulle geskape.
4 Maar as hulle verstom was oor hulle krag en deug, laat hulle deur hulle verstaan, hoeveel magtiger Hy is wat hulle gemaak het.
5 Want aan die grootheid en skoonheid van die skepsele word die maker daarvan in verhouding gesien.
6 Maar hiervoor is hulle des te minder te blameer, want hulle dwaal dalk deur God te soek en Hom te begeer.
7 Omdat hulle vertroud is met sy werke, ondersoek hulle hom ywerig en glo hulle aanskoue, want die dinge wat gesien word, is mooi.
8 Maar hulle mag ook nie vergewe word nie.
9 Want as hulle soveel kon weet, dat hulle na die wêreld kon mik; hoe het hulle nie vroeër die Here daarvan uitgevind nie?
10 Maar ellendig is hulle, en op dooie dinge is hulle hoop, wat hulle gode noem, wat die werke van mensehande is, goud en silwer, om kuns in te toon en gelykenisse van diere, of 'n klip wat verniet is, die werk van 'n ou hand.
11 En 'n timmerman wat hout kap, nadat hy 'n boom afgesaag het wat vir die doel geskik is, en al die bas behendig rondom afgehaal en dit mooi bewerk het en 'n voorwerp daarvan gemaak het wat geskik is vir die diens van die mens se lewe;
12 En nadat hy die afval van sy werk spandeer het om sy spys te berei, het hy homself versadig;
13 En hy het die vullis geneem onder diegene wat niks gedien het nie, 'n krom stuk hout en vol knope, en het dit ywerig uitgekap, terwyl hy niks anders gehad het om te doen nie, en dit gevorm deur die vaardigheid van sy insig, en het dit na die beeld van 'n man gevorm;
14 Of het dit soos 'n gemene dier gemaak deur dit met vermiljoen oor te lê en dit rooi te kleur met verf en elke vlek daarin bedek;
15 En nadat hy 'n geskikte vertrek daarvoor gemaak het, het hy dit in 'n muur gesit en dit met yster vasgemaak.
16 Want hy het daarvoor voorsiening gemaak dat dit nie sou val nie, omdat hy geweet het dat dit homself nie kon help nie; want dit is 'n beeld en het hulp nodig.
17 Dan laat hy bid vir sy besittings, vir sy vrou en kinders, en hy skaam hom nie om te praat met iets wat geen lewe het nie.

18 Vir gesondheid roep Hy die swakke aan, want die lewe bid tot die wat dood is; want hulp smeek nederig wat die minste het om te help, en vir 'n goeie reis vra hy van wat nie 'n voet vorentoe kan sit nie.
19 En om te verdien en te kry, en vir goeie sukses van sy hande, vra van hom die vermoë om te doen, wat die meeste nie in staat is om iets te doen nie.

HOOFSTUK 14

1 Weereens, iemand wat hom gereed maak om te seil en op die punt staan om deur die woedende golwe te gaan, roep op 'n stuk hout wat vrot is as die vaartuig wat hom dra.
2 Want waarlik, die winsgewendheid het dit uitgedink, en die werker het dit deur sy vaardigheid gebou.
3 Maar u voorsienigheid, o Vader, beheer dit, want U het 'n weg in die see gemaak en 'n veilige pad in die golwe;
4 Betoon dat jy uit alle gevaar kan red, ja, al het 'n man sonder kuns see toe gegaan.
5 Nogtans wil jy nie hê dat die werke van jou wysheid ledig moet wees nie, en daarom gee mense hulle lewens toe aan 'n klein stukkie hout, en die rowwe see in 'n swak vaartuig word gered.
6 Want ook in die ou tyd, toe die trotse reuse omgekom het, het die hoop van die wêreld wat deur u hand bestuur word, in 'n swak houer ontvlug en vir alle eeue 'n saad van geslag nagelaat.
7 Want geseënd is die hout waardeur geregtigheid kom.
8 Maar wat met hande gemaak is, is vervloek, net soos hy wat dit gemaak het; hy, omdat hy dit gemaak het; en dit, omdat dit verganklik is, dit god genoem is.
9 Want die goddelose en sy goddeloosheid is beide haatlik teenoor God.
10 Want wat gemaak is, sal gestraf word saam met hom wat dit gemaak het.
11 Daarom sal daar selfs oor die afgode van die heidene 'n besoeking wees, want in die skepsel van God het hulle 'n gruwel geword en 'n struikelblok vir die siele van die mense en 'n strik vir die voete van die onwyses.
12 Want die bedink van afgode was die begin van geestelike hoerery, en die uitvind daarvan die verderflikheid van die lewe.
13 Want hulle was ook nie van die begin af nie, en hulle sal ook nie vir ewig wees nie.
14 Want deur die ydele heerlikheid van die mense het hulle in die wêreld ingegaan, en daarom sal hulle binnekort tot 'n einde kom.
15 Want 'n vader wat deur ontydige rou geteister is, toe hy 'n beeld van sy kind gou weggeneem het, het hom nou geëer as 'n god, wat toe 'n dooie was, en aan dié wat onder hom was, seremonies en offers oorgegee.
16 So is met verloop van tyd 'n goddelose gewoonte wat sterk geword het, as 'n wet gehou, en gesnede beelde is aanbid deur die gebooie van konings.
17 Wie mense nie in teenwoordigheid kon eer nie, omdat hulle ver gewoon het, het hulle die vervalsing van sy gesig van ver af geneem en 'n uitdruklike beeld gemaak van 'n koning wat hulle geëer het, met die doel dat hulle hom deur hierdie hul voorspoed kon vlei, was afwesig, asof hy teenwoordig was.
18 Ook die uitsonderlike ywer van die kunsman het wel gehelp om die onkundiges tot meer bygeloof te bring.
19 Want hy, miskien gewillig om iemand in gesag te behaag, het al sy vaardigheid gedwing om die ooreenkoms van die beste mode te maak.
20 En so het die skare, verlok deur die genade van die werk, hom nou as 'n god aangeneem, wat 'n bietjie tevore maar vereer was.
21 En dit was 'n geleentheid om die wêreld te mislei: want mense wat óf rampspoed óf tirannie gedien het, het aan klippe en stokke die onoordraagbare naam toegeskryf.
22 En dit was vir hulle nie genoeg nie, dat hulle in die kennis van God gedwaal het; maar terwyl hulle in die groot oorlog van onkunde gelewe het, het daardie so groot plae hulle vrede genoem.
23 Want terwyl hulle hulle kinders in offerandes gedood het, of geheime seremonies gebruik het, of vreemde rituele gekuier het;
24 Hulle het geen lewens of huwelike meer onbesmet gehou nie;
25 Sodat daar by alle mense sonder uitsondering geheers het bloed, doodslag, diefstal en belediging, korrupsie, ontrouheid, rumoer, meineed,
26 Onrus van goeie mense, vergeet van goeie draaie, besoedeling van siele, verandering van soort, wanorde in die huwelik, owerspel en skaamtelose onreinheid.
27 Want die aanbidding van afgode wat nie genoem moet word nie, is die begin, die oorsaak en die einde van alle kwaad.
28 Want óf hulle is mal as hulle vrolik is, óf profeteer leuens, óf hulle lewe onregverdig, óf hulle verwerp hulself ligtelik.
29 Want in soverre hulle vertroue is op afgode wat geen lewe het nie; al sweer hulle vals, tog lyk hulle of hulle nie seerkry nie.
30 Maar om beide redes sal hulle regverdig gestraf word: beide omdat hulle God nie goed gedink het nie, na die afgode ag gegee het, en ook ten onregte in bedrog gesweer het en heiligmaking verag het.
31 Want dit is nie die mag van hulle by wie hulle sweer nie, maar dit is die regverdige wraak van sondaars wat altyd die oortreding van die goddelose straf.

HOOFSTUK 15

1 Maar U, o God, is genadig en waaragtig, lankmoedig en in barmhartigheid alles ordentlik,
2 Want as ons sondig, is ons aan U, omdat ons u krag ken; maar ons sal nie sondig nie, omdat ons weet dat ons aan U gereken is.
3 Want om U te ken is volmaakte geregtigheid; ja, om u krag te ken is die wortel van onsterflikheid.
4 Want ook nie die ondeunde uitvind van mense het ons bedrieg nie, en ook nie 'n beeld bevlek met verskillende kleure, die skilder se vrugtelose arbeid;
5 Die gesig waarvan dwase dwase verlei om daarna te begeer, en daarom begeer hulle die gestalte van 'n dooie beeld wat geen asem het nie.
6 Die wat dit maak, die wat dit begeer, sowel as die wat hulle aanbid, is liefhebbers van slegte dinge en is waardig om op sulke dinge te vertrou.
7 Want die pottebakker, temper sagte aarde, maak elke voorwerp met baie moeite vir ons diens; ja, van dieselfde klei maak hy beide die voorwerpe wat vir rein gebruik dien, en net so ook almal wat die teendeel bedien; maar wat is die gebruik van enige soort, die pottebakker self is die regter.
8 En hy gebruik sy arbeid op 'n skandelike wyse en maak 'n ydele god van dieselfde klei, selfs hy wat 'n bietjie tevore self van aarde gemaak is, en binne 'n kort rukkie daarna terugkeer na dit, uit wanneer sy lewe wat aan hom geleen is, sal wees geëis.
9 Nieteenstaande sy sorg is, nie dat hy veel arbeid sal hê nie, en ook nie dat sy lewe kort is nie; maar hy streef daarna om

goudsmede en silwersmede te oortref, en poog om te doen soos die koperwerkers, en ag dit sy eer om namaaksels te maak.
10 Sy hart is as, sy hoop is afskuweliker as die aarde, en sy lewe minder werd as klei.
11 Omdat hy sy Maker nie geken het nie, en Hom wat 'n aktiewe siel in hom geïnspireer en 'n lewende gees ingeblaas het.
12 Maar hulle het ons lewe as ’n tydverdryf geag en ons tyd hier as ’n mark vir wins; want, sê hulle, ons moet elke pad bereik, al is dit met slegte maniere.
13 Want hierdie man, wat van aardse stof bros voorwerpe en gesnede beelde maak, weet dat hy bo alle ander aanstoot gee.
14 En al die vyande van u volk wat hulle onderdanig hou, is uiters dwaas en is ellendiger as klein kindertjies.
15 Want hulle het al die afgode van die heidene as gode beskou: wat geen oog het om te sien of neuse om asem te skep nie, of ore om te hoor, of vingers van hande om te hanteer; en wat hulle voete betref, hulle is traag om te gaan.
16 Want die mens het hulle gemaak, en hy wat sy eie gees geleen het, het hulle gevorm; maar niemand kan 'n god maak soos hy nie.
17 Omdat hy sterflik is, werk hy 'n dooie ding met goddelose hande; want hy self is beter as die dinge wat hy aanbid; terwyl hy een keer gelewe het, maar hulle nooit.
18 Ja, hulle het ook daardie diere aanbid wat die mees haatlike is: want as hulle met mekaar vergelyk word, is sommige erger as ander.
19 Hulle is ook nie mooi nie, so begeerlik vir die diere; maar hulle het gegaan sonder die lof van God en sy seën.

HOOFSTUK 16

1 Daarom is hulle waardig gestraf deur diesulkes en deur die menigte van diere gepynig.
2 In die plek daarvan het U vir hulle vleis van 'n vreemde smaak berei, ja, kwartels om hulle eetlus aan te wakker;
3 Met die doel dat hulle, wat voedsel begeer, vir die lelike aanskoue van die diere wat onder hulle gestuur is, selfs dit wat hulle moet begeer, kan verwerp; maar hulle, wat vir 'n kort tydjie ellende ly, kan deelagtig word aan 'n vreemde smaak.
4 Want dit was noodsaaklik dat op hulle wat tirannie beoefen, ellende sou kom, wat hulle nie kon vermy nie; maar aan hulle moes net bekend gemaak word hoe hulle vyande gepynig is.
5 Want toe die verskriklike grimmigheid van diere oor hulle gekom het, en hulle omgekom het met die angels van krom slange, het u toorn nie vir ewig geduur nie.
6 Maar hulle was vir 'n kort tydjie ontsteld, om vermaan te word, met 'n teken van verlossing, om hulle aan die gebod van u wet te herinner.
7 Want hy wat hom daartoe bekeer het, is nie gered deur die ding wat hy gesien het nie, maar deur U, wat die Verlosser van almal is.
8 En hierin het jy jou vyande laat bely dat jy dit is wat verlos van alle onheil.
9 Vir hulle is die byt van sprinkane en vlieë doodgemaak, en daar is geen genesing vir hulle lewe gevind nie; want hulle was waardig om daardeur gestraf te word.
10 Maar u seuns het nie die tande van giftige jakkalse oorwin nie, want u goedertierenheid was altyd by hulle en het hulle gesond gemaak.
11 Want hulle is geprik, om aan u woorde te dink; en is gou gered, sodat hulle nie in diepe vergeetagtigheid verval nie, hulle voortdurend aan u goedheid kon dink.
12 Want dit was geen kruie of pleister wat hulle gesond gemaak het nie, maar u woord, Here, wat alles genees.
13 Want U het mag oor lewe en dood; U lei na die poorte van die doderyk en bring weer op.
14 'n Man doodmaak wel deur sy boosheid, en die gees, as dit uitgaan, keer nie terug nie; ook die opgewekte siel kom nie weer nie.
15 Maar dit is nie moontlik om u hand te ontvlug nie.
16 Want die goddeloses wat geweier het om U te ken, is deur die sterkte van u arm gegésel; met vreemde reën, hael en buie is hulle vervolg, wat hulle nie kon vermy nie, en deur vuur is hulle verteer.
17 Want, wat die meeste verwonderd is, die vuur het meer krag gehad in die water, wat alles uitblus, want die wêreld veg vir die regverdiges.
18 Want eens is die vlam versag, sodat dit die diere wat teen die goddelose gestuur is, nie sou verbrand nie; maar hulleself kan sien en sien dat hulle deur die oordeel van God vervolg is.
19 En op 'n ander tyd brand dit selfs in die middel van water bo die krag van vuur, om die vrugte van 'n onregverdige land te vernietig.
20 In plaas daarvan het U u eie mense met engelekos gevoed en vir hulle uit die hemel brood gestuur wat sonder hulle arbeid berei is, in staat om elke mens se behae te bevredig en in elke smaak in te stem.
21 Want jou lewensmiddele het jou soetheid aan jou kinders verkondig, en na die eetlus gedien, getemper na elke man se smaak.
22 Maar sneeu en ys het die vuur verduur en nie gesmelt nie, sodat hulle kon weet dat vuur wat in die hael brand en in die reën skitter, die vrugte van die vyande vernietig het.
23 Maar hy het weer selfs sy eie krag vergeet, sodat die regverdiges gevoed kon word.
24 Want die skepsel wat U dien, wat die Maker is, vermeerder sy krag teen die onregverdiges vir hulle straf, en verminder sy krag tot voordeel van die wat op U vertrou.
25 Daarom, selfs toe, is dit in alle vorme verander en was dit gehoorsaam aan u genade, wat alles voed volgens die begeerte van die wat nood gehad het.
26 sodat u kinders, o Here, wat U liefhet, kan weet dat dit nie die groei van vrugte is wat die mens voed nie, maar dat dit u woord is wat die wat op U vertrou, bewaar.
27 Want dit wat nie deur die vuur vernietig is nie, wat met 'n bietjie sonstraal verhit is, het gou weggesmelt;
28 Sodat dit bekend sou word dat ons die son moet verhoed om U te dank, en met die aanbreek tot U moet bid.
29 Want die hoop van die ondankbares smelt weg soos die winterryp en vloei weg soos nuttelose water.

HOOFSTUK 17

1Want groot is u oordele en kan nie uitgedruk word nie; daarom het onversorgde siele gedwaal.
2 Want toe onregverdiges gedink het om die heilige nasie te verdruk; terwyl hulle in hul huise opgesluit is, die gevangenes van die duisternis, en vasgebind met die boeie van 'n lang nag, lê hulle daar in ballingskap van die ewige voorsienigheid.
3 Want terwyl hulle veronderstel was om verborge te lê in hul geheime sondes, was hulle verstrooi onder 'n donker sluier van vergeetagtigheid, verskriklik verbaas en ontsteld oor vreemde verskynings.
4 Want ook die hoek wat hulle vasgehou het, kon hulle nie weerhou van vrees nie; maar geluide soos van water wat neerval het rondom hulle geklink, en droewige gesigte het aan hulle verskyn met swaar aangesig.
5 Geen krag van die vuur kon hulle lig gee nie; ook kon die helder vlamme van die sterre nie uithou om daardie verskriklike nag te verlig nie.

6 Net daar het aan hulle verskyn 'n vuur wat vanself aangesteek is, baie verskriklik; want hulle was baie verskrik en het gedink dat die dinge wat hulle gesien het, erger was as die gesig wat hulle nie gesien het nie.
7 Wat die illusies van kuns towery betref, hulle is neergesit, en hulle roem in wysheid is met skande bestraf.
8 Want hulle wat beloof het om verskrikkinge en benoudhede van 'n siek siel te verdryf, was self siek van vrees, waardig om uitgelag te word.
9 Want al was daar niks vreesliks vir hulle nie; nogtans bang vir diere wat verbygaan, en gesis van slange,
10 Hulle het uit vrees gesterf en ontken dat hulle die lug gesien het, wat van geen kant vermy kon word nie.
11 Want goddeloosheid, veroordeel deur haar eie getuie, is baie beangstig, en deur die gewete gedruk, voorspel dit altyd slegte dinge.
12 Want vrees is niks anders nie as die verraad van die hulp wat die rede bied.
13 En die verwagting van binne, wat minder is, ag die onkunde meer as die oorsaak wat die pyniging bring.
14 Maar hulle het daardie nag dieselfde slaap geslaap, wat inderdaad ondraaglik was, en wat oor hulle gekom het uit die bodem van die onvermydelike hel,
15 Hulle was deels gekwel deur monsteragtige verskynings en deels beswyk, en hulle hart het hulle beswyk;
16 En elkeen wat daar neergeval het, is streng aangehou, opgesluit in 'n tronk sonder ystertralies,
17 Want of hy nou landbouer of herder of 'n arbeider in die veld was, hy is ingehaal en het die nood verduur wat nie vermy kon word nie, want hulle was almal met een ketting van duisternis gebind.
18 Of dit 'n fluitende wind was, of 'n melodieuse geraas van voëls tussen die takke wat uitsprei, of 'n aangename val van water wat hewig vloei,
19 Of 'n verskriklike geluid van klippe wat neergegooi is, of 'n gehardloop wat nie gesien kon word van diere wat oorslaan nie, of 'n brullende stem van die meeste wilde wilde diere, of 'n weergalmende eggo van die hol berge; hierdie dinge het hulle laat swymel van vrees.
20 Want die hele wêreld het geskyn met helder lig, en niemand is verhinder in hul arbeid nie.
21 Alleenlik oor hulle het 'n swaar nag uitgesprei, 'n beeld van die duisternis wat hulle daarna sou ontvang; maar hulle was vir hulleself erger as die duisternis.

HOOFSTUK 18

1 Nogtans het u heiliges 'n baie groot lig gehad, wie se stem hulle hoor en hulle vorm nie sien nie, omdat hulle ook nie dieselfde gely het nie, hulle het hulle gelukkig geag.
2 Maar daarvoor het hulle hulle, van wie hulle voorheen onreg aangedoen is, nie seergemaak nie, hulle het hulle gedank en om verskoning gevra dat hulle vyande was.
3 In plaas daarvan het U aan hulle 'n brandende vuurkolom gegee, beide om 'n gids van die onbekende reis te wees, en 'n onskadelike son om hulle eerbaar te vermaak.
4 Want hulle was waardig om van die lig beroof te word en in die duisternis gevange gehou te word, wat u seuns toegesluit het, deur wie die onkorrupte lig van die wet aan die wêreld gegee sou word.
5 En toe hulle besluit het om die kindertjies van die heiliges dood te maak, een kind wat weggegooi en gered is, om hulle te bestraf, het U die menigte van hulle kinders weggeneem en hulle heeltemal vernietig in 'n geweldige water.
6 Van daardie nag was ons vaders tevore bekragtig, dat hulle sekerlik geweet het aan watter ede hulle geloof gegee het, hulle daarna goeie moed kon hê.
7 So is van u volk aangeneem sowel die redding van die regverdiges as die vernietiging van die vyande.
8 Want waarmee U ons teëstanders gestraf het, daarmee het U ons verheerlik wat U geroep het.
9 Want die regverdige kinders van goeie mense het in die geheim geoffer en met een instemming 'n heilige wet gemaak, dat die heiliges soos deelgenote van dieselfde goed en kwaad sou wees, terwyl die vaders nou die lofliedere uitsing.
10 Maar aan die oorkant het daar 'n slegte geroep van die vyande geklink, en 'n betreurenswaardige geraas is na die buiteland gevoer oor kinders wat beween is.
11 Die heer en die dienskneg is op een manier gestraf; en soos die koning, so het die gewone mens gely.
12 So het hulle almal saam ontelbare dooies gehad met een soort dood; en die lewendes was nie genoeg om hulle te begrawe nie, want in een oomblik is die edelste nageslag van hulle vernietig.
13 Want omdat hulle vanweë die towerye niks wou glo nie; met die vernietiging van die eersgeborenes, het hulle erken dat hierdie volk die seuns van God is.
14 Want terwyl alles in stille stilte was en daardie nag te midde van haar vinnige gang was,
15 U almagtige woord het uit die hemel uit u koninklike troon afgespring, soos 'n gewelddadige krygsman te midde van 'n land van vernietiging,
16 En het u ongeveinsde gebod gebring soos 'n skerp swaard, en opgestaan het alles met die dood vervul; en dit het die hemel aangeraak, maar dit het op die aarde gestaan.
17 Toe het gesigte van afgryslike drome hulle skielik verskrik, en verskrikkinge het hulle onverwags oorgekom.
18 En een hier gegooi en 'n ander daar, halfdood, het die oorsaak van sy dood bekend gemaak.
19 Want die drome wat hulle ontstel het, het dit voorspel, sodat hulle nie sou omkom en nie weet waarom hulle geteister is nie.
20 Ja, die smaak van die dood het ook die regverdiges aangeraak, en daar was 'n vernietiging van die menigte in die woestyn, maar die toorn het nie lank geduur nie.
21 Want toe het die onberispelik hom haastig gemaak en opgestaan om hulle te verdedig; en deur die skild van sy regte bediening, naamlik gebed en die versoening van reukwerk, teen die toorn te staan, het hy die rampspoed tot 'n einde gebring deur te verklaar dat hy u dienaar was.
22 En hy het die verderwer oorwin, nie met 'n liggaamskrag of met 'n wapenmag nie, maar deur 'n woord wat hom wat gestraf het, onderwerp het deur die ede en verbonde wat met die vaders gesluit is, te beweer.
23 Want toe die dooies nou op hope neergeval het, die een op die ander, wat tussenin gestaan het, het Hy die toorn bedwing en die pad na die lewendes geskei.
24 Want in die lang kleed was die hele wêreld, en in die vier rye van die klippe was die heerlikheid van die vaders gegraveer, en u Majesteit op die kroon van sy hoof.
25 Vir hulle het die verderwer plek gegee en vir hulle gevrees, want dit was genoeg dat hulle net van die toorn gesmaak het.

HOOFSTUK 19

1 Wat die goddeloses betref, toorn het oor hulle gekom sonder barmhartigheid tot die einde toe, want hy het vooraf geweet wat hulle sou doen;

2 Hoedat hulle hulle verlof gegee het om te vertrek en hulle haastig weggestuur het, hulle tot bekering sou kom en hulle agtervolg.
3 Want terwyl hulle nog treur en by die grafte van die dooies geweeklaag het, het hulle nog 'n dwase plan bygevoeg en hulle as vlugtelinge agtervolg, wat hulle gesmeek het om weg te gaan.
4 Want die lot wat hulle waardig was, het hulle hierheen gebring en hulle laat vergeet van die dinge wat reeds gebeur het, sodat hulle die straf kon vervul wat hulle pyniging ontbreek het.
5 En dat u volk 'n wonderlike weg kan verbygaan, maar 'n vreemde dood mag vind.
6 Want die hele skepsel in sy eie soort is weer opnuut gevorm deur die eienaardige gebooie te dien wat aan hulle gegee is, sodat jou kinders sonder skade bewaar kon word.
7 Dit is naamlik 'n wolk wat die laer oorskadu; en waar water voor gestaan het, het droë land verskyn; en uit die Skelfsee 'n weg sonder belemmering; en uit die gewelddadige stroom 'n groen veld:
8 Waar al die mense deur gegaan het wat met u hand beskut was, terwyl hulle u wonderbaarlike wonders gesien het.
9 Want hulle het soos perde rondgegaan en soos lammers gespring en U geprys, Here, wat hulle gered het.
10 Want hulle het nog gedink aan die dinge wat gedoen is terwyl hulle in die vreemde land vertoef het, hoe die grond vlieë in die plek van beeste voortgebring het, en hoe die rivier 'n menigte paddas in plaas van visse laat voortspruit het.
11 Maar daarna het hulle 'n nuwe geslag voëls gesien, toe hulle, met hul aptyt gelei, delikate vleis gevra het.
12 Want kwartels het van die see af na hulle opgekom vir hulle tevredenheid.
13 En strawwe het oor die sondaars gekom, nie sonder vroeëre tekens deur die krag van donderslae nie, want hulle het regverdig gely volgens hulle eie boosheid, deurdat hulle 'n meer harde en haatlike gedrag teenoor vreemdelinge gebruik het.
14 Want die Sodomiete het hulle nie ontvang wat hulle nie geken het toe hulle gekom het nie; maar hulle het vriende in slawerny gebring wat hulle goed verdien het.
15 En nie alleen dit nie, maar miskien sal daar enige respek vir hulle gehad word, omdat hulle vreemdelinge gebruik het wat nie vriendelik was nie.
16 Maar hierdie mense het hulle, wat hulle met maaltye ontvang het, baie swaar geteister en alreeds saam met hulle aan dieselfde wette deelagtig geword.
17 Daarom is hulle ook met blindheid getref, soos dié wat by die deure van die regverdige was, toe elkeen, terwyl hulle omsingel was deur verskriklike groot duisternis, die deur van sy eie deure gesoek het.
18 Want die elemente is in hulleself verander deur 'n soort harmonie, soos soos in 'n psalterium note die naam van die wysie verander, en tog is dit altyd klanke; wat goed waargeneem kan word deur die aanskoue van die dinge wat gedoen is.
19 Want aardse dinge het in water verander, en die dinge wat voorheen in die water geswem het, het nou op die grond gegaan.
20 Die vuur het krag in die water gehad en sy eie deug vergeet, en die water het sy eie uitblusende natuur vergeet.
21 Aan die ander kant het die vlamme nie die vlees van die verganklike lewende wesens vermors nie, al het hulle daarin gewandel; en hulle het ook nie die ysige soort hemelse vleis gesmelt wat van nature geneig was om te smelt nie.
22 Want in alles, o Here, het U u volk groot gemaak en hulle verheerlik, en U het hulle nie gering ag nie, maar hulle bygestaan in elke tyd en plek.

ECCLESIASTICUS

Die Wysheid van Jesus die Seun van Sirag

HOOFSTUK 1

1 Die proloog van die wysheid van Jesus die Seun van Sirag. Terwyl baie en groot dinge aan ons oorgelewer is deur die wet en die profete en deur ander wat hulle voetstappe gevolg het, waarvoor Israel geprys behoort te word vir geleerdheid en wysheid; en waarvan nie alleen die lesers self bekwaam moet word nie, maar ook die wat wil leer, kan die wat daarbuite is, baat vind deur te praat en te skryf: my oupa Jesus, toe hy homself baie oorgegee het aan die lees van die wet , en die profete en ander boeke van ons vaders, en wat daarin 'n goeie oordeel gekry het, is ook op homself aangetrokke om iets te skryf wat betrekking het op geleerdheid en wysheid; met die bedoeling dat diegene wat begeer om te leer en aan hierdie dinge verslaaf is, baie meer baat kan vind om volgens die wet te lewe. Laat ek jou daarom versoek om dit met guns en aandag te lees, en om ons te vergewe, waarin dit lyk asof ons sommige woorde kortkom wat ons gewerk het om te interpreteer. Want dieselfde dinge wat in Hebreeus uitgespreek en in 'n ander taal vertaal word, het nie dieselfde krag daarin nie; en nie alleen hierdie dinge nie, maar die wet self en die profete en die ander boeke het geen geringe verskil nie hulle word in hul eie taal gepraat. Want in die agt en dertigste jaar wat in Egipte gekom het, toe Euergetes koning was, en 'n geruime tyd daar gebly het, het ek 'n boek van niks geringe geleerdheid gevind. met groot waaksaamheid en vaardigheid in daardie ruimte om die boek tot 'n einde te bring, en dit ook uiteen te sit vir hulle, wat in 'n vreemde land bereid is om te leer, vooraf voorberei op maniere om na die wet te lewe. Alle wysheid kom van die Here en is by Hom tot in ewigheid.
2 Wie kan die sand van die see tel en die reëndruppels en die dae van ewigheid?
3 Wie kan die hoogte van die hemel en die breedte van die aarde en die dieptes en wysheid uitvind?
4 Wysheid is geskape voor alle dinge, en die verstand van wysheid van ewigheid af.
5 Die woord van God, die Allerhoogste, is die fontein van wysheid; en haar weë is ewige gebooie.
6 Aan wie is die wortel van wysheid geopenbaar? of wie ken haar wyse raad?
7 Aan wie is die kennis van wysheid geopenbaar? en wie het haar groot ondervinding verstaan?
8 Daar is een wys en groot om te vrees, die Here wat op sy troon sit.
9 Hy het haar geskape en haar gesien en haar getel en haar op al sy werke uitgegiet.
10 Sy is met alle vlees volgens sy gawe, en Hy het haar gegee aan die wat Hom liefhet.
11 Die vrees van die Here is eer en heerlikheid en blydskap en 'n kroon van vreugde.
12 Die vrees van die Here maak 'n vrolike hart en gee vreugde en blydskap en 'n lang lewe.
13 Wie die Here vrees, dit sal met hom op die laaste goed gaan, en hy sal genade vind op die dag van sy dood.
14 Om die Here te vrees, is die begin van wysheid, en dit is geskape saam met die gelowiges in die moederskoot.
15 Sy het 'n ewige fondament met mense gebou, en sy sal by hulle nageslag bly.
16 Om die Here te vrees, is volheid van wysheid en vul die mense met sy vrugte.
17 Sy maak hulle hele huis vol met begeerlike dinge, en die skutte met haar opbrings.
18 Die vrees van die Here is 'n kroon van wysheid wat vrede en volkome gesondheid laat floreer; altwee wat die gawes van God is, en dit vermeerder hulle blydskap wat Hom liefhet.
19 Wysheid laat vaardighede en kennis van insig laat reën, en verhef hulle tot eer wat haar vashou.
20 Die wortel van wysheid is om die Here te vrees, en die takke daarvan is lang lewe.
21 Die vrees van die Here verdryf sondes, en waar dit teenwoordig is, keer dit die toorn af.
22 'n Woedende man kan nie geregverdig word nie; want die swaai van sy grimmigheid sal sy ondergang wees.
23 'n Geduldige man sal vir 'n tyd skeur, en daarna sal daar vreugde vir hom opspring.
24 Hy sal sy woorde vir 'n tyd verberg, en die lippe van baie sal sy wysheid verkondig.
25 Die gelykenisse van kennis is in die skatte van wysheid, maar die godsaligheid is 'n gruwel vir 'n sondaar.
26 As jy wysheid begeer, onderhou die gebooie, en die Here sal haar aan jou gee.
27 Want die vrees van die Here is wysheid en tug, en geloof en sagmoedigheid is sy behae.
28 Vertrou nie die vrees van die Here as jy arm is nie, en kom nie met 'n dubbele hart na Hom nie.
29 Wees nie 'n huigelaar voor mense nie, en let goed op wat jy spreek.
30 Verhef jouself nie, sodat jy nie val en oneer oor jou siel bring nie, en God so jou geheime ontdek en jou neerwerp in die midde van die vergadering, omdat jy nie in waarheid tot die vrees van die Here gekom het nie, maar jou hart is vol bedrog.

HOOFSTUK 2

1 My seun, as jy kom om die Here te dien, berei jou siel voor vir versoeking.
2 Stel jou hart reg, en volhard gedurig, en maak nie haastig in tyd van benoudheid nie.
3 Kleef hom aan en wyk nie weg nie, sodat jy vermeerder kan word aan jou laaste einde.
4 Alles wat oor jou gebring word, neem met blymoedigheid en wees geduldig wanneer jy verander word na 'n lae landgoed.
5 Want goud word in vuur getoets, en welgevallige mense in die smeltkroes van benoudheid.
6 Glo in Hom, en Hy sal jou help; maak jou weg reg, en vertrou op Hom.
7 Julle wat die Here vrees, wag op sy goedertierenheid; en gaan nie eenkant nie, dat julle nie val nie.
8 Julle wat die Here vrees, glo Hom; en jou loon sal nie ophou nie.
9 Julle wat die Here vrees, hoop op die goeie en op ewige blydskap en barmhartigheid.
10 Kyk na die geslagte van ouds, en kyk; het jy ooit op die Here vertrou en beskaamd geraak? of het iemand in sy vrees gebly en is verlaat? of wie het hy ooit verag, wat hom aangeroep het?
11 Want die Here is vol medelye en barmhartigheid, lankmoedig en baie jammer, en Hy vergewe sondes en red in tyd van benoudheid.

12 Wee die bevreesde harte en die slap hande en die sondaar wat in twee rigtings gaan!
13 Wee hom wat moedeloos is! want hy glo nie; daarom sal hy nie verdedig word nie.
14 Wee julle wat die geduld verloor het! en wat sal julle doen as die Here julle besoek?
15 Die wat die Here vrees, sal sy Woord nie ongehoorsaam wees nie; en die wat Hom liefhet, sal sy weë bewaar.
16 Die wat die Here vrees, sal soek wat goed is, wat vir Hom welgevallig is; en die wat Hom liefhet, sal vervul word met die wet.
17 Die wat die Here vrees, sal hulle harte voorberei en hulle siele verootmoedig voor sy oë,
18 en gesê: Ons sal in die hande van die Here val en nie in die hande van mense nie, want soos sy majesteit is, so is sy goedertierenheid.

HOOFSTUK 3

1 Luister na my, julle vader, o kinders, en doen daarna, sodat julle veilig kan wees.
2 Want die Here het die vader eer gegee oor die kinders en die mag van die moeder oor die seuns bevestig.
3 Wie sy vader eer, doen versoening vir sy sondes.
4 En hy wat sy moeder eer, is soos een wat skatte bymekaarmaak.
5 Wie sy vader eer, sal bly wees oor sy eie kinders; en as hy bid, sal hy verhoor word.
6 Hy wat sy vader eer, sal 'n lang lewe hê; en hy wat aan die Here gehoorsaam is, sal vir sy moeder 'n troos wees.
7 Hy wat die Here vrees, sal sy vader eer en diens doen aan sy ouers, soos aan sy here.
8 Eer jou vader en jou moeder in woord en daad, sodat 'n seën van hulle oor jou kan kom.
9 Want die seën van die vader bevestig die kinderhuise; maar die vloek van die moeder wortel fondamente uit.
10 Roem jou nie in die oneer van jou vader nie; want die oneer van jou vader is vir jou geen eer nie.
11 Want die heerlikheid van 'n man is uit die eer van sy vader; en 'n moeder in oneer is 'n smaad vir die kinders.
12 My seun, help jou vader in sy ouderdom, en bedroef hom nie so lank as hy lewe nie.
13 En as sy verstand misluk, wees geduldig met hom; en verag hom nie as jy in jou volle krag is nie.
14 Want die verlossing van jou vader sal nie vergeet word nie, en in plaas van sondes sal dit bygevoeg word om jou op te bou.
15 Op die dag van jou ellende sal daaraan gedink word; ook jou sondes sal wegsmelt soos die ys in die mooi warm weer.
16 Hy wat sy vader verlaat, is soos 'n lasteraar; en hy wat sy moeder kwaad maak, is vervloek: van God.
17 My seun, gaan voort met jou sake in sagmoedigheid; so moet jy bemin word deur die beproefde.
18 Hoe groter jy is, hoe nederiger is jy, en jy sal guns vind voor die Here.
19 Baie is hoog en verhewe, maar verborgenhede word aan die sagmoediges geopenbaar.
20 Want die krag van die Here is groot, en Hy word geëer deur die geringes.
21 Soek nie dinge wat vir jou te moeilik is nie, en ondersoek nie die dinge wat bo jou krag is nie.
22 Maar wat jou beveel is, bedink dit met eerbied, want dit is nie nodig dat jy met jou oë die dinge wat in die verborge is, sien nie.
23 Wees nie nuuskierig in onnodige sake nie, want daar word meer dinge aan jou bekend gemaak as wat mense verstaan.
24 Want baie word deur hulle eie ydele opinie mislei; en 'n slegte vermoede het hulle oordeel omvergewerp.
25 Sonder oë sal jy lig ontbreek; bely dan die kennis wat jy nie het nie.
26 'n Hardnekkige hart sal op die laaste sleg gaan; en hy wat gevaar liefhet, sal daarin omkom.
27 'n Hardnekkige hart sal belaai word met smarte; en die goddelose mens sal sonde op sonde hoop.
28 In die straf van hoogmoediges is daar geen genesing nie; want die plant van goddeloosheid het in hom wortel geskiet.
29 Die hart van die verstandige sal 'n gelykenis verstaan; en 'n luisterende oor is die begeerte van 'n wyse man.
30 Water sal 'n vlammende vuur blus; en aalmoese bring versoening vir sondes.
31 En hy wat goeie beurte vergeld, is gedagtig aan dit wat hierna kan kom; en as hy val, sal hy 'n rusplek vind.

HOOFSTUK 4

1 My seun, bedrieg die arme van sy lewens nie, en laat die behoeftige oë nie lank wag nie.
2 Maak 'n honger siel nie bedroef nie; ook nie 'n man terg in sy benoudheid nie.
3 Voeg nie meer moeite by 'n hart wat gekwel is nie; en stel nie uit om aan hom te gee wat behoeftig is nie.
4 Verwerp die smeking van die ellendige nie; en keer jou aangesig nie van 'n arm man af nie.
5 Wend jou oog nie af van die behoeftige nie, en gee hom geen geleentheid om jou te vloek nie.
6 Want as hy jou vloek in die bitterheid van sy siel, sal sy gebed verhoor word van hom wat hom gemaak het.
7 Kry vir jou die liefde van die gemeente en buig jou hoof voor 'n groot man.
8 Laat dit jou nie bedroef om jou oor voor die arme te buig en hom vriendelik met sagmoedigheid te antwoord nie.
9 Red hom wat onreg ly uit die hand van die verdrukker; en wees nie moedeloos as jy in die gereg sit nie.
10 Wees soos 'n vader vir die wees en in die plek van 'n man vir hulle moeder; so moet jy wees soos die seun van die Allerhoogste, en hy sal jou meer liefhê as wat jou moeder het.
11 Wysheid verhef haar kinders en gryp die wat haar soek.
12 Wie haar liefhet, het die lewe lief; en die wat vroeg na haar soek, sal met blydskap vervul word.
13 Hy wat haar vashou, sal heerlikheid beërwe; en waar sy ook al ingaan, sal die Here seën.
14 Die wat haar dien, sal die Heilige dien; en die wat haar liefhet, het die Here lief.
15 Wie na haar luister, sal die nasies oordeel; en hy wat na haar omsien, sal veilig woon.
16 As iemand hom aan haar toevertrou, moet hy haar erf; en sy geslag sal haar in besit neem.
17 Want in die eerste plek sal sy met hom wandel op krom paaie en vrees en angs oor hom bring en hom pynig met haar tugtiging, totdat sy sy siel kan vertrou en hom op die proef stel deur haar wette.

18 Dan sal sy die reguit pad na hom toe teruggaan en hom troos en hom haar geheime verkondig.
19 Maar as hy verkeerd gaan, sal sy hom verlaat en hom aan sy eie ondergang oorgee.
20 Let op die geleentheid en pas op vir die kwaad; en skaam jou nie as dit jou siel aangaan nie.
21 Want daar is 'n skande wat sonde bring; en daar is 'n skande wat heerlikheid en genade is.
22 Neem niemand teen jou siel aan nie, en laat die eerbied van iemand jou nie laat val nie.
23 En onthou om nie te praat as daar aanleiding is om goed te doen nie, en verberg nie u wysheid in haar skoonheid nie.
24 Want deur spraak sal wysheid geken word, en leer deur die woord van die tong.
25 Spreek geensins teen die waarheid nie; maar wees verneder deur die dwaling van jou onkunde.
26 Moenie skaam wees om jou sondes te bely nie; en dwing nie die loop van die rivier nie.
27 Maak jou nie 'n onderman vir 'n dwase man nie; ook nie die persoon van die magtige aanvaar nie.
28 Stry vir die waarheid tot die dood toe, en die Here sal vir jou veg.
29 Wees nie haastig in jou tong en in jou werke slap en versuim nie.
30 Moenie soos 'n leeu in jou huis wees nie, en moenie woes onder jou dienaars wees nie.
31 Laat jou hand nie uitgestrek word om te ontvang en toegesluit wanneer jy moet vergeld nie.

HOOFSTUK 5

1 Sit jou hart nie op jou goed nie; en sê nie: Ek het genoeg vir my lewe nie.
2 Volg nie jou eie verstand en jou krag om in die weë van jou hart te wandel nie.
3 En moenie sê nie: Wie sal my oor my werke in twyfel trek? want die Here sal sekerlik jou trots wreek.
4 Sê nie: Ek het gesondig, en watter kwaad het my oorgekom? want die Here is lankmoedig, Hy sal jou nooit laat gaan nie.
5 Wat versoening betref, moenie sonder vrees wees om sonde by sonde te voeg nie.
6 En moenie sê dat sy goedertierenheid groot is nie; oor die menigte van my sondes sal hy versoen word, want barmhartigheid en toorn kom van hom, en sy toorn rus op sondaars.
7 Moenie vertoef om tot die Here te bekeer nie, en stel nie van dag tot dag uit nie, want skielik sal die toorn van die Here uitgaan, en in jou veiligheid sal jy vernietig word en omkom op die dag van wraak.
8 Sit jou hart nie op goed wat onregverdig verkry is nie, want dit sal jou geen baat vind op die dag van onheil nie.
9 Moenie met elke wind wegtrek nie, en gaan nie in elke pad nie, want so doen die sondaar wat 'n dubbele tong het.
10 Wees standvastig in jou insig; en laat u woord dieselfde wees.
11 Wees gou om te hoor; en laat jou lewe opreg wees; en gee antwoord met geduld.
12 As jy verstand het, antwoord jou naaste; so nie, lê jou hand op jou mond.
13 Eer en skande is in spraak, en die tong van die mens is sy val.
14 Laat u nie 'n fluisteraar genoem word nie, en loer nie met jou tong nie, want 'n gemene skande is oor die dief en 'n slegte oordeel op die dubbele tong.
15 Wees nie onkundig oor enige ding in 'n groot of klein saak nie.

HOOFSTUK 6

1 In plaas van 'n vriend word nie 'n vyand nie; want daardeur sal jy 'n slegte naam, skande en smaad beërwe; so sal 'n sondaar wat 'n dubbele tong het, beërwe.
2 Verheerlik jou nie in die raad van jou hart nie; dat jou siel nie verskeur word soos 'n bul wat alleen dwaal nie.
3 Jy sal jou blare opeet en jou vrugte verloor en jou soos 'n droë boom laat.
4 'n Slegte siel sal hom wat dit het, vernietig en hom laat belag tot die spot van sy vyande.
5 Soet taal sal vriende vermenigvuldig, en 'n mooi sprekende tong sal vriendelike groete vermeerder.
6 Wees in vrede met baie, maar hê net een raadgewer uit duisend.
7 As jy 'n vriend wil kry, toets hom eers en moenie haastig wees om hom te eer nie.
8 Want iemand is 'n vriend vir sy eie geleentheid en sal nie bly in die dag van jou benoudheid nie.
9 En daar is 'n vriend wat tot vyandskap verander word, en twis sal u smaad ontdek.
10 Weereens, een of ander vriend is 'n metgesel aan tafel, en sal nie aanhou op die dag van jou ellende nie.
11 Maar in jou voorspoed sal hy wees soos jyself en sal vrymoedig wees teenoor u dienaars.
12 As jy verneder word, sal hy teen jou wees en hom vir jou verberg.
13 Skei jou van jou vyande af, en let op jou vriende.
14 'n Betroubare vriend is 'n sterk verdediging, en wie so iemand gevind het, het 'n skat gevind.
15 Niks is teen 'n getroue vriend nie, en sy voortreflikheid is van onskatbare waarde.
16 'n Betroubare vriend is die geneesmiddel van die lewe; en die wat die Here vrees, sal hom vind.
17 Wie die Here vrees, sal sy vriendskap reg rig; want soos hy is, so sal sy naaste ook wees.
18 My seun, versamel tug van jou jeug af, so sal jy wysheid vind tot in jou ouderdom.
19 Kom na haar soos een wat ploeg en saai, en wag op haar goeie vrugte; want jy sal jou nie veel swoeg om aan haar te arbei nie, maar jy sal gou van haar vrugte eet.
20 Sy is baie onaangenaam vir die ongeleerde: hy wat sonder verstand is, sal nie by haar bly nie.
21 Sy sal op hom lê soos 'n magtige klip van beproewing; en hy sal haar van hom wegwerp voordat dit lank is.
22 Want wysheid is volgens haar naam, en dit is nie openbaar vir baie nie.
23 Luister, my seun, ontvang my raad en verwerp my raad nie,
24 En sit jou voete in haar kettings en jou nek in haar ketting.
25 Buig jou skouer en dra haar, en word nie bedroef oor haar boeie nie.
26 Kom na haar met jou hele hart en onderhou haar weë met al jou krag.
27 Ondersoek en soek, en sy sal aan jou bekend gemaak word; en as jy haar gryp, laat haar nie gaan nie.

28 Want uiteindelik sal jy haar rus vind, en dit sal tot jou blydskap verander word.
29 Dan sal haar kettings vir jou 'n sterk verdediging wees en haar kettings 'n kleed van heerlikheid.
30 Want daar is 'n goue versiering op haar, en haar bande is purper kant.
31 Jy moet haar aantrek as 'n erekleed en haar om jou aantrek as 'n kroon van vreugde.
32 My seun, as jy wil, moet jy geleer word;
33 As jy lief is om te hoor, sal jy verstand aanneem; en as jy jou oor buig, sal jy wys wees,
34 Staan in die menigte van die oudstes; en klou hom aan wat wys is.
35 Wees gewillig om elke goddelike toespraak te hoor; en laat die gelykenisse van verstand jou nie ontgaan nie.
36 En as jy 'n man van verstand sien, gaan betyds na hom toe, en laat jou voet die trappe van sy deur dra.
37 Laat jou gedagtes wees op die verordeninge van die Here en peins voortdurend in sy gebooie: Hy sal jou hart bevestig en jou wysheid gee na jou eie begeerte.

HOOFSTUK 7

1 Moenie kwaad doen nie, so sal geen kwaad jou oorkom nie.
2 Gaan weg van die onregverdiges, en die ongeregtigheid sal van jou af wegdraai.
3 My seun, saai nie op die vore van ongeregtigheid nie, en jy mag dit nie sewevoudig maai nie.
4 Soek nie by die Here die eerste plek nie, ook nie van die koning die erestoel nie.
5 Maak jouself nie regverdig voor die Here nie; en roem nie op u wysheid voor die koning nie.
6 Probeer nie om regter te wees nie, omdat jy die ongeregtigheid nie kan wegneem nie; dat jy nie ooit die persoon van die magtige vrees nie, 'n struikelblok op die weg van jou opregtheid.
7 Moenie aanstoot neem teen die menigte van 'n stad nie, en dan mag jy jou nie onder die volk neerwerp nie.
8 Bind nie een sonde aan die ander nie; want in een sal jy nie ongestraf bly nie.
9 Moenie sê: God sal na die menigte van my offergawes kyk, en as ek aan die Allerhoogste God offer, sal hy dit aanvaar.
10 Wees nie moedeloos wanneer jy bid nie, en versuim om nie aalmoese te gee nie.
11 Lag niemand om te spot in die bitterheid van sy siel nie, want daar is een wat nederig en verhef.
12 Bedink nie 'n leuen teen jou broer nie; so ook nie aan jou vriend doen nie.
13 Gebruik om geen leuens te maak nie, want die gewoonte daarvan is nie goed nie.
14 Gebruik nie baie woorde in 'n menigte van ouderlinge nie, en maak nie veel babbel as jy bid nie.
15 Moenie die moeitevolle werk of die landbou haat nie, wat die Allerhoogste bestem het.
16 Tel jou nie onder die menigte van sondaars nie, maar onthou dat die toorn nie lank sal uithou nie.
17 Verneder jou grootliks, want die wraak van die goddelose is vuur en wurms.
18 Verander geen vriend vir enige goeie nie; ook nie 'n getroue broer vir die goud van Ofir nie.
19 Moenie van 'n wyse en goeie vrou afstand doen nie, want haar genade is bo goud.
20 Terwyl u dienaar waaragtig werk, moet hom nie kwaad smeek nie, of die huurling wat homself geheel en al vir jou versorg.
21 Laat jou siel 'n goeie dienskneg liefhê en hom nie van vryheid bedrieg nie.
22 Het jy vee? hou hulle in die oog, en as hulle tot u voordeel is, bewaar hulle by u.
23 Het jy kinders? onderrig hulle en buig hulle nek van hulle jeug af.
24 Het jy dogters? sorg vir hulle liggaam, en wees nie vrolik teenoor hulle nie.
25 Trou met jou dogter, en so sal jy 'n swaar saak doen; maar gee haar aan 'n man van verstand.
26 Het jy 'n vrou na jou gedagtes? verlaat haar nie, maar gee jou nie oor aan 'n ligte vrou nie.
27 Eer jou vader met jou hele hart, en vergeet nie die smarte van jou moeder nie.
28 Onthou dat U uit hulle gebore is; en hoe kan jy hulle vergelde wat hulle aan jou gedoen het?
29 Vrees die Here met jou hele siel, en eerbiedig sy priesters.
30 Hou Hom lief wat jou gemaak het met al jou krag, en verlaat sy dienaars nie.
31 Vrees die Here en eer die priester; en gee hom sy deel, soos dit jou beveel is; die eerstelinge en die skuldoffer en die gawe van die skouers en die offer van heiligmaking en die eersteling van die heilige gawes.
32 En strek jou hand uit na die armes, dat jou seën volmaak kan word.
33 'n Gawe het genade in die oë van elke mens wat lewe; en hou dit nie vir die dooies vas nie.
34 Moenie saam met die wat ween, wees nie, en treur saam met die wat treur.
35 Moenie traag wees om die siekes te besoek nie, want dit sal jou bemind maak.
36 Alles wat jy in die hande neem, dink aan die einde, en jy sal nooit verkeerd doen nie.

HOOFSTUK 8

1 Moenie met 'n held twis nie, sodat jy nie in sy hande val nie.
2 Moenie teenstrydig wees met 'n ryk man nie, dat hy jou nie oorweldig nie, want goud het baie vernietig en die harte van konings verdraai.
3 Moenie twis met 'n man wat vol tong is nie, en hoop geen hout op sy vuur nie.
4 Moenie met 'n onbeskofte man spot nie, sodat jou voorvaders nie in die skande kom nie.
5 Moenie ’n man verwyt wat hom van sonde bekeer nie, maar onthou dat ons almal waardig is om te straf.
6 Moenie 'n man in sy ouderdom oneer aandoen nie, want selfs sommige van ons word oud.
7 Wees nie bly oor jou grootste vyand wat dood is nie, maar onthou dat ons almal sterf.
8 Verag nie die redevoering van die wyses nie, maar vergewis jou van hulle spreekwoorde; want van hulle sal jy tug leer en hoe om groot manne met gemak te dien.
9 Moenie die redevoering van die ouderlinge mis nie, want hulle het ook van hulle vaders geleer, en van hulle sal jy insig leer en om antwoord te gee soos dit nodig is.

10 Moenie die kole van 'n sondaar aansteek nie, sodat jy nie met die vlam van sy vuur verbrand word nie.
11 Moenie opstaan in toorn teen die teenwoordigheid van 'n kwaaddoener nie, dat hy nie lê en loer om jou in jou woorde te verstrik nie
12 Moenie leen aan hom wat sterker is as jyself nie; want as jy hom leen, reken dit maar verlore.
13 Wees nie borg bo jou krag nie, want as jy borg is, sorg dat jy dit betaal.
14 Gaan nie na die reg met 'n regter nie; want hulle sal vir hom oordeel volgens sy eer.
15 Moenie met 'n vrymoedige man op die pad reis nie, sodat hy jou nie bedroef word nie; want hy sal handel volgens sy wil, en jy sal saam met hom omkom deur sy sotheid.
16 Moenie twis met 'n toornige man nie, en gaan nie saam met hom na 'n eensame plek nie; want bloed is soos niks in sy oë, en waar daar geen hulp is nie, sal hy jou omverwerp.
17 Raadpleeg nie 'n dwaas nie; want hy kan nie raad hou nie.
18 Doen geen geheime ding voor 'n vreemdeling nie; want jy weet nie wat hy sal voortbring nie.
19 Moenie jou hart vir elkeen oopmaak nie, dat hy jou nie met 'n slim wending vergeld nie.

HOOFSTUK 9

1 Wees nie jaloers op die vrou van jou boesem nie, en leer haar geen slegte les teen jouself nie.
2 Gee nie jou siel aan 'n vrou om haar voet op jou goed te sit nie.
3 Moenie 'n hoer ontmoet nie, sodat jy nie in haar strikke val nie.
4 Gebruik nie veel die geselskap van 'n vrou wat 'n sangeres is nie, sodat jy nie met haar pogings gevang word nie.
5 Kyk nie na 'n diensmeisie nie, dat jy nie val deur die dinge wat in haar kosbaar is nie.
6 Gee nie jou siel aan die hoere nie, dat jy jou erfdeel nie verloor nie.
7 Kyk nie rondom jou op die strate van die stad nie, en dwaal nie in die eensame plek daarvan nie.
8 Wend jou oog af van 'n mooi vrou, en kyk nie na 'n ander se skoonheid nie; want baie is mislei deur die skoonheid van 'n vrou; want hiermee word die liefde aangesteek soos 'n vuur.
9 Sit glad nie by 'n ander man se vrou nie, en sit nie met haar in jou arms nie, en spandeer nie jou geld saam met haar aan die wyn nie; dat jou hart nie tot haar neig en so deur jou begeerte in die verderf verval nie.
10 Moenie 'n ou vriend verlaat nie; want die nuwe is nie met hom vergelykbaar nie: 'n nuwe vriend is soos nuwe wyn; as dit oud is, moet jy dit met plesier drink.
11 Moenie die heerlikheid van 'n sondaar beny nie, want jy weet nie wat sy einde sal wees nie.
12 Moenie behae hê in die ding waarin die goddelose behae het nie; maar onthou dat hulle nie ongestraf in hul graf sal gaan nie.
13 Hou jou ver van die man wat mag het om dood te maak; so moet jy nie twyfel aan die vrees vir die dood nie, en as jy na hom toe kom, moenie skuld maak nie, dat hy nie dadelik jou lewe wegneem nie;
14 So naby as wat jy kan, raai na jou naaste en raadpleeg die wyses.
15 Laat jou spraak wees met die wyse mense, en al jou spraak in die wet van die Allerhoogste.
16 En laat regverdige mense saam met jou eet en drink; en laat jou roem in die vrees van die Here wees.
17 Vir die hand van die kunsman moet die werk geprys word, en die wyse owerste van die volk vir sy spraak.
18 'n Man met 'n slegte tong is gevaarlik in sy stad; en hy wat oorhaastig is in sy spraak, sal gehaat word.

HOOFSTUK 10

1 'n Wyse regter sal sy volk onderrig; en die regering van 'n verstandige man is goed georden.
2 Soos die regter van die volk hy is, so is sy amptenare; en watter soort man die owerste van die stad is, dit is almal wat daarin woon.
3 'n Onwyse koning vernietig sy volk; maar deur die verstand van die wat in gesag is, sal die stad bewoon word.
4 Die mag van die aarde is in die hand van die Here, en op die regte tyd sal Hy een wat nuttig is, daaroor aanstel.
5 In die hand van God is die voorspoed van die mens, en op die persoon van die skrifgeleerde sal hy sy eer lê.
6 Moenie jou naaste haat vir elke onreg nie; en doen hoegenaamd niks deur skadelike praktyke nie.
7 Hoogmoed is haatlik voor God en mense, en deur altwee doen 'n mens ongeregtigheid.
8 As gevolg van onregverdige handelinge, beserings en rykdom wat deur bedrog verkry is, word die koninkryk van een volk na 'n ander oorgeplaas.
9 Waarom is aarde en as hoogmoedig? Daar is niks slegter as 'n gierigaard nie; want so iemand stel sy eie siel te koop; want terwyl hy lewe, gooi hy sy ingewande weg.
10 Die geneesheer sny 'n lang siekte af; en hy wat vandag 'n koning is, sal môre sterwe.
11 Want as iemand dood is, sal hy kruipende diere, diere en wurms erf.
12 Die begin van hoogmoed is wanneer iemand van God afwyk en sy hart van sy Maker afgewend word.
13 Want trots is die begin van sonde, en hy wat dit het, sal gruwels uitgiet; en daarom het die HERE vreemde rampe oor hulle gebring en dit met die banvloek getref.
14 Die Here het die trone van trotse vorste neergewerp en sagmoediges in hulle plek aangestel.
15 Die HERE het die wortels van die trotse nasies uitgeruk en die nederiges in hulle plek geplant.
16 Die Here het lande van die heidene omgekeer en hulle vernietig tot op die fondamente van die aarde.
17 Hy het sommige van hulle weggeneem en hulle vernietig en hulle gedenkteken van die aarde laat ophou.
18 Hoogmoed is nie gemaak vir mans nie, en ook nie woedende toorn vir die wat uit 'n vrou gebore is nie.
19 Die wat die HERE vrees, is 'n vaste saad, en die wat Hom liefhet, 'n eervolle plant; hulle wat die gebooie oortree, is 'n bedrieglike saad.
20 Onder broeders is die hoof eerbaar; so is die wat die Here vrees in sy oë.
21 Die vrees van die Here gaan voor die verkryging van gesag, maar ruwheid en hoogmoed is die verlies daarvan.
22 Of hy ryk, edel of arm is, hulle eer is die vrees van die Here.

23 Dit is nie gepas om die arm man wat verstand het, te verag nie; dit is ook nie gerieflik om 'n sondige man groot te maak nie.
24 Groot manne en regters en maghebbers sal geëer word; tog is daar niemand van hulle groter as hy wat die Here vrees nie.
25 Aan die wyse dienskneg sal die vrymense diens doen;
26 Wees nie oormatig in jou besigheid nie; en roem nie in die tyd van jou benoudheid nie.
27 Beter is hy wat arbei en oorvloedig is in alles, as hy wat met homself roem en brood kort.
28 My seun, verheerlik u siel in sagmoedigheid, en gee dit eer volgens die waardigheid daarvan.
29 Wie sal hom regverdig wat teen sy eie siel sondig? en wie sal hom eer wat sy eie lewe oneer aandoen?
30 Die arm man word geëer vir sy vaardigheid, en die ryk man word geëer vir sy rykdom.
31 Wie in armoede geëer word, hoeveel te meer in rykdom? en hy wat oneerbaar is in rykdom, hoeveel te meer in armoede?

HOOFSTUK 11

1 Wysheid verhef die hoof van die geringe en laat hom onder groot manne sit.
2 Moenie 'n man prys vir sy skoonheid nie; ook nie 'n afsku het van 'n man oor sy uiterlike nie.
3 Die by is min onder die vlieg; maar haar vrugte is die hoof van soet dinge.
4 Roem jou nie op jou klere en klere nie, en verhef jou nie op die dag van eer nie, want die werke van die Here is wonderbaar, en sy werke onder die mense is verborge.
5 Baie konings het op die grond gaan sit; en een waaraan nooit gedink is nie, het die kroon gedra.
6 Baie magtige manne is grootliks in die skande gekom; en die eerbare in ander se hande oorgegee.
7 Blameer nie voordat jy die waarheid ondersoek het nie: verstaan eers en bestraf dan.
8 Antwoord nie voordat jy die oorsaak gehoor het nie; en onderbreek ook nie mense te midde van hulle praatjies nie.
9 Moenie twis in 'n saak wat jou nie aangaan nie; en sit nie saam met sondaars in die oordeel nie.
10 My seun, bemoei jou nie met baie sake nie, want as jy jou baie bemoei, sal jy nie onskuldig wees nie; en as jy agtervolg, sal jy nie verkry nie, en jy sal nie vrykom deur te vlug nie.
11 Daar is een wat arbei en moeite doen en haastig is, en is soveel te meer agter.
12 Weereens, daar is 'n ander een wat stadig is en hulp nodig het, wat bekwaam is en vol armoede is; maar die oog van die Here het hom ten goede aangekyk en hom opgerig uit sy lae landgoed,
13 En hy het sy hoof opgehef van ellende; sodat baie wat dit gesien het, hulle oor hom verwonder het.
14 Voorspoed en teëspoed, lewe en dood, armoede en rykdom kom van die Here.
15 Wysheid, kennis en insig van die wet is van die Here: liefde en die weg van goeie werke is van Hom.
16 Dwaling en duisternis het begin saam met sondaars, en boosheid sal verouder by die wat daarin roem.
17 Die gawe van die Here bly by die godvresendes, en sy guns bring voorspoed vir ewig.
18Daar is wat ryk word deur sy waaksaamheid en knyp, en dit is die deel van sy beloning:
19 omdat hy sê: Ek het rus gevind, en nou sal ek gedurigdeur van my goed eet; en tog weet hy nie watter tyd oor hom sal kom nie, en dat hy daardie dinge aan ander moet oorlaat en sterf.
20 Wees standvastig in u verbond en wees vertroud daarmee, en word oud in u werk.
21 Moenie jou verwonder oor die werke van sondaars nie; maar vertrou op die Here en bly in jou arbeid, want dit is maklik in die oë van die Here om skielik 'n arm man ryk te maak.
22 Die seën van die Here is in die beloning van die godvresendes, en skielik laat Hy sy seën bloei.
23 Moenie sê: Wat baat dit my diens nie? en watter goeie dinge sal ek hierna hê?
24 Weereens, moenie sê: Ek het genoeg en besit baie, en watter onheil sal ek hierna hê?
25 In die dag van voorspoed is daar 'n vergeetagtigheid van ellende, en in die dag van beproewing is daar geen gedagtenis meer aan voorspoed nie.
26 Want dit is vir die Here 'n maklike ding op die dag van die dood om 'n man volgens sy weë te beloon.
27 Die beproewing van 'n uur laat 'n mens die genot vergeet, en aan die einde van sy werke word sy dade ontdek.
28 Oordeel niemand wat geseën is voor sy dood nie, want 'n man sal geken word in sy kinders.
29 Bring nie elkeen in jou huis nie, want die bedrieglike het baie treine.
30 Soos 'n patrys wat geneem en in 'n hok gehou word, so is die hart van die hoogmoediges; en soos 'n spioen waak hy oor jou val.
31 Want hy lê en loer en verander goed in kwaad, en in dinge wat lofwaardig is, sal hy jou verwyt.
32 Van 'n vonk van vuur word 'n hoop kole aangesteek, en 'n sondige man wag op bloed.
33 Pas op vir 'n kwaadwillige man, want hy doen goddeloosheid; dat hy nie 'n ewige klad oor jou bring nie.
34 Neem 'n vreemdeling in jou huis, en hy sal jou in beroering bring en jou uit jou eie bekeer.

HOOFSTUK 12

1 Wanneer jy goed doen, weet aan wie jy dit doen; so moet jy gedank word vir jou weldade.
2 Doen goed aan die godvresende man, en jy sal 'n vergelding vind; en as dit nie van Hom is nie, tog van die Allerhoogste.
3 Daar kan geen goeie kom na hom wat altyd in die kwaad besig is, of vir hom wat geen aalmoese gee nie.
4 Gee aan die godvresende man, en help nie 'n sondaar nie.
5 Doen goed aan die nederige, maar gee nie aan die goddelose nie; hou jou brood terug en gee dit nie vir hom nie, dat hy jou nie daardeur oorwin nie; want anders sal jy twee keer soveel kwaad ontvang vir al die goeie wat jy sal hê. aan hom gedoen.
6 Want die Allerhoogste haat sondaars en sal die goddelose wraak vergelde en hulle bewaar teen die magtige dag van hulle straf.
7 Gee aan die goeie, en help die sondaar nie.
8 'n Vriend kan nie in voorspoed geken word nie, en 'n vyand kan nie in teëspoed weggesteek word nie.

9 Oor die voorspoed van 'n mens sal vyande bedroef word, maar in sy teëspoed sal selfs 'n vriend weggaan.
10 Vertrou nooit op u vyand nie, want soos yster roes, so is sy boosheid.
11 Al verneder hy homself en gaan hurk, pas tog goed op en pas op vir hom, en jy sal vir hom wees asof jy 'n kykglas afgevee het, en jy sal weet dat sy roes nie heeltemal weggevee is nie.
12 Stel hom nie by jou nie, dat hy nie, as hy jou omverwerp, in jou plek opstaan nie; laat hom ook nie aan jou regterhand sit nie, sodat hy nie probeer om jou stoel in te neem nie, en jy uiteindelik aan my woorde dink en daarmee geprik word.
13 Wie sal hom ontferm oor 'n besweerder wat met 'n slang gepik word, of enige iets wat naby wilde diere kom?
14 So iemand wat na 'n sondaar gaan en hom deur sy sondes verontreinig, wie sal hom ontferm?
15 Hy sal 'n tyd lank by jou bly, maar as jy begin val, sal hy nie vertoef nie.
16 'n Vyand praat lieflik met sy lippe, maar in sy hart dink hy hoe om jou in 'n put te gooi; hy sal met sy oë ween, maar as hy geleentheid kry, sal hy nie versadig word met bloed nie.
17 As teëspoed jou oorval, sal jy hom eerste daar vind; en al maak hy asof hy jou help, nogtans sal hy jou ondermyn.
18Hy sal sy kop skud en sy hande klap en baie fluister en sy aangesig verander.

HOOFSTUK 13

1 Hy wat aan pik raak, sal daarmee verontreinig word; en hy wat gemeenskap het met 'n trotse man, sal soos hy wees.
2 Beswaar jou nie bo jou krag terwyl jy lewe nie; en geen gemeenskap hê met iemand wat sterker en ryker is as jyself nie; want hoe stem die ketel en die erdepot saam? want as die een teen die ander geslaan word, sal dit verbreek word.
3 Die ryk man het onreg aangedoen, en tog dreig hy; die arme word kwaad aangedoen, en hy moet ook smeek.
4 As jy tot sy voordeel is, sal hy jou gebruik; maar as jy niks het nie, sal hy jou verlaat.
5 As jy iets het, sal hy by jou woon; ja, hy sal jou ontbloot en daaroor nie jammer wees nie.
6 As hy jou nodig het, sal hy jou bedrieg en oor jou glimlag en jou hoop gee; Hy sal jou mooi spreek en sê: Wat wil jy hê?
7 En hy sal jou beskaamd maak deur sy voedsel, totdat hy jou twee of drie maal drooggemaak het, en uiteindelik sal hy jou later bespot as hy jou sien, hy sal jou verlaat en sy hoof oor jou skud.
8 Pasop dat jy nie in jou vrolikheid bedrieg en neergeval word nie.
9 As jy deur 'n magtige man genooi word, onttrek jou, en soveel te meer sal hy jou nooi.
10 Moenie op hom druk nie, dat jy nie teruggekeer word nie; staan nie ver nie, dat jy nie vergeet word nie.
11 Moenie aan hom gelyk word in spraak nie, en glo nie sy baie woorde nie, want met baie kommunikasie sal hy jou versoek, en met jou glimlag sal hy jou geheime uitkry.
12 Maar hy sal jou woorde wreed weglê en nie spaar om jou kwaad aan te doen en jou in die gevangenis te sit nie.
13 Let op en let goed op, want jy loop in gevaar van jou omverwerping; as jy hierdie dinge hoor, word wakker in jou slaap.
14 Wees lief vir die Here jou hele lewe lank, en roep Hom aan tot jou redding.
15 Elke dier het sy gelyke lief, en elkeen het sy naaste lief.
16 Alle vlees kom saam volgens soort, en 'n man sal aan sy gelyke kleef.
17 Watter gemeenskap het die wolf met die lam? so die sondaar met die goddelike.
18 Watter ooreenkoms is daar tussen die hiëna en 'n hond? en watter vrede tussen die ryk en die arm?
19 Soos 'n wilde-esel die prooi van 'n leeu in die woestyn is, so eet die rykes die armes op.
20 Soos hoogmoediges nederigheid haat, so het die rykes 'n afsku van die armes.
21 'n Ryk man wat begin val, word deur sy vriende teruggehou, maar 'n arm man wat neerkom, word deur sy vriende weggestoot.
22 As 'n ryk man geval het, het hy baie helpers; hy spreek dinge wat nie gespreek moet word nie, maar die mense regverdig hom; hy het verstandig gepraat, en hy kon geen plek hê nie.
23 As 'n ryk man praat, hou elkeen sy tong vas, en kyk, wat hy sê, verhef hulle dit tot in die wolke; maar as die arm man praat, sê hulle: Wat is dit? en as hy struikel, sal hulle help om hom omver te werp.
24 Rykdom is goed vir hom wat geen sonde het nie, en armoede is sleg in die mond van die goddelose.
25 Die hart van 'n man verander sy aangesig, of dit ten goede of ten kwade is, en 'n vrolike hart maak 'n vrolike aangesig.
26 'n Vrolike aangesig is 'n teken van 'n hart wat in voorspoed is; en die uitvind van gelykenisse is 'n vermoeiende arbeid van die verstand.

HOOFSTUK 14

1 Welgeluksalig is die man wat nie met sy mond uitgegly het nie en nie gepekel is deur die menigte van sondes nie.
2 Geseënd is hy wie se gewete hom nie veroordeel het nie en wat nie van sy hoop op die Here afvallig is nie.
3 Rykdom is nie lekker vir 'n ongeleerde nie; en wat moet 'n jaloerse man met geld doen?
4 Hy wat insamel deur sy eie siel te bedrieg, samel vir ander bymekaar, wat sy besittings oproerig sal spandeer.
5 Wie vir homself sleg is, vir wie sal hy goed wees? hy sal geen behae in sy goed hê nie.
6 Daar is niemand erger as hy wat homself beny nie; en dit is 'n vergelding van sy boosheid.
7 En as hy goed doen, doen hy dit onwillig; en op die laaste sal hy sy boosheid verkondig.
8 Die afgunstige het 'n goddelose oog; hy draai sy aangesig af en verag die mense.
9 Die oog van 'n gierigaard word nie versadig met sy deel nie; en die ongeregtigheid van die goddelose laat sy siel verdroog.
10 'n Bose oog beny sy brood, en hy is 'n ongeleerde aan sy tafel.
11 My seun, doen goed aan jouself volgens jou vermoë en gee die Here sy gawe.
12 Onthou dat die dood nie lank sal laat kom nie, en dat die verbond van die graf nie aan jou bekend gemaak word nie.
13 Doen goed aan jou vriend voordat jy sterf, en steek jou hand uit na jou vermoë en gee aan hom.

14 Bedrieg jou nie van die goeie dag nie, en laat die deel van 'n goeie begeerte jou nie oortref nie.
15 Moet jy nie jou moeite aan 'n ander oorlaat nie? en jou arbeid deur die lot verdeel moet word?
16 Gee en neem en heilig jou siel; want daar word nie gesoek na lekkernye in die graf nie.
17 Alle vlees word soos 'n kleed oud, want die verbond is van die begin af: Jy moet die dood sterwe.
18 Soos van die groen blare aan 'n digte boom, sommige val en sommige groei; so is die geslag van vlees en bloed, die een kom tot 'n einde, en die ander word gebore.
19 Elke werk verrot en verteer, en sy werker moet saamgaan.
20 Welgeluksalig is die man wat goeie dinge in wysheid oordink en wat heilige dinge beredeneer deur sy insig.
21 Wie haar weë in sy hart bedink, sal ook insig hê in haar geheime.
22 Gaan agter haar aan soos 'n spoorsnyer, en lê en loer in haar weë.
23Hy wat by haar vensters inkom, sal ook by haar deure luister.
24Hy wat naby haar huis vertoef, moet ook 'n speld in haar mure vasmaak.
25 Hy moet sy tent naby haar opslaan en vernag in 'n slaapplek waar goeie dinge is.
26 Hy sal sy kinders onder haar skuiling stel en onder haar takke vernag.
27 Deur haar sal hy bedek wees van hitte, en in haar heerlikheid sal hy woon.

HOOFSTUK 15

1 Hy wat die Here vrees, sal goed doen, en hy wat kennis van die wet het, sal haar verkry.
2 En as 'n moeder sal sy hom ontmoet en hom aanneem as 'n vrou wat met 'n maagd getrou is.
3 Met die brood van verstand sal sy hom voed en hom die water van wysheid gee om te drink.
4 Hy sal op haar teruggehou word en nie wankel nie; en op haar vertrou en nie beskaamd staan nie.
5 Sy sal hom verhef bo sy bure, en in die middel van die vergadering sal sy sy mond oopmaak.
6 Hy sal vreugde vind en 'n kroon van blydskap, en sy sal hom 'n ewige naam laat beërwe.
7 Maar dwase mense sal haar nie bereik nie, en sondaars sal haar nie sien nie.
8 Want sy is ver van trots, en leuenaars kan haar nie onthou nie.
9 Lofprysing is nie reg in die mond van 'n sondaar nie, want dit is hom nie deur die Here gestuur nie.
10 Want lof sal in wysheid uitgespreek word, en die Here sal dit voorspoedig maak.
11 Sê jy nie: Dit is deur die Here dat ek weggeval het, want jy hoef nie te doen wat Hy haat nie.
12 Sê jy nie: Hy het my laat dwaal nie, want Hy het die sondige mens nie nodig nie.
13 Die Here haat alle gruwels; en die wat God vrees, het dit nie lief nie.
14 Hy het self die mens van die begin af gemaak en hom in die hand van sy raad oorgelaat;
15 As jy wil, om die gebooie te onderhou en aanneemlike getrouheid te doen.
16 Hy het vuur en water voor jou aangesteek; steek jou hand uit na of jy wil.
17 Voor die mens lê lewe en dood; en of hy wil, sal hom gegee word.
18 Want die wysheid van die Here is groot, en Hy is magtig van krag en sien alles aan.
19 En sy oë is op die wat Hom vrees, en hy ken elke werk van die mens.
20 Hy het niemand bevel gegee om goddeloos te handel nie, en Hy het aan niemand vryspraak gegee om te sondig nie.

HOOFSTUK 16

1 Begeer nie 'n menigte nuttelose kinders nie, en verlustig jou nie in goddelose seuns nie.
2 Al vermeerder hulle, wees nie in hulle bly nie, tensy die vrees van die Here by hulle is.
3 Vertrou nie op hulle lewe nie, en eer nie aan hulle menigte nie, want een wat regverdig is, is beter as duisend; en dit is beter om sonder kinders te sterf as om die goddelose te hê.
4 Want deur een wat verstand het, sal die stad gevul word, maar die geslagte van die goddelose sal gou verlate word.
5 Baie sulke dinge het ek met my oë gesien, en my oor het groter dinge as dit gehoor.
6 In die vergadering van die goddelose sal 'n vuur aangesteek word; en in 'n opstandige nasie word toorn aan die brand gesteek.
7 Hy was nie kalm teenoor die ou reuse wat weggeval het in die krag van hulle dwaasheid nie.
8 Hy het ook die plek waar Lot as vreemdeling vertoef het nie gespaar nie, maar hy het hulle verafsku oor hulle trots.
9 Hy het die volk van die verderf, wat in hulle sondes weggeneem is, nie jammer gekry nie.
10 Ook nie die seshonderdduisend voetgangers wat in die hardheid van hulle harte bymekaargekom het nie.
11 En as daar een hardnekkige onder die volk is, is dit wonderlik as hy ongestraf vrykom; want barmhartigheid en toorn is met hom; Hy is magtig om te vergewe en om misnoeë uit te stort.
12 Soos sy goedertierenheid groot is, so is ook sy teregwysing: Hy oordeel 'n mens volgens sy werke
13 Die sondaar sal nie ontvlug met sy buit nie, en die lankmoedigheid van die godvresendes sal nie verbreek word nie.
14 Maak plek vir elke werk van barmhartigheid, want elkeen sal vind volgens sy werke.
15 Die Here het Farao verhard, sodat hy hom nie sou ken nie, sodat sy kragtige werke aan die wêreld bekend kon word.
16 Sy goedertierenheid is openbaar aan elke skepsel; en hy het sy lig van die duisternis met 'n stryd geskei.
17 Sê jy nie: Ek sal my vir die Here verberg nie; sal iemand van bo af aan my dink? Ek sal nie onthou word onder so baie mense nie, want wat is my siel onder so 'n oneindige aantal skepsels?
18 Kyk, die hemel en die hemel van die hemele, die dieptes en die aarde, en alles wat daarin is, sal geroer word wanneer hy dit besoek.
19 Ook word die berge en die fondamente van die aarde geskud deur bewing as die Here hulle aanskou.
20 Geen hart kan waardig oor hierdie dinge dink nie; en wie kan sy weë begryp?

21 Dit is 'n storm wat niemand kan sien nie, want die grootste deel van sy werke is verborge.
22 Wie kan die werke van sy geregtigheid verkondig? of wie kan hulle verdra? want sy verbond is ver, en die beproewing van alle dinge is aan die einde.
23 Hy wat verstand wil hê, sal op nietige dinge dink;
24 My seun, luister na my en leer kennis, en let op my woorde met jou hart.
25 Ek sal leer in gewig te kenne gee en sy kennis presies bekend maak.
26 Die werke van die Here word van die begin af in oordeel gedoen;
27 Hy het sy werke vir ewig versier, en in sy hand is die vernaamste daarvan van geslag tot geslag;
28 Niemand van hulle verhinder 'n ander nie, en hulle sal nooit sy woord ongehoorsaam wees nie.
29 Hierna het die Here na die aarde gekyk en dit met sy seëninge vervul.
30 Met allerhande lewende wesens het Hy die aangesig daarvan bedek; en hulle sal weer daarin terugkeer.

HOOFSTUK 17

1 Die Here het die mens van die aarde geskape en hom weer daarin verander.
2 Hy het hulle min dae en 'n kort tyd gegee, en ook mag oor die dinge wat daarin is.
3 Hy het hulle alleen met krag gegee en hulle gemaak na sy beeld,
4 En het die vrees vir die mens op alle vlees gelê en hom heerskappy oor diere en voëls gegee.
5 Hulle het die gebruik van die vyf handelinge van die Here ontvang, en in die sesde plek het Hy hulle begrip gegee, en in die sewende toespraak 'n uitlegger van die gedagtes daarvan.
6 Raad en 'n tong en oë, ore en 'n hart het Hy hulle gegee om te verstaan.
7 Hy het hulle ook vervul met kennis van insig en aan hulle goed en kwaad getoon.
8 Hy het sy oog op hulle harte gerig om hulle die grootsheid van sy werke te wys.
9 Hy het hulle gegee om te roem in sy wonderdade tot in ewigheid, sodat hulle sy werke met verstand kan verkondig.
10 En die uitverkorenes sal sy heilige Naam loof.
11Daarbenewens het Hy hulle kennis gegee en die wet van die lewe as 'n erfenis.
12 Hy het 'n ewige verbond met hulle gesluit en hulle sy oordele bekend gemaak.
13 Hulle oë het die majesteit van sy heerlikheid gesien, en hulle ore het sy heerlike stem gehoor.
14 En Hy sê vir hulle: Pas op vir alle ongeregtigheid; en hy het elkeen bevel gegee aangaande sy naaste.
15 Hulle weë is altyd voor Hom, en sal nie vir sy oë verborge wees nie.
16 Elkeen is van sy jeug af aan die kwaad oorgegee; en hulle kon vir hulleself nie vlesige harte maak vir klippe nie.
17 Want in die verdeeldheid van die nasies van die hele aarde het Hy 'n owerste oor al die volke aangestel; maar Israel is die deel van die Here.
18 Hy wat sy eersgeborene is, met dissipline voed, en hom die lig van sy liefde gee, hom nie verlaat nie.
19 Daarom is al hulle werke soos die son voor hom, en sy oë is gedurigdeur op hulle weë.
20 Geen van hulle ongeregtigheid is vir hom verborge nie, maar al hulle sondes is voor die Here
21 Maar die Here, wat genadig was en sy maaksel ken, het hulle nie verlaat of verlaat nie, maar hulle gespaar.
22 Die aalmoese van 'n man is soos 'n seëlring by hom, en hy sal die goeie werke van 'n mens bewaar soos 'n oogappel en bekering aan sy seuns en dogters gee.
23 Daarna sal Hy opstaan en hulle beloon en hulle vergelding op hulle hoof gee.
24 Maar aan die wat hulle bekeer, het Hy hulle teruggegee en dié wat in die geduld ontbreek het, vertroos.
25 Keer terug na die Here en laat vaar jou sondes, bid voor sy aangesig en laat jou minder aanstoot neem.
26 Bekeer jou weer tot die Allerhoogste en bekeer jou van die ongeregtigheid af, want Hy sal jou uit die duisternis lei na die lig van gesondheid, en jou gruwel haat.
27 Wie sal die Allerhoogste in die doderyk loof in die plek van die wat lewe en loof?
28 Danksegging vergaan uit die dode, soos uit een wat nie is nie; die lewendes en gesonde van hart sal die Here loof.
29 Hoe groot is die goedertierenheid van die Here onse God en sy barmhartigheid oor dié wat hulle in heiligmaking tot Hom bekeer!
30 Want alles kan nie in die mense wees nie, want die seun van die mens is nie onsterflik nie.
31 Wat is helderder as die son? tog vergaan sy lig; en vlees en bloed sal boosheid voorstel.
32 Hy aanskou die krag van die hoogte van die hemel; en alle mense is maar aarde en as.

HOOFSTUK 18

1 Hy wat vir ewig lewe, het alle dinge in die algemeen geskape.
2 Die Here alleen is regverdig, en daar is niemand anders as Hy nie,
3 wat die wêreld regeer met die palm van sy hand, en alles gehoorsaam sy wil, want Hy is die Koning van alles, deur sy krag om heilige dinge onder hulle te skei van onheilige.
4 Aan wie het Hy mag gegee om sy werke te verkondig? en wie sal sy edele dade uitvind?
5 Wie sal die sterkte van sy majesteit tel? en wie sal sy barmhartighede ook vertel?
6 Wat die wonders van die Here betref, daar mag niks van hulle weggeneem word nie, en niks mag aan hulle gegee word nie, en die grond daarvan kan nie uitgevind word nie.
7 As iemand klaargemaak het, dan begin hy; en as hy ophou, dan sal hy twyfel.
8 Wat is die mens, en waartoe dien hy? wat is sy goed en wat is sy kwaad?
9 Die getal van 'n mens se dae is hoogstens honderd jaar.
10 Soos 'n druppel water vir die see, en 'n gruissteen in vergelyking met die sand; so is duisend jaar tot die dae van die ewigheid.
11 Daarom is God geduldig met hulle en stort sy goedertierenheid oor hulle uit.
12 Hy het gesien en gemerk dat hulle einde boos was; daarom het hy sy medelye vermeerder.
13 Die goedertierenheid van die mens is teenoor sy naaste; maar die goedertierenheid van die Here is oor alle vlees: Hy bestraf en voed en leer en bring terug soos 'n herder sy kudde.

14 Hy ontferm Hom oor die wat die tug ontvang en wat sy oordele ywerig soek.
15 My seun, moenie jou goeie dade vlek nie, en gebruik geen ongemaklike woorde wanneer jy iets gee nie.
16 Sal die dou nie die hitte blaas nie? so is 'n woord beter as 'n geskenk.
17 Kyk, is 'n woord nie beter as 'n geskenk nie? maar albei is by 'n genadige man.
18 'n Dwaas sal onbeskof verwyt, en 'n gawe van die afgunstiges verteer die oë.
19 Leer voordat jy spreek, en gebruik liggaamlik of jy word ooit siek.
20 Ondersoek jouself voor die oordeel, en op die dag van besoeking sal jy barmhartigheid vind.
21 Verneder jou voordat jy siek word, en toon berou in die tyd van sondes.
22 Laat niks jou verhinder om jou gelofte op die regte tyd te betaal nie, en moenie uitstel tot die dood om geregverdig te word nie.
23 Voordat jy bid, berei jou voor; en wees nie soos een wat die Here versoek nie.
24 Dink aan die toorn wat aan die einde sal wees, en die tyd van wraak, wanneer hy sy aangesig sal afwend.
25 As jy genoeg het, dink aan die tyd van honger, en as jy ryk is, dink aan armoede en nood.
26Van die môre tot die aand word die tyd verander, en alles word gou gedoen voor die aangesig van die Here.
27 'n Wyse man sal in alles vrees, en op die dag van sonde sal hy oppas vir aanstoot; maar 'n dwaas hou nie die tyd in ag nie.
28 Elke man van verstand ken wysheid en loof hom wat haar gevind het.
29 Die wat verstandig was in woorde, het ook self wys geword en pragtige gelykenisse uitgestort.
30 Gaan nie agter jou begeerlikhede aan nie, maar weerhou jou van jou begeertes.
31 As jy aan jou siel die begeertes gee wat haar behaag, sal sy jou 'n belaglikheid maak vir jou vyande wat jou kwaad maak.
32 Wees nie behae in baie goeie moed nie, en wees nie aan die onkoste daarvan verbind nie.
33 Moenie 'n bedelaar maak deur 'n maaltyd by leen te eet as jy niks in jou beursie het nie; want jy sal op jou eie lewe lê en loer en aangespreek word.

HOOFSTUK 19

1 'n Arbeider wat A aan dronkenskap gegee is, sal nie ryk word nie; en hy wat klein dingetjies verag, sal bietjie en bietjie val.
2 Wyn en vroue sal manne van verstand laat afval, en hy wat aan hoere aanhang, sal onbeskof word.
3 Mot en wurms sal hom in besit neem, en 'n dapper man sal weggeneem word.
4 Hy wat haastig is om eer te gee, is ligsinnig; en hy wat sondig, sal sy eie siel aanstoot gee.
5 Wie 'n behae in goddeloosheid het, sal veroordeel word; maar hy wat plesier weerstaan, kroon sy lewe.
6 Hy wat sy tong kan heers, sal sonder twis lewe; en hy wat brabbel haat, sal minder kwaad hê.
7 Beoefen nie vir 'n ander wat aan jou gesê is nie, en dit sal vir jou nooit die slegter gaan nie.
8 Of dit nou vir vriend of vyand is, praat nie van ander mense se lewens nie; en as jy sonder aanstoot kan, openbaar dit nie.
9 Want Hy het jou gehoor en opgemerk, en as die tyd kom, sal Hy jou haat.
10 As jy 'n woord gehoor het, laat dit saam met jou sterwe; en wees vrymoedig, dit sal jou nie bars nie.
11 'n Dwaas baar met 'n woord, soos 'n vrou wat baar van 'n kind.
12 Soos 'n pyl wat in 'n man se heup steek, so is 'n woord in die maag van 'n dwaas.
13 Vermaan 'n vriend, miskien het hy dit nie gedoen nie; en as hy dit gedoen het, moet hy dit nie meer doen nie.
14 Vermaan jou vriend, miskien het hy dit nie gesê nie; en as hy het, moet hy dit nie weer spreek nie.
15 Vermaan 'n vriend, want baie keer is dit 'n laster, en glo nie elke sprokie nie.
16 Daar is een wat wankel in sy spraak, maar nie uit sy hart nie; en wie is dit wat nie met sy tong aanstoot gegee het nie?
17 Vermaan jou naaste voordat jy hom dreig; en nie toornig wees nie, gee plek aan die wet van die Allerhoogste.
18 Die vrees van die Here is die eerste stap om deur Hom aangeneem te word, en wysheid verkry sy liefde.
19 Die kennis van die gebooie van die Here is die leer van die lewe; en die wat dinge doen wat Hom behaag, sal die vrugte van die boom van onsterflikheid ontvang.
20 Die vrees van die Here is alle wysheid; en in alle wysheid is die uitvoering van die wet en die kennis van sy almag.
21 As 'n dienskneg vir sy heer sê: Ek sal nie doen soos dit jou behaag nie; al doen hy dit daarna, maak hy kwaad vir hom wat hom voed.
22 Die kennis van goddeloosheid is nie wysheid nie, en ook nie te eniger tyd die raad van sondaars verstandigheid nie.
23 Daar is 'n goddeloosheid, en dit is 'n gruwel; en daar is 'n dwaas wat wysheid ontbreek.
24 Hy wat geringe verstand het en God vrees, is beter as een wat baie wysheid het en die wet van die Allerhoogste oortree.
25 Daar is 'n voortreflike listigheid, en dit is onregverdig; en daar is een wat afwyk om oordeel te laat verskyn; en daar is 'n wyse man wat regverdig maak in die oordeel.
26 Daar is 'n goddelose wat droewig sy hoof neerbuig; maar innerlik is hy vol bedrog,
27 Hy werp sy aangesig af en maak asof hy nie gehoor het nie; waar hy nie bekend is nie, sal hy jou 'n onheil aandoen voordat jy dit weet.
28 En as hy weens gebrek aan krag verhinder word om te sondig, maar wanneer hy geleentheid kry, sal hy kwaad doen.
29 'n Man kan geken word aan sy voorkoms, en een wat verstand het aan sy aangesig, as jy hom ontmoet.
30 'n Man se kleredrag en oormatige gelag en gang wys wat hy is.

HOOFSTUK 20

1 Daar is 'n teregwysing wat nie mooi is nie: weer, iemand hou sy tong en is wys.
2 Dit is baie beter om tereg te wys as om in die geheim toornig te wees; en hy wat sy skuld bely, sal van seerkry bewaar word.

3 Hoe goed is dit as jy bestraf word, om berou te toon! want so sal jy die opsetlike sonde ontvlug.
4 Soos die begeerte van 'n eunug om 'n maagd te ontblot; so is hy wat oordeel met geweld voltrek.
5 Daar is een wat swyg en wys gevind word, en 'n ander word deur baie brabbel haatlik.
6 Iemand swyg, omdat hy nie hoef te antwoord nie;
7 'n Wyse man hou sy tong vas totdat hy kans sien, maar 'n brabbelaar en 'n dwaas sal geen tyd ag nie.
8 Hy wat baie woorde gebruik, sal verafsku word; en hy wat gesag daarin aanneem, sal gehaat word.
9 Daar is 'n sondaar wat goeie dinge het in slegte dinge; en daar is 'n wins wat in verlies verander.
10 Daar is 'n gawe wat jou niks sal baat nie; en daar is 'n gawe waarvan die vergelding dubbel is.
11 Daar is 'n vernedering vanweë die heerlikheid; en daar is wat sy hoof ophef uit 'n lae land.
12 Daar is wat baie koop vir 'n bietjie en dit sewevoudig terugbetaal.
13 'n Wyse man maak hom deur sy woorde bemin, maar die genade van die dwase word uitgestort.
14 Die gawe van 'n dwaas sal jou niks baat as jy dit het nie; ook nie van die afgunstiges oor sy nood nie, want hy sien uit om baie vir een te ontvang.
15 Hy gee min en verwyt veel; hy maak sy mond oop soos 'n geroep; vandag leen hy uit, en môre sal hy dit weer vra: so iemand moet deur God en mense gehaat word.
16 Die dwaas sê: Ek het geen vriende nie, ek het geen dank vir al my goeie dade nie, en die wat my brood eet, praat kwaad van my.
17 Hoe dikwels, en hoeveel sal hy uitgelag word! want hy weet nie reg wat dit is om te hê nie; en dit is vir hom alles een asof hy dit nie het nie.
18 Om op 'n plaveisel te gly, is beter as om met die tong te gly; so kom die val van die goddelose gou.
19 'n Onwyse verhaal sal altyd in die mond van die onverstandige wees.
20 'n Wyse vonnis sal verwerp word as dit uit 'n dwaas se mond kom; want hy sal dit nie op die regte tyd spreek nie.
21 Daar is wat deur gebrek verhinder word om te sondig; en as hy rus, sal hy nie verskrik word nie.
22Daar is wat sy eie siel vernietig deur skaamte, en deur die aanneming van persone homself omverwerp.
23Daar is wat, want skaamheid beloof aan sy vriend en maak hom verniet sy vyand.
24 'n Leuen is 'n vuil klad in 'n mens, maar dit is voortdurend in die mond van die ongeleerde.
25 'n Dief is beter as 'n man wat gewoond is om te lieg, maar altwee sal vernietig word as erfenis.
26 Die gesindheid van 'n leuenaar is oneervol, en sy skande is altyd by hom.
27 'n Wyse man sal homself tot eer bevorder met sy woorde, en hy wat verstand het, sal groot manne behaag.
28 Hy wat sy land bewerk, sal sy hoop vermeerder; en hy wat groot manne behaag, sal vergifnis kry vir ongeregtigheid.
29 Geskenke en geskenke verblind die oë van die wyse en hou sy mond toe dat hy nie kan teregwys nie.
30 Wysheid wat verborge is en skatte wat opgegaar is, watter voordeel is daar in beide?
31 Beter is hy wat sy dwaasheid verberg as 'n man wat sy wysheid verberg.
32 Die nodige geduld om die Here te soek, is beter as hy wat sy lewe lei sonder 'n gids.

HOOFSTUK 21

1 My seun, het jy gesondig? doen dit nie meer nie, maar vra om vergifnis vir jou vorige sondes.
2 Vlug vir sonde soos van die gesig van 'n slang; want as jy te naby daaraan kom, sal dit jou byt; sy tande is soos die tande van 'n leeu wat die siele van mense doodmaak.
3 Alle ongeregtigheid is soos 'n tweesnydende swaard, waarvan die wonde nie genees kan word nie.
4 Om te verskrik en onreg te doen, sal rykdom verknoei; so sal die huis van trotse manne 'n woesteny word.
5 'n Gebed uit die mond van 'n arm man reik tot die ore van God, en sy oordeel kom gou.
6 Hy wat haat om bestraf te word, is op die weg van sondaars; maar hy wat die Here vrees, sal hom van harte bekeer.
7 'n Welsprekende man is ver en naby bekend; maar 'n man van verstand weet wanneer hy gly.
8 Hy wat sy huis bou met ander se geld, is soos iemand wat vir hom klippe bymekaarmaak vir die graf van sy begrafnis.
9 Die vergadering van die goddelose is soos tou wat saamgedraai is, en die einde van hulle is 'n vuurvlam om hulle te vernietig.
10 Die weg van sondaars is met klippe gelyk, maar aan die einde daarvan is die put van die hel.
11 Hy wat die wet van die Here onderhou, verkry die insig daarvan, en die volmaaktheid van die vrees van die Here is wysheid.
12 Wie nie wys is nie, sal nie geleer word nie, maar daar is wysheid wat bitterheid vermenigvuldig.
13 Die kennis van 'n wyse sal oorvloedig wees soos 'n vloed, en sy raad is soos 'n reine fontein van die lewe.
14 Die binneste van 'n dwaas is soos 'n gebreekte voorwerp, en hy sal geen kennis hê solank hy lewe nie.
15 As 'n bedrewe man 'n wyse woord hoor, sal hy dit aanbeveel en dit byvoeg; maar sodra 'n onverstandige dit hoor, is dit verkeerd in hom, en hy gooi dit agter sy rug.
16 Die praat van 'n dwaas is soos 'n las op die pad, maar genade sal gevind word op die lippe van die wyse.
17 Hulle vra na die mond van die wyse man in die vergadering, en hulle sal sy woorde in hul hart oordink.
18 Soos 'n huis wat verwoes word, so is wysheid vir 'n dwaas; en die kennis van die onverstandiges is soos 'n woord sonder verstand.
19 Die leer vir die dwase is soos kettings aan die voete en soos hande aan die regterhand.
20 'n Dwaas verhef sy stem met gelag; maar 'n wyse man glimlag skaars 'n bietjie.
21 Onderwys is vir 'n wyse man soos 'n goue sieraad en soos 'n armband aan sy regterarm.
22 'n Dwase man se voet is gou in die huis van sy naaste, maar 'n man met ervaring skaam hom vir hom.
23 'n Dwaas sal by die deur in die huis inloer, maar hy wat goed versorg is, sal buite staan.
24 Dit is die onbeskofheid van 'n man om by die deur te luister, maar 'n wyse man sal bedroef wees oor die skande.
25 Die lippe van sprekers sal dinge vertel wat hulle nie aangaan nie, maar die woorde van die verstandiges word op die weegskaal geweeg.

26 Die hart van die dwase is in hulle mond, maar die mond van die wyse is in hulle hart.
27 Wanneer die goddelose die Satan vervloek, vervloek hy sy eie siel.
28 'n Fluisteraar verontreinig sy eie siel en word gehaat oral waar hy woon.

HOOFSTUK 22

1 'n Luiaard word vergelyk met 'n vuil klip, en elkeen sal hom tot sy skande uitfluister.
2 'n Luiaard word vergelyk met die vuilheid van 'n mishoop: elkeen wat dit opneem, sal sy hand skud.
3 'n Slegte man is die oneer van sy vader wat hom verwek het, en 'n dwase dogter word tot sy verlies gebore.
4 'n Wyse dogter sal aan haar man 'n erfdeel bring, maar sy wat oneerlik lewe, is haar vader se swaarkry.
5 Sy wat vrymoedig is, onteer haar vader sowel as haar man, maar hulle sal haar altwee verag.
6 'n Verhaal buite seisoen is soos musiek in rou, maar strepe en teregwysing van wysheid is nooit uit die tyd nie.
7 Wie 'n dwaas leer, is soos iemand wat 'n potskerf vasplak en soos hy wat 'n mens uit 'n gesonde slaap wakker maak.
8 Hy wat 'n verhaal vertel aan 'n dwaas, praat met iemand wat in 'n sluimer is; as hy sy verhaal vertel, sal hy sê: Wat is die saak?
9 As kinders eerlik lewe en geld het, moet hulle die geringheid van hulle ouers dek.
10 Maar kinders, wat hoogmoedig is, bevlek deur minagting en gebrek aan opvoeding die edelmoedigheid van hulle familie.
11 Ween oor die dooies, want hy het die lig verloor, en ween oor die dwaas, want hy wil verstand hê; ween min oor die dooies, want hy het rus; maar die lewe van die dwaas is erger as die dood.
12 Sewe dae lank treur mense oor die dood; maar vir 'n dwaas en 'n goddelose man al die dae van sy lewe.
13 Praat nie veel met 'n dwaas nie, en gaan nie na hom wat geen verstand het nie; pasop vir hom, dat jy nie moeilikheid het en jy nooit met sy dwaashede verontreinig sal word nie; gaan van hom weg, en jy sal rus vind en nooit wees nie ontsteld van waansin.
14 Wat is swaarder as lood? en wat is die naam daarvan as 'n dwaas?
15 Sand en sout en 'n massa yster is makliker om te dra as 'n man sonder verstand.
16 Soos hout omgord en saamgebind in 'n gebou nie met bewing losgemaak kan word nie, so sal die hart wat deur raadgewende raad gevestig is, nooit bang wees nie.
17 'n Hart wat gevestig is op 'n gedagte van begrip, is soos 'n mooi pleister op die muur van 'n galery.
18 Bleek wat op 'n hoogte gelê is, sal nooit teen die wind standhou nie; so kan 'n vreesagtige hart in die verbeelding van 'n dwaas geen vrees weerstaan nie.
19 Hy wat die oog spits, sal trane laat val; en hy wat die hart prikkel, maak dit om haar kennis te verkondig.
20 Wie 'n klip na die voëls gooi, jaag hulle weg, en hy wat sy vriend verwyt, verbreek vriendskap.
21 Al trek jy die swaard na jou vriend uit, wanhoop tog nie, want daar kan 'n terugkeer na guns wees.
22 As jy jou mond teen jou vriend oopgemaak het, wees nie bevrees nie; want daar kan 'n versoening wees: behalwe vir verwyt, of trots, of die bekendmaking van geheime of 'n verraderlike wond; want om hierdie dinge sal elke vriend weggaan.
23 Wees getrou aan jou naaste in sy armoede, dat jy bly kan wees in sy voorspoed; bly aan hom in die tyd van sy benoudheid, dat jy saam met hom erfgenaam kan wees in sy erfdeel; : ook nie die rykes wat dwaas is om in bewondering te wees nie.
24 Soos die damp en rook van 'n oond voor die vuur gaan; so beledigend voor bloed.
25 Ek sal my nie skaam om 'n vriend te verdedig nie; en ek sal my nie vir hom verberg nie.
26 En as enige onheil deur hom oorkom, sal elkeen wat dit hoor, vir hom oppas.
27 Wie sal 'n wag voor my mond stel en 'n seël van wysheid op my lippe, dat ek nie skielik daardeur val en my tong my nie vernietig nie?

HOOFSTUK 23

1 O Here, Vader en Goewerneur van my hele lewe, laat my nie oor aan hulle raad nie, en laat my nie deur hulle val nie.
2 Wie sal plae oor my gedagtes en die dissipline van wysheid oor my hart plaas? dat hulle my nie spaar vir my onkunde nie, en dit by my sondes nie verbygaan nie.
3 Dat my onkunde nie toeneem en my sondes vermeerder tot my verderf nie, en ek voor my teëstanders val en my vyand oor my bly wees, wie se hoop ver van u goedertierenheid is.
4 O Here, Vader en God van my lewe, gee my nie 'n trotse blik nie, maar wend altyd af van u dienaars 'n hoogmoedige gemoed.
5 Wend ydele hoop en begeerlikheid van my af weg, en jy sal hom ophou wat altyd begeer om jou te dien.
6 Laat die hebsug van die buik en die begeerlikheid van die vlees my nie aangryp nie; en gee u dienaar nie oor my in 'n onverskrokke gemoed nie.
7 Hoor, o kinders, die tug van die mond; wie dit bewaar, sal nooit op sy lippe geneem word nie.
8 Die sondaar sal in sy dwaasheid gelaat word; die kwaadspreker sowel as die hoogmoedige sal daardeur val.
9 Gee jou mond nie aan om te vloek nie; gebruik jou ook nie om die Heilige te noem nie.
10 Want soos 'n dienskneg wat gedurigdeur geslaan word, nie sonder 'n blou merk sal wees nie; so sal hy wat gedurigdeur sweer en God noem, nie onberispelik wees nie.
11 Iemand wat baie vloek, sal met ongeregtigheid vervul word, en die plaag sal nooit uit sy huis wyk nie; as hy aanstoot neem, sal sy sonde op hom wees; as hy tevergeefs sweer, sal hy nie onskuldig wees nie, maar sy huis sal vol rampe wees.
12 Daar is 'n woord wat met die dood bekleed is: God gee dat dit nie gevind word in die erfdeel van Jakob nie; want al sulke dinge sal ver van die goddelikes wees, en hulle sal nie in hul sondes wentel nie.
13 Gebruik jou mond nie om oormatig te vloek nie, want daarin is die woord van sonde.
14 Dink aan jou vader en jou moeder wanneer jy tussen groot manne sit. Wees nie vergeetagtig voor hulle nie, en so word jy volgens jou gewoonte 'n dwaas, en wens dat jy nie gebore was nie, en vervloek hulle dag van jou geboorte.
15 Die man wat gewoond is aan lasterlike woorde, sal nooit hervorm word al die dae van sy lewe nie.

16 Twee soorte mense vermeerder die sonde, en die derde sal toorn bring: 'n warm gemoed is soos 'n brandende vuur, dit sal nooit uitgeblus word totdat dit verteer is nie; 'n hoereerder in die liggaam van sy vlees sal nooit ophou totdat hy 'n aangesteek het nie vuur.
17 Alle brood is soet vir 'n hoereerder, hy sal nie ophou voordat hy sterf nie.
18 'n Man wat die huwelik verbreek en so in sy hart sê: Wie sien my? Ek is omsingel deur duisternis, die mure bedek my, en geen liggaam sien my nie; wat moet ek vrees? die Allerhoogste sal nie aan my sondes dink nie:
19 So iemand vrees net die oë van mense en weet nie dat die oë van die Here tienduisend maal helderder is as die son nie, terwyl hy al die weë van mense aanskou en die mees verborge dele in ag neem.
20 Hy het alles geweet voordat hulle geskape is; so het hy ook, nadat hulle volmaak was, na hulle almal gekyk.
21 Hierdie man sal op die strate van die stad gestraf word, en waar hy nie vermoed nie, sal hy geneem word.
22 So sal dit ook gaan met die vrou wat haar man verlaat en 'n erfgenaam deur 'n ander inbring.
23 Want eerstens was sy ongehoorsaam aan die wet van die Allerhoogste; en ten tweede, sy het ontrou teen haar eie man gehandel; en in die derde plek het sy op egbreuk gehoereer en kinders by 'n ander man gebring.
24 Sy sal in die vergadering uitgebring word, en haar kinders moet ondersoek word.
25 Haar kinders sal nie wortel skiet nie, en haar takke sal geen vrug dra nie.
26 Sy sal haar gedagtenis laat vervloek, en haar smaad sal nie uitgedelg word nie.
27 En hulle wat oorbly sal weet dat daar niks beter is as die vrees van die Here nie, en dat daar niks soeter is as om ag te slaan op die gebooie van die Here nie.
28 Dit is 'n groot heerlikheid om die Here te volg, en om deur Hom aangeneem te word, is 'n lang lewe.

HOOFSTUK 24

1 Wysheid sal haarself loof en roem te midde van haar volk.
2 In die vergadering van die Allerhoogste sal sy haar mond oopmaak en triomfeer voor sy mag.
3 Ek het uit die mond van die Allerhoogste uitgegaan en die aarde soos 'n wolk bedek.
4 Ek het op hoogtes gewoon, en my troon is in 'n wolkkolom.
5 Ek alleen het die kring van die hemel omsingel en op die bodem van die watervloed gewandel.
6 In die golwe van die see en in die hele aarde en in elke volk en nasie het ek 'n besitting gekry.
7 By dit alles het ek rus gesoek, en in wie se erfdeel sal ek bly?
8 En die Skepper van alles het my 'n gebod gegee, en Hy wat my gemaak het, het my tent laat rus en gesê: Laat jou woning in Jakob wees en jou erfdeel in Israel.
9 Hy het my van die begin af voor die wêreld geskape, en ek sal nooit faal nie.
10 In die heilige tabernakel het ek voor hom gedien; en so is ek gevestig in Sion.
11 Net so het Hy my in die geliefde stad rus gegee, en in Jerusalem was my krag.
12 En ek het wortel geskiet in 'n eerbare volk, in die deel van die erfdeel van die Here.
13 Ek was verhewe soos 'n seder in Libanus en soos 'n sipres op die berge van Hermon.
14 Ek was verhewe soos 'n palmboom in En-Gaddi, en soos 'n roosplant in Jerigo, soos 'n mooi olyfboom in 'n lieflike veld, en het grootgeword soos 'n plataan by die water.
15 Ek het 'n soet reuk gegee soos kaneel en aspalathus, en ek het 'n aangename geur gegee soos die beste mirre, soos galbanum en oniks en soet storax en soos die rook van wierook in die tabernakel.
16 Soos die terpentynboom het ek my takke uitgespan, en my takke is die takke van eer en genade.
17 Soos die wingerdstok het ek aangename geur voortgebring, en my blomme is die vrug van eer en rykdom.
18 Ek is die moeder van skoon liefde en vrees en kennis en heilige hoop;
19 Kom na My toe, almal wat My begeer, en vul julle met my vrugte.
20 Want my gedagtenis is soeter as heuning en my erfdeel as heuningkoek.
21 Die wat My eet, sal nog honger word, en die wat My drink, sal nog dors word.
22 Hy wat My gehoorsaam, sal nooit beskaamd staan nie, en die wat deur My werk, sal nie verkeerd doen nie.
23 Al hierdie dinge is die boek van die verbond van die Allerhoogste God, die wet wat Moses beveel het as 'n erfdeel vir die gemeentes van Jakob.
24 Moenie moeg word om sterk te wees in die Here nie; dat Hy julle kan bevestig, hou Hom aan, want die Here, die Almagtige, is God alleen, en buiten Hom is daar geen ander Verlosser nie.
25 Hy vul alles met sy wysheid, soos Fison en soos Tigris in die tyd van die nuwe vrugte.
26 Hy laat die verstand oorvloedig word soos die Eufraat en soos die Jordaan in die tyd van die oes.
27 Hy laat die leer van kennis verskyn as die lig en soos Geon in die tyd van die oesjaar.
28 Die eerste man het haar nie volkome geken nie; die laastes sal haar nie meer uitvind nie.
29 Want haar gedagtes is meer as die see, en haar planne dieper as die groot diepte.
30 Ek het ook uitgekom soos 'n spruit uit 'n rivier en soos 'n kanaal na 'n tuin.
31 Ek het gesê: Ek sal my beste tuin natlei en my tuinbedding oorvloedig natmaak; en kyk, my spruit het 'n rivier geword, en my rivier het 'n see geword.
32 Ek sal die leer nog laat skyn soos die môre, en Ek sal haar lig van ver laat uitstuur.
33 Ek sal nog leer uitstort as profesie en dit vir ewig aan alle eeue oorlaat.
34 Kyk dat ek nie net vir myself gearbei het nie, maar vir almal wat wysheid soek.

HOOFSTUK 25

1 In drie dinge is ek mooi gemaak en mooi opgestaan voor God sowel as mense: die eenheid van broeders, die liefde vir die naaste, 'n man en 'n vrou wat saamstem.
2 Drie soorte manne haat my siel, en ek is grootliks aanstoot oor hulle lewe: 'n arm man wat trots is, 'n ryk man wat 'n leuenaar is, en 'n ou egbreker wat dof.
3 As jy in jou jeug niks bymekaargemaak het nie, hoe kan jy enigiets in jou ouderdom vind?

4 Hoe mooi is 'n oordeel vir grys hare en vir ou mense om raad te weet!
5 O, hoe lieflik is die wysheid van ou mense, en insig en raad vir manne van eer.
6 Baie ondervinding is die kroon van ou mense, en die vrees van God is hulle eer.
7 Daar is nege dinge wat ek in my hart geoordeel het om gelukkig te wees, en die tiende sal ek met my tong uitspreek: 'n man wat vreugde het oor sy kinders; en hy wat lewe om die val van sy vyand te sien;
8 Goed gaan dit met hom wat by 'n vrou van verstand woon en wat nie met sy tong gly nie, en wat nie 'n man gedien het wat onwaardiger is as hyself nie;
9 Goed gaan dit met hom wat wysheid gevind het, en hy wat spreek voor die ore van die wat wil hoor;
10 Hoe groot is hy wat wysheid vind! tog is daar niemand bo hom wat die Here vrees nie.
11 Maar die liefde van die Here gaan alles verby tot verligting; wie dit vashou, waarmee sal hy vergelyk word?
12 Die vrees van die Here is die begin van sy liefde, en die geloof is die begin van Hom aankleef.
13 Gee my enige plaag behalwe die plaag van die hart, en enige boosheid, maar die boosheid van 'n vrou;
14 En enige ellende, behalwe die ellende van die wat My haat, en enige wraak, maar die wraak van vyande.
15 Daar is geen kop bo die kop van 'n slang nie; en daar is geen toorn bo die toorn van 'n vyand nie.
16 Ek wil eerder by 'n leeu en 'n draak woon as om by 'n goddelose vrou te woon.
17 Die boosheid van 'n vrou verander haar aangesig en verduister haar aangesig soos 'n roukleed.
18 Haar man sal tussen sy bure sit; en as hy dit hoor, sal dit bitterlik sug.
19 Alle boosheid is maar min vir die boosheid van 'n vrou; laat die deel van 'n sondaar op haar val.
20 Soos die opklim van 'n sandpad tot die voete van die bejaardes is, so is 'n vrou vol woorde vir 'n stil man.
21 Moenie struikel oor die skoonheid van 'n vrou nie, en begeer haar nie vir plesier nie.
22 'n Vrou, as sy haar man onderhou, is vol woede, onbeskof en baie smaad.
23 'n Slegte vrou laat die moed af, maak 'n swaar aangesig en 'n gekrenkte hart; 'n vrou wat haar man in benoudheid nie wil troos nie, maak swak hande en slap knieë.
24 Van die vrou het die begin van sonde gekom, en deur haar sterf ons almal.
25 Laat die water nie deurgaan nie; ook nie 'n goddelose vrou vry om in die buiteland te gad nie.
26 As sy nie gaan soos jy haar wil hê nie, sny haar van jou vlees af en gee haar 'n skeibrief en laat haar gaan.

HOOFSTUK 26

1 Geseënd is die man wat 'n deugsame vrou het, want die getal van sy dae sal dubbel wees.
2 'n Deugsame vrou verheug haar man, en hy sal die jare van sy lewe in vrede vervul.
3 'n Goeie vrou is 'n goeie deel wat gegee word in die deel van die wat die Here vrees.
4 Of 'n man ryk of arm is, as hy 'n goeie hart teenoor die Here het, sal hy te alle tye bly wees met 'n vrolike aangesig.
5 Daar is drie dinge wat my hart vrees; en vir die vierde was ek baie bevrees: die laster van 'n stad, die versameling van 'n onregmatige menigte en 'n valse beskuldiging; dit alles is erger as die dood.
6 Maar 'n droefheid van hart en droefheid is 'n vrou wat jaloers is oor 'n ander vrou, en 'n plaag van die tong wat met almal kommunikeer.
7 'n Slegte vrou is 'n juk wat heen en weer geskud word; hy wat haar vashou, is asof hy 'n skerpioen vashou.
8 'n Dronk vrou en 'n knaap in die buiteland verwek groot toorn, en sy sal haar eie skande nie bedek nie.
9 Die hoerery van 'n vrou kan geken word aan haar hoogmoedige voorkoms en ooglede.
10 As jou dogter onbeskaamd is, hou haar dan in, sodat sy haarself nie deur te veel vryheid beledig nie.
11 Waak oor 'n onbeskof oog, en verwonder jou nie as sy teen jou oortree nie.
12 Sy sal haar mond oopmaak soos 'n dorstige reisiger as hy 'n fontein vind en van al die water wat naby haar is, drink; by elke heining sal sy gaan sit en haar pylkoker oopmaak teen elke pyl.
13 Die genade van 'n vrou behaag haar man, en haar oorleg sal sy gebeente vetmaak.
14 'n Stil en liefdevolle vrou is 'n gawe van die Here; en daar is niks soveel werd as 'n verstand wat goed onderrig is nie.
15 'n Beskaamde en getroue vrou is 'n dubbele genade, en haar vasteland verstand kan nie gewaardeer word nie.
16 Soos die son wanneer dit opgaan in die hoë hemel; so is die skoonheid van 'n goeie vrou in die ordening van haar huis.
17 Soos die helder lig op die heilige kandelaar is; so is die skoonheid van die gesig in ryp ouderdom.
18 Soos die goue pilare is op die voetstukke van silwer; so is die mooi voete met 'n konstante hart.
19 My seun, bewaar die blom van jou eeue gesond; en gee jou krag nie aan vreemdes nie.
20 As jy 'n vrugbare besitting deur die hele land verkry het, saai dit met jou eie saad en vertrou op die goedheid van jou vee.
21 So sal jou ras wat jy verlaat, groot gemaak word, met die vertroue van hulle goeie afkoms.
22 'n Hoer word as spoeg gereken; maar 'n getroude vrou is 'n toring teen die dood vir haar man.
23 'n Goddelose vrou word as deel aan 'n goddelose man gegee, maar 'n goddelose vrou word gegee aan hom wat die Here vrees.
24 'n Eerlike vrou minag die skande, maar 'n eerlike vrou sal haar man eerbiedig.
25 'n Onbeskaamde vrou sal as 'n hond gereken word; maar sy wat beskaamd is, sal die Here vrees.
26 'n Vrou wat haar man eer, sal deur almal wys geoordeel word; maar sy wat hom in haar hoogmoed oneer aandoen, sal van almal as goddeloos gereken word.
27 'n Vrou wat hard roep en 'n skel sal gesoek word om die vyande te verdryf.
28 Daar is twee dinge wat my hart bedroef; en die derde maak my toornig: 'n krygsman wat armoede ly; en manne van verstand wat nie deur gestel is nie; en een wat terugkeer van geregtigheid tot sonde; die Here maak so iemand gereed vir die swaard.
29 'n Handelaar sal hom beswaarlik daarvan weerhou om verkeerd te doen; en 'n jagter sal nie van sonde verlos word nie.

HOOFSTUK 27

1 Baie het gesondig vir 'n geringe saak; en hy wat na oorvloed soek, sal sy oë afwend.
2 Soos 'n spyker vassteek tussen die aansluitings van die klippe; so bly sonde naby tussen koop en verkoop.
3 As iemand hom nie ywerig in die vrees van die Here hou nie, sal sy huis gou omvergewerp word.
4 Soos wanneer 'n mens met 'n sif sif, bly die afval oor; so die vuilheid van die mens in sy praat.
5 Die oond toets die pottebakker se voorwerpe; dus is die beproewing van die mens in sy redenasie.
6 Die vrugte vertel of die boom gekerf is; so is die uitspraak van 'n verwaandheid in die hart van 'n mens.
7 Loof niemand voordat jy hom hoor praat het nie; want dit is die beproewing van die mense.
8 As jy die geregtigheid navolg, moet jy haar verkry en haar aantrek soos 'n heerlike lang mantel.
9 Die voëls sal vlug na hulle gelyke; so sal die waarheid terugkeer na die wat in haar beoefen.
10 Soos die leeu vir die prooi lê en loer; so sondig vir die wat ongeregtigheid werk.
11 Die toespraak van 'n godvresende man is altyd met wysheid; maar 'n dwaas verander soos die maan.
12 As jy onder die onoordeelkundiges is, hou die tyd in ag; maar wees gedurigdeur onder die mense van verstand.
13 Die diskoers van dwase is lastig, en hulle sport is die moedswilligheid van sonde.
14 Die gepraat van hom wat baie sweer, laat die hare regop staan; en hulle gestryery laat 'n mens sy ore toestop.
15 Die twis van hoogmoediges is bloedvergieting, en hulle beledigings is swaar op die oor.
16 Wie geheime ontdek, verloor sy krediet; en sal nooit 'n vriend na sy verstand vind nie.
17 Wees lief vir jou vriend en wees aan hom getrou; maar as jy sy geheime verraai, volg hom nie meer agterna nie.
18 Want soos 'n man sy vyand vernietig het; so het jy die liefde van jou naaste verloor.
19 Soos iemand wat 'n voël uit sy hand laat gaan, so het jy jou naaste laat gaan en hom nie weer kry nie
20 Volg hom nie meer agterna nie, want hy is te ver; hy is soos 'n gemsbok wat uit die vangnet ontsnap het.
21 Wat 'n wond betref, dit kan gebind word; en na beswaddering kan daar versoening wees; maar hy wat geheime verraai, is sonder hoop.
22 Hy wat met die oë knip, doen kwaad, en wie hom ken, sal van hom weggaan.
23 As jy teenwoordig is, sal hy sag spreek en jou woorde bewonder; maar op die laaste sal hy sy mond wriemel en jou woorde belaster.
24 Ek het baie gehaat, maar niks soos hy nie; want die Here sal hom haat.
25 Wie 'n klip in die hoogte gooi, gooi dit op sy eie hoof; en 'n bedrieglike slag sal wonde maak.
26 Wie 'n kuil grawe, sal daarin val; en hy wat 'n strik stel, word daarin gevang.
27 Hy wat kwaad doen, dit sal op hom val, en hy sal nie weet waar dit vandaan kom nie.
28 Spot en smaad is van hoogmoediges; maar die wraak sal op hulle lê en loer soos 'n leeu.
29 Die wat bly is oor die val van die regverdiges, sal in die strik gevang word; en benoudheid sal hulle verteer voordat hulle sterwe.
30 Boosheid en toorn, selfs dit is gruwels; en die sondige mens sal albei hê.

HOOFSTUK 28

1 Hy wat wraak neem, sal wraak van die Here vind, en hy sal sekerlik sy sondes in gedagtenis hou.
2 Vergeef jou naaste die kwaad wat hy jou aangedoen het, so sal jou sondes ook vergewe word wanneer jy bid.
3 Die een dra haat teenoor die ander, en soek hy vergifnis by die Here?
4 Hy bewys geen barmhartigheid aan 'n man wat soos hy is nie; en vra hy om vergifnis van sy eie sondes?
5 As hy wat maar vlees is, haat koester, wie sal om vergifnis van sy sondes smeek?
6 Dink aan u einde, en laat die vyandskap ophou; dink aan verderflikheid en dood, en bly in die gebooie.
7 Dink aan die gebooie en moenie kwaad wees teenoor jou naaste nie; dink aan die verbond van die Allerhoogste, en knipoog vir onkunde.
8 Weerhou van twis, en jy sal jou sondes verminder; want 'n woedende man sal twis aansteek,
9 'n Sondige man maak vriende onrustig en voer 'n twis onder die wat vrede het.
10 Soos die vuurstof is, so brand dit; en soos 'n mens se krag is, so is sy toorn; en na sy rykdom gaan sy toorn op; en hoe sterker hulle wat stry, hoe meer sal hulle ontsteek word.
11 'n Haastige twis steek 'n vuur aan, en 'n haastige stryd vergiet bloed.
12 As jy die vonk blaas, sal dit brand; as jy daarop spoeg, sal dit uitgeblus word; en altwee kom uit jou mond uit.
13 Vervloek die fluisteraar en tweetong, want sulkes het baie vernietig wat in vrede was.
14 'n Lastige tong het baie ontstel en hulle van nasie tot nasie verdryf; sterk stede het dit afgebreek en die huise van groot manne omvergegooi.
15 'n Lastige tong het deugsame vroue verdryf en hulle van hul arbeid ontneem.
16 Wie daarna luister, sal nooit rus vind nie en nooit rustig woon nie.
17 Die slag van die sweep maak merke in die vlees, maar die slag van die tong breek die gebeente.
18 Baie het deur die skerpte van die swaard geval, maar nie soveel as wat deur die tong geval het nie.
19 Goed is hy wat deur sy gif beskerm word; wat sy juk nie getrek en nie in haar bande gebind is nie.
20 Want sy juk is 'n ysterjuk, en sy bande is bande van koper.
21 Die dood daarvan is 'n bose dood, die graf was beter as dit.
22 Dit sal nie heers oor die wat God vrees nie, en hulle sal nie met sy vlam verbrand word nie.
23 Die wat die Here verlaat, sal daarin val; en dit sal daarin brand en nie uitgeblus word nie; soos 'n leeu sal dit oor hulle gestuur word en hulle verslind soos 'n luiperd.
24 Kyk dat jy jou besitting met dorings omhein en jou silwer en goud verbind,
25 En weeg jou woorde op 'n weegskaal, en maak 'n deur en grendel vir jou mond.
26 Pasop dat jy nie daardeur gly nie, dat jy nie voor die wagter val nie.

HOOFSTUK 29

1 Hy wat barmhartig is, sal aan sy naaste leen; en hy wat sy hand sterk maak, bewaar die gebooie.
2 Leen aan jou naaste op die tyd van sy nood, en betaal jou naaste op die regte tyd terug.
3 Onderhou jou woord en handel getrou aan hom, en jy sal altyd die ding vind wat vir jou nodig is.
4 Baie, toe iets aan hulle geleen is, het gereken dat dit gevind sou word en hulle in die moeilikheid gebring wat hulle gehelp het.
5 Totdat hy ontvang het, sal hy 'n man se hand soen; en vir die geld van sy naaste sal hy onderdanig spreek; maar as hy moet terugbetaal, sal hy die tyd verleng en woorde van droefheid terugbring en oor die tyd kla.
6 As hy die oorhand kry, sal hy skaars die helfte ontvang, en hy sal tel asof hy dit gekry het; anders het hy hom van sy geld ontneem, en hy het hom 'n vyand sonder oorsaak verkry; hy betaal hom met vloek relings; en vir eer sal hy hom skande betoon.
7 Baie het dus geweier om te leen vir ander mans se slegte handel, uit vrees om bedrieg te word.
8 Maar jy moet geduldig wees met 'n man in 'n swak eiendom, en stel nie uit om aan hom barmhartigheid te bewys nie.
9 Help die arme ter wille van die gebod, en keer hom nie weg vanweë sy armoede nie.
10 Verloor jou geld vir jou broer en jou vriend, en laat dit nie onder 'n klip roes om verlore te gaan nie.
11 Maak jou skat bymekaar volgens die gebooie van die Allerhoogste, en dit sal vir jou meer wins as goud bring.
12 Hou aalmoese op in jou skatkamers, en dit sal jou red van alle ellende.
13 Dit sal vir jou veg teen jou vyande beter as 'n magtige skild en sterk spies.
14 'n Eerlike man is borg vir sy naaste, maar hy wat onbeskof is, sal hom verlaat.
15 Vergeet nie die vriendskap van jou borg nie, want hy het sy lewe vir jou gegee.
16 'n Sondaar sal die goeie eiendom van sy borg omverwerp.
17 En hy wat ondankbaar is, sal hom in gevaar laat wat hom verlos het.
18 Die borgskap het baie van die goeie eiendom vernietig en hulle geskud soos 'n golf van die see; magtiges het dit uit hulle huise verdryf, sodat hulle tussen vreemde nasies rondgetrek het.
19 'n Goddelose man wat die gebooie van die Here oortree, sal in borg verval;
20 Help jou naaste volgens jou krag, en pas op dat jy self nie daarin val nie.
21 Die belangrikste ding vir die lewe is water en brood en klere en 'n huis om skande te bedek.
22 Beter is die lewe van 'n arm man in 'n gemene huisie, as delikate kos in 'n ander man se huis.
23 Of dit min of veel is, hou jou tevrede, dat jy die smaad van jou huis nie hoor nie.
24 Want dit is 'n ellendige lewe om van huis tot huis te gaan; want waar jy 'n vreemdeling is, durf jy jou mond nie oopmaak nie.
25 Jy sal onthaal en feesmaal sonder om te loof; en jy sal bitter woorde hoor;
26 Kom, jy vreemdeling, en dek 'n tafel en voed my met wat jy gereed het.
27 Gee plek, vreemdeling, aan 'n eerbare man; my broer kom om te vernag, en ek het my huis nodig.
28 Hierdie dinge is swaar vir 'n man van verstand; die smaad van die huiskamer en die smaad van die uitlener.

HOOFSTUK 30

1 Hy wat sy seun liefhet, laat hom dikwels aan die roede voel, sodat hy uiteindelik oor hom bly kan wees.
2 Hy wat sy seun tugtig, sal in hom bly wees en oor hom juig onder sy bekendes.
3 Hy wat sy seun leer, bedroef die vyand, en voor sy vriende sal hy oor hom bly wees.
4 Al sterf sy vader, tog is hy asof hy nie dood is nie, want hy het een agtergelaat wat soos hy is.
5 Terwyl hy gelewe het, het hy hom gesien en hom verheug; en toe hy gesterf het, was hy nie bedroef nie.
6 Hy het 'n wreker teen sy vyande agter hom gelaat, en een wat guns aan sy vriende sal bewys.
7 Hy wat sy seun te veel maak, sal sy wonde verbind; en sy ingewande sal onrustig word by elke geroep.
8 'n Perd wat nie gebreek is nie, word koppig, en 'n kind wat aan homself oorgelaat word, sal moedswillig wees.
9 Beweeg jou kind, en hy sal jou bang maak; speel met hom, en hy sal jou bedroef maak.
10 Moenie saam met hom lag nie, dat jy nie saam met hom droefheid het nie en dat jy op die ou end op jou tande kners.
11 Gee hom geen vryheid in sy jeug nie, en knipoog nie na sy dwaashede nie.
12 Buig sy nek terwyl hy jonk is, en slaan hom aan die kante terwyl hy 'n kind is, sodat hy nie hardkoppig word en aan jou ongehoorsaam is en so droefheid in jou hart bring nie.
13 Tugtig jou seun en hou hom aan om te arbei, sodat sy skandelike optrede nie vir jou 'n aanstoot is nie.
14 Beter is 'n arme, gesond en sterk van liggaam, as 'n ryk man wat in sy liggaam verdruk is.
15 Gesondheid en goeie toestand van liggaam is bo alles goud, en 'n sterk liggaam bo oneindige rykdom.
16 Daar is geen rykdom bo 'n gesonde liggaam nie, en geen vreugde bo die vreugde van die hart nie.
17 Die dood is beter as 'n bitter lewe of voortdurende siekte.
18 Lekkerighede wat op 'n toegesluite mond gegooi word, is soos gemors vleis wat op 'n graf gesit word.
19 Wat baat die offer aan 'n afgod? want hy kan ook nie eet of ruik nie; so is hy wat deur die Here vervolg word.
20 Hy sien met sy oë en kreun soos 'n eunug wat 'n maagd omhels en sug.
21 Laat jou gedagtes nie bedroef wees nie, en verdruk jou nie in jou eie raad nie.
22 Die blydskap van die hart is die lewe van die mens, en die vreugde van 'n mens verleng sy dae.
23 Wees lief vir jou eie siel en vertroos jou hart, verwyder droefheid ver van jou af, want droefheid het baie gedood, en daar is geen nut in nie.
24 Afguns en toorn verkort die lewe, en versigtigheid bring die ouderdom voor die tyd.
25 'n Vrolike en goeie hart sal sorg vir sy vleis en dieet.

HOOFSTUK 31

1 Die wag op rykdom verteer die vlees, en die sorg daarvan verdryf die slaap.
2 Wakende sorg sal 'n man nie laat sluimer nie, soos 'n seer siekte die slaap breek,
3 Die rykes het groot moeite om rykdom bymekaar te maak; en as hy rus, word hy versadig met sy lekkernye.
4 Die arme arbei in sy arm eiendom; en as hy ophou, is hy nog behoeftig.
5 Hy wat goud liefhet, sal nie geregverdig word nie, en hy wat verderwing volg, sal genoeg daarvan hê.
6 Goud was 'n puinhoop van baie, en hulle vernietiging was teenwoordig.
7 Dit is 'n struikelblok vir die wat daaraan offer, en elke dwaas sal daarmee gevang word.
8 Geseënd is die ryke wat sonder gebrek gevind word en nie agter goud aan loop nie.
9 Wie is hy? en ons sal hom geseënd noem, want wonderlike dinge het Hy onder sy volk gedoen.
10 Wie is daardeur beproef en volmaak bevind? laat hom dan roem. Wie kan aanstoot gee, en het nie aanstoot gegee nie? of kwaad gedoen en dit nie gedoen nie?
11 Sy goed sal vasstaan, en die vergadering moet sy aalmoese bekend maak.
12 As jy aan 'n oorvloedige tafel sit, wees nie gulsig daarop nie en sê nie: Daar is baie vleis op nie.
13 Onthou dat 'n goddelose oog 'n slegte ding is; en wat is slegter geskape as 'n oog? daarom ween dit by elke geleentheid.
14 Steek jou hand nie uit waar hy ook al kyk nie, en steek dit nie saam met hom in die skottel nie.
15 Moenie jou naaste self oordeel nie, en wees in elke opsig verstandig.
16 Eet soos dit 'n mens betaam, wat aan jou voorgehou word; en eet snags, sodat jy nie gehaat word nie.
17 Hou eers weg ter wille van maniere; en wees nie onversadigbaar nie, sodat jy nie aanstoot neem nie.
18 As jy tussen baie sit, steek nie eers jou hand uit nie.
19 'n Baie min is genoeg vir 'n man wat goed versorg is, en hy haal geen wind op sy bed nie.
20 'n Gesonde slaap kom van matige eet; hy staan vroeg op, en sy verstand is by hom; maar die pyn van waak en koors en pyne van die buik is by 'n onversadigde man.
21 En as jy gedwing is om te eet, staan op, gaan uit, braak, en jy sal rus hê.
22 My seun, luister na my en verag my nie, en uiteindelik sal jy vind soos Ek jou gesê het: wees lewend in al jou werke, so sal daar geen siekte oor jou kom nie.
23 Wie baie van sy spys is, sal van hom goed praat; en die verslag van sy goeie huishouding sal geglo word.
24 Maar die hele stad sal murmureer teen hom wat 'n ongeregtigheid van sy spys is; en aan die getuienisse van sy ondeundheid sal nie betwyfel word nie.
25 Toon nie u dapperheid in wyn nie; want wyn het baie vernietig.
26 Die oond beproef die skerpte deur te doop, so dronken die harte van hoogmoediges deur dronkenskap.
27Wyn is so goed soos die lewe vir 'n mens, as dit matig gedrink word; wat is die lewe dan vir 'n man wat sonder wyn is? want dit is gemaak om mense bly te maak.
28 Wyn wat met mate gedrink word en op die regte tyd bring vrolikheid van die hart en vrolikheid van die gemoed;
29 Maar wyn wat gedrink word van oormaat, maak bitterheid van die gemoed, met getwis en twis.
30 Dronkenskap vermeerder die woede van 'n dwaas totdat hy aanstoot neem; dit verminder krag en maak wonde.
31 Bestraf jou naaste nie oor die wyn nie, en verag hom nie in sy vrolikheid nie; moenie grimmige woorde aan hom doen nie en hom nie aandring deur hom aan te spoor om te drink nie.

HOOFSTUK 32

1 As jy 'n meester van 'n fees gemaak is, moet jy jou nie verhef nie, maar wees onder hulle soos een van die ander; sorg ywerig vir hulle, en gaan sit so.
2 En as jy al jou amp vervul het, neem jou plek in, dat jy vrolik kan wees saam met hulle en 'n kroon ontvang vir jou goeie ordening van die fees.
3 Spreek, jy wat die oudste is, want dit betaam jou, maar met gesonde oordeel; en verhinder nie musick.
4 Moenie woorde uitstort waar daar 'n musikant is nie, en verkondig nie te laat wysheid uit nie.
5 'n Konsert van musiek in 'n wynmaaltyd is soos 'n seëlsel van karbonkel in goud.
6 Soos 'n seël van 'n smarag in 'n goudwerk, so is die melodie van musiek met lieflike wyn.
7 Spreek, jongman, as dit jou nodig het, en tog nouliks as jy twee maal gevra word.
8 Laat jou toespraak kort wees en baie in min woorde verstaan; wees soos een wat weet en tog sy tong hou.
9 As jy onder groot manne is, maak jou nie aan hulle gelyk nie; en wanneer ou mense in plek is, gebruik nie baie woorde nie.
10 Voor die donderweer gaan weerlig; en voor 'n beskaamde sal guns gaan.
11 Staan betyds op en wees nie die laaste nie; maar kry jou sonder versuim huis toe.
12 Daar is jou tydverdryf en doen wat jy wil; maar sondig nie deur hoogmoedige spraak nie.
13 En oor hierdie dinge seën Hom wat jou gemaak het en jou met sy goeie dinge vervul het.
14 Wie die Here vrees, sal sy tug ontvang; en die wat Hom vroeg soek, sal guns vind.
15 Hy wat die wet soek, sal daarmee vervul word, maar die geveinsde sal daarteen aanstoot neem.
16 Die wat die Here vrees, sal oordeel vind en geregtigheid aansteek soos 'n lig.
17 'n Sondige mens sal nie tereggewys word nie, maar vind 'n verskoning volgens sy wil.
18 'n Man wat raad gee, sal bedagsaam wees; maar 'n vreemde en trotse man is nie bang vir vrees nie, selfs al het hy uit homself sonder raad gehandel.
19 Doen niks sonder raad nie; en as jy dit eenmaal gedoen het, moenie berou hê nie.
20 Gaan nie op 'n pad waarop jy kan val nie, en struikel nie tussen die klippe nie.
21 Wees nie op 'n eenvoudige manier selfversekerd nie.
22 En pasop vir jou eie kinders.
23 Vertrou op jou eie siel in elke goeie werk; want dit is die onderhouding van die gebooie.
24 Wie in die Here glo, let op die gebod; en hy wat op hom vertrou, sal nooit slegter gaan nie.

HOOFSTUK 33

1 Daar sal geen onheil gebeur met hom wat die Here vrees nie; maar in versoeking sal Hy hom selfs weer red.
2 'n Wyse man haat die wet nie; maar hy wat daarin 'n huigelaar is, is soos 'n skip in 'n storm.
3 'n Man van verstand vertrou op die wet; en die wet is aan Hom getrou, soos 'n woord.
4 Berei voor wat om te sê, en so sal jy gehoor word; en verbind tug en gee dan antwoord.
5 Die hart van die dwase is soos 'n wawiel; en sy gedagtes is soos 'n rollende asboom.
6 'n Hingsperd is soos 'n bespottende vriend, hy verontagsaam elkeen wat op hom sit.
7 Waarom oortref die een dag die ander dag, terwyl al die lig van elke dag in die jaar van die son is?
8 Deur die kennis van die Here is hulle onderskei, en Hy het seisoene en feeste verander.
9 Sommige van hulle het Hy hoë dae gemaak en hulle geheilig, en sommige van hulle het Hy gewone dae gemaak.
10 En alle mense is van die aarde af, en Adam is uit die aarde geskape.
11 In groot kennis het die Here hulle verdeel en hulle weë uiteengesit.
12 Sommige van hulle het Hy geseën en verhoog, en sommige van hulle het Hy geheilig en naby Hom gestel; maar sommige van hulle het Hy gevloek en verneder en uit hulle plekke weggedraai.
13 Soos klei in die hand van die pottebakker is om dit te vorm na sy welbehae, so is die mens in die hand van Hom wat hom gemaak het, om aan hulle te vergeld soos hy die beste is.
14 Die goeie staan teen die kwaad en die lewe teen die dood; so is die godvresende teen die sondaar en die sondaar teen die godvresende.
15 Kyk dan na al die werke van die Allerhoogste; en daar is twee en twee, die een teen die ander.
16 Ek het die laaste van almal wakker geword soos een wat die druiwesaders insamel; deur die seën van die Here het ek baat gevind en my parskuip getrap soos 'n druiwepers.
17 Dink daaraan dat ek nie net vir myself gearbei het nie, maar vir almal wat geleerdheid soek.
18 Luister na my, o groot manne van die volk, en luister met julle ore, owerstes van die vergadering!
19 Gee nie jou seun en vrou, jou broer en jou vriend, mag oor jou solank jy lewe nie, en gee jou goed nie aan 'n ander nie, sodat dit jou nie bekeer en jy weer daarvoor smeek nie.
20 So lank as wat jy lewe en asem in jou het, gee jou aan niemand oor nie.
21 Want dit is beter dat jou kinders jou soek, as dat jy by hulle hoflikheid staan.
22 Hou in al u werke die voorrang vir uself; laat geen vlek in u eer nie.
23 In die tyd wanneer jy jou dae voleindig en jou lewe voleindig, deel jou erfdeel uit.
24 Voer, 'n towerstaf en laste is vir die esel; en brood, teregwysing en werk vir 'n dienskneg.
25 As jy jou dienaar aanstel om te arbeid, sal jy rus vind; maar as jy hom ledig laat gaan, sal hy vryheid soek.
26 'n Juk en 'n kraag buig die nek, so is pyniging en pyniging vir 'n slegte dienskneg.
27 Stuur hom om te werk, dat hy nie ledig is nie; want ledigheid leer baie kwaad.
28 Stel hom aan die werk soos dit vir hom pas: as hy nie gehoorsaam is nie, trek swaarder boeie aan.
29 Maar wees nie buitensporig teenoor enigeen nie; en sonder diskresie niks doen nie.
30 As jy 'n dienskneg het, laat hy vir jou wees soos jy, want jy het hom duur gekoop.
31 As jy 'n dienskneg het, smeek hom soos 'n broeder, want jy het hom nodig soos van jou eie siel; as jy hom sleg smeek en hy van jou weghardloop, watter weg sal jy dan gaan om hom te soek?

HOOFSTUK 34

1 Die hoop van 'n verstandlose man is ydel en bedrieg, en drome verhef dwase.
2 Wie drome aanskou, is soos hy wat 'n skaduwee vang en die wind agtervolg.
3 Die visioen van drome is die ooreenkoms van een ding met 'n ander, net soos die gelykenis van 'n aangesig tot 'n aangesig.
4 Wat kan van 'n onrein ding gereinig word? en watter waarheid kan uit daardie ding wat vals is?
5 Waarsêery en waarsêery en drome is tevergeefs;
6 As hulle nie in u besoeking van die Allerhoogste gestuur word nie, rig u hart nie op hulle nie.
7 Want drome het baie mislei, en hulle het misluk wat hulle vertroue in hulle stel.
8 Die wet sal volmaak gevind word sonder leuens, en wysheid is volmaaktheid vir 'n getroue mond.
9 'n Man wat gereis het, weet baie; en hy wat baie ondervinding het, sal wysheid verkondig.
10 Wie geen ervaring het nie, weet min; maar hy wat gereis het, is vol wysheid.
11 Toe ek gereis het, het ek baie dinge gesien; en ek verstaan meer as wat ek kan uitdruk.
12 Ek was dikwels in lewensgevaar, maar tog is ek verlos deur hierdie dinge.
13 Die gees van die wat die Here vrees, sal lewe; want hulle hoop is op Hom wat hulle verlos.
14 Wie die Here vrees, sal nie vrees of bevrees wees nie; want hy is sy hoop.
15 Geseënd is die siel van hom wat die Here vrees: na wie kyk hy? en wie is sy krag?
16 Want die oë van die Here is op die wat Hom liefhet, Hy is hulle magtige beskerming en sterk steun, 'n beskerming teen hitte en 'n bedekking teen die son in die middag, 'n bewaring teen struikeling en 'n hulp om te val.
17 Hy verwek die siel en verlig die oë; Hy gee gesondheid, lewe en seën.
18 Hy wat iets offer wat verkeerd verkry is, sy offer is belaglik; en die gawes van onregverdige mense word nie aangeneem nie.
19 Die Allerhoogste het geen behae in die offergawes van die goddelose nie; ook word hy nie vir sonde deur die menigte van offers gebring nie.
20 Wie 'n offer bring van die goed van die arme, doen soos iemand wat die seun voor sy vader se oë doodmaak.
21 Die brood van die behoeftige is hulle lewe; hy wat hom daarmee bedrieg, is 'n man van bloed.
22 Hy wat die lewe van sy naaste wegneem, maak hom dood; en hy wat die arbeider van sy loon bedrieg, is 'n bloedvergieter.

23 As die een bou en die ander afbreek, watter voordeel het hulle dan behalwe arbeid?
24 As die een bid en die ander vloek, wie se stem sal die Here hoor?
25 Wie homself was na die aanraking van 'n dooie liggaam, as hy dit weer aanraak, wat baat sy was?
26 So is dit met 'n man wat vas vir sy sondes en teruggaan en dieselfde doen: wie sal sy gebed verhoor? of wat baat sy verootmoediging hom?

HOOFSTUK 35

1 Hy wat die wet onderhou, bring genoeg offers; hy wat op die gebod ag slaan, bring 'n dankoffer.
2 Hy wat 'n goeie beurt vergeld, offer fynmeel; en hy wat aalmoese gee, offer lof.
3 Om van die goddeloosheid af te wyk, is vir die Here welgevallig; en om die ongeregtigheid te laat vaar, is 'n versoening.
4 Jy mag nie leeg voor die Here verskyn nie.
5 Want al hierdie dinge moet gedoen word ter wille van die gebod.
6 Die offer van die regverdige maak die altaar vet, en die lieflike geur daarvan is voor die Allerhoogste.
7 Die offer van 'n regverdige man is aanneemlik. en die gedenkteken daarvan sal nooit vergeet word nie.
8 Gee die Here sy eer met 'n goeie oog, en laat die eerstelinge van jou hande nie verminder nie.
9 Betoon 'n vrolike aangesig in al jou gawes, en wy jou tiendes met blydskap.
10 Gee aan die Allerhoogste soos Hy jou verryk het; en soos jy gekry het, gee met 'n blye oog.
11 Want die Here vergeld dit en Hy sal jou sewe maal soveel gee.
12 Moenie dink om met gawes te bederf nie; want sulkes sal hy nie aanneem nie; en vertrou nie op onregverdige offers nie; want die Here is Regter, en by Hom is geen aansien van die persoon nie.
13Hy sal niemand aanvaar teen 'n arm man nie, maar sal die gebed van die verdruktes hoor.
14 Hy sal die smeking van die wees nie verag nie; ook nie die weduwee as sy haar klagte uitstort nie.
15 Loop die trane nie oor die wange van die weduwee nie? en is haar geroep nie teen hom wat hulle laat val nie?
16 Hy wat die Here dien, sal met guns aangeneem word, en sy gebed sal tot by die wolke reik.
17 Die gebed van die nederige dring deur die wolke, en totdat dit naby is, sal hy nie vertroos word nie; en sal nie wyk nie, totdat die Allerhoogste dit sien om regverdig te oordeel en oordeel te voltrek.
18 Want die Here sal nie traag wees nie, en die Magtige sal nie geduldig wees teenoor hulle nie, totdat Hy die lendene van die onbarmhartiges verskeur en aan die heidene wraak vergeld het; totdat Hy die menigte van hoogmoediges weggeneem en die septer van die onregverdiges verbreek het;
19 totdat hy aan elkeen vergeld het volgens sy werke en aan die werke van mense volgens hulle planne; totdat Hy die saak van sy volk gerig het en hulle laat juig het oor sy goedertierenheid.
20 Barmhartigheid is tydelik in die tyd van ellende, soos reënwolke in die tyd van droogte.

HOOFSTUK 36

1 Wees ons genadig, Here God van almal, en aanskou ons!
2 En stuur jou vrees oor al die nasies wat jou nie soek nie.
3 Hef u hand op teen die vreemde nasies, en laat hulle u mag sien.
4 Soos U voor hulle in ons geheilig is, so word U voor ons onder hulle groot.
5 En laat hulle U ken, soos ons U geken het, dat daar geen God is nie, behalwe U alleen, o God.
6 Doen nuwe tekens en doen ander vreemde wonders: verheerlik u hand en u regterarm, dat hulle u wonders kan openbaar.
7 Wek grimmigheid op en stort toorn uit; neem die teëstander weg en vernietig die vyand.
8 Maak die tyd kort, dink aan die verbond, en laat hulle u wonderwerke verkondig.
9 Laat hom wat ontsnap, deur die woede van die vuur verteer word; en laat die wat die volk verdruk, omkom.
10 Slaan die hoofde van die owerstes van die heidene, wat sê: Daar is niemand anders nie, behalwe ons.
11 Versamel al die stamme van Jakob en beërf hulle soos van die begin af.
12 O Here, wees genadig oor die volk oor wie u Naam uitgeroep is, en oor Israel, vir wie U die naam van u eersgeborene gegee het.
13 Wees genadig teenoor Jerusalem, u heilige stad, die plek van u rus.
14 Vul Sion met u onuitspreeklike woorde, en u volk met u heerlikheid.
15 Gee getuienis aan die wat jy van die begin af besit het, en verwek profete wat in jou Naam was.
16 Beloon die wat op U wag, en laat u profete getrou bevind word.
17 O Here, hoor die gebed van u knegte volgens die seën van Aäron oor u volk, sodat almal wat op die aarde woon, kan weet dat U die Here is, die ewige God.
18 Die buik eet al die vleis op, maar een vleis is beter as 'n ander.
19 Soos 'n verhemelte verskillende soorte wildsvleis smaak, so smaak 'n hart van verstandige valse woorde.
20 'n Verkeerde hart veroorsaak bedroefdheid, maar 'n man van ervare sal hom vergeld.
21 'n Vrou sal elke man ontvang, maar een dogter is beter as 'n ander.
22 Die skoonheid van 'n vrou vrolik die aangesig, en 'n man het niks beter lief nie.
23 As daar vriendelikheid, sagmoedigheid en vertroosting in haar tong is, dan is haar man nie soos ander mans nie.
24 Hy wat 'n vrou kry, begin 'n besitting, 'n hulp soos hy en 'n ruspilaar.
25 Waar geen heining is nie, daar word die besitting verwoes; en hy wat geen vrou het nie, sal treurend ronddwaal.
26 Wie sal 'n goed aangestelde dief vertrou wat van stad tot stad rondspring? wie sal dan 'n man glo wat geen huis het nie en vernag oral waar die nag hom neem?

HOOFSTUK 37

1 Elke vriend sê: Ek is ook sy vriend, maar daar is 'n vriend wat net 'n vriend in naam is.

2 Is dit nie 'n droefheid tot die dood toe as 'n metgesel en vriend hom tot 'n vyand bekeer nie?
3 O goddelose verbeelding, waar het jy ingekom om die aarde met bedrog te bedek?
4 Daar is 'n metgesel wat bly is oor die voorspoed van 'n vriend, maar in die tyd van benoudheid teen hom sal wees.
5 Daar is 'n metgesel wat sy vriend vir die buik help en die skild teen die vyand opneem.
6 Vergeet nie jou vriend in jou verstand nie, en wees nie onverskillig aan hom in jou rykdom nie.
7 Elke raadgewer loof raad; maar daar is sommige wat vir homself raad gee.
8 Pasop vir 'n raadgewer, en weet vooraf watter behoefte hy het; want hy sal vir homself raad gee; dat hy nie die lot op jou werp nie,
9 En sê vir jou: Jou weg is goed; en daarna gaan hy aan die oorkant staan om te sien wat met jou gaan gebeur.
10 Raadpleeg nie een wat jou vermoed nie, en verberg jou raad vir die wat jou beny.
11 Raadpleeg ook nie 'n vrou wat haar aanraak op wie sy jaloers is nie; ook nie met 'n lafaard in oorlogsake nie; ook nie met 'n handelaar wat ruil betref nie; ook nie met 'n koper van verkoop nie; ook nie met 'n afgunstige man van dankbaarheid nie; ook nie met 'n onbarmhartige man wat goedhartigheid aanraak nie; ook nie met die luiaard vir enige werk nie; ook nie met 'n huurling vir 'n jaar se afrondingswerk nie; ook nie met 'n ledige dienaar van groot werk nie; luister na hulle nie in enige raadsaak nie.
12 Maar wees gedurigdeur by 'n godvresende man van wie jy weet dat hy die gebooie van die Here bewaar, wie se gesindheid volgens jou verstand is, en saam met jou treur as jy 'n miskraam kry.
13 En laat die raad van jou hart bestaan, want daar is niemand meer getrou aan jou as dit nie.
14 Want 'n man se verstand is soms gewoond om hom meer as sewe wagte te vertel wat bo in 'n hoë toring sit.
15 En bid bowenal tot die Allerhoogste, dat hy u weg in waarheid sal rig.
16 Laat die verstand voor elke onderneming gaan, en raad voor elke daad.
17 Die aangesig is 'n teken van verandering van die hart.
18 Vier soorte dinge kom voor: goed en kwaad, lewe en dood, maar die tong heers gedurigdeur daaroor.
19Daar is een wat wys is en baie leer, en tog vir homself nutteloos is.
20 Daar is een wat wysheid in woorde openbaar en gehaat word: hy sal gebrek aan voedsel hê.
21 Want genade is nie aan hom van die Here gegee nie, omdat hy alle wysheid ontneem is.
22 'n Ander is wys vir homself; en die vrugte van verstand is prysenswaardig in sy mond.
23 'n Wyse man onderrig sy volk; en die vrugte van sy insig verval nie.
24 'n Wyse man sal met seën vervul word; en almal wat hom sien, sal hom gelukkig ag.
25 Die dae van die lewe van die mens kan getel word, maar die dae van Israel is ontelbaar.
26 'n Wyse man sal heerlikheid onder sy volk beërwe, en sy naam sal ewig wees.
27 My seun, toets jou siel in jou lewe, en kyk wat sleg is daarvoor, en gee dit nie daaraan nie.
28 Want alles is nie vir almal nuttig nie, en ook het elke siel nie behae in alles nie.
29 Wees nie onversadigbaar in enige lekkerny nie, en moenie te gulsig wees op vleis nie.
30 Want oormaat vleis bring krankheid, en oorvloed sal oorgaan in koors.
31 Deur oorvloed het baie omgekom; maar hy wat oppas, verleng sy lewe.

HOOFSTUK 38

1 Eer 'n geneesheer met die eer wat hom toekom vir die nut wat julle van hom mag hê, want die Here het hom geskape.
2 Want van die Allerhoogste kom genesing, en hy sal eer van die koning ontvang.
3 Die vaardigheid van die geneesheer sal sy hoof ophef, en voor die oë van groot manne sal hy bewondering wees.
4 Die Here het medisyne uit die aarde geskape; en hy wat wys is, sal hulle nie verafsku nie.
5 Is die water nie soet gemaak met hout, sodat die deug daarvan bekend kon word nie?
6 En Hy het aan mense vaardigheid gegee, sodat hy geëer kan word in sy wonderwerke.
7 Daarmee genees Hy die mense en neem hulle pyne weg.
8 Daarvan maak die apteker 'n lekkerny; en aan sy werke is daar geen einde nie; en van Hom kom vrede oor die hele aarde,
9 My seun, wees nie nalatig in jou siekte nie, maar bid tot die Here, en Hy sal jou gesond maak.
10 Hou op van sonde en maak jou hande reg en reinig jou hart van alle boosheid.
11 Gee 'n lieflike geur en gedenk fynmeel; en bring 'n vetoffer, as 'n nie-wees nie.
12 Gee dan plek aan die geneesheer, want die Here het hom geskape; laat hom nie van jou weggaan nie, want jy het hom nodig.
13 Daar is 'n tyd wanneer daar goeie sukses in hulle hande is.
14 Want hulle sal ook tot die Here bid dat Hy dit voorspoedig sal maak, wat hulle gee vir gemak en genesing om die lewe te verleng.
15 Wie voor sy Maker sondig, laat hom in die hand van die geneesheer val.
16 My seun, laat die trane oor die dooies val en begin kla, asof jy self groot skade gely het; en bedek dan sy liggaam volgens die gebruik, en verwaarloos sy begrafnis nie.
17 Ween bitterlik, en maak 'n groot kerm, en gebruik 'n klaaglied, soos hy waardig is, en dit 'n dag of twee, dat daar nie van jou kwaad gepraat word nie; en troos jouself dan oor jou swaarmoedigheid.
18 Want uit bedroefdheid kom die dood, en die bedroefdheid van die hart breek krag.
19 Ook in ellende bly droefheid, en die lewe van die arme is die vloek van die hart.
20 Neem geen beswaar op die hart nie: verdryf dit, en lid die laaste einde.
21 Vergeet dit nie, want daar is geen omkeer meer nie; jy mag hom nie goed doen nie, maar jouself kwaad aandoen.
22 Dink aan my oordeel, want ook joune sal so wees; gister vir my en vandag vir jou.
23 As die dooie rus, laat sy gedagtenis rus; en word vir hom vertroos wanneer sy Gees van hom gewyk word.
24 Die wysheid van 'n geleerde man kom by geleentheid van ontspanning, en hy wat min sake het, sal wys word.

25 Hoe kan hy wysheid verkry wat die ploeg vashou en wat roem op die stok, wat osse uitdryf en besig is met hulle arbeid, en wie se praat van bulle is?
26 Hy gee sy verstand om vore te maak; en is ywerig om die koeie voer te gee.
27 So is elke timmerman en werkmeester wat nag en dag arbei, en die wat seëls sny en graveer en ywerig is om groot verskeidenheid te maak en hulleself aan vervalste beelde te gee en waak om 'n werk te voltooi;
28 Die smid wat ook by die aambeeld sit en die ysterwerk aanskou, verdor die damp van die vuur sy vlees, en hy veg teen die hitte van die oond; die geraas van die hamer en die aambeeld is altyd in sy ore, en sy oë kyk stil na die voorbeeld van die ding wat hy maak; hy besluit om sy werk te voltooi, en kyk om dit volmaak te poets.
29 So doen die pottebakker wat by sy werk sit en die wiel met sy voete omdraai, wat altyd sorgvuldig aan sy werk sit en al sy werk volgens getal maak;
30 Hy vorm die klei met sy arm en buig sy sterkte voor sy voete; hy beywer hom om dit oor te lei; en hy is ywerig om die oond skoon te maak.
31 Hulle almal vertrou op hulle hande, en elkeen is wys in sy werk.
32 Daarsonder kan 'n stad nie bewoon word nie; en hulle sal nie woon waar hulle wil nie en nie op en af trek nie;
33 Hulle sal nie in openbare raad gesoek word nie en nie hoog sit in die vergadering nie; hulle sal nie op die regterstoel sit nie en die vonnis van oordeel nie verstaan nie; en hulle sal nie gevind word waar gelykenisse gespreek word nie.
34 Maar hulle sal die toestand van die wêreld handhaaf, en al hulle begeerte is in die werk van hulle kuns.

HOOFSTUK 39

1 Maar hy wat sy verstand gee aan die wet van die Allerhoogste en besig is met die bepeinsing daarvan, sal die wysheid van al die oues soek en besig wees met profesieë.
2 Hy sal die woorde van die bekende manne bewaar; en waar listige gelykenisse is, sal Hy ook daar wees.
3 Hy sal die geheime van ernstige vonnisse soek en vertroud wees met duister gelykenisse.
4 Hy sal onder groot manne dien en voor vorste verskyn; hy sal deur vreemde lande trek; want Hy het die goeie en die slegte onder die mense beproef.
5 Hy sal sy hart gee om vroeg te wend tot die Here wat hom gemaak het, en sal voor die Allerhoogste bid en sy mond in gebed oopmaak en vir sy sondes smeek.
6 Wanneer die grote Here wil, sal hy vervul word met die gees van verstand; hy sal wyse sinne uitstort en die Here loof in sy gebed.
7 Hy sal sy raad en kennis rig, en in sy geheime sal hy oordink.
8 Hy sal te kenne gee wat hy geleer het, en sal roem in die wet van die verbond van die Here.
9 Baie sal sy insig prys; en so lank as wat die wêreld bestaan, sal dit nie uitgedelg word nie; sy gedagtenis sal nie wyk nie, en sy Naam sal lewe van geslag tot geslag.
10 Nasies sal sy wysheid verkondig, en die vergadering sal sy lof verkondig.
11 As hy sterwe, moet hy 'n naam groter as duisend nalaat; en as hy lewe, moet hy dit vermeerder.
12 Maar ek het meer om te sê waaroor ek gedink het; want ek is versadig soos die maan by volle.
13 Luister na my, o heilige kinders, en bloei soos 'n roos wat groei by die spruit van die veld.
14 En gee julle 'n lieflike geur soos wierook, en floreer soos 'n lelie, stuur 'n reuk uit, en sing 'n loflied, loof die Here in al sy werke.
15 Maak sy Naam groot en verkondig sy lof met die liedere van julle lippe en met siters, en deur Hom te loof, moet julle so sê:
16 Al die werke van die Here is uitermate goed, en alles wat Hy beveel, sal op die regte tyd volbring word.
17 En niemand mag sê: Wat is dit? waarom is dit? want op die tyd wat dit pas, sal hulle almal gesoek word: volgens sy bevel het die waters soos 'n hoop gestaan, en volgens die woorde van sy mond die waterhouers.
18 Op sy bevel word gedoen alles wat hom behaag; en niemand kan verhinder, wanneer hy sal red nie.
19 Die werke van alle vlees is voor hom, en niks kan vir sy oë verberg word nie.
20 Hy sien van ewigheid tot ewigheid; en daar is niks wonderliks voor hom nie.
21 'n Man hoef nie te sê: Wat is dit nie? waarom is dit? want Hy het alles vir hulle gebruik gemaak.
22 Sy seën het die droë land soos 'n rivier bedek en dit soos 'n vloed laat natmaak.
23 Soos Hy die waters in sout verander het, so sal die nasies sy toorn beërwe.
24 Soos sy weë eenvoudig is vir die heiliges; so is hulle struikelblokke vir die goddelose.
25 Want die goeie is goeie dinge wat van die begin af geskape is, so slegte dinge vir sondaars.
26 Die belangrikste dinge vir die hele gebruik van die mens se lewe is water, vuur, yster en sout, meel van koring, heuning, melk en die bloed van die druiwe, en olie en klere.
27 Al hierdie dinge is ten goede vir die godvresendes; so word dit vir die sondaars in boosheid verander.
28 Daar is geeste wat tot wraak geskape is, wat in hul grimmigheid op harde houe lê; in die tyd van vernietiging stort hulle hul mag uit en bedaar die toorn van Hom wat hulle gemaak het.
29 Vuur en hael en hongersnood en dood, dit alles is geskape vir wraak;
30 Tande van wilde diere, en skerpioene, slange en die swaard wat die goddelose straf tot vernietiging.
31 Hulle sal bly wees in sy gebod, en hulle sal gereed wees op die aarde wanneer dit nodig is; en as hulle tyd aangebreek het, sal hulle sy woord nie oortree nie.
32 Daarom was ek van die begin af vasbeslote en het ek oor hierdie dinge gedink en dit op skrif gelaat.
33 Al die werke van die Here is goed, en Hy sal alles gee wat nodig is op die regte tyd.
34 Sodat iemand nie kan sê: Dit is erger as dit nie, want mettertyd sal hulle almal goed beproef word.
35 En daarom loof julle die Here met die hele hart en mond, en loof die Naam van die Here.

HOOFSTUK 40

1 Groot swaarkry word vir elke mens geskep, en 'n swaar juk is op die seuns van Adam, van die dag af dat hulle uit hul moeder se skoot uitgaan, tot die dag dat hulle terugkeer na die moeder van alle dinge.

2 Hulle verbeelding van toekomstige dinge, en die dag van die dood, verskrik hulle gedagtes en veroorsaak vrees van hart;
3 Van Hom wat sit op 'n troon van heerlikheid, tot Hom wat verneder is op aarde en as;
4 Van hom wat purper en 'n kroon dra, tot hom wat 'n linne rok aan het.
5 Toorn en afguns, benoudheid en onrus, vrees vir die dood en toorn en twis, en in die tyd van rus op sy bed sy nagslaap, verander sy kennis.
6 'n Bietjie of niks is sy rus nie, en daarna is hy in sy slaap, soos op 'n dag van waak, ontsteld in die gesig van sy hart, asof hy uit 'n geveg ontvlug is.
7 As alles veilig is, word hy wakker en verwonder hom dat die vrees niks was nie.
8 Sulke dinge gebeur met alle vlees, beide mens en dier, en dit is sewevoudig meer op sondaars.
9 Dood en bloedvergieting, twis en swaard, rampe, hongersnood, verdrukking en plaag;
10 Hierdie dinge is geskep vir die goddelose, en ter wille van hulle het die vloed gekom.
11 Alles wat van die aarde is, sal na die aarde terugkeer, en wat van die water is, keer terug in die see.
12 Alle omkopery en onreg sal uitgewis word, maar ware handeldryf sal vir ewig bestaan.
13 Die goed van die onregverdiges sal opgedroog word soos 'n rivier en verdwyn met 'n geraas, soos 'n groot donderweer in die reën.
14 Terwyl hy sy hand oopmaak, sal hy bly wees; so sal oortreders tot niet gaan.
15 Die kinders van die goddelose sal nie baie takke voortbring nie, maar is soos onrein wortels op 'n harde rots.
16 Die onkruid wat op elke water en oewer van 'n rivier groei, sal voor al die gras opgetrek word.
17 Oorvloed is soos 'n uiters vrugbare tuin, en die barmhartigheid is tot in ewigheid.
18 Om te arbei en tevrede te wees met wat 'n mens het, is 'n lieflike lewe; maar hy wat 'n skat vind, is bo hulle albei.
19 Kinders en die bou van 'n stad hou die naam van 'n man voort, maar 'n onberispelike vrou word bo hulle albei gereken.
20 Wyn en musiek verbly die hart, maar die liefde vir wysheid is bo hulle albei.
21 Die pyp en die psalter maak lieflike melodieë, maar 'n aangename tong is bo hulle albei.
22 Jou oog begeer guns en skoonheid, maar meer as beide koring terwyl dit groen is.
23 'n Vriend en metgesel ontmoet nooit verkeerd nie, maar bo albei is 'n vrou met haar man.
24 Broeders en hulp is teen tyd van benoudheid, maar aalmoese sal meer red as altwee.
25 Goud en silwer maak die voet vas, maar raad word bo hulle albei geag.
26 Rykdom en krag verhef die hart, maar die vrees van die Here is bo hulle albei;
27 Die vrees van die Here is 'n vrugbare tuin en bedek Hom bo alle heerlikheid.
28 My seun, lei nie 'n bedelaar se lewe nie; want dit is beter om te sterf as om te bedel.
29 Die lewe van hom wat van 'n ander man se tafel afhanklik is, is nie vir 'n lewe gereken nie; want hy verontreinig homself met ander se voedsel;
30 Soet is bedel in die mond van die onbeskaamde, maar in sy buik sal 'n vuur brand.

HOOFSTUK 41

1 O dood, hoe bitter is die gedagtenis aan u vir 'n man wat in rus lewe in sy besittings, vir die man wat niks het om hom te pla nie, en wat voorspoed het in alles: ja, vir hom wat nog in staat is om te ontvang vleis!
2 O dood, u vonnis is welgevallig vir die behoeftige en vir hom wie se krag ophou, wat nou in die laaste eeu is en deur alles gekwel is, en vir hom wat wanhopig is en die geduld verloor het!
3 Wees nie bevrees vir die doodsvonnis nie, dink aan die wat voor jou was en wat daarna kom; want dit is die oordeel van die Here oor alle vlees.
4 En waarom is jy teen die welbehae van die Allerhoogste? daar is geen ondersoek in die graf nie, of jy tien, of honderd of duisend jaar gelewe het.
5 Die kinders van sondaars is afskuwelike kinders, en hulle wat vertroud is met die woning van die goddelose.
6 Die erfdeel van sondaarskinders sal vergaan, en hulle nageslag sal ewige smaad wees.
7 Die kinders sal kla oor 'n goddelose vader, want hulle sal gesmaad word ter wille van hom.
8 Wee julle, goddelose mense, wat die wet van die Allerhoogste God verlaat het! want as julle vermeerder, sal dit julle verderf wees.
9 En as julle gebore word, sal julle tot 'n vloek gebore word; en as julle sterf, sal die vloek julle deel wees.
10 Almal wat van die aarde is, sal weer na die aarde toe terugkeer; so sal die goddelose van die vloek na die verderf gaan.
11 Die rou van mense is oor hulle liggame, maar 'n slegte naam van sondaars sal uitgedelg word.
12 Let op u Naam; want dit sal by jou bly bo duisend groot skatte van goud.
13 'n Goeie lewe het maar min dae, maar 'n goeie naam is tot in ewigheid.
14 My kinders, bewaar die tug in vrede, want wysheid wat verborge is en 'n skat wat nie gesien word nie, watter baat het hulle albei?
15 'n Man wat sy dwaasheid verberg, is beter as 'n man wat sy wysheid verberg.
16 Daarom, wees beskaamd volgens my woord, want dit is nie goed om alle skande te behou nie; dit word ook nie in alles heeltemal goedgekeur nie.
17 Skaam jou oor hoerery voor vader en moeder, en oor 'n leuen voor 'n vors en 'n held;
18 Van 'n oortreding voor 'n regter en owerste; van ongeregtigheid voor 'n gemeente en volk; van onregverdige optrede voor jou maat en vriend;
19 En van diefstal met betrekking tot die plek waar jy as vreemdeling vertoef, en met betrekking tot die waarheid van God en sy verbond; en om met jou elmboog op die vleis te leun; en van minagting om te gee en te neem;
20 En van stilte voor die wat jou groet; en om na 'n hoer te kyk;
21 En om jou aangesig van jou bloedverwant af te keer; of om 'n porsie of geskenk weg te neem; of om na 'n ander man se vrou te kyk.

22 Of om te druk te wees met sy slavin en nie naby haar bed te kom nie; of van lasterlike toesprake voor vriende; en nadat jy gegee het, moet jy nie verwyt nie;
23 Of om te herhaal en weer te spreek wat jy gehoor het; en die onthulling van geheime.
24 So sal jy waarlik beskaamd staan en guns vind voor alle mense.

HOOFSTUK 42

1 Skaam jou nie oor hierdie dinge nie, en aanvaar dat niemand daardeur sondig nie.
2 Van die wet van die Allerhoogste en sy verbond; en van oordeel om die goddelose te regverdig;
3 Van afrekening met jou vennote en reisigers; of van die gawe van die erfenis van vriende;
4 Van presiesheid van balans en gewigte; of om baie of min te kry;
5 En van handelaars se onverskillige verkoop; van baie regstelling van kinders; en om die sy van 'n slegte dienskneg te laat bloei.
6 Bewaring is goed, waar 'n slegte vrou is; en bly stil, waar baie hande is.
7 Leer alles in getal en gewig; en skryf alles op skrif wat jy uitdeel of inneem.
8 Moenie skaam wees om die onverstandiges en dwase en die uiters bejaardes in te lig wat met die jongmense twis nie; so sal jy waarlik geleerd en beproef word deur alle mense wat lewe.
9 Die vader word wakker vir die dogter, as niemand dit weet nie; en die sorg vir haar neem die slaap weg; en getroud wees, sodat sy nie gehaat word nie;
10 In haar maagdelikheid, dat sy nie verontreinig en swanger word in die huis van haar vader nie; en om 'n man te hê, sodat sy haar nie sou wangedra nie; en wanneer sy getroud is, dat sy nie onvrugbaar word nie.
11 Hou 'n waaksaamheid oor 'n onbeskaamde dogter, dat sy jou nie 'n bespotting maak vir jou vyande en 'n spot in die stad en 'n smaad onder die volk maak en jou beskaamd maak voor die menigte nie.
12 Kyk nie na die skoonheid van elke liggaam nie, en sit nie tussen die vroue nie.
13 Want uit klere kom 'n mot en uit vroue boosheid.
14 Die onbeholpenheid van 'n man is beter as 'n hoflike vrou, 'n vrou, sê ek, wat skande en smaad bring.
15 Ek sal nou dink aan die werke van die Here en die dinge wat ek gesien het, vertel: in die woorde van die Here is sy werke.
16 Die son wat lig gee, kyk na alle dinge, en sy werk is vol van die heerlikheid van die Here.
17 Die Here het nie mag aan die heiliges gegee om al sy wonderwerke te verkondig wat die Almagtige Here stewig vasgestel het, sodat alles wat ook al is, gevestig kan word tot sy eer nie.
18 Hy soek die dieptes en die hart en let op hulle listige planne, want die Here weet alles wat geken kan word, en Hy aanskou die tekens van die wêreld.
19 Hy verkondig die dinge wat verby is en wat kom, en openbaar die stappe van verborge dinge.
20 Geen gedagte ontgaan hom nie, en geen woord is vir hom verborge nie.
21 Hy het die voortreflike werke van sy wysheid versier, en hy is van ewigheid tot ewigheid; aan hom mag niks bygevoeg word nie, en hy kan nie verminder word nie, en hy het geen raadgewer nodig nie.
22 Ag, hoe begeerlik is al sy werke! en dat 'n mens tot 'n vonk kan sien.
23 Al hierdie dinge leef en bly vir ewig vir alle doeleindes, en hulle is almal gehoorsaam.
24 Alles is dubbel, die een teen die ander, en Hy het niks onvolmaakt gemaak nie.
25 Een ding bevestig die goeie of die ander: en wie sal vervul word deur sy heerlikheid te aanskou?

HOOFSTUK 43

1 Die trots van die hoogte, die helder uitspansel, die skoonheid van die hemel, met sy heerlike vertoning;
2 Die son wanneer dit verskyn, verkondig by sy opkoms 'n wonderlike instrument, die werk van die Allerhoogste.
3 Teen die middag verdroog dit die land, en wie kan die brandende hitte daarvan verduur?
4 'n Man wat in 'n oond blaas, is in hitte-werke, maar die son verbrand die berge drie maal meer; asem vurige dampe uit en stuur helder strale uit, dit verdof die oë.
5 Groot is die Here wat dit gemaak het; en op sy gebod hardloop hy haastig.
6 Hy het die maan ook laat dien op sy tyd tot 'n aankondiging van tye en 'n teken van die wêreld.
7 Van die maan af is die teken van feeste, 'n lig wat afneem in haar volmaaktheid.
8 Die maand is na haar naam genoem, wat wonderbaarlik toeneem in haar verandering, as 'n werktuig van die leërs daarbo, wat skyn in die uitspansel van die hemel;
9 Die skoonheid van die hemel, die heerlikheid van die sterre, 'n sieraad wat lig gee in die hoogste plekke van die Here.
10 Op bevel van die Heilige sal hulle in hul orde staan en nooit beswyk in hul wagte nie.
11 Kyk na die reënboog en loof Hom wat dit gemaak het; baie mooi is dit in die helderheid daarvan.
12 Dit omsingel die hemel met 'n heerlike kring, en die hande van die Allerhoogste het dit gebuig.
13 Deur sy gebod laat Hy die sneeu neerval, en Hy stuur vinnig die bliksems van sy oordeel.
14 Hierdeur word die skatte oopgemaak, en wolke vlieg soos voëls.
15 Deur sy groot krag maak Hy die wolke vas, en die haelstene word klein gebreek.
16 Vanweë sy aanskoue skud die berge, en na sy wil waai die suidewind.
17 Die geraas van die donder laat die aarde bewe; so bewe die noordelike storm en die warrelwind: soos voëls wat vlieg, strooi hy die sneeu, en die val daarvan is soos die lig van sprinkane.
18 Die oog is verwonderd oor die skoonheid van sy witheid, en die hart is verstom oor die reën daarvan.
19 Ook gooi hy die ryp soos sout op die aarde, en terwyl dit stol, lê dit bo-op skerp paaltjies.
20Wanneer die koue noordewind waai en die water tot ys gestold word, bly dit op elke versameling van water, en beklee die water soos met 'n borswapen.
21 Dit verteer die berge en verbrand die woestyn en verteer die gras soos vuur.
22 'n Huidige middel van alles is 'n mis wat vinnig kom, 'n dou wat na hitte kom verkwik.

23 Deur sy raad kalmeer Hy die watervloed en plant eilande daarin.
24 Die wat op die see vaar, vertel van die gevaar daarvan; en as ons dit met ons ore hoor, verwonder ons ons daaroor.
25 Want daarin is vreemde en wonderwerke, 'n verskeidenheid van allerhande diere en walvisse geskape.
26 Deur Hom is die einde van hulle voorspoedig, en deur sy woord bestaan alle dinge.
27 Ons kan baie spreek, en tog kortkom; daarom is Hy alles.
28 Hoe sal ons Hom groot kan maak? want hy is groot bo al sy werke.
29 Die Here is vreeslik en baie groot, en sy krag is wonderbaar.
30 Wanneer julle die Here verheerlik, verhef Hom soveel as wat julle kan; want selfs nog sal Hy verreweg oortref. want julle kan nooit ver genoeg gaan nie.
31 Wie het Hom gesien, dat Hy dit vir ons kan vertel? en wie kan hom groot maak soos hy is?
32 Daar is nog groter dinge as dit verborge, want ons het maar 'n paar van sy werke gesien.
33 Want die Here het alles gemaak; en aan die godvresendes het Hy wysheid gegee.

HOOFSTUK 44

1 Laat ons nou bekendes loof en ons vaders wat ons verwek het.
2 Die Here het deur hulle groot heerlikheid bewerk deur sy groot krag van die begin af.
3 Die wat in hulle koninkryke geheers het, manne wat bekend is vir hulle mag, wat raad gee deur hulle verstand en profesieë verkondig:
4 Leiers van die volk deur hulle raad en deur hulle kennis van geleerdheid voldoen aan die volk, wys en welsprekend is hulle instruksies:
5 Soos wat musiekwysies uitgevind het en verse skriftelik opgesê het:
6 Ryk manne toegerus met bekwaamheid, wat vreedsaam in hulle woonplekke lewe:
7 Hulle almal is geëer in hulle geslagte, en was die heerlikheid van hulle tye.
8 Daar is van hulle wat 'n naam agter hulle gelaat het, sodat hulle lof verkondig kan word.
9 En daar is sommige wat geen gedagtenis het nie; wat omgekom het asof hulle nog nooit was nie; en het geword asof hulle nooit gebore is nie; en hulle kinders ná hulle.
10 Maar dit was barmhartige manne wie se geregtigheid nie vergeet is nie.
11 By hulle nageslag sal gedurigdeur 'n goeie erfdeel bly, en hulle kinders is binne die verbond.
12 Hulle nageslag staan vas, en hulle kinders ter wille van hulle.
13 Hulle nageslag sal vir ewig bestaan, en hulle heerlikheid sal nie uitgedelg word nie.
14 Hulle liggame is in vrede begrawe; maar hulle naam leef tot in ewigheid.
15 Die volk sal van hulle wysheid vertel, en die vergadering sal hulle lof verkondig.
16 Henog het die Here behaag, en is vertaal as 'n voorbeeld van bekering van geslag tot geslag.
17 Noag is volmaak en regverdig bevind; in die tyd van toorn is hy geneem in ruil vir die wêreld; daarom is hy as 'n oorblyfsel op die aarde oorgelaat toe die vloed gekom het.
18 'n Ewige verbond is met hom gesluit, dat alle vlees nie meer deur die vloed sou vergaan nie.
19 Abraham was 'n groot vader van baie volke; in heerlikheid was daar niemand soos hy nie;
20 wat die wet van die Allerhoogste onderhou het en met hom in 'n verbond was; hy het die verbond in sy vlees opgerig; en toe hy op die proef gestel is, is hy getrou bevind.
21 Daarom het Hy hom met 'n eed verseker dat Hy die nasies in sy nageslag sou seën, en dat Hy hom sou vermeerder soos die stof van die aarde en sy nageslag sou verhef soos die sterre en hulle sou laat erf van see tot see, en van die rivier af tot by die uiterste van die land.
22 Met Isak het hy ook ter wille van Abraham, sy vader, die seën van alle mense en die verbond opgerig en dit op die hoof van Jakob laat rus. Hy het hom in sy seën erken en hom 'n erfdeel gegee en sy dele verdeel; onder die twaalf stamme het hy hulle verdeel.

HOOFSTUK 45

1 En hy het 'n barmhartige man uit hom uitgebring wat genade gevind het in die oë van alle vlees, naamlik Moses, beminde van God en mense, wie se gedagtenis geseënd is.
2 Hy het hom gemaak soos die glorieryke heiliges en hom groot gemaak, sodat sy vyande vir hom gevrees het.
3 Deur sy woorde het hy die wonders laat ophou, en hy het hom verheerlik voor die oë van konings, en hom 'n gebod vir sy volk gegee en hom 'n deel van sy heerlikheid laat sien.
4 Hy het hom geheilig in sy ontroue en sagmoedigheid en hom uit alle mense uitverkies.
5 Hy het hom sy stem laat hoor en hom in die donker wolk gebring en hom gebooie voor sy aangesig gegee, die wet van die lewe en kennis, om Jakob sy verbonde en Israel sy oordele te leer.
6 Hy het Aäron verhoog, 'n heilige man soos hy, naamlik sy broer, uit die stam van Levi.
7 Hy het 'n ewige verbond met hom gesluit en hom die priesterskap onder die volk gegee; hy het hom met pragtige versierings versier en hom beklee met 'n mantel van heerlikheid.
8 Hy het volmaakte heerlikheid op Hom geplaas; en hom versterk met ryk klere, met broeke, met 'n lang mantel en die skouerkleed.
9 En hy het hom omsingel met granate en met baie goue klokkies rondom, sodat daar terwyl hy gegaan het, 'n geluid kon wees en 'n geraas wat in die tempel gehoor kon word, tot 'n gedenkteken vir die kinders van sy volk;
10 Met 'n heilige kleed, met goud en blou sy en purper, die werk van die borduursel, met 'n borstas van oordeel, en met Urim en Tummim;
11 Met skarlaken gedraai, die werk van die sluwe werker, met edelgesteentes wat soos seëls gegraveer en in goud vasgemaak is, die werk van die juwelier, met 'n skrif wat ter gedenkteken gegraveer is, volgens die getal van die stamme van Israel.
12 Hy het 'n goue kroon op die tulband gesit, waarin Heiligheid gegraveer was, 'n sieraad van eer, 'n duur werk, die begeertes van die oë, mooi en pragtig.

13Voor Hom was daar nie sulkes nie, en ook nooit het 'n vreemdeling hulle aangetrek nie, maar net sy kinders en sy kinderskinders altyddeur.
14 Hulle offers moet elke dag twee keer gedurigdeur heeltemal verteer word.
15 Moses het hom geheilig en hom met heilige olie gesalf; dit is vir hom bestem deur 'n ewige verbond, en vir sy nageslag, solank as die hemele oorbly, om hom te dien en die amp van die priesterskap uit te voer, en seën die volk in sy Naam.
16 Hy het hom uit al die mense wat lewe, gekies om aan die Here offers te bring, wierook en ’n lieflike geur, as ’n gedenkteken, om vir sy volk versoening te doen.
17 Hy het aan hom sy gebooie gegee en gesag in die insettinge van verordeninge, om Jakob die getuienisse te leer en Israel in sy wette te verkondig.
18 Vreemdelinge het teen hom saamgesweer en hom in die woestyn belaster, die manne wat aan Datan en Abiron se kant was, en die gemeente van Core, met woede en toorn.
19 Dit het die HERE gesien, en dit was verkeerd in sy oë, en in sy grimmigheid is hulle verteer; Hy het wonders aan hulle gedoen om hulle met die vuurvlam te verteer.
20 Maar hy het Aäron meer eerbaar gemaak en hom 'n erfdeel gegee en die eerstelinge van die inkomste aan hom uitgedeel; veral hy het brood in oorvloed berei:
21 Want hulle eet van die offers van die Here wat Hy aan hom en sy nageslag gegee het.
22 Maar in die land van die volk het hy geen erfdeel gehad nie, en hy het geen deel onder die volk gehad nie, want die Here self is sy deel en erfdeel.
23 Die derde in heerlikheid is Pinees, die seun van Eleásar, omdat hy ywer gehad het in die vrees van die HERE en met goeie moed opgestaan het, toe die volk omgedraai en vir Israel versoening gedoen het.
24 Daarom is daar 'n vredesverbond met hom gesluit, dat hy die hoof van die heiligdom en van sy volk sou wees, en dat hy en sy nageslag die waardigheid van die priesterskap vir ewig sou hê.
25Volgens die verbond wat gesluit is met Dawid, seun van Isai, van die stam van Juda, dat die erfdeel van die koning aan sy nageslag alleen moet wees; so moet die erfdeel van Aäron ook vir sy nageslag wees.
26 God gee jou wysheid in jou hart om sy volk in geregtigheid te oordeel, sodat hulle goeie dinge nie tot niet gemaak word nie en dat hulle heerlikheid tot in ewigheid mag bestaan.

HOOFSTUK 46

1 Jesus, die seun a Nave, was dapper in die oorloë en was die opvolger van Moses in profesieë, wat volgens sy naam groot gemaak is om die uitverkorenes van God te red en wraak te neem op die vyande wat teen hulle opgestaan het, dat Hy Israel in hulle erfdeel kon stel.
2 Hoe groot heerlikheid het hy nie gekry toe hy sy hande opgehef en sy swaard teen die stede uitgesteek het nie!
3 Wie voor hom het so daarteen gestaan? want die Here het self sy vyande na hom gebring.
4 Het die son nie deur sy middel teruggegaan nie? en was nie een dag so lank soos twee nie?
5 Hy het die Allerhoogste Here aangeroep toe die vyande hom van alle kante aangedruk het; en die groot Here het hom gehoor.
6 En met haelstene van magtige krag het hy die stryd met geweld teen die nasies laat val, en in die afkoms van Bet-Horon het hy die wat teëgestaan het, vernietig, sodat die nasies al hul krag kon ken, omdat hy geveg het voor die aangesig van die Here , en hy het die Magtige gevolg.
7 In die tyd van Moses het hy ook 'n werk van barmhartigheid gedoen, hy en Kaleb, die seun van Jefunne, deurdat hulle die vergadering teëgestaan het en die volk van sonde weerhou het en die gemurmurering van die goddelose bedaar het.
8 En van seshonderd duisend mense te voet, hulle twee het behoue gebly om hulle in te bring na die erfdeel, na die land wat oorloop van melk en heuning.
9 Die Here het ook krag gegee aan Kaleb, wat by hom gebly het tot op sy ouderdom, sodat hy op die hoogtes van die land ingegaan het, en sy nageslag dit as 'n erfdeel verkry het.
10 sodat al die kinders van Israel kan sien dat dit goed is om die Here te volg.
11 En aangaande die regters, elkeen met die naam wie se hart nie gehoereer en nie van die Here afgewyk het nie, laat hulle nagedagtenis geseënd wees.
12 Laat hulle gebeente uit hulle plek bloei, en laat die naam van die wat geëer is, op hulle kinders gebly word.
13 Samuel, die profeet van die Here, die geliefde van sy Here, het 'n koninkryk opgerig en vorste oor sy volk gesalf.
14 Volgens die wet van die Here het hy die gemeente gerig, en die Here het ag geslaan op Jakob.
15 Deur sy getrouheid is hy 'n ware profeet gevind, en deur sy woord is bekend dat hy getrou is in gesig.
16 Hy het die magtige Here aangeroep toe sy vyande hom van alle kante aangedruk het, toe hy die suiglam geoffer het.
17 En die Here het uit die hemel gedonder, en met 'n groot geluid sy stem laat hoor.
18 En hy het die owerstes van die Tiriërs en al die vorste van die Filistyne vernietig.
19 En voor sy lang slaap het hy geprotesteer voor die oë van die Here en sy gesalfde: Ek het niemand se besittings geneem nie, soveel as 'n skoen, en niemand het hom beskuldig nie.
20 En ná sy dood het hy geprofeteer en sy einde aan die koning bekend gemaak en sy stem van die aarde af verhef in profesie om die boosheid van die volk uit te wis.

HOOFSTUK 47

1 En ná hom het Natan opgestaan om te profeteer in die tyd van Dawid.
2 Soos die vet van die dankoffer weggeneem word, so is Dawid uit die kinders van Israel gekies.
3 Hy het met leeus gespeel soos met bokkies, en met bere soos met lammers.
4 Het hy nie 'n reus gedood toe hy nog maar jonk was nie? en het hy nie die smaad van die volk weggeneem toe hy sy hand met die klip in die slinger opgehef en die grootpratery van Goliat verslaan het nie?
5 Want hy het die Allerhoogste Here aangeroep; en hy het hom krag in sy regterhand gegee om daardie magtige vegter dood te maak en die horing van sy volk op te rig.
6 Die volk het hom toe met tienduisende geëer en hom geprys in die seëninge van die Here, deurdat Hy hom 'n kroon van heerlikheid gegee het.

7 Want hy het die vyande rondom verdelg en die Filistyne sy teëstanders tot niet gemaak en hulle horing verbreek tot vandag toe.
8 In al sy werke het hy die Allerhoogste geprys met woorde van heerlikheid; met sy hele hart het hy liedere gesing, en hom liefgehad wat hom gemaak het.
9 Hy het ook sangers voor die altaar gestel, sodat hulle deur hulle stemme lieflike melodieë kon maak en daagliks lofsange in hulle liedere kon sing.
10 Hy het hulle feeste verfraai en die feestye tot die einde toe gereël, sodat hulle sy heilige Naam kon loof en die tempel van môre af kon weerklink.
11 Die Here het sy sondes weggeneem en sy horing verhef tot in ewigheid; Hy het hom 'n verbond van konings en 'n troon van eer in Israel gegee.
12 Ná hom het 'n wyse seun opgestaan, en ter wille van hom het hy op vrye voet gewoon.
13 Salomo het in 'n vreedsame tyd geregeer en is geëer; want God het rondom hom stil gemaak, om in sy Naam 'n huis te bou en sy heiligdom vir ewig gereed te maak.
14 Hoe wys was jy in jou jeug en soos 'n vloed vol insig!
15 U siel het die hele aarde bedek, en U het dit met donker gelykenisse vervul.
16 U Naam het ver na die eilande gegaan; en ter wille van u vrede was U geliefd.
17 Die lande was verwonderd oor jou oor jou liedere en spreekwoorde en gelykenisse en uitleggings.
18 Deur die Naam van die Here God, wat die Here God van Israel genoem word, het jy goud soos tin bymekaargemaak en silwer vermeerder soos lood.
19 Jy het jou lendene voor vroue gebuig, en deur jou liggaam is jy onderwerp.
20 U het u eer bevlek en u nageslag ontheilig, sodat U toorn oor u kinders gebring het en bedroef was oor u sotheid.
21 So is die koninkryk verdeel, en uit Efraim het 'n opstandige koninkryk geregeer.
22 Maar die Here sal sy barmhartigheid nooit verlaat nie, en geen van sy werke sal vergaan nie, en Hy sal die nageslag van sy uitverkorenes nie tot niet maak nie, en die nageslag van hom wat Hom liefhet, sal Hy nie wegneem nie; daarom het Hy 'n oorblyfsel aan Jakob gegee. , en uit hom 'n wortel vir Dawid.
23 So het Salomo gerus met sy vaders, en van sy nageslag het hy Robeam agtergelaat, die dwaasheid van die volk, en een wat geen verstand gehad het nie, wat die volk deur sy raad afgewend het. Daar was ook Jeróbeam, die seun van Nebat, wat Israel laat sondig het en aan Efraim die weg van die sonde bekend gemaak het.
24 En hulle sondes het uitermate vermeerder, dat hulle uit die land verdryf is.
25 Want hulle het alle boosheid gesoek totdat die wraak oor hulle gekom het.

HOOFSTUK 48

1 Toe het die profeet Elía opgestaan soos vuur, en sy woord het gebrand soos 'n lamp.
2 Hy het 'n swaar hongersnood oor hulle gebring, en deur sy ywer het hy hulle getal verminder.
3 Deur die woord van die Here het hy die hemel toegesluit en ook drie maal vuur laat neerkom.
4 O Elias, hoe was jy geëer in jou wonderdade! en wie kan roem soos U!
5 wat 'n dooie uit die dood en sy siel uit die plek van die dode opgewek het deur die woord van die Allerhoogste;
6 wat konings tot vernietiging gebring het en eerbare manne van hulle bed af;
7 wat die bestraffing van die Here gehoor het op Sinai en op Horeb die oordeel van wraak;
8 wat konings gesalf het om wraak te neem en profete om ná hom op te volg.
9 wat opgeneem is in 'n warrelwind van vuur en in 'n wa van vurige perde;
10 wat bestem was tot teregwysings in hulle tye, om die toorn van die oordeel van die Here te kalmeer, voordat dit in grimmigheid uitbreek, en om die hart van die vader na die seun te laat terugkeer en die stamme van Jakob te herstel.
11 Salig is die wat jou gesien en in liefde ontslaap het; want ons sal sekerlik lewe.
12 Dit was Elia wat deur 'n stormwind bedek was, en Elíseus was vervul met sy gees;
13 Geen woord kon hom oorweldig nie; en ná sy dood het sy liggaam geprofeteer.
14 Hy het wonders in sy lewe gedoen, en by sy dood was sy werke wonderbaar.
15 Oor dit alles het die volk hulle nie bekeer nie, en hulle het nie van hulle sondes afgewyk nie, totdat hulle geplunder en uit hulle land uitgeroei is en oor die hele aarde verstrooi is; :
16 van wie sommige gedoen het wat God welgevallig was, en sommige het sondes vermeerder.
17 Esegía het sy stad versterk en water daarin gebring; hy het die harde rots met yster gegrawe en putte vir water gemaak.
18 In sy tyd het Sanherib opgekom en Rabsaces gestuur en sy hand teen Sion opgehef en met trots gespog.
19 Toe het hulle harte en hande gebewe, en hulle was in pyn soos vroue wat baar.
20 Maar hulle het die barmhartige Here aangeroep en hul hande na hom uitgesteek; en dadelik het die Heilige hulle uit die hemel gehoor en hulle verlos deur die bediening van Esay.
21 Hy het die leër van die Assiriërs verslaan, en sy engel het hulle vernietig.
22 Want Esegía het gedoen wat die Here behaag het, en was sterk in die weë van sy vader Dawid, soos die profeet Esai, wat groot en getrou was in sy gesig, hom beveel het.
23 In sy tyd het die son agteruitgegaan, en hy het die koning se lewe verleng.
24 Hy het deur 'n voortreflike gees gesien wat uiteindelik sou gebeur, en hy het die wat in Sion getreur het, vertroos.
25 Hy het bekend gemaak wat vir ewig sou gebeur, en verborge dinge of ooit het dit gekom.

HOOFSTUK 49

1 Die gedagtenis aan Josia is soos die samestelling van die parfuum wat deur die kuns van die apteker gemaak word: dit is soet soos heuning in alle monde en soos musiekblyspel by 'n wynmaaltyd.
2 Hy het hom opreg gedra by die bekering van die volk en die gruwels van die ongeregtigheid weggeneem.

3 Hy het sy hart op die Here gerig, en in die tyd van die goddelose het hy die aanbidding van God gevestig.
4 Almal, behalwe Dawid en Esegía en Josia, was gebrekkig, want hulle het die wet van die Allerhoogste verlaat, selfs die konings van Juda het misluk.
5 Daarom het Hy hulle mag aan ander gegee, en hulle eer aan 'n vreemde nasie.
6 Hulle het die uitverkore stad van die heiligdom verbrand en die strate woes gemaak, volgens die profesie van Jeremia.
7 Want hulle het hom kwaad gesmeek, wat nogtans 'n profeet was, geheilig in die skoot van sy moeder, om uit te roei en te verdruk en te vernietig; en dat hy ook kon opbou en plant.
8 Dit was Esegiël wat die heerlike gesig gesien het wat hom op die strydwa van die gérubs gewys is.
9 Want hy het melding gemaak van die vyande onder die beeld van die reën en die wat reg geloop het, gelei.
10 En van die twaalf profete, laat die gedenkteken geseën word, en laat hulle gebeente weer uit hulle plek bloei; want hulle het Jakob getroos en hulle gered met vaste hoop.
11 Hoe sal ons Zorobabel groot maak? selfs hy was soos 'n seël aan die regterhand:
12 So was Jesus, die seun van Josédek, wat op hulle tyd die huis gebou het en 'n heilige tempel vir die Here opgerig het, wat gereed was vir ewige heerlikheid.
13 En onder die uitverkorenes was Neemías, wie se roem groot is, wat die mure wat geval het, vir ons opgerig het en die poorte en die grendels opgerig het en ons puinhope weer opgerig het.
14 Maar op die aarde is geen mens geskape soos Henog nie; want hy is van die aarde af weggeneem.
15 Daar is ook nie 'n jongman gebore soos Josef, 'n goewerneur van sy broers nie, 'n blyplek van die volk, wie se gebeente deur die Here gerespekteer is.
16 Sem en Set was in groot eer onder die mense, en so was Adam bo elke lewende wese in die skepping.

HOOFSTUK 50

1 Simon die hoëpriester, die seun van Onias, wat in sy lewe die huis weer herstel en in sy dae die tempel versterk het.
2 En deur hom is van die fondament die dubbele hoogte gebou, die hoë vesting van die muur rondom die tempel;
3 In sy dae was die put om water te ontvang, in die omtrek soos die see, bedek met plate van koper.
4 Hy het die tempel gesorg dat dit nie sou val nie, en die stad teen beleëring versterk.
5 Hoe was Hy vereer te midde van die volk toe hy uit die heiligdom uitgegaan het!
6 Hy was soos die môrester in die middel van 'n wolk en soos die maan in volle
7 Soos die son wat skyn op die tempel van die Allerhoogste, en soos die reënboog wat lig gee in die helder wolke:
8 En soos die blom van rose in die lente van die jaar, soos lelies by die waterstrome en soos die takke van die wierookboom in die somertyd;
9 Soos vuur en reukwerk in die wierookbak, en soos 'n voorwerp van geslae goud met allerhande edelgesteentes;
10 En soos 'n mooi olyfboom wat vrugte dra, en soos 'n sipresboom wat opgroei tot in die wolke.
11 Toe hy die erekleed aangetrek het en beklee was met die volmaaktheid van heerlikheid, het hy, toe hy opgegaan het na die heilige altaar, die kleed van heiligheid eer gemaak.
12 Toe hy die dele uit die hand van die priesters neem, het hy self by die vuurherd van die altaar gaan staan, omring soos 'n jong seder in Libanus; en soos palmbome hom rondom omsingel.
13 So was al die seuns van Aäron in hulle heerlikheid, en die offergawes van die HERE in hulle hand, voor die hele vergadering van Israel.
14 En hy het die diens by die altaar voltooi om die offer van die Allerhoogste Almagtige te versier,
15 Hy het sy hand na die beker uitgesteek en van die bloed van die druif uitgegiet, aan die voet van die altaar 'n lieflike geur uitgegooi vir die Allerhoogste Koning van almal.
16 Toe het die seuns van Aäron uitgeroep en op die silwerbasuine geblaas en 'n groot geluid gemaak om gehoor te word, tot 'n gedagtenis voor die Allerhoogste.
17 Toe het die hele volk saam gehaas en op hulle aangesig op die aarde neergeval om hulle Here God, die Almagtige, die Allerhoogste, te aanbid.
18 Die sangers het ook lofgesange met hul stemme gesing, met 'n groot verskeidenheid van klanke is daar soet melodie gemaak.
19 En die volk het die Here, die Allerhoogste, gesmeek deur gebed voor Hom wat barmhartig is, totdat die plegtigheid van die Here geëindig het, en hulle sy diens voltooi het.
20 Toe het hy afgegaan en sy hande opgehef oor die hele vergadering van die kinders van Israel, om die seën van die Here met sy lippe te gee en om in sy Naam te juig.
21 En hulle het hulleself neergebuig om die tweede keer te aanbid, sodat hulle 'n seën van die Allerhoogste kon ontvang.
22 Loof dan nou die God van almal, wat net oral wonders doen, wat ons dae van die moederskoot af verhef en met ons handel na sy barmhartigheid.
23 Hy gee ons vrolikheid van hart, sodat daar vrede in ons dae in Israel mag wees tot in ewigheid.
24 dat Hy sy goedertierenheid oor ons sou bevestig en ons op sy tyd sou verlos!
25 Daar is twee soorte nasies wat my hart verafsku, en die derde is geen nasie nie:
26 Die wat op die berg van Samaría sit, en die wat onder die Filistyne woon, en die dwase volk wat in Sigem woon.
27 Jesus, die seun van Sirag, van Jerusalem, het in hierdie boek die onderrig van insig en kennis geskrywe, wat wysheid uit sy hart uitgestort het.
28 Geseënd is hy wat in hierdie dinge geoefen sal word; en hy wat dit in sy hart weglê, sal wys word.
29 Want as hy dit doen, sal hy in alles sterk wees, want die lig van die Here lei hom wat wysheid gee aan die goddelikes. Geloofd sy die Naam van die Here vir ewig. Amen, Amen.

HOOFSTUK 51

1 'n Gebed van Jesus, die seun van Sirag. Ek wil U loof, Here en Koning, en U loof, o God, my Redder; ek loof u Naam.
2 Want U is my verdediger en helper, en U het my liggaam bewaar teen ondergang en van die strik van die lasterlike

tong en van die lippe wat leuens smee, en was my helper teen my teëstanders.
3 En het my verlos, ooreenkomstig die menigte van hulle barmhartighede en grootheid van u Naam, van die tande van die wat gereed was om my te verslind, en uit die hande van diegene wat my lewe gesoek het, en van die menigte verdrukkinge wat ek het;
4 Van die verstikking van vuur rondom en uit die middel van die vuur wat ek nie aangesteek het nie;
5 Uit die diepte van die buik van die hel, uit 'n onrein tong en van leuenagtige woorde.
6 Deur 'n beskuldiging aan die koning uit 'n onregverdige tong het my siel nader gekom tot die dood toe, my lewe was naby die hel daaronder.
7 Hulle het my van alle kante omsingel, en daar was niemand om my te help nie; ek het die hulp van mense gesoek, maar daar was niemand nie.
8 Toe het ek gedink aan u goedertierenheid, o Here, en aan u dade van ouds, hoe U die wat op U wag, red en uit die hand van die vyande red.
9 Toe het ek my smekinge van die aarde opgehef en om verlossing van die dood gebid.
10 Ek het die Here, die Vader van my Here, aangeroep dat Hy my nie sou verlaat in die dae van my benoudheid en in die tyd van hoogmoediges, wanneer daar geen hulp was nie.
11 Ek sal u Naam gedurigdeur loof en psalmsing met danksegging; en so is my gebed verhoor:
12 Want U het my van die verderf gered en my gered van die onheil; daarom sal ek loof en loof en loof wat hulle noem, Here.
13Toe ek nog jonk was, of ooit na die buiteland gegaan het, het ek in my gebed openlik wysheid begeer.
14 Ek het vir haar voor die tempel gebid, en ek sal haar soek tot die einde toe.
15 Selfs van die blom af tot die druiwe ryp was, het my hart haar daarin verlustig: my voet het die regte pad geloop, van my jeug af het ek haar gesoek.
16 Ek het my oor 'n bietjie neergebuig en haar aangeneem en baie geleer.
17 Ek het daarby baat gevind, daarom sal ek eer toeskryf aan hom wat my wysheid gee.
18 Want ek het my voorgeneem om na haar te handel, en ek het ywerig na die goeie gevolg; so sal ek nie beskaamd staan nie.
19 My siel het met haar geworstel, en in my handelinge was ek presies; ek het my hande uitgesteek na die hemel daarbo en beween my onkunde oor haar.
20 Ek het my siel op haar gerig en haar in reinheid gevind; van die begin af het my hart met haar verbind, daarom sal ek nie in die steek gelaat word nie.
21 My hart was ontsteld om haar te soek; daarom het ek 'n goeie besitting verkry.
22 Die Here het my 'n tong gegee as loon, en ek sal Hom daarmee loof.
23 Kom nader na My, julle ongeleerdes, en woon in die huis van geleerdheid.
24 Waarom is julle traag, en wat sê julle van hierdie dinge, aangesien julle siele baie dors is?
25 Ek het my mond oopgemaak en gesê: Koop haar vir julle sonder geld.
26 Sit jou nek onder die juk, en laat jou siel tug ontvang: sy is moeilik om te vind.
27 Kyk met julle oë dat ek maar min arbeid het en vir my baie rus gegee het.
28 Gaan leer met 'n groot som geld en kry baie goud by haar.
29 Laat jou siel bly wees oor sy goedertierenheid, en skaam jou nie oor sy lof nie.
30 Werk jou werk betyds, en op sy tyd sal Hy jou jou loon gee.

Book of Baruch

Boek van Barug

HOOFSTUK 1

1 En dit is die woorde van die boek wat Barug, die seun van Nerias, die seun van Maásia, die seun van Sedekías, die seun van Asadía, die seun van Chelcias, in Babel geskryf het,
2 In die vyfde jaar en op die sewende dag van die maand, hoe laat die Chaldeërs Jerusalem ingeneem en dit met vuur verbrand het.
3 En Barug het die woorde van hierdie boek gelees voor die ore van Jekonja, die seun van Joachim, die koning van Juda, en voor die ore van die hele volk wat gekom het om die boek te hoor,
4 En in die ore van die edeles en van die koning se seuns, en in die ore van die oudstes en van die hele volk, van die laagste tot die hoogste, van almal wat in Babel gewoon het by die Sudrivier.
5Daarop het hulle geween, gevas en voor die aangesig van die Here gebid.
6 Hulle het ook 'n insameling geld gemaak volgens elkeen se mag.
7 En hulle het dit na Jerusalem gestuur na Joachim, die hoëpriester, die seun van Chelcía, seun van Salom, en na die priesters en aan al die mense wat by hom in Jerusalem gevind was,
8 Op dieselfde tyd toe hy die voorwerpe van die huis van die HERE ontvang het wat uit die tempel weggevoer is, om dit terug te gee in die land Juda, op die tiende dag van die maand Sivan, naamlik silwervoorwerpe wat Sedekías die seun van Josias, die koning van Jada, gemaak het,
9 Daarna het Nabukodonosor, die koning van Babel, Jechonja en die vorste en die gevangenes en die helde en die volk van die land uit Jerusalem weggevoer en hulle na Babel gebring.
10 En hulle het gesê: Kyk, ons het vir julle geld gestuur om vir julle brandoffers en sondoffers en reukwerk te koop, en vir julle manna te berei en op die altaar van die Here onse God te offer;
11 En bid vir die lewe van Nabukodonosor, die koning van Babel, en vir die lewe van sy seun Baltasar, dat hulle dae soos die dae van die hemel op die aarde mag wees.
12 En die HERE sal ons krag gee en ons oë verlig, en ons sal lewe onder die skaduwee van Nabukodonosor, die koning van Babel, en onder die skaduwee van sy seun Balthasar, en ons sal hulle baie dae dien en guns vind in hulle oë .
13 Bid ook vir ons tot die Here ons God, want ons het gesondig teen die Here ons God; en tot vandag toe is die grimmigheid van die Here en sy toorn van ons nie afgewend nie.
14 En julle moet hierdie boek lees wat ons aan julle gestuur het, om belydenis te doen in die huis van die Here, op die feeste en plegtige dae.
15 En julle moet sê: Aan die Here onse God behoort die geregtigheid, maar aan ons die verwarring van aangesig, soos dit vandag gebeur het, vir die van Juda en die inwoners van Jerusalem,
16 En aan ons konings en ons vorste en ons priesters en ons profete en ons vaders.
17 Want ons het gesondig voor die Here,
18 En hulle was ongehoorsaam aan hom en het nie geluister na die stem van die Here onse God om te wandel in die gebooie wat Hy ons openlik gegee het nie.
19 Van die dag af dat die Here ons voorvaders uit Egipteland uitgelei het, tot vandag toe, was ons ongehoorsaam aan die Here ons God, en ons het nalatig gebly deur nie sy stem te hoor nie.
20 Daarom het die euwels aan ons gekleef en die vloek wat die Here deur sy dienaar Moses aangestel het in die tyd toe Hy ons vaders uit Egipteland uitgelei het, om ons 'n land te gee wat oorloop van melk en heuning soos dit is om hierdie dag te sien.
21 Nogtans het ons nie geluister na die stem van die Here ons God, volgens al die woorde van die profete wat Hy na ons gestuur het nie.
22 Maar elkeen het die verbeelding van sy eie bose hart nagejaag, om vreemde gode te dien en te doen wat verkeerd is in die oë van die HERE onse God.

HOOFSTUK 2

1 Daarom het die HERE sy woord wat Hy gespreek het teen ons en teen ons regters wat Israel gerig het, en teen ons konings en teen ons vorste en teen die manne van Israel en Juda, waar gemaak het,
2 om groot plae oor ons te bring, soos daar nooit onder die hele hemel gebeur het nie, soos dit in Jerusalem gebeur het, volgens die dinge wat in die wet van Moses geskrywe is;
3 dat 'n man die vleis van sy eie seun en die vleis van sy eie dogter moet eet.
4 Verder het Hy hulle oorgegee om onderdanig te wees aan al die koninkryke wat rondom ons is, om te wees soos ’n smaad en verwoesting onder die hele volk rondom waar die Here hulle verstrooi het.
5 So is ons neergewerp en nie verhoog nie, omdat ons teen die Here ons God gesondig het en nie aan sy stem gehoorsaam was nie.
6 Aan die Here onse God kom geregtigheid toe, maar vir ons en ons vaders openlike skande, soos dit vandag blyk.
7 Want al hierdie plae het oor ons gekom wat die Here oor ons gespreek het
8 Maar ons het nie voor die aangesig van die Here gebid dat ons elkeen van die versinsels van sy bose hart mag bekeer nie.
9 Daarom het die Here oor ons gewaak vir onheil, en die Here het dit oor ons gebring, want die Here is regverdig in al sy werke wat Hy ons beveel het.
10 Tog het ons nie na sy stem geluister om te wandel in die gebooie van die Here wat Hy ons voorgehou het nie.

11 En nou, Here, God van Israel, wat u volk uit Egipteland uitgelei het met 'n sterke hand en hoë arm en deur tekens en wonders en met groot krag, en vir u 'n naam verwerf het, soos vandag blyk:
12 Here ons God, ons het gesondig, ons het goddeloos gehandel, ons het onreg gehandel in al u verordeninge.
13 Laat u toorn van ons afdraai, want ons is maar min oor onder die nasies waar U ons verstrooi het.
14 Hoor ons gebede, Here, en ons smekinge, en verlos ons om U ontwil, en gee ons guns in die oë van die wat ons weggelei het.
15 sodat die hele aarde kan weet dat U die Here ons God is, omdat u Naam oor Israel en sy nageslag uitgeroep is.
16 O Here, kyk af van u heilige huis af en let op ons; buig u oor, o Here, om na ons te luister.
17 Open jou oë, en kyk; want die dooies wat in die grafte is, wie se siele uit hulle liggame weggeneem is, sal aan die Here geen lof of geregtigheid gee nie.
18 Maar die siel wat baie gekwel is, wat gebukkend en slap gaan, en die oë wat beswyk, en die hongerige siel, sal U lof en geregtigheid gee, o Here.
19 Daarom bid ons nie ons nederige smeking voor u aangesig nie, Here ons God, vir die geregtigheid van ons vaders en van ons konings.
20 Want U het u toorn en grimmigheid oor ons uitgestuur, soos U deur u dienaars, die profete, gespreek het deur te sê:
21 So sê die Here: Buig julle skouers neer om die koning van Babel te dien; so sal julle bly in die land wat Ek aan julle vaders gegee het.
22 Maar as julle die stem van die Here nie hoor om die koning van Babel te dien nie,
23 Ek sal uit die stede van Juda en van buite Jerusalem die stem van vreugde en die stem van blydskap, die stem van die bruidegom en die stem van die bruid laat ophou; en die hele land sal 'n wildernis wees van inwoners.
24 Maar ons het nie na u stem geluister om die koning van Babel te dien nie; daarom het u die woorde wat u deur u knegte, die profete gespreek het, vervul, naamlik dat die bene van ons konings en die bene van ons vaders uit hul plek geneem word.
25 En kyk, hulle is uitgewerp na die hitte van die dag en tot die ryp van die nag, en hulle het in groot ellende gesterf deur hongersnood, deur swaard en deur pes.
26 En die huis waaroor jou Naam uitgeroep is, het jy verwoes, soos dit vandag gesien sal word, vanweë die boosheid van die huis van Israel en die huis van Juda.
27 Here ons God, U het met ons gehandel na al u goedheid en volgens al u groot goedertierenheid,
28 Soos u deur u dienaar Moses gespreek het op die dag toe u hom beveel het om die wet voor die kinders van Israel op te skryf, en gesê:
29 As julle my stem nie hoor nie, sal hierdie baie groot menigte sekerlik verander word in 'n klein getal onder die nasies, waarheen Ek hulle sal verstrooi.
30 Want ek het geweet dat hulle na My nie sou luister nie, want dit is 'n hardnekkige volk; maar in die land van hulle gevangenskap sal hulle aan hulleself dink.
31 En sal weet dat Ek die Here hulle God is, want Ek sal hulle 'n hart en ore gee om te hoor.
32 En hulle sal My loof in die land van hulle gevangenskap en aan my Naam dink,
33 En bekeer julle van hulle stywe nek en van hulle bose dade, want hulle sal dink aan die weg van hulle vaders wat gesondig het voor die aangesig van die HERE.
34 En Ek sal hulle terugbring in die land wat Ek met 'n eed beloof het aan hulle vaders, Abraham, Isak en Jakob, en hulle sal heersers daaroor wees; en Ek sal hulle vermeerder, en hulle sal nie verminder word nie.
35 En Ek sal 'n ewige verbond met hulle sluit om vir hulle 'n God te wees, en hulle sal vir My 'n volk wees; en Ek sal nie meer my volk Israel verdryf uit die land wat Ek hulle gegee het nie.

HOOFSTUK 3

1 O Here, die Almagtige, God van Israel, die siel in benoudheid, die ontstelde gees, roep U aan.
2 Hoor, Here, en wees genadig; want U is barmhartig, en ontferm U oor ons, omdat ons voor U gesondig het.
3 Want U is tot in ewigheid, en ons vergaan heeltemal.
4 O Here, die Almagtige, God van Israel, hoor tog die gebede van die dooie Israeliete en van hulle kinders wat voor U gesondig het en nie na die stem van U, hulle God geluister het nie, want die wat hierdie plae veroorsaak, kleef aan ons .
5 Dink nie aan die ongeregtighede van ons voorvaders nie, maar dink nou aan u krag en u naam in hierdie tyd.
6 Want U is die Here ons God, en U, Here, sal ons loof.
7 En daarom het U u vrees in ons harte geplaas, met die bedoeling dat ons u Naam sou aanroep en U loof in ons gevangenskap, want ons het al die ongeregtigheid van ons voorvaders, wat voor U gesondig het, in gedagte gehou.
8 Kyk, ons is vandag nog in ons gevangenskap, waar U ons verstrooi het, tot smaad en vloek, en om onderworpe te wees aan betalings, volgens al die ongeregtighede van ons vaders wat van die Here ons God afgewyk het.
9 Hoor, Israel, die gebooie van die lewe; luister om wysheid te verstaan.
10 Hoe gebeur dit, Israel, dat jy in die land van jou vyande is, dat jy oud geword het in 'n vreemde land, dat jy met die dooies verontreinig is,
11 Dat jy saam met die wat in die graf neerdaal gereken word?
12 U het die fontein van wysheid verlaat.
13 Want as jy in die weg van God gewandel het, sou jy vir ewig in vrede gebly het.

14 Leer waar is wysheid, waar is krag, waar is verstand; sodat jy ook kan weet waar is lengte van dae en lewe, waar is die lig van die oë en vrede.
15 Wie het haar plek uitgevind? of wie het in haar skatte ingekom?
16 Waar het die vorste van die heidene geword, en die wat oor die diere op die aarde geheers het;
17 Hulle wat hul tydverdryf gehad het met die voëls van die hemel, en die wat silwer en goud opgegaar het, waarop die mense vertrou en geen einde daaraan gemaak het nie?
18 Want die wat in silwer gewerk het en so versigtig was en wie se werke ondeurgrondelik is,
19 Hulle het verdwyn en na die graf gedaal, en ander het in hulle plek opgekom.
20 Jongmanne het lig gesien en op die aarde gewoon, maar die weg van kennis het hulle nie geken nie,
21 Die paaie daarvan het nie verstaan en dit nie gegryp nie; hulle kinders was ver van daardie pad af.
22 Daar is nie daarvan gehoor in Kanaän nie, en dit is ook nie in Theman gesien nie.
23 Die Agareners wat wysheid soek op aarde, die handelaars van Meran en van Theman, die skrywers van fabels en ondersoekers uit verstand; nie een van hulle het die weg van die wysheid geken nie, of sy paaie onthou nie.
24O Israel, hoe groot is die huis van God! en hoe groot is die plek van sy besitting!
25 Groot en sonder einde; hoog en onmeetbaar.
26Daar was die reuse wat van die begin af bekend was, wat so groot was en so kundig in oorlog was.
27 Hulle het die Here nie uitgekies nie, en Hy het hulle nie die weg van kennis gegee nie.
28 Maar hulle is vernietig, omdat hulle geen wysheid gehad het nie, en het deur hul eie dwaasheid omgekom.
29 Wie het na die hemel opgeklim en haar geneem en van die wolke afgebring?
30 Wie het oor die see gegaan en haar gevind en haar vir suiwer goud sal bring?
31 Niemand ken haar weg en dink nie aan haar pad nie.
32 Maar hy wat alles weet, ken haar en het haar met sy verstand ontdek; Hy wat die aarde vir ewig voorberei het, het dit met viervoetige diere gevul.
33 Hy wat lig uitstuur en dit gaan, roep dit weer, en dit gehoorsaam hom met vrees.
34 Die sterre het geskyn op hulle wagte en was bly; as Hy hulle roep, sê hulle: Hier is ons! en so het hulle met blymoedigheid lig getoon aan Hom wat hulle gemaak het.
35 Dit is ons God, en daar sal van niemand anders in vergelyking met Hom gereken word nie
36 Hy het die hele weg van kennis ontdek en dit aan Jakob, sy kneg, en aan Israel, sy beminde, gegee.
37 Daarna het Hy Homself op die aarde vertoon en met mense gepraat.

HOOFSTUK 4

1 Dit is die boek van die gebooie van God en die wet wat tot in ewigheid bestaan: almal wat dit bewaar, sal lewend word; maar die wat dit verlaat, sal sterwe.
2 Bekeer jou, o Jakob, en gryp dit vas; wandel voor die lig daarvan, sodat jy verlig kan word.
3 Gee jou eer nie aan 'n ander nie, ook nie die dinge wat vir jou nuttig is aan 'n vreemde nasie nie.
4 O Israel, gelukkig is ons, want dinge wat vir God welgevallig is, word aan ons bekend gemaak.
5 Hou goeie moed, my volk, die gedagtenis van Israel.
6 Julle is aan die nasies verkoop, nie vir julle vernietiging nie, maar omdat julle God tot toorn gebring het, is julle aan die vyande oorgelewer.
7 Want julle het Hom wat julle gemaak het, geterg deur aan duiwels te offer en nie aan God nie.
8 Julle het die ewige God vergeet wat julle grootgemaak het; en julle het Jerusalem bedroef wat julle gevoed het.
9 Want toe sy die toorn van God oor julle sien kom, het sy gesê: Luister, julle wat rondom Sion woon! God het groot rou oor my gebring;
10 Want ek het die ballingskap van my seuns en dogters gesien wat die Ewige oor hulle gebring het.
11 Met blydskap het Ek hulle gevoed; maar hulle het met geween en rou weggestuur.
12 Laat niemand bly wees oor my nie, 'n weduwee en verlaat van baie, wat weens die sondes van my kinders 'n woesteny gelaat is; omdat hulle van die wet van God afgewyk het.
13 Hulle het sy insettinge nie geken nie, en hulle het nie in die weë van sy gebooie gewandel en in sy geregtigheid nie die paaie van tugtiging getrap nie.
14 Laat die wat rondom Sion woon, kom en dink aan die gevangenskap van my seuns en dogters wat die Ewige oor hulle gebring het.
15 Want Hy het 'n nasie van ver oor hulle gebring, 'n onbeskaamde nasie en van 'n vreemde taal wat geen eerbied het vir 'n ou man en ook nie 'n kind ontferm nie.
16 Hulle het die geliefde kinders van die weduwee weggevoer en haar wat alleen was, woes gelaat sonder dogters.
17 Maar wat kan ek jou help?
18 Want Hy wat hierdie plae oor jou gebring het, sal jou red uit die hand van jou vyande.
19 Gaan heen, my kinders, gaan heen, want ek is woes gelaat.
20 Ek het die kleed van vrede uitgetrek en my die roukleed van my gebed aangetrek; tot die Ewige roep ek in my dae.
21 Hou goeie moed, o my kinders, roep tot die Here, en Hy sal julle verlos uit die mag en hand van die vyande.
22 Want my hoop is op die Ewige, dat Hy jou sal red; en blydskap het vir my gekom van die Heilige,

vanweë die barmhartigheid wat binnekort oor julle sal kom van die Ewige, ons Verlosser.
23 Want Ek het julle uitgestuur met rou en geween, maar God sal julle vir ewig aan My teruggee met blydskap en blydskap.
24 Soos nou die bure van Sion jou gevangenskap gesien het, so sal hulle binnekort jou verlossing van onse God sien wat oor jou sal kom met groot heerlikheid en glans van die Ewige.
25 My kinders, verduur geduldig die toorn wat van God oor julle kom, want jou vyand het jou vervolg; maar binnekort sal jy sy ondergang sien, en jy sal sy nek trap.
26 My dierbares het rowwe paaie gegaan en is weggeneem soos 'n kudde wat deur die vyande gevang is.
27 Wees gerusstellend, o my kinders, en roep tot God, want aan Hom sal aan julle gedink word wat hierdie dinge oor julle gebring het.
28 Want soos julle van plan was om van God af te dwaal, so, as julle terugkom, soek Hom nog tien maal.
29 Want Hy wat hierdie plae oor jou gebring het, sal vir jou ewige vreugde bring met jou redding.
30 Wees vriendelik, o Jerusalem, want Hy wat jou daardie naam gegee het, sal jou troos.
31 Ongelukkig is hulle wat jou verdruk en bly was oor jou val.
32 Ongelukkig is die stede wat jou kinders gedien het; ellendig is sy wat jou seuns ontvang het.
33 Want soos sy bly was oor jou ondergang en bly was oor jou val, so sal sy bedroef wees oor haar eie verwoesting.
34 Want Ek sal die blydskap van haar groot menigte wegneem, en haar trots sal verander word in rou.
35 Want vuur sal oor haar kom van die ewigheid af, lank om te verduur; en sy sal vir 'n groot tyd deur duiwels bewoon word.
36 O Jerusalem, kyk rondom jou na die ooste, en aanskou die vreugde wat van God af na jou toe kom.
37 Kyk, jou seuns kom, wat jy weggestuur het, hulle kom bymekaar van ooste tot weste deur die woord van die Heilige, en juig in die heerlikheid van God.

HOOFSTUK 5

1 Trek uit, o Jerusalem, die kleed van rou en ellende, en trek die heerlikheid aan van die heerlikheid wat van God kom tot in ewigheid.
2 Werp 'n dubbele kleed om jou van die geregtigheid wat van God kom; en sit 'n krans op jou hoof van die heerlikheid van die Ewige.
3 Want God sal u glans aan elke land onder die hemel wys.
4 Want jou Naam sal deur God uitgeroep word tot in ewigheid die vrede van geregtigheid en die heerlikheid van God se aanbidding.
5 Staan op, o Jerusalem, en staan in die hoogte, en kyk rond na die ooste, en kyk, jou kinders versamel van die weste na die ooste deur die woord van die Heilige, en juig in die gedagtenis van God.
6 Want hulle het te voet van U gewyk en deur hulle vyande weggelei, maar God bring hulle na U, verhewe met heerlikheid, soos kinders van die koninkryk.
7 Want God het bestem dat elke hoë heuwel en oewers wat lank bestaan, neergewerp en valleie gevul moet word, om die grond gelyk te maak, sodat Israel veilig kan gaan in die heerlikheid van God,
8 Verder sal selfs die woude en elke boom wat lief is, Israel oorskadu deur die bevel van God.
9 Want God sal Israel met blydskap lei in die lig van sy heerlikheid met die barmhartigheid en geregtigheid wat van hom af kom.

Letter of Jeremiah

Brief van Jeremia

HOOFSTUK 1

1 'n Afskrif van 'n brief wat Jeremy gestuur het aan die wat deur die koning van die Babiloniërs as gevangenes na Babel weggevoer sou word, om hulle te bevestig, soos dit hom deur God beveel is.
2 Weens die sondes wat julle voor God gedoen het, sal julle deur Nabukodonosor, die koning van die Babiloniërs, as gevangenes na Babel weggevoer word.
3 As julle dan in Babel kom, sal julle daar bly, baie jare en vir 'n lang tyd, naamlik sewe geslagte; en daarna sal Ek julle in vrede daarvandaan wegbring.
4 Nou sal julle in Babel gode sien van silwer en goud en hout wat op die skouers gedra is, wat die nasies laat vrees.
5 Pas dan op dat julle geensins soos vreemdelinge wees nie, en ook nie julle en hulle nie, wanneer julle die skare voor hulle en agter hulle sien en hulle aanbid.
6 Maar sê in julle harte, Here, ons moet U aanbid.
7 Want my engel is by julle, en ek self sorg vir julle siele.
8 Wat hulle tong betref, dit word deur die werker gepoets, en hulle self is verguld en met silwer oorgetrek; tog is hulle maar vals en kan nie praat nie.
9 En hulle neem goud, as 't ware vir 'n maagd wat lief is om vrolik te word, en hulle maak krone vir die koppe van hulle gode.
10 Soms dra die priesters ook goud en silwer van hulle gode af en skenk dit aan hulleself.
11 Ja, hulle sal daarvan aan die gewone hoere gee en hulle versier soos manne met klere, synde gode van silwer en gode van goud en hout.
12 Tog kan hierdie gode hulleself nie red van roes en mot nie, al is hulle bedek met purper klere.
13 Hulle vee hul aangesig af vanweë die stof van die tempel, as daar baie op hulle is.
14 En hy wat nie iemand kan doodmaak wat hom aanstoot gee nie, hou 'n septer vas asof hy 'n regter van die land is.
15 Hy het ook 'n dolk en 'n byl in sy regterhand, maar kan hom nie red van oorlog en diewe nie.
16 Waaraan bekend word dat hulle nie gode is nie; vrees hulle dan nie.
17 Want soos 'n voorwerp wat 'n mens gebruik, is niks werd as dit breek nie; so is dit ook met hulle gode: as hulle in die tempel opgerig is, is hulle oë vol stof deur die voete van die wat inkom.
18 En soos die deure van alle kante vasgemaak is vir hom wat die koning aanstoot gee, omdat hy hom verbind het om die dood te ly, so maak die priesters hulle tempels vas met deure, met slotte en grendels, sodat hulle gode nie met rowers beroof word nie.
19 Hulle steek vir hulle kerse op, ja, meer as vir hulleself, waarvan hulle nie een kan sien nie.
20 Hulle is soos een van die balke van die tempel, maar hulle sê dat hulle harte geknaag word deur dinge wat uit die aarde kruip; en as hulle hulle en hulle klere eet, voel hulle dit nie.
21Hulle gesigte is swart deur die rook wat uit die tempel kom.
22 Op hulle liggame en koppe sit vlermuise, swaeltjies en voëls, en ook die katte.
23 Hieraan kan julle weet dat hulle geen gode is nie; vrees hulle dan nie.
24 Nieteenstaande die goud wat rondom hulle is om hulle mooi te maak, tensy hulle die roes afvee, sal hulle nie blink nie; want ook toe hulle gesmelt is, het hulle dit nie gevoel nie.
25 Die goed waarin daar geen asem is nie, word duur gekoop.
26 Hulle word op skouers gedra, sonder voete waarmee hulle aan die mense verklaar dat hulle niks werd is nie.
27 Ook die wat hulle dien, is beskaamd; want as hulle ooit op die grond val, kan hulle vanself nie weer opstaan nie; maar hulle stel geskenke voor soos aan dooies.
28 Wat die dinge aangaan wat aan hulle geoffer word, hulle priesters verkoop en mishandel; net so gooi hulle vroue 'n deel daarvan in sout op; maar aan die armes en magteloses gee hulle niks daarvan nie.
29 Menstruerende vroue en vroue in die kinderbed eet hulle slagoffers; hieraan kan julle weet dat hulle geen gode is nie; vrees hulle nie.
30 Want hoe kan hulle gode genoem word? want vroue stel vleis voor die gode van silwer, goud en hout.
31 En die priesters sit in hulle tempels, met hulle klere geskeur, en hulle koppe en baarde geskeer, en niks op hulle hoofde nie.
32Hulle brul en roep voor hulle gode, soos mense doen by die fees wanneer iemand dood is.
33 Die priesters trek ook hulle klere uit en beklee hulle vroue en kinders.
34 Of dit sleg is wat iemand aan hulle doen, of goed, hulle kan dit nie vergelde nie;
35 Net so kan hulle geen rykdom of geld gee nie; al maak iemand aan hulle 'n gelofte en dit nie nakom nie, hulle sal dit nie eis nie.
36 Hulle kan niemand van die dood red nie, en die swakkes van die magtiges kan hulle nie red nie.
37Hulle kan 'n blinde nie teruggee nie, en hulle kan geen man help in sy benoudheid nie.
38 Hulle kan geen barmhartigheid bewys aan die weduwee en aan die wees geen goed doen nie.

39 Hulle gode van hout en wat met goud en silwer oorgetrek is, is soos die klippe wat uit die berg gekap word; die wat hulle aanbid, sal beskaamd staan.
40 Hoe sou 'n mens dan dink en sê dat hulle gode is, terwyl selfs die Chaldeërs hulle oneer aandoen?
41 Wie as hulle een stomme sien wat nie kan praat nie, hulle bring hom en smeek Bel dat hy mag praat, asof hy kan verstaan.
42 Maar hulle kan dit self nie verstaan en hulle verlaat nie, want hulle het geen kennis nie.
43 Ook die vroue met toue om hulle, wat in die paaie sit, verbrand semels vir reukwerk; maar as een van hulle, getrek deur 'n paar wat verbygaan, by hom lê, verwyt sy haar maat dat sy nie so waardig geag is soos syself nie. , ook nie haar koord gebreek nie.
44 Alles wat onder hulle gedoen word, is vals; hoe kan daar dan gedink of gesê word dat hulle gode is?
45 Hulle is gemaak van skrynwerkers en goudsmede: hulle kan niks anders wees as wat die werkers wil hê hulle moet wees nie.
46 En hulle self wat hulle gemaak het, kan nooit lank aanhou nie; hoe moet die dinge wat van hulle gemaak is, dan gode wees?
47 Want hulle het leuens en smaad agtergelaat vir die wat daarna gekom het.
48 Want as daar 'n oorlog of plaag oor hulle kom, beraadslaag die priesters met hulleself, waar hulle by hulle weggesteek kan word.
49 Hoe kan die mense dan nie sien dat hulle geen gode is nie, wat hulleself nie kan red van oorlog of van plaag nie?
50 Want aangesien hulle maar van hout is en met silwer en goud oorgetrek is, sal dit hierna bekend word dat hulle vals is:
51 En dit sal duidelik aan al die nasies en konings blyk dat hulle geen gode is nie, maar die werke van mensehande, en dat daar geen werk van God in hulle is nie.
52 Wie weet dan nie dat hulle geen gode is nie?
53 Want hulle kan ook geen koning in die land aanstel en vir mense geen reën gee nie.
54 Hulle kan ook nie hul eie saak oordeel of 'n onreg reghelp nie, omdat hulle nie in staat is nie, want hulle is soos kraaie tussen hemel en aarde.
55 Dan wanneer vuur val op die huis van gode van hout, of wat met goud of silwer oorgetrek is, sal hulle priesters wegvlug en vlug; maar hulle self sal verbrand word soos balke.
56 En hulle kan geen koning of vyande weerstaan nie; hoe kan dan gedink of gesê word dat hulle gode is?
57 Ook is daardie gode van hout, wat met silwer of goud oorgetrek is, nie in staat om van diewe of rowers te ontvlug nie.
58 Wie se goud en silwer en klere waarmee hulle aangetrek is, neem die wat sterk is, en gaan mee weg; en hulle kan hulleself nie help nie.
59 Daarom is dit beter om 'n koning te wees wat sy mag toon, of anders 'n nuttige voorwerp in 'n huis wat die eienaar kan gebruik, as sulke valse gode; of om 'n deur in 'n huis te wees, om sulke dinge daarin te bewaar as sulke valse gode. of 'n pilaar van hout in 'n paleis, as sulke valse gode.
60 Want son, maan en sterre, wat helder is en gestuur is om hulle ampte te verrig, is gehoorsaam.
61 Net so is die weerlig wanneer dit uitbreek maklik om te sien; en op dieselfde manier waai die wind in elke land.
62 En wanneer God die wolke beveel om oor die hele wêreld te gaan, doen hulle soos hulle beveel word.
63 En die vuur wat van bo af gestuur is om heuwels en bosse te verteer, doen soos dit beveel is; maar hulle is nie soos hulle in vertoon of krag nie.
64 Daarom is dit nie te veronderstel of gesê dat hulle gode is nie, siende, hulle is nie in staat om oorsake te oordeel nie, of om goed aan mense te doen.
65 Omdat jy dan weet dat hulle geen gode is nie, moenie vrees vir hulle nie,
66 Want hulle kan konings nie vloek of seën nie;
67 En hulle kan geen tekens in die hemel onder die heidene maak nie, en ook nie skyn soos die son en nie lig gee soos die maan nie.
68 Die diere is beter as hulle, want hulle kan onder die skuiling gaan en hulself help.
69 Dit is dan geensins vir ons duidelik dat hulle gode is nie; vrees hulle dan nie.
70 Want soos 'n voëlverskrikker in 'n tuin van komkommers niks bewaar nie; so is hulle gode van hout, wat oorlaai is met silwer en goud.
71 En net so is hulle gode van hout, wat met silwer en goud bedek is, soos 'n wit doring in 'n vrugteboord waarop elke voël sit; soos ook vir 'n dooie liggaam wat oos in die donker is.
72 En julle sal weet dat hulle geen gode is nie aan die helder purper wat op hulle verrot;
73 Daarom is die regverdige wat geen afgode het nie, beter, want hy sal ver van smaad wees.

Gebed van Asarja

HOOFSTUK 1

1 En hulle het in die middel van die vuur gewandel en God geprys en die Here geseën.
2 Toe het Asárja opgestaan en so gebid; en sy mond in die middel van die vuur oopgemaak en gesê:
3 Geseënd is U, Here, God van ons vaders, u Naam is waardig om tot in ewigheid geprys en verheerlik te word.
4 Want jy is regverdig in al die dinge wat jy aan ons gedoen het: ja, waar is al jou werke, jou weë is reg, en al jou oordele waarheid.
5 In alles wat U oor ons en oor die heilige stad van ons vaders, Jerusalem, gebring het, het U 'n ware oordeel voltrek; want volgens waarheid en oordeel het U al hierdie dinge oor ons gebring weens ons sondes.
6 Want ons het gesondig en ongeregtigheid gepleeg en van U gewyk.
7 Ons het in alles oortree en u gebooie nie gehoorsaam en dit nie onderhou nie, en ook nie gedoen soos U ons beveel het nie, sodat dit met ons goed kon gaan.
8 Daarom alles wat jy oor ons gebring het, en alles wat jy aan ons gedoen het, het jy in ware oordeel gedoen.
9 En U het ons oorgegee in die hande van wettelose vyande, mees haatlike verlateers van God, en aan 'n onregverdige koning en die mees goddelose in die hele wêreld.
10 En nou kan ons nie ons mond oopmaak nie, ons het 'n skande en smaad geword vir u dienaars; en vir die wat U aanbid.
11 Maar gee ons nie heeltemal oor ter wille van u Naam nie, en verbreek nie u verbond nie.
12 En laat u goedertierenheid nie van ons wyk nie, ter wille van u geliefde Abraham, ter wille van u kneg Isak en ter wille van u heilige Israel;
13 Met wie U gespreek en beloof het, dat U hulle nageslag sou vermeerder soos die sterre van die hemel en soos die sand wat op die seestrand lê.
14 Want ons, Here, het minder geword as enige nasie, en word vandag in die hele wêreld bewaar vanweë ons sondes.
15 Ook is daar in hierdie tyd geen prins of profeet of leier of brandoffer of offer of spysoffer of reukwerk of plek om voor u aangesig te offer en barmhartigheid te vind nie.
16 Laat ons nietemin in 'n berouvolle hart en 'n nederige gees aanvaar word.
17 Soos in die brandoffers van ramme en bulle, en soos by tienduisende vet lammers: so laat ons offer vandag voor u oë wees, en gee dat ons geheel en al agter U aan kan gaan; want hulle sal nie beskaamd staan dat stel hulle vertroue in U.
18 En nou volg ons U met ons hele hart, ons vrees U en soek u aangesig.
19 Beskaam ons nie, maar handel met ons volgens u goedertierenheid en na die grootheid van u barmhartighede.
20 Verlos ons ook volgens u wonders, en gee u Naam eer, Here, en laat almal beskaamd staan wat u dienaars kwaad aandoen;
21 En laat hulle beskaamd staan in al hulle krag en mag, en laat hulle krag verbreek word;
22 En laat hulle weet dat U God is, die enigste God, en heerlik oor die hele wêreld.
23 En die dienaars van die koning wat dit ingesit het, het nie opgehou om die oond warm te maak met kolofonie, pik, tou en hout nie;
24 Sodat die vlam nege en veertig el bokant die oond uitgestroom het.
25 En dit het deurgegaan en daardie Chaldeërs verbrand wat dit by die oond gekry het.
26 Maar die Engel van die Here het saam met Asaría en sy maats in die oond afgekom en die vuurvlam uit die oond geslaan;
27 En hy het in die middel van die oond gemaak soos dit 'n klam fluitende wind was, sodat die vuur hulle glad nie aangeraak het nie en hulle nie seergemaak of verskrik het nie.
28 Toe het die drie, soos uit een mond, God in die oond geprys, verheerlik en geseën, en gesê:
29 Geseënd is U, Here, God van ons vaders, en om geprys en verhewe te word bo alles tot in ewigheid.

30 En geseënd is u heerlike en heilige Naam, en geprys en verhef word bo alles tot in ewigheid.
31 Geseënd is U in die tempel van u heilige heerlikheid, en om geprys en verheerlik te word bo alles tot in ewigheid.
32 Geseënd is jy wat die dieptes aanskou en op die gérubs sit, en geprys en verhewe te wees bo alles tot in ewigheid.
33 Geseënd is U op die heerlike troon van u koninkryk, en om geprys en verheerlik te word bo alles tot in ewigheid.
34 Geseënd is U aan die uitspansel van die hemel, en bowenal om geprys en verheerlik te word tot in ewigheid.
35 O al julle werke van die Here, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid,
36 O hemele, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
37 O engele van die Here, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
38 O al julle waters wat bo die hemel is, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
39 O al julle magte van die Here, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
40 O son en maan, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
41 O sterre van die hemel, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
42 O elke bui en elke dou, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
43O alle winde, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid!
44 O vuur en hitte, loof die Here; loof en verhef Hom het alles vir altyd.
45 O winter en somer, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
46 O dou en sneeustorms, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
47 O nagte en dae, loof die Here; seën en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
48 O lig en duisternis, loof die Here; loof en verhef Hom tot in ewigheid bo alles.
49 O ys en koue, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
50 O ryp en sneeu, loof die Here; loof en verhef Hom tot in ewigheid bo alles.
51 O bliksems en wolke, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
52 Laat die aarde die Here loof, loof en verhef Hom tot in ewigheid bo alles.
53 O berge en heuwels, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
54 O alles wat op die aarde groei, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
55 O berge, loof die Here: loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
56 O see en riviere, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
57 O walvisse en almal wat in die waters beweeg, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
58 O al julle voëls van die hemel, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
59 O al julle diere en vee, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
60 O mensekinders, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
61 O Israel, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
62 O priesters van die Here, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
63 O knegte van die Here, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
64 O geeste en siele van die regverdiges, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
65 O heilige en nederige manne van hart, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid.
66 O Ananias, Asarías en Misael, loof die Here; loof en verhef Hom bo alles tot in ewigheid, want Hy het ons uit die hel verlos en ons uit die hand van die dood gered en ons uit die oond gered. en brandende vlam, selfs uit die vuur het Hy ons gered.
67 Loof die Here, want Hy is genadig, want sy goedertierenheid is tot in ewigheid.
68 O almal wat die Here aanbid, loof die God van die gode, loof Hom en loof Hom, want sy goedertierenheid is tot in ewigheid.

SUSANNA

HOOFSTUK 1

1Daar het 'n man in Babel gewoon met die naam van Joakim:
2 En hy het 'n vrou geneem met die naam van Susanna, die dogter van Chelcia, 'n baie mooi vrou en een wat die Here vrees.
3 Haar ouers was ook regverdig en het hulle dogter geleer volgens die wet van Moses.
4 En Joácim was 'n groot ryk man en het 'n mooi tuin gehad wat by sy huis aangesluit het; want hy was meer eerbaar as al die ander.
5 In dieselfde jaar is twee van die oudstes van die volk aangestel om regters te wees, soos die Here gespreek het, dat goddeloosheid uit Babel gekom het van die ou regters, wat gelyk het of hulle die volk regeer.
6 Hulle het baie in die huis van Joácim aangehou, en almal wat regsgedinge gehad het, het na hulle gekom.
7 En toe die mense die middag vertrek het, het Susanna in haar man se tuin ingegaan om te loop.
8 En die twee ouderlinge het haar elke dag sien ingaan en loop; sodat hulle begeerlikheid na haar ontvlam het.
9 En hulle het hulle eie gedagtes verdraai en hulle oë afgewend, sodat hulle nie na die hemel sou kyk en nie aan regverdige oordele sou dink nie.
10 En al is hulle albei deur haar liefde gewond, het die een nie durf verduur om aan die ander sy hartseer te toon nie.
11 Want hulle was skaam om hulle begeerlikheid te vertel, omdat hulle met haar te doen wou hê.
12 Tog het hulle van dag tot dag ywerig gekyk om haar te sien.
13 En die een sê vir die ander: Laat ons nou huis toe gaan, want dit is etenstyd.
14 En toe hulle uitgegaan het, het hulle die een van die ander geskei, en weer omgedraai het hulle by dieselfde plek gekom; En nadat hulle mekaar die oorsaak gevra het, het hulle hul begeerlikheid erken;
15 En dit het uitgeval, terwyl hulle 'n gepaste tyd aanskou, het sy ingegaan soos voorheen met net twee diensmeisies, en sy wou haarself in die tuin was, want dit was warm.
16 En daar was geen liggaam daar nie, behalwe die twee ouderlinge wat hulle weggekruip en haar dopgehou het.
17 Toe sê sy vir haar diensmeisies: Bring vir my olie en wasballetjies en maak die tuindeure toe, dat ek my kan was.
18 En hulle het gedoen soos sy hulle beveel het, en die tuindeure gesluit en self by poorte uitgegaan om die dinge te gaan haal wat sy hulle beveel het; maar hulle het die oudstes nie gesien nie, want hulle was weggesteek.
19 En toe die diensmeisies uitgegaan het, het die twee ouderlinge opgestaan en na haar gehardloop en gesê:
20 Kyk, die tuindeure is gesluit, sodat niemand ons kan sien nie, en ons is verlief op jou; stem dus in met ons en lê met ons.
21 As jy nie wil nie, sal ons teen jou getuig dat 'n jongman by jou was, en daarom het jy jou slavinne van jou af weggestuur.
22 Toe het Susanna gesug en gesê: Ek is van alle kante benoud, want as ek dit doen, is dit vir my die dood; en as ek dit nie doen nie, kan ek u hande nie ontvlug nie.
23Dit is beter vir my om in julle hande te val en dit nie te doen nie, as om te sondig voor die Here.
24 Daarmee het Susanna met 'n groot stem uitgeroep, en die twee oudstes het teen haar uitgeroep.
25 Toe hardloop die een en maak die tuindeur oop.
26 En toe die dienaars van die huis die geroep in die tuin hoor, het hulle by die voordeur ingestorm om te sien wat met haar gedoen is.
27 Maar toe die oudstes hulle saak bekend gemaak het, het die dienaars hulle grootliks beskaam, want daar is nog nooit so 'n verslag van Susanna gemaak nie.
28 En die volgende dag, toe die volk by haar man Joacim vergader het, het die twee ouderlinge ook vol ondeunde verbeelding teen Susanna gekom om haar dood te maak;
29 En hy het voor die volk gesê: Laat haal vir Susanna, die dogter van Chelcía, die vrou van Joácim. En so het hulle gestuur.
30 Sy het toe gekom met haar vader en moeder, haar kinders en al haar familie.
31 En Susanna was 'n baie fyn vrou, en pragtig om te aanskou.
32 En hierdie goddelose manne het bevel gegee om haar aangesig te ontbloot, want sy was bedek, sodat hulle met haar skoonheid vervul kon word.
33Daarom het haar vriende en almal wat haar gesien het, gehuil.
34 Toe het die twee oudstes tussen die volk opgestaan en hulle hande op haar hoof gelê.
35 En sy het huilend opgekyk na die hemel, want haar hart het op die Here vertrou.

36 En die oudstes sê: Terwyl ons alleen in die tuin geloop het, het hierdie vrou met twee diensmeisies ingekom en die tuindeure toegesluit en die diensmeisies weggestuur.
37 Toe kom 'n jongman wat daar weggesteek was, na haar en lê by haar.
38 Toe ons wat in 'n hoek van die tuin gestaan het, hierdie boosheid gesien het, het ons na hulle gehardloop.
39 En toe ons hulle saam sien, kon ons die man nie vashou nie, want hy was sterker as ons, en hy het die deur oopgemaak en uitgespring.
40 Maar nadat ons hierdie vrou geneem het, het ons gevra wie die jongman was, maar sy wou dit nie vir ons sê nie: hierdie dinge getuig ons.
41 Toe het die vergadering hulle geglo as die oudstes en regters van die volk, en hulle het haar ter dood veroordeel.
42Toe het Susanna met 'n groot stem uitgeroep en gesê: O ewige God, wat die geheime ken en alles weet voordat dit is.
43 U weet dat hulle valse getuienis teen my gelewer het, en kyk, ek moet sterwe; terwyl ek nooit sulke dinge gedoen het soos hierdie manne kwaadwillig teen my uitgedink het nie.
44 En die Here het haar stem gehoor.
45Daarom, toe sy gelei is om gedood te word, het die Here die heilige gees opgewek van ’n jong seun wie se naam Daniël was.
46 Wie met 'n groot stem geroep het, Ek is skoon uit die bloed van hierdie vrou.
47 Toe draai die hele volk hulle na hom toe en sê: Wat beteken hierdie woorde wat u gespreek het?
48 Toe het hy tussen hulle gestaan en gesê: Is julle sulke dwase, kinders van Israel, dat julle sonder ondersoek of kennis van die waarheid 'n dogter van Israel veroordeel het?
49 Keer terug na die plek van oordeel, want hulle het valse getuienis teen haar gelewer.
50 Daarom het die hele volk haastig omgedraai, en die oudstes sê vir hom: Kom sit onder ons en wys dit aan ons, aangesien God jou die eer van 'n ouderling gegee het.
51 Toe sê Daniël vir hulle: Sit hierdie twee een ver van die ander af, en ek sal hulle ondersoek.
52 Toe hulle dan van mekaar geskei is, het hy een van hulle geroep en vir hom gesê: O jy wat oud geword het in goddeloosheid, nou het jou sondes wat jy tevore gedoen het aan die lig gekom.
53 Want jy het valse oordeel uitgespreek en die onskuldiges veroordeel en die skuldige vrygelaat; al sê die Here: Die onskuldige en regverdige mag jy nie doodmaak nie.
54 Nou dan, as jy haar gesien het, sê vir my: Onder watter boom het jy hulle saam gesien? Wie het geantwoord: Onder 'n mastiekboom.
55 En Daniël sê: Baie goed; jy het teen jou eie hoof gelieg; want selfs nou het die engel van God die vonnis van God ontvang om jou in twee te sny.
56 Hy het hom toe opsy gesit en bevel gegee om die ander een te bring en vir hom gesê: O nageslag van Kanaän en nie van Juda nie, skoonheid het jou bedrieg, en begeerlikheid het jou hart verdraai.
57 So het julle met die dogters van Israel gehandel, en hulle het uit vrees saam met julle gegaan; maar die dogter van Juda wou julle boosheid nie verdra nie.
58 Sê dan nou vir my: Onder watter boom het jy hulle saamgeneem? Wie het geantwoord: Onder 'n steemboom.
59 Toe sê Daniël vir hom: Goed! jy het ook teen jou eie hoof gelieg, want die engel van God wag met die swaard om jou in twee te sny, om jou te vernietig.
60 Daarmee het die hele vergadering met 'n groot stem uitgeroep en God geprys wat die wat op Hom vertrou, red.
61 En hulle het opgestaan teen die twee ouderlinge, want Daniël het hulle deur hul eie mond skuldig bevind aan valse getuienis.
62 En volgens die wet van Moses het hulle met hulle gedoen soos hulle kwaadwillig aan hul naaste wou doen, en hulle het hulle gedood. So is die onskuldige bloed dieselfde dag gered.
63 Daarom het Chelcias en sy vrou God geprys vir hulle dogter Susanna, saam met Joacim, haar man, en die hele familie, omdat daar geen oneerlikheid by haar gevind is nie.
64 Van daardie dag af was Daniël in groot aansien in die oë van die volk.

Bel and the Dragon

Bel en die Draak

HOOFSTUK 1

1 En koning Astyages is by sy vaders versamel, en Kores van Persië het sy koningskap ontvang.
2 En Daniël het met die koning in gesprek gegaan en was vereer bo al sy vriende.
3 En die Babiloniërs het 'n afgod gehad wat Bel genoem word, en daar is elke dag twaalf groot mate fynmeel en veertig kleinvee en ses kanne wyn aan hom bestee.
4 En die koning het dit aanbid en elke dag gegaan om dit te aanbid, maar Daniël het sy eie God aanbid. En die koning sê vir hom: Waarom aanbid jy nie vir Bel nie?
5 wat geantwoord en gesê het: Omdat ek nie afgode wat met hande gemaak is, mag aanbid nie, maar die lewende God wat die hemel en die aarde geskape het en heerskappy het oor alle vlees.
6 Toe sê die koning vir hom: Dink jy nie dat Bel 'n lewende God is nie? Sien jy nie hoeveel hy elke dag eet en drink nie?
7 Toe het Daniël geglimlag en gesê: O koning, moenie dwaal nie, want dit is net klei van binne en koper van buite, en het niks geëet of gedrink nie.
8 Toe het die koning kwaad geword en sy priesters geroep en vir hulle gesê: As julle my nie sê wie dit is wat hierdie uitgawes opeet nie, sal julle sterwe.
9 Maar as julle my kan verklaar dat Bel hulle verteer, dan sal Daniël sterwe, want hy het gelaster teen Bel. Toe sê Daniël aan die koning: Laat dit wees volgens u woord.
10 En die priesters van Bel was tien en sestig, buiten hulle vroue en kinders. En die koning het saam met Daniël na die tempel van Bel gegaan.
11 Toe sê die priesters van Bel: Kyk, ons gaan uit, maar u, o koning, sit die vleis aan en maak die wyn klaar en maak die deur toe en verseël dit met u eie seëlring;
12 En as jy môre inkom, as jy nie vind dat Bel alles opgeëet het nie, sal ons die dood ly; of Daniël, wat vals teen ons praat.
13 En hulle het dit min beskou, want onder die tafel het hulle 'n geheime ingang gemaak, waardeur hulle gedurigdeur ingegaan en daardie dinge verteer het.
14 En toe hulle uitgegaan het, het die koning vleis voor Bel neergesit. En Daniël het sy dienaars bevel gegee om as te bring, en dié wat hulle deur die hele tempel gestrooi het voor die koning alleen; toe het hulle uitgegaan en die deur toegesluit en dit met die koning se seëlring verseël, en so het hulle weggegaan.
15 En in die nag het die priesters gekom met hulle vroue en kinders, soos hulle gewoond was om te doen, en alles geëet en opgedrink.
16 Die môre vroeg toe die koning opgestaan het, en Daniël saam met hom.
17 En die koning sê: Daniël, is die seëls heel? En hy sê: Ja, o koning, hulle is gesond.
18 En toe hy die deur oopgemaak het, het die koning na die tafel gekyk en met 'n groot stem uitgeroep: Groot is jy, o Bel, en geen bedrog is by jou nie.
19 Toe het Daniël gelag en die koning vasgehou dat hy nie sou ingaan nie, en gesê: Kyk nou na die plaveisel, en let goed op wie se voetstappe dit is.
20 Toe sê die koning: Ek sien die voetstappe van mans, vroue en kinders. En toe was die koning kwaad,
21 En hulle het die priesters met hulle vroue en kinders geneem, wat hom die voordeure gewys het, waar hulle ingekom het, en geëet het wat op die tafel was.
22 Daarom het die koning hulle gedood en Bel oorgegee in die mag van Daniël, wat hom en sy tempel verwoes het.
23 En in daardie selfde plek was daar 'n groot draak wat hulle van Babel aanbid het.
24 Toe sê die koning vir Daniël: Sal jy ook sê dat dit van koper is? kyk, hy leef, hy eet en drink; jy kan nie sê dat hy geen lewende god is nie; aanbid hom daarom.
25 Toe sê Daniël vir die koning: Ek sal die Here my God aanbid, want Hy is die lewende God.
26 Maar gee my verlof, o koning, en ek sal hierdie draak doodmaak sonder swaard of staf. Die koning sê: Ek gee jou verlof.
27 Toe het Daniël pik en vet en hare geneem en dit bymekaar gekyk en klompe daarvan gemaak; dit het hy in die bek van die draak gesit, en die draak het inmekaar gebars; en Daniël sê: Kyk, dit is julle gode aanbidding.
28 Toe die Babels dit hoor, het hulle groot verontwaardiging geword en teen die koning saamgesweer en gesê: Die koning het 'n Jood geword, en hy het Bel vernietig, hy het die draak gedood en die priesters gedood.
29 Hulle het toe na die koning gekom en gesê: Verlos ons Daniël, anders vernietig ons jou en jou huis.
30 En toe die koning sien dat hulle hom gedwing het, het hy Daniël aan hulle oorgegee.
31 wat hom in die leeukuil gegooi het, waar hy ses dae lank was.
32 En in die kuil was daar sewe leeus, en hulle het elke dag aan hulle twee lyke en twee skape gegee, wat toe nie aan hulle gegee is nie, om Daniël te verslind.
33 En daar was in die Jodedom 'n profeet met die naam van Habbacuc, wat brood gemaak het en in 'n bak brood gebreek het en die veld ingegaan het om dit na die maaiers te bring.
34 Maar die Engel van die Here het vir Habbacuc gesê: Gaan bring die maaltyd wat jy eet na Babel na Daniël wat in die leeukuil is.
35 En Habbacuc sê: Here, ek het Babel nooit gesien nie; ek weet ook nie waar die kuil is nie.
36 Toe het die engel van die Here hom aan die kroon gegryp en hom aan die hare van sy hoof gedra, en deur die heftigheid van sy gees hom in Babel oor die kuil gesit.
37 En Habbacuc het uitgeroep en gesê: Daniël, Daniël, neem die maaltyd wat God vir jou gestuur het.
38 En Daniël sê: U het aan my gedink, o God, en die wat U soek en liefhet, het U nie verlaat nie.
39 En Daniël het opgestaan en geëet, en die Engel van die Here het Habbacuc dadelik weer op sy plek gesit.
40 Op die sewende dag het die koning gegaan om Daniël te huil; en toe hy by die kuil kom, kyk hy in, en kyk, Daniël sit.
41 Toe het die koning met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Groot is die Here, die God van Daniël, en daar is niemand anders behalwe U nie.
42 En hy het hom uitgetrek en die wat die oorsaak van sy vernietiging was, in die kuil gegooi, en hulle is in 'n oomblik voor sy aangesig verteer.

Prayer of Manasseh

Gebed van Manasse

Here, almagtige God van ons vaders, Abraham, Isak en Jakob, en van hulle regverdige nageslag; wat die hemel en die aarde gemaak het met al sy sieraad; wat die see gebind het deur die woord van u gebod; wat die watervloed toegesluit en dit verseël het deur u vreeslike en heerlike Naam; vir wie almal vrees en bewe voor u mag; want die majesteit van u heerlikheid kan nie gedra word nie, en u toornige dreigement teenoor sondaars is belangrik; maar u genadige belofte is onmeetlik en onnaspeurlik; want U is die Allerhoogste Here, van groot medelye, lankmoedig, baie barmhartig en berouvol oor die booshede van mense. U, Here, het na u groot goedheid bekering en vergifnis belowe aan die wat teen U gesondig het, en van u oneindige barmhartighede het bekering aan sondaars bestem, sodat hulle gered kan word. U dan, Here, wat die God van die regverdiges is, het vir die regverdiges geen bekering bestem soos vir Abraham en Isak en Jakob wat nie teen U gesondig het nie; maar vir my wat 'n sondaar is, het U bekering bestem, want ek het gesondig meer as die getal van die sand van die see. My oortredinge, Here, word vermenigvuldig, my oortredinge word vermenigvuldig, en ek is nie waardig om die hoogte van die hemel te aanskou en aan te sien vanweë die menigte van my ongeregtighede nie. Ek is neergebuig met baie ysterbande, dat ek my hoof nie kan ophef en geen bevryding kan hê nie; want Ek het jou toorn geterg en kwaad gedoen voor jou; Ek het nie u wil gedoen en u gebooie nie gehou nie; gruwels opdoen en vermenigvuldiginge hê. Nou dan buig ek die knie van my hart en smeek U om genade. Ek het gesondig, Here, ek het gesondig, en ek erken my ongeregtighede. Moenie vir ewig op my toornig wees deur die kwaad vir my te bewaar nie; en veroordeel my nie tot in die onderste dele van die aarde nie. Want U is die God, die God van die wat hulle bekeer; en in my sal U al u goedertierenheid openbaar, want U sal my verlos wat onwaardig is, volgens u groot barmhartigheid. Daarom sal ek U loof vir ewig al die dae van my lewe, want al die magte van die hemel loof U, en aan U behoort die heerlikheid tot in alle ewigheid. Amen.

Eerste Makkabeërs

HOOFSTUK 1

1 En nadat Alexander seun van Filippus, die Masedoniër, wat uit die land Chettiim uitgetrek het, Daríus, die koning van die Perse en Mede, verslaan het, het hy in sy plek geregeer, die eerste oor Griekeland,
2 en baie oorloë gevoer en baie vestings gewen en die konings van die aarde gedood,
3 En hy het deurgegaan tot aan die eindes van die aarde en buit van baie nasies geneem, sodat die aarde stil was voor hom; waarna hy verhoog is en sy hart verhewe is.
4 En hy het 'n magtige magtige leër bymekaargemaak en oor lande en nasies en konings geheers wat aan hom belastingpligtiges geword het.
5 En ná hierdie dinge het hy siek geword en bemerk dat hy sou sterwe.
6 Daarom het hy sy dienaars geroep wat eerbaar was en van sy jeug af saam met hom opgevoed is, en sy koninkryk onder hulle verdeel het terwyl hy nog gelewe het.
7 Aleksander het toe twaalf jaar geregeer en toe gesterf.
8 En sy dienaars het geheers, elkeen op sy plek.
9 En ná sy dood het hulle almal krone op hulleself gesit; so het hulle seuns ná hulle jare lank gedoen, en die euwels het op die aarde vermenigvuldig.
10 En daar het uit hulle uitgekom 'n goddelose wortel Antiochus met die bynaam Epifanes, seun van koning Antiogus, wat 'n gyselaar in Rome was, en hy het geregeer in die honderd sewe en dertigste jaar van die koninkryk van die Grieke.
11 In daardie dae het daar goddelose manne uit Israel uitgegaan wat baie oorreed het deur te sê: Laat ons gaan en 'n verbond sluit met die nasies wat rondom ons is, want vandat ons van hulle af weggegaan het, het ons baie droefheid gehad.
12 Hierdie toestel het hulle dus goed behaag.
13 En sommige van die volk het so hierheen gegaan, dat hulle na die koning gegaan het, wat hulle vergunning gegee het om te doen volgens die verordeninge van die heidene.
14Daarop het hulle 'n oefenplek in Jerusalem gebou volgens die gebruike van die heidene.
15 En hulle het hulle onbesnede gemaak en die heilige verbond verlaat en hulle by die heidene aangesluit en is verkoop om onheil te doen.
16 En toe die koninkryk voor Antiogus gevestig is, het hy gedink om oor Egipte te heers sodat hy oor twee ryke kon heers.
17 Daarom het hy Egipte ingetrek met 'n groot menigte, met strydwaens en olifante en ruiters en 'n groot vloot,
18 En hy het oorlog gevoer teen Ptolemeus, die koning van Egipte, maar Ptolemeus was bang vir hom en het gevlug; en baie is doodgewond.
19 So het hulle die sterk stede in Egipteland gekry en hy het die buit daarvan geneem.
20 En nadat Antiogus Egipte verslaan het, het hy in die honderd-drie-en-veertig jaar weer teruggekeer en met 'n groot menigte teen Israel en Jerusalem opgetrek,
21 En hy het met trots in die heiligdom ingegaan en die goue altaar en die kandelaar van die lig en al sy voorwerpe weggeneem,
22 En die tafel van die toonbrode en die skinkpote en die skale. en die goue vuurpanne en die voorhangsel en die kroon en die goue versierings wat voor die tempel was, alles wat hy afgetrek het.
23 Hy het ook die silwer en die goud en die kosbare voorwerpe geneem; ook die verborge skatte wat hy gevind het, geneem.
24 En nadat hy alles weggeneem het, het hy na sy eie land gegaan, nadat hy 'n groot slagting begaan het en baie trots gepraat het.
25 Daarom was daar 'n groot rou in Israel op elke plek waar hulle was;
26 Sodat die vorste en ouderlinge getreur het, die maagde en jongmanne verswak is, en die skoonheid van vroue verander het.
27 Elke bruidegom het ’n klaaglied aangehef, en sy wat in die bruilofsaal gesit het, was in swaarkry,
28 Ook is die land verskuif vir die inwoners daarvan, en die hele huis van Jakob was bedek met verwarring.
29 En ná die einde van twee jaar het die koning sy hoofinvorderaar van belasting na die stede van Juda gestuur, wat met 'n groot menigte na Jerusalem gekom het,
30 En hy het vreedsame woorde met hulle gespreek, maar alles was bedrog; want toe hulle hom geloof gegee het, het hy skielik op die stad geval en dit baie swaar getref en baie mense van Israel vernietig.
31 En nadat hy die buit van die stad geneem het, het hy dit aan die brand gesteek en die huise en sy mure van alle kante afgebreek.
32 Maar die vroue en kinders het hulle gevange geneem en die vee in besit geneem.
33 Toe het hulle die stad van Dawid gebou met 'n groot en sterk muur en met magtige torings en dit vir hulle 'n vesting gemaak.
34 En hulle het 'n sondige nasie daarin geplaas, goddelose mense, en hulle het hulle daarin versterk.
35 Hulle het dit ook met wapenrusting en lewensmiddele opgeberg, en nadat hulle die buit van Jerusalem bymekaargemaak het, het hulle dit daar neergelê, en so het hulle 'n seer strik geword.
36 Want dit was 'n lêplek teen die heiligdom en 'n bose teëstander van Israel.
37 So het hulle dan onskuldige bloed aan alle kante van die heiligdom vergiet en dit verontreinig.
38 Sodat die inwoners van Jerusalem vir hulle gevlug het, en die stad is 'n woonplek van vreemdes gemaak en vreemd geword vir die wat in haar gebore is; en haar eie kinders het haar verlaat.
39 Haar heiligdom is verwoes soos 'n woestyn, haar feeste het verander in rou, haar sabbatte in smaad van haar eer in veragting.
40 Soos haar heerlikheid was, so het haar oneer vermeerder, en haar voortreflikheid het verander in rou.
41 Verder het koning Antiogus aan sy hele koninkryk geskryf dat almal een volk moet wees,
42 En elkeen moet sy wette verlaat; so het al die nasies saamgestem volgens die bevel van die koning.
43 Ja, baie van die Israeliete het ook ingestem tot sy godsdiens, en aan afgode geoffer en die sabbat ontheilig.
44 Want die koning het deur boodskappers briewe na Jerusalem en die stede van Juda gestuur dat hulle die vreemde wette van die land moes volg,
45 En verbied brandoffers en slagoffers en drankoffers in die tempel; en dat hulle die sabbatte en feesdae moet ontheilig;
46 En verontreinig die heiligdom en die heilige volk;
47 Sit altare op en boomstamme en afgodekapelle, en offer varkvleis en onrein diere.
48 dat hulle ook hulle kinders onbesnede moet laat en hulle siele 'n gruwel moet maak met allerhande onreinheid en ontheiliging;
49 Tot die einde kan hulle die wet vergeet en al die verordeninge verander.

50 En elkeen wat nie volgens die bevel van die koning wou handel nie, het gesê: Hy moet sterwe.
51 Op dieselfde manier het hy aan sy hele koninkryk geskryf en opsieners oor die hele volk aangestel en die stede van Juda beveel om stad vir stad te offer.
52 Toe het baie van die volk by hulle vergader, naamlik elkeen wat die wet versaak het; en so het hulle booshede in die land gepleeg;
53 En hulle het die Israeliete na geheime plekke verdryf, selfs waar hulle ook al kon vlug vir hulp.
54 En op die vyftiende dag van die maand Casleu, in die honderd vyf en veertigste jaar, het hulle die gruwel van die verwoesting op die altaar opgerig en afgodsaltare gebou in die stede van Juda rondom;
55 En hulle het rook laat opgaan by die deure van hulle huise en op die strate.
56 En toe hulle die wetboeke wat hulle gevind het, verskeur het, het hulle dit met vuur verbrand.
57 En elkeen wat gevind is met enige van die boek van die testament, of as iemand hom aan die wet verbind het, was die bevel van die koning dat hulle hom moes doodmaak.
58 So het hulle elke maand volgens hulle gesag met die Israeliete gedoen, aan almal wat in die stede gevind is.
59 En op die vyf en twintigste dag van die maand het hulle geoffer op die afgodsaltaar wat op die altaar van God was.
60 In daardie tyd het hulle volgens die gebod sekere vroue doodgemaak wat hulle kinders laat besny het.
61 En hulle het die babas om hulle nekke opgehang en hulle huise geskiet en die wat hulle besny het, gedood.
62 Maar baie in Israel was vasbeslote en het in hulleself bevestig om niks onreins te eet nie.
63 Daarom moet hulle liewer sterf, sodat hulle nie met spyse verontreinig word nie en die heilige verbond nie ontheilig nie; so het hulle gesterwe.
64 En daar was baie groot toorn oor Israel.

HOOFSTUK 2

1 In daardie dae het Mattatia, die seun van Johannes, die seun van Simeon, 'n priester uit die seuns van Joarib, uit Jerusalem opgestaan en in Modin gaan woon.
2 En hy het vyf seuns gehad, Joannan, met die naam van Caddis:
3 Simon; genoem Thassi:
4 Judas, wat Makkabeus genoem is:
5 Eleasar, genoem Avaran, en Jonatan, wie se van Apphus was.
6 En toe hy die godslasteringe sien wat in Juda en Jerusalem gepleeg is,
7 Hy sê: Wee my! waarom is ek gebore om hierdie ellende van my volk en van die heilige stad te sien en daar te woon, toe dit oorgegee is in die hand van die vyand en die heiligdom in die hand van vreemdes?
8 Haar tempel het geword soos 'n man sonder heerlikheid.
9 Haar heerlike voorwerpe word in ballingskap weggevoer, haar suigelinge word op die strate gedood, haar jongmanne met die swaard van die vyand.
10 Watter nasie het nie deel gehad aan haar koninkryk en van haar buit gekry nie?
11 Al haar versierings is weggeneem; van 'n vrye vrou het sy 'n slaaf geword.
12 En kyk, ons heiligdom, ons skoonheid en ons heerlikheid, is verwoes, en die heidene het dit ontheilig.
13 Waartoe sal ons dan nog lewe?
14Toe het Mattatías en sy seuns hulle klere geskeur en rouklere aangetrek en baie swaar getreur.
15 Intussen het die koning se offisiere, wat die volk gedwing het om in opstand te kom, in die stad Modin gekom om hulle te offer.
16 En toe baie van Israel by hulle kom, het Mattatías en sy seuns ook bymekaargekom.
17 Toe antwoord die koning se dienaars en sê so vir Mattatías: Jy is 'n owerste en 'n eerbare en groot man in hierdie stad, en versterk deur seuns en broers.
18 Kom dan nou eers en vervul die gebod van die koning soos al die nasies gedoen het, en ook die manne van Juda en die wat in Jerusalem oorgebly het; so moet jy en jou huis wees in die getal van die koning se vriende, en jy en jou kinders sal geëer word met silwer en goud en baie belonings.
19 Toe antwoord Mattatías en spreek met 'n groot stem: Al is al die nasies wat onder die heerskappy van die koning is, hom gehoorsaam en elkeen van die godsdiens van hulle vaders afwyk en instem met sy gebooie.
20 Tog sal ek en my seuns en my broers in die verbond van ons vaders wandel.
21 God verhoed dat ons die wet en die verordeninge verlaat.
22 Ons sal nie luister na die woorde van die koning om van ons godsdiens af te gaan nie, hetsy aan die regter- of die linkerkant.
23 En toe hy opgehou het om hierdie woorde te spreek, het een van die Jode voor almal se oë gekom om te offer op die altaar wat by Modin was, volgens die bevel van die koning.
24 En toe Mattatías sien, was hy opgevlam van ywer, en sy niere het gebewe, en hy kon nie nalaat om sy toorn te toon volgens die oordeel nie; daarom het hy gehardloop en hom op die altaar gedood.
25 Ook die owerste van die koning, wat die mense gedwing het om te offer, het hy in daardie tyd doodgemaak, en die altaar het hy afgebreek.
26 So het hy ywerig gehandel vir die wet van God soos Pinees gedoen het aan Sambri, die seun van Salom.
27 En Mattatías het met 'n groot stem deur die stad uitgeroep en gesê: Elkeen wat die wet ywer en die verbond in stand hou, laat hom My volg.
28 En hy en sy seuns het na die berge gevlug en alles wat hulle gehad het, in die stad agtergelaat.
29 En baie wat geregtigheid en reg gesoek het, het na die woestyn afgegaan om daar te woon.
30 Hulle sowel as hulle kinders en hulle vroue; en hulle vee; omdat die verdrukkinge op hulle toegeneem het.
31 En toe daar aan die dienaars van die koning en die leër wat in Jerusalem in die stad van Dawid was, meegedeel is dat sekere manne wat die gebod van die koning verbreek het, afgegaan het na die skuilplekke in die woestyn,
32 Hulle het 'n groot menigte agter hulle aangesit en hulle ingehaal en teen hulle kamp opgeslaan en op die sabbatdag teen hulle oorlog gevoer.
33 En hulle het vir hulle gesê: Laat dit voldoende wees wat julle tot dusver gedoen het; gaan uit en doen volgens die bevel van die koning, en julle sal lewe.
34 Maar hulle sê: Ons sal nie uitgaan nie en die bevel van die koning nie doen om die sabbatdag te ontheilig nie.
35 Toe het hulle hulle met alle spoed die stryd aangesê.
36 Maar hulle het hulle nie geantwoord nie, en hulle het hulle nie met 'n klip gegooi en die plekke waar hulle weggesteek het, nie aangehou nie;
37 Maar hy het gesê: Laat ons almal in ons onskuld sterwe; die hemel en die aarde sal vir ons getuig dat julle ons onregmatig doodgemaak het.
38 Hulle het toe teen hulle opgestaan in die oorlog op die sabbat, en hulle gedood, met hulle vroue en kinders en hulle vee, tot 'n getal van duisend man.

39 En toe Mattatías en sy vriende dit verstaan, het hulle oor hulle getreur.
40 En een van hulle sê vir die ander: As ons almal doen soos ons broers gedoen het en nie vir ons lewe en wette teen die heidene veg nie, sal hulle ons nou gou uit die aarde uitroei.
41 Daarom het hulle in dié tyd besluit en gesê: Elkeen wat kom om teen ons te veg op die sabbatdag, ons sal teen hom veg; en ons sal nie almal sterwe soos ons broers wat in die skuilplekke vermoor is nie.
42 Toe kom daar na hom 'n menigte Assieërs wat helde van Israel was, almal wat vrywillig aan die wet toegewy was.
43 Ook almal wat vir vervolging gevlug het, het hulle by hulle aangesluit en was vir hulle 'n rusplek.
44 En hulle het hul magte saamgevoeg en sondige mense in hul toorn geslaan en goddelose mense in hul toorn; maar die ander het na die heidene gevlug vir hulp.
45Toe het Mattatia en sy vriende rondgegaan en die altare afgebreek.
46 En al die kinders wat hulle binne die gebied van Israel gevind het, onbesnede, dié het hulle dapper besny.
47 Hulle het ook die trotse manne agternagesit, en die werk was voorspoedig in hulle hand.
48 En hulle het die wet teruggekry uit die hand van die heidene en uit die hand van konings, en hulle het die sondaar nie toegelaat om te triomfeer nie.
49 En toe die tyd nader gekom het dat Mattatías sou sterwe, het hy aan sy seuns gesê: Nou het hoogmoed en bestraffing krag gekry, en die tyd van verderf en die toorn van grimmigheid.
50 Nou dan, my seuns, wees ywerig vir die wet, en gee julle lewe vir die verbond van julle vaders.
51 Roep tot herinnering wat ons vaders in hulle tyd gedoen het; so sal julle groot eer en 'n ewige naam ontvang.
52 Is Abraham nie getrou bevind in versoeking, en dit is hom tot geregtigheid gereken nie?
53 Josef het in die tyd van sy benoudheid die gebod onderhou en is heer van Egipte gemaak.
54 Pinees, ons vader, het deur ywer en vurig die verbond van 'n ewige priesterskap verkry.
55 Jesus is vir die vervulling van die woord 'n regter in Israel gemaak.
56 Kaleb omdat hy getuienis gelewer het voordat die gemeente die erfenis van die land ontvang het.
57 Dawid het die troon van 'n ewige koninkryk besit omdat hy barmhartig was.
58 Elia was ywerig en vurig vir die wet, is in die hemel opgeneem.
59Ananias, Asarías en Misael, deur te glo, is uit die vlam gered.
60 Daniël is vir sy onskuld verlos uit die bek van leeus.
61 En so ag julle deur alle eeue, dat niemand wat hulle vertroue in hom stel, oorwin sal word nie.
62 Wees dan nie bevrees vir die woorde van 'n sondige man nie, want sy heerlikheid sal mis en wurms wees.
63 Vandag sal hy verhoog word, en môre sal hy nie gevind word nie, omdat hy in sy stof teruggekeer het, en sy gedagtes het tot niet gekom.
64 Daarom, julle, my seuns, wees dapper en toon julleself manne ten behoewe van die wet; want daardeur sal julle heerlikheid verkry.
65 En kyk, ek weet dat jou broer Simon 'n man van raad is, luister altyd na hom: hy sal 'n vader vir jou wees.
66 En Judas Makkabeüs, hy was magtig en sterk, van sy jeug af; laat hy jou owerste wees en die geveg van die volk voer.
67 Neem ook vir julle almal wat die wet onderhou, en wreek die onreg van julle volk.
68 Vergeld die heidene ten volle, en let op die gebooie van die wet.
69 En hy het hulle geseën en is by sy vaders versamel.
70 En hy het gesterwe in die honderd ses en veertigste jaar, en sy seuns het hom begrawe in die grafte van sy vaders in Modin, en die hele Israel het 'n groot klaaglied oor hom uitgespreek.

HOOFSTUK 3

1 Toe het sy seun Judas, wat Makkabeus genoem word, in sy plek opgestaan.
2 En al sy broers het hom gehelp, en so ook almal wat by sy vader gehou het, en hulle het die geveg van Israel met blymoedigheid geveg.
3 En hy het sy volk groot eer behaal en soos 'n reus 'n borswapen aangetrek en sy oorlogstuig om hom gegord, en hy het gevegte gevoer en die leër met sy swaard beskerm.
4 In sy dade was hy soos 'n leeu, en soos 'n leeu se welpie wat vir sy prooi brul.
5 Want Hy het die goddelose agtervolg en hulle opgesoek en dié wat sy volk kwaad gemaak het, verbrand.
6 Daarom het die goddelose gekrimp uit vrees vir hom, en al die werkers van ongeregtigheid was verskrik, omdat die redding voorspoedig was in sy hand.
7 Hy het ook baie konings bedroef en Jakob bly gemaak met sy dade, en sy gedagtenis is geseënd tot in ewigheid.
8 En hy het deur die stede van Juda gegaan en die goddeloses uit hulle verdelg en die toorn van Israel afgewend.
9 Sodat hy bekend was tot die uiterste van die aarde, en hy het vir hom ontvang wat gereed was om te vergaan.
10 Toe het Apollonius die heidene en 'n groot leër uit Samaria bymekaar laat kom om teen Israel te veg.
11 En toe Judas dit sien, het hy uitgegaan hom tegemoet, en hy het hom geslaan en hom gedood; baie het ook gesneuweldes neergeval, maar die ander het gevlug.
12 Daarom het Judas hulle buit geneem, en ook Apollonius se swaard, en daarmee het hy sy hele lewe lank geveg.
13 En toe Seron, 'n vors van die leër van Aram, hoor sê dat Judas 'n menigte en menigte van die gelowiges by hom versamel het om saam met hom uit te trek na die oorlog;
14 Hy het gesê: Ek sal vir my 'n naam en eer in die koninkryk gee; want Ek sal gaan veg teen Judas en die wat by hom is, wat die gebod van die koning verag.
15 En hy het hom gereed gemaak om op te trek, en 'n magtige leër van die goddelose het saam met hom gegaan om hom te help en om gewreek te word op die kinders van Israel.
16 En toe hy naby die opgang van Bet-Horon kom, het Judas uitgegaan hom tegemoet met 'n klein skare.
17 Wie, toe hulle die leër sien kom hulle tegemoet, sê vir Judas: Hoe sal ons, wat so min is, in staat wees om te veg teen so 'n groot menigte en so sterk, terwyl ons gereed is om die hele dag met vas te beswyk?
18 Aan wie Judas geantwoord het: Dit is vir baie geen moeilike saak om in die hande van 'n paar opgesluit te word nie; en by die God van die hemel is dit alles een, om te red met 'n groot menigte of 'n klein menigte;
19 Want die oorwinning van die geveg bestaan nie in die menigte van 'n leër nie; maar krag kom uit die hemel.
20 Hulle kom teen ons in groot trots en ongeregtigheid om ons en ons vroue en kinders te vernietig en ons te plunder.
21 Maar ons veg vir ons lewe en ons wette.
22Daarom sal die Here self hulle voor ons aangesig omverwerp; en julle, wees nie bevrees vir hulle nie.
23 En toe hy opgehou het om te praat, het hy skielik op hulle afgespring, en toe is Seron en sy leër voor hom omvergewerp.

24 En hulle het hulle agtervolg van die afgang van Bet-Horon af tot by die vlakte, waar omtrent agt honderd man van hulle gedood is; en die oorblyfsels het na die land van die Filistyne gevlug.
25 Toe begin die vrees vir Judas en sy broers en 'n uitermate groot vrees oor die nasies rondom hulle kom.
26 In soverre sy roem tot die koning gekom het, en al die nasies gepraat het van die gevegte van Judas.
27 En toe koning Antiogus hierdie dinge hoor, was hy vol verontwaardiging; daarom het hy gestuur en al die leërs van sy ryk versamel, ja, 'n baie sterk leër.
28Hy het ook sy skat oopgemaak en sy soldate vir 'n jaar betaal en beveel om gereed te wees wanneer hy hulle nodig het.
29 Nietemin, toe hy sien dat die geld van sy skatte misluk het en dat die belasting in die land klein was, vanweë die onenigheid en plaag, wat hy oor die land gebring het deur die wette wat van ouds was, weg te neem;
30 Hy was bevrees dat hy nie meer die aanklagte sou kon dra nie en ook nie sulke gawes sou hê om te gee soos hy voorheen gedoen het nie, want hy was meer as die konings wat voor hom was.
31 Daarom, omdat hy baie verward in sy gedagtes was, het hy besluit om na Persië te gaan om daar die belasting van die lande te neem en baie geld in te samel.
32 En hy het Lisias, 'n edelman, en een van die koninklike bloed, verlaat om toesig te hou oor die sake van die koning van die Eufraatrivier af tot by die grense van Egipte.
33 En om sy seun Antiogus groot te maak totdat hy terugkom.
34 Verder het hy die helfte van sy leërs en die olifante aan hom oorgegee en hom bevel gegee oor alles wat hy sou doen, net soos aangaande die wat in Juda en Jerusalem gewoon het.
35 Te wete dat hy 'n leër teen hulle sou stuur om die sterkte van Israel en die oorblyfsel van Jerusalem te vernietig en uit te roei en om hulle gedenkteken van daardie plek weg te neem;
36 En dat hy vreemdelinge in al hulle woonplekke sou plaas en hulle land deur die lot verdeel.
37 Toe het die koning die helfte van die leër wat oorgebly het, geneem en in die honderd sewe-en-veertigste jaar van Antiochíë, sy koninklike stad, vertrek; en nadat hy deur die Eufraatrivier gegaan het, het hy deur die hoë lande gegaan.
38Toe het Lísias Ptolemeus, die seun van Dorymenes, Nikanor en Gorgias gekies, magtige manne van die koning se vriende.
39 En saam met hulle het hy veertig duisend voetgangers en sewe duisend perderuiters gestuur om na die land Juda in te gaan en dit te vernietig, soos die koning beveel het.
40 Hulle het toe uitgetrek met al hulle krag en gekom en laer opgeslaan by Emmaus in die vlakte.
41 En toe die handelaars van die land die gerug van hulle hoor, het hulle silwer en goud baie saam met dienaars geneem en in die laer gekom om die kinders van Israel vir slawe te koop; ook 'n mag van Aram en van die land van die Filistyne het hulle by hulle aangesluit.
42 En toe Judas en sy broers sien dat die ellende vermeerder word en dat die leërs hulle in hulle grondgebied opgeslaan het, want hulle het geweet hoe die koning bevel gegee het om die volk uit te roei en hulle met die banvloek te tref;
43 Hulle het vir mekaar gesê: Laat ons die vervalle lot van ons volk herstel, en laat ons veg vir ons volk en die heiligdom.
44 Toe is die vergadering bymekaargekom, sodat hulle gereed kon wees vir die stryd, en om te bid en barmhartigheid en medelye te vra.
45 En Jerusalem het leeg gelê soos 'n woestyn, daar was nie een van sy kinders wat in- of uitgegaan het nie; ook die heiligdom is vertrap, en vreemdelinge het die vesting gehou; die heidene het hulle woonplek in daardie plek gehad; en die vreugde is van Jakob weggeneem, en die pyp met die siter het opgehou.
46 Daarom het die Israeliete bymekaargekom en by Masfa aangekom, teenoor Jerusalem; want in Masfa was die plek waar hulle vroeër in Israel gebid het.
47 Toe het hulle daardie dag gevas en rouklere aangetrek en as op hulle hoofde gegooi en hulle klere geskeur,
48 en die wetboek waarin die heidene probeer het om die gelykenis van hulle beelde te skilder, oopgelê.
49 Hulle het ook die priesterklere en die eerstelinge en die tiendes gebring; en die Nasireërs het hulle aangehits wat hulle dae volbring het.
50 Toe roep hulle met 'n groot stem na die hemel en sê: Wat moet ons hiermee doen, en waarheen sal ons hulle wegvoer?
51 Want u heiligdom is vertrap en ontheilig, en u priesters is in swaarkry en verneder.
52 En kyk, die heidene het teen ons vergader om ons te vernietig; U weet watter dinge hulle teen ons bedink.
53 Hoe sal ons teen hulle kan standhou as U nie, o God, ons hulp is nie?
54 Toe het hulle met die trompette geblaas en met 'n groot stem uitgeroep.
55 En daarna het Judas owerstes oor die volk aangestel, ja, owerstes oor duisend en oor honderd, en oor vyftig en oor tien.
56 Maar die wat huise bou of verloofde vroue gehad het, of wingerde plant of bang was, dié het Hy beveel om terug te keer, elkeen na sy eie huis, volgens die wet.
57 Die laer het toe weggetrek en laer opgeslaan aan die suidekant van Emmaus.
58 En Judas het gesê: Bewapen julle en wees dapper manne en sorg dat julle gereed is teen die môre, dat julle kan veg teen hierdie nasies wat teen ons vergader het om ons en ons heiligdom te vernietig.
59 Want dit is beter vir ons om in die oorlog te sterf as om die rampe van ons volk en ons heiligdom te aanskou.
60 Nietemin, soos die wil van God in die hemel is, laat hom so doen.

HOOFSTUK 4

1 Toe het Gorgias vyf duisend voetgangers en duisend van die beste ruiters geneem en in die nag uit die laer weggetrek;
2 Tot die einde kon hy die laer van die Jode binnestorm en hulle skielik verslaan. En die manne van die vesting was sy gidse.
3 En toe Judas dit hoor, het hy self weggetrek en die dapper manne saam met hom, om die koning se leër wat by Emmaus was, te verslaan,
4 Terwyl die magte nog uit die laer verstrooi was.
5 Intussen het Gorgias in die nag in die laer van Judas gekom; en toe hy niemand daar kry nie, het hy hulle op die berge gesoek; want hy het gesê: Hierdie manne vlug van ons af
6 Maar toe dit dag geword het, het Judas hom in die vlakte vertoon met drie duisend man, wat nogtans geen wapenrusting of swaarde in hul gedagtes gehad het nie.
7 En hulle het die laer van die heidene gesien dat dit sterk en goed toegerus was en rondom met ruiters omsingel was; en hulle was kundiges van oorlog.
8 Toe sê Judas vir die manne wat by hom was: Wees nie bevrees vir hulle menigte nie, en wees nie bevrees vir hulle aanval nie.
9 Onthou hoe ons vaders in die Skelfsee gered is toe Farao hulle met 'n leër agtervolg het.

10 Laat ons dan nou na die hemel roep, as die Here ons miskien genadig sal wees en aan die verbond van ons vaders dink en hierdie leër vandag voor ons aangesig vernietig.
11 sodat al die nasies kan weet dat daar een is wat Israel verlos en red.
12 Toe slaan die vreemdelinge hulle oë op en sien hulle teen hulle aankom.
13 Daarom het hulle uit die laer uitgetrek om te veg; maar die wat saam met Judas was, het op hul trompette geblaas.
14 Hulle het toe geveg, en die heidene wat ontsteld was, het na die vlakte gevlug.
15 Maar al die agterstes van hulle is met die swaard gedood, want hulle het hulle agtervolg tot by Gasera en tot by die vlaktes van Iduméa en Azotus en Jamnia, sodat daar drieduisend man van hulle verslaan is.
16 As dit gedoen is, het Judas weer teruggekeer met sy leër van hulle agtervolg,
17 En hy het aan die volk gesê: Moenie gierig wees op die buit nie, aangesien daar 'n geveg voor ons is,
18 En Gorgias en sy leër is hier by ons op die berg; maar staan nou teen ons vyande en oorwin hulle, en daarna kan julle met vrymoedigheid die buit neem.
19 Terwyl Judas nog hierdie woorde gespreek het, het daar 'n deel van hulle verskyn wat uit die berg kyk:
20 wie toe hulle bemerk het dat die Jode hulle leër op die vlug geslaan het en besig was om die tente te verbrand; want die rook wat gesien is, het vertel wat gebeur het:
21 Toe hulle dan hierdie dinge sien, het hulle baie bang geword, en toe hulle ook die leër van Judas in die vlakte sien gereed om te veg,
22 Hulle het almal gevlug na die land van vreemdelinge.
23 Toe het Judas teruggekeer om die tente te buit, waar hulle baie goud en silwer en blou sy en purper van die see en groot rykdom gekry het.
24 Hierna het hulle huis toe gegaan en 'n loflied gesing en die Here in die hemel geloof, want dit is goed, want sy goedertierenheid is tot in ewigheid.
25 So het Israel daardie dag 'n groot verlossing gehad.
26 En al die vreemdelinge wat ontsnap het, het gekom en vir Lisias vertel wat gebeur het:
27 wat, toe hy dit hoor, beskaamd en moedeloos was, omdat daar nie sulke dinge gebeur het as wat hy wou aan Israel gedoen nie, en ook sulke dinge soos die koning hom beveel het, het gebeur.
28 Die volgende jaar het Lísias dan sestigduisend uitgesoekte voetgangers en vyfduisend perderuiters bymekaargemaak om hulle te onderwerp.
29 Hulle het toe in Iduméa aangekom en hulle tente opgeslaan in Betsura, en Judas het hulle teëgekom met tienduisend man.
30 En toe hy daardie magtige leër sien, het hy gebid en gesê: Geseënd is u, o Heiland van Israel, wat die geweld van die magtige man onderdruk het deur die hand van u kneg Dawid en die leër vreemdelinge in die hande van Jónatan, die seun van Saul, en sy wapendraer;
31 Sluit hierdie leër in die hand van u volk Israel, en laat hulle beskaamd staan in hul mag en ruiters.
32 Laat hulle geen moed hê nie, en laat die vrymoedigheid van hulle krag wegval, en laat hulle bewe vir hulle ondergang.
33 Werp hulle neer met die swaard van die wat U liefhet, en laat almal wat u Naam ken, U loof met danksegging.
34 Hulle het toe geveg; en van die leër van Lísias is omtrent vyf duisend man gedood, selfs voor hulle is hulle gedood.
35 En toe Lísias sien hoe sy leër op die vlug geslaan het, en die manlikheid van Judas se soldate, en hoe hulle ook gereed was
om dapper te lewe of te sterwe, het hy na Antiogië gegaan en 'n menigte vreemdelinge bymekaargemaak, en nadat hy sy leër groter gemaak het as wat hy was, het hy voorgeneem om na Judéa terug te kom.
36 Toe sê Judas en sy broers: Kyk, ons vyande is in verwarring; laat ons optrek om die heiligdom te reinig en in te wy.
37 Hierop het die hele leër bymekaargekom en opgegaan na die berg Sion.
38 En toe hulle die heiligdom verlate sien, en die altaar ontheilig, en die poorte verbrand en struike wat in die voorhowe groei soos in 'n woud, of in een van die berge, ja, en die priesterkamers afgebreek;
39 Hulle het hul klere geskeur en 'n groot klaaglied uitgespreek en as op hul hoofde gegooi,
40 En hulle het plat op die grond op hulle aangesig neergeval en alarm met die basuine geblaas en na die hemel geroep.
41 Toe het Judas sekere manne aangestel om te veg teen die wat in die vesting was, totdat hy die heiligdom gereinig het.
42 En hy het priesters van onberispelik wandel gekies, wat behae gehad het in die wet.
43 wat die heiligdom gereinig het en die besoedelde klippe op 'n onrein plek uitgebring het.
44 En toe hulle beraadslaag het wat om te doen met die brandofferaltaar wat ontheilig is;
45 Hulle het dit goed gedink om dit af te breek, sodat dit nie vir hulle 'n smaad sou wees nie, omdat die heidene dit verontreinig het; daarom het hulle dit afgeruk.
46 En hy het die klippe op die berg van die tempel op 'n gerieflike plek neergelê, totdat daar 'n profeet sou kom om te wys wat daarmee gedoen moes word.
47 Toe het hulle heel klippe geneem volgens die wet en 'n nuwe altaar gebou volgens die vorige;
48 En hy het die heiligdom en die dinge wat binne-in die tempel was, gemaak en die voorhowe geheilig.
49 Hulle het ook nuwe heilige voorwerpe gemaak en die kandelaar en die brandofferaltaar en die reukwerk en die tafel in die tempel gebring.
50 En hulle het op die altaar reukwerk laat opgaan, en die lampe wat op die kandelaar was, het hulle aangesteek om in die tempel te verlig.
51 Verder het hulle die brode op die tafel gesit en die sluiers uitgesprei en al die werke voltooi wat hulle begin maak het.
52 En op die vyf en twintigste dag van die negende maand, wat die maand Casleu genoem word, in die honderd agt en veertigste jaar, het hulle betyds in die môre opgestaan,
53 En hulle het volgens die wet geoffer op die nuwe brandofferaltaar wat hulle gemaak het.
54 Kyk, op watter tyd en op watter dag het die heidene dit ontheilig, selfs daarin was dit gewyd met liedere en siters en siters en simbale.
55 Toe het die hele volk op hulle aangesig geval en die God van die hemel aanbid en geprys, wat aan hulle goeie sukses gegee het.
56 En so het hulle die inwyding van die altaar ag dae lank gehou en brandoffers met blydskap gebring en die offer van verlossing en lof geoffer.
57 En hulle het die voorkant van die tempel versier met goue krone en skilde; en die poorte en die kamers het hulle vernuwe en deure daaraan opgehang.
58 So was daar 'n baie groot blydskap onder die volk, omdat die smaad van die heidene opgehef is.
59 Verder het Judas en sy broers saam met die hele vergadering van Israel bepaal dat die dae van die inwyding van die altaar, van jaar tot jaar volgens hulle tyd gehou moes

word met die tydperk van agt dae, vanaf die vyf en twintigste dag van die maand Casleu , met vreugde en blydskap.
60 In daardie tyd het hulle ook die berg Sion opgebou met hoë mure en sterk torings rondom, sodat die heidene nie sou kom en dit sou vertrap soos hulle voorheen gedoen het nie.
61 En hulle het 'n wagpos daar gestel om dit te bewaak, en Betsura versterk om dit te bewaar; dat die mense 'n verdediging teen Idumea kan hê.

HOOFSTUK 5

1 En toe die nasies rondom hoor dat die altaar gebou is en die heiligdom vernuwe is soos voorheen, was dit baie kwaad vir hulle.
2 Daarom het hulle gedink om die geslag van Jakob wat onder hulle was te vernietig, en toe het hulle begin om die volk dood te maak en te vernietig.
3 Toe het Judas teen die kinders van Esau in Iduméa by Arabattine geveg, omdat hulle Gael beleër het;
4 Ook het hy gedink aan die letsel van die kinders van Bean, wat vir die volk 'n strik en 'n aanstoot was, deurdat hulle hulle op die weë gewag het.
5 Hy het hulle dan in die torings opgesluit en teen hulle laer opgeslaan en hulle met die banvloek getref, en die torings van daardie plek en alles wat daarin was, met vuur verbrand.
6 Daarna het hy oorgegaan na die kinders van Ammon, waar hy 'n magtige mag en 'n groot volk gevind het, saam met Timotheus, hulle owerste.
7 En hy het baie gevegte met hulle geveg, totdat hulle uiteindelik voor hom ontsteld was; en hy het hulle verslaan.
8 En nadat hy Jasar ingeneem het, met die dorpe wat daaraan behoort, het hy na Judéa teruggekeer.
9 Toe het die heidene wat in Gílead was, bymekaargekom teen die Israeliete wat in hulle woonplekke was, om hulle te vernietig; maar hulle het na die vesting Datema gevlug.
10 En hy het briewe aan Judas en sy broers gestuur: Die heidene wat rondom ons is, het teen ons vergader om ons te vernietig.
11 En hulle maak gereed om te kom en die vesting in te neem waarheen ons gevlug het, terwyl Timoteus die owerste van hulle leër was.
12 Kom dan nou en verlos ons uit hulle hand, want baie van ons is gedood.
13 Ja, al ons broers wat in die plekke van Tobie was, word gedood: hulle vroue en hulle kinders het hulle ook as gevangenes weggevoer en hulle goed weggedra; en hulle het daar omtrent duisend man verdelg.
14 Terwyl hierdie briewe nog lees, kom daar ander boodskappers uit Galilea met geskeurde klere wat hieroor berig het:
15 en gesê: Hulle van Ptolemais en Tirus en Sidon en die hele Galiléa van die heidene het teen ons vergader om ons te verteer.
16 En toe Judas en die volk hierdie woorde hoor, het 'n groot vergadering byeengekom om te raadpleeg wat hulle vir hulle broers moes doen wat in die moeilikheid was en deur hulle aangerand is.
17 Toe sê Judas vir sy broer Simon: Kies vir jou manne uit en gaan red jou broers wat in Galiléa is, want ek en my broer Jonatan sal na die land Galead gaan.
18 En hy het Josef, die seun van Sagaría, en Asaría, owerstes van die volk, saam met die oorblyfsel van die leër in Judea agtergelaat om dit te bewaar.
19 Aan wie Hy bevel gegee het deur te sê: Neem die bevel oor hierdie volk op en sorg dat julle nie oorlog voer teen die heidene tot die tyd dat ons terugkom nie.
20 En aan Simon is drieduisend man gegee om na Galiléa te gaan, en aan Judas agtduisend man vir die land Galead.
21 Simon het toe na Galiléa gegaan, waar hy baie gevegte met die heidene gevoer het, sodat die heidene deur hom ontstel was.
22 En hy het hulle agtervolg tot by die poort van Ptolemaïs; en daar is van die nasies omtrent drie duisend man gedood, wie se buit hy geneem het.
23 En die wat in Galiléa en in Arbattis was, met hulle vroue en hulle kinders en alles wat hulle gehad het, het Hy saam met hom weggeneem en hulle met groot blydskap na Judéa gebring.
24 Judas Makkabeus en sy broer Jonatan het ook deur die Jordaan getrek en drie dae se reis in die woestyn getrek,
25 waar hulle die Nabatiete ontmoet het, wat op 'n vreedsame wyse na hulle gekom het en hulle alles vertel het wat met hulle broers gebeur het in die land Galead.
26 En hoeveel van hulle was opgesluit in Bosora en Bosor en Alema, Kasfor, Maked en Karnaim; al hierdie stede is sterk en groot:
27 En dat hulle in die res van die stede van die land Galead opgesluit was, en dat hulle teen môre aangestel het om hulle leër teen die forte in te bring en hulle in te neem en hulle almal op een dag te vernietig.
28 Hierop het Judas en sy leër skielik met die pad van die woestyn weggedraai na Bosora; en toe hy die stad gewen het, het hy al die manspersone met die skerpte van die swaard gedood en al hulle buit geneem en die stad met vuur verbrand.
29 Vanwaar hy in die nag weggetrek het en gegaan het totdat hy by die vesting gekom het.
30 En soms in die môre het hulle opgekyk, en kyk, daar was 'n ontelbare volk wat lere en ander oorlogvoertuie dra om die vesting in te neem, want hulle het hulle aangerand.
31 Toe Judas dan sien dat die geveg begin is en dat die geroep van die stad na die hemel opgaan, met trompette en 'n groot geluid,
32 Hy sê vir sy leër: Veg vandag vir julle broers.
33 Hy het toe agter hulle aan uitgegaan in drie groepe, wat op hulle trompette blaas en met gebed geroep het.
34 Toe het die leër van Timoteus, omdat hulle geweet het dat dit Makkabeüs was, van hom gevlug; daarom het hy hulle met 'n groot slagting verslaan; sodat daar op dié dag omtrent agt duisend man van hulle gedood is.
35 As dit gedoen is, het Judas weggedraai na Masfa toe; en nadat hy dit aangerand het, het hy al die mannetjies daarin geneem en gedood en die buit daarvan geneem en dit met vuur verbrand.
36 Vandaar het hy gegaan en Kafon, Maged, Bosor en die ander stede van die land Gílead ingeneem.
37 Ná hierdie dinge het Timotheus 'n ander leër bymekaargekom en laer opgeslaan teen Rafon anderkant die spruit.
38 Judas het toe manne gestuur om die leër te verken, wat hom laat weet het en gesê het: Al die nasies wat rondom ons is, het by hulle vergader, 'n baie groot leër.
39 Hy het ook die Arabiere gehuur om hulle te help, en hulle het hulle tente opgeslaan anderkant die spruit, gereed om teen jou te kom veg. Hierop het Judas hulle tegemoetgegaan.
40 Toe sê Timotheus aan die owerstes van sy leër: As Judas en sy leër naby die spruit kom, as hy eerste na ons oortrek, sal ons hom nie kan weerstaan nie; want Hy sal ons sterk oorwin.
41 Maar as hy bang is en anderkant die rivier kamp opslaan, sal ons na hom oortrek en hom oorwin.
42 En toe Judas naby die spruit kom, het hy die skrifgeleerdes van die volk by die spruit laat bly; aan wie hy bevel gegee het

en gesê het: Laat niemand in die laer bly nie, maar laat almal na die geveg kom.
43 En hy het eerste na hulle gegaan en die hele volk ná hom; en al die heidene, wat voor hom ontsteld was, het hulle wapens weggegooi en gevlug na die tempel wat in Karnaim was.
44 Maar hulle het die stad ingeneem en die tempel met alles wat daarin was, verbrand. So is Karnaim onderwerp, en hulle kon ook nie langer voor Judas staan nie.
45 Toe het Judas al die Israeliete wat in die land Galead was, bymekaargemaak, van die kleinste tot die grootste, hulle vroue en hulle kinders en hulle besittings, ’n baie groot leër, sodat hulle in die land van Judea.
46 En toe hulle by Efron kom (dit was 'n groot stad op die pad wat hulle moes gaan, baie goed versterk) kon hulle nie daarvan afdraai nie, regs of links nie, maar moes deurgaan Dit.
47 Toe het die mense van die stad hulle uitgesluit en die poorte met klippe toegesluit.
48 Daarop het Judas op vredevolle wyse na hulle gestuur en gesê: Laat ons deur julle land trek om na ons land te gaan, en niemand sal julle kwaad aandoen nie; ons sal net te voet deurtrek; maar hulle wou nie vir hom oopmaak nie.
49 Daarom het Judas beveel dat 'n uitroep deur die hele leër gemaak moes word, dat elkeen sy tent moes opslaan op die plek waar hy was.
50 Die soldate het toe opgeslaan en die stad aangeval daardie hele dag en die hele nag, totdat die stad teen die lengte in sy hand oorgegee is.
51 Hy het toe al die manspersone met die skerpte van die swaard gedood en die stad verskeur en die buit daarvan geneem en deur die stad getrek oor die wat verslaan is.
52 Hierna het hulle oor die Jordaan getrek na die groot vlakte voor Betsan.
53 En Judas het die wat agtergekom het bymekaargemaak en die volk vermaan regdeur totdat hulle in die land Judéa gekom het.
54 Hulle het toe met blydskap en blydskap na die berg Sion opgegaan, waar hulle brandoffers gebring het, want nie een van hulle is gedood voordat hulle in vrede teruggekeer het nie.
55 En hoe laat Judas en Jonatan in die land Galead was, en Simon, sy broer, in Galilea voor Ptolemaïs,
56 Josef, die seun van Sagaria, en Asaría, owerstes van die garnisoene, het gehoor van die dapper dade en oorlogsdade wat hulle gedoen het.
57 Daarom het hulle gesê: Laat ons ook vir ons 'n naam kry en gaan veg teen die nasies wat rondom ons is.
58 Toe hulle toe bevel gegee het aan die wagpos wat by hulle was, het hulle na Jamnia gegaan.
59 Toe kom Gorgias en sy manne uit die stad om teen hulle te veg.
60 En so was dit dat Josef en Asaras op die vlug geslaan en agtervolg is tot by die grense van Judéa;
61 So was daar 'n groot omkering onder die kinders van Israel, omdat hulle nie gehoorsaam was aan Judas en sy broers nie, maar gedink het om een of ander dapper daad te doen.
62 Verder het hierdie manne nie uit die nageslag van diegene gekom nie, deur wie se hand verlossing aan Israel gegee is.
63 Maar die man Judas en sy broers was grootliks bekend in die oë van die hele Israel en van al die heidene, waar ook al van hulle naam gehoor is;
64 In soverre die volk by hulle saamgekom het met vreugdevolle toeroepe.
65 Daarna het Judas saam met sy broers uitgetrek en teen die kinders van Esau geveg in die land na die suide toe.
waar hy Hebron en sy onderhorige plekke verslaan het en sy vesting afgebreek het en sy torings rondom verbrand het.
66 Daarvandaan het hy weggetrek om na die land van die Filistyne te gaan en deur Samaria getrek.
67 In daardie tyd is sekere priesters, wat hulle dapperheid wou toon, in die geveg gedood, omdat hulle uitgetrek het om onopgemerk te veg.
68 Toe het Judas na Azotus in die land van die Filistyne gedraai, en nadat hy hulle altare afgebreek het en hulle gesnede beelde met vuur verbrand en hulle stede geplunder het, het hy teruggekeer na die land Judea.

HOOFSTUK 6

1 Omtrent daardie tyd het koning Antiogus, wat deur die hoë lande gereis het, gesê dat Elimais in die land van Persië 'n stad was wat baie bekend was vir rykdom, silwer en goud;
2 En dat daar 'n baie ryk tempel daarin was, waarin bedekkings van goud en borsharnasse en skilde was, wat Alexander, seun van Filippus, die koning van Masedonië, wat eerste onder die Grieke geregeer het, daar laat staan het.
3 Daarom het hy gekom en gesoek om die stad in te neem en dit te plunder; maar hy was nie in staat nie, omdat die van die stad daarvan gewaarsku het,
4 Hy het teen hom opgestaan in die geveg, en hy het gevlug en met groot swaarkry daarvandaan weggetrek en na Babel teruggekeer.
5 Verder het daar een gekom wat vir hom die tyding in Persië gebring het dat die leërs wat teen die land Judea opgetrek het, op die vlug geslaan is.
6 En dat Lisias, wat eerste uitgegaan het met 'n groot mag, deur die Jode verdryf is; en dat hulle sterk gemaak is deur die wapenrusting en die mag en die buit wat hulle gekry het van die leërs wat hulle vernietig het.
7 Ook dat hulle die gruwel wat hy op die altaar in Jerusalem opgerig het, afgebreek het, en dat hulle die heiligdom met hoë mure omsingel het, soos voorheen, en sy stad Betsura.
8 En toe die koning hierdie woorde hoor, was hy verbaas en baie ontroer; en hy het hom op sy bed neergelê en siek geword van droefheid, omdat dit hom nie oorgekom het soos hy verwag het nie.
9 En hy het daar baie dae gebly, want sy droefheid het al meer en meer geword, en hy het rekenskap gegee dat hy sou sterwe.
10 Daarom het hy al sy vriende geroep en vir hulle gesê: Die slaap is uit my oë weg, en my hart het beswyk van baie sorg.
11 En ek het by myself gedink: In watter verdrukking het ek gekom, en hoe groot vloed van ellende is dit waarin ek nou is! want ek was oorvloedig en geliefd in my krag.
12 Maar nou dink ek aan die euwels wat ek in Jerusalem gedoen het, en dat ek al die goud- en silwervoorwerpe wat daarin was, geneem en gestuur het om die inwoners van Judéa sonder oorsaak te vernietig.
13 Ek merk dan dat om hierdie rede hierdie benoudhede oor my gekom het, en kyk, ek vergaan deur groot droefheid in 'n vreemde land.
14 Toe roep hy vir Filippus, een van sy vriende, wat hy aangestel het as heerser oor sy hele ryk,
15 En hy het hom die kroon en sy kleed en sy seëlring gegee, sodat hy sy seun Antiogus sou laat opkom en hom vir die koninkryk sou versorg.
16 So het koning Antiogus daar gesterf in die honderd nege en veertigste jaar.
17 En toe Lisias geweet het dat die koning dood was, het hy sy seun Antiogus, wat hy jonk grootgemaak het, laat regeer in sy plek, en sy naam het hy Eupator genoem.
18Omtrent hierdie tyd het die wat in die toring was, die Israeliete rondom die heiligdom toegesluit, en altyd gesoek na hulle onheil en die versterking van die heidene.

19 Daarom het Judas, wat van plan was om hulle te vernietig, die hele volk bymekaargeroep om hulle te beleër.
20 En hulle het bymekaargekom en hulle beleër in die honderd-en-vyftigste jaar, en hy het skote teen hulle gemaak en ander masjiene.
21 Maar sommige van die beleërdes het uitgetrek, by wie sommige goddelose manne van Israel hulle aangesluit het.
22 En hulle het na die koning gegaan en gesê: Hoe lank sal dit duur voordat jy oordeel voltrek en ons broers wreek?
23 Ons was gewillig om u vader te dien en te doen soos hy ons wou hê, en om sy gebooie te gehoorsaam;
24 Daarom beleër hulle van ons nasie die toring en is van ons vervreemd; bowendien het hulle soveel van ons as wat hulle kon aansteek, gedood en ons erfdeel geplunder.
25 Hulle het ook nie hul hand net teen ons uitgesteek nie, maar ook teen hul grondgebied.
26 En kyk, hulle beleër vandag die toring van Jerusalem om dit in te neem; ook die heiligdom en Betsura het hulle versterk.
27 Daarom as jy hulle nie gou verhinder nie, sal hulle die groter dinge as hierdie doen, en jy sal nie in staat wees om hulle te regeer nie.
28 En toe die koning dit hoor, het hy kwaad geword en al sy vriende en die owerstes van sy leër en die wat die bevel van die perd gehad het, bymekaar laat kom.
29 Uit ander koninkryke en van die eilande van die see het daar ook bendes gehuurde soldate na hom gekom.
30 Sodat die getal van sy leër honderdduisend voetgangers en twintigduisend perderuiters en twee-en-dertig olifante was wat in die geveg geoefen het.
31 Hulle het deur Idumea getrek en teen Betsura opgeslaan, wat hulle baie dae aangerand het deur oorlogvoertuie te maak; maar die van Betsura het uitgetrek en hulle met vuur verbrand en dapper geveg.
32 Hierop het Judas van die toring af weggetrek en laer opgeslaan in Batsagaría, teenoor die laer van die koning.
33 Toe het die koning baie vroeg opgestaan, hewig saam met sy leër na Batsagaría getrek, waar sy leërs hulle gereed gemaak het om te veg en op die trompette geblaas het.
34 En tot die einde kon hulle die olifante uitlok om te veg, hulle het die bloed van druiwe en moerbeie aan hulle gewys.
35 Verder het hulle die diere onder die leërs verdeel, en vir elke olifant het hulle duisend man aangestel, gewapen met pantserbroodjies en met helms van koper op hulle koppe; en daarbenewens is vir elke dier vyfhonderd perderuiters van die beste aangestel.
36 Hulle was by elke geleentheid gereed: oral waar die dier was en waar die dier ook al gegaan het, het hulle ook gegaan en van hom nie gewyk nie.
37 En teen die diere was daar sterk torings van hout wat elkeen van hulle bedek en met planne aan hulle vasgemaak was; daar was ook op elkeen twee en dertig sterk manne wat teen hulle geveg het, behalwe die Indiër wat geheers het. hom.
38 Wat die oorblyfsel van die ruiters betref, hulle het hulle aan die een en die ander kant by die twee dele van die leër gesit en vir hulle tekens gegee wat om te doen, en hulle is oral in die geledere ingespan.
39 En toe die son oor die skilde van goud en koper skyn, het die berge daarmee geglinster en geskyn soos vuurlampe.
40 En 'n gedeelte van die koning se leër was versprei oor die hoë berge en 'n gedeelte op die valleie daaronder, en hulle het veilig en in orde voortgetrek.
41 Daarom het almal wat die geraas van hulle menigte gehoor het, en die optog van die bende en die geratel van die tuig gehoor het, want die leër was baie groot en magtig.
42 Toe het Judas en sy leër nader gekom en in die geveg gekom, en ses honderd man is uit die leër van die koning gedood.
43 Ook Eleasar, met die bynaam Savaran, het gemerk dat een van die diere, gewapen met koninklike tuig, hoër was as al die ander, en het gedink dat die koning op hom was,
44 Stel homself in gevaar, tot die einde kan hy sy volk red en vir hom 'n ewige naam kry.
45 Daarom het hy hom moedig aangehardloop in die middel van die geveg, regs en links doodgemaak, sodat hulle aan beide kante van hom geskei was.
46 En hy het onder die olifant ingekruip en hom ingedruk en hom gedood; waarop die olifant op hom neergeval het, en hy het daar gesterf.
47 Maar toe die ander Jode die krag van die koning en die geweld van sy leërs sien, het hulle van hulle afgewyk.
48 Toe het die leër van die koning opgetrek na Jerusalem om hulle te ontmoet, en die koning het sy tente opgeslaan teen Judéa en teen die berg Sion.
49 Maar met die wat in Betsura was, het hy vrede gemaak, want hulle het uit die stad uitgetrek, omdat hulle daar geen voedsel gehad het om die beleëring te verduur nie, want dit was 'n rusjaar vir die land.
50 Toe het die koning Betsura ingeneem en 'n wagpos daar aangestel om dit te bewaak.
51 Wat die heiligdom betref, hy het dit baie dae beleër, en hy het daar artillerie opgestel met masjiene en instrumente om vuur en klippe te gooi, en stukke om pyle en slingers te gooi.
52Daarop het hulle ook masjiene teen hulle masjiene gemaak en hulle 'n lang tyd geveg.
53 Maar op die laaste, hulle voorwerpe was sonder voedsel (want dit was die sewende jaar, en die wat in Judéa verlos is van die heidene, het die oorblyfsel van die voorraad opgeëet;)
54Daar het net 'n paar in die heiligdom oorgebly, omdat die hongersnood hulle so oorweldig het, dat hulle gretig was om uitmekaar te gaan, elkeen na sy eie plek.
55 In daardie tyd het Lisias gehoor dat Filippus, wat koning Antiochus, terwyl hy gelewe het, aangestel het om sy seun Antiogus groot te maak, sodat hy koning kon word,
56 Hy is teruggekeer uit Persië en Medië, en ook die leër van die koning wat saam met hom gegaan het, en dat hy probeer het om die uitspraak van die sake aan hom te neem.
57 Daarom het hy in alle haas gegaan en aan die koning en die owerstes van die leër en die menigte gesê: Ons vergaan daagliks, en ons lewensmiddele is maar min, en die plek wat ons beleër is sterk, en die sake van die koninkryk lê op ons:
58 Laat ons dan nou vriende wees met hierdie manne, en vrede maak met hulle en met hulle hele nasie;
59 En sluit 'n verbond met hulle dat hulle volgens hulle wette sal lewe, soos hulle voorheen gedoen het; want hulle is daarom ontevrede en het al hierdie dinge gedoen, omdat ons hulle wette afgeskaf het.
60 En die koning en die vorste was tevrede; daarom het hy na hulle gestuur om vrede te maak; en hulle het dit aanvaar.
61 Ook het die koning en die vorste aan hulle 'n eed afgelê, waarna hulle uit die vesting uitgetrek het.
62 Toe het die koning die berg Sion ingegaan; maar toe hy die sterkte van die plek sien, het hy sy eed wat hy gemaak het, verbreek en bevel gegee om die muur rondom af te breek.
63 Daarna het hy in alle haas vertrek en na Antiogië teruggekeer, waar hy Filippus gevind het as meester van die stad; en hy het teen hom geveg en die stad met geweld ingeneem.

HOOFSTUK 7

1 In die honderd-een-en-vyftigste jaar het Demetrius, die seun van Seleucus, uit Rome vertrek en met 'n paar manne opgetrek na 'n stad aan die seekus en daar geregeer.
2 En toe hy in die paleis van sy voorvaders ingegaan het, het sy leërs Antiogus en Lisias geneem om hulle na hom te bring.
3 Daarom, toe hy dit weet, het hy gesê: Laat my nie hulle gesigte sien nie.
4 En sy leër het hulle doodgemaak. En toe Demetrius op die troon van sy koninkryk gesit het,
5 Daar het al die goddelose en goddelose manne van Israel na hom gekom, met Alcimus, wat graag hoëpriester wou wees, as owerste.
6 En hulle het die volk by die koning beskuldig en gesê: Judas en sy broers het al u vriende gedood en ons uit ons land verdryf.
7 Stuur dan nou 'n man op wie jy vertrou, en laat hom gaan en kyk watter verwoesting hy onder ons en in die land van die koning aangerig het, en laat hy hulle straf met almal wat hulle bystaan.
8 Toe het die koning Bakchides gekies, 'n vriend van die koning, wat anderkant die vloed regeer het, en hy was 'n groot man in die koninkryk en getrou aan die koning,
9 En hom het hy saam met daardie goddelose Alcimus gestuur, wat hy hoëpriester aangestel het, en bevel gegee dat hy wraak moes neem op die kinders van Israel.
10 Hulle het toe weggetrek en met 'n groot mag in die land Judéa gekom, waar hulle boodskappers na Judas en sy broers gestuur het met bedrieglike woorde met vrede.
11 Maar hulle het nie ag geslaan op hulle woorde nie; want hulle het gesien dat hulle gekom het met 'n groot krag.
12 Toe het daar 'n menigte skrifgeleerdes by Alcimus en Bakchides vergader om geregtigheid te eis.
13 En die Assidiërs was die eerstes onder die kinders van Israel wat vrede vir hulle gesoek het.
14 Want hulle het gesê: Een wat 'n priester is uit die geslag van Aäron, het saam met hierdie leër gekom, en hy sal ons geen onreg aandoen nie.
15 Hy het toe in vrede met hulle gespreek en vir hulle gesweer en gesê: Ons sal nie jou of jou vriende skade berokken nie.
16Daarop het hulle Hom geglo; maar Hy het van hulle sestig man geneem en hulle op een dag gedood, volgens die woorde wat Hy geskryf het:
17 Hulle het die vlees van u heiliges verdryf, en hulle bloed het hulle rondom Jerusalem vergiet, en daar was niemand om hulle te begrawe nie.
18 Daarom het die vrees en vrees vir hulle op die hele volk geval wat gesê het: Daar is geen waarheid of geregtigheid in hulle nie; want hulle het die verbond en die eed wat hulle gemaak het, verbreek.
19 Hierna het hy Bakchides uit Jerusalem verwyder en sy tente in Beset opgeslaan, waarheen hy gestuur het en baie van die manne wat hom verlaat het en ook sommige van die volk geneem het, en nadat hy hulle gedood het, het hy hulle in die groot put.
20 Toe het hy die land aan Alkimus oorgegee en aan hom 'n mag oorgelaat om hom te help; en Bakchides het na die koning gegaan.
21 Maar Alcimus het vir die hoëpriesterskap gestry.
22 En almal wat die volk verskrik het, het na Hom toe gekom, wat, nadat hulle die land van Juda in hulle mag gekry het, baie skade in Israel aangedoen het.
23 En toe Judas al die onheil sien wat Alcimus en sy geselskap onder die Israeliete gedoen het, selfs bo die heidene,
24 Hy het uitgetrek na al die gebiede van Judéa rondom en gewreek op die wat van hom in opstand gekom het, sodat hulle nie meer durf uittrek die land in nie.
25 Aan die ander kant, toe Alcimus sien dat Judas en sy geselskap die oorhand gekry het, en hy weet dat hy nie in staat was om hulle mag te verduur nie, het hy weer na die koning gegaan en al die ergste van hulle gesê wat hy kon.
26 Toe stuur die koning Nikanor, een van sy eerbare vorste, 'n man wat 'n dodelike haat teen Israel gedra het, met 'n bevel om die volk te vernietig.
27 Nikanor het toe na Jerusalem gekom met 'n groot mag; en het met vriendelike woorde bedrieglik na Judas en sy broers gestuur en gesê:
28 Laat daar geen stryd tussen my en jou wees nie; Ek sal met 'n paar manne kom, dat ek jou in vrede kan sien.
29 Hy het toe na Judas gekom, en hulle het mekaar vreedsaam gegroet. Die vyande was egter bereid om Judas met geweld weg te neem.
30 En nadat dit aan Judas bekend was, naamlik dat hy met bedrog na hom gekom het, was hy baie bang vir hom en wou sy aangesig nie meer sien nie.
31 Ook Nikanor, toe hy sien dat sy raad ontdek is, het uitgegaan om teen Judas te veg langs Capharsalama.
32 waar daar van Nikanor se kant omtrent vyfduisend man verslaan is, en die ander het na die stad van Dawid gevlug.
33 Hierna het Nikanor na die berg Sion opgegaan, en sommige van die priesters en sekere van die oudstes van die volk het uit die heiligdom uitgegaan om hom vreedsaam te groet en hom die brandoffer te wys wat vir die koning gebring is.
34 Maar hy het met hulle gespot en vir hulle uitgelag en hulle beskaamd gemaak en met trots gepraat:
35 En hy het in sy toorn gesweer en gesê: As Judas en sy leër nie nou in my hand oorgegee word nie, as ek ooit veilig terugkom, sal ek hierdie huis aan die brand steek; en daarmee het hy in groot woede uitgegaan.
36 Toe het die priesters ingegaan en voor die altaar en die tempel gaan staan en ween en gesê:
37 U, Here, het hierdie huis gekies om u Naam uitgeroep te word en om 'n huis van gebed en smeking vir u volk te wees.
38 Wreek jou op hierdie man en sy leër, en laat hulle deur die swaard val; dink aan hulle lasteringe en laat hulle nie meer voortgaan nie.
39Daarop het Nikanor uit Jerusalem uitgetrek en sy tente opgeslaan in Bet-Horon, waar 'n leër uit Aram hom ontmoet het.
40 Maar Judas het saam met drie duisend man laer opgeslaan in Adasa, en daar het hy gebid en gesê:
41O Here, toe die wat van die koning van Assiriërs gestuur is, gelaster het, het u engel uitgegaan en honderd vyf en tagtig duisend van hulle verslaan.
42 So vernietig jy ook vandag hierdie leër voor ons, dat die ander kan weet dat hy lasterlik teen u heiligdom gespreek het, en oordeel hom volgens sy boosheid.
43Daarop het die leërskare op die dertiende dag van die maand Adar geveg, maar Nikanor se leër was in verwarring gebring, en hy is self eers in die geveg gedood.
44 En toe die leër van Nikanor sien dat hy gedood is, het hulle hul wapens weggegooi en gevlug.
45 Toe het hulle hulle 'n dagreis agtervolg, van Adasa af tot by Gasera, terwyl hulle met hul trompette alarm blaas.
46 En hulle het uit al die stede van Judéa rondom uitgegaan en dit toegesluit; sodat hulle, wat teruggekeer het na die wat hulle agtervolg het, almal met die swaard gedood is, en nie een van hulle het oorgebly nie.

47 Daarna het hulle die buit en die prooi geneem en Nikanors kop en sy regterhand wat hy so trots uitgestrek het, afgemaai en dit weggebring en dit na Jerusalem opgehang.
48 Daarom was die volk baie bly, en hulle het daardie dag 'n dag van groot blydskap gehou.
49 Verder het hulle bepaal om hierdie dag jaarliks te vier, dit is die dertiende van Adar.
50 So het die land Juda 'n kort rukkie rus.

HOOFSTUK 8

1 En Judas het van die Romeine gehoor dat hulle magtige en dapper manne was, en wat almal wat hulle by hulle aangesluit het, liefdevol sou aanvaar en 'n bond van vriendskap sou sluit met almal wat na hulle gekom het;
2 En dat hulle manne van groot dapperheid was. Daar is hom ook vertel van hulle oorloë en edele dade wat hulle onder die Galasiërs gedoen het, en hoe hulle hulle oorwin en onder belasting gebring het;
3 En wat hulle gedoen het in die land van Spanje, om die myne te verower van die silwer en goud wat daar is;
4 En dat hulle deur hulle beleid en geduld die hele plek verower het, al was dit baie ver van hulle af; en ook die konings wat teen hulle gekom het van die einde van die aarde af totdat hulle hulle in verwarring gebring en hulle 'n groot omkering gegee het, sodat die ander hulle jaarliks belasting gegee het.
5 Verder, hoe hulle Filippus en Perseus, die koning van die Burgers, in die geveg ontstel het, met ander wat hulle teen hulle opgehef het en hulle oorwin het.
6 Hoe ook Antiochus, die groot koning van Asië, wat in die geveg teen hulle gekom het, met honderd-en-twintig olifante, met ruiters en strydwaens en 'n baie groot leër, deur hulle in verwarring gebring is;
7 En hoe hulle hom lewendig geneem het en verbonde gemaak het dat hy en dié wat ná hom geregeer het, 'n groot belasting moes betaal en gyselaars moes gee, en wat ooreengekom is,
8 En die land Indië en Medië en Lidia en van die mooiste lande wat hulle van hom ingeneem en aan koning Eumenes gegee het.
9 En hoe die Grieke besluit het om te kom en hulle te vernietig;
10 En dat hulle, met kennis daarvan, 'n sekere owerste teen hulle gestuur het en teen hulle geveg het baie van hulle gedood en hulle vroue en hulle kinders gevangenes weggevoer en hulle geplunder en hulle lande in besit geneem en hulle sterk hou, en het hulle tot hulle dienaars gebring tot vandag toe.
11 Daar is ook aan hom vertel hoe hulle alle ander koninkryke en eilande wat hulle te eniger tyd teëgestaan het, vernietig en onder hulle heerskappy gebring het;
12 Maar met hulle vriende en dié wat op hulle vertrou het, het hulle vriendskap behou, en dat hulle koninkryke van ver en naby verower het, in soverre almal wat van hulle naam gehoor het, vir hulle bang was.
13 Ook dat, wie hulle tot 'n koninkryk sou help, dié regeer; en wie hulle weer wou, verdryf hulle;
14 Maar vir dit alles het nie een van hulle 'n kroon gedra of was bekleed met purper om daardeur groot te word nie.
15 Verder het hulle vir hulle 'n senaatshuis gemaak, waarin driehonderd-en-twintig man daagliks in raad gesit het en altyd vir die volk beraadslaag het, sodat hulle goed georden kon word.
16 En dat hulle elke jaar hulle regering aan een man toevertrou het, wat oor hulle hele land regeer het, en dat almal aan daardie een gehoorsaam was, en dat daar nie afguns of nagevolg onder hulle was nie.
17 In oorweging van hierdie dinge het Judas vir Eupolemus, die seun van Johannes, die seun van Accos, en Jason, die seun van
Eleasar, en hulle na Rome gestuur om 'n bond van vriendskap en bondgenootskap met hulle te sluit,
18 En om hulle te smeek dat hulle die juk van hulle af sal neem; want hulle het gesien dat die koninkryk van die Grieke Israel met slawerny onderdruk het.
19 Hulle het dan na Rome gegaan, wat 'n baie groot reis was, en in die senaat gekom, waar hulle gespreek en gesê het.
20 Judas Makkabeüs met sy broers en die mense van die Jode het ons na julle gestuur om 'n bondgenootskap en vrede met julle te sluit, en dat ons as julle bondgenote en vriende geregistreer kan word.
21 Die saak het die Romeine dus goed behaag.
22 En dit is die afskrif van die brief wat die senaat weer in kopertafels teruggeskryf en na Jerusalem gestuur het, sodat hulle daar deur hulle 'n gedenkteken van vrede en bondgenootskap kan hê:
23 Voorspoed vir die Romeine en die mense van die Jode, by die see en op die land tot in ewigheid; ook die swaard en die vyand is ver van hulle,
24 As daar eers enige oorlog teen die Romeine of enige van hulle bondgenote kom in hulle hele heerskappy,
25 Die volk van die Jode sal hulle help, soos die tyd bepaal is, met hulle hele hart;
26 Hulle mag ook niks gee aan die wat oorlog voer teen hulle nie, of hulle bystaan met voedsel, wapens, geld of skepe, soos dit goed gelyk het vir die Romeine; maar hulle moet hulle verbonde hou sonder om iets te neem.
27 Op dieselfde wyse ook, as oorlog eerste oor die nasie van die Jode kom, sal die Romeine hulle met hulle hele hart help, volgens die tyd wat hulle bepaal is.
28 Ook mag aan die wat teen hulle deelneem, geen voedsel gegee word nie, of wapens of geld of skepe soos dit goedgedink het vir die Romeine; maar hulle moet hul verbonde hou, en dit sonder bedrog.
29 Volgens hierdie artikels het die Romeine 'n verbond met die mense van die Jode gesluit.
30 Maar as die een party of die ander hierna sal dink om bymekaar te kom om iets by te voeg of te verminder, kan hulle dit doen na hul behae, en wat hulle ook al byvoeg of wegneem, sal bekragtig word.
31 En aangaande die booshede wat Demetrius die Jode aandoen, het ons aan hom geskrywe en gesê: Waarom het jy jou juk swaar gemaak op ons vriende en bondgenote van die Jode?
32 As hulle dan nog meer teen jou kla, sal ons aan hulle reg laat geskied en teen jou teen die see en op die land veg.

HOOFSTUK 9

1 Verder, toe Demetrius hoor dat die Nikanor en sy leër in die geveg gedood is, het hy vir die tweede keer vir Bacchides en Alcimus na die land Judea gestuur, en saam met hulle die hoofmag van sy leër.
2 wat uitgetrek het met die pad wat na Galgala lei, en hulle tente opgeslaan het voor Masaloth wat in Arbela is, en nadat hulle dit gewen het, het hulle baie mense gedood.
3 Ook in die eerste maand van die honderd tweede en vyftig jaar het hulle laer opgeslaan voor Jerusalem;
4 Vandaar het hulle weggetrek en na Berea gegaan, met twintig duisend voetgangers en twee duisend perderuiters.

5 En Judas het sy tente opgeslaan by Eleasa, en drieduisend uitgesoekte manne saam met hom.
6 Wie die menigte van die ander leër aan hom so groot gesien het, was baie bang; waarop baie hulself uitgebring het
van die leër, in soverre van hulle nie meer gewoon het nie, behalwe agt honderd man.
7 Toe Judas dan sien dat sy leër wegglip en dat die geveg hom druk, was hy baie ontsteld en baie benoud, omdat hy geen tyd gehad het om hulle bymekaar te maak nie.
8 Maar aan die wat oorgebly het, het Hy gesê: Laat ons opstaan en optrek teen ons vyande, as ons dalk teen hulle kan veg.
9 Maar hulle het hom verag en gesê: Ons sal nooit in staat wees nie; laat ons nou liewer ons lewe red, en hierna sal ons saam met ons broers terugkeer en teen hulle veg, want ons is maar min.
10 Toe sê Judas: Mag my God verhoed dat ek hierdie ding doen en van hulle af wegvlug;
11 Daarop het die leër van Bakchides uit hulle tente weggetrek en teenoor hulle gaan staan, terwyl hulle perderuiters in twee troepe verdeel was, en hulle slingers en boogskutters wat voor die leër uit gegaan het, en die wat vorentoe gemarsjeer het, was almal helde.
12 Wat Bakchides betref, hy was aan die regtervleuel, en die leër het op die twee dele nader gekom en op hulle trompette geblaas.
13 En hulle van Judas se kant, hulle het ook op hul trompette geblaas, sodat die aarde gebewe het van die geraas van die leërs, en die geveg het voortgeduur van die môre tot die nag.
14 En toe Judas sien dat Bakchides en die sterkte van sy leër aan die regterkant was, het hy al die geharde manne saamgeneem,
15 wat die regtervleuel in beroering gebring en hulle agtervolg het tot by die berg Azotus.
16 Maar toe die linkervleuels sien dat hulle van die regtervleuels ontsteld was, het hulle Judas en dié wat saam met hom was, van agter hard aan die hakke gevolg.
17Daarop het daar 'n hewige stryd gekom, deurdat baie aan albei dele gedood is.
18 Judas is ook doodgemaak, en die oorblyfsel het gevlug.
19 Toe het Jónatan en Simon hulle broer Judas geneem en hom in die graf van sy vaders in Modin begrawe.
20 En hulle het hom beween, en die hele Israel het 'n groot klaaglied oor hom uitgespreek en baie dae getreur en gesê:
21 Hoe het die dapper man geval wat Israel verlos het!
22 Wat die ander dinge betref aangaande Judas en sy oorloë, en die edele dade wat hy gedoen het en sy grootheid, dit is nie beskrywe nie, want dit was baie.
23 En ná die dood van Judas het die goddeloses hulle hoofde begin uitsteek in al die gebiede van Israel, en almal het opgestaan wat ongeregtigheid gedoen het.
24 In daardie dae was daar ook 'n baie groot hongersnood, en die land het in opstand gekom en saam met hulle getrek.
25 Toe het Bakchides die goddelose manne gekies en hulle aangestel as heersers van die land.
26 En hulle het Judas se vriende ondersoek en navraag gedoen en hulle na Bakchides gebring, wat op hulle wraak geneem het en hulle beledigend gebruik het.
27 So was daar 'n groot ellende in Israel, soos dit nie was sedert die tyd dat 'n profeet nie onder hulle gesien is nie.
28Daarom het al Judas se vriende bymekaargekom en vir Jonatan gesê:
29 Vandat jou broer Judas gesterf het, het ons niemand soos hy om uit te trek teen ons vyande en Bakchides en teen die van ons volk wat ons teëstanders is nie.
30 Nou daarom het ons jou vandag gekies om ons vors en owerste in sy plek te wees, sodat jy ons oorloë kan voer.
31 Hierop het Jónatan in daardie tyd die bestuur op hom geneem en in die plek van sy broer Judas opgestaan.
32 Maar toe Bakchides daarvan kennis geneem het, het hy gesoek om hom dood te maak
33 Toe Jonatan en Simon, sy broer, en almal wat by hom was, dit bemerk het, het hulle na die woestyn van Thecoe gevlug en hulle tente opgeslaan by die water van die dam Asfar.
34 En toe Bakchides dit verstaan, het hy op die sabbatdag met sy hele leër naby die Jordaan gekom.
35 En Jónatan het sy broer Johannes, 'n owerste van die volk, gestuur om sy vriende, die Nabatiete, te bid dat hulle hul kar by hulle mag laat, wat baie was.
36 Maar die kinders van Jambri het uit Medaba gekom en Johannes en alles wat hy gehad het, geneem en daarmee saamgegaan.
37 Hierna het Jonatan en sy broer Simon berig dat die kinders van Jambri 'n groot huwelik gesluit het en die bruid met 'n groot trein uit Nadabata gebring het, aangesien dit die dogter was van een van die groot vorste van Kanaän.
38 Daarom het hulle aan Johannes, hulle broer, gedink en opgegaan en hulle verberg onder die skuilplek van die berg.
39 Waar hulle hul oë opgeslaan en gekyk het, en kyk, daar was groot rumoer en groot waentjies, en die bruidegom het uitgegaan, en sy vriende en broers, om hulle te ontmoet met tromme en musiekinstrumente en baie wapens.
40 Toe het Jónatan en die wat saam met hom was teen hulle opgestaan van die plek waar hulle in die hinderlaag gelê het, en hulle het so 'n slagting gemaak, dat baie dood neergeval het, en die oorblyfsel het die berg in gevlug, en hulle het alles geneem hul buit.
41 So het die huwelik verander in rou, en die geraas van hulle melodie in klaaglied.
42 Toe hulle die bloed van hulle broer ten volle gewreek het, het hulle weer na die vlei van die Jordaan gedraai.
43 En toe Bakchides hiervan hoor, het hy op die sabbatdag na die oewer van die Jordaan gekom met 'n groot mag.
44 Toe sê Jónatan vir sy skare: Laat ons nou optrek en veg vir ons lewe, want dit staan vandag nie by ons soos vroeër nie.
45 Want kyk, die geveg is voor ons en agter ons, en die water van die Jordaan weerskante en die vlei net so en hout, en daar is geen plek vir ons om af te wyk nie.
46 Daarom roep julle nou na die hemel, dat julle verlos kan word uit die hand van julle vyande.
47 Daarmee het hulle saamgeveg, en Jonatan het sy hand uitgesteek om Bakchides te verslaan, maar hy het van hom af weggedraai.
48 Toe spring Jónatan en sy wat by hom was die Jordaan in en swem oor na die ander wal;
49 En daar is daardie dag omtrent duisend man van Bakchides se kant gedood.
50 Daarna het Bakchides na Jerusalem teruggekeer en die sterk stede in Judea herstel; die vesting in Jerigo en Emmaus en Bet-Horon en Bet-el en Tamnatha, Faratoni en Tafon, dit het hy versterk met hoë mure, met poorte en met grendels.
51 En in hulle het hy 'n wagpos aangestel, dat hulle kwaadwilligheid teen Israel kon bewerk.
52 Hy het ook die stad Betsura en Gasera en die toring versterk, en hy het leër daarin geplaas en voedsel voorsien.
53 Verder het hy die seuns van die owerstes in die land as gyselaars geneem en hulle in die toring van Jerusalem gesit om bewaar te word.
54 Verder het Alkimus in die honderd derde en vyftig jaar, in die tweede maand, bevel gegee dat die muur van die binneste

voorhof van die heiligdom afgebreek moes word; hy het ook die werke van die profete afgebreek
55 En toe hy begin aftrek, was Alcimus in dié tyd geteister, en sy ondernemings verhinder, want sy mond was gestop, en hy was verlam, sodat hy niks meer kon praat of bevel gee aangaande sy huis.
56 So het Alcimus in daardie tyd met groot pyniging gesterf.
57 En toe Bakchides sien dat Alcimus dood was, het hy na die koning teruggekeer, waarna die land Judéa twee jaar lank rus.
58 Toe het al die goddelose manne raad gehou en gesê: Kyk, Jónatan en sy menigte is gerus en bly sonder sorg; daarom sal ons Bakchides nou hierheen bring, wat hulle almal in een nag sal neem.
59 Hulle het toe gegaan en met hom beraadslaag.
60 Toe het hy verwyder en met 'n groot leër gekom en briewe in die geheim aan sy volgelinge in Judéa gestuur, dat hulle Jónatan en die wat by hom was, moes neem; maar hulle kon nie, omdat hulle raad aan hulle bekend was.
61 Daarom het hulle van die manne van die land, wat die skrywers van daardie onheil was, omtrent vyftig mense geneem en hulle gedood.
62 Daarna het Jonatan en Simon en die wat saam met hom was, hulle na Bet-Basi, wat in die woestyn is, weggebring, en hulle het die verrotting daarvan herstel en dit sterk gemaak.
63 En toe Bakchides dit hoor, het hy die hele leër bymekaargeroep en 'n boodskap gestuur aan die wat uit Judéa was.
64 Toe het hy gegaan en Bet-Basi beleër; en hulle het 'n lang tyd daarteen geveg en oorlogswaens gemaak.
65 Maar Jónatan het sy broer Simon in die stad agtergelaat en self uitgegaan na die land, en met 'n sekere aantal het hy uitgegaan.
66 En hy het Odonarkes en sy broers en die kinders van Fasiron in hulle tent verslaan.
67 En toe hy hulle begin verslaan en met sy leër optrek, het Simon en sy groep uit die stad gegaan en die oorlogswaens verbrand.
68 En hulle het geveg teen Bakchides, wat deur hulle verskrik was, en hulle het hom baie verdruk, want sy raad en sy barensnood was tevergeefs.
69 Daarom was hy baie kwaad vir die goddelose manne wat hom raad gegee het om in die land in te kom, omdat hy baie van hulle gedood het en van plan was om na sy eie land terug te keer.
70 En toe Jonatan dit geweet het, het hy boodskappers na hom gestuur, sodat hy vrede met hom sou maak en hulle die gevangenes sou oorgee.
71 Wat hy aangeneem het en gedoen het volgens sy eise, en vir hom gesweer dat hy hom nooit kwaad sou aandoen al die dae van sy lewe nie.
72 Toe hy dan die gevangenes wat hy tevore uit die land van Judea geneem het, aan hom teruggegee het, het hy teruggekeer en na sy eie land gegaan, en hy het ook nie meer in hulle grense gekom nie.
73 So het die swaard van Israel opgehou, maar Jónatan het in Magmas gewoon en die volk begin regeer; en hy het die goddelose mense uit Israel uitgeroei.

HOOFSTUK 10

1 In die honderd-en-sestigste jaar het Alexander, die seun van Antiogus met die bynaam Epifanes, opgetrek en Ptolemaïs ingeneem, want die volk het hom ontvang, deur middel waarvan hy daar geregeer het,
2 En toe koning Demetrius dit hoor, het hy 'n uitermate groot leër versamel en teen hom uitgetrek om te veg.
3 Verder het Demetrius briewe aan Jonatan gestuur met liefdevolle woorde, sodat hy hom groot gemaak het.
4 Want hy het gesê: Laat ons eers vrede maak met hom, voordat hy saam met Alexander teen ons aansluit.
5 Anders sal hy dink aan al die booshede wat ons teen hom en teen sy broers en sy volk aangedoen het.
6 Daarom het hy hom mag gegee om 'n leër bymekaar te maak en wapens te voorsien om hom in die geveg te help; hy het ook bevel gegee dat die gyselaars wat in die toring was, hom verlos moes word.
7 Toe kom Jónatan in Jerusalem en lees die briewe voor die gehoor van die hele volk en van die wat in die toring was:
8 Hulle was baie bang toe hulle hoor dat die koning hom mag gegee het om 'n leër bymekaar te maak.
9 Waarop hulle van die toring hulle gyselaars aan Jonatan oorgegee het, en hy het hulle aan hulle ouers oorgegee.
10 So het Jonatan hom in Jerusalem gaan vestig en die stad begin bou en herstel.
11 En hy het die werkers bevel gegee om die mure en die berg Sion en rondom met vierkantige klippe te bou as versterking; en hulle het so gedoen.
12 Toe het die vreemdelinge wat in die vestings was wat Bakchides gebou het, weggevlug;
13 Elkeen het sy plek verlaat en na sy eie land gegaan.
14 Net in Betsura het sommige van die wat die wet en die gebooie verlaat het, stilgebly, want dit was hulle toevlugsoord.
15 En toe koning Alexander gehoor het watter beloftes Demetrius aan Jonatan gestuur het, toe daar ook aan hom vertel is van die oorloë en edele dade wat hy en sy broers gedoen het, en van die pyne wat hulle verduur het,
16 Hy sê: Sal ons so 'n ander man kry? nou daarom sal ons hom ons vriend en bondgenoot maak.
17 Hierop het hy 'n brief geskryf en dit volgens hierdie woorde aan hom gestuur en gesê:
18 Koning Alexander het sy broer Jonatan gegroet:
19 Ons het van jou gehoor dat jy 'n man van groot krag is, en jy moet ons vriend wees.
20 Daarom beveel ons jou nou vandag om die hoëpriester van jou nasie te wees, en om die koning se vriend genoem te word; (en daarby het hy vir hom 'n purper kleed en 'n goue kroon gestuur:) en vra dat jy ons deel moet neem en vriendskap met ons hou.
21 En in die sewende maand van die honderd-en-sestigste jaar, op die huttefees, het Jónatan die heilige kleed aangetrek en leërs bymekaargemaak en baie wapens voorsien.
22Toe Demetrius dit hoor, was hy baie jammer en sê:
23 Wat het ons gedoen dat Alexander ons verhinder het om vriendskap met die Jode te maak om homself te versterk?
24 Ek sal ook woorde van bemoediging aan hulle skrywe en aan hulle waardigheid en gawes belowe, sodat ek hulle bystand kan hê.
25 Hy het dan na hulle gestuur om hierdie effek: Koning Demetrius stuur 'n groete aan die volk van die Jode.
26 Terwyl julle verbonde met ons gehou het en in ons vriendskap gebly het, julle nie by ons vyande aangesluit het nie, het ons hiervan gehoor en is bly.
27 Daarom bly julle nou nog steeds getrou aan ons, en ons sal julle goed vergoed vir die dinge wat julle ten behoewe van ons doen,
28 En sal jou baie immuniteite gee en jou belonings gee.
29 En nou bevry Ek julle, en ter wille van julle bevry Ek al die Jode, van belasting en van die gebruike van sout en van kroonbelasting,
30 En van dit wat aan my behoort om vir die derde deel of die saad te ontvang, en die helfte van die vrugte van die bome,

laat ek dit van vandag af los, sodat hulle nie geneem sal word nie
tdie land van Judea, en ook nie van die drie regerings wat daarby gevoeg is uit die land van Samaria en Galilea nie, van vandag af tot in ewigheid.
31 Laat Jerusalem ook heilig en vry wees, met sy grense, van tiendes sowel as belasting.
32 En wat die toring aangaan wat by Jerusalem is, Ek gee mag daaroor en gee aan die hoëpriester, dat hy die manne daarin kan aansit wat hy uitkies om dit te bewaar.
33 Verder het ek elkeen van die Jode wat gevangenes weggevoer is uit die land Judéa na enige deel van my koninkryk vrygelaat, en ek wil dat al my beamptes die belasting van hulle vee teruggee.
34 Verder wil ek dat al die feeste en sabbatte en nuwemane en feesdae en die drie dae voor die fees en die drie dae ná die fees alles van immuniteit en vryheid sal wees vir al die Jode in my ryk.
35 Ook mag niemand gesag hê om hom in enige saak met enige van hulle te bemoei of te molesteer nie.
36 Ek wil verder dat daar onder die leër van die koning ongeveer dertig duisend man van die Jode ingeskryf word, aan wie betaal moet word, soos dit behoort aan al die leër van die koning.
37 En van hulle sal sommige in die vestings van die koning geplaas word, van wie ook sommige aangestel sal word oor die sake van die koninkryk wat van vertroue is; en Ek wil dat hulle opsieners en goewerneurs uit hulleself moet wees en dat hulle daarna lewe hulle eie wette, soos die koning in die land Judea beveel het.
38 En aangaande die drie regerings wat uit die land van Samaria by Judéa gevoeg word, laat hulle by Judéa aansluit, sodat hulle gereken kan word as onder een, en nie verplig om ander gesag as die hoëpriester s'n te gehoorsaam nie.
39 Wat Ptolemais betref, en die land wat daaraan behoort, ek gee dit as 'n gratis geskenk aan die heiligdom in Jerusalem vir die nodige uitgawes van die heiligdom.
40 Verder gee ek elke jaar vyftien duisend sikkels silwer uit die rekening van die koning uit die plekke wat daaraan behoort.
41 En al die oorskot wat die beamptes nie inbetaal het soos vroeër nie, sal van nou af vir die werke van die tempel gegee word.
42 En behalwe dit, die vyfduisend sikkels silwer wat hulle jaar na jaar uit die gebruik van die tempel uit die rekening geneem het, ja, dié dinge moet vrygestel word, omdat dit behoort aan die priesters wat dien.
43 En elkeen wat hulle ook al is wat na die tempel in Jerusalem vlug, of binne die vryhede daarvan is, met skuld aan die koning, of vir enige ander saak, laat hulle vry wees, en alles wat hulle in my ryk het.
44 Want ook die bouwerk en die herstel van die werke van die heiligdom moet uit die rekening van die koning gegee word.
45 Ja, en vir die bou van die mure van Jerusalem, en die versterking daarvan rondom, uitgawes sal gegee word uit die koning se rekeninge, soos ook vir die bou van die mure in Judea.
46 En toe Jónatan en die volk hierdie woorde hoor, het hulle hulle geen eer gegee en dit nie aangeneem nie, omdat hulle gedink het aan die groot onheil wat hy in Israel gedoen het; want hy het hulle baie swaar getref.
47 Maar met Alexander was hulle tevrede, want hy was die eerste wat vir ware vrede met hulle gesmeek het, en hulle was altyd met hom verbonde.
48Toe het koning Alexander groot leërs versamel en laer opgeslaan teenoor Demetrius.
49 En nadat die twee konings geveg het, het Demetrius se leër gevlug; maar Alexander het hom gevolg en hulle oorwin.
50 En hy het die geveg baie swaar voortgesit totdat son ondergegaan het, en dié dag is Demetrius gedood.
51 Daarna het Alexander boodskappers na Ptolemeus, die koning van Egipte, gestuur met 'n boodskap in die verband:
52 Omdat ek na my ryk teruggekeer het en op die troon van my voorgeslagte gesit is, en die heerskappy verkry en Demetrius omvergewerp en ons land herstel het;
53 Want nadat ek met hom geveg het, het hy sowel as sy leër deur ons verwar, sodat ons op die troon van sy koninkryk sit.
54 Laat ons dan nou saam 'n bond van vriendskap sluit en my nou jou dogter as vrou gee, en ek sal jou skoonseun wees en jou sowel as haar gee volgens jou waardigheid.
55 Toe het koning Ptolemeus geantwoord en gesê: Gelukkig is die dag waarop jy na die land van jou vaders teruggekeer en op die troon van hulle koninkryk gaan sit het.
56 En nou sal Ek aan jou doen soos jy geskrywe het: ontmoet my dan in Ptolemaïs, dat ons mekaar kan sien; want ek sal my dogter aan jou trou volgens jou begeerte.
57 En Ptolemeus het saam met sy dogter Kleopatra uit Egipte getrek, en hulle het by Ptolemais aangekom in die honderd tweede en sestig jaar.
58Waar koning Alexander hom ontmoet het, het hy sy dogter Kleopatra aan hom gegee en haar huwelik in Ptolemais met groot heerlikheid gevier, soos die gebruik van konings is.
59 En koning Alexander het aan Jonatan geskryf dat hy hom moes kom ontmoet.
60 Hy het daarna eervol na Ptolemais gegaan, waar hy die twee konings ontmoet het en aan hulle en hulle vriende silwer en goud en baie geskenke gegee het, en guns in hulle oë gevind het.
61 In dié tyd het sekere pessiektes van Israel, manne met 'n goddelose lewe, teen hom vergader om hom aan te kla, maar die koning wou nie na hulle luister nie.
62 Ja meer as dit, die koning het bevel gegee om sy klere uit te trek en hom in purper aan te trek; en hulle het so gedoen.
63 En hy het hom alleen laat sit en aan sy vorste gesê: Gaan saam met hom in die middel van die stad en maak 'n uitroep dat niemand teen hom kla oor enige saak nie, en dat niemand hom om enige oorsaak lastig val nie. .
64 En toe sy beskuldigers sien dat hy volgens die aankondiging geëer is en in purper geklee was, het hulle almal weggevlug.
65 Toe het die koning hom geëer en hom onder sy vernaamste vriende geskrywe en hom 'n hertog gemaak en deelagtig aan sy heerskappy.
66 Daarna het Jonatan met vrede en blydskap na Jerusalem teruggekeer.
67 Verder in die; honderd vyf en sestig jaar het Demetrius seun van Demetrius uit Kreta in die land van sy vaders gekom.
68 Toe koning Alexander dit hoor, was hy tereg jammer en het na Antiogië teruggekeer.
69 Toe het Demetrius Apollonius, die goewerneur van Celosirië, sy generaal gemaak, wat 'n groot leër versamel het en laer opgeslaan het in Jamnia, en na die hoëpriester Jónatan gestuur en gesê:
70 U alleen verhef uself teen ons, en ek word om u ontwil uitgelag en gesmaad; en waarom roem u u mag teen ons op die berge?
71 As jy dan nou op jou eie krag vertrou, kom af na ons in die gelykveld, en laat ons daar die saak saam op die proef stel, want by my is die mag van die stede.
72 Vra en leer wie ek is en die ander wat ons deel neem, en hulle sal jou vertel dat jou voet nie in hul eie land kan vlug nie.

73 Daarom sal jy nou nie in staat wees om die perderuiters en so 'n groot mag in die vlakte te vertoef nie, waar nie klip of vuursteen of plek is om na te vlug nie.
74 En toe Jónatan hierdie woorde van Apollonius hoor, was hy ontroer in sy gedagtes, en hy het tienduisend man uit Jerusalem uitgesoek, waar sy broer Simon hom ontmoet het om hom te help.
75 En hy het sy tente opgeslaan teen Joppe; hulle van Joppe het hom uit die stad gesluit, omdat Apollonius daar 'n wagpos gehad het.
76 Toe het Jónatan dit beleër, waarna die mense van die stad hom uit vrees laat ingaan het, en so het Jónatan Joppe gewen.
77 Waarvan, toe Apollonius dit hoor, het hy drieduisend perderuiters saam met 'n groot menigte voetgangers geneem en na Azotus gegaan soos een wat op reis was, en hom daarmee saam na die vlakte getrek. omdat hy 'n groot aantal ruiters gehad het, op wie hy vertrou het.
78Daarna het Jonatan hom gevolg tot by Azotus, waar die leërs saamgetrek het.
79 En Apollonius het duisend ruiters in 'n hinderlaag gelaat.
80 En Jónatan het geweet dat daar 'n hinderlaag agter hom was; want hulle het sy leër omsingel en pyle na die volk gegooi, van die môre tot die aand.
81 Maar die manskappe het stilgestaan soos Jónatan hulle beveel het, en die vyande se perde was moeg.
82Toe het Simon sy leër laat uitkom en hulle teen die voetgangers gestel, want die ruiters was uitgeput, wat deur hom ontsteld was en gevlug het.
83 Ook die ruiters, wat in die veld verstrooi was, het na Azotus gevlug en na Betdagon, die tempel van hulle afgod, gegaan vir veiligheid.
84 Maar Jónatan het Asotus en die stede rondom dit aan die brand gesteek en hulle buit geneem; en die tempel van Dagon, saam met die wat daarin gevlug het, het hy met vuur verbrand.
85 So is daar byna agtduisend man verbrand en met die swaard gedood.
86 En daarvandaan het Jónatan sy leër verwyder en laer opgeslaan teen Askalon, waar die manne van die stad uitgetrek het, en hom met groot praal tegemoet gegaan.
87 Hierna het Jónatan en sy leër na Jerusalem teruggekeer, met enige buit.
88 En toe koning Alexander hierdie dinge hoor, het hy Jonatan nog meer geëer.
89 En hy het vir hom 'n goue gespe gestuur om die mense wat van die bloed van die koning is, te gebruik; hy het hom ook Accaron met sy rande in besit gegee.

HOOFSTUK 11

1 En die koning van Egipte het 'n groot leër versamel, soos die sand wat op die seestrand lê, en baie skepe, en het deur bedrog rondgetrek om Alexander se koninkryk te kry en dit by sy eie te voeg.
2Daarop het hy op 'n vreedsame manier na Spanje gereis, sodat die stede van die stede vir hom oopgemaak en hom ontmoet het; want koning Alexander het hulle beveel om so te doen, omdat hy sy swaer was.
3 En toe Ptolemeus in die stede ingegaan het, het hy in elkeen van hulle 'n wagpos van soldate aangestel om dit te bewaar.
4 En toe hy naby Azotus kom, het hulle hom die tempel van Dagon gewys wat verbrand is, en Azotus en sy weiveld wat verwoes is, en die liggame wat weggegooi is en die wat hy in die geveg verbrand het; want hulle het hope daarvan gemaak op die pad waarheen hy sou verbygaan.
5 Hulle het ook aan die koning meegedeel alles wat Jonatan gedoen het, sodat hy hom die skuld kon gee; maar die koning het stilgebly.
6 Toe het Jónatan die koning met groot prag ontmoet in Joppe, waar hulle mekaar gegroet en oornag het.
7 Daarna het Jonatan, toe hy saam met die koning gegaan het na die rivier wat Eleutherus genoem word, weer na Jerusalem teruggekeer.
8 Koning Ptolemeus het dan, nadat hy die heerskappy van die stede by die see tot by Seleukië aan die seekus verkry het, slegte raad teen Alexander voorgestel.
9 Daarop het hy ambassadeurs na koning Demetrius gestuur om te sê: Kom, laat ons 'n verbond tussen ons sluit, en ek sal jou my dogter gee wat Alexander het, en jy sal in die koninkryk van jou vader regeer.
10 Want ek het berou dat ek my dogter aan hom gegee het, want hy het probeer om my dood te maak.
11 So het hy hom belaster, omdat hy sy koninkryk begeer het.
12 Daarom het hy sy dogter van hom weggeneem en haar aan Demetrius gegee en Alexander verlaat, sodat hulle haat openlik bekend was.
13 Toe het Ptolemeus in Antiogië ingegaan, waar hy twee krone op sy hoof gesit het, die kroon van Asië en Egipte.
14 Intussen was koning Alexander in Cilicië, want die wat in daardie dele gewoon het, het van hom in opstand gekom.
15 Maar toe Alexander dit hoor, het hy teen hom oorlog gevoer, waarna koning Ptolemeus sy leër uitgebring het en hom met 'n magtige mag ontmoet en hom op die vlug geslaan het.
16 Aleksander het toe na Arabië gevlug om daar verdedig te word; maar koning Ptolemeus was verhewe.
17 Want Sabdiël, die Arabier, het Alexander se kop afgehaal en dit na Ptolemeus gestuur.
18 Koning Ptolemeus het ook die derde dag daarna gesterf, en die wat in die vestings was, is op mekaar gedood.
19 So het Demetrius in die honderd sewe en sestig jaar geregeer.
20 In dieselfde tyd het Jónatan die wat in Judéa was, bymekaar laat kom om die toring wat in Jerusalem was, te neem, en hy het baie oorlogswaens daarteen gemaak.
21 Toe het goddelose mense gekom wat hulle eie mense gehaat het, na die koning gegaan en hom meegedeel dat Jonatan die toring beleër het,
22 Toe hy dit hoor, was hy kwaad, en dadelik het hy weggegaan en by Ptolemais gekom en aan Jónatan geskryf dat hy nie die toring moet beleër nie, maar in 'n groot haas met hom kom praat in Ptolemais.
23 Maar Jonatan het, toe hy dit hoor, bevel gegee om dit nog te beleër;
24 En hy het silwer en goud en klere en ander geskenke geneem en na Ptolemais na die koning gegaan, waar hy guns in sy oë gevind het.
25 En al het sekere goddelose manne van die volk klagtes teen hom gemaak,
26 Maar die koning het hom gesmeek soos sy voorgangers tevore gedoen het, en hom bevorder voor die oë van al sy vriende,
27 En hom bevestig in die hoëpriesterskap en in al die eer wat hy voorheen gehad het, en hom die voorrang gegee onder sy hoofvriende.
28 Toe het Jónatan die koning gevra om Judéa vry te maak van belasting, soos ook die drie regerings, met die land van Samaria; en hy het hom drie honderd talente belowe.
29 Toe het die koning ingestem en briewe aan Jónatan geskrywe oor al hierdie dinge op hierdie manier:

30 Koning Demetrius stuur groete aan sy broer Jonatan en aan die nasie van die Jode:
31 Ons stuur vir julle 'n afskrif van die brief wat ons aan ons neef Lasthenes geskryf het oor julle, sodat julle dit kan sien.
32 Koning Demetrius stuur sy vader Lasthenes groete:
33 Ons is vasbeslote om goed te doen aan die mense van die Jode, wat ons vriende is, en verbonde met ons hou, vanweë hulle goeie wil teenoor ons.
34 Daarom het ons die grense van Judea aan hulle bekragtig, met die drie regerings van Aferema en Lidda en Ramathem, wat uit die land van Samaria by Judea gevoeg is, en alles wat aan hulle behoort, vir almal wat in Jerusalem offer, in plaas van die betalings wat die koning van hulle jaarliks tevore ontvang het uit die vrugte van die aarde en van bome.
35 En wat ander dinge betref wat aan ons behoort, van die tiendes en gebruike wat op ons betrekking het, soos ook die soutputte, en die kroonbelastings, wat aan ons verskuldig is, ons onthef hulle almal vir hulle verligting.
36 En niks hiervan sal van nou af vir ewig herroep word nie.
37 Kyk dan nou dat jy 'n afskrif van hierdie dinge maak, en laat dit aan Jónatan oorgee en sit op die heilige berg op 'n opsigtelike plek.
38 Daarna, toe koning Demetrius sien dat die land stil voor hom was en dat daar geen weerstand teen hom gemaak is nie, het hy al sy leërs weggestuur, elkeen na sy eie plek, behalwe sekere groepe vreemdelinge wat hy versamel het van die eilande van die heidene, daarom het al die leërs van sy vaders hom gehaat.
39 Verder was daar een Trifon, wat voorheen van Alexander se deel was, wat, toe hy sien dat die hele leër teen Demetrius murmureer, na Simalcue, die Arabier, gegaan het wat Antiogus, die jong seun van Alexander, grootgemaak het,
40 En lê swaar op hom om hom hierdie jong Antiogus te verlos, sodat hy in die plek van sy vader kon regeer; hy het hom dan vertel alles wat Demetrius gedoen het, en hoe sy krygsmanne met hom vyandiggesind was, en hy het daar gebly seisoen.
41 Intussen het Jónatan na koning Demetrius gestuur om dié van die toring uit Jerusalem uit te gooi en ook dié in die vestings, want hulle het teen Israel geveg.
42Daarop het Demetrius na Jónatan gestuur om te sê: Ek sal dit nie alleen vir jou en jou volk doen nie, maar ek sal jou en jou nasie grootliks eer as die geleentheid hom voordoen.
43 Daarom moet jy goed doen as jy vir my manne stuur om my te help; want al my magte is van my weg.
44 Hierop het Jónatan hom drie duisend sterk manne na Antiogië gestuur; en toe hulle by die koning kom, was die koning baie bly oor hulle koms.
45 Maar die wat uit die stad was, het in die middel van die stad bymekaargekom, 'n getal van honderd-en-twintigduisend man, en sou die koning gedood het.
46Daarom het die koning die voorhof in gevlug, maar hulle van die stad het die gange van die stad bewaar en begin veg.
47 Toe het die koning die Jode om hulp geroep, wat dadelik na hom gekom het en hulle deur die stad verstrooi het, daardie dag in die stad gedood in die getal van honderdduisend.
48 Hulle het ook die stad aan die brand gesteek en daardie dag baie buit gemaak en die koning gered.
49 En toe die mense van die stad sien dat die Jode die stad bekom het soos hulle wou, het hulle moed verminder; daarom het hulle tot die koning gesmeek en uitgeroep en gesê:
50 Gee ons vrede, en laat die Jode ophou om ons en die stad aan te val.
51 Daarmee het hulle hul wapens weggegooi en vrede gemaak; en die Jode was geëer in die oë van die koning en in die oë van almal wat in sy ryk was; en hulle het na Jerusalem teruggekeer met groot buit.
52 Toe het koning Demetrius op die troon van sy koninkryk gaan sit, en die land was stil voor hom.
53 Nogtans het hy gedros in alles wat hy gespreek het en hom van Jónatan vervreem, en hy het hom nie beloon volgens die weldade wat hy van hom ontvang het nie, maar hom baie verskrik.
54 Hierna het Trifon teruggekeer en saam met hom die jong kind Antiochus, wat geregeer en gekroon is.
55 Toe het al die krygsmanne wat Demetrius verdryf het, by hom versamel en hulle het teen Demetrius geveg, wat sy rug gedraai en gevlug het.
56 Verder het Tryfon die olifante geneem en Antiogië gewen.
57 In daardie tyd het die jong Antiogus aan Jónatan geskryf en gesê: Ek bevestig jou in die hoëpriesterskap en stel jou aan as heerser oor die vier regerings en om een van die koning se vriende te wees.
58 Hierop het hy goue voorwerpe vir hom gestuur om in te bedien, en hy het hom toegelaat om in goud te drink en om met purper beklee te word en om 'n goue gespe te dra.
59 Ook het hy sy broer Simon aangestel as owerste van die plek wat Tirusleer genoem word tot by die grense van Egipte.
60 Toe het Jónatan uitgetrek en deur die stede oorkant die water getrek, en al die leërs van Aram het by hom bymekaargekom om hom te help; en toe hy by Askalon aankom, het die van die stad hom eervol ontmoet.
61 Vanwaar hy na Gasa gegaan het, maar die mense van Gasa het hom uitgesluit; daarom het hy dit beleër en sy weiveld met vuur verbrand en dit geplunder.
62 Daarna, toe hulle van Gasa vir Jonatan smeek, het hy vrede met hulle gesluit en die seuns van hulle hoofmanne as gyselaars geneem en hulle na Jerusalem gestuur en deur die land getrek na Damaskus.
63 En toe Jónatan hoor dat die vorste van Demetrius met 'n groot mag in Cades, wat in Galilea is, aangekom het om hom uit die land te verwyder,
64 Hy het hulle tegemoetgegaan en Simon, sy broer, in die land agtergelaat.
65 Toe het Simon laer opgeslaan teen Betsura en 'n lang tyd daarteen geveg en dit opgesluit.
66 Maar hulle het begeer om vrede met hom te hê, wat hy aan hulle gegee het, en hulle het hulle toe daarvandaan verdryf en die stad ingeneem en 'n garnisoen daarin aangestel.
67 Wat Jonatan en sy leër betref, hulle het laer opgeslaan by die water van Gennesar, waarvandaan hulle teen die oggend na die vlakte van Nasor gekom het.
68 En kyk, die leër van vreemdelinge het hulle in die vlakte teëgekom, wat, nadat hulle manne in die hinderlaag vir hom in die berge gelê het, teen hom gekom het.
69 En toe die wat in die hinderlaag gelê het, uit hulle plekke opgestaan en geveg het, het almal van Jonatan se kant gevlug;
70 Omdat daar nie een van hulle oorgebly het nie, behalwe Mattatia, die seun van Absalom, en Judas, die seun van Kalfi, die leërowerste.
71 Toe het Jónatan sy klere geskeur en grond op sy hoof gegooi en gebid.
72 Daarna het hy weer na die geveg omgedraai en hulle op die vlug geslaan, en so het hulle weggehardloop.
73 En toe sy eie manne wat gevlug het, dit sien, het hulle weer na hom toe gedraai en hulle saam met hom agtervolg tot by Kades, tot by hul eie tente, en daar het hulle kamp opgeslaan.
74 En daar is op daardie dag omtrent drie duisend man van die nasies verslaan, maar Jónatan het na Jerusalem teruggekeer.

HOOFSTUK 12

1 En toe Jónatan sien dat die tyd hom gedien het, het hy sekere manne gekies en hulle na Rome gestuur om die vriendskap wat hulle met hulle gehad het te bevestig en te hernu.
2 Hy het ook briewe aan die Lacedemoniërs en na ander plekke gestuur vir dieselfde doel.
3 Hulle het toe na Rome gegaan en in die senaat ingegaan en gesê: Jonatan, die hoëpriester en die volk van die Jode, het ons na julle gestuur, sodat julle die vriendskap wat julle met hulle gehad het, moet hernu en verbond , soos vroeër.
4 Hierop het die Romeine vir hulle briewe aan die goewerneurs van elke plek gegee dat hulle hulle in vrede in die land Judéa sou bring.
5 En dit is die afskrif van die briewe wat Jonatan aan die Lasedemoniërs geskryf het:
6 Jonatan, die hoëpriester, en die oudstes van die nasie, en die priesters en die ander van die Jode, stuur groete aan die Lasedemoniërs, hulle broers.
7 Daar is vroeër briewe gestuur aan Onias, die hoëpriester van Darius, wat toe onder julle geregeer het, om aan te dui dat julle ons broers is, soos die afskrif wat hier onderskryf is, aandui.
8 Op daardie tydstip het Onias die gesant wat eerbaar gestuur is, gesmeek en die briewe ontvang waarin die verbond en vriendskap verklaar is.
9 Daarom het ons ook, al het ons niks van hierdie dinge nodig nie, dat ons die heilige boeke van die Skrif in ons hande het om ons te troos,
10 Het nogtans probeer om na julle te stuur vir die hernuwing van broederskap en vriendskap, sodat ons nie heeltemal vreemdelinge vir julle sou word nie; want daar is 'n lang tyd verby vandat julle na ons gestuur het.
11 Ons dink dus te alle tye sonder ophou, beide in ons feeste en ander gerieflike dae, aan julle in die offers wat ons bring, en in ons gebede, soos die rede is, en soos dit ons betaam om aan ons broeders te dink;
12 En ons is met reg bly oor u eer.
13 Wat onsself betref, ons het groot probleme en oorloë van alle kante gehad, want die konings wat rondom ons is, het teen ons geveg.
14 Maar ons sou nie vir julle, of vir ander van ons bondgenote en vriende, in hierdie oorloë lastig wees nie:
15 Want ons het hulp uit die hemel wat ons help, sodat ons van ons vyande verlos word en ons vyande onder die voete gebring word.
16 Om hierdie rede het ons vir Numenius, die seun van Antiogus, en Antipater, die seun van Jason, gekies en hulle na die Romeine gestuur om die vriendskap wat ons met hulle gehad het, en die vorige bond te vernuwe.
17 Ons het hulle ook beveel om na julle toe te gaan en om te groet en aan julle ons briewe oor die hernuwing van ons broederskap te oorhandig.
18 Daarom moet julle nou goed doen om ons 'n antwoord daarop te gee.
19 En dit is die afskrif van die briewe wat Oniares gestuur het.
20 Areus, koning van die Lacedemoniërs, aan Onias, die hoëpriester, groet:
21Daar word op skrif gevind dat die Lacedemoniërs en Jode broers is, en dat hulle uit die geslag van Abraham is:
22 Nou daarom, aangesien dit tot ons kennis gekom het, moet julle goed doen om aan ons te skryf van julle voorspoed.
23 Ons skryf weer aan julle terug dat julle vee en goed ons s'n is, en ons s'n is julle s'n. Daarom beveel ons ons gesante om hieroor aan julle verslag te doen.
24 En toe Jónatan hoor dat Demebius se vorste gekom het om teen hom te veg met 'n groter leër as voorheen,
25 Hy het van Jerusalem af weggetrek en hulle in die land Amatis ontmoet, want Hy het hulle geen uitstel gegee om in sy land in te gaan nie.
26 Hy het ook spioene na hulle tente gestuur, wat teruggekom het en hom meegedeel het dat hulle aangestel is om op hulle te kom in die nag.
27 Daarom, toe die son onder was, het Jónatan sy manne bevel gegee om te waak en gewapen te wees, sodat hulle die hele nag gereed kon wees om te veg; ook het hy honderdduisende om die leër uitgestuur.
28 Maar toe die teëstanders hoor dat Jónatan en sy manne gereed was vir die geveg, het hulle gevrees en in hul hart gebewe, en hulle het vuur in hul laer aangesteek.
29 Maar Jónatan en sy groep het dit eers in die môre geweet, want hulle het die ligte sien brand.
30 Toe het Jónatan hulle agternagesit, maar hulle nie ingehaal nie, want hulle het oor die rivier Eleutherus getrek.
31Daarom het Jónatan hom na die Arabiere gewend, wat Sabadeërs genoem is, en hulle verslaan en hulle buit geneem.
32 En hy het daarvandaan weggetrek en in Damaskus gekom en so deur die hele land getrek.
33 Simon het ook uitgegaan en deur die land getrek tot by Askalon, en die vestings daar aangrensend, waarvandaan hy na Joppe weggedraai en dit gewen het.
34 Want hy het gehoor dat hulle die houvas sou oorgee aan die wat Demetrius se deel geneem het; daarom het hy 'n garnisoen daar gestel om dit te bewaar.
35 Hierna het Jonatan weer by die huis gekom en die oudstes van die volk bymekaargeroep en met hulle beraadslaag oor die bou van vestings in Judea,
36 En hy het die mure van Jerusalem hoër gemaak en 'n groot berg opgerig tussen die toring en die stad, om dit van die stad af te skei, sodat dit alleen kon wees, sodat mense nie daarin kon verkoop of koop nie.
37 Hierop het hulle bymekaargekom om die stad op te bou, omdat 'n deel van die muur na die spruit aan die oostekant omgeval het, en hulle het herstel wat Kapenata genoem word.
38 Simon het ook Adida in Sefela opgerig en dit versterk met poorte en grendels.
39 En Trifon het gegaan om die koninkryk van Asië te verkry en om koning Antiogus dood te maak, sodat hy die kroon op sy eie hoof kon sit.
40 Maar hy was bang dat Jónatan hom nie sou verdra nie en dat hy teen hom sou veg; daarom het hy 'n manier gesoek om Jonatan te vat, sodat hy hom kon doodmaak. En hy het weggetrek en in Betsan gekom.
41 Toe het Jónatan uitgegaan hom tegemoet met veertigduisend man wat vir die geveg uitgekies was, en hy het in Betsan gekom.
42 En toe Trifon Jonatan sien aankom met so 'n groot mag, het hy nie durf sy hand teen hom uitstrek nie;
43 Maar het hom eervol aangeneem en hom aan al sy vriende aanbeveel, en hom geskenke gegee, en sy krygsmanne beveel om aan hom net so gehoorsaam te wees as aan homself.
44 Hy het ook vir Jónatan gesê: Waarom het jy hierdie hele volk in so groot benoudheid gebring, aangesien daar geen oorlog tussen ons is nie?
45 Stuur hulle dan nou weer huis toe, en kies 'n paar manne om op jou te wag, en kom saam met my na Ptolemaïs, want ek sal dit aan jou gee, en die res van die vestings en leërmagte en almal wat enige bevel het. wat my betref, ek sal terugkeer en weggaan, want dit is die oorsaak van my koms.

46 Toe Jonatan hom geglo het, het hy gedoen soos hy hom beveel het en sy leër weggestuur wat na die land Judéa getrek het.
47 En by homself het hy maar drie duisend man behou, van wie hy twee duisend na Galiléa gestuur het, en een duisend het saam met hom gegaan.
48 En sodra Jónatan in Ptolemais ingegaan het, het die van Ptolemais die poorte gesluit en hom gevang, en almal wat saam met hom gekom het, het hulle met die swaard gedood.
49 Toe stuur Trifon 'n leër van voetgangers en perderuiters na Galiléa en na die groot vlakte om die hele menigte van Jonatan te vernietig.
50 Maar toe hulle verneem dat Jónatan en die wat by hom was, geneem en gedood is, het hulle mekaar aangemoedig; en het naby mekaar gegaan, bereid om te veg.
51 En die wat hulle gevolg het, het gemerk dat hulle gereed was om vir hulle lewe te veg, en het weer omgedraai.
52 Waarop hulle almal vreedsaam in die land Judéa gekom het, en daar het Jonatan en die wat by hom was, beween, en hulle was baie bevrees; daarom het die hele Israel groot geklaag.
53 Toe het al die nasies wat rondom was, probeer om hulle te vernietig, want hulle het gesê: Hulle het geen owerste of iemand om hulle te help nie; laat ons dan nou teen hulle oorlog voer en hulle gedagtenis onder die mense wegneem.

HOOFSTUK 13

1 En toe Simon hoor dat Trifon ’n groot leër bymekaargemaak het om die land Judea binne te val en dit te vernietig,
2 Toe hy sien dat die volk in groot bewing en vrees was, het hy opgegaan na Jerusalem en die volk bymekaar laat kom.
3 En hulle het hulle vermaan en gesê: Julle weet self watter groot dinge ek en my broers en die huis van my vader gedoen het vir die wette en die heiligdom, ook die oorloë en die benoudhede wat ons gesien het.
4 Daarom is al my broers ter wille van Israel gedood, en ek het alleen oorgebly.
5 Laat dit dan nou ver van my af wees dat ek my eie lewe sou spaar in enige tyd van benoudheid, want ek is nie beter as my broers nie.
6 Ek sal ongetwyfeld my nasie en die heiligdom en ons vroue en ons kinders wreek, want al die nasies is versamel om ons deur baie boosheid te vernietig.
7 En toe die volk hierdie woorde hoor, het hulle gees herleef.
8 En hulle het met 'n groot stem geantwoord en gesê: Jy sal ons leier wees in die plek van Judas en jou broer Jonatan.
9 Veg U ons gevegte, en wat U ons ook al beveel, dit sal ons doen.
10 Toe het hy al die krygsmanne bymekaar laat kom en hom gou gemaak om die mure van Jerusalem te voltooi, en hy het dit rondom versterk.
11 Ook het hy Jónatan, die seun van Absolom, en saam met hom 'n groot mag na Joppe gestuur;
12 So het Trifon toe met 'n groot mag van Ptolemaus af weggetrek om die land Judea binne te val, en Jonatan was saam met hom in bewaring.
13 Maar Simon het sy tente opgeslaan by Adida, oorkant die vlakte.
14 En toe Trifon verneem dat Simon in die plek van sy broer Jonatan opgestaan het en van plan was om met hom te veg, stuur hy boodskappers na hom om te sê:
15 Terwyl ons jou broer Jonatan in die hand het, is dit vir geld wat hy aan die skat van die koning verskuldig is oor die saak wat aan hom toevertrou is.
16 Stuur dan nou honderd talente silwer en twee van sy seuns as gyselaars, sodat hy, as hy in vryheid is, nie van ons in opstand kan kom nie, en ons hom sal laat gaan.
17 Hierop het Simon, alhoewel hy bemerk het dat hulle bedrieglik met hom gepraat het, maar hy het die geld en die kinders gestuur, sodat hy nie miskien 'n groot haat vir die volk sou verwek nie.
18 Wie sou dalk gesê het: Omdat ek hom nie die geld en die kinders gestuur het nie, daarom is Jónatan dood.
19 En hy het die kinders en die honderd talente vir hulle gestuur;
20 En hierna het Trifon gekom om die land in te val en dit te vernietig, en omgaan met die pad wat na Adora lei; maar Simon en sy leër het teen hom opgetrek op elke plek waar hy ook al gegaan het.
21 En die wat in die toring was, het boodskappers na Trifon gestuur, sodat hy sy koms na hulle deur die woestyn sou verhaas en vir hulle voedsel sou stuur.
22 Daarom het Trifon al sy ruiters gereed gemaak om daardie nag te kom, maar daar het 'n baie groot sneeu geval, omdat hy nie gekom het nie. En hy het weggetrek en in die land Galead gekom.
23 En toe hy naby Baskama kom, het hy Jónatan, wat daar begrawe was, gedood.
24 Daarna het Trifon teruggekeer en na sy eie land gegaan.
25 Toe het Simon gestuur en die bene van sy broer Jónatan geneem en dit in Modin, die stad van sy vaders, begrawe.
26 En die hele Israel het 'n groot klaaglied oor hom uitgespreek en hom baie dae lank beween.
27 Simon het ook 'n monument op die graf van sy vader en sy broers gebou en dit verhef na die gesig, met gekapte klip van agter en voor.
28 Verder het hy sewe piramides opgerig, die een teen die ander, vir sy vader en sy moeder en sy vier broers.
29 En hierin het hy listige planne gemaak, waaroor hy groot pilare opgestel het, en op die pilare het hy al hulle wapenrusting gemaak tot 'n ewige herinnering, en deur die pantserskepe uitgekap, sodat hulle gesien kon word van almal wat op die see vaar. .
30 Dit is die graf wat hy in Modin gemaak het, en dit staan nog tot vandag toe.
31 En Trifon het bedrieglik gehandel met die jong koning Antiogus en hom gedood.
32 En hy het in sy plek geregeer en homself as koning van Asië gekroon en 'n groot rampspoed oor die land gebring.
33Toe het Simon die vestings in Judéa opgebou en dit omhein met hoë torings en groot mure en poorte en grendels, en voer daarin op.
34 Verder het Simon manne gekies en na koning Demetrius gestuur, sodat hy die land vryheid moes gee, want al wat Trifon gedoen het, was om te buit.
35 Aan wie koning Demetrius geantwoord en op hierdie manier geskryf het:
36 Koning Demetrius stuur groete aan Simon, die hoëpriester en vriend van konings, sowel as aan die oudstes en nasie van die Jode:
37 Die goue kroon en die bloedrooi kleed wat julle vir ons gestuur het, het ons ontvang; en ons is gereed om 'n vaste vrede met julle te sluit, ja, en om aan ons offisiere te skryf, om die immuniteite te bevestig wat ons toegestaan het.
38 En al die verbonde wat ons met jou gesluit het, sal bestaan; en die vestings wat julle gebou het, sal aan julle behoort.
39 Wat enige oorsig of skuld betref wat tot vandag toe begaan is, ons vergewe dit, en ook die kroonbelasting wat julle ons verskuldig is; en as daar enige ander belasting in Jerusalem betaal is, sal dit nie meer betaal word nie.

40 En kyk wie onder julle ontmoet om in ons voorhof te wees, laat dan ingeskryf word, en laat daar vrede tussen ons wees.
41 So is dan die juk van die heidene van Israel weggeneem in die honderd-en-sewentigste jaar.
42Toe het die volk Israel in hulle instrumente en kontrakte begin skryf: In die eerste jaar van Simon, die hoëpriester, die goewerneur en leier van die Jode.
43 In daardie dae het Simon laer opgeslaan teen Gasa en dit rondom beleër; hy het ook 'n oorlogswa gemaak en dit by die stad gestel en 'n sekere toring verslaan en dit ingeneem.
44 En die wat in die motor was, het die stad binnegespring; en daar was 'n groot oproer in die stad:
45 In soverre het die mense van die stad hulle klere geskeur en met hulle vroue en kinders op die mure geklim en met 'n groot stem uitgeroep en Simon gesmeek om aan hulle vrede te gee.
46 En hulle het gesê: Handel nie met ons volgens ons boosheid nie, maar na u goedertierenheid.
47 Toe het Simon met hulle gerusgestel en nie meer teen hulle geveg nie, maar hulle uit die stad gesit en die huise gereinig waarin die afgode was, en so daar ingegaan met liedere en danksegging.
48 Ja, hy het alle onreinheid daaruit gesit en manne daar geplaas wat die wet wou onderhou, en dit sterker gemaak as wat dit tevore was, en daarin vir hom 'n woonplek gebou.
49 Ook hulle van die toring in Jerusalem is so nou aangehou dat hulle nie kon uitkom of die land ingaan nie, of koop of verkoop nie; daarom was hulle in groot benoudheid weens gebrek aan voedsel, en 'n groot aantal van hulle het omgekom deur hongersnood.
50 Toe het hulle na Simon geroep en Hom gesmeek om een met hulle te wees. en nadat Hy hulle daarvandaan uitgeroei het, het Hy die toring van besoedeling gereinig.
51 En die drie-en-twintigste dag van die tweede maand in die honderd een en sewentig jaar het daarin ingegaan, met danksegging en palmtakke en met siters en simbale en met viole en lofsange en liedere; is 'n groot vyand uit Israel vernietig.
52 Hy het ook bepaal dat daardie dag elke jaar met blydskap gehou moet word. Verder het hy die heuwel van die tempel wat by die toring was, sterker gemaak as wat hy was, en daar het hy saam met sy menigte gaan woon.
53 En toe Simon sien dat sy seun Johannes 'n dapper man was, het hy hom aangestel as owerste oor al die leërskare; en hy het in Gasera gewoon.

HOOFSTUK 14

1 En in die honderd twaalf en sestig jaar het koning Demetrius sy leërs bymekaargeroep en na Medië gegaan om hom te help om teen Trifon te veg.
2 Maar toe Arsaces, die koning van Persië en Medië, hoor dat Demetrius binne sy grondgebied ingegaan het, het hy een van sy vorste gestuur om hom lewend te neem.
3 Hy het gegaan en die leër van Demetrius verslaan en hom geneem en hom na Arsaces gebring, deur wie hy in bewaring geplaas is.
4 Wat die land Judéa betref, dit was stil al die dae van Simon; want hy het die goeie van sy volk op so 'n wyse gesoek, dat sy gesag en eer hulle altyd goed behaag het.
5 En soos hy eerbaar was in al sy dade, so het hy Joppe as 'n hawe geneem en ingang gemaak na die eilande van die see,
6 En hy het die grense van sy nasie vergroot en die land herstel,
7 En hy het 'n groot aantal gevangenes bymekaargemaak en die heerskappy gehad van Gasera en Betsura en die toring, waaruit hy alle onreinheid weggeneem het, en daar was niemand wat hom teëgestaan het nie.
8 Toe het hulle hul grond in vrede bewerk, en die aarde het sy opbrings gegee en die bome van die veld hul vrugte.
9 Die ou manne het almal op die strate gesit en met mekaar gepraat oor goeie dinge, en die jongmanne het heerlike en oorlogsagtige klere aangetrek.
10 Hy het voedsel vir die stede voorsien en allerhande wapens daarin gesit, sodat sy eerbare naam tot aan die einde van die wêreld bekend geword het.
11 Hy het vrede gemaak in die land, en Israel was bly met groot blydskap.
12 Want elkeen het onder sy wingerdstok en sy vyeboom gesit, en daar was niemand om hulle te verskeur nie.
13 En daar het niemand in die land oorgebly om teen hulle te veg nie; ja, die konings is in daardie dae omvergewerp.
14 Verder het Hy al die van sy volk versterk wat verneder was: die wet het hy nagespeur; en elke strafregter en goddelose het hy weggeneem.
15 Hy het die heiligdom verfraai en die voorwerpe van die tempel vermenigvuldig.
16 En toe daar in Rome en tot by Sparta gehoor word dat Jonatan dood is, was hulle baie jammer.
17 Maar toe hulle hoor dat sy broer Simon in sy plek hoëpriester aangestel is en die land en die stede daarin regeer het,
18 Hulle het aan hom geskrywe op kopertafels om die vriendskap en verbond wat hulle met Judas en sy broers Jonatan gesluit het, te hernu:
19 Watter geskrifte is voor die gemeente in Jerusalem gelees.
20 En dit is die afskrif van die briewe wat die Lacedemoniërs gestuur het; Die owerstes van die Lasedemoniërs, saam met die stad, stuur groete aan Simon die hoëpriester en die ouderlinge en priesters en die oorblyfsel van die volk van die Jode, ons broers.
21 Die gesante wat na ons volk gestuur is, het ons getuig van u heerlikheid en eer; daarom was ons bly oor hulle koms,
22 En het die dinge opgeteken wat hulle op hierdie manier in die raad van die volk gespreek het; Numenius seun van Antiochus, en Antipater seun van Jason, die Jode se gesante, het na ons gekom om die vriendskap wat hulle met ons gehad het te hernu.
23 En dit het die volk behaag om die manne eervol te vermaak en die afskrif van hulle gesant in openbare geskrifte te plaas, sodat die volk van die Lacedemoniërs 'n gedenkteken daarvan kon hê; verder het ons 'n afskrif daarvan geskryf aan Simon die hoëpriester .
24 Hierna het Simon Numenius na Rome gestuur met 'n groot goue skild van 'n duisend pond gewig om die verbond met hulle te bevestig.
25 Waarvan, toe die skare dit hoor, sê hulle: Wat moet ons vir Simon en sy seuns dank?
26 Want hy en sy broers en die huis van sy vader het Israel bevestig en hulle vyande van hulle weggejaag en hulle vryheid bevestig.
27 Toe het hulle dit op kopertafels geskrywe wat hulle op pilare op die berg Sion gesit het. En dit is die afskrif van die skrif; die agtiende dag van die maand Elul, in die honderd twaalf en sestig jaar, die derde jaar van Simon die hoëpriester,
28 In Saramel, in die groot gemeente van die priesters en volke en owerstes van die nasie en oudstes van die land, is hierdie dinge aan ons meegedeel.
29 Omdat daar dikwels oorloë in die land was, waarin Simon, die seun van Mattatías, uit die nageslag van Jarib, saam met sy broers, hulleself in die gedrang gebring het om hulle

heiligdom en die wet te onderhou en die vyande teenstaan. van hulle nasie het hulle nasie groot eer betoon:
30 (Want daarna is Jonatan, nadat hy sy nasie bymekaargemaak het en hulle hoëpriester was, by sy volk bygevoeg,
31 Hulle vyande het gereed gemaak om hulle land binne te val, om dit te vernietig en die hande op die heiligdom te lê.
32 In daardie tyd het Simon opgestaan en vir sy nasie geveg en baie van sy besittings uitgegee en die dapper manne van sy nasie bewapen en hulle loon gegee,
33 En hy het die stede van Judéa versterk, saam met Betsura, wat aan die grense van Judéa lê, waar die wapenrusting van die vyande tevore was; maar hy het 'n garnisoen van Jode daar aangestel:
34 Verder het hy Joppe, wat aan die see lê, versterk, en Gasera, wat grens aan Azotus, waar die vyande tevore gewoon het, maar hy het Jode daar geplaas en hulle voorsien van alles wat gerieflik was om dit te herstel.)
35 Die volk het dan die dade van Simon besing, en tot watter eer hy gedink het om sy nasie te bring, het hulle hom hul goewerneur en owerpriester gemaak, omdat hy al hierdie dinge gedoen het en ter wille van die geregtigheid en geloof wat hy aan sy nasie bewaar het, en daarvoor het hy met alle middele probeer om sy volk te verhef.
36 Want op sy tyd het dinge in sy hande voorspoedig gegaan, sodat die nasies uit hulle land weggevoer is, en ook die wat in die stad van Dawid in Jerusalem was, wat vir hulle 'n toring gemaak het, waaruit hulle voortgekom en verontreinig het. alles rondom die heiligdom en baie kwaad aangedoen in die heiligdom.
37 Maar hy het Jode daarin geplaas. en dit versterk vir die veiligheid van die land en die stad, en die mure van Jerusalem opgerig.
38Koning Demetrius het hom ook volgens hierdie dinge in die hoëpriesterskap bevestig,
39 en hom een van sy vriende gemaak en hom met groot eer vereer.
40 Want hy het hoor sê dat die Romeine die Jode hulle vriende en bondgenote en broers genoem het; en dat hulle die gesante van Simon eervol onthaal het;
41 Ook dat die Jode en die priesters 'n welbehae gehad het dat Simon hulle goewerneur en hoëpriester vir ewig sou wees totdat daar 'n getroue profeet sou opstaan;
42 Verder dat hy hulle owerste sou wees en die bevel oor die heiligdom sou behartig, om hulle aan te stel oor hulle werke en oor die land en oor die wapenrusting en oor die vestings, dat, ek sê, hy die bevel oor die heiligdom;
43Daarbenewens, dat elkeen aan hom gehoorsaam sou wees, en dat al die geskrifte in die land in sy naam gemaak moes word, en dat hy met purper geklee en goud sou dra;
44 Ook dat dit vir geeneen van die volk of priesters geoorloof sou wees om enige van hierdie dinge te verbreek of sy woorde te weerspreek, of om 'n vergadering in die land byeen te bring sonder hom, of om in purper geklee te wees, of 'n gespe van goud;
45 En elkeen wat anders doen of enige van hierdie dinge verbreek, hy moet gestraf word.
46 Daarom het die hele volk daarvan gehou om met Simon te handel en te doen soos gesê is.
47 Toe het Simon dit aanvaar, en hy het 'n welbehae gehad om hoëpriester en owerste en goewerneur van die Jode en priesters te wees en hulle almal te verdedig.
48 Hulle het toe bevel gegee dat hierdie skrif op kopertafels geplaas moes word, en dat dit binne die omtrek van die heiligdom op 'n opvallende plek opgestel moes word;
49 Ook dat die afskrifte daarvan in die skatkis weggelê moet word, sodat Simon en sy seuns dit kan hê.

HOOFSTUK 15

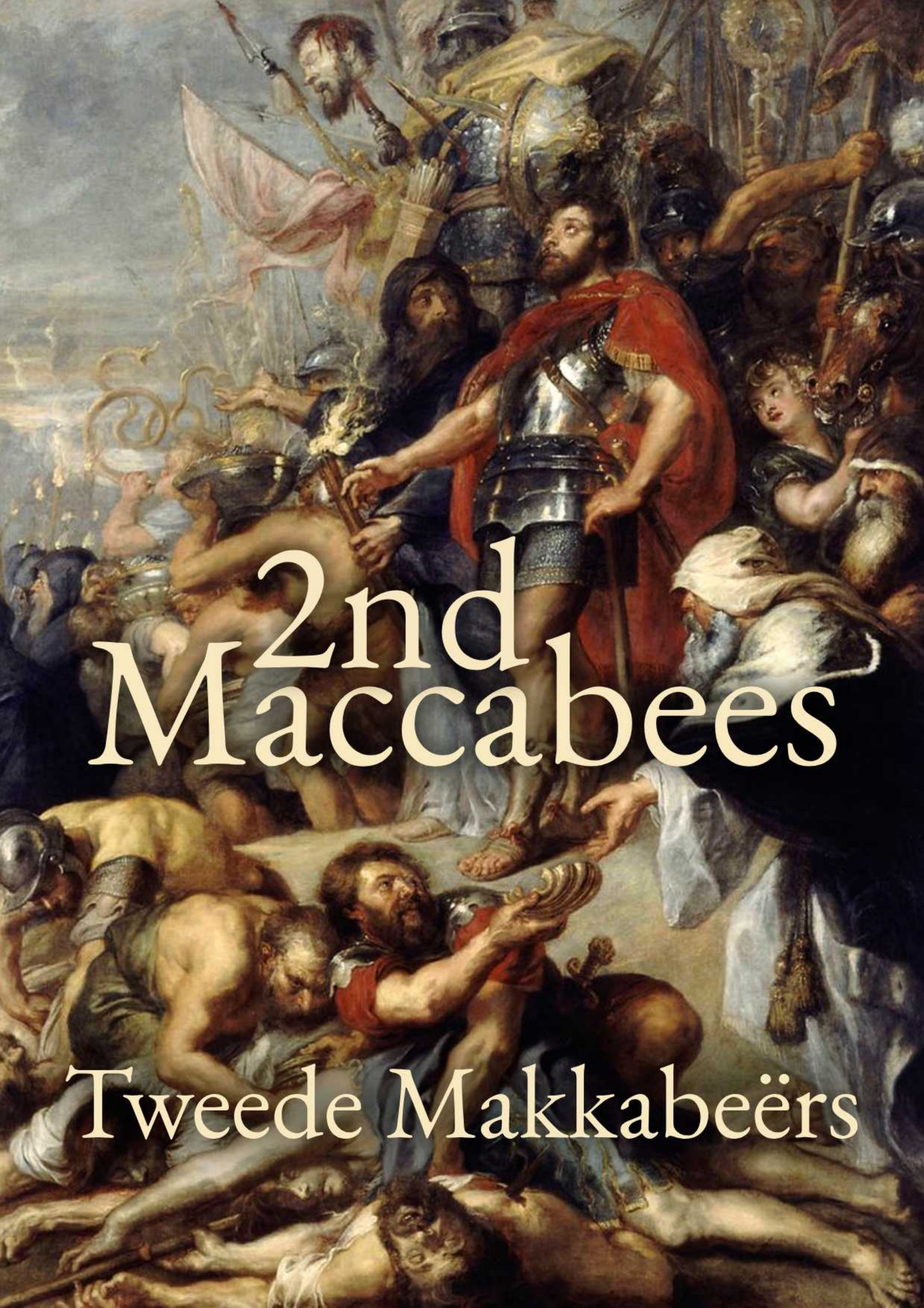
1 Verder het koning Antiogus seun van Demetrius briewe van die eilande van die see af gestuur aan Simon, die priester en owerste van die Jode, en aan die hele volk;
2 Die inhoud daarvan was dit: Koning Antiochus aan Simon, die hoëpriester en prins van sy volk, en aan die mense van die Jode, groete:
3 Omdat sekere pessiektes die koninkryk van ons vaders oorgeneem het, en my doel is om dit te betwis
weer, dat ek dit in die ou landgoed kan herstel, en daartoe 'n menigte vreemde soldate bymekaar laat kom en krygsskepe voorberei het;
4 Dit is ook my bedoeling om deur die land te trek, dat Ek my kan wreek op die wat dit verwoes en baie stede in die koninkryk verwoes het.
5 Nou dan bevestig ek aan jou al die offergawes wat die konings voor my aan jou gegee het, en enige geskenke behalwe hulle gegee het.
6 Ek gee jou ook verlof om geld vir jou land met jou eie stempel te munt.
7 En wat Jerusalem en die heiligdom betref, laat hulle vry wees; en al die wapenrusting wat jy gemaak het en vestings wat jy gebou het en in jou hand bewaar, laat dit vir jou bly.
8 En as daar iets aan die koning verskuldig is of sal wees, laat dit jou van nou af tot in ewigheid vergewe word.
9 Verder, wanneer ons ons koninkryk verkry het, sal ons jou en jou nasie en jou tempel met groot eer eer, sodat jou eer oor die hele wêreld bekend sal word.
10 In die honderd veertiende en sestig jaar het Antiogus na die land van sy vaders gegaan; op daardie tydstip het al die leërs na hom saamgetrek, sodat min by Trifon oorgebly het.
11 Daarom, toe hy deur koning Antiogus agtervolg is, het hy gevlug na Dora, wat langs die see lê.
12 Want hy het gesien dat probleme hom dadelik oorval en dat sy leërs hom verlaat het.
13 Toe het Antiochus teen Dora kamp opgeslaan, met honderd-en-twintigduisend krygsmanne en agtduisend ruiters by hom.
14 En nadat hy die stad rondom omsingel en by skepe aangesluit het wat naby die stad aan die seekant was, het hy die stad oor land en oor see gepla, en hy het ook nie toegelaat om uit of in te gaan nie.
15 In die tussentyd het Numenius en sy geselskap uit Rome gekom, met briewe aan die konings en lande; waarin hierdie dinge geskryf is:
16 Lucius, konsul van die Romeine aan koning Ptolemeus, groet:
17 Die gesante van die Jode, ons vriende en bondgenote, het na ons gekom om die ou vriendskap en bond te vernuwe, gestuur van Simon die hoëpriester en van die mense van die Jode.
18 En hulle het 'n goue skild van duisend pond gebring.
19 Ons het dit dus goed geag om aan die konings en lande te skryf, dat hulle hulle geen kwaad sou aandoen nie, of teen hulle, hulle stede of lande te veg, en nog nie hulle vyande teen hulle sou help nie.
20 Dit het ook vir ons goed gelyk om die skild van hulle te ontvang.
21 As daar dan pessiektes is wat uit hulle land na julle gevlug het, gee hulle oor aan Simon die hoëpriester, dat hy hulle volgens hulle eie wet kan straf.

22 Dieselfde dinge het hy ook geskryf aan koning Demetrius en Attalus, aan Ariarathes en Arsaces,
23 En aan al die lande en aan Sampsames en die Lacedemoniërs en aan Delus en Myndus en Sicyon en Caria en Samos en Pamfilië en Licië en Halicarnassus en Rhodus en Aradus en Kos en Side en Aradus en Gortyna en Cnidus en Ciprus en Cirene.
24 En die afskrif hiervan het hulle aan Simon die hoëpriester geskryf.
25Daarop het koning Antiogus die tweede dag teen Dora kamp opgeslaan en dit gedurig aangerand en masjiene gemaak, sodat hy Trifon toegesluit het, sodat hy nie kon uit- of ingaan nie.
26 In daardie tyd het Simon vir hom tweeduisend uitverkore manne gestuur om hom te help; ook silwer en goud en baie wapenrusting.
27 Nogtans wou hy hulle nie ontvang nie, maar het al die verbonde wat hy voorheen met hom gesluit het, verbreek en vir hom vreemd geword.
28 Verder het hy Athenobius, een van sy vriende, na hom gestuur om met hom te praat en te sê: Julle hou Joppe en Gasera terug; met die toring wat in Jerusalem is, wat stede van my ryk is.
29 Die grense daarvan het julle verwoes en groot skade aangedoen in die land, en julle het die heerskappy oor baie plekke in my koninkryk gekry.
30 Red dan nou die stede wat julle ingeneem het, en die belasting van die plekke waarvan julle geheers het buite die grense van Judéa.
31 Of gee my vir hulle vyf honderd talente silwer; en oor die skade wat julle aangedoen het en die belasting van die stede, ander vyf honderd talente; so nie, sal ons kom en teen julle veg
32 En Athenobius, die vriend van die koning, het in Jerusalem gekom, en toe hy die heerlikheid van Simon sien en die kas van goud en silwer plaat en sy groot opkoms, was hy verbaas en het hom die boodskap van die koning vertel.
33 Toe antwoord Simon en sê vir hom: Ons het nie ander mense se grond ingeneem nie, en ook nie wat aan ander toekom nie, maar die erfdeel van ons vaders wat ons vyande 'n sekere tyd onregmatig in besit gehad het.
34 Daarom neem ons, met geleentheid, die erfdeel van ons vaders in besit.
35 En terwyl jy Joppe en Gasera eis, al het hulle die mense in ons land groot skade aangedoen, sal ons jou honderd talente vir hulle gee. Hierop het Athenobius hom geen woord geantwoord nie;
36 Maar hy het woedend na die koning teruggekeer en aan hom berig gegee van hierdie toesprake en van die heerlikheid van Simon en van alles wat hy gesien het, waarop die koning baie kwaad geword het.
37 Intussen het Trifon per skip na Orthosias gevlug.
38 Toe het die koning Cendebeus aangestel as owerste van die seekus en hom 'n leër van voetgangers en ruiters gegee,
39 En hy het hom bevel gegee om sy leër na Judéa te verwyder; ook het hy hom bevel gegee om Sedron op te bou en die poorte te versterk en teen die volk oorlog te voer; maar wat die koning self betref, hy het Trifon agtervolg.
40 Toe het Cendebeus in Jamnia aangekom en begin om die volk te terg en Judea binne te val, en om die volk gevange te neem en hulle dood te maak.
41 En nadat hy Cedrou opgebou het, het hy perderuiters en 'n leër van voetgangers daar aangestel, sodat hulle die weë van Judéa sou uittrek, soos die koning hom beveel het.

HOOFSTUK 16

1 Toe het Johannes van Gasera af opgetrek en vir Simon, sy vader, vertel wat Cendebeus gedoen het.
2 Daarom het Simon sy twee oudste seuns, Judas en Johannes, geroep en vir hulle gesê: Ek en my broers en die huis van my vader het van my jeug af tot vandag toe geveg teen die vyande van Israel; en dinge het so voorspoedig in ons hande gegaan, dat ons Israel dikwels verlos het.
3 Maar nou is ek oud, en julle, deur God se barmhartigheid, is van genoeg ouderdom; wees julle in die plek van my en my broer, en gaan veg vir ons nasie, en die hulp uit die hemel wees met julle.
4 En hy het uit die land twintig duisend krygsmanne met ruiters gekies, wat teen Cendebeus uitgetrek het en daardie nag in Modin gerus het.
5 En toe hulle in die môre opstaan en die vlakte ingaan, kom daar 'n magtige groot leër van voetgangers sowel as ruiters teen hulle aan; maar daar was 'n waterspruit tussen hulle.
6 En hy en sy manskappe het teenoor hulle opgeslaan; en toe hy sien dat die manskappe bang was om oor die waterspruit te gaan, het hy eers oor homself gegaan, en toe het die manne wat hom sien, agter hom deurgetrek.
7 Toe hy dit gedoen het, het hy sy manne verdeel en die ruiters tussen die voetgangers ingestel, want die ruiters van die vyande was baie.
8 Toe het hulle met die heilige trompette geblaas, waarna Cendebeus en sy leër op die vlug geslaan het, sodat baie van hulle gedood is, en die oorblyfsel het hulle na die vesting getrek.
9 In daardie tyd is Judas, Johannes se broer, gewond; maar Johannes het nog steeds agter hulle aan gegaan totdat hy by Sedron gekom het, wat Cendebeus gebou het.
10 En hulle het gevlug tot by die torings in die veld van Azotus; daarom het hy dit met vuur verbrand, sodat omtrent twee duisend man van hulle gedood is. Daarna het hy in vrede na die land Judea teruggekeer.
11 En in die vlakte van Jerigo is Ptolemeus, die seun van Abubus, aangestel as owerste, en hy het oorvloed van silwer en goud gehad.
12 Want hy was die skoonseun van die hoëpriester.
13 Daarom, toe hy sy hart verhef het, het hy gedink om die land vir homself te kry, en daarna het hy bedrieglik beraadslaag teen Simon en sy seuns om hulle te vernietig.
14 En Simon het die stede wat in die land was, besoek en gesorg vir die goeie ordening daarvan; in daardie tyd het hy self afgekom na Jérigo met sy seuns, Mattatías en Judas, in die honderd sewentiende jaar, in die elfde maand, genoem Sabat.
15 waar die seun van Abubus hulle bedrieglik in 'n klein bergvesting opgeneem het, genoem Docus, wat hy gebou het, en vir hulle 'n groot maaltyd berei het; maar hy het manne daar weggesteek.
16 Toe Simon en sy seuns toe grootliks gedrink het, het Ptolemeus en sy manne opgestaan en hulle wapens geneem en Simon in die feesplek afgekom en hom en sy twee seuns en sekere van sy dienaars gedood.
17 Waarin hy groot verraad gepleeg het en kwaad met goed vergeld het.
18 Toe het Ptolemeus hierdie dinge geskrywe en aan die koning gestuur dat hy vir hom 'n leër moes stuur om hom te help, en hy sou die land en die stede aan hom oorgee.
19 Hy het ook ander na Gasera gestuur om Johannes dood te maak; en aan die tribunes het hy briewe gestuur om na hom te kom, dat hy aan hulle silwer en goud en belonings kon gee.
20 En hy het ander gestuur om Jerusalem en die berg van die tempel in te neem.

21 Nou het iemand vooruit na Gasera gehardloop en aan Johannes meegedeel dat sy vader en broers gedood is, en, sê hy, Ptolemeus het gestuur om jou ook dood te maak.
22 Toe hy dit hoor, was hy baie verbaas; daarom het hy die hande opgelê op die wat gekom het om hom te vernietig, en hulle gedood; want hy het geweet dat hulle probeer het om hom weg te maak.
23 Wat die res van die handelinge van Johannes betref, en sy oorloë en verdienstelike dade wat hy gedoen het, en die bou van die mure wat hy gemaak het, en sy handelinge,
24 Kyk, dit is beskrywe in die kronieke van sy priesterskap, van die tyd dat hy hoëpriester aangestel is ná sy vader.

2nd Maccabees

Tweede Makkabeërs

HOOFSTUK 1

1 Die broers, die Jode wat in Jerusalem en in die land van Judea is, wens aan die broers, die Jode wat in Egipte is, gesondheid en vrede:
2 God wees julle genadig en dink aan sy verbond wat Hy gesluit het met Abraham, Isak en Jakob, sy getroue dienaars;
3 En gee julle almal 'n hart om Hom te dien en sy wil te doen, met 'n goeie moed en 'n gewillige gemoed;
4 En maak julle harte oop in sy wet en gebooie, en stuur vir julle vrede,
5 En hoor jou gebede en wees een met jou, en verlaat jou nooit in tyd van benoudheid nie.
6 En nou is ons hier en bid vir jou.
7 Hoe lank toe Demetrius geregeer het, in die honderd nege en sestig jaar, het ons, die Jode, aan julle geskryf in die uiterste van benoudheid wat oor ons gekom het in daardie jare, van die tyd af dat Jason en sy menigte in opstand gekom het van die heilige land en koninkryk,
8 En ons het die voorportaal verbrand en onskuldige bloed vergiet; ons het ook slagoffers en fynmeel gebring en die lampe aangesteek en die brode voorgesit.
9 En sorg nou dat julle die huttefees vier in die maand Casleu.
10 In die honderd agt en tagtig jaar het die volk wat in Jerusalem en in Judea was, en die raad en Judas, groete en gesondheid gestuur aan Aristobulus, die heer van koning Ptolemeus, wat uit die geslag van die gesalfde priesters was, en om die Jode wat in Egipte was:
11 In soverre God ons van groot gevare verlos het, dank ons Hom baie, omdat Hy in die stryd teen 'n koning was.
12 Want Hy het die wat in die heilige stad geveg het, uitgedryf.
13 Want toe die leier in Persië gekom het, en die leër saam met hom wat onoorwinlik gelyk het, is hulle in die tempel van Nanea gedood deur die bedrog van die priesters van Nanea.
14 Want Antiochus het, asof hy met haar sou trou, in die plek gekom en sy vriende wat by hom was, om geld te ontvang in die naam van 'n bruidskat.
15 En toe die priesters van Nanea weggetrek het en hy saam met 'n klein skare in die omtrek van die tempel ingegaan het, het hulle die tempel gesluit sodra Antiogus ingekom het.
16 En hulle het 'n gewelfde deur van die dak oopgemaak, klippe soos donderstrale gegooi en die owerste geslaan, hulle stukkend gekap, hulle koppe afgeslaan en dit gegooi vir die wat buite was.
17 Geloofd sy ons God in alles wat die goddelose oorgelewer het.
18 Daarom, terwyl ons nou van voorneme is om die reiniging van die tempel te hou op die vyf en twintigste dag van die maand Casleu, het ons dit nodig geag om julle daarvan te bekragtig, sodat julle dit ook kan hou, soos die fees van die hutte, en van die vuur wat ons gegee is toe Neemias offer gebring het, nadat hy die tempel en die altaar gebou het.
19 Want toe ons vaders na Persië gelei is, het die priesters wat toe vroom was, die vuur van die altaar geheim geneem en dit in 'n hol plek van 'n put sonder water weggesteek, waar hulle dit bewaar het, sodat die plek onbekend was vir alle mans.
20 En ná baie jare, toe dit God behaag het, het Neemia, gestuur van die koning van Persië, van die nageslag van daardie priesters wat dit weggesteek het, aan die vuur gestuur; ;
21 Toe het hy hulle bevel gegee om dit op te maak en te bring; en toe die offers opgelê is, het Neemias die priesters bevel gegee om die hout en die goed wat daarop gelê is, met die water te besprinkel.
22 Toe dit gebeur het, en die tyd gekom het dat die son skyn, wat voorheen in die wolk verborge was, het 'n groot vuur aangesteek, sodat elkeen verwonderd was.
23 En die priesters het 'n gebed gedoen terwyl die offer verteer het, sê ek, beide die priesters en al die ander; Jonatan het begin en die ander het daarop geantwoord, soos Neemías gedoen het.
24 En die gebed was op hierdie wyse; Here, Here God, Skepper van alle dinge, wat vreesagtig en sterk en regverdig en barmhartig is en die enigste en genadige Koning,
25 Die enigste gewer van alles, die enigste regverdige, almagtige en ewige, U wat Israel van alle benoudheid verlos en die vaders uitverkies en hulle geheilig het;
26 Ontvang die offer vir jou hele volk Israel, en bewaar jou eie deel en heilig dit.
Versamel die wat van ons verstrooi is bymekaar, red die wat onder die heidene dien, kyk na die veragtes en verafskues, en laat die heidene weet dat U ons God is.
28 Straf die wat ons verdruk, en met trots doen ons onreg.
29 Plant weer u volk in u heiligdom, soos Moses gespreek het.
30 En die priesters het dankpsalms gesing.
31 En toe die offer verteer was, het Neemia bevel gegee dat die water wat oorgebly het, op die groot klippe gegooi moes word.
32 Toe dit klaar was, het 'n vlam aangesteek, maar dit is verteer deur die lig wat van die altaar af geskyn het.
33 En toe hierdie saak bekend was, is aan die koning van Persië meegedeel dat daar op die plek waar die priesters wat weggelei is die vuur weggesteek het, water verskyn het, en dat Neemia die offerandes daarmee gereinig het.
34 Toe het die koning die plek toegesluit en dit heilig nadat hy die saak beproef het.
35 En die koning het baie geskenke geneem en dit gegee aan dié wat hy sou bevredig.
36 En Neemias het hierdie ding Naftar genoem, wat soveel as om te sê, 'n reiniging, maar baie manne noem dit Nefi.

HOOFSTUK 2

1 Dit word ook in die kronieke gevind dat die profeet Jeremy die wat weggevoer is, beveel het om van die vuur te neem, soos dit aangedui is:
2 En hoedat die profeet, nadat hulle die wet aan hulle gegee het, hulle beveel het om nie die gebooie van die Here te vergeet nie, en dat hulle nie in hulle gedagtes moet dwaal as hulle beelde van silwer en goud met hulle versierings sien nie.
3 En met ander sulke toesprake het hy hulle vermaan dat die wet nie uit hulle harte moes wyk nie.
4 Dit was ook in dieselfde skrif vervat dat die profeet, wat deur God gewaarsku is, die tabernakel en die ark beveel het om saam met hom te gaan, terwyl hy uitgegaan het na die

berg, waar Moses opgeklim het, en die erfenis van God gesien het.
5 En toe Jeremy daar aankom, het hy 'n hol grot gevind waarin hy die tabernakel en die ark en die reukaltaar neergelê het, en so het hy die deur toegemaak.
6 En sommige van die wat Hom gevolg het, het gekom om die pad te merk, maar hulle kon dit nie vind nie.
7 En toe Jeremy dit bemerk het, het hy hulle verwyt en gesê: Wat daardie plek betref, dit sal onbekend wees tot op die tyd dat God sy volk weer bymekaarmaak en hulle tot barmhartigheid ontvang.
8 Dan sal die Here hierdie dinge aan hulle bekend maak, en die heerlikheid van die Here sal verskyn, en ook die wolk, soos dit onder Moses getoon is, en soos toe Salomo begeer het dat die plek eerbaar geheilig moes word.
9 Dit is ook verklaar dat hy wys was die offer van inwyding en van die voltooiing van die tempel.
10 En soos toe Moses tot die Here gebid het, het die vuur uit die hemel neergedaal en die slagoffers verteer; so het Salomo ook gebid, en die vuur het van die hemel neergedaal en die brandoffers verteer.
11 Toe sê Moses: Omdat die sondoffer nie geëet mag word nie, is dit verteer.
12 So het Salomo daardie agt dae gehou.
13 Dieselfde dinge is ook gerapporteer in die geskrifte en kommentare van Neemias; en hoe hy 'n biblioteek gestig het, die handelinge van die konings en die profete en van Dawid en die briewe van die konings aangaande die heilige gawes versamel het.
14 So het Judas ook al die dinge bymekaargemaak wat verlore gegaan het weens die oorlog wat ons gehad het, en dit bly by ons,
15 Daarom, as julle dit nodig het, stuur sommige om dit vir julle te gaan haal.
16 Terwyl ons dan die reiniging gaan vier, het ons aan julle geskryf, en julle sal goed doen as julle dieselfde dae hou.
17 Ons hoop ook dat die God wat sy hele volk verlos het en aan hulle almal 'n erfenis gegee het en die koninkryk en die priesterdom en die heiligdom,
18 Soos Hy in die wet beloof het, sal Hy ons binnekort genadig wees en ons uit elke land onder die hemel versamel in die heiligdom, want Hy het ons uit groot benoudhede verlos en die plek gereinig.
19 En wat Judas Makkabeus en sy broers betref, en die reiniging van die groot tempel en die inwyding van die altaar,
20 En die oorloë teen Antiogus Epifanes en sy seun Eupator,
21 En die duidelike tekens wat uit die hemel gekom het aan dié wat hulle manhaftig gedra het tot hulle eer vir Judaïsme, sodat hulle, net 'n paar, die hele land oorwin het en barbaarse menigtes gejaag het,
22 En die tempel wat oor die hele wêreld bekend is, teruggekry, en die stad bevry en die wette gehandhaaf wat ondergaan het, terwyl die Here hulle met alle guns genadig was.
23 Al hierdie dinge, sê ek, nadat Jason van Ciréne in vyf boeke verklaar het, sal ons probeer om in een boek te verkort.
24 Omdat hulle die oneindige getal in ag neem, en die moeilikheid wat hulle vind dat hulle begeer om na die vertellings van die verhaal te kyk, vir die verskeidenheid van die saak,
25 Ons het gewaak, dat die wat wil lees, behae kan hê, en dat die wat begeer om te onthou, gemak kan hê, en dat almal in wie se hande dit kom, voordeel kan hê.
26 Daarom, vir ons wat hierdie pynlike arbeid van verkorting op ons geneem het, was dit nie maklik nie, maar 'n kwessie van sweet en waak;
27 Net soos dit nie maklik is vir hom wat 'n maaltyd voorberei en die voordeel van ander soek nie, maar tot die welbehae van baie sal ons hierdie groot pyne met graagte onderneem;
28 Om die presiese hantering van elke besonderheid aan die skrywer oor te laat, en te werk om die reëls van 'n verkorting te volg.
29 Want soos die boumeester van 'n nuwe huis moet sorg vir die hele gebou; maar hy wat hom onderneem om dit uit te sit en te verf, moet gepaste dinge soek om dit te versier; so dink ek is dit ook met ons.
30 Om op elke punt te staan, en dinge in die algemeen te bespreek, en om nuuskierig te wees in besonderhede, behoort aan die eerste skrywer van die verhaal:
31 Maar om beknoptheid te gebruik en baie moeite van die werk te vermy, is gegun aan hom wat 'n verkorting wil maak.
32 Hier sal ons dan die verhaal begin: net soveel byvoeg by dit wat gesê is, dat dit 'n dwaas ding is om 'n lang proloog te maak, en om kort te wees in die verhaal self.

HOOFSTUK 3

1 En toe die heilige stad met alle vrede bewoon is, en die wette baie goed onderhou is vanweë die godsaligheid van Onias, die hoëpriester, en sy haat vir goddeloosheid,
2 Dit het gebeur dat selfs die konings self die plek vereer het, en die tempel groot gemaak het met hulle beste gawes;
3 In soverre dat Seleukos van Asië van sy eie inkomste al die koste gedra het wat aan die diens van die offers behoort.
4 Maar een Simon uit die stam van Benjamin, wat aangestel is as goewerneur van die tempel, het met die hoëpriester uitgespreek oor onrus in die stad.
5 En toe hy Onias nie kon oorwin nie, het hy hom gebring na Apollonius, die seun van Thraseas, wat toe goewerneur van Celosirië en Fenicië was,
6 En het hom vertel dat die skatkis in Jerusalem vol was van oneindige bedrae geld, sodat die menigte van hulle rykdom, wat nie op die rekening van die offers betrekking het nie, ontelbaar was, en dat dit moontlik was om alles in die koning se hand.
7 Toe Apollonius nou by die koning kom en hom die geld laat sien het waarvan hy meegedeel is, het die koning Heliodorus, sy tesourier, gekies en hom met 'n bevel gestuur om vir hom die voormelde geld te bring.
8 So het Heliodorus dadelik op pad gegaan; onder 'n kleur om die stede Celosirië en Fenicië te besoek, maar inderdaad om die koning se doel te vervul.
9 En toe hy in Jerusalem aangekom het, en vriendelik ontvang is deur die hoëpriester van die stad, het hy hom meegedeel watter intelligensie van die geld gegee is, en verklaar waarom hy gekom het, en gevra of hierdie dinge so was.
10Toe sê die hoëpriester vir hom dat daar sulke geld weggelê is vir die hulp van weduwees en weeskinders:
11 En dat 'n deel daarvan aan Hirkanus, seun van Tobias, behoort het, 'n man van groot waardigheid, en nie soos

daardie goddelose Simon verkeerd ingelig het nie: die som altesaam vier honderd talente silwer en twee honderd goud;
12 En dat dit heeltemal onmoontlik was dat sulke onreg aan hulle gedoen sou word, wat dit aan die heiligheid van die plek toevertrou het, en aan die majesteit en onaantasbare heiligheid van die tempel, geëer oor die hele wêreld.
13 Maar Heliodorus het vanweë die bevel van die koning aan hom gesê: Dit moet in elk geval in die skatkamer van die koning gebring word.
14 En op die dag wat hy bepaal het, het hy ingegaan om hierdie saak te orden; daarom was daar geen geringe pyn in die hele stad nie.
15 Maar die priesters wat hulle voor die altaar neergebuig het in hulle priesterklere, het na die hemel geroep oor Hom wat 'n wet gemaak het oor die dinge wat aan hom gegee is, sodat dit veilig bewaar sou word vir diegene wat dit opgedra het om te onderhou.
16 En wie die hoëpriester in die aangesig gekyk het, dit sou sy hart verwond het, want sy aangesig en die verandering van kleur het die innerlike smart van sy gemoed verklaar.
17 Want die man was so bevange met vrees en afgryse vir die liggaam, dat dit duidelik was aan die wat hom aanskou het, watter droefheid hy nou in sy hart het.
18 Ander het uit hulle huise gestroom na die algemene smeking, want die plek was soos om in veragting te kom.
19 En die vroue, omgord met rouklere onder hul borste, was volop op die strate, en die maagde wat aangehou was, het gehardloop, sommige na die poorte en sommige na die mure, en ander het by die vensters uitgekyk.
20 En almal het hul hande na die hemel gehou en gesmeek.
21 Dan sou dit ’n man jammer gewees het om te sien hoe die menigte van allerlei soorte neerval en die vrees vir die hoëpriester wat in so ’n smart verkeer.
22 Hulle het toe die Almagtige Here aangeroep om die dinge wat van vertroue gedoen is, veilig en seker te hou vir diegene wat dit gedoen het.
23 Nietemin het Heliodorus wat bepaal was, uitgevoer.
24 En terwyl hy daar was, het die Here van die geeste en die Vors van alle mag met sy wagte by die skatkis 'n groot verskyning veroorsaak, sodat almal wat vermetel was om saam met hom in te gaan, verbaas was oor die krag van God, en het flou geword en baie bevrees geword.
25 Want daar het aan hulle verskyn 'n perd met 'n vreeslike ruiter op hom, en versier met 'n baie mooi bedekking, en hy het hewig gehardloop en Heliodorus met sy voorvoete geslaan, en dit het gelyk of hy wat op die perd sit, 'n volledige tuig van goud.
26 Verder het twee ander jong manne voor hom verskyn, merkwaardig in krag, voortreflik in skoonheid en aantreklik in kleed, wat aan weerskante by hom gestaan het; en hom gedurigdeur gegésel en hom baie wonde gegee.
27 En Heliodorus het skielik op die grond geval en is deur groot duisternis omsingel, maar die wat by hom was, het hom opgeneem en in 'n werpsel gegooi.
28 So het hulle hom, wat onlangs met 'n groot trein en met al sy wagte in die genoemde skatkis gekom het, uitgedra, omdat hulle homself nie kon help met sy wapens nie; en hulle het duidelik die krag van God erken.
29 Want hy is deur die hand van God neergewerp, en hy het sprakeloos gelê sonder alle hoop op die lewe.
30 Maar hulle het die Here geprys wat sy eie plek wonderbaarlik geëer het: vir die tempel; wat 'n bietjie tevore vol vrees en benoudheid was, toe die Almagtige Here verskyn het, was vervul met blydskap en blydskap.
31 Toe het sekere van Heliodorus se vriende dadelik vir Onias gebid dat hy die Allerhoogste sou aanroep om hom sy lewe te skenk, wat gereed was om die gees te gee.
32 Toe het die hoëpriester, wat vermoed het dat die koning nie sou misverstaan dat een of ander verraad aan Heliodorus deur die Jode gedoen is nie, 'n offer gebring vir die gesondheid van die man.
33 En terwyl die hoëpriester besig was om versoening te doen, het dieselfde jongmanne in dieselfde klere verskyn en by Heliodorus gestaan en gesê: Dank die hoëpriester Onias grootliks, omdat die Here jou om sy ontwil die lewe gegee het.
34 En aangesien jy uit die hemel gegésel is, verkondig aan alle mense die magtige krag van God. En toe hulle hierdie woorde gespreek het, het hulle nie meer verskyn nie.
35 So het Heliodorus dan, nadat hy offerandes aan die Here gebring het en groot geloftes gemaak het aan hom wat sy lewe gered het, en Onias gegroet het, met sy leër na die koning teruggekeer.
36 Hy het toe aan alle mense getuig van die werke van die grote God wat hy met sy oë gesien het.
37 En toe die koning Heliodorus, wat 'n geskikte man kon wees om nog een keer na Jerusalem gestuur te word, het hy gesê:
38 As jy enige vyand of verraaier het, stuur hom daarheen, en jy sal hom goed gegésel ontvang as hy met sy lewe vrykom; want op daardie plek, sonder twyfel; daar is 'n besondere krag van God.
39 Want hy wat in die hemel woon, het sy oog op daardie plek en beskerm dit; en hy slaan en verdelg die wat kom om dit skade aan te doen.
40 En die dinge aangaande Heliodorus en die bewaring van die skatkis het op hierdie soort uitgekom.

HOOFSTUK 4

1 Hierdie Simon, van wie ons voorheen gepraat het, was 'n verraaier van die geld en van sy land, en het Onias belaster, asof hy Heliodorus verskrik het en die werker van hierdie euwels was.
2 So was hy vrymoedig om hom 'n verraaier te noem, wat goed van die stad verdien het, en sy eie nasie geoffer het, en so ywerig was vir die wette.
3 Maar toe hulle haat so ver gegaan het, dat deur een van Simon se faksie moorde gepleeg is,
4 Onias wat die gevaar van hierdie twis gesien het, en dat Apollonius, as die goewerneur van Celosirië en Fenicië, woedend was en Simon se boosheid vermeerder het,
5 Hy het na die koning gegaan, nie om 'n aanklaer van sy volksgenote te wees nie, maar om die goeie van almal te soek, sowel publiek as privaat.
6 Want hy het gesien dat dit onmoontlik was dat die staat stil sou bly, en Simon verlaat sy dwaasheid, tensy die koning daarna kyk.
7 Maar ná die dood van Seleukus, toe Antiogus, wat Epifanes genoem word, die koningskap oorgeneem het, het Jason, die broer van Onias, hom ondermyn om hoëpriester te wees,
8 Belofte aan die koning deur voorbidding drie honderd en sestig talente silwer en van nog 'n inkomste tagtig talente;

9 Verder het hy belowe om nog honderd-en-vyftig toe te wys, as hy vergunning het om vir hom 'n plek in te rig vir oefening en vir die opvoeding van die jeug in die modes van die heidene, en om hulle van Jerusalem deur die naam van Antiochiërs.
10 En toe die koning toegegee het, en hy die heerskappy in sy hand gekry het, het hy dadelik sy eie nasie op Griekse manier gebring.
11 En die koninklike voorregte wat aan die Jode in besondere guns verleen is deur middel van Johannes, die vader van Eupolemus, wat gesant is na Rome vir vriendskap en hulp, het hy weggeneem; en hy het die regerings neergelê wat volgens die wet was, en nuwe gebruike teen die wet opgebring.
12 Want hy het met graagte 'n oefenplek onder die toring gebou en die hoofjongmanne onder sy onderdanigheid gebring en hulle 'n hoed laat dra.
13 En so was die hoogtepunt van Griekse modes en vermeerdering van heidense maniere, deur die uitermate goddeloosheid van Jason, daardie goddelose ellendeling, en geen hoëpriester nie;
14 Dat die priesters geen moed gehad het om meer by die altaar te dien nie, maar die tempel verag en die offers verwaarloos het, hulle gehaas het om deel te hê aan die onwettige toelae in die plek van oefening, nadat die spel van Diskus hulle uitgeroep het;
15 Deur nie op die eer van hulle vaders te staan nie, maar die meeste van die eer van die Grieke hou.
16 Daarom het 'n groot onheil oor hulle gekom, want hulle het hulle vyande en wrekers laat wees, wie se gewoonte hulle so ernstig nagevolg het, en aan wie hulle in alles gelyk wou wees.
17 Want dit is nie 'n ligte ding om goddeloos te handel teen die wette van God nie, maar die volgende tyd sal hierdie dinge aankondig.
18 En toe die wild wat elke geloofsjaar gebruik is, in Tirus gehou is, terwyl die koning teenwoordig was,
19 Hierdie onbarmhartige Jason het spesiale boodskappers uit Jerusalem gestuur, wat Antiochiërs was, om driehonderd drakme silwer na die offer van Hercules te dra, wat selfs die draers daarvan geag het dit goed was om nie aan die offer te skenk nie, omdat dit nie gerieflik was nie, maar om gereserveer vir ander heffings.
20 Hierdie geld is toe, ten opsigte van die sender, aan Hercules se offer bestem; maar vanweë die draers daarvan, is dit gebruik om galies te maak.
21 Toe Apollonius, die seun van Menestheus, na Egipte gestuur is vir die kroning van koning Ptolemeus Philometor, Antiochus, omdat hy verstaan het dat hy nie goed in sy sake sou wees nie, het hy vir sy eie veiligheid gesorg; waarna hy in Joppe gekom het en daarvandaan na Jerusalem :
22 waar hy eervol ontvang is deur Jason en van die stad, en ingebring is met 'n fakkel aan die brand en met groot geskreeu;
23Drie jaar daarna het Jason Menelaus, die bogenoemde Simon se broer, gestuur om die geld vir die koning te dra en hom in gedagte te hou met sekere noodsaaklike sake.
24 Maar toe hy voor die koning gebring is, toe hy hom groot gemaak het vir die heerlike voorkoms van sy mag, het hy die priesterskap vir homself gekry en meer as Jason geoffer met driehonderd talente silwer.
25 Hy het toe gekom met die koning se mandaat en niks gebring wat die hoëpriesterskap waardig was nie, behalwe met die woede van 'n wrede tiran en die woede van 'n wilde dier.
26 Toe is Jason, wat sy eie broer ondermyn het, deur 'n ander ondermyn, gedwing om na die land van die Ammoniete te vlug.
27 So het Menelaus die owerheid gekry, maar wat die geld betref wat hy aan die koning beloof het, hy het geen goeie bestelling daarvoor geneem nie, al het Sostratis, die owerste van die kasteel, dit vereis.
28 Want aan hom het die insameling van die tolle behoort. Daarom is hulle albei voor die koning geroep.
29 Maar Menelaüs het sy broer Lísimachus in sy plek in die priesterskap agtergelaat; en Sostratus het Crates verlaat, wat goewerneur van die Cypriane was.
30 Terwyl hierdie dinge aan die gang was, het die van Tarsus en Mallos in opstand gekom, omdat hulle aan die koning se byvrou, wat Antiogus genoem word, gegee is.
31 Toe het die koning in alle haas gekom om sake te besleg en Andronicus, 'n gesagsman, as sy adjunk oorgelaat.
32 Maar Menelaüs, wat gedink het dat hy 'n geskikte tyd gekry het, het sekere goue voorwerpe uit die tempel gesteel en van hulle aan Andronikus gegee, en sommige het hy na Tirus en die stede rondom verkoop.
33 En toe Onias van 'n borg geweet het, het hy hom tereggewys en hom teruggetrek in 'n heiligdom by Dafne, wat by Antiogië lê.
34 Daarom het Menelaus, wat Andronicus uitmekaar gehaal het, hom gebid om Onias in sy hande te kry; Hy wat daartoe oorgehaal is en met bedrog na Onias gekom het, het hom sy regterhand met ede gegee; en al was hy deur hom verdink, het hy hom tog oortuig om uit die heiligdom uit te gaan;
35 Daarom het nie net die Jode nie, maar ook baie van die ander nasies groot verontwaardiging gehad en was baie bedroef oor die onregverdige moord op die man.
36 En toe die koning terugkom van die plekke rondom Cilicië, het die Jode wat in die stad was, en sommige van die Grieke wat dit ook verafsku het, gekla omdat Onias sonder oorsaak gedood is.
37 Daarom was Antiochus innig jammer en het jammer gekry en geween oor die nugter en beskeie gedrag van die dood.
38 En toe hy toorn ontvlam het, het hy dadelik Andronikus sy purper weggeneem en sy klere uitgetrek en hom deur die hele stad gelei na daardie einste plek waar hy goddeloosheid teen Onias gepleeg het, daar het hy die vervloekte moordenaar gedood. So het die Here hom sy straf beloon, soos hy verdien het.
39 En toe baie heiligdomme in die stad gepleeg is deur Lysimachus met die toestemming van Menelaüs, en die vrugte daarvan versprei is, het die menigte bymekaargekom teen Lysimachus, terwyl baie goue voorwerpe reeds weggevoer is.
40 Waarop die gewone mense opgestaan en met woede vervul was, het Lysimachus omtrent drie duisend man gewapen en begin om eers geweld aan te bied; ene Auranus is die leier, 'n man wat ver verby is in jare, en nie minder in dwaasheid nie.
41 Toe hulle die poging van Lísimachus sien, het sommige van hulle klippe gevang, sommige stokke, ander het hande vol stof geneem wat die volgende op hande was, en hulle

het almal saam op Lísimachus gegooi en die wat daarop gesit het.
42 So het hulle baie van hulle gewond, en sommige op die grond geslaan, en almal het hulle gedwing om te vlug; maar wat die kerkrower self betref, hom het hulle langs die skatkis doodgemaak.
43 Van hierdie sake is daar dus 'n beskuldiging teen Menelaüs gelê.
44 En toe die koning by Tirus aankom, het drie manne wat van die senaat gestuur was, die saak voor hom bepleit.
45 Maar Menelaus, wat nou skuldig bevind is, het aan Ptolemeus, die seun van Dorymenes, belowe om hom baie geld te gee, as hy die koning teen hom sou kalmeer.
46 Waarop Ptolemeus die koning opsy geneem het in 'n sekere galery, as 't ware om die lug op te neem, het hom by 'n ander gedagte laat kom.
47 In soverre dat hy Menelaüs van die beskuldigings ontslaan het, wat nieteenstaande die oorsaak van al die onheil was: en daardie arme manne, wat, as hulle hul saak vertel het, ja, voor die Skithiërs, onskuldig geoordeel moes word, hulle het hy ter dood veroordeel .
48 So het die wat die saak gevolg het vir die stad en vir die mense en vir die heilige voorwerpe, gou onregverdige straf gely.
49 Daarom het selfs hulle van Tirus, met haat van daardie goddelose daad, hulle eerbaar laat begrawe.
50 En so het Menelaus deur die begeerlikheid van die magtigers steeds in gesag gebly, toegeneem in boosheid en 'n groot verraaier vir die burgers.

HOOFSTUK 5

1 Omtrent dieselfde tyd het Antiogus sy tweede reis na Egipte voorberei:
2 En toe het dit gebeur dat daar deur die hele stad, vir 'n tydperk van byna veertig dae, perderuiters in die lug gesien hardloop, in kleed van goud, en gewapen met lanse, soos 'n bende soldate,
3 En troepe ruiters in menigte, wat mekaar teëkom en teen mekaar hardloop, met die skud van skilde en menigte snoek, en swaarde trek en pyle en glinster van goue versierings en allerhande tuig.
4 Daarom het elkeen gebid dat daardie verskyning in die goeie sou verander.
5 En toe daar 'n valse gerug uitgegaan het, asof Antiochus dood was, het Jason ten minste duisend man geneem en skielik die stad aangeval; en die wat op die mure was, teruggesit en die stad ingeneem, het Menelaos die kasteel in gevlug.
6 Maar Jason het sy eie burgers sonder genade doodgemaak, nie in ag geneem dat om die dag van hulle van sy eie nasie te kry, vir hom 'n uiters ongelukkige dag sou wees nie; maar hy het gedink dat hulle sy vyande was, en nie sy landgenote nie, wat hy oorwin het.
7 Maar vir dit alles het hy nie die owerheid verkry nie, maar het uiteindelik skande ontvang vir die beloning van sy verraad, en weer na die land van die Ammoniete gevlug.
8 Op die ou end het hy dus 'n ongelukkige terugkeer gehad, omdat hy voor Aretas, die koning van die Arabiere, aangekla is, van stad tot stad gevlug, deur alle mense agtervolg, gehaat as 'n vervreemder van die wette, en in 'n gruwel as 'n openlike vyand van sy land en landgenote, hy is na Egipte gewerp.
9 So het hy wat baie uit hulle land verdryf het, in 'n vreemde land omgekom, terwyl hy na die Lacedemoniërs teruggetrek het en daar gedink het om hulp te vind deur sy familie.
10 En hy wat baie onbegrawe uitgedryf het, het niemand gehad om oor hom te treur nie, of hoegenaamd enige plegtige begrafnisse of 'n graf by sy vaders nie.
11 En toe dit wat gedoen is, by die koning se kar kom, het hy gedink dat Judéa in opstand gekom het; en toe hy in 'n woedende gemoed uit Egipte vertrek het, het hy die stad met wapengeweld ingeneem.
12 En hy het sy krygsmanne bevel gegee om nie te spaar soos hulle teëgekom het nie, en om die wat op die huise opgetrek het, dood te maak.
13 So was daar doodslag van jonk en oud, wegdoen van mans, vroue en kinders, doodmaak van maagde en suigelinge.
14 En daar is binne 'n tydperk van drie hele dae tagtig duisend vernietig, waarvan veertig duisend in die oorlog gedood is; en nie minder verkoop as gedood nie.
15 Tog was hy nie hiermee tevrede nie, maar hy was vermetel om in die allerheiligste tempel van die hele wêreld in te gaan; Menelaus, daardie verraaier van die wette en van sy eie land, wat sy gids was:
16 En hy het die heilige voorwerpe met besoedelde hande geneem en met onheilige hande die dinge wat deur ander konings gewy is tot die vergroting en heerlikheid en eer van die plek afgetrek en dit weggegee.
17 En so hoogmoedig was Antiogus in gedagte, dat hy nie gedink het dat die Here vir 'n tyd lank toornig was oor die sondes van die wat in die stad gewoon het nie, en daarom was sy oog nie op die plek nie.
18 Want as hulle nie vroeër in baie sondes toegedraai was nie, is hierdie man, sodra hy gekom het, dadelik gegésel en van sy vermetelheid teruggesit, soos Heliodorus was, wat die koning Seleucus gestuur het om die skatkis te besigtig.
19 Maar God het nie die mense ter wille van die plek gekies nie, maar die plek ver ter wille van die mense.
20 En daarom het die plek self, wat saam met hulle deel gehad het aan die teëspoed wat die nasie oorgekom het, later meegedeel in die weldade wat van die Here gestuur is; en soos dit verlaat is in die toorn van die Almagtige, so weer, die groot Here toe dit versoen is, is dit met alle glorie opgerig.
21 Toe Antiochus dan duisend-agthonderd talente uit die tempel uitgedra het, het hy in alle haas na Antiogië vertrek, huilend in sy trots om die land bevaarbaar te maak en die see te voet begaanbaar; dit was die hoogmoed van sy gemoed.
22 En hy het goewerneurs agtergelaat om die nasie te kwel: in Jerusalem, Filippus, vir sy land 'n Frigiese, en vir maniere barbaarser as hy wat hom daar aangestel het;
23 En by Garisim, Andronicus; en bowendien, Menelaüs, wat erger as al die ander 'n swaar hand oor die burgers gedra het, wat 'n kwaadwillige gedagte gehad het teen sy landgenote, die Jode.
24Hy het ook daardie verfoeilike hoofleier Apollonius met 'n leër van twee-en-twintigduisend gestuur om hom te beveel om almal wat in hul beste ouderdom was, dood te maak en om die vroue en die jongste te verkoop.
25 Hy wat na Jerusalem gekom het en vrede voorgegee het, het dit laat staan tot op die heilige dag van die sabbat, toe

hy die Jode geneem het wat heilige dag gehou het, en sy manne beveel het om hulleself te bewapen.
26 En so het hy almal gedood wat na die sabbatviering gegaan het, en hy het met wapens deur die stad gehardloop en groot menigtes gedood.
27 Maar Judas Makkabeüs het saam met nege ander, of omtrent, hom in die woestyn teruggetrek en in die berge gewoon soos diere, met sy menigte, wat gedurig met kruie gevoed het, sodat hulle nie aan die onreinheid deel sou hê nie.

HOOFSTUK 6

1 Nie lank hierna het die koning 'n ou man van Atene gestuur om die Jode te dwing om van die wette van hulle vaders af te wyk en nie volgens die wette van God te lewe nie.
2 En om ook die tempel in Jerusalem te verontreinig en dit die tempel van Jupiter Olympius te noem; en dit in Garizim, van Jupiter, die Beskermer van vreemdelinge, soos hulle begeer het wat in die plek gewoon het.
3 Die inkoms van hierdie onheil was vir die volk seer en erg.
4 Want die tempel was gevul met oproer en gejubel deur die heidene, wat met hoere gekuier het en te doen gehad het met vroue in die kring van die heilige plekke, en boonop dinge ingebring het wat nie geoorloof was nie.
5 Die altaar was ook vol van goddelose dinge wat die wet verbied.
6 Dit was ook nie vir 'n man geoorloof om sabbatdae of ou vas te hou nie, of om enigsins te bely dat hy 'n Jood is nie.
7 En elke maand op die dag van die koning se geboorte is hulle deur bittere dwang gebring om van die offers te eet; en toe die vas van Bacchus gehou is, was die Jode verplig om in optog na Bacchus te gaan, met klimop.
8 Verder het daar 'n bevel uitgegaan aan die naburige stede van die heidene, op voorstel van Ptolemeus, teen die Jode, dat hulle dieselfde modes moes onderhou en deel moes hê aan hulle offers.
9 En elkeen wat hom nie aan die maniere van die heidene wil aanpas nie, moet gedood word. Dan het 'n man dalk die huidige ellende gesien.
10 Want daar is twee vroue gebring wat hulle kinders besny het; en toe hulle openlik om die stad rondgelei het, terwyl die kindertjies aan hulle borste gestrek het, het hulle hulle kop van die muur af neergegooi.
11 En ander wat saam in grotte daar naby ingehardloop het om die sabbatdag geheim te hou, is deur Filippus ontdek, almal saam verbrand, omdat hulle 'n gewete gemaak het om hulleself te help vir die eer van die allerheiligste dag.
12 Nou smeek ek diegene wat hierdie boek lees, dat hulle nie moedeloos moet wees vir hierdie rampe nie, maar dat hulle daardie strawwe nie vir vernietiging oordeel nie, maar vir 'n tugtiging van ons nasie.
13 Want dit is 'n teken van sy groot goedheid wanneer goddelose daders nie lank gely word nie, maar dadelik gestraf word.
14 Want nie soos met ander nasies, vir wie die Here geduldig nalaat om te straf, totdat hulle tot die volheid van hulle sondes gekom het, so handel Hy met ons nie,
15 sodat Hy nie, toe Hy tot die hoogtepunt van sonde gekom het, daarna op ons wraak sou neem nie.
16 En daarom onttrek Hy nooit sy barmhartigheid van ons nie, en al straf Hy met teëspoed, verlaat Hy tog nooit sy volk nie.
17 Maar laat dit wat ons gespreek het tot 'n waarskuwing vir ons wees. En nou kom ons by die verklaring van die saak in 'n paar woorde.
18Eleasar, een van die vernaamste skrifgeleerdes, 'n bejaarde man en met 'n welgevallige voorkoms, was verplig om sy mond oop te maak en varkvleis te eet.
19 Maar hy, wat verkies het om liewer in heerlikheid te sterf as om met so 'n gruwel bevlek te lewe, het dit uitgespoeg en uit sy eie onder die pyniging gekom,
20 Soos hulle moes kom, wat vasbeslote is om uit te staan teen sulke dinge wat die liefde vir die lewe nie geoorloof is om te smaak nie.
21 Maar die wat die bevel van daardie goddelose fees gehad het, vir die ou kennis wat hulle met die man gehad het, het hom opsy geneem en hom gesmeek om vleis van sy eie voedsel te bring, soos dit vir hom geoorloof was om te gebruik, en maak asof hy het geëet van die vleis wat geneem is van die offer wat deur die koning beveel is;
22 sodat hy daardeur verlos kan word van die dood, en vir die ou vriendskap met hulle guns vind.
23 Maar hy het verstandig begin oordink, en soos sy ouderdom geword het, en die voortreflikheid van sy ou jare, en die eer van sy grys kop, waarop gekom het, en sy mees eerlike opvoeding van 'n kind, of liewer die heilige wet gemaak en deur God gegee; daarom het Hy dienooreenkomstig geantwoord en gevra dat hulle Hom dadelik na die graf moes stuur.
24 Want dit betaam nie ons ouderdom nie, het hy gesê, enigsins om te skaam, waardeur baie jongmense sou dink dat Eleasar, wat tagtig jaar oud en tien was, nou na 'n vreemde godsdiens gegaan het;
25 En so sou hulle deur my huigelary, en begeer om 'n kort tydjie en 'n oomblik langer te lewe, deur my mislei word, en ek kry 'n vlek op my oudag en maak dit afskuwelik.
26 Want al sou ek vir die huidige tyd verlos word van die straf van mense, tog sou ek die hand van die Almagtige nie ontvlug nie, nie lewend of dood nie.
27Daarom sal ek nou, deur hierdie lewe manlik te verander, vir myself so iemand vertoon soos my ouderdom dit vereis,
28 En laat 'n noemenswaardige voorbeeld na vir die wat jonk is om gewillig en moedig te sterf vir die eerbare en heilige wette. En nadat hy hierdie woorde gesê het, het hy dadelik na die pyniging gegaan:
29 Die wat hom gelei het om die goeie wil te verander, hulle het hom 'n bietjie tevore in haat gedra, want die genoemde toesprake het, soos hulle gedink het, uit 'n wanhopige verstand voortgegaan.
30 Maar toe hy gereed was om te sterf met slae, het hy gekreun en gesê: Dit is openbaar aan die Here wat die heilige kennis het, dat alhoewel ek van die dood verlos kon gewees het, ek nou pyne in die liggaam verduur deur geslaan te word : maar ek is met siel tevrede om hierdie dinge te ly, omdat ek Hom vrees.
31 En so het hierdie man gesterf en sy dood nagelaat as 'n voorbeeld van 'n edele moed, en 'n gedenkteken van deug, nie net vir jongmanne nie, maar vir sy hele nasie.

HOOFSTUK 7

1 En dit het gebeur dat sewe broers met hulle moeder gevange geneem is en deur die koning teen die wet gedwing is om varkvleis te proe, en is gepynig met gésele en swepe.
2 Maar een van die wat eerste gespreek het, het so gesê: Wat wil jy van ons vra of leer? ons is gereed om te sterf, eerder as om die wette van ons vaders te oortree.
3 Toe die koning woedend was, het hy beveel om panne en panne warm te maak.
4 Hy het dadelik verhit en bevel gegee om die tong uit te sny van hom wat eerste gespreek het, en om die uiterste dele van sy liggaam af te sny, terwyl die res van sy broers en sy moeder toekyk.
5 En toe hy so vermink was in al sy lede, het hy bevel gegee dat hy wat nog in die lewe was, na die vuur gebring en in die pan gebraai word; 'n ander een met die moeder om manhaftig te sterf, en sê so:
6 Die Here God aanskou ons, en waarlik troos in ons, soos Moses in sy lied, wat in hulle aangesig getuig het, en gesê het: En hy sal vertroos word in sy dienaars.
7 En toe die eerste ná hierdie getal dood was, het hulle die tweede gebring om vir hom 'n bespotting te maak; en toe hulle die vel van sy kop met die hare afgetrek het, vra hulle vir hom: Wil jy eet, voordat jy deurgaans gestraf word elke lid van jou liggaam?
8 Maar hy het in sy eie taal geantwoord en gesê: Nee. Daarom het hy ook die volgende pyniging ontvang soos die vorige.
9 En toe hy die laaste asem gehad het, het hy gesê: U haal ons soos 'n grimmigheid uit hierdie huidige lewe uit, maar die Koning van die wêreld sal ons wat vir sy wette gesterf het, opwek tot die ewige lewe.
10 Ná hom is die derde 'n bespotting gemaak, en toe hy gevra was, het hy sy tong uitgesteek, en dit reg, en hy steek sy hande manhaftig uit.
11 En hy het moedig gesê: Dit het ek uit die hemel gehad; en oor sy wette verag ek hulle; en van hom hoop ek om hulle weer te ontvang.
12 In soverre dat die koning en die wat saam met hom was, verwonderd was oor die jongman se moed, omdat hy niks op die pyne ag geslaan het nie.
13 En toe hierdie man ook dood was, het hulle die vierde op dieselfde manier gepynig en vermink.
14 En toe hy gereed was om te sterwe, het hy so gesê: Dit is goed om deur die mense gedood te word, om hoop van God te verwag om deur Hom opgewek te word; wat jou betref, jy sal geen opstanding tot die lewe hê nie.
15 Daarna het hulle ook die vyfde gebring en hom vermink.
16 Toe kyk hy na die koning en sê: U het mag oor die mense, u is verganklik, u doen wat u wil; dink tog nie dat ons volk van God verlaat is nie;
17 Maar bly 'n rukkie, en kyk na sy groot krag, hoe Hy jou en jou nageslag sal pynig.
18 Hulle het ook die sesde agter hom gebring, wat gereed was om te sterwe en gesê het: Moenie sonder oorsaak dwaal nie, want ons ly hierdie dinge vir onsself, omdat ons teen onse God gesondig het; daarom het wonderlike dinge aan ons gedoen.
19 Maar moenie dink jy, wat hande vat om teen God te veg, dat jy ongestraf sal ontkom nie.
20 Maar die moeder was bo alles wonderlik en waardig om eer te betoon; want toe sy sien dat haar sewe seuns binne 'n dag doodgemaak is, het sy dit met goeie moed gedra vanweë die hoop wat sy op die Here gehad het.
21 Ja, sy het elkeen van hulle vermaan in haar eie taal, vervul met moedige geeste; en sy het haar vroulike gedagtes met 'n manlike maag opgewek en vir hulle gesê:
22 Ek kan nie sê hoe julle in my skoot gekom het nie, want Ek het julle nie asem of lewe gegee nie, en Ek was dit nie wat die lede van elkeen van julle gevorm het nie;
23 Maar ongetwyfeld sal die Skepper van die wêreld, wat die geslag van die mens gevorm het en die begin van alle dinge ontdek het, ook uit sy eie barmhartigheid aan julle asem en weer lewe gee, aangesien julle nou nie julleself ag vir sy wette nie. onthalwe.
24 En Antiochus, wat gedink het dat hy verag is en vermoed het dat dit 'n verwytende toespraak was, terwyl die jongste nog gelewe het, het hom nie net met woorde vermaan nie, maar hom ook met ede verseker dat hy hom 'n ryk sowel as 'n gelukkige sou maak. mens, as hy hom wou bekeer van die wette van sy vaders; en dat hy hom ook vir sy vriend sou neem en hom met sake sou vertrou.
25 Maar toe die jongman in geen geval na hom wou luister nie, het die koning sy moeder geroep en haar vermaan dat sy die jongman sou raad gee om sy lewe te red.
26 En nadat hy haar met baie woorde vermaan het, het sy hom belowe dat sy haar seun sou raad gee.
27 Maar sy het haarself voor hom neergebuig, die wrede tiran tot spot gelag en so in haar landstaal gepraat; O my seun, ontferm U oor my wat jou nege maande in my skoot gebaar het en jou so drie jaar gegee het en jou gevoed het en jou grootgemaak het tot in hierdie eeu en die moeilikhede van opvoeding verduur het.
28 Ek smeek jou, my seun, kyk na die hemel en die aarde en alles wat daarin is, en let op dat God hulle gemaak het uit dinge wat nie was nie; en so is die mensdom net so gemaak.
29 Wees nie bevrees vir hierdie pyniger nie, maar wees jou broers waardig en neem jou dood, sodat ek jou weer in barmhartigheid saam met jou broers kan ontvang.
30 Terwyl sy nog besig was om hierdie woorde te spreek, sê die jongman: Op wie wag julle? Ek sal die bevel van die koning nie gehoorsaam nie, maar die gebod van die wet wat deur Moses aan ons vaders gegee is, sal ek gehoorsaam.
31 En jy, wat die bewerker was van alle onheil teen die Hebreërs, sal die hande van God nie ontvlug nie.
32 Want ons ly weens ons sondes.
33 En al sou die lewende Here 'n kort tydjie op ons toornig wees oor ons tugtiging en teregwysing, tog sal Hy weer eens wees met sy dienaars.
34 Maar jy, o goddelose man, en van al die ander mees goddeloses, moenie sonder oorsaak verhef word nie, of opgeblase word deur onsekere hoop, terwyl jy jou hand ophef teen die dienaars van God.
35 Want jy het nog nie die oordeel van die almagtige God ontvlug nie, wat alles sien.
36 Want ons broeders, wat nou 'n kort pyn gely het, is dood onder God se verbond van die ewige lewe; maar jy sal deur die oordeel van God regverdige straf ontvang vir jou hoogmoed.
37 Maar ek, as my broers, offer my liggaam en lewe vir die wette van ons vaders, terwyl ek God smeek dat Hy spoedig

ons nasie genadig sal wees; en dat jy deur pyniging en plae kan bely dat Hy alleen God is;
38 En dat in my en my broers die toorn van die Almagtige, wat regverdig oor ons nasie gebring is, kan ophou.
39As die koning woedend was, het hy hom erger gegee as al die ander, en dit ernstig geag dat hy gespot is.
40 So het hierdie man dan onbesmet gesterwe, en hy het sy volle vertroue op die Here gestel.
41 Laaste van almal ná die seuns het die moeder gesterf.
42 Laat dit nou genoeg wees om te praat oor die afgodsfeeste en die uiterste marteling.

HOOFSTUK 8

1 Toe het Judas Makkabeüs en die wat saam met hom was, in die geheim in die stede gegaan en hulle familielede bymekaargeroep en almal by hulle geneem wat in die Joodse godsdiens gebly het, en omtrent sesduisend man bymekaar laat kom.
2 En hulle het die Here aangeroep, dat Hy sou kyk na die volk wat vertrap was van almal; en ook jammer wees oor die tempel wat deur goddelose mense ontheilig is;
3 En dat hy medelye sou hê met die stad, pynlik aangetast en gereed om gelyk gemaak te word met die grond; en hoor die bloed wat na Hom geroep het,
4 En dink aan die goddelose slagting van onskadelike suigelinge, en die lasteringe wat teen sy Naam gepleeg is; en dat hy sy haat teen die goddelose sou toon.
5 En toe Makkabeus sy geselskap by hom gehad het, kon hy nie weerstaan word deur die heidene nie, want die toorn van die Here het verander in barmhartigheid.
6 Daarom het hy onverhoeds aangekom en dorpe en stede aan die brand gesteek, en die mees bevoorregte plekke in sy hand gekry, en 'n klein aantal van sy vyande oorwin en op die vlug geslaan.
7 Maar hy het die nag spesiaal gebruik vir sulke geheime pogings, in soverre dat die vrug van sy heiligheid oral versprei is.
8 Toe Filippus dus sien dat hierdie man bietjie en bietjie toegeneem het, en dat dinge met hom nog meer en meer voorspoedig gegaan het, het hy aan Ptolemeus, die goewerneur van Celosirië en Fenicië, geskryf om meer hulp aan die koning se sake te gee.
9 Toe hy dadelik vir Nikanor, die seun van Patroclus, een van sy spesiale vriende, gekies het, het hy hom gestuur met nie minder nie as twintigduisend van alle nasies onder hom, om die hele geslag van die Jode uit te roei; en saam met hom het hy ook aangesluit by Gorgias, 'n kaptein, wat in oorlogsake groot ondervinding gehad het.
10 Nikanor het toe onderneem om soveel geld uit die gevange Jode te maak, om die belasting van tweeduisend talente te betaal wat die koning aan die Romeine moes betaal.
11 Daarom het hy dadelik na die stede aan die seekus gestuur, om 'n verkoop van die gevange Jode uit te roep en te belowe dat hulle tien en tagtig liggame vir een talent sou hê, sonder om die wraak te verwag wat op hom sou volg van die Almagtige God.
12 En toe die boodskap aan Judas gebring is van Nikanor se koms, en hy aan dié wat by hom was meegedeel het dat die leër op hande was,
13 Die wat vreesbevange was en die geregtigheid van God wantrou, het gevlug en hulleself weggevoer.
14 Ander het alles verkoop wat hulle oorgehad het en die Here gesmeek om hulle te verlos, wat deur die goddelose Nicanor verkoop is voordat hulle bymekaargekom het.
15 En al is dit nie ter wille van hulleself nie, tog ter wille van die verbonde wat Hy met hulle vaders gesluit het, en ter wille van sy heilige en heerlike Naam, waardeur hulle uitgeroep is.
16 Toe het Makkabeüs sy manne bymekaargeroep tot 'n getal van sesduisend, en hulle vermaan om nie deur die skrik van die vyand getref te word nie, en om nie die groot menigte van die heidene te vrees wat verkeerd teen hulle gekom het nie; maar om manhaftig te veg,
17 En om die skade wat hulle die heiligdom onregverdig aangedoen het voor hulle oë te stel, en die wrede hantering van die stad, waarvan hulle 'n bespotting gemaak het, en ook die wegneem van die regering van hulle voorvaders;
18 Want hulle, het hy gesê, vertrou op hul wapens en vrymoedigheid; maar ons vertroue is op die Almagtige, wat die wat teen ons kom, en ook die hele wêreld met 'n oogwink kan neerwerp.
19 Verder het hy aan hulle vertel watter hulp hulle voorvaders gevind het, en hoe hulle verlos is, toe honderd vyf en tagtig duisend onder Sanherib omgekom het.
20 En hy het hulle vertel van die geveg wat hulle in Babel met die Galasiërs gehad het, hoe hulle altesaam maar agt duisend by die besigheid gekom het, met vier duisend Masedoniërs, en dat die Masedoniërs verward was, die agt duisend honderd en twintig duisend vernietig het vanweë die hulp wat hulle uit die hemel gehad het, en so 'n groot buit ontvang het.
21 En toe hy hulle met hierdie woorde vrymoedig gemaak het en gereed gemaak het om vir die wet en die land te sterf, het hy sy leër in vier dele verdeel;
22 En hy het sy eie broers by hom aangesluit, die leiers van elke bende, naamlik Simon en Josef en Jónatan, en aan elkeen vyftien honderd man gegee.
23 Hy het ook vir Eleasar aangestel om die heilige boek te lees; self die eerste groep gelei,
24 En deur die hulp van die Almagtige het hulle meer as nege duisend van hulle vyande gedood, en die grootste deel van Nikanor se leër gewond en vermink, en so almal op die vlug geslaan;
25 En hulle het hulle geld geneem wat gekom het om hulle te koop, en hulle ver agtervolg; maar met gebrek aan tyd het hulle teruggekeer.
26 Want dit was die dag voor die sabbat, en daarom wou hulle hulle nie meer agtervolg nie.
27 Toe hulle dan hulle wapenrusting bymekaargemaak en hulle vyande geplunder het, het hulle hulle besig gehou omtrent die sabbat, met groot lof en dank aan die Here, wat hulle bewaar het tot op daardie dag, wat die begin was van barmhartigheid wat oor hulle gebrand het.
28 En ná die sabbat, nadat hulle 'n deel van die buit aan die verminktes en die weduwees en weeskinders gegee het, het hulle die oorblyfsel onder mekaar en hul dienaars verdeel.
29 Toe dit gebeur het, en hulle 'n algemene smeking gedoen het, het hulle die barmhartige Here gesmeek om vir ewig met sy dienaars versoen te word.
30 Verder van die wat saam met Timotheus en Bakchides was, wat teen hulle geveg het, het hulle meer as twintig duisend gedood en baie maklik hoë en sterk vestings gekry, en baie meer buit onder mekaar verdeel en die verminktes

gemaak, weeskinders, weduwees, ja, en ook die bejaardes, gelyk in buit met hulleself.
31 En nadat hulle hul wapenrusting bymekaargemaak het, het hulle dit alles sorgvuldig neergelê op geskikte plekke, en die oorblyfsel van die buit het hulle na Jerusalem gebring.
32 Hulle het ook Filarches, die goddelose, gedood wat saam met Timoteus was en die Jode op baie maniere vererg het.
33 Verder het hulle, in die tyd toe hulle die fees vir die oorwinning in hulle land gehou het, Callisthenes verbrand wat op die heilige poorte aan die brand gesteek het, wat na 'n huisie gevlug het; en so het hy 'n beloning ontvang vir sy boosheid.
34 Wat die onbarmhartige Nikanor betref, wat duisend handelaars gebring het om die Jode te koop,
35 Hy is deur die hulp van die Here deur hulle neergewerp, van wie Hy die minste rekenskap gegee het; En hy het sy heerlike kleed uitgetrek en sy geselskap afgelaai en soos 'n voortvlugtige dienskneg deur die middelland na Antiogië gekom met baie groot oneer, omdat sy leër vernietig is.
36 So het hy wat op hom geneem het om hulle belasting aan die Romeine te vergoed deur middel van gevangenes in Jerusalem, in die buiteland gesê dat die Jode God het om vir hulle te veg, en daarom kon hulle nie seerkry nie, omdat hulle die wette nagekom het wat hy het hulle gegee.

HOOFSTUK 9

1 Omtrent daardie tyd het Antiogus met oneer uit die land Persië gekom
2 Want hy het in die stad met die naam van Persepolis ingegaan en gegaan om die tempel te beroof en die stad in besit te neem; waarop die skare wat hardloop om hulleself met hul wapens te verdedig, hulle op die vlug geslaan het; en so het dit gebeur dat Antiogus, wat van die inwoners gevlug het, beskaamd teruggekeer het.
3 En toe hy in Ekbatane kom, is die nuus aan hom gebring wat met Nikanor en Timoteus gebeur het.
4 Dan swel van woede. hy het gedink om op die Jode te wreek die skande wat hom aangedoen is deur diegene wat hom laat vlug het. Daarom het hy sy strydwa beveel om sonder ophou te ry en die reis af te rig, die oordeel van God wat hom nou volg. Want hy het so trots gespreek dat hy na Jerusalem sou kom en dit 'n algemene begraafplaas van die Jode sou maak.
5 Maar die Here, die Almagtige, die God van Israel, het hom getref met 'n ongeneeslike en onsigbare plaag: of sodra Hy hierdie woorde gespreek het, het 'n pyn van die ingewande wat onversadig was, oor hom gekom en pynlike pyne van die binneste;
6 En dit heel tereg, want hy het ander mense se ingewande gepynig met baie en vreemde pyne.
7 Maar hy het glad niks opgehou van sy grootpratery nie, maar hy was nogtans vervul met trots, terwyl hy vuur uitgeblaas het in sy woede teen die Jode en beveel het om die reis te haas; maar dit het gebeur dat hy van sy strydwa neergeval het, met geweld gedra. ; sodat al die lede van sy liggaam baie pyn gehad het toe hy 'n pynlike val gehad het.
8 En so, hy wat 'n bietjie tevore gedink het dat hy die golwe van die see sou beveel (so trots was hy bo die toestand van 'n mens) en die hoë berge in 'n weegskaal sou weeg, is nou op die grond gegooi en in 'n perderommel gedra , wat aan al die duidelike krag van God openbaar.
9 Sodat die wurms uit die liggaam van hierdie goddelose man opgestaan het, en terwyl hy in droefheid en pyn gelewe het, het sy vlees weggeval, en die vuilheid van sy reuk was lawaaierig vir sy hele leër.
10 En die man wat 'n bietjie vantevore gedink het dat hy tot by die sterre van die hemel kon reik, geen mens kon dit verduur om te dra vir sy ondraaglike stank nie.
11 Hier dan, terwyl hy geteister is, het hy begin om sy groot trots te laat vaar en tot kennis van homself te kom deur die plaag van God, sy pyn het elke oomblik toegeneem.
12 En toe hy self sy eie reuk nie kon verduur nie, het hy hierdie woorde gesê: Dit is gepas om aan God onderworpe te wees, en dat 'n mens wat sterflik is, nie trots aan homself sou dink as hy God was nie.
13 Hierdie goddelose het ook 'n eed aan die Here gedoen, wat hom nou nie meer barmhartig sou wees nie, en gesê:
14 dat hy die heilige stad (waarheen hy haastig op pad was om dit met die grond te lê en dit 'n algemene graf te maak) in vryheid sou los.
15 En wat die Jode betref, wat hy nie waardig geag het om begrawe te word nie, maar om saam met hulle kinders uitgedryf te word om van die voëls en wilde diere verslind te word, sou hy hulle almal gelyk stel aan die burgers van Athene.
16 En die heilige tempel, wat voordat hy geplunder het, sou versier met pragtige geskenke, en al die heilige voorwerpe met nog baie meer herstel en uit sy eie inkomste die heffings van die offers betaal;
17 Ja, en dat hy ook self ’n Jood sou word en deur die hele wêreld sou gaan wat bewoon was, en die krag van God sou verkondig.
18 Maar oor dit alles wou sy pyne nie ophou nie, want die regverdige oordeel van God het oor hom gekom; daarom het hy, wanhopig oor sy gesondheid, aan die Jode die onderskryfde brief geskryf, wat die vorm van 'n smeking bevat, op hierdie manier:
19 Antiochus, koning en goewerneur, aan die goeie Jode wens sy burgers baie vreugde, gesondheid en voorspoed toe.
20 As dit met jou en jou kinders goed gaan, en jou sake tot jou tevredenheid is, dan dank ek God baie groot, met my hoop op die hemel.
21 Wat my betref, ek was swak, anders sou ek vriendelik onthou het van u eer en welbehae wat uit Persië teruggekeer het, en deur 'n ernstige siekte opgeneem is, het ek dit nodig geag om te sorg vir die gemeenskaplike veiligheid van almal:
22 Moenie my gesondheid wantrou nie, maar het groot hoop om hierdie siekte te ontvlug.
23 Maar as ek in ag neem dat selfs my vader, hoe laat hy 'n leër na die hoë lande gelei het. 'n opvolger aangestel,
24 Met die doel dat, as enigiets teen verwagting uitval, of enige tyding gebring word wat swaar was, hulle van die land, omdat hulle weet aan wie die staat oorgelaat is, nie ontsteld sou wees nie;
25 Weereens, met inagneming van hoe die vorste wat grense en bure van my koninkryk is, wag op geleenthede, en verwag wat die gebeurtenis sal wees. Ek het my seun Antiogus as koning aangestel, wat ek dikwels aan baie van

julle toevertrou en aanbeveel het toe ek opgetrek het na die hoë provinsies; aan wie ek soos volg geskryf het:
26 Daarom bid ek en versoek jou om die voordele te onthou wat ek aan jou gedoen het in die algemeen, en in besonder, en dat elke man steeds getrou sal wees aan my en my seun.
27 Want ek is oortuig daarvan dat hy wat my verstand verstaan, gunstig en genadiglik sal toegee aan jou begeertes.
28 So het die moordenaar en lasteraar die swaarste gely, soos hy ander mense gesmeek het, so het hy 'n ellendige dood gesterf in 'n vreemde land in die berge.
29 En Filippus, wat saam met hom grootgemaak is, het sy liggaam weggevoer, wat ook bang was vir die seun van Antiogus, na Egipte gegaan het na Ptolemeus Philometor.

HOOFSTUK 10

1 En Makkabeus en sy geselskap, die Here wat hulle gelei het, het die tempel en die stad teruggekry.
2 Maar die altare wat die heidene in die oop straat gebou het, en ook die kapelle, het hulle afgebreek.
3 En nadat hulle die tempel gereinig het, het hulle 'n ander altaar gemaak en klippe geslaan, en hulle het vuur daaruit gehaal en ná twee jaar 'n offer gebring en reukwerk en ligte en toonbrode gebring.
4 Toe dit klaar was, het hulle plat geval en die Here gesmeek dat hulle nie meer in sulke benoudhede sou kom nie; maar as hulle nog teen Hom gesondig het, dat Hy self hulle met barmhartigheid sou tugtig, en dat hulle nie oorgelewer sou word aan die lasterlike en barbaarse nasies nie.
5 En op dieselfde dag wat die vreemdelinge die tempel ontheilig het, is dit op dieselfde dag weer gereinig, op die vyf en twintigste dag van dieselfde maand, dit is Casleu.
6 En hulle het die agt dae met blydskap gehou, soos op die huttefees, terwyl hulle onthou het dat hulle nie lank tevore die huttefees gehou het nie, terwyl hulle in die berge en holte rondgedwaal het soos diere.
7 Daarom het hulle takke en mooi takke en ook palms gebars, en psalmsing gesing vir Hom wat aan hulle goeie sukses gegee het om sy plek te reinig.
8 Hulle het ook deur 'n algemene insetting en verordening bepaal dat daardie dae elke jaar gehou moes word vir die hele nasie van die Jode.
9 En dit was die einde van Antiogus, wat Epifanes genoem word.
10 Nou sal ons die dade van Antiochus Eupator, wat die seun van hierdie goddelose man was, vertel, wat kortliks die rampe van die oorloë versamel het.
11 Toe hy dan by die kroon kom, het hy ene Lisias aangestel oor die sake van sy ryk en hom as sy hoofgoewerneur van Celosirië en Fenicië aangestel.
12 Want Ptolemeus, wat Macron genoem is, het verkies om liewer reg te laat geskied aan die Jode vir die onreg wat hulle aangedoen is, en het gepoog om vrede met hulle voort te sit.
13 Waarop hy beskuldig is van die koning se vriende voor Eupator, en met elke woord verraaier geroep het omdat hy Ciprus verlaat het, wat Philometor aan hom toevertrou het, en na Antiochus Epifanes vertrek het, en aangesien hy op geen eerbare plek was nie, was hy so moedeloos , dat hy homself vergiftig en gesterf het.
14 Maar toe Gorgias goewerneur van die ruimte was, het hy soldate gehuur en gedurig oorlog met die Jode gevoed.
15 En daarmee saam het die Idumeërs, nadat hulle die mees bevoorregte houvas in hul hande gekry het, die Jode besig gehou, en die wat uit Jerusalem verban was, opgeneem, het hulle gegaan om oorlog te voed.
16 Toe het die wat by Makkabeus was, gesmeek en God gesmeek dat Hy hulle helper sou wees; en so het hulle met geweld na die vestings van die Idumeërs gehardloop,
17 En hulle het hulle sterk aangerand en die vestings gewen, en almal wat teen die muur geveg het, weggehou en almal gedood wat in hulle hande geval het, en nie minder nie as twintigduisend gedood.
18 En omdat sommige, wat nie minder nie as negeduisend was, saam na twee baie sterk kastele gevlug het, met allerhande dinge wat gerieflik was om die beleëring te onderhou,
19 Makkabeus het Simon en Josef en Saggeus ook en die wat by hom was, wat genoeg was om hulle te beleër, agtergelaat en self vertrek na die plekke wat sy hulp meer nodig gehad het.
20 En die wat saam met Simon was, is met hebsug gelei, en is vir geld oorgehaal deur sommige van die wat in die kasteel was, en het sewentig duisend drakme geneem en sommige van hulle laat ontsnap.
21 Maar toe Makkabeus meegedeel is wat gebeur het, het hy die goewerneurs van die volk bymekaargeroep en daardie manne beskuldig dat hulle hul broers vir geld verkoop het en hul vyande vrygelaat het om teen hulle te veg.
22 Hy het toe dié wat as verraaiers gevind is, gedood en dadelik die twee kastele ingeneem.
23 En hy het goed geslaag met sy wapens in alles wat hy in besit geneem het, en hy het in die twee houe meer as twintig duisend gedood.
24 En Timótheüs, wat die Jode tevore oorwin het, toe hy 'n groot menigte vreemde leërs versamel het, en nie min perde uit Asië nie, het gekom asof hy die Jodedom met wapengeweld sou verower.
25 Maar toe Hy nader kom, het die wat by Makkabeus was, hulle omgedraai om tot God te bid en grond op hulle koppe gesprinkel en hulle lendene met rouklere omgord,
26 En hulle het neergeval aan die voet van die altaar en Hom gesmeek om hulle genadig te wees en 'n vyand van hulle vyande en 'n teëstander van hulle teëstanders te wees, soos die wet bepaal.
27 En ná die gebed het hulle hul wapens geneem en verder van die stad af getrek;
28 En toe die son pas opgekom het, het hulle altwee saamgevoeg; die een deel het saam met hul deug ook hul toevlug tot die Here vir 'n belofte van hul sukses en oorwinning; die ander kant maak hul woede leier van hul stryd
29 Maar toe die geveg sterk geword het, het daar aan die vyande uit die hemel vyf mooi manne op perde verskyn, met goue tooms, en twee van hulle het die Jode gelei,
30 En hy het Makkabeus tussen hulle in geneem en hom aan alle kante wapens oordek en hom beveilig, maar pyle en weerligstrale teen die vyande geskiet, sodat hulle deur blindheid en vol benoudheid beskaamd is en gedood is.
31 En daar is onder voetgangers gedood, twintig duisend vyf honderd en seshonderd ruiters.

32 Wat Timoteus self betref, hy het na 'n baie sterk vesting gevlug, genaamd Gawra, waar Chereas goewerneur was.
33 Maar die wat saam met Makkabeus was, het die vesting vier dae lank moedig beleër.
34 En die wat binne was, vertrou op die sterkte van die plek, het uitermate gelaster en slegte woorde uitgespreek.
35 Nietemin het op die vyfde dag vroeg twintig jong manne van Makkabeus se geselskap, ontvlam van woede vanweë die godslasteringe, die muur manlik aangerand en met 'n vurige moed alles doodgemaak wat hulle teëgekom het.
36 Ander wat ook agter hulle aan opgevaar het, terwyl hulle besig was met die wat binne was, het die torings verbrand en die lasteraars lewendig verbrand; en ander het die poorte oopgebreek en, nadat hulle die res van die leër ontvang het, die stad ingeneem,
37 En hy het Timótheüs, wat in 'n kuil verborge was, en Kereas, sy broer, saam met Apollofanes gedood.
38 Toe dit gebeur het, het hulle die Here met psalms en danksegging geprys, wat so groot dinge vir Israel gedoen het en hulle die oorwinning gegee het.

HOOFSTUK 11

1 Nie lank daarna nie, het Lisias, die koning se beskermer en neef, wat ook die sake bestuur het, groot misnoeë gehad oor die dinge wat gedoen is.
2 En toe hy omtrent tagtig duisend saam met al die ruiters bymekaargemaak het, het hy teen die Jode gekom, met die bedoeling om die stad 'n woonplek van die heidene te maak,
3 En om voordeel te trek uit die tempel, soos van die ander kapelle van die heidene, en om die hoëpriesterskap elke jaar te verkoop;
4 Glad nie die krag van God in ag geneem nie, maar opgeblase met sy tienduisende voetgangers en sy duisende ruiters en sy tagtig olifante.
5 Hy het toe in Judéa gekom en nader gekom na Betsura, wat 'n sterk stad was, maar omtrent vyf myl ver van Jerusalem af, en hy het dit swaar beleër.
6 En toe die wat by Makkabeus was, hoor dat hy die vestings beleër het, het hulle en die hele volk met klaaglied en trane die Here gesmeek dat Hy 'n goeie engel sou stuur om Israel te verlos.
7 Toe het Makkabeus self eers wapens geneem en die ander een vermaan dat hulle saam met hom in gevaar sou stel om hulle broers te help; en hulle het saam met 'n gewillige verstand uitgegaan.
8 En terwyl hulle in Jerusalem was, het daar te perd een voor hulle verskyn in wit klere, terwyl hy sy goue wapenrusting geskud het.
9 Toe het hulle almal saam die barmhartige God geprys en moed opgeneem, sodat hulle bereid was om nie net teen mense te veg nie, maar met die meeste wrede diere en om deur mure van yster te dring.
10 So het hulle dan vorentoe getrek in hul wapenrusting, met 'n helper uit die hemel, want die Here was hulle genadig
11 En hulle het hulle vyande bevel gegee soos leeus en elfduisend voetgangers en sestienhonderd ruiters gedood en al die ander op die vlug geslaan.
12 Baie van hulle wat ook gewond is, het naak ontkom; en Lisias self het beskaamd weggevlug en so ontsnap.
13 Hy het, soos hy 'n man van verstand was, met homself geworstel watter verlies hy gehad het, en in ag geneem het dat die Hebreërs nie oorwin kon word nie, omdat die almagtige God hulle gehelp het, en hy het na hulle gestuur
14 En hulle oorreed om in te stem tot alle redelike voorwaardes, en het belowe dat hy die koning sou oorreed dat hy 'n vriend vir hulle moes wees.
15 Toe het Makkabeus ingestem met alles wat Lísias begeer het, terwyl hy sorg vir die algemene belang; en wat Makkabeus ook al aan Lisias geskryf het oor die Jode, die koning het dit toegestaan.
16 Want daar is briewe aan die Jode geskryf van Lisias af met hierdie strekking: Lisias stuur groete aan die volk van die Jode.
17 Johannes en Absolom, wat van jou af gestuur is, het die versoekskrif wat ingeteken is, aan my gelewer en versoek vir die uitvoering van die inhoud daarvan.
18 Daarom, alles wat nodig was om aan die koning gerapporteer te word, het Ek dit bekend gemaak, en hy het gegee soveel as moontlik.
19 En as julle julleself dan aan die staat lojaal wil hou, sal ek ook hierna poog om ’n middel tot julle beswil te wees.
20 Maar oor die besonderhede het ek aan hierdie sowel as die ander wat van my gekom het bevel gegee om met julle te praat.
21 Dit gaan goed met julle. Die honderd agt en veertigste jaar, die vier en twintigste dag van die maand Dioscorinthius.
22 En die koning se brief het hierdie woorde bevat: Koning Antiogus stuur groete aan sy broer Lisias.
23 Aangesien ons vader na die gode oorgeneem is, is ons wil dat die wat in ons ryk is rustig lewe, sodat elkeen sy eie sake kan behartig.
24 Ons verstaan ook dat die Jode nie wou toestem met ons vader om volgens die gewoonte van die heidene gebring te word nie, maar hulle liewer hulle eie lewenswyse gehandhaaf het. leef volgens hul eie wette.
25 Daarom is ons gedagte dat hierdie nasie in rus sal wees, en ons het besluit om hulle tempel vir hulle te herstel, sodat hulle kan lewe volgens die gebruike van hulle voorvaders.
26 Jy moet dus goed doen om na hulle te stuur en aan hulle vrede te gee, sodat wanneer hulle van ons verstand bekragtig is, hulle van goeie vertroosting kan wees, en altyd vrolik oor hul eie sake kan gaan.
27 En die brief van die koning aan die nasie van die Jode was op hierdie manier: Koning Antiochus stuur groete aan die Raad en die res van die Jode.
28 As dit met julle goed gaan, het ons ons begeerte; ons is ook gesond.
29 Menelaüs het aan ons gesê dat julle begeerte was om terug te keer huis toe en om julle eie sake te volg.
30 Daarom sal hulle wat sal vertrek veilige gedrag hê tot die dertigste dag van Xanthicus met sekuriteit.
31 En die Jode sal hulle eie soort voedsel en wette gebruik, soos voorheen; en nie een van hulle sal op enige manier gemolesteer word vir dinge wat onwetend gedoen word nie.
32 Ek het ook Menelaüs gestuur, dat hy jou kan troos.
33 Dit gaan goed met julle. In die honderd agt en veertigste jaar en die vyftiende dag van die maand Xanthicus.
34 Die Romeine het ook 'n brief aan hulle gestuur wat hierdie woorde bevat: Quintus Memmius en Titus Manlius, ambassadeurs van die Romeine, stuur groete aan die mense van die Jode.

35 Alles wat Lisias, die neef van die koning, gegee het, daarin het ons ook 'n welbehae.
36 Maar aangaande die dinge wat hy geoordeel het om na die koning verwys te word, nadat julle daarvan in kennis gestel het, stuur een dadelik, dat ons kan verklaar soos dit vir julle gerieflik is; want ons gaan nou na Antiogië.
37 Stuur dan 'n paar met spoed, dat ons kan weet wat u van plan is.
38 Vaarwel. Hierdie honderd agt en veertigste jaar, die vyftiende dag van die maand Xanthicus.

HOOFSTUK 12

1 Toe hierdie verbonde gesluit is, het Lisias na die koning gegaan, en die Jode was oor hulle boerdery.
2 Maar van die goewerneurs van verskeie plekke, Timotheus en Apollonius, die seun van Genneus, ook Hieronymus en Demofon, en naas hulle Nicanor, die goewerneur van Ciprus, het hulle nie toegelaat om stil te bly en in vrede te lewe nie.
3 Die manne van Joppe het ook so 'n goddelose daad gedoen: hulle het die Jode wat onder hulle gewoon het, gebid om met hulle vroue en kinders in die skuite te gaan wat hulle gereed gemaak het, asof hulle hulle geen kwaad bedoel het nie.
4 wat dit aanvaar het volgens die algemene verordening van die stad, omdat hulle in vrede wou lewe en niks vermoed nie; maar toe hulle uitgegaan het in die dieptes, het hulle nie minder nie as twee honderd van hulle verdrink.
5 Toe Judas hoor van hierdie wreedheid wat sy volksgenote aangedoen is, het hy die wat by hom was, beveel om hulle gereed te maak.
6 En God, die regverdige Regter, aangeroep, het hy teen daardie moordenaars van sy broers gekom en die hawe in die nag verbrand en die bote aan die brand gesteek, en die wat daarheen gevlug het, het hy gedood.
7 En toe die stad toegesluit was, het hy agteruit gegaan, asof hy sou terugkeer om almal van die stad Joppe uit te roei.
8 Maar toe hy hoor dat die Jamniete van plan was om dieselfde te doen met die Jode wat onder hulle gewoon het,
9 Hy het ook in die nag op die Jamniete afgekom en die hawe en die vloot aan die brand gesteek, sodat die lig van die vuur in Jerusalem twee honderd en veertig kilometer verder gesien is.
10 En toe hulle daarvandaan weggegaan het, nege treë op hulle reis na Timotheus, het nie minder nie as vyfduisend man te voet en vyf honderd perderuiters van die Arabiere op hom aangekom.
11 Waarop daar 'n baie hewige stryd was; maar Judas se sy het deur die hulp van God die oorwinning behaal; sodat die Nomade van Arabië, wat oorweldig is, Judas om vrede gesmeek het en belowe het om vir hom vee te gee en om hom anders te behaag.
12 Toe het Judas, wat gedink het dat hulle in baie dinge nuttig sou wees, aan hulle vrede gegee; en hulle het die hand geskud en toe na hulle tente gegaan.
13 Hy het ook gegaan om 'n brug te maak na 'n sekere sterk stad, wat omhein was met mure en bewoon was deur mense van verskillende lande; en die naam daarvan was Caspis.
14 Maar die wat daarin was, het soveel vertroue in die sterkte van die mure en die voorsiening van voedsel, dat hulle hulle onbeskof gedra het teenoor die wat saam met Judas was, en beskinder en gelaster en woorde uitgespreek het wat nie gespreek moes word nie.
15 Daarom het Judas met sy menigte, die groot Here van die wêreld aangeroep, wat sonder ramme of oorlogsmotors Jerigo in die tyd van Josua neergewerp het, 'n hewige aanval teen die mure gedoen.
16 En hy het die stad deur die wil van God ingeneem en onuitspreeklike slagtings gedoen, in so 'n mate dat 'n meer twee verdiepings breed, naby aangrensend daaraan, gesien is wat vol was geloop het met bloed.
17 Toe het hulle daarvandaan sewe honderd en vyftig myl weggetrek en in Charaka aangekom by die Jode wat Tubieni genoem word.
18 Maar wat Timótheüs betref, hulle het hom nie op die plekke gekry nie; want voordat hy iets gestuur het, het hy daarvandaan weggegaan en 'n baie sterk wagpos in 'n sekere vesting agtergelaat.
19 Maar Dositheüs en Sosipater, wat onder die owerstes van Makkabeüs was, het uitgegaan en dié wat Timótheüs in die vesting agtergelaat het, gedood, meer as tienduisend man.
20 En Makkabeüs het sy leër volgens bendes gerangskik en hulle oor die bande aangestel en teen Timoteus getrek, wat honderd-en-twintigduisend te voet en tweeduisend-vyfhonderd ruiters rondom hom gehad het.
21 En toe Timotheus van Judas se koms geweet het, het hy die vroue en kinders en die ander bagasie gestuur na 'n vesting met die naam Carnion; want die stad was moeilik om te beleër en ongemaklik om na te kom vanweë die benoudheid van al die plekke .
22 Maar toe sy eerste bende Judas in sig kom, het die vyande, wat met vrees en verskrikking geslaan is deur die verskyning van Hom wat alles sien, weer gevlug, die een hardloop hierdie pad in, die ander daarheen, sodat hulle dikwels seergekry het. van hulle eie manne, en met die punte van hulle eie swaarde gewond.
23 Judas was ook baie ywerig om hulle te agtervolg deur daardie goddelose ellendiges dood te maak, van wie hy omtrent dertigduisend man gedood het.
24 Verder het Timoteus self in die hande van Dositheus en Sosipater geval, wat hy met groot listigheid versoek het om hom met sy lewe te laat gaan, omdat hy baie van die Jode se ouers gehad het en die broers van sommige van hulle, wat, as hulle hom dood, moet nie beskou word nie.
25 Toe hy hulle dan met baie woorde verseker het dat hy hulle sonder skade sou herstel, volgens die ooreenkoms, het hulle hom laat gaan om hulle broers te red.
26 Toe het Makkabeus uitgetrek na Carnion en na die tempel van Atargatis, en daar het hy vyf-en-twintigduisend mense gedood.
27 En nadat hy gevlug en hulle vernietig het, het Judas die leër weggevoer na Efron, 'n sterk stad, waarin Lísias gewoon het, en 'n groot menigte van verskillende nasies, en die magtige jongmanne het die mure bewaar en hulle kragtig verdedig; ook was groot voorsiening van enjins en pyle.
28 Maar toe Judas en sy menigte die almagtige God aangeroep het, wat met sy krag die krag van sy vyande verbreek, het hulle die stad gewen en vyf en twintig duisend gedood van die wat binne was,
29Daarvandaan het hulle vertrek na Skitopolis, wat seshonderd myl van Jerusalem af lê,

30 Maar toe die Jode wat daar gewoon het, getuig het dat die Skitopolitane liefdevol met hulle gehandel het en hulle vriendelik gesmeek het in die tyd van hulle teëspoed;
31 Hulle het hulle gedank en begeer dat hulle nog steeds vriendelik met hulle moes wees; en hulle het toe na Jerusalem gekom, die fees van die weke wat nader kom.
32 En ná die fees, wat Pinkster genoem word, het hulle uitgetrek teen Gorgias, die goewerneur van Idumea,
33 wat uitgetrek het met drie duisend man te voet en vier honderd perderuiters.
34 En dit het gebeur dat in hulle gevegte 'n paar van die Jode gedood is.
35 Op daardie tydstip was Dositheus, een van Bacenor se geselskap, wat te perd was, en 'n sterk man, nog steeds op Gorgias, en hy het sy jas gegryp en hom met geweld getrek; en toe hy daardie vervloekte man lewendig wou neem, het 'n ruiter van Thracië wat op hom afgekom het, van sy skouer af geslaan, sodat Gorgias na Marisa gevlug het.
36 En toe die wat saam met Gorgias was, lank geveg het en moeg was, het Judas die Here aangeroep dat Hy homself sou toon as hulle helper en leier van die geveg.
37 En daarmee het hy in sy eie taal begin en met 'n groot stem psalms gesing en onverhoeds op die manne van Gorgias afgestorm en hulle op die vlug geslaan.
38 En Judas het sy leër bymekaargemaak en in die stad Odollam gekom, en toe die sewende dag aanbreek, het hulle hulleself gereinig soos die gewoonte was, en die sabbat op dieselfde plek gehou.
39 En op die volgende dag, soos die gebruik was, het Judas en sy menigte gekom om die lyke van die wat gesneuwel het, op te neem en hulle saam met hulle bloedverwante in hulle vaders se grafte te begrawe.
40 En onder die klere van elkeen wat gedood is, het hulle dinge gevind wat aan die afgode van die Jamniete geheilig is, wat die Jode deur die wet verbied is. Toe sien elkeen dat dit die oorsaak was waarom hulle gedood is.
41 Almal loof dan die Here, die regverdige Regter, wat die dinge wat verborge was, oopgemaak het,
42 Hulle het hulleself tot gebed aangewend en Hom gesmeek dat die sonde wat gepleeg is, geheel en al uit die gedagtenis gebring mag word. Boonop het daardie edele Judas die volk vermaan om hulle van sonde te bewaar, omdat hulle voor hulle oë gesien het wat gebeur het vir die sondes van die wat gedood is.
43 En nadat hy 'n byeenkoms in die hele menigte bymekaar gemaak het vir die som van twee duisend drage silwer, het hy dit na Jerusalem gestuur om 'n sondoffer te bring, en daarin baie goed en eerlik gedoen, deurdat hy aan die opstanding gedink het.
44 Want as hy nie gehoop het dat die wat gedood is, sou opstaan nie, was dit oorbodig en tevergeefs om vir die dooies te bid.
45 En ook deurdat hy besef het dat daar groot guns weggelê is vir dié wat godvrugtig gesterf het, was dit 'n heilige en goeie gedagte. Daarop het Hy vir die dooies versoening gedoen, sodat hulle van die sonde verlos kan word.

HOOFSTUK 13

1 In die honderd nege en veertigste jaar is aan Judas meegedeel dat Antiochus Eupator met 'n groot mag na Judea sou kom,
2 En saam met hom Lisias, sy beskermer en owerste van sy sake, met een van hulle 'n Griekse mag van voetgangers, honderd-en-tienduisend, en ruiters vyfduisend-driehonderd, en olifante twee-en-twintig, en driehonderd strydwaens gewapen met hake.
3 Menelaüs het hom ook by hulle aangesluit en Antiochus met groot ontsteltenis aangemoedig, nie vir die beskerming van die land nie, maar omdat hy gedink het dat hy goewerneur aangestel is.
4 Maar die Koning van die konings het Antiochus se gedagtes teen hierdie goddelose ellendeling aangewakker, en Lisias het die koning meegedeel dat hierdie man die oorsaak van alle onheil was, sodat die koning bevel gegee het om hom na Berea te bring en om hom dood te maak, soos die manier is op daardie plek.
5 En daar was op daardie plek 'n toring van vyftig el hoog, vol as, en dit het 'n ronde instrument gehad wat aan elke kant in die as gehang het.
6 En elkeen wat van heiligmaking veroordeel is, of enige ander ernstige misdaad gepleeg het, daar het almal hom doodgestoot.
7 So 'n dood het dit gebeur dat die goddelose mens gesterf het, sonder dat hy op die aarde begrawe is; en dit heel tereg:
8 Want omdat hy baie sondes gedoen het aan die altaar, waarvan die vuur en die as heilig was, het hy sy dood in as ontvang.
9 En die koning het met 'n barbaarse en hoogmoedige gedagte gekom om die Jode veel erger te doen as wat in sy vader se tyd gedoen is.
10 En toe Judas dit gewaar het, het hy die skare bevel gegee om die Here nag en dag aan te roep, dat Hy, as dit ooit op enige ander tyd was, hulle nou ook sou help, op die punt om van hulle wet, uit hulle land, verwyder te word, en uit die heilige tempel:
11 En dat hy nie sou toelaat dat die volk, wat nou nog maar 'n bietjie verkwik was, aan die godslasterlike nasies onderwerp nie.
12 Toe hulle dit dan almal saam gedoen het en die barmhartige Here gesmeek het met geween en vas, en drie dae lank plat op die grond gelê het, het Judas hulle vermaan en beveel dat hulle gereed moes wees.
13 En Judas, wat saam met die oudstes afsonderlik was, het besluit om, voordat die leër van die koning Judéa in te gaan en die stad te gaan haal, uit te trek en die saak in die stryd te beproef deur die hulp van die Here.
14 Toe hy dan alles aan die Skepper van die wêreld toevertrou het en sy soldate vermaan het om manlik te veg, selfs tot die dood toe, vir die wette, die tempel, die stad, die land en die gemenebes, het hy by Modin kamp opgeslaan.
15 En nadat hy die wagwoord gegee het aan die wat rondom hom was, is die oorwinning van God; saam met die mees dapper en uitgesoekte jongmanne het hy snags in die tent van die koning ingegaan en in die laer omtrent vier duisend man gedood en die vernaamste olifante, met alles wat op hom was.
16 En uiteindelik het hulle die laer met vrees en rumoer gevul en met goeie sukses vertrek.
17 Dit is gedoen in die aanbreek van die dag, want die beskerming van die Here het hom wel gehelp.
18 En toe die koning die manlikheid van die Jode geproe het, het hy op pad gegaan om die houvas te neem deur middel van beleid,

19 En hy het opgetrek na Betsura, wat 'n vesting van die Jode was, maar hy is op die vlug geslaan, het misluk en verloor van sy manne.
20 Want Judas het die nodige dinge aan die wat daarin was meegedeel.
21 Maar Rhodocus, wat in die Jode se leër was, het die geheime aan die vyande bekend gemaak; daarom is hy opgesoek, en toe hulle hom gekry het, het hulle hom in die tronk gesit.
22 Die koning het vir die tweede keer in Betsum met hulle gehandel, sy hand gegee, hulle s'n gevat, vertrek, teen Judas geveg en oorweldig;
23 Hy het gehoor dat Filippus, wat oor die sake in Antiogië oorgebly het, wanhopig gebuk gegaan, verward, die Jode gesmeek, hom onderwerp en aan alle gelyke voorwaardes gesweer, met hulle saamgestem en offer gebring, die tempel geëer en vriendelik gehandel met die plek,
24 En hy het Makkabeüs aangeneem en hom as hoofgoewerneur aangestel van Ptolemaïs tot by die Gerreniërs;
25 By Ptolemais gekom; die mense daar was bedroef oor die verbonde; want hulle het ingestorm, omdat hulle hul verbonde ongeldig sou maak.
26 Lisias het opgegaan na die regterstoel, gesê soveel as moontlik ter verdediging van die saak, oorreed, kalmeer, hulle goed gemaak, teruggekeer na Antiogië. So het dit die koning se koms en vertrek geraak.

HOOFSTUK 14

1 Na drie jaar is Judas meegedeel dat Demetrius, die seun van Seleucus, deur die hawe van Tripolis ingegaan het met 'n groot mag en vloot,
2 Hy het die land ingeneem en Antiogus en Lisias, sy beskermer, doodgemaak.
3 En een Alcimus, wat hoëpriester was en homself opsetlik verontreinig het in die tye van hulle vermenging met die heidene, aangesien hy geensins homself kon red en geen toegang meer tot die heilige altaar kon hê nie,
4 Hy het in die honderd-een-en-vyftigste jaar na koning Demetrius gekom en aan hom 'n goue kroon en 'n palm gegee, en ook van die takke wat plegtig in die tempel gebruik is; en so het hy daardie dag geswyg.
5 Maar nadat hy geleentheid gekry het om sy dwase onderneming te bevorder, en deur Demetrius in raad geroep is en gevra is hoe die Jode geraak is en wat hulle van plan was, het hy daarop geantwoord:
6 Die van die Jode wat hy Assideers genoem het, wie se owerste Judas Makkabeus is, voed oorlog en is opruiend, en laat die res nie in vrede wees nie.
7 Daarom, omdat ek die eer van my voorvaders beroof is, bedoel ek die hoëpriesterskap, het ek nou hierheen gekom.
8 Eerstens, voorwaar vir die ongeveinsde sorg wat ek het oor dinge wat met die koning verband hou; en tweedens, selfs daarvoor beoog ek die goeie van my eie landgenote: want ons hele volk is in geen geringe ellende deur die onadvieshandel van hulle bogenoemde.
9 Daarom, o koning, aangesien jy al hierdie dinge weet, wees versigtig vir die land, en ons nasie, wat aan alle kante onder druk is, volgens die genade wat jy geredelik aan almal betoon.
10 So lank as wat Judas lewe, is dit nie moontlik dat die staat stil moet bly nie.
11 Dit is nie vroeër van hom gepraat nie, maar ander van die koning se vriende, wat kwaadwillig teen Judas ingestel is, het nog meer reukwerk vir Demetrius gedoen.
12 En dadelik het hy vir Nikanor, wat die meester van die olifante was, geroep en hom goewerneur oor Judea aangestel, en hom uitgestuur,
13 Hy beveel hom om Judas dood te maak en die wat by hom was te verstrooi, en om Alkimus hoëpriester van die groot tempel te maak.
14 Toe het die heidene, wat van Judas af uit Judea gevlug het, na Nikanor gekom, met kleinvee, omdat hulle gedink het dat die ellende en rampe van die Jode hulle welsyn was.
15 En toe die Jode gehoor het van Nikanor se koms en dat die heidene teen hulle opgestaan het, het hulle grond op hulle koppe gegooi en gesmeek tot Hom wat sy volk vir ewig gevestig het, en wat altyd sy deel help met die openbaarmaking van sy teenwoordigheid .
16 En op bevel van die owerste het hulle dadelik daarvandaan weggetrek en na hulle gekom in die stad Dessau.
17 En Simon, Judas se broer, het met Nikanor geveg, maar was ietwat ontsteld deur die skielike stilte van sy vyande.
18 Maar Nikanor, toe hy hoor van die manlikheid van die wat by Judas was, en die moed wat hulle gehad het om vir hul land te veg, het hy nie durf die saak met die swaard op die proef gestel nie.
19 Daarom het hy Posidonius en Theodotus en Mattatías gestuur om vrede te maak.
20 En toe hulle lang raad daaroor geneem het, en die owerste die skare daarvan kennis gemaak het, en dit blyk dat hulle almal eensgesind was, het hulle ingestem met die verbonde,
21 En hulle het 'n dag vasgestel om hulle alleen bymekaar te kom; en toe die dag aanbreek en die stoele vir een van hulle gesit is,
22 Ludas het gewapende manne gereed gesit op gerieflike plekke, sodat daar nie skielik verraad sou word deur die vyande nie; daarom het hulle 'n vreedsame konferensie gehou.
23 En Nikanor het in Jerusalem gebly en geen kwaad aangedoen nie, maar die manskappe wat na hom gekom het, weggestuur.
24 En hy wou Judas nie gewillig uit sy oë hê nie, want hy het die man uit sy hart lief
25 Hy het hom ook gebid om 'n vrou te neem en kinders te verwek; daarom het hy getrou, was stil en deel aan hierdie lewe.
26 Maar Alcimus het die liefde wat tussen hulle was, gewaar en die verbonde wat gesluit was, in ag geneem, na Demetrius gekom en vir hom gesê dat Nikanor nie goed geraak was teenoor die staat nie; omdat hy Judas, 'n verraaier van sy ryk, as die koning se opvolger aangestel het.
27 Toe was die koning woedend en uittart met die beskuldigings van die mees goddelose man, het hy aan Nikanor geskryf en te kenne gegee dat hy baie ontevrede was met die verbonde, en hom beveel om Makkabeus in alle haas as gevangene na Antiogië te stuur.
28 Toe dit aan Nikanor se verhoor kom, was hy baie verward in homself en het dit ernstig opgeneem dat hy die artikels wat ooreengekom is, nietig sou maak, aangesien die man geen skuld gehad het nie.

29 Maar omdat daar geen transaksie teen die koning was nie, het hy sy tyd dopgehou om hierdie ding deur middel van beleid te doen.
30 Desnieteenstaande, toe Makkabeus sien dat Nikanor vir hom onbeskof begin word het, en dat hy hom harder gesmeek het as wat hy gewoond was, terwyl hy besef dat sulke suur gedrag nie goed was nie, het hy nie 'n paar van sy manne bymekaargemaak en hom teruggetrek nie. van Nicanor.
31 Maar die ander een, omdat hy geweet het dat hy veral deur Judas se beleid verhinder was, het in die groot en heilige tempel ingegaan en die priesters wat hulle gewone offers gebring het, beveel om hom die man te verlos.
32 En toe hulle sweer dat hulle nie kon weet waar die man was wat hy gesoek het nie,
33Hy het sy regterhand na die tempel uitgestrek en so 'n eed afgelê: As julle Judas vir My nie as 'n gevangene oorgee nie, sal Ek hierdie tempel van God gelykop met die grond neerlê en die altaar afbreek. en 'n noemenswaardige tempel vir Bacchus oprig.
34 Ná hierdie woorde het hy weggegaan. Toe het die priesters hulle hande na die hemel opgehef en Hom wat altyd 'n beskermer van hulle volk was, gesmeek en so gesê:
35 U, Here van alle dinge, wat aan niks gebrek het nie, was behaag dat die tempel van u woning onder ons sou wees.
36 Daarom nou, o heilige Here van alle heiligheid, hou hierdie huis altyd onbesmet, wat onlangs gereinig is, en stop elke onregverdige mond.
37 Nou is daar by Nikanor een Razis beskuldig, een van die oudstes van Jerusalem, 'n liefhebber van sy landgenote, en 'n man met baie goeie aansien, wat vir sy goedhartigheid 'n vader van die Jode genoem is.
38 Want in die vorige tye, toe hulle hulle nie met die heidene vermeng het nie, is Hy van Judaïsme beskuldig en het met vrymoedigheid sy liggaam en lewe met alle heftigheid in gevaar gestel vir die godsdiens van die Jode.
39Daarom het Nikanor, wat gewillig was om die haat wat hy aan die Jode gedra het, bekend te maak, meer as vyfhonderd krygsmanne gestuur om hom te neem.
40 Want hy het gedink deur hom te neem om die Jode baie skade te berokken.
41 En toe die skare die toring sou inneem en met geweld by die buitenste deur inbreek en beveel het dat vuur gebring moes word om dit te verbrand, terwyl hy gereed was om van alle kante gevang te word, het op sy swaard geval;
42 Hy het liewer verkies om manhaftig te sterf as om in die hande van die goddelose te kom, om mishandel te word anders as wat dit lyk soos sy edele geboorte.
43 Maar omdat hy deur haas sy slag gemis het, terwyl die skare ook by die deure ingestorm het, het hy met vrymoedigheid teen die muur gehardloop en homself manhaftig onder die dikstes van hulle neergewerp.
44 Maar hulle het vinnig teruggegee, en 'n spasie is gemaak en hy het in die middel van die leegte neergeval.
45 Nietemin, terwyl daar nog asem in hom was, wat deur woede ontvlam was, het hy opgestaan; en al het sy bloed uitgevloei soos waterspuite, en sy wonde was erg, tog het hy deur die skare gehardloop; en staan op 'n steil rots,
46 Toe sy bloed nou heeltemal weg was, hy sy ingewande uitpluk, en dit in albei sy hande neem, het hy dit op die skare gegooi, en die Here van die lewe en gees aangeroep om dit weer vir hom te herstel, so het hy gesterf.

HOOFSTUK 15

1 Maar toe Nikanor hoor dat Judas en sy geselskap in die vestings rondom Samaria was, het hy sonder enige gevaar besluit om op die sabbatdag op hulle te val.
2 Maar die Jode wat gedwing was om saam met hom te gaan, het gesê: O vernietig nie so wreed en barbaars nie, maar gee eer aan daardie dag wat hy wat alles sien, met heiligheid geëer het bo al die ander dae.
3 Toe het die mees onbarmhartige ellendeling gevra, as daar 'n Magtige in die hemel was, wat beveel het dat die sabbatdag gehou moes word.
4 En toe hulle sê: Daar is in die hemel 'n lewende en magtige Here wat beveel het dat die sewende dag gehou moet word.
5 Toe sê die ander: En ek is ook magtig op die aarde, en ek beveel om die wapen te neem en om die saak van die koning te doen. Tog het hy verkry dat sy bose wil nie geskied nie.
6 Nikanor het toe, in uitermate trots en hoogmoed, besluit om 'n openbare monument op te rig van sy oorwinning oor Judas en die wat saam met hom was.
7Maar Makkabeus het altyd vertroue gehad dat die Here hom sou help.
8 Daarom het hy sy volk vermaan om nie die koms van die heidene teen hulle te vrees nie, maar om te dink aan die hulp wat hulle vroeër uit die hemel ontvang het, en om nou die oorwinning en hulp te verwag wat van die Almagtige na hulle sou kom.
9 En hy het hulle so uit die wet en die profete vertroos en hulle in gedagte gehou aan die gevegte wat hulle voorheen gewen het, en hy het hulle vroliker gemaak.
10 En nadat Hy hulle verstand opgewek het, het Hy hulle bevel gegee deur hulle daarmee te verkondig al die leuens van die heidene en die verbreking van ede.
11 So het hy elkeen van hulle gewapen, nie soseer met die verdediging van skilde en spiese nie, as met gemaklike en goeie woorde; nie 'n bietjie verheug hulle.
12 En dit was sy visioen: Dat Onias, wat hoëpriester was, 'n deugsame en 'n goeie man, eerbiedige in gesprek, sagmoedig van toestand, ook goed gepraat en geoefen van 'n kind af in alle opsigte van deug, terwyl hy sy hande ophou vir die hele liggaam van die Jode gebid.
13 So het daar ook 'n man verskyn met grys hare en uitermate heerlik, wat van 'n wonderlike en voortreflike majesteit was.
14 Toe antwoord Onias en sê: Hy is 'n liefhebber van die broeders, wat baie bid vir die volk en vir die heilige stad, naamlik Jeremia, die profeet van God.
15 Waarop Jeremia sy regterhand uitgesteek het aan Judas 'n goue swaard gegee het, en toe hy dit gegee het, het hy so gesê:
16 Neem hierdie heilige swaard, 'n gawe van God, waarmee jy die teëstanders sal verwond.
17 Omdat hulle dan goed vertroos het deur die woorde van Judas, wat baie goed was en hulle tot dapperheid kon aanhits en die harte van die jongmanne bemoedig het, het hulle besluit om nie kamp op te slaan nie, maar moedig om hulle op te slaan, en manhaftig om die saak deur konflik te beproef, want die stad en die heiligdom en die tempel was in gevaar.
18 Want die sorg wat hulle vir hul vroue en hul kinders, hul broers en mense gedra het, was die minste by hulle,

maar die grootste en vernaamste vrees was vir die heilige tempel.
19 Ook die wat in die stad was, het nie die minste omgee nie, omdat hulle ontsteld was oor die konflik in die buiteland.
20 En nou, toe almal gekyk het wat die beproewing sou wees, en die vyande alreeds naby gekom het, en die leër opgestel was, en die diere gerieflik geplaas is, en die ruiters in vlerke gesit het,
21 Toe Makkabeus die koms van die menigte sien en die verskillende voorbereidings van wapenrusting en die wreedheid van die diere, het hy sy hande na die hemel uitgesteek en die Here aangeroep wat wonders doen, omdat hy weet dat die oorwinning nie deur wapens kom nie, maar net soos dit lyk vir hom goed, hy gee dit aan die wat waardig is.
22 Daarom het hy in sy gebed op hierdie manier gesê; Here, U het u engel gestuur in die tyd van Esegía, die koning van Judea, en in die leër van Sanherib honderd vyf en tagtig duisend gedood.
23 Daarom ook nou, o Here van die hemel, stuur 'n goeie engel voor ons uit uit vrees en vrees vir hulle;
24 En laat deur die sterkte van u arm die met verskrikking getref word wat teen u heilige volk kom om te laster. En hy het so geëindig.
25 Toe het Nikanor en die wat saam met hom was, na vore gekom met trompette en liedere.
26 Maar Judas en sy geselskap het die vyande teëgekom met aanroeping en gebed.
27 Sodat hulle, terwyl hulle met hulle hande geveg het en met hulle hart tot God gebid het, nie minder nie as vyf en dertig duisend man gedood het, want deur die verskyning van God was hulle grootliks verheug.
28 En toe die geveg verby was, het hulle weer met blydskap teruggekeer, en hulle het geweet dat Nicanor dood in sy harnas gelê het.
29 Toe het hulle 'n groot geroep en 'n geraas gemaak en die Almagtige in hulle eie taal geprys.
30 En Judas, wat altyd die hoofverdediger van die burgers in liggaam en verstand was, en wat sy hele lewe lank sy liefde vir sy volksgenote gebly het, het beveel om Nikanor se kop en sy hand met sy skouer af te slaan en hulle na Jerusalem te bring .
31 En toe Hy daar was en hulle van sy nasie bymekaargeroep en die priesters voor die altaar gestel het, het hy die wat uit die toring was, laat haal.
32 En hulle het die afskuwelike hoof van Nikanor gewys en die hand van daardie lasteraar wat hy met trotse grootpratery uitgestrek het teen die heilige tempel van die Almagtige.
33 En toe hy die tong van daardie goddelose Nicanor uitgekap het, het hy bevel gegee dat hulle dit stuk-stuk aan die voëls moes gee en die beloning van sy waansin voor die tempel moes ophang.
34 En elkeen het na die hemel die heerlike Here geprys en gesê: Geseënd is hy wat sy eie plek onbesmet bewaar het!
35 Hy het ook Nikanor se kop aan die toring gehang, 'n duidelike en duidelike teken tot almal se hulp van die Here.
36 En hulle het almal met 'n algemene bevel in geen geval bepaal om daardie dag sonder plegtigheid te laat verbygaan nie, maar om die dertiende dag van die twaalfde maand te vier, wat in die Siriese taal Adar genoem word, die dag voor Mardocheus se dag.
37 So het dit met Nikanor gegaan, en van toe af het die Hebreërs die stad in hulle mag gehad. En hier sal ek 'n einde maak.
38 En as ek goed gedoen het, en soos dit by die verhaal pas, is dit wat ek begeer het; maar as dit skraal en gemeen is, is dit dit wat ek kon bereik.
39 Want soos dit skadelik is om wyn of water alleen te drink; en soos wyn wat met water gemeng is, aangenaam is en die smaak verlustig; En hier sal 'n einde wees.